

HE 43/2026 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi vakuutusyhtiölain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi vakuutusyhtiölakia, vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annettua lakia, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annettua lakia, työeläkevakuutusyhtiöistä annettua lakia, Potilasvakuutuskeskuksesta annettua lakia, merimieseläkelakia ja maatalousyrittäjän eläkelakia.

Esityksen tarkoituksena on vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamista ja harjoittamista koskevan niin sanotun Solvenssi II -direktiivin muutosten kansallinen täytäntöönpano.

Esityksen mukaan vakuutusyhtiölakiin lisättäisiin uusi pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön luokittelu, jonka mukaisesti luokitellut vakuutusyhtiöt voisivat hyödyntää tiettyjä suhteuttamistoimenpiteitä, joilla helpotetaan sääntelyn soveltamista. Lisäksi muut vakuutusyhtiöt voisivat tietyin ehdoin hakea Finanssivalvonnalta hyväksyntää soveltaa tiettyjä suhteuttamistoimenpiteitä.

Vakuutusyhtiölain hallintojärjestelmää ja riskienhallintaa koskevaa sääntelyä täsmennettäisiin direktiivin mukaisesti. Lakiin lisättäisiin velvollisuus laatia kestävyysriskien ja maksuvalmiusriskin hallintaa koskevat suunnitelmat. Vakuutusyhtiön riski- ja vakavaraisuusarviota koskevaa sääntelyä tarkennettaisiin. Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta koskevaa sääntelyä muutettaisiin siten, että jatkossa kertomus koostuisi kahdesta erillisestä osasta, joista toinen on suunnattu vakuutuksenottajille ja edunsaajille ja toinen markkinoiden ammattilaisille.

Vakuutusyhtiölakiin lisättäisiin uusi säännös tilintarkastajan suorittamasta vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen sisältyvän taseen tarkastuksesta.

Vakuutusyhtiölain vastuuelan laskemista koskevaa sääntelyä täsmennettäisiin riskimarginaalin laskemisen ja volatilitteettikorjauksen osalta. Vakavaraisuuspääomavaatimusta koskevaan sääntelyyn lisättäisiin pitkäaikaisia osakesijoituksia koskeva säännös.

Lisäksi ehdotetaan makrovakauden ja maksuvalmiusriskien huomioimista koskevaa sääntelyä ja uusia niihin liittyviä Finanssivalvonnan toimivaltuuksia. Ryhmän määrittelyä ja ryhmän vakavaraisuuslaskentaa koskevaa sääntelyä selvennettäisiin ja raportointia ja rajat ylittävää valvontaa koskevaa sääntelyä täsmennettäisiin.

Direktiivin täytäntöönpanon edellyttämien muutosten lisäksi vakuutusyhtiölakiin lisättäisiin vakuutusyhtiöille velvollisuus varautua normaaliolojen vakaviin häiriötilanteisiin. Lakeihin tehtäisiin myös muita teknisluonteisia muutoksia.

Lisäksi Potilasvakuutuskeskuksesta annetussa laissa ehdotetaan säädettäväksi Potilasvakuutuskeskuksen oikeudesta luovuttaa tietoja potilasvakuutuksen antaneelle vakuutusyhtiölle.

Merimieseläkeläistä ja maatalousyrittäjän eläkeläistä ehdotetaan poistettavaksi viittaukset kestävyysraporttiin ja kestävyysraportoinnin varmentajaan.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 30 päivänä tammikuuta 2027. Tietyt Finanssivalvonnan valtuuksia koskevat säännökset sekä Potilasvakuutuskeskuksesta annettua lakia, merimieseläkelakia ja maatalousyrittäjän eläkelakia koskevat muutokset on tarkoitettu tulemaan voimaan kuitenkin jo 1 päivänä heinäkuuta 2026.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
PERUSTELUT	6
1 Asian tausta ja valmistelu	6
1.1 Tausta	6
1.2 Valmistelu	7
1.2.1 EU-säädöksen valmistelu	7
1.2.2 Hallituksen esityksen valmistelu	8
2 EU-säädöksen tavoitteet ja pääasiallinen sisältö	8
2.1 Tavoitteet	8
2.2 Solvenssi II -direktiivin muutosten pääasiallinen sisältö	8
2.2.1 Soveltamisala ja määritelmät	8
2.2.2 Vakuutustoiminnan aloittamista ja harjoittamista koskevat säännöt	9
2.2.3 Valvonta ja valvonnan suhteellisuus	10
2.2.4 Hallintojärjestelmä, riskienhallinta ja vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevien tietojen julkistaminen	12
2.2.5 Vakuutustekninen vastuuelka	15
2.2.6 Oma varallisuus ja vakavaraisuuspääomavaatimus	16
2.2.7 Sijoitukset	17
2.2.8 Vaikeuksissa olevat tai säännösten vastaisesti toimivat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset	17
2.2.9 Makrovakausta	18
2.2.10 Rajat ylittävä toiminta	19
2.2.11 Ryhmävalvonta	21
2.2.12 Muut säännökset	25
2.2.13 Siirtymäsäännökset	26
2.3 Finanssiryhmittymien lisävalvonnasta annettuun direktiiviin liittyvä komission arvio	27
3 Nykytila ja sen arviointi	27
3.1 Johdanto	27
3.2 Vakuutusyhtiölaki	27
3.2.1 Vakuutusyhtiölain soveltamisala ja suhteellisuusperiaate	27
3.2.2 Vakuutusyhtiön perustaminen ja toimilupa	28
3.2.3 Vakuutusyhtiön johto ja hallintojärjestelmä	28
3.2.4 Riskienhallinta ja riski- ja vakavaraisuusarvio	30
3.2.5 Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus	31
3.2.6 Tilintarkastus	31
3.2.7 Vastuuelka vakavaraisuuslaskennassa	32
3.2.8 Oma varallisuus ja vakavaraisuuspääomavaatimus	33
3.2.9 Sijoitukset	34
3.2.10 Vaikeuksissa olevat tai säännösten vastaisesti toimivat vakuutusyhtiöt	34
3.2.11 Raportointi ja valvonta	34
3.2.12 Makrovakausta	36
3.2.13 Rajat ylittävä toiminta	37
3.2.14 Ryhmävalvonta	37

3.2.15 Muut säännökset	38
3.2.16 Kansalliset muutostarpeet	39
3.3 Laki vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta	39
3.4 Laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä	40
3.5 Laki työeläkevakuutusyhtiöistä	40
3.6 Laki potilasvakuutuskeskuksesta	41
3.7 Merimieseläkelaki ja maatalousyrittäjän eläkelaki	42
4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset	43
4.1 Keskeiset ehdotukset	43
4.1.1 Vakuutusyhtiölaki	43
4.1.2 Laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä	46
4.1.3 Laki työeläkevakuutusyhtiöistä	46
4.1.4 Laki potilasvakuutuskeskuksesta	46
4.1.5 Merimieseläkelaki ja maatalousyrittäjän eläkelaki	46
4.2 Pääasialliset vaikutukset	47
4.2.1 Taloudelliset vaikutukset	47
4.2.2 Vaikutukset vakuutusyhtiöiden toimintaan	50
4.2.3 Vaikutukset vakuutuksenottajien asemaan	51
4.2.4 Vaikutukset viranomaisten toimintaan	51
4.2.5 Yhteiskunnalliset vaikutukset	52
5 Muut toteuttamisvaihtoehdot	53
5.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset	53
5.2 Muiden jäsenvaltioiden suunnittelemat tai toteuttamat keinot	53
6 Lausuntopalaute	54
7 Säännöskohtaiset perustelut	55
7.1 Vakuutusyhtiölaki	55
7.2 Laki vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta	130
7.3 Laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä	132
7.4 Laki työeläkevakuutusyhtiöistä	135
7.5 Laki potilasvakuutuskeskuksesta	136
7.6 Merimieseläkelaki	140
7.7 Maatalousyrittäjän eläkelaki	140
8 Lakia alemman asteinen sääntely	140
9 Voimaantulo	141
10 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys	142
10.1 Omaisuuden suoja	142
10.2 Elinkeinovapaus	143
10.3 Viranomaisen harkintavalta sääntelyn soveltamisen osalta	144
10.4 Säädösvallan siirtäminen	145
10.5 Henkilötietojen suoja	145
11 Suhde muihin esityksiin	148
11.1 Esityksen riippuvuus muista esityksistä	148
LAKIEHDOTUKSET	149
1. Laki vakuutusyhtiölain muuttamisesta	149
2. Laki vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain muuttamisesta	216

3. Laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta	218
4. Laki työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta	221
5. Laki potilasvakuutuskeskuksesta annetun lain 20 §:n muuttamisesta	223
6. Laki merimieseläkelain muuttamisesta	224
7. Laki maatalousyrittäjän eläkelain muuttamisesta	226
LIITTEET	228
RINNAKKAISTEKSTIT	228
1. Laki vakuutusyhtiölain muuttamisesta	228
2. Laki vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain muuttamisesta	357
3. Laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta	362
4. Laki työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta	367
5. Laki potilasvakuutuskeskuksesta annetun lain 20 §:n muuttamisesta	370
6. Laki merimieseläkelain muuttamisesta	372
7. Laki maatalousyrittäjän eläkelain muuttamisesta	374
ASETUSLUONNOKSET	376
Sosiaali- ja terveysministeriön asetus vakuutusyhtiön toimintasuunnitelmasta annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen 1 ja 6 §:n muuttamisesta	376
Sosiaali- ja terveysministeriön asetus vakuutusyhtiölain 10 luvun mukaisessa vakavaraisuuslaskennassa käytettävästä vastaavuuskorjauksesta annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen 1 §:n muuttamisesta	377
Sosiaali- ja terveysministeriön asetus vakuutusyhtiölain 10 luvun mukaisessa vakavaraisuuslaskennassa käytettävän volatiliteettikorjauksen laskemisesta	378

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

1.1 Tausta

Henki-, vahinko- ja jälleenvakuutusyhtiöiden toiminnan sääntely perustuu pääosin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2009/138/EY vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (jäljempänä *Solvenssi II -direktiivi tai direktiivi*). Solvenssi II -direktiivissä säädetään vakuutusyritysten vakavaraisuudesta, hallintojärjestelmästä, raportoinnista sekä valvonnasta ja sillä on yhtenäistetty vakuutustoimintaa koskeva sääntely Euroopan unionissa. Solvenssi II -direktiivillä pyritään edistämään sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa sekä suojaamaan vakuutuksenottajia, vakuutettuja ja edunsaajia. Solvenssi II -direktiivin perusteella vakuutustoiminnan harjoittamiseksi vaadittu toimilupa on EU:n laajuinen, eli toimiluvan saanut vakuutusyhtiö voi harjoittaa toimintaansa kaikkialla EU:ssa perustamalla sivuliikkeen tai tarjoamalla palveluja rajat ylittävästi. Tästä on joitakin poikkeuksia, esimerkiksi pienten vakuutusyritysten vaatimuksista voidaan säätää kansallisesti, ja ne saavat toimia vain kotimaassaan, jos vaatimukset ovat Solvenssi II -direktiivin vaatimuksia matalammat. Lisäksi Solvenssi II -direktiivin ulkopuolelle on jätetty vakuutusyrityksiä toiminnan luonteen perusteella, esimerkiksi suomalaiset työeläkelaitokset eivät kuulu direktiivin soveltamisen piiriin.

Ennen Solvenssi II -direktiiviä vakuutustoimintaa koski useampi eri direktiivi. Lisäksi aiempi sääntely sisälsi minimivaatimuksia, joten Suomessa oli asetettu myös kansallisia lisävaatimuksia vakuutusyhtiöille. Vuonna 2002 hyväksyttiin rajallinen ja nopeutettu uudistus, jota myös kutsutaan nimellä Solvenssi I. Sääntelyä tarkastellessa kävi ilmi laajempi uudistustarve, sillä vakavaraisuussääntely ei vastannut tarpeeksi hyvin yhtiöiden riskiprofiilia. Lisäksi komissio tunnisti muita ongelmia, kuten yhteismarkkinoiden toimivuuden ongelmat sekä kansallisten viranomaisten eriävät valvontamenettelytavat. Solvenssi II -direktiivin pohjaksi yhdistettiin 14 jälleen-, henki- ja vahinkovakuutusdirektiiviä yhdeksi kokonaisuudeksi. Solvenssi II -uudistuksen myötä tähän tehtiin runsaasti muutoksia ja täydennyksiä esimerkiksi vakavaraisuusvaatimuksiin, vaatimusten kattamiseen, vastuuvelan laskentaan, hallintojärjestelmään, riskienhallintaan, valvontaan ja raportointiin liittyen. Solvenssi II -direktiivin tavoitteena oli syventää EU:n vakuutusmarkkinoiden yhdentymistä, parantaa vakuutuksenottajien ja edunsaajien suojaa, parantaa EU:n vakuutuksenantajien ja jälleenvakuutuksenantajien kansainvälistä kilpailukykyä sekä parantaa sääntelyä. Solvenssi II -direktiivin sääntely on luonteeltaan maksimiharmonisoivaa, eli siltä osin kuin direktiivissä säädetään jostakin, kansallista liikkumavaraa on hyvin vähän tai ei ollenkaan.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) annettiin 25 päivänä marraskuuta 2009. Solvenssi II -direktiivi saatettiin lopulta osaksi kansallista sääntelyä vuoden 2016 alusta lukien. Solvenssi II -direktiivin ulkopuolelle jäi liikennevakuutusta, kirjanpitoa, tilintarkastusta ja vakuutusten tarjoamista koskeva sääntely.

Solvenssi II -direktiiviä täydentää vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EU täydentämisestä (Solvenssi II) annettu komission delegeoitu asetus (EU) 2015/35 (jäljempänä *komission asetus*), joka on suoraan sovellettavaa sääntelyä. Lisäksi Solvenssi II -direktiiviä ja sen nojalla annettua delegeoitua asetusta täydentävät Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valmistelemat ja komission antamat tekniset sääntely- ja

täytäntöönpanostandardit sekä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ohjeet Solvenssi II -direktiivin soveltamisesta.

Esityksen taustalla on Solvenssi II -direktiivin uudelleentarkastelu, jonka myötä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2025/2 direktiivin 2009/138/EY muuttamisesta oikeasuhteisuuden, valvonnan laadun, raportoinnin, pitkäaikaisia takuita koskevien toimenpiteiden, makrovakausriskien, kestävyysriskien sekä ryhmävalvonnan ja rajat ylittävän valvonnan osalta sekä direktiivien 2002/87/EY ja 2013/34/EU muuttamisesta (jäljempänä *muutosdirektiivi*) astui voimaan 29 päivänä tammikuuta 2025. Direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä 29 päivään tammikuuta 2027 mennessä ja kyseisiä säännöksiä on alettava soveltaa 30 päivästä tammikuuta 2027 alkaen.

Solvenssi II -direktiivin mukaan Euroopan komission oli uudelleentarkasteltava vähintään Solvenssi II -direktiivin mukaisten riskiperusteisten pääomavaatimusten ja pitkäaikaisten velkojen arvostusta koskevia säännöksiä. Komissio tunnisti myös muita Solvenssi II -direktiivin osa-alueita, jotka vaativat kehittämistä, erityisesti sääntelyn oikeasuhtaisuus, järjestelmäriskin muodostumisen estäminen sekä kriiseihin varautuminen. Tämän lisäksi uudelleentarkastelussa huomioitiin EU:n poliittiset painopisteet, joiden mukaan vakuutusalan on osallistuttava talouden elpymisen rahoittamiseen, pääomamarkkinaunionin¹ loppuunsaattamiseen ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelman² tavoitteiden saavuttamiseen. Solvenssi II -direktiivin muuttaminen edellyttää myös alemman asteisen sääntelyn tarkistamista ja muuttamista.

Muutosdirektiivin täytäntöönpanon lisäksi vakuutusyhtiölaissa ja siihen liittyvissä laeissa on tunnistettu joitakin muita päivivitystarpeita, jotka ehdotetaan tehtäväksi samassa yhteydessä direktiivin täytäntöönpanon kanssa.

1.2 Valmistelu

1.2.1 EU-säädöksen valmistelu

Komissio antoi 22.9.2021 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2009/138/EY muuttamisesta oikeasuhteisuuden, valvonnan laadun, raportoinnin, pitkäaikaisia takuita koskevien toimenpiteiden, makrovakausriskien, kestävyysriskien, ryhmävalvonnan ja rajat ylittävän valvonnan osalta (komission ehdotus saatavilla osoitteessa <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/HTML/?uri=CELEX:52021PC0581>).

Komissio ehdotti kokonaisvaltaista uudelleentarkastelua Solvenssi II -direktiivin useampaan eri osa-alueeseen. Komission muutosehdotukset koskivat oikeasuhtaisuuden parantamista, valvontaa ja rajat ylittävää valvontaa sekä viranomaisten yhteistyötä, makrovakausriskien, kestävyysriskien, pitkäaikaisia takuita koskevia toimenpiteitä sekä ryhmävalvontaa.

Ennen komission ehdotusta Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen järjesti useamman kuulemisen Solvenssi II -direktiivin uudelleentarkastelusta heinäkuun 2019 ja tammikuun 2020 välisenä aikana. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antoi komission helmikuussa 2019 lähettämän virallisen neuvontapyynnön perusteella 17.12.2020 Solvenssi II -direktiiviä koskevan lausunnon sekä tausta-analyysin ja vaikutustenarvioinnin (saatavilla englanniksi osoitteessa https://www.eiopa.europa.eu/publications/opinion-2020-review-solvency-ii_en). Komissio otti huomioon Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen lausunnot laatiessaan

¹ COM(2020) 590 final

² COM(2019) 640 final

ehdotusta. Lisäksi komissio toteutti uudelleentarkastelua varten useita kuulemisia. Komissio järjesti mm. julkisen konferenssin, johon osallistui sidosryhmien edustajia. Lisäksi komissio järjesti 1.7.2020-21.10.2020 välisenä aikana julkisen kuulemisen, jonka perusteella saadusta palautteesta komissio on julkaissut tiivistelmäraportin³.

Valtioneuvosto suhtautui lähtökohtaisesti myönteisesti komission ehdottamiin muutoksiin Solvenssi II -direktiivin uudelleentarkastelemiseksi (Valtioneuvoston U-kirjelmä 64/2021). Valtioneuvosto piti kuitenkin tärkeänä, että Solvenssi II -direktiivi perustuu myös jatkossa riskiperusteisuuteen. Lisäksi valtioneuvosto korosti, että viranomaisten valtuuksien on oltava riittävän selkeitä ja tarkkarajaisia. Valtioneuvosto katsoi myös, että yhteistarkastuksia koskeva sääntely vaatii tarkentamista. Talousvaliokunta yhtyi valtioneuvoston kantaan tietyin huomioin.

Komission ehdotusta käsiteltiin neuvoston asiantuntijatyöryhmässä. Neuvoston yleisnäkemyksä saavutettiin 17.6.2022. Neuvoston kanta vastasi pitkälti komission ehdotusta tietyin tarkennuksin, joten kanta vastasi myös hyvin Suomen neuvottelutavoitteita. Euroopan parlamentin kanta Solvenssi II -direktiivin uudelleentarkastelusta valmistui 27.7.2023. Parlamentin kanta sisälsi jonkin verran muutoksia komission ehdottamaan tekstiin. Parlamentin kannan merkittävimmät muutokset komission ehdottamaan tekstiin koskivat hallinto-, johto- ja valvontaelimeen kuuluvien henkilöiden sopivuutta ja luotettavuutta, ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien riskien huomioimista riskienhallinnassa sekä pitkäaikaisia takuita ja pitkäaikaisia osakesijoituksia. EU:n neuvoston, parlamentin ja komission välisissä trilineuvotteluissa saavutettiin poliittinen yhteisymmärrys 14.12.2023.

Komissio antoi samanaikaisesti Solvenssi II -direktiivin uudelleentarkastelua koskevan ehdotuksen kanssa ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten elvytys- ja kriisintarkastuskehyksen luomisesta.

1.2.2 Hallituksen esityksen valmistelu

Hallituksen esitys on valmisteltu virkatyönä sosiaali- ja terveysministeriössä. Valmistelun aikana on tehty yhteistyötä Finanssivalvonnan ja Finanssiala ry:n kanssa.

2 EU-säädöksen tavoitteet ja pääasiallinen sisältö

2.1 Tavoitteet

Komission ehdotus sisälsi Solvenssi II -direktiivin kokonaisvaltaisen uudelleentarkastelun.

Muutosdirektiivin tavoitteena on tarjota vakuutuksenantajille kannustimia osallistua talouden pitkäaikaiseen kestäväan rahoittamiseen, riskiherkkyyden parantaminen, vakuutuksenantajien vakavaraisuusaseman liiallisen lyhyen aikavälin volatiliteetin lieventäminen, oikeasuhtaisuuden parantaminen, vakuutusvalvonnan laadun, johdonmukaisuuden ja koordinoinnin parantaminen sekä vakuutuksenottajien ja edunsaajien suojan parantaminen, järjestelmäriskien muodostumisen ehkäiseminen ja varautumisen tason parantaminen.

³ Ares(2021)844869

2.2 Solvenssi II -direktiivin muutosten pääasiallinen sisältö

2.2.1 Soveltamisala ja määritelmät

Direktiivin 4 artiklassa säädetään siitä, milloin vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys (*vakuutusyritys*) voidaan jättää direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle sen liiketoiminnan koon ja laadun perusteella. Muutosdirektiivillä artiklaa on muutettu siten, että soveltamisalan ulkopuolelle jättämisen kynnysarvoja on korotettu vuotuisen vakuutusmaksutulon ja vakuutusteknisen vastuuvelan kokonaismäärän osalta. Jatkossa direktiivin 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti vuotuisen kokonaisvakuutusmaksutulon raja tällaisille yhtiöille on 15 000 000 euroa ja vastuuvelan kokonaismäärän raja on 50 000 000 euroa.

Direktiivin 13 artikla sisältää määritelmät. Pienellä ja ei-monimutkaisella yrityksellä tarkoitetaan 13 artiklan 10 a kohdan mukaan sellaista vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä, joka täyttää 29 a artiklassa säädetyt edellytykset. Direktiivin 13 artiklan 10 b kohdassa määritellään pieni ja ei-monimutkainen ryhmä vastaavalla tavalla. Mahdollisuus luokitella vakuutusyritys tai -ryhmä pieneksi ja ei-monimutkaiseksi on uusi ja sen tarkoituksena on parantaa sääntelyn suhteellisuutta. Pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokitellut vakuutusyritykset voivat hyödyntää tiettyjä helpotuksia liittyen sääntelyn soveltamiseen. Jos vakuutusyritys tai -ryhmä täyttää edellytykset tulla luokitelluksi pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, yritys voi itse päättää luokittelusta sekä niistä helpotuksista, joita yritys aikoo käyttää.

Direktiivin 13 artiklan 10 c ja d kohdassa määritellään lakisäateinen tilintarkastaja ja tilintarkastusyhteisö, joiden osalta viitataan direktiivin 2006/43/EY määritelmiin. Emoyrityksen ja tytäryrityksen määritelmiä 13 artiklan 15 ja 16 kohdassa on täydennetty viittauksella 212 artiklan 2 kohtaan ja 214 artiklan 5 ja 6 kohtaan. Myös ryhmänsisäisen liiketoimen määritelmää 13 artiklan 19 kohdassa on täydennetty. Direktiivin 13 artiklan 41 kohta sisältää määritelmän säännellylle yritykselle. Säännellyllä yrityksellä tarkoitetaan direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua säänneltyä yritystä tai direktiivin (EU) 2016/2341 6 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettu ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavaa laitosta. Direktiivin 13 artiklan 42 kohdan mukaan kryptovaralla tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1114 3 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määriteltyä kryptovaraa.

Direktiivin 13 artiklan 43 kohdassa määritellään suhteuttamistoimenpide. Käytännössä suhteuttamistoimenpiteellä tarkoitetaan niitä helpotuksia liittyen sääntelyn soveltamiseen, joita pieni ja ei-monimutkainen yritys tai ryhmä voi hyödyntää. Suhteuttamistoimenpiteen määritelmä sisältää viittaukset niihin direktiivin säännöksiin, joissa säädetään kyseisistä helpotuksista. Lisäksi suhteuttamistoimenpiteistä voidaan säätää direktiivin nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä.

Direktiivin 13 artiklan 44 kohta sisältää kestävyysriskin määritelmän. Kestävyysriskillä tarkoitetaan ympäristöön, yhteiskuntaan tai hallintotapaan liittyvää tapahtumaa tai olosuhdetta, jonka toteutumisella saattaisi olla sijoituksen arvoon tai velan arvoon tosiasiallinen tai mahdollinen kielteinen vaikutus. Direktiivin 13 artiklan 45 kohdan mukaan kestävyystekijöillä tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088 2 artiklan 24 alakohdassa määriteltyjä kestävyystekijöitä.

2.2.2 Vakuutustoiminnan aloittamista ja harjoittamista koskevat säännöt

Direktiivin 18 artiklan 1 kohtaan on lisätty velvollisuus toimittaa tieto aiemmista toimilupien epäamisistä tai peruuttamisista muissa jäsenvaltioissa toimilupahakemuksen yhteydessä.

Valvontaviranomaisen on otettava ne huomioon hakemusta arvioitaessa. Vaatimus koskee kaikkia säännellyille yrityksille haettuja toimilupia sekä vakuutusedustajaksi rekisteröintiä.

Direktiivin 23 artiklan 1 kohdan mukaisia vaatimuksia toimintasuunnitelmalle on täydennetty siten, että toimintasuunnitelmaan on liitettävä tieto suunnitellusta rajat ylittävästä liiketoiminnasta, sisältäen EU-maat ja kolmannet maat taikka kolmansien maiden alueet, jos lupa harjoittaa toimintaa myönnetään alueen perusteella.

Direktiivin 25 artiklaan lisätyn 4 kohdan mukaan valvontaviranomaisten on jatkossa ilmoitettava kaikki toimiluvan epäävät päätökset Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle.

Direktiivin 26 artiklan mukaan valvontaviranomaisen on kuultava toisen ETA-valtion vakuutustoimintaa valvovaa viranomaista, jos toimilupaa hakevasta vakuutusyrityksestä tulee toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen tytäryhtiö tai toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen emoyrityksen tytäryhtiö taikka jos määräysvalta perustettavassa vakuutusyhtiössä siirtyy samalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle kuin toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneessa vakuutusyrityksessä. Lisäksi valvontaviranomaisen on kuultava luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaavia toisen ETA-valtion viranomaisia, jos toimilupaa hakevasta vakuutusyhtiöstä tulee kyseisessä ETA-valtiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tytäryhtiö tai toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksen tytäryhtiö taikka jos määräysvalta perustettavassa vakuutusyhtiössä siirtyy samalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle kuin toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa tai sijoituspalveluyrityksessä. Direktiivin 26 artiklaan lisätyn 4 kohdan mukaan viranomainen, jota kuullaan edellä mainitussa tilanteessa, voi pyytää kotijäsenvaltion viranomaista arvioimaan toimilupahakemuksen yhdessä. Kotijäsenvaltion viranomaisen on päätöstä tehdessään otettava huomioon kyseisen yhteisen arvion johtopäätökset. Jos toimilupahakemuksen osalta suoritetaan yhteinen arviointi, kotijäsenvaltion valvontaviranomaisella on 25 artiklan 3 kohdan mukaisesti kahdeksan kuukautta aikaa käsitellä toimilupahakemus, eli toimilupahakemuksen käsittelylle annetaan tässä tilanteessa kaksi kuukautta enemmän aikaa verrattuna tilanteeseen, jossa toimilupahakemusta ei ole tarpeen käsitellä yhdessä useamman viranomaisen kesken.

2.2.3 Valvonta ja valvonnan suhteellisuus

Sääntelyn suhteellisuutta on pyritty lisäämään ottamalla käyttöön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyritykseksi. Direktiivin 29 artiklaa on tarkennettu siten, että suhteellisuusperiaate on otettava huomioon erityisesti pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltujen vakuutusyritysten valvonnassa ja siltä osin kuin laaditaan direktiiviä alemman asteista sääntelyä.

Pienten ja ei-monimutkaisten vakuutusyritysten luokittelun edellytyksistä säädetään direktiivin 29 a artiklassa. Vakuutusyritys voidaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, jos sen toiminta on tarpeeksi pienimuotoista ja yksinkertaista. Pelkästään tai pääasiassa henkivakuutustoimintaa harjoittavien vakuutusyritysten osalta kriteerit liittyvät vakavaraisuusvaatimuksen laskennan korkoriskialamoduulin suuruuteen, rajat ylittävän toiminnan laajuuteen, vakuutusteknisen vastuuvelan suuruuteen, sijoitusten riskillisyyteen ja jälleenvakuutustoiminnan laajuuteen. Pelkästään tai pääasiassa vahinkovakuutustoimintaa harjoittavien vakuutusyritysten osalta kriteerit liittyvät keskimääräiseen yhdistettyyn kulusuhteeseen, vakuutusmaksutulon suuruuteen, rajat-ylittävän toiminnan laajuuteen, sijoitusten riskillisyyteen ja jälleenvakuutustoiminnan laajuuteen. Tiettyihin sekä henki- että

vahinkovakuutustoimintaa harjoittaviin vakuutusyhtiöihin sovelletaan kaikkia kriteereitä. Kaikkien pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavien yritysten on lisäksi täytettävä vakavaraisuuspääomavaatimus. Edellytysten on täytettävä kahtena peräkkäisenä tilikautena välittömästi ennen luokittelua. Lisäksi 29 a artiklassa luotellaan vakuutusyhtiöt, joita ei voi ikinä luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi.

Jos vakuutusyhtiö täyttää kaikki kriteerit luokittelulle ja se haluaa tulla luokitelluksi pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, vakuutusyhtiön on toimitettava ilmoitus kriteerien täyttymisestä toimivaltaiselle viranomaiselle. Direktiivin 29 b artikla sisältää ne tiedot, jotka on sisällytettävä ilmoitukseen sekä luokittelumenettelyyn. Valvontaviranomainen voi vastustaa luokittelua pieneksi ja ei-monimutkaiseksi kahden kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta, jos yritys ei täytä edellytyksiä. Lisäksi valvontaviranomainen voi vastustaa luokittelua, jos vakuutusyhtiö ei täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta tai sillä on yli 5 % markkinaosuus kyseisessä jäsenvaltiossa. Vakuutusyhtiö luokitellaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi yritykseksi kahden kuukauden määräajan päätyttyä tai sitä aiemmasta päivästä lähtien, jona viranomaisen on antanut myöntävän päätöksen. Jos vakuutusyhtiö on saanut toimiluvan alle kaksi vuotta aiemmin, kriteerit arvioidaan yrityksen viimeisen luokittelua edeltäneen tilikauden osalta. Jos vakuutusyhtiöllä on ollut toimilupa alle vuoden, kriteereitä arvioidaan liiketoiminnan suunnitelman perusteella.

Jos pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltu vakuutusyhtiö ei enää täytä jotakin 29 a artiklassa säädetyistä edellytyksistä, yrityksen on viipymättä ilmoitettava asiasta valvontaviranomaiselle. Kun täyttämättä jättäminen jatkuu kaksi vuotta, yritystä ei enää luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi. Jos vakuutusyhtiöstä tulee jokin sellainen yritys, jota ei ikinä voi luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, yritystä ei enää seuraavavasta vuodesta lähtien luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi.

Direktiivin 29 c artiklassa säädetään siitä, minkälaisia helpotuksia direktiivin soveltamisesta pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt voivat hyödyntää. Direktiivissä kyseisiä helpotuksia kutsutaan suhteuttamistoimenpiteiksi. Pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö saa itse päättää niistä suhteuttamistoimenpiteistä, jotka se aikoo ottaa käyttöön. Valvontaviranomainen voi kuitenkin poikkeuksellisissa tilanteissa, jos se on erityisen huolissaan yrityksen riskiprofilista, kieltää yritystä käyttämästä yhtä tai useampaa suhteuttamistoimenpidettä.

Pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön on 29 e artiklan mukaan vuoden sisällä luokittelusta toimitettava valvontaviranomaisille tiedot käyttämistään suhteuttamistoimenpiteistä. Lisäksi valvojalle tulee ilmoittaa, jos yritys aikoo muuttaa käyttämiään suhteuttamistoimenpiteitä tai lopettaa niiden käytön.

Direktiivin suhteellisuutta on pyritty lisäämään myös muiden kuin pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavien vakuutusyhtiöiden osalta. Direktiivin 29 d artiklan mukaan vakuutusyhtiö, jota ei ole luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, voi pyytää valvontaviranomaiselta suostumusta käyttää tiettyjä direktiivissä erikseen määriteltyjä suhteuttamistoimenpiteitä. Vakuutusyhtiön on toimitettava viranomaiselle kirjallinen pyyntö, joka sisältää ne suhteuttamistoimenpiteet, joita vakuutusyhtiö haluaa käyttää, sekä syyt, joiden vuoksi niiden käyttäminen on perusteltua. Valvontaviranomaisen on kahden kuukauden kuluessa ilmoitettava vakuutusyhtiölle pyynnön hyväksymisestä tai hylkäämisestä. Hyväksyntää voidaan muuttaa tai hyväksyntä voidaan peruuttaa milloin tahansa, jos vakuutusyhtiön riskiprofiili on muuttunut.

Direktiivin 29 artiklassa siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä niiden kriteerien tarkentamisesta, jonka perusteella vakuutusyrittäjä voidaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, menetelmistä, joita on käytettävä luokiteltaessa yrityksiä sekä siitä, millä edellytyksin suhteuttamistoimenpiteiden käyttö voidaan sallia vakuutusyrityksille, joita ei ole luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi.

Direktiivin 35 artiklassa säädetään valvontatarkoituksiin annettavista tiedoista. Direktiivin 35 artiklaan on lisätty uusi 5 a kohta, jossa säädetään säännöllisen valvontaraportin toimittamisesta valvontaviranomaiselle. Pienten ja ei-monimutkaisten vakuutusyritysten on toimitettava raportti kolmen vuoden välein tai viranomaisen luvalla harvemmin, vähintään viiden vuoden välein. Muiden on toimitettava valvontaraportti vähintään kolmen vuoden välein, mutta viranomaisen voi vaatia tiheämpää raportointia. Lisäksi 35 artiklan 10 kohdassa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen valtuutetaan laatimaan kertomus mahdollisista toimenpiteistä, joilla voidaan vähentää raportoinnin päällekkäisyyksiä ja epä johdonmukaisuuksia, parantaa tietojen standardointia ja tehostaa tietojen jakamista ja käyttöä sekä vähentää kustannuksia.

Direktiiviin lisätyssä 35 a artiklassa säädetään valvontaviranomaisten myöntämistä vapautuksista ja rajoituksista valvontaan liittyvään säännölliseen raportointiin. Säännöllisen raportoinnin rajoittamista ja eräkohtaisesta raportoinnista vapauttamista koskeva sääntely on siirretty 35 artiklasta 35 a artiklaan, joten sääntely ei ole uutta. Direktiivin 35 a artiklassa säädetään kuitenkin lisäksi vakuutuskytkösyntisten vapauttamisesta eräkohtaisesta raportoinnista, mistä ei aiemmin säädetty direktiivissä.

Direktiiviin lisätyssä 35 b artiklassa säädetään raportoinnin määräajoista. Artiklan 1 alakohdan mukaan valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot on annettava valvontaviranomaisille vuosittain tai harvemmin, 16 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä. Lisäksi artiklan 2 alakohdan mukaan valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot on annettava valvontaviranomaiselle neljännesvuosittain viimeistään viiden viikon kuluttua kunkin vuosineljänneksen päättymisestä. Artiklan 3 alakohdan mukaan säännöllinen valvontaraportti on toimitettava valvontaviranomaiselle viimeistään 18 viikon kuluttua yrityksen tilikauden päättymisestä.

Direktiivin 37 artiklaan on lisätty kaksi uutta poikkeuksellista tilannetta, jolloin valvontaviranomainen voi korottaa vakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimusta lisäpääomavaatimuksella. Artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaan pääomavaatimusta voisi korottaa, jos vakuutusyrittäjä soveltaa siirtymätoimenpidettä, ei täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta soveltamatta siirtymätoimenpidettä eikä ole toimittanut valvontaviranomaiselle vaiheistussuunnitelmaa tai vuosikertomusta, joita edellytetään sovellettaessa siirtymätoimenpiteitä.

2.2.4 Hallintojärjestelmä, riskienhallinta ja vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevien tietojen julkistaminen

Direktiivin 40 artiklassa säädetään vakuutusyrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenistä. Direktiivin 40 artiklaan on lisätty sääntelyä hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenten sopivuudesta ja luotettavuudesta. Hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenten on oltava hyvämaineisia, ja heillä on oltava yhteisesti riittävät tiedot, taidot ja kokemus tehtäviensä hoitamiseksi. Lisäksi hyvämaineisuuden määritelmää on tarkennettu siten, että hallinto-, johto- ja valvontaelimeen kuuluva ei saisi olla tuomittu vakavasta tai toistuvista rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen liittyvistä rikoksista viimeisten kymmenen vuoden aikana, joka voisi asettaa kyseenalaiseksi henkilön hyvämaineisuuden.

Direktiivin 41 artiklaan on lisätty velvollisuus vakuutusyritykselle laatia hallinto-, johto- ja valvontaelimen monimuotoisuutta edistävät toimintaperiaatteet, sisältäen sukupuolten tasa-arvoon liittyvien määrällisten tavoitteiden asettamisen. Lisäksi hallintojärjestelmästä tehtävään arviointiin on sisällytettävä arvio hallinto-, johto- tai valvontaelimen kokoonpanon, toimivuuden ja sisäisen hallinnon asianmukaisuudesta. Artiklassa säädetään jatkossa myös keskeisten toimintojen riippumattomuudesta. Artiklan 2 a kohdan mukaan vakuutusyritysten on nimitettävä eri henkilöt hoitamaan riskinhallintatoiminnon, aktuaaritoiminnon, sääntöjen noudattamista valvovan toiminnon ja sisäisen tarkastuksen toiminnon keskeisiä tehtäviä. Jokainen kyseisistä tehtävistä on hoidettava eturistiriitojen välttämiseksi toisistaan riippumattomasti. Tästä poiketen pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokitelluissa yrityksissä, ja muissa yrityksissä, jotka ovat saaneet viranomaiselta hyväksynnän, edellä mainituista toiminnoista vastaavat henkilöt voivat hoitaa myös jonkin toisen toiminnon keskeistä tehtävää, paitsi sisäisen tarkastuksen, tai kuulua yhtiön johtoon, edellyttäen, että eturistiriidat hallitaan asianmukaisesti. Lisäksi artiklan 3 kohdan mukaan pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyritykset voivat tehdä hallintovaatimuksia koskevien kirjallisten toimintaperiaatteiden uudelleentarkastelun harvemmin kuin kerran vuodessa, mutta vähintään viiden vuoden välein.

Hyvämaineisuudesta ja osittain myös keskeisten toimintojen riippumattomuudesta on aiemmin säädetty komission asetuksessa, mutta jatkossa sääntely on direktiivissä.

Direktiivin 42 artikla sisältää tosiasiallisesta toiminnasta vastaavien tai siinä muissa keskeisissä tehtävissä olevien henkilöiden sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset. Artiklaa on täydennetty siten, että valvontaviranomainen voi vaatia tietyn henkilön poistettavaksi asemastaan, mikäli henkilö ei täytä vaatimuksia sopivuudesta ja luotettavuudesta.

Direktiivin 44 artiklassa säädetään vakuutusyrityksen riskienhallinnasta. Riskienhallinnassa huomioon otettavia osa-alueita on täydennetty siten, että jatkossa olisi otettava huomioon myös kyberturvallisuus, volatilitteettikorjauksen kanssa ristiriidassa olevat maksuvalmiusrajoitteet sekä kestävyysriskien hallinta lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin aikajänteellä.

Lisäksi direktiivin 44 artiklaan on lisätty 2 b kohta, jossa säädetään kestävyysriskien hallinnasta. Vakuutusyritysten on laadittava suunnitelmia, sisältäen määrällisiä tavoitteita ja prosesseja, seurataksaan ja hallitaksaan niitä taloudellisia riskejä, jotka aiheutuvat kestävyystekijöistä, mukaan lukien sopeutumisesta kestävyystekijöihin liittyvään EU- ja kansallisiin sääntelytavoitteisiin ja -säädöksiin, erityisesti niihin, jotka on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1119 (*eurooppalainen ilmastolaki*). Suunnitelmien olisi oltava johdonmukaisia tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU (*tilinpäätösdirektiivi*) mukaisesti julkaistavien suunnitelmien kanssa, jos vakuutusyritykseen sovelletaan kestävyysraportointia koskevia vaatimuksia. Komissiolle siirretään valta hyväksyä tekniset sääntelystandardit kestävyysriskien hallinnan järjestämisen osalta.

Direktiivin 45 artiklassa säädetään vakuutusyrityksen riski- ja vakavaraisuusarviosta. Makrotaloudelliset näkökohdat ja analyysi on sisällytetty vakuutusyrityksen riski- ja vakavaraisuusarvioon. Vakuutusyritysten on arvioitava makrotaloudellinen tilanne ja rahoitusmarkkinoiden mahdollinen kehitys, mukaan lukien stressiolosuhteet. Lisäksi vakuutusyrityksen olisi valvontaviranomaisen perustellusta pyynnöstä arvioitava makrovakautta koskevien huolenaiheiden vaikutus niiden riskiprofiiliin, liiketoimintapäätöksiin ja vakavaraisuustarpeisiin sekä vastavuoroisesti siihen, miten niiden toiminta voi vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen. Valvontaviranomaisten on annettava

tietoja yrityksille erityisesti sellaisista makrovakausriskeistä ja huolenaiheista, jotka ne ovat arvioissaan tunnistaneet. Artiklan 8 kohdassa säädetään, että jos muille viranomaisille kuin valvontaviranomaisille on annettu makrovakausero- ja vakavaraisuusarvioita koskeva toimeksianto, valvontaviranomaisten on jaettava riski- ja vakavaraisuusarvioiden makrovakautta koskevien arviointiensä tulokset sellaisten asianomaisten kansallisten elinten ja viranomaisten kanssa, joilla on makrovakausero- ja vakovaraisuusarvioita koskeva toimeksianto. Lisäksi valvontaviranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä kyseisten elinten tai viranomaisten kanssa arvioiden analysoimiseksi.

Jos vakuutusyhtiö hyödyntää vastaavuuskorjausta, volatilititeettikorjausta tai siirtymätoimenpiteitä, yleisen vakavaraisuuden tarpeen arvio on tehtävä ottamalla huomioon ja ottamatta huomioon kyseisiä korjauksia tai toimenpiteitä. Tiettyjen edellytysten täyttyessä arviointivaatimus ei kuitenkaan sovellu siirtymätoimenpiteisiin. Lisäksi, mikäli vakuutusyhtiö hyödyntää volatilititeettikorjausta, arviointiin on sisällytettävä se, miten merkittävästi kyseisen yrityksen riskiprofiili poikkeaa volatilititeettikorjauksen perusoletuksista.

Pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyritykset ja vakuutusalan kytkösytykset, jotka täyttävät tietyt kriteerit, voivat tehdä yrityksen riski- ja vakavaraisuusarvion joka toinen vuosi sen sijaan, että niiden olisi tehtävä se vähintään kerran vuodessa.

Direktiivin 45 a artiklassa säädetään ilmastonmuutoskenaarioiden analyysistä. Vakuutusyritysten on jatkossa riski- ja vakavaraisuusarviossa arvioitava, altistuuko yritys olennaisesti ilmastonmuutosriskeille. Jos vakuutusyhtiö altistuu olennaisesti ilmastonmuutosriskeille, sen on määriteltävä vähintään kaksi pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaariota. Riski- ja vakavaraisuusarvioon on sisällytettävä analyysi ilmastonmuutoskenaarioiden vaikutuksista yrityksen liiketoimintaan. Ilmastonmuutoskenaarioita on tarkasteltava vähintään kolmen vuoden välein ja päivitettävä tarvittaessa. Pienten ja ei-monimutkaisten vakuutusyritysten ei tarvitse suorittaa ilmastonmuutoskenaarioiden analyysiä.

Direktiivin 51 artiklan mukaisen vakuutusyritysten ja -ryhmien vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen rakenne muuttuu siten, että kertomuksen sisältö jaetaan vakuutusosittajille ja edunsaajille tarkoitettuun osaan ja muille markkinaosapuolille tarkoitettuun osaan. Artiklassa säädetään siitä, mitä tietoja kummankin osion tulee sisältää. Vakuutusosittajille ja edunsaajille tarkoitettu osa olisi lyhyempi, joka sisältäisi nimenomaisesti kyseisiä ryhmiä kiinnostavia tietoja. Muille markkinaosapuolille tarkoitettu osa vastaa aiempaa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta, muutamia lisäyksiä. Vakuutusalan kytkösytysten tai jälleenvakuutusyritysten ei tarvitse julkaista vakuutusosittajille ja edunsaajille osoitettua osaa. Lisäksi tiedonantovaatimuksia helpotetaan pienten ja ei-monimutkaisten ja tiettyjen vakuutusalan kytkösytysten osalta.

Direktiivin 51 a artiklan mukaan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osana julkistettavaa tasetta, eli Solvenssi II -sääntelyn mukaisesti laadittua tasetta, koskee jatkossa tilintarkastusvaatimus. Taseen tilintarkastusvaatimus ei kuitenkaan koske pieniä ja ei-monimutkaisia yrityksiä tai vakuutusalan kytkösytyksiä. Direktiivin 51 a artiklassa säädetään jäsenvaltioille mahdollisuus laajentaa tilintarkastusvelvollisuus koskemaan koko vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta. Lisäksi direktiivissä säädetään, että jäsenvaltiot voivat laajentaa Solvenssi II -sääntelyn mukaisesti laaditun taseen tilintarkastusvelvollisuuden koskemaan myös pieniä ja ei-monimutkaisia vakuutusyrityksiä sekä vakuutusalan kytkösytyksiä.

Direktiivin 52 artiklan mukaan valvontaviranomaisten on toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tilastoja suhteuttamistoimenpiteiden ja yksinkertaistusten käytöstä

jäsenvaltiossa. Lisäksi Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii raportin suhteuttamistoimenpiteiden käytön vaikutuksesta vakuutuksenottajien suojaan, rahoitusvakauteen ja tasapuolisiin toimintaedellytyksiin liittyvien tavoitteiden kannalta.

Direktiivin 56 artiklassa säädetään, että Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen kehittää tietoteknisiä ratkaisuja vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen menettelyjen, mallien ja muotojen osalta.

Direktiivin 58 ja 62 artiklaan määräämistusyhteyden hankkimisesta on tehty teknisluonteisia täsmennyksiä.

Direktiivin 64 artiklan mukaan valvontaviranomaisten on saatava salassapitosäännösten estämättä julkaista suorittamiensa stressitestien tulokset ja välittää tiedot Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle siten, että se voi julkaista EU:n laajuisten stressitestien tulokset.

Direktiivin 68 artiklaa on tarkennettu siten, että salassapitosäännösten estämättä valvontaviranomaiset saavat vaihtaa tietoja veroviranomaisten kanssa siltä osin, kuin se on sallittua kansallisen sääntelyn perusteella. Jos tieto on peräisin toisesta jäsenvaltiosta, kyseisen jäsenvaltion viranomaiselta on saatava lupa tiedon jakamiseen.

2.2.5 Vakuutustekninen vastuovelka

Direktiivin 77 artiklan 5 kohdassa säädetään riskimarginaalin laskennasta. Kohtaa on täsmennetty lisäämällä siihen vaatimus, jonka mukaan riskimarginaalia laskettaessa käytetään ajallisesti mukautettua pääomavaatimusta, missä mukautus kostuu eksponentiaalisesta ja aikasidonnaisesta tekijästä. Artiklaan on lisätty uusi 6 kohta, jonka mukaan pääomakustannuksen taso on 4,75 prosenttia. Aiemmin asiasta säädettiin komission asetuksen 35 artiklassa, jonka mukaan pääomakustannuksen taso on 6 prosenttia. Artiklaan on lisätty myös uusi 7 kohta, jonka mukaan optioita ja takuita sisältävien vakuutus- ja jälleenvakuutus sopimusten kohdalla parhaan estimaatin laskennassa käytetyissä menetelmissä on otettava asianmukaisesti huomioon, että kyseisistä sopimuksista johtuvien kassavirtojen nykyarvo voi riippua sekä tulevien tapahtumien ja tulevan kehityksen odotetusta tuloksesta että siitä, miten toteutunut tulos mahdollisesti poikkeaa odotetusta tuloksesta tietyissä skenaarioissa. Uuden 8 kohdan mukaan pienet ja ei-monimutkaiset yritykset voivat käyttää parhaan estimaatin varovaista determinististä arvostusta niiden henkivakuutusvelvoitteiden osalta, joihin liittyy optioita ja takuita, joita ei pidetä olennaisina.

Direktiivin 77 a artikla on korvattu uudella sisällöllä. Artiklan 1 kohdan mukaan riskittömän korkokäyrän määrittämisessä on käytettävä sellaisista rahoitusvälineistä saatuja tietoja, joiden maturiteettien osalta kyseisten rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Niiden maturiteettien osalta, jotka ovat ensimmäisen tasoituspisteen jälkeen, riskitön korko ekstrapoloidaan kohti korkokäyrän päätarvoa. Kunkin valuutan osalta ensimmäinen tasoituspiste on pisin maturiteetti, jossa kyseisen maturiteetin rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät sekä kyseisen maturiteetin tai pidemmän maturiteetin liikkeessä olevien joukkovelkakirjalainojen prosentiosuus kaikista kyseisen valuutan määräisistä liikkeessä olevista joukkovelkakirjalainoista on riittävän suuri. Artiklan 2 kohdan mukaan vakuutusyritys voi valvontaviranomaisen ennakkohyväksynnän saatuaan käyttää ekstrapoloinnissa vaiheistusta. Tällöin vakuutusyrityksen on julkaistava tämä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa. Artiklan 3 kohdan mukaan euron osalta ensimmäisen tasoituspisteen maturiteetti on 20 vuotta.

Direktiivin 77 b artiklassa säädetään asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän vastaavuuskorjauksesta. Ryhmähenkivakuutuksen käsittelyä vastaavuuskorjauksen ehtoissa on täsmennetty.

Direktiivin 77 d artiklassa säädetään asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän volatiliteettikorjauksesta. Jatkossa direktiivissä edellytetään, että vakuutusyrittäjä saa valvontaviranomaisen ennakkohyväksynnän volatiliteettikorjauksen käytölle asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua parhaan estimaatin laskennassa. Aiemmin ennakkohyväksynnästä säädettiin jäsenvaltio-optiona. Lisäksi edellytetään, että riskittömän korkokäyrä ei sisällä vastaavuuskorjausta ja yhtiö pystyy osoittamaan asianmukaiset menettelyt volatiliteettikorjauksen laskemiseksi. Artiklan 1 a kohdassa säädetään, että jos vakuutusyrittäjä käyttää volatiliteettikorjausta direktiivin tullessa sovellettavaksi, se voi jatkaa volatiliteettikorjauksen käyttöä ilman ennakkohyväksyntää, jos sen edellytykset täyttyvät. Artiklan 1 b kohdan mukaan valvojan on voitava vaatia yhtiötä lopettamaan volatiliteettikorjauksen käyttöä, jos se edellytykset eivät enää täyty. Artiklan 3 kohdan mukaan muiden valuuttojen kuin euron osalta volatiliteettikorjaus lasketaan kunkin valuutan luottomarginaalin herkkyysuhteen ja valuutan riskikorjatun marginaalin perusteella. Euron osalta volatiliteettikorjaus on 3 kohdan mukainen tulos korotettuna artiklan 4 kohdassa määritellyllä makrotason volatiliteettikorjauksella. Artiklan 2, 3 ja 4 a kohdassa säädetään riskikorjatun marginaalin määrittämisestä. Artiklan 1 c kohdan mukaan valvontaviranomaisen hyväksynnällä vakuutusyrittäjä voi soveltaa 3 kohdassa tarkoitettuun valuutan riskikorjattuun marginaaliin yrityskohtaista korjausta tietyin edellytyksin ja rajoituksin. Tällöin 4 kohdan mukaista makrotason korjausta ei saa soveltaa.

Direktiivin 77 e artiklassa säädetään Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tuottamista teknisistä tiedoista.

2.2.6 Oma varallisuus ja vakavaraisuuspääomavaatimus

Direktiivin 95 artiklassa oleva viittaus 97 artiklan 1 kohdan a alakohtaan korvataan viittauksella 97 artiklan 1 kohtaan.

Direktiivin 96 artiklan 1 kohdan viittaus kumottuun direktiiviin 2006/42/EY korvataan viittauksella Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (*luottolaitosten vakavaraisuusdirektiivi*).

Direktiivin 105 artiklaan, jossa säädetään perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemisesta, on lisätty uusi 7 kohta, jonka mukaan komissiolle annetaan valta antaa delegoituja säädöksiä kryptovaroihin liittyvien riskien johdosta.

Direktiivin 105 a artiklassa säädetään pitkäaikaisista osakesijoituksista. Aiemmin asiasta on säädetty komission asetuksen 171 a artiklassa. Artiklan 4 kohdan mukaan pitkäaikaisten osakesijoitusten pääomavaatimuksen on oltava yhtä suuri kuin oman perusvarallisuuden tappio, joka aiheutuisi pitkäaikaisina osakesijoituksina käsiteltävien sijoitusten välittömästi 22 prosentin arvonalentumisesta. Tämä vastaa sitä, mitä pitkäaikaisten osakesijoitusten pääomavaatimuksesta on aiemmin säädetty komission asetuksen 171 a artiklassa. Direktiivin 105 a artiklan 1 kohdassa säädetään niistä edellytyksistä, joilla osakesijoitus voidaan luokitella pitkäaikaiseksi. Osakesijoituksen on oltava selkeästi yksilöity ja erillään hallinnoitu, kullekin pitkäaikaisten osakesijoitusten salkulle on laadittu pitkän aikavälin salkunhoitoperiaatteet, sijoitukset ovat ainoastaan ETA-valtioissa tai OECD:n jäsenvaltioissa, vakuutusyrittäjä pystyy

osoittamaan, että se pystyy välttämään pakkomyynnit viiden vuoden ajan, yhtiön riskienhallinta kuvastaa pitkäaikaisuutta, nämä sijoitukset on riittävästi hajautettu ja niihin ei sisälly omistusyhteyksiä. Artiklan 2 kohdan mukaan edellytyksiä voidaan arvioida rahastojen tasolla, jos kyse on rahastosijoituksista. Artiklan 3 kohdan mukaan yritys ei saa palata menettelyyn, johon ei sisälly pitkäaikaisia osakesijoituksia, jos yritys käsittelee osaa osakesijoituksista pitkäaikaisina. Lisäksi säädetään toimista, joihin vakuutusyrityksen on ryhdyttävä, jos edellytykset eivät enää täyty. Lisäksi komissiolle on siirretty valta antaa alemman asteista sääntelyä täsmentääkseen pitkäaikaisista osakesijoituksista säädettyä.

Direktiivin 106 artiklassa säädetään osakeriskialamoduulin laskemisesta ja siihen liittyvästä symmetrisestä mukautusmekanismista. Artiklan 3 kohdan mukaan standardiosakepääomavaatimukseen tehty symmetrinen mukautus, jolla katetaan osakkeiden hintatason muutoksiin liittyvä riski, ei saa johtaa siihen, että sovelletaan osakepääomavaatimusta, joka on yli 13 prosenttiyksikköä pienempi tai suurempi kuin standardiosakepääomavaatimus. Ennen direktiivin uudelleentarkastelua kyseinen luku oli ± 10 prosenttiyksikköä.

Direktiivin 109 artikla standardikaavan yksinkertaistamisesta on korvattu uudella sisällöllä. Artiklan mukaan vakuutusyritykset voivat käyttää tietyssä riskimoduulissa tai riskialamoduulissa yksinkertaistettua laskentaa, jos riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus oikeuttavat yksinkertaistetun laskennan käytön, standardoidun laskennan soveltamisen vaatiminen olisi kohtuutonta sekä standardoidun laskennan tulosten ja yksinkertaistetun laskennan tulosten erot eivät johda ajan mittaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen olennaiseen virheellisyyteen. Lisäksi pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyritykset voivat käyttää yksinkertaistettua laskentaa, vaikka edellä luetellut ehdot eivät täytyisikään, jos niiden riskimoduulin tai alariskimoduulien, joihin yksinkertaistettua laskentaa sovelletaan, merkitys perusvakavaraisuusvaatimuksesta on pieni, alle kymmenen prosenttia yhteensä ja alle kaksi prosenttia yksittäisen riskimoduulin tai alariskimoduulin kohdalla vähintään joka viides vuosi. Artiklan 2 kohdan mukaan vakuutusyritys voi käyttää yksinkertaistettua laskentaa enintään kolmen vuoden ajan jonkin riskimoduulin tai alariskimoduulin laskentaan, jos kyseisen riskimoduulin tai alariskimoduulin osuus perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta on korkeintaan viisi prosenttia. Tällöin tällaisten osuuksien yhteismäärä suhteessa perusvakavaraisuusvaatimukseen saa olla korkeintaan kymmenen prosenttia. Riskimoduulin tai riskialamoduulin osuus perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta on se osuus, joka laskettiin viimeksi, kun riskimoduuli tai riskialamoduuli laskettiin ilman yksinkertaistettua laskentaa.

Direktiivin 112 artiklassa säädetään kokonaisten ja osittaisten sisäisten mallien hyväksymisestä. Artiklan 7 kohtaa on muutettu siten, että kokonaista tai osittaista sisäistä mallia käyttävän vakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselle arvio standardikaavan mukaisesti määritetystä vakavaraisuuspääomavaatimuksesta kahden vuoden välein ja valvontaviranomaisen vaatimuksesta useammin.

Direktiivin 122 artiklaan on lisätty uusi kohta, jossa säädetään niistä ehdoista, joiden täytyessä vakuutusyritykset voivat ottaa huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutuksen 77 d artiklan mukaisesti laskettuun volatiliteettikorjaukseen.

2.2.7 Sijoitukset

Direktiivin 132 artiklassa säädetään sijoittamiseen liittyvästä varovaisuusperiaatteesta. Artiklaan lisättyjen uusien kohtien mukaan vakuutusyritysten on sijoitusstrategiastaan päättäessään otettava huomioon makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden mahdollinen kehitys sekä kestävyysriskien vaikutus sijoituksiin ja sijoituspäätösten mahdollinen pitkä aikavälin

vaikutus kestävyystekijöihin. Valvontaviranomaisen pyynnöstä vakuutusyriyten on otettava huomioon myös makrovakautta koskevat huolenaiheet päättäessään sijoitusstrategiastaan sekä arvioitava, missä määrin niiden sijoitusstrategia voi vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen ja mahdollisesti muuttua järjestelmäriskin lähteeksi.

2.2.8 Vaikeuksissa olevat tai säännösten vastaisesti toimivat vakuutus- ja jälleenvakuutusyriykset

Direktiivin 138 artiklaa on tarkennettu siten, että Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen kuulee tarvittaessa järjestelmäriskikomiteaa, kun se toteaa poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen olemassaolon.

Direktiivin 139 artiklan 1 kohtaa on täsmennetty siten, että vakuutusyriyksen on ilmoitettava vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jättäminen tai sen vaara riippumatta siitä, missä tilanteessa asia havaitaan. Lisäksi artiklan 2 kohtaa on täydennetty siten, että lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma tulisi toimittaa valvontaviranomaiselle myös siinä tapauksessa, että on havaittu vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen vaara. Artiklan 3 kohtaa on täsmennetty siten, että vakuutusyriyksen varojen vapaata hallintaa voidaan rajoittaa tai se voidaan kieltää tilanteessa, jossa vähimmäispääomavaatimus on jäänyt täyttämättä, jos likvidaatiomenettelyä ei aloiteta kahden kuukauden kuluessa. Artiklan 4 kohdan mukaan Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii ohjeita toimista, joita valvontaviranomaisen on toteutettava, jos vakuutusyriyksen vähimmäispääomavaatimus jää täyttämättä.

Direktiivin 141 artiklan mukaan valvontaviranomaisella on oltava toimivalta toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet turvataksien ensivakuutuksen tapauksessa vakuutuksenottajien edut tai jälleenvakuutuksen tapauksessa niistä johtuvat velvoitteet, jos vakuutusyriyksen vakavaraisuusasema heikkenee edelleen sen jälkeen, kun on toteutettu direktiivissä nimenomaisesti säädetty toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi.

Direktiivin 144 artiklaa on täydennetty siten, että jos vakuutusyriyksen toimilupa peruutetaan, siihen tulee soveltaa edelleen I osaston III luvussa vahvistettuja vakuutusvalvonnan yleisiä sääntöjä ja tavoitteita, vähintään kunnes likvidaatiomenettely on aloitettu.

2.2.9 Makrovakaas

Direktiivin 144 a artiklassa säädetään likviditeettiriskin hallinnasta. Vakuutusyriyten on likviditeettiriskin hallinnalla varmistettava, että niillä on riittävä likviditeetti, myös stressiolosuhteissa. Vakuutusyriyten on laadittava ja pidettävä ajan tasalla likviditeettiriskin hallintasuunnitelma. Suunnitelma on toimitettava valvontaviranomaiselle 35 artiklassa tarkoitettujen valvontatarkoituksiin annettavien tietojen mukana. Likviditeettiriskin hallintasuunnitelmaa ei kuitenkaan vaadita pieniltä ja ei-monimutkaisilta yriyksiltä. Lisäksi vakuutusyriytys voi hakea valvontaviranomaiselta hyväksyntää olla tekemättä likviditeettiriskin hallintasuunnitelmaa.

Direktiivin 144 b artiklassa säädetään valvontaviranomaisen toimivallasta likviditeettihaavoittuvuuden korjaamiseksi poikkeuksellisissa oloissa. Artiklan 1 kohdan mukaan valvontaviranomaisten on seurattava vakuutusyriyten likviditeettiasemaa osana säännöllistä valvojan tarkastusprosessia. Artiklan 2 kohdan mukaan valvontaviranomaiset voivat vaatia yriyksiä vahvistamaan likviditeettiasemaansa tapauksissa, joissa havaitaan olennaisia likviditeettiriskejä tai -puutteita. Artiklan 3 kohdan mukaan sellaisten yksittäisten yriyten osalta, joihin kohdistuu olennaisia likviditeettiriskejä, jotka voivat aiheuttaa vakuutuksenottajien suojaamista tai rahoitusjärjestelmän vakautta koskevan välittömän riskin,

valvontaviranomaisilla on toimivalta väliaikaisesti rajoittaa tai keskeyttää osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille tapahtuvaa osingonjakoa, osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille suoritettavia muita maksuja, osakkeiden takaisinostoa ja oman varallisuuden erien takaisinmaksua, lisäetuja tai muita muuttuvia palkkioita tai keskeyttää henkivakuutuksen ottajien lunastusoikeudet. Näistä viimeistä on käytettävä ainoastaan viimeisenä keinona yrityksiin vaikuttavissa poikkeuksellisissa oloissa ja jos se on vakuutuksenottajien ja yrityksen edunsaajien yhteisen edun mukaista. Kyseiset toimenpiteet saavat kestää enintään kolme kuukautta, mutta päätös voidaan uusida, jos sen oikeuttavat syyt ovat edelleen voimassa. Artiklan 4 kohdan mukaan valvontaviranomaisten on otettava huomioon suhteellisuus tehdessään päätöstä 3 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä. Lisäksi valvontaviranomaisen on 5 kohdan mukaan otettava huomioon valvojan tarkastusprosessissa saatu näyttö sekä ennakoiva arvio asianomaisten yritysten vakavaraisuudesta ja taloudellisesta asemasta.

Direktiivin 144 b artiklan 6 kohdassa säädetään siitä, että 3 kohdan mukaisia toimivaltuuksia voidaan soveltaa asianomaisiin tietyssä jäsenvaltiossa toimiviin yrityksiin, jos poikkeukselliset olosuhteet vaikuttavat koko vakuutusmarkkinoihin tai niiden merkittävään osaan. Näin ollen voidaan samalla päätöksellä siis soveltaa 3 kohdan mukaisia toimenpiteitä kaikkiin yrityksiin, joihin poikkeuksellinen tilanne vaikuttaa. Direktiivin mukaan jäsenvaltion on nimitettävä viranomainen, joka käyttää kyseistä toimivaltaa. Artiklan 7 kohdan mukaan toimivallan käytöstä on ilmoitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja tarvittaessa järjestelmäriskikomitealle.

Direktiivin 144 b artiklan 8 kohdan mukaan Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii ohjeet, joilla täsmennetään toimenpiteet, joilla puututaan likviditeettiriskien hallinnassa esiintyviin puutteisiin, poikkeukselliset olosuhteet, jotka oikeuttavat lunastamisoikeuksien väliaikaisen keskeyttämisen ja edellytykset, joilla varmistetaan lunastamisoikeuksien väliaikaisen keskeyttämisen yhdenmukainen soveltaminen.

Direktiivin 144 c artiklassa säädetään valvontatoimenpiteistä yrityksen taloudellisen aseman säilyttämiseksi poikkeuksellisten häiriöiden aikana, jotka vaikuttavat koko vakuutusalaan. Artiklan 1 kohdan mukaan valvontaviranomaisilla on voitavaa toteuttaa toimenpiteitä yksittäisten vakuutusyritysten taloudellisen aseman säilyttämiseksi sellaisten poikkeuksellisten alanlaajuisten häiriöiden aikana, jotka voivat uhata kyseisen yrityksen taloudellista asemaa tai rahoitusjärjestelmän vakautta. Artiklan 2 kohdan mukaan valvontaviranomaisilla on voitava poikkeuksellisten alanlaajuisten häiriöiden aikana vaatia niitä yrityksiä, joiden riskiprofiili on erityisen haavoittuva, rajoittamaan tai keskeyttämään osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille tapahtuvaa osingonjakoa, osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille suoritettavia muita maksuja, osakkeiden takaisinostoa ja oman varallisuuden erien takaisinmaksua tai lunastusta tai lisäetuja tai muita muuttuvia palkkioita. Artiklan 3 kohdan mukaan valvontaviranomaisen on tehdessään päätöstä kyseisen toimivaltuuden käytöstä otettava huomioon suhteellisuus sekä yrityksen hyväksymät riskirajat ja sen riskienhallintajärjestelmän kynnysarvot. Lisäksi valvontaviranomaisten on 4 kohdan mukaan otettava huomioon valvojan tarkastusprosessissa saatu näyttö sekä ennakoiva arvio asianomaisten yritysten vakavaraisuudesta ja taloudellisesta asemasta. Artiklan 5 kohdan mukaan toimenpiteitä sovelletaan ainoastaan niin kauan, kun toimenpiteet oikeuttavat syyt ovat olemassa. Artiklan 6 kohdan mukaan ryhmänsisäisiä liiketoimia saa rajoittaa vain, jos ne uhkaavat ryhmän tai vähintään yhden ryhmään kuuluvan yrityksen vakavaraisuus- tai likviditeettiasemaa. Artiklan 7 kohdassa siirretään komissiolle valta hyväksyä tekniset sääntelystandardit poikkeuksellisten toimialan laajuisten häiriöiden tunnistamista koskevien kriteerien vahvistamiseksi.

Direktiivin 144 d artiklassa siirretään komissiolle valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, jotka koskevat kriteerejä, jotka valvontaviranomaisten on otettava huomioon määritellään vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä ja -ryhmiä, joita on pyydetty suorittamaan 45 artiklassa tarkoitetut täydentävät makrovakausanalyysit, sisällyttämään makrovakauteen liittyvät näkökohdat osaksi 132 artiklassa tarkoitettua varovaisuusperiaatetta tai laatimaan likviditeettiriskin hallintasuunnitelma. Lisäksi komissiolle siirretään valta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joilla täsmennetään likviditeettiriskin hallintasuunnitelmien sisältö ja päivitystiheys.

2.2.10 Rajat ylittävä toiminta

Direktiivin 149 artiklan on lisätty velvollisuus vakuutusyritykselle ilmoittaa kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselle, jos vakuutusyrityksen palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoittama liiketoiminta muuttuu tavalla, joka vaikuttaa olennaisesti yrityksen riskiprofiiliin tai joka vaikuttaa olennaisesti vakuutustoimintaan yhdessä tai useammassa vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on ilmoitettava asiasta viipymättä asianomaisten vastaanottavien jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille.

Direktiivin 152 a artiklan mukaan kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on jatkossa ilmoitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja asianomaisten vastaanottavien jäsenvaltion valvontaviranomaiselle, jos se havaitsee taloudellisen aseman heikkenemistä tai muita kehittymässä olevia riskejä, mukaan lukien kuluttajansuojaan liittyvät riskit, ja joilla on rajat ylittäviä vaikutuksia.

Direktiivin 152 a a artiklassa säädetään merkittävästä rajat ylittävästä toiminnasta. Kyseinen määritelmä sekä siitä seuraavat toimenpiteet ovat uusia. Vakuutusyrityksen tietystä vastaanottavassa jäsenvaltiossa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoittamaa vakuutustoimintaa on merkittävää, jos se on määrältään yli 15 miljoonaa euroa laskettuna bruttomääräisen vakuutusmaksutulon perusteella tai jos vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen pitää toimintaa merkityksellisenä vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta. Jos vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen katsoo, että toiminta on merkityksellistä vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta, sen on ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselle. Jos kotijäsenvaltion valvontaviranomainen on eri mieltä, sen on ilmoitettava asiasta vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiselle kuukauden kuluessa. Tarvittaessa asia voidaan saattaa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksen teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla tarkennetaan niitä kriteereitä, joiden perusteella vakuutusyrityksen merkityksellisyys vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta määritellään.

Direktiivin 152 a b artiklassa säädetään merkittävään rajat ylittävään toimintaan liittyvän kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion tehostetusta valvontayhteistyöstä ja tietojenvaihdosta. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisen on tehtävä keskenään yhteistyötä sen arvioimiseksi, onko yrityksellä selkeä käsitys riskeistä, joita se kohtaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Yhteistyön on katettava vähintään hallintojärjestelmä, ulkoistaminen ja jakelukumppanuudet, liiketoimintastrategia ja korvauskäsittely sekä kuluttajansuoja. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiselle havaitsemistaan ongelmista. Lisäksi kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on annettava vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiselle vähintään vuosittain tieto vakuutusyrityksen vakavaraisuus- ja vähimmäispääomavaatimuksesta, katteena olevasta omasta varallisuudesta ja mahdollisista vakuutusteknisen vastuuvelan laskentaan liittyvistä huolista. Jos kotijäsenvaltion

valvontaviranomainen ei toimita tietoja kohtuullisessa ajassa, kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen voi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi.

Lisäksi 152 a b artiklassa säädetään yhteisten tarkastusten tekemisestä. Artiklan 4 kohdassa säädetään, että jos merkittävää rajat ylittävää toimintaa harjoittava vakuutusyrittäjä ei täytä tai ei todennäköisesti täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta tai vähimmäispääomavaatimusta seuraavien kolmen kuukauden aikana, sen vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen, jossa kyseisellä yrityksellä on merkittävää rajat ylittävää toimintaa, voi pyytää kotijäsenvaltion valvontaviranomaista suorittamaan sen kanssa kyseisen vakuutusyrityksen toimitiloissa tehtävän yhteisen tarkastuksen. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on hyväksyttävä tai hylättävä pyyntö kuukauden kuluessa. Jos kotijäsenvaltion valvontaviranomainen suostuu suorittamaan yrityksen toimitiloissa tehtävän yhteisen tarkastuksen, sen on pyydettävä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista osallistumaan kyseiseen tarkastukseen. Jos kotijäsenvaltion valvontaviranomainen kieltäytyy tekemästä yrityksen toimitiloissa tehtävää yhteistä tarkastusta, sen on perusteltava kieltäytymisensä vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiselle. Yhteisen tarkastuksen päättyessä valvontaviranomaisten on laadittava johtopäätökset tarkastuksesta ja nämä on otettava huomioon valvontatoiminnassa. Tilanteessa, jossa valvontaviranomaiset ovat erimielisiä, asian voi saattaa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi.

Direktiivin 152 b artiklassa säädetään yhteistoimintafoorumeista. Artiklaan on lisätty uusi 3 kohta, jonka mukaan 152 a b artiklan mukaista kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten välistä tehostettua valvontayhteistyötä ja tietojenvaihtoa koskevia vaatimuksia sovelletaan myös valvontaviranomaisiin, jotka osallistuvat yhteistoimintafoorumiin. Myös yhteistoimintafoorumissa syntyvät erimielisyydet voidaan saattaa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi julkistaa tietoja yhteistoimintafoorumien puitteissa tehtyyn valvontatyöhön perustuvista havainnoista, suosituksista tai toimenpiteistä, jos se katsoo sen aiheelliseksi vakuutusosittajien suojan tai rahoitusvuoden vuoksi. Vakuutusyrityksellä on oikeus esittää näkemyksensä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ennen tietojen julkistamista.

Direktiivin 153 artiklaa on täsmennetty siten, että vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiset voivat vaatia, että tämän jäsenvaltion alueella toimivien vakuutusyritysten liiketoimintaa koskevat tiedot, jotka niillä on oikeus saada, toimitetaan niille kyseisen valtion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä 20 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, ja perustelluissa tapauksissa 40 työpäivän kuluessa. Jos kotijäsenvaltion valvontaviranomainen ei toimita tietoja määräajassa, vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen voi osoittaa pyynnön suoraan vakuutusyritykselle, jonka on toimitettava tiedot viipymättä.

2.2.11 Ryhmävalvonta

Direktiivin 212 artiklaa on muutettu siten, että olisi helpompaa tunnistaa ryhmiä, jotka eivät muodostu perinteisestä ryhmärakenteesta ja jotka eivät kuulu tilinpäätösdirektiivin soveltamisalaan, esimerkiksi horisontaalisia ryhmiä. Sääntelyä on täsmennetty siten, että tosiasiallista määräysvaltaa käytetään toisessa yrityksessä myös silloin, kun määräysvaltaa käytetään keskitetyn koordinoinnin kautta toisen yrityksen päätöksiin. Valvontaviranomainen voi tällaisessa tapauksessa tunnistaa kyseisen määräysvaltaa käyttävän yrityksen emoyritykseksi. Lisäksi valvontaviranomainen voi tunnistaa ryhmäksi kaksi sellaista yritystä, joita valvontaviranomaisten näkemyksen mukaan johdetaan yhtenäisesti. Artiklan 4 kohdassa

säädetään niistä tekijöistä, jotka valvontaviranomaisen on otettava huomioon arvioidessaan sitä, johdetaanko yrityksiä yhtenäiseksi tai käytetäänkö määräysvaltaa keskitetyn koordinoinnin kautta. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii kyseisistä tekijöistä tekniset sääntelystandardit. Jos kaikkien yritysten kotipaikka ei ole samassa jäsenvaltiossa, valvontaviranomaisen on ennen kyseisen päätöksen tekemistä kuultava muita asianomaisia muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisia.

Lisäksi 212 artiklaan sisältyvää vakuutushallintayhtiön määritelmää on täsmennetty. Jatkossa direktiivissä säädetään täsmällisemmin niistä edellytyksistä, joiden perusteella emoyritys katsotaan vakuutushallintayhtiöksi. Artiklaan on myös lisätty kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen holdingyhtiön määritelmä.

Direktiiviin lisätyssä 213 a artiklassa säädetään pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ryhmäksi luokittelun edellytyksistä. Ryhmävalvojan on luokiteltava ryhmä pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, jos sen toiminta on tarpeeksi pienimuotoista ja yksinkertaista. Edellytykset liittyvät ryhmän vakuutusteknisen vastuuvelan ja maksutulon määrään, toiminnan laajuuteen muussa jäsenvaltiossa kuin ryhmävalvojan jäsenvaltiossa, sijoitusten riskillisyyteen ja jälleenvakuutustoimintaan. Henkivakuutustoimintaa harjoittavien yritysten osalta myös korkoariskimoduulin suuruuden on oltava tarpeeksi matala. Vahinkovakuutustoimintaa harjoittavien yritysten osalta tarkastellaan lisäksi yhdistettyä kulusuhdetta ja tiettyjen vakuutuslajien tarjoamista. Edellytysten on täyttyttävä kahtena peräkkäisenä tilikautena välittömästi ennen luokittelua. Lisäksi artikla sisältää listan sellaisista ryhmistä, joita ei voi ikinä luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi.

Direktiiviin lisätyssä 213 b artiklassa säädetään ryhmävalvonnan esteistä. Vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön on varmistettava, että ryhmän sisäiset järjestelyt ja tehtävien jako ovat asianmukaisesti ryhmävalvontaa koskevien säännösten noudattamiseksi ja sen ryhmän organisaatorakenne, johon vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö kuuluu, ei häiritse tai muutoin estä ryhmän ja sen tytäryritysten vakuutusyritysten tosiasiallista valvontaa. Jos ryhmän sisäiset järjestelyt ja tehtävien jako eivät ole asianmukaisesti ryhmävalvontaa koskevien säännösten noudattamiseksi, ryhmävalvojalla on oltava valtuudet vaatia vakuutushallintayhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä muuttamaan ryhmänsisäisiä järjestelyjä ja tehtävien jakoa. Lisäksi säädetään valvontaviranomaisten valtuuksista tilanteessa, jossa ryhmä muodostuu sen perusteella, että ryhmään luettavia yrityksiä johdetaan yhtenäiseltä pohjalta. Tällaisessa tilanteessa valvontaviranomainen voi vaatia vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön perustamista.

Direktiivin 214 artiklan 2 kohdassa säädetään siitä, milloin ryhmään kuuluva yritys voidaan jättää ryhmävalvonnan ulkopuolelle. Sääntelyä on täsmennetty sen osalta, milloin yrityksellä on vain vähäinen merkitys ryhmävalvonnan kannalta. Lisäksi 3 kohdassa säädetään, että jos yrityksen jättäminen ryhmävalvonnan ulkopuolelle johtaisi siihen, että ryhmävalvontaa ei sovellettaisi ollenkaan, ryhmävalvojan olisi kuultava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista sekä tarvittaessa muita asianomaisia muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisia. Tällainen päätös voitaisiin tehdä vain poikkeuksellisissa olosuhteissa ja kyseinen päätös tulisi arvioida uudelleen vähintään kerran vuodessa.

Lisäksi 214 artiklaan on lisätty uusi 5 kohta, jonka mukaan sellaisen ryhmän, joka on tunnistettu sen perusteella, että niitä johdetaan yhtenäisesti, tulisi nimetä yksi yhtenäisesti johdetuista yrityksistä emoyritykseksi. Artiklan 6 kohdan mukaan, jos emoyrityksen nimeäminen aiheuttaisi merkittäviä esteitä ryhmävalvonnan harjoittamiselle, ryhmävalvoja voi vaatia toisen ryhmään kuuluvan yrityksen nimeämistä emoyritykseksi. Jos ryhmä ei nimeä keskuudestaan emoyritystä, ryhmävalvoja valitsee ryhmälle emoyrityksen.

Direktiivin 220 artiklassa on täsmennetty ryhmän vakavaraisuuden laskentamenetelmän valintaa.

Direktiivin 221 artiklaan on lisätty kohta, missä määritellään suhteellinen osuus sidoksissa olevien luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja rahoituslaitosten tapauksessa silloin, kun ryhmävalvoja määrittää suhteellisen osuuden. Säännökseen on lisätty, että ryhmävalvoja määrittää suhteellisen osuuden tilanteessa, jossa ryhmä muodostuu niin, että ryhmään luettavia yrityksiä johdetaan yhtenäiseltä pohjalta.

Direktiivin 222 artiklassa säädetään hyväksyttävän oman varallisuuden kaksinkertaisen käytön estämisestä. Artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään oman varallisuuden eristä, jotka voidaan lukea vakavaraisuuspääomavaatimuksen katteeksi. Artiklan 4 kohtaa on muutettu siten, että jatkossa kohdissa 2 ja 3 tarkoitetun oman varallisuuden summa ei saa ylittää sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen osallistumista ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen. Lisäksi artiklaan lisätään kohta, jonka mukaan ryhmään kuuluvan tytäryrityksen liikkeelle laskemaa erää ei voida laskea osaksi ryhmän omaa varallisuutta, jos erä ei ole käytettävissä likvidaatiotilanteessa.

Direktiivin 226 artiklaan lisätään uusi kohta 3, jonka mukaan sovellettaessa artiklan 1 ja 2 kohtaa vakuutusyrityksinä pidetään myös kolmannen maan vakuutusyritysten holdingyhtiöitä.

Direktiivin 228 artiklan 1 kohdan mukaan luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset yhteissijoitusyritykset, vaihtoehtoiset sijoitusrahastot, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset sekä tietyt tilinpäätösdirektiivissä tarkoitetut muut kuin säännellyt yritykset on otettava huomioon ryhmän omaa varallisuutta ja vakavaraisuuspääomavaatimusta laskettaessa. Artiklan 2 kohdassa määritellään, miten näiden yritysten osuus ryhmän omasta varallisuudesta määritetään ja 3 kohdassa säädetään, miten näiden yritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta määritetään. Jos useat kyseisistä sidosyrityksistä muodostavat alaryhmän, näitä yrityksiä voidaan käsitellä ryhmänä artiklan 4 kohdan mukaan. Artiklan 5 kohdan mukaan ryhmävalvoja voi kuitenkin päättää, että ryhmän omasta varallisuudesta vähennetään kyseisten yritysten osuudet.

Direktiivin 229 artiklassa säädetään, että jos asianomaisilla valvontaviranomaisilla ei ole käytettävissään ryhmän vakavaraisuuslaskelmaan tarvittavia sellaista sidosyritystä koskevia tietoja, jonka kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, kyseisen yrityksen kirjanpitoarvo osakasyrityksenä olevassa vakuutusyrityksessä on vähennettävä ryhmän vakavaraisuuteen hyväksyttävissä olevista omista varoista. Artiklaan on myös lisätty kohta, jossa säädetään, että jos ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu vähennys parantaisi ryhmän vakavaraisuusasetmaa verrattuna tilanteeseen, jossa yritys säilytetään ryhmän vakavaraisuuden laskennan piirissä, vähennystä ei sovelleta.

Direktiivin 299 a artiklassa säädetään yksinkertaistetuista laskelmista. Ryhmävalvoja voi sallia, että 230 artiklassa tarkoitettua kirjanpidon konsolidointiin perustuva menetelmä sovellettaessa osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys soveltaa yksinkertaistettua lähestymistapaa omistusyhteyksiin sidosyrityksissä, jotka eivät ole olennaisia. Osakasyrityksen on perusteltava yksinkertaistetun lähestymistavan soveltaminen yhteen tai useampaan sidosyritykseen ottaen huomioon sidosyrityksen tai sidosyritysten riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus. Artiklan 2 kohdan mukaan osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on osoitettava, että yksinkertaistetun lähestymistavan soveltaminen yhdessä tai useammassa sidosyrityksessä oleviin omistusyhteyksiin on vakavaraisuuden kannalta riittävä, jotta vältetään kyseisestä yrityksestä tai kyseisistä yrityksistä aiheutuvien riskien aliarvioiminen ryhmän vakavaraisuutta laskettaessa. Artiklan 3 kohdan mukaan, sovellettaessa ensimmäistä kohtaa, sidosyrityksiä ei pidetä olennaisina, jos kunkin yrityksen kirjanpitoarvo on alle 0,2 prosenttia ryhmän varoista

sen konsolidoitujen tietojen perusteella laskettuna ja kaikkien tällaisten yritysten kirjanpitoarvojen summa on alle 0,5 prosenttia ryhmän varoista sen konsolidoitujen tietojen perusteella laskettuna.

Solvensi II -direktiivin mukaan vakuutusyritysten muodostaman ryhmän vakavaraisuus on laskettava jonkin direktiivissä säädetyn menetelmän mukaisesti. Direktiivin 230 artiklassa säädetään menetelmästä 1 (oletusmenetelmä), joka on kirjanpidon konsolidointiin perustuva menetelmä. Artiklan 1 kohtaa on muutettu siten, että sekä vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävässä omassa varallisuudessa että vakavaraisuuspääomavaatimuksessa otetaan huomioon myös artiklan 228 kohdassa 1 tarkoitetut yritykset. Artiklan 2 kohdassa määritettiin aiemmin minkä suuruinen konsolidoitu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen on vähintään oltava. Kohtaa on muutettu niin, että tähän määrään lisätään sidosyrityksenä olevien kolmannen maan vakuutusyritysten kohdalla suhteellinen osuus siitä pääomavaatimuksesta, jonka alittuessa toimilupa peruutettaisiin.

Direktiivin 233 artiklassa säädetään menetelmästä 2 (vaihtoehtoinen menetelmä), joka on vähentämis- ja yhdistämismenetelmä. Artiklaa on muutettu siltä osin, miten ryhmän oman varallisuuteen luettavat erät ja ryhmän vakavaraisuusvaatimukseen luettavat erät määritellään, esimerkiksi se, että miten 228 artiklan mukaiset yritykset otetaan huomioon.

Direktiivin 233 a artiklassa säädetään menetelmien 1 ja 2 yhdistelmästä, jonka mahdollisuudesta ei aiemmin ole säädetty direktiivissä. Artiklassa säädetään miten menetelmien 1 ja 2 yhdistelmällä määritetään ryhmän oma varallisuus ja vakavaraisuuspääomavaatimus. Lisäksi säädetään, miten ryhmän vähimmäispääomavaatimus määritetään ja miten se on katettava, sekä miten ryhmätason erityisriskit on otettava huomioon.

Direktiivin 233 b artiklassa säädetään pitkäaikaisista osakesijoituksista ryhmätasolla. Artiklassa säädetään, että jos käytetään menetelmää 1 tai menetelmien 1 ja 2 yhdistelmää, osakasyrityksenä olevat vakuutusyritykset saavat soveltaa 105 a artiklaa osakesijoitusten alajoukkoon. Lisäksi komissiolle on siirretty valta täydentää säännöstä delegoidulla säädöksellä.

Direktiivin 234 artiklassa siirretään valta komissiolle antaa delegeoituja säädöksiä, jotka koskevat 220–229 artiklassa säädettyjä teknisiä periaatteita ja menetelmiä, 229 a artiklassa säädettyä yksinkertaistettua lähestymistapaa sekä 230–233 a artiklan soveltamista.

Direktiivin 244 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta korvataan uudella. Alakohdassa säädetään ryhmävalvojan tekemästä kynnysarvojen asettamisesta riskikeskittymien määrittämiseksi.

Direktiivin ryhmänsisäisten liiketoimien valvontaa koskevaan 245 artiklaan lisätään kohta, jonka mukaan valvontaviranomaiset voivat vaatia ryhmiä ilmoittamaan sellaisista ryhmänsisäisistä liiketoimista, jotka koskevat myös muita yrityksiä kuin vakuutusyrityksiä, kolmannen maan vakuutusyrityksiä, vakuutushallintayhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä.

Direktiivin 246 artiklassa säädetään hallintojärjestelmän valvonnasta ryhmän tasolla. Artiklan 1 kohtaa on täsmennetty siten, että ryhmän hallintojärjestelmän on katettava kaikki ryhmään kuuluvat yritykset. Lisäksi sääntelyä on täsmennetty siten, että perimmäinen emoyritys on viime kädessä vastuussa siitä, että ryhmä noudattaa direktiivin nojalla annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä. Niiden henkilöiden, jotka tosiasiallisesti johtavat emoyritystä, katsotaan tosiasiallisesti johtavan ryhmää. Artiklan 2 kohtaa on täydennetty siten, että osakasyrityksen on säännöllisesti seurattava sidosyritystensä toimintaa ja osakasyrityksellä on

oltava ryhmän tason kirjalliset toimintaperiaatteet, ja sen on varmistettava yhdenmukaisuus kaikkien ryhmään kuuluvien säänneltyjen yritysten kirjallisten toimintaperiaatteiden kanssa. Artiklan 4 kohtaa on täsmennetty siten, että ryhmätasolla suoritettavan riski- ja vakavaraisuusarvion on katettava ainakin kaikki ryhmänsisäinen vakuutus- ja jälleenvakuustointi. Lisäksi artiklaan lisätään 5 kohta, jonka mukaan osakasyrityksellä on oltava vankat hallintojärjestelyt. Ryhmän hallintojärjestelmällä on pyrittävä ehkäisemään eturistiriitoja, tai jos tämä ei ole mahdollista, hallitsemaan niitä. Ryhmässä olisi jatkossa tunnistettava ne henkilöt, jotka vastaavat keskeisistä tehtävistä ryhmässä. Ryhmätason tehtävät ja vastuut on erotettava selkeästi kunkin yksittäisen yrityksen tasolla sovellettavista tehtävistä ja vastuista.

Direktiivin 246 a artiklassa säädetään likviditeettiriskin hallinnasta ryhmän tasolla. Osakasyrityksen on laadittava ryhmätason likviditeettiriskin hallintasuunnitelma. Ryhmään kuuluvien vakuutusyritysten ei tarvitse laatia yhtiötason suunnitelmaa, jos ryhmätason suunnitelma kattaa tämän tarpeen. Valvontaviranomainen voi kuitenkin vaatia yhtiötason suunnitelmaa, jos ryhmätason suunnitelma ei ole riittävä. Lisäksi komissiolle on siirretty valta täydentää sääntelyä hyväksymällä tekniset sääntelystandardit.

Direktiivin 246 b artiklassa säädetään muista makrovakaussäännöistä ryhmän tasolla. Artiklan mukaan direktiivin 144 b ja 144 c artiklaa sovelletaan osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tasolla soveltuvin osin.

Direktiivin 254 artiklassa säädetään muiden ryhmään kuuluvien yritysten ja viranomaisten tiedonsaannista. Artiklaa on täydennetty niillä määräajoilla, joiden puitteissa ryhmätason raportoinnin on tapahduttava. Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön ja rahoitusalan sekaholdingyhtiön on toimitettava ryhmävalvojalle artiklassa tarkoitetut tiedot vuosittain 22 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä ja, jos artiklassa tarkoitettuja tietoja vaaditaan neljännesvuosittain, 11 viikon kuluessa kunkin vuosineljänneksen päättymisestä.

Direktiivin 256 artiklassa säädetään ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevasta kertomuksesta. Artiklaa on täsmennetty siten, että ryhmätason vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen on ainoastaan sisällettävä markkinoiden ammattilaisille tarkoitettun osan. Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön ja rahoitusalan sekaholdingyhtiön on julkistettava tiedot 24 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä. Jos ryhmä julkistaa vain yhden vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen, siihen on sisällytettävä myös vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitettu osa. Komissiolle on siirretty valta täydentää säännöstä delegoiduilla säädöksillä.

Direktiivin 256 b artiklassa säädetään ryhmän säännöllisesti toimitettavasta valvontaraportista. Ryhmän on toimitettava 35 artiklaa vastaava valvontaraportti. Ryhmävalvojan hyväksynnällä raportti voi olla ryhmän ja siihen kuuluvien yritysten osalta yhdistetty, mutta kyseinen hyväksyntä voidaan peruuttaa, jos yhdistetty raportti ei sisällä kaikkia tarpeellisia tietoja. Komissiolle on siirretty valta täydentää säännöstä delegoiduilla säädöksillä.

Direktiivin 256 c artiklassa säädetään vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen yhteydessä julkistettavan taseen tilintarkastusvaatimuksesta. Myös ryhmätason Solvenssi II -tase olisi jatkossa tilintarkastuksen kohteena.

Direktiivin 257 artiklan mukaiset sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset laajennetaan johdon lisäksi koskemaan myös muista keskeisistä tehtävistä vastaavia.

Direktiivin 258 artiklaa on täydennetty siten, että valvontaviranomaisille on annettava kaikki valvontaa koskeva toimivalta toteuttaa vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin liittyviä toimenpiteitä, jotta ryhmät täyttävät kaikki ryhmävalvontaa koskevat vaatimukset. Jos ryhmävalvoja on havainnut artiklassa 213 b tarkoitettuja ryhmävalvonnan esteitä, vakuutushallintayhtiöön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöön on sovellettava valvontatoimenpiteitä, joilla varmistetaan ryhmävalvonnan jatkuvuus ja säädettyjen vaatimusten noudattaminen. Lisäksi artiklassa säädetään niistä toimenpiteistä, joita valvontaviranomaisen on vähintään voitava soveltaa vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin.

Direktiivin 262 artiklassa säädetään kolmansiin maihin rekisteröidyistä emoyrityksistä tilanteessa, jossa ei ole vastaavaa valvontaa. Jos 260 artiklassa tarkoitettua vastaavaa valvontaa ei ole, ryhmään sovelletaan 218–235 artiklaa ja 244–258 artiklaa soveltuvin osin tai jotain muuta mahdollista menettelyä, jotka on lueteltu artiklassa. Näitä ovat esimerkiksi yhden ryhmään kuuluvan yrityksen nimeäminen vastuulliseksi tai vaatimus emoyrityksen perustamisesta Euroopan unioniin. Lisäksi artiklaa on täsmennetty siten, että menetelmien avulla on saavutettava ryhmävalvonnan tavoitteet, joita ovat pääoman kohdentamisen ja omien varojen koostumuksen säilyttäminen olennaisen ryhmänsisäinen pääomanmuodostuksen estäminen sekä riskien arviointi ja seuranta.

Direktiivin 265 artiklassa säädetään ryhmänsisäisistä liiketoimista. Jos ryhmään kuuluvan vakuutusyrityksen emoyritys on sekavakuutushallintayhtiö, yrityksen on raportoitava valvovalle viranomaiselle sen ja sekavakuutushallintayhtiön ja sen sidosyritysten välisistä liiketoimista. Artiklaan on lisätty uusi 1 b kohta, jonka mukaan vastaava raportointi on tehtävä joidenkin muidenkin emoyritysten kohdalla, esimerkiksi silloin, kun emoyritys on luottolaitos tai sijoituspalveluyritys.

2.2.12 Muut säännökset

Direktiivin duraatioon perustuva osakeriskialamoduulia koskevaa 304 artiklaa on täsmennetty sen osalta, että direktiivin muutosten soveltamisen jälkeen sitä ei voi enää soveltaa uusiin varoihin ja velkoihin. Direktiivin 304 artikla on jäsenvaltio-optio.

Direktiivin 304 c artiklassa säädetään, että Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on 1.3.2025 mennessä arvioitava, olisiko perusteltua soveltaa erityistä vakavaraisuuskohtelua vastuisiin, jotka ovat olennaisesti yhteydessä ympäristötavoitteisiin tai sosiaalisiin tavoitteisiin liittyviin omaisuuseriin tai toimintaan.

Direktiivin 304 d artiklan 1 kohdassa säädetään, että Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on arvioitava, onko direktiivin 73 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vaatimus henki- ja vahinkovakuutustoiminnan eriyttämisestä edelleen perusteltu. Lisäksi artiklan 2 kohdassa säädetään, että Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on seurattava 31 päivään tammikuuta 2032 saakka direktiivin 228 artiklan 3 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua osuutta ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksista luottolaitosten vakavaraisuusdirektiivin 128 artiklan 6 kohdassa määritellyn sidosryhminä olevien luottolaitosten yhteenlasketun puskurivaatimuksen osalta.

Direktiivin 304 e artiklassa säädetään, että Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on poikkeuksellisen terveystilanteen, luonnonkatastrofin tai muun äärimmäisen tapahtuman sattuessa arvioitava, omasta aloitteestaan tai yhden tai useamman valvontaviranomaisen tai komission pyynnöstä, vaikuttaako kyseinen uhka, katastrofi tai tapahtuma olennaisesti vakuutusyrityksen toimintamahdollisuuksiin ja estääkö se vakuutusyritystä toimittamasta tietoja direktiivin

mukaisissa määräajoissa. Jos viranomaisen toteaa, että tällainen poikkeuksellinen olosuhde vaikuttaa vakuutusyritysten toimintaan ja mahdollisuuteen toimittaa tietoja, komissio voi pidentää määräaikoja tietojen toimittamiselle delegoidulla säädöksellä.

2.2.13 Siirtymäsäännökset

Direktiivin 308 a artikla liittyen valvontaviranomaisten valtuuksiin päättää tiettyihin direktiiviin liittyvien asioiden hyväksymisestä ennen Solvenssi II -direktiivin voimaantuloa 2016 vuoden alussa on poistettu direktiivistä.

Direktiivin 308 b artiklan 5–8 kohdassa säädetty siirtymätoimenpiteet on poistettu direktiivistä, sillä ne eivät ole enää ajankohtaisia. Artiklan 12 kohdassa säädettyä siirtymätoimenpidettä vakioparametristä, joita käytetään laskettaessa markkinariskikeskittymää ja korkomarginaaliriskialamoduuleja standardikaavan mukaisesti, on muutettu. Lisäksi artiklan 17 kohtaa ryhmistä on täydennetty sen osalta, mitä tietoja vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa on julkistettava.

Direktiivin riskittömiä korkoja koskeva siirtymätoimenpidettä koskevaa 308 c artiklaa on täsmennetty siten, että direktiivin soveltamispäivän jälkeen valvontaviranomainen voi sallia kyseisen siirtymätoimenpiteen käytön vain, jos direktiivin sääntöjä on sovellettu hyväksyntää hakevaan vakuutusyritykseen hyväksyntää edeltäneiden 18 kuukauden aikana ensimmäisen kerran sen jälkeen, kun se on 4 artiklan nojalla vapautettu direktiivin soveltamisalasta tai hyväksyntää pyytävä vakuutusyritys on hyväksyntää edeltäneiden kuuden kuukauden aikana saanut luvan vastaanottaa vakuutus- tai jälleenvakuutus sopimusten vakuutuskannan, ja luovuttava vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on soveltanut siirtymäkauden korjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään kyseisen vakuutuskannan osalta ennen vakuutuskannan luovuttamista. Lisäksi siirtymäsäännöstä on täsmennetty sen osalta, mitä tietoja vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa on julkistettava.

Direktiivin vakuutusteknistä vastuovelkaa koskevaa siirtymätoimenpidettä koskevaa 308 d artiklaa on täsmennetty siten, että direktiivin soveltamispäivän jälkeen valvontaviranomainen voi sallia kyseisen siirtymätoimenpiteen käytön vain, jos direktiivin sääntöjä on sovellettu hyväksyntää hakevaan vakuutusyritykseen hyväksyntää edeltäneiden 18 kuukauden aikana ensimmäisen kerran sen jälkeen, kun se on 4 artiklan nojalla vapautettu direktiivin soveltamisalasta tai hyväksyntää pyytävä vakuutusyritys on hyväksyntää edeltäneiden kuuden kuukauden aikana saanut luvan vastaanottaa vakuutus- tai jälleenvakuutus sopimusten vakuutuskannan, ja luovuttava vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on soveltanut vakuutusteknistä vastuovelkaa koskevaa siirtymätoimenpidettä kyseisen vakuutuskannan osalta ennen vakuutuskannan luovuttamista. Lisäksi siirtymäsäännöstä on täsmennetty sen osalta, mitä tietoja vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa on julkistettava.

Direktiivin 308 e artiklaan on lisätty viittaukset uusiin siirtymätoimenpiteisiin.

Direktiiviin on lisätty 308 f artikla, jonka mukaan vakuutusyrityksen on vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa julkistettava siirtymätoimenpiteiden käyttämättä jättämisen vaikutukset yrityksen taloudelliseen asemaan, jos yritys käyttää useampaa siirtymätoimenpidettä.

2.3 Finanssiryhmittymien lisävalvonnasta annettuun direktiiviin liittyvä komission arvio

Muutosdirektiivillä on lisäksi lisätty finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien

73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY 31 artiklaan uusi 3 kohta, jonka mukaan komission on arvioitava 31 päivään joulukuuta 2027 mennessä kyseisen direktiivin ja Solvenssi II -direktiivin toimivuutta tiettyjen näkökohtien osalta ottaen erityisesti huomioon alakohtaisten sääntöjen mukaisen monialaisten omistusyhteyksien vakavaraisuuskohtelun tasapuolisten toimintaedellytysten kannalta.

3 Nykytila ja sen arviointi

3.1 Johdanto

Solvenssi II -direktiivin sääntely on kansallisesti sisällytetty vakuutusyhtiölakiin (521/2008). Lisäksi Finanssivalvonnasta annettu laki (878/2008) sisältää vakuutusyhtiöiden valvontaa koskevaa sääntelyä. Solvenssi II -direktiivi edellyttää muutoksia erityisesti vakuutusyhtiölakiin. Lisäksi pienempiä muutoksia on tarpeen tehdä myös vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annettuun lakiin (304/2015), ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annettuun lakiin (398/1995) ja työeläkevakuutusyhtiöistä annettuun lakiin (354/1997). Lisäksi kansalliset muutostarpeet edellyttävät muutoksia Potilasvakuutuskeskuksesta annettuun lakiin (949/2019), merimieseläkelakiin (1290/2006) ja maatalousyrittäjän eläkelakiin (1290/2006).

3.2 Vakuutusyhtiölaki

3.2.1 Vakuutusyhtiölain soveltamisala ja suhteellisuusperiaate

Vakuutusyhtiölakia sovelletaan Suomen lain mukaan rekisteröityyn vakuutusosakeyhtiöön ja keskinäiseen vakuutusyhtiöön (*vakuutusyhtiö*). Vakuutusyhtiölakia sovelletaan kaikkiin suomalaisiin vakuutusyhtiöihin koosta riippumatta. Solvenssi II -direktiivi sisältää soveltamisalaa koskevan rajauksen jäsenvaltio-optiona, jonka mukaan tietyt raja-arvot alittavat yhtiöt voidaan jättää sääntelyn soveltamisalan ulkopuolelle. Vakuutusyhtiölaissa onkin sääntelyn soveltamisen suhteellisuuden edistämiseksi määritelty pieni vakuutusyhtiö, johon ei sovelleta suoraan sovellettavaa alemman asteista EU-sääntelyä hallintojärjestelmästä ja tietojen julkistamisesta. Muuten Suomessa on Solvenssi II -direktiivin kansallisen täytäntöönpanon yhteydessä katsottu, että vakuutetut edut turvataan parhaiten ja tasapuolisesti soveltamalla sääntelyä kaikkiin vakuutusyhtiöihin.

Vakuutusyhtiölakia sovelletaan myös työeläkevakuutusyhtiöihin siten kuin työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa erikseen säädetään. Työeläkevakuutusyhtiöihin ei kuitenkaan sovelleta Solvenssi II -direktiiviä, joten on kansallisesti päätettävissä mitkä vakuutusyhtiölain säännökset soveltuvat työeläkevakuutusyhtiöihin.

Vakuutusyhtiölain 1 luvun 16 a §:ssä säädetään suhteellisuusperiaatteesta, jonka mukaan lain säännöksiä on sovellettava ja vakuutusyhtiöitä valvottava oikeassa suhteessa yhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen nähden. Lisäksi tietyissä vakuutusyhtiölain säännöksissä on huomioitu suhteellisuusperiaate siten, että niissä nimenomaisesti mainitaan, että säännöstä tulisi soveltaa oikeassa suhteessa yhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen nähden. Vakuutusyhtiölaki ei sisällä säännöksiä siitä, että lain säännöksiä voisi soveltaa kevyemmin tai kokonaan jättää soveltamatta joissakin tilanteissa. Solvenssi II -direktiiviin on lisätty vakuutusyritykselle mahdollisuus tulla luokitelluksi pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, jos se täyttää luokittelun edellytykset. Jos vakuutusyritys luokitellaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, se voisi lähtökohtaisesti automaattisesti jättää soveltamatta tiettyjä lain säännöksiä tai soveltaa kevyempiä sääntöjä.

Vakuutusyhtiölaissa on tarpeen säätää pienistä ja ei-monimutkaisista vakuutusyhtiöistä ja niille suhteuttamistoimenpiteistä. Lisäksi on säädettävä siitä, että yhtiöt, joita ei luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, voivat hakea Finanssivalvonnalta hyväksyntää soveltaa tiettyjä suhteuttamistoimenpiteitä, jos se on perusteltua suhteessa yhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen.

3.2.2 Vakuutusyhtiön perustaminen ja toimilupa

Vakuutusyhtiölain 2 luvussa säädetään vakuutusyhtiön toimiluvan hakemisesta Finanssivalvonnalta. Luvun 3 §:ssä säädetään toimilupahakemukseen liitettävistä tiedoista. Vaadittavia tietoja olisi täydennettävä direktiivin mukaisesti. Lisäksi sosiaali- ja terveysministeriön asetuksessa (355/2015) säädetään vakuutusyhtiön toimintasuunnitelman sisällöstä. Asetuksen sääntelyä toimintasuunnitelman sisällöstä on täydennettävä sen osalta, että toimintasuunnitelmassa on jatkossa kerrottava ne muut valtiot tai niiden alueet, joilla yhtiö aikoo toimia.

Vakuutusyhtiölain 2 luvussa säädetään lisäksi siitä, että Finanssivalvonnan on pyydettävä lausunto toisen ETA-valtion valvovalta viranomaiselta, jos Suomessa toimilupaa hakevasta vakuutusyhtiöstä tulee toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen, luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tytäryhtiö tai toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen, luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksen tytäryhtiö taikka jos määräysvalta perustettavassa vakuutusyhtiössä siirtyy samalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle kuin toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneessa vakuutusyrityksessä, luottolaitoksessa tai sijoituspalveluyrityksessä. Säännöstä on täydennettävä siten, että jos lausuntoa pyydetään vakuutustoimintaa valvovalta viranomaiselta, kyseinen viranomaislainen voisi pyytää toimiluvan yhdessä arviointia. Yhteinen arviointi myös pidentäisi toimiluvan käsittelylle annettua aikaa.

3.2.3 Vakuutusyhtiön johto ja hallintojärjestelmä

Vakuutusyhtiölain 6 luvussa säädetään vakuutusyhtiön johdosta ja hallintojärjestelmästä. Vakuutusyhtiön johtoon kuuluu hallitus ja toimitusjohtaja. Lisäksi yhtiöllä voi olla hallintoneuvosto. Sekä hallituksen jäseniä että toimitusjohtajaa koskee kelpoisuusvaatimukset.

Vakuutusyhtiölaissa säädetään lisäksi siitä, että vakuutusyhtiön on määriteltävä yhtiön keskeiset toiminnot. Myös keskeisistä toiminnoista vastaavia henkilöitä koskee kelpoisuusvaatimukset.

Hallituksen jäsenen, toimitusjohtajan, tämän varajäsenen ja keskeisestä toiminnosta vastaavan henkilön on oltava hyvämaineinen ja hänellä on oltava tehtävän hoitamisen vaatima ammatillinen pätevyys ja kokemus. Solvenssi II -direktiivi ei aiemmin sisältänyt nimenomaista säännöstä hallituksen jäsenten kelpoisuusvaatimuksesta, vaan kyseiset vaatimukset koskivat ainoastaan tosiasiallisesta toiminnasta vastaavia. Uudelleentarkastelun myötä Solvenssi II -direktiivissä säädetään myös hallinto-, johto- ja valvontaelimen jäsenen kelpoisuudesta. Vakuutusyhtiölaissa säädetään kuitenkin jo myös hallituksen jäsenen kelpoisuusvaatimuksista, joten kansallinen laki vastaa tältä osin direktiivissä säädettyä eikä sitä näin ollen ole tarpeen täydentää. Hallituksella on osakeyhtiölain 6 luvun 2 §:n nojalla lopullinen vastuu siitä, että kyseinen yritys noudattaa lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joten Solvenssi II -direktiivin sääntely hallinto-, johto-, ja valvontaelimestä katsotaan Suomessa koskevan hallitusta.

Vakuutusyhtiölain mukaan hallituksen jäsenen ja toimitusjohtajan sekä keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden on oltava hyvämaineisia, mutta voimassa oleva laki ei sisällä

hyvämaineisuuden määritelmää. Hallinto-, johto- ja valvontaelimen osalta direktiiviin on lisätty säännös, jonka mukaan näiden jäsenet eivät saa olla tuomittuja rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen liittyvästä vakavasta tai toistuvasta rikoksesta tai muusta rikoksesta, joka asettaisi kyseenalaiseksi heidän hyvän maineensa vähintään sitä vuotta edeltävän kymmenen vuoden aikana, jona he hoitavat tai hoitaisivat tehtävää. Lakia on täydennettävä hyvämaineisuuden määritelmän osalta vähintään direktiiviä vastaavalla tavalla. On kuitenkin perusteltua kansallisesti säätää hyvämaineisuuden määritelmästä kaikkien niiden henkilöiden osalta, joita hyvämaineisuuden vaatimus koskee. Lisäksi hyvämaineisuuden määritelmän olisi perusteltua kattaa kaikki tilanteet, joissa hyvämaineisuuden menettämisen riski on olemassa.

Vakuutusyhtiölain mukaan vakuutusyhtiön on ilmoitettava toimitusjohtajan, hallituksen jäsenen ja keskeisistä toiminnoista vastaavan henkilön muutoksista viipymättä Finanssivalvonnalle ja esitettävä selvitys kelpoisuusvaatimusten täyttämisestä. Laissa ei kuitenkaan säädetä siitä mitä on tehtävissä, jos jokin edellä mainituista henkilöistä ei enää myöhemmässä vaiheessa täyttäisi kelpoisuusvaatimuksia, esimerkiksi jos hyvämaineisuus menetetään. Lakia on täydennettävä direktiiviä vastaavasti siten, että Finanssivalvonta voisi jatkossa vaatia yhtiötä siirtämään jonkin edellä mainituista henkilöistä pois tehtävästään.

Vakuutusyhtiölain 6 luvun 8 § sisältää yleisiä hallintovaatimuksia koskevat säännökset. Vakuutusyhtiöllä on oltava hallintojärjestelmä, jota on arvioitava säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa. Hallintojärjestelmän arviointia koskevaa sääntelyä on täydennettävä direktiiviä vastaavalla tavalla siten, että siinä mainitaan nimenomaisesti, että arvioinnin yhteydessä on arvioitava yhtiön johdon kokoonpanon, toimivuuden ja hallinnon asianmukaisuus.

Solvenssi II -direktiiviin on lisätty vaatimus ottaa käyttöön johdon monimuotoisuutta edistävä toimintaperiaate. Vakuutusyhtiölaissa ei säädetä johdon monimuotoisuuden huomioimisesta. Vakuutusyhtiölakiin on tarpeen lisätä velvollisuus laatia johdon monimuotoisuutta koskevat toimintaperiaatteet.

Vakuutusyhtiöllä on lain mukaan oltava ainakin riskienhallintatoiminto, säännösten noudattamista valvova toiminto, sisäisen tarkastuksen toiminto sekä aktuaaritoiminto. Riskienhallintatoiminnon on lain mukaan oltava riippumaton riskejä ottavista toiminnoista. Vakuutusyhtiölaki ei sisällä muuta sääntelyä toimintojen riippumattomuudesta. Lisäksi säädetään, että sisäisen tarkastuksen on oltava riippumaton yhtiön operatiivisesta toiminnasta. Vakuutusyhtiölakia on tarpeen täydentää siten, että siinä säädetään Solvenssi II -direktiiviä vastaavalla tavalla, että eri henkilöt on nimitettävä riskienhallintatoiminnosta, säännösten noudattamista valvovasta toiminnosta, sisäisestä tarkastuksesta ja aktuaaritoiminnosta vastaaviksi henkilöiksi.

Vakuutusyhtiölain 6 luvun 16 §:ssä säädetään ulkoistamisesta. Pykälän 2–4 momentissa säädetään keskeisten toimintojen tai tehtävien ulkoistamisesta. Solvenssi II -direktiivissä vastaava säännös löytyy 49 artiklasta, jossa säädetään oleellisten tai tärkeiden operatiivisten tehtävien ja toimien ulkoistamisesta. Lisäksi ulkoistamisesta säädetään komission asetuksen 274 artiklassa, jossa puhutaan kriittisten ja tärkeiden operatiivisten toimintojen tai toimien ulkoistamisesta. Direktiivin ja asetuksen englanninkielisessä versiossa käytetään käsitettä *critical or important operational functions or activities*. Suomenkielisiä käännöksiä kyseisestä käsitteestä on siis kolme eri versiota, kun taas englanninkielisissä versioissa kyseinen käsite on sama. Direktiivin täytäntöönpanossa on valittu muuttaa direktiivin sanamuoto muotoon keskeinen toiminto ja tehtävä oletettavasti sen takia, että se olisi linjassa luvun 9 §:n kanssa. Vakuutusyhtiölain 6 luvun 9 § perustuu kuitenkin direktiivin 42 artiklaan, joka ei vastaa 49 artiklan sanamuotoa tältä osin, vaan siinä käytetään englanniksi käsitettä *key functions*.

Sanamuotojen eroavaisuudet ovat johtaneet tulkintaepäselvyyksiin lain soveltamisessa, minkä vuoksi vakuutusyhtiölain sanamuotoa tulisi yhdenmukaistaa siten, että se on linjassa suoraan sovellettavan komission asetuksen kanssa.

3.2.4 Riskienhallinta ja riski- ja vakavaraisuusarvio

Vakuutusyhtiölain 6 luvun 10 §:ssä säädetään vakuutusyhtiön riskienhallinnan järjestämisestä. Riskienhallinnassa on huomioitava kaikki yhtiöön kohdistuvat riskit, mutta vakuutusyhtiölaissa säädetään siitä, mitä osa-alueita riskienhallinnan tulisi ainakin kattaa. Vakuutusyhtiölaissa ei mainita kestävyysriskien hallintaa, vaikka käytännössä vaatimus ottaa huomioon kaikki yhtiöön kohdistuvat riskit sisältää myös yhtiöön kohdistuvien kestävyysriskien hallinnan. Lisäksi kestävyysriskien hallinnasta on säädetty komission delegoidussa asetuksessa, jonka mukaisesti vakuutusyhtiöt ovat olleet velvollisia tunnistamaan ja hallitsemaan kestävyysriskejä. Kestävyysriskejä koskeva sääntely on Solvenssi II -direktiivin uudelleentarkastelussa siirretty komission asetuksesta direktiiviin ja sitä on täydennetty, joten myös vakuutusyhtiölaissa on tarpeen säätää kestävyysriskien hallinnasta. Lisäksi riskienhallinnan osa-alueita on tarpeen täydentää direktiiviin lisätyillä kyberturvallisuudella ja volatilitteettikorjauksen kanssa ristiriidassa olevilla maksuvalmiusrajoitteilla.

Voimassa olevan lain mukaan vakuutusyhtiön riskienhallinnan on katettava maksuvalmiutta koskeva riski. Vakuutusyhtiölaissa ei kuitenkaan säädetä tarkemmin siitä, minkälaisia toimenpiteitä maksuvalmiusriskin hallitsemiseksi tulisi toteuttaa. Solvenssi II -direktiivissä säädetään jatkossa velvollisuudesta laatia suunnitelma maksuvalmiusriskin hallitsemiseksi ja vakuutusyhtiölakia on tarpeen täydentää maksuvalmiusriskin hallintasuunnitelmaa koskevalla sääntelyllä.

Vakuutusyhtiölain 6 luvun 12 §:ssä säädetään riski- ja vakavaraisuusarvion sisällöstä. Vakuutusyhtiön riski- ja vakavaraisuusarvio on vakuutusyhtiön oma arvio yhtiön liiketoiminnan ja strategian riskeistä sekä vakavaraisuudesta. Arvion tarkoituksena on varmistaa yhtiön vakavaraisuuspääomavaatimuksen noudattaminen sekä pääoman riittävyys arvioimalla yhtiöön kohdistuvia riskejä. Arviossa on myös huomioitava riskit, jotka eivät standardikaavan perusteella suoraan siirry vakavaraisuuspääomavaatimukseen. Vaikka kyseessä on yhtiön oma arvio, vakuutusyhtiölaki sisältää kuitenkin sääntelyä siitä, mitä seikkoja arviointiin on ainakin sisällyttävä, mikä vastaa Solvenssi II -direktiivissä säädettyä. Solvenssi II -direktiivin mukaista sääntelyä riski- ja vakavaraisuusarvion sisällöstä on täydennetty makrovakautta koskevilla arvioilla. Vakuutusyhtiölaissa ei säädetä makrovakaudellisten näkökulmien sisällyttämisestä riski- ja vakavaraisuusarvioon, joten lakia on tarpeen täydentää tältä osin. Lisäksi vakuutusyhtiölaissa on tarpeen säätää ilmastomuutoskenaarioiden arvioinnista, joka on lisätty Solvenssi II -direktiiviin.

Direktiivin 45 artiklan 8 kohdassa säädetään lisäksi, että mikäli jollekin toiselle taholle kuin valvontaviranomaiselle on annettu makrovakausvalvontaa koskeva toimeksianto, valvontaviranomaisen on jaettava riski- ja vakavaraisuusarvion makrovakautta koskevat osat kyseisen viranomaisen kanssa sekä tehtävä yhteistyötä niiden analysoimiseksi. Suomessa muulle viranomaiselle kuin Finanssivalvonnalle ei ole annettu makrovakautta koskevia tehtäviä, joten kyseistä säännöstä ei ole tarpeen sisällyttää kansalliseen lakiin.

3.2.5 Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus

Vakuutusyhtiölain 8 a luvussa säädetään vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevien tietojen julkaisemisesta, jotka julkaistaan kertomuksen muodossa vuosittain ja silloin, jos yhtiön toiminnassa tapahtuu merkittäviä muutoksia. Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevat

kertomuksen tarkoituksena on antaa julkisuuteen vertailukelpoisia tietoja yhtiön vakavaraisuudesta ja taloudellisesta tilasta. Nykyiset tiedot ovat voineet olla vakuutusnottajille ja edunsaajille vaikeasti ymmärrettäviä ja liian laajoja, joten Solvenssi II -direktiivin sääntelyä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen sisällöstä muutettiin siten, että jatkossa vakuutusyhtiön on julkistettava yhdessä kaksi erillistä osaa, joista toinen on suunnattu vakuutusnottajille ja edunsaajille ja toinen markkinoiden ammattilaisille. Vakuutusyhtiölakia on tarpeen muuttaa vastaavalla tavalla. Markkinoiden ammattilaisille tarkoitettu osa vastaa pääosin voimassa olevan lain mukaista vakavaraisuutta ja taloudellista koskevaa kertomusta, muutamin täydennyksin.

Markkinoiden ammattilaisille tarkoitettua osaa koskevassa direktiivin 51 artiklan 1 b kohdan d alakohdan iv alakohdassa viitataan direktiivin 304 artiklassa säädettyyn jäsenvaltio-optioon duraatioon perustuvasta osakeriskialamodyylistä. Kyseistä säännöstä ei ole tarpeen sisällyttää kansalliseen lakiin, sillä Suomessa ei ole säädetty 304 artiklan mahdollisuudesta.

Direktiivin 56 artiklaan lisättyä säännöstä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen velvollisuudesta kehittää tietoteknisiä ratkaisuja ei tarvitse sisällyttää kansalliseen lakiin.

3.2.6 Tilintarkastus

Vakuutusyhtiölain 7 luvussa säädetään vakuutusyhtiön tilintarkastuksesta ja erityisestä tilintarkastuksesta. Vakuutusyhtiön tilintarkastuksesta säädetään lisäksi tilintarkastuslaissa (1141/2015) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 537/2014.

Solvenssi II -direktiivin vakavaraisuussäännökset perustuvat markkinaehtoisesti arvostettuun taseeseen, kun taas kirjanpidossa ja tilinpäätöksessä sovellettavat taseen arvostusperiaatteet ovat erilaiset. Voimassa olevan lain mukaan tilintarkastaja tarkastaa ainoastaan vakuutusyhtiölain 9 luvun mukaisen kirjanpidon vastuuvelan. Solvenssi II -direktiiviin on lisätty velvollisuus tarkastaa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen yhteydessä julkistettava tase. Kyse on Solvenssi II -direktiivin mukaisesta taseesta, jonka tarkastamista voimassa olevassa vakuutusyhtiölaissa ei edellytetä tilintarkastajalta. Vakuutusyhtiölakia on tarpeen muuttaa siten, että myös Solvenssi II -direktiivin mukaiseen taseeseen sisältyvät tiedot olisivat tarkastuksen kohteena.

Direktiivin mukaan lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on suoritettava tilintarkastus direktiivin 2006/43/EY 26 artiklan nojalla sovellettavien tilintarkastusstandardien mukaisesti. Lisäksi lakisääteisen tilintarkastajan on noudatettava direktiivissä säädettyjä tilintarkastajan velvollisuuksia. Vakuutusyhtiön tilintarkastukseen sovelletaan tilintarkastuslakia sekä Finanssivalvonnasta annetun lain 31 §:ää tilintarkastajan ilmoitusvelvollisuudesta, eikä direktiivin säännöstä näin ollen ole tarpeen erikseen sisällyttää kansalliseen lakiin. Lisäksi direktiivin 13 artiklan uudessa 10 c kohdassa on määritelty lakisääteinen tilintarkastaja ja 10 d kohdassa tilintarkastusyhteisö. Kyseisiä määritelmiä ei ole tarpeen sisällyttää vakuutusyhtiölakiin, sillä vakuutusyhtiön tilintarkastukseen sovelletaan tilintarkastuslakia, jossa säädetään niistä tahoista, jotka Suomessa voivat suorittaa tilintarkastuksen, sekä määrittellään tilintarkastusyhteisö.

Lisäksi direktiivissä säädetään, että jäsenvaltioissa, joissa rekisteröidyillä vakuutusmatemaatikoilla on kansallisen lainsäädännön nojalla lupa tarkastaa vakuutustekninen vastuuvelka, saamiset jälleenvakuutuksesta ja niihin liittyvät erät, kyseiset rekisteröidyt vakuutusmatemaatikot voivat jatkaa tällaisten tarkastusten suorittamista. Suomessa ei ole tällaista käytäntöä, joten kyseistä säännöstä ei tarvitse panna täytäntöön.

Tilintarkastajan velvollisuuksia koskevaan direktiivin 72 artiklaan on myös tehty viittausmuutoksia, mutta Finanssivalvonnasta annetun lain 31 § vastaa jo direktiivissä säädettyä eikä sitä ole tarpeen muuttaa tältä osin.

3.2.7 Vastuuvelka vakavaraisuuslaskennassa

Vakuutusyhtiölain 10 luvussa säädetään varojen ja velkojen arvostamisesta ja vastuuvelasta vakavaraisuuslaskennassa. Sääntely perustuu varojen ja velkojen markkinaehtoiseen arvostamiseen. Vakavaraisuuslaskennassa vakuutusyhtiön vastuuvelan on vastattava määrä, jonka maksamalla vakuutusyhtiö voisi välittömästi luovuttaa vakuutus sopimuksista aiheutuvan vastuunsa toiselle vakuutusyhtiölle. Vastuuvelka lasketaan parhaan estimaatin ja riskimarginaalin summana.

Riskimarginaalista säädetään vakuutusyhtiölain 10 luvun 10 §:ssä. Riskimarginaali on erä, joka on lisättävä parhaaseen estimaattiin sen varmistamiseksi, että vastuuvelan määrä vastaa sitä määrää, jonka maksamalla vakuutusyhtiö voisi välittömästi luovuttaa vakuutus sopimuksista aiheutuvan vastuunsa. Riskimarginaalia käytetään, sillä vakuutus sopimuksista aiheutuvien vastuiden määrän arviointiin liittyy epävarmuutta. Riskimarginaali lasketaan määrittämällä pääomakustannus, joka vastaa vakuutus sopimuksista niiden kestoaikana aiheutuvien velvoitteiden täyttämiseen vaadittavaa vakavaraisuuspääomavaatimusta. Solvenssi II - direktiiviä on muutettu siten, että pääomakustannuksen taso on jatkossa määritelty direktiivissä, kun aiemmin direktiivissä oli siirretty komissiolle valta määrittää pääomakustannuksen taso delegoidussa asetuksessa. Komission asetuksen mukainen pääomakustannuksen taso oli asetettu 6 %:iin ja sitä alennettiin siten, että se on nyt direktiivissä asetettu 4,75 %:iin. Voimassa olevassa vakuutusyhtiölaissa ei säädetä pääomakustannuksen tasosta, sillä se on aiemmin sisältynyt komission asetukseen. Vakuutusyhtiölakia on tarpeen muuttaa siten, että siinä säädetään, että riskimarginaalin määrittämiseen käytettävä pääomakustannuksen taso on 4,75 %.

Parhaasta estimaatista säädetään vakuutusyhtiölain 10 luvun 6 §:ssä. Paras estimaatti on vakuutus sopimuksista aiheutuvien velvoitteiden täyttämiseen liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen odotettu nykyarvo. Solvenssi II -direktiivin sääntelyä parhaan estimaatin laskemisesta on täsmennetty optioita ja takuita sisältävien vakuutus- ja jälleenvakuutus sopimusten osalta ja vastaava täsmennys on tarpeen tehdä vakuutusyhtiö lakiin. Parhaan estimaatin laskemiseksi tulevaisuuden kassavirroille lasketaan diskontattu nykyarvo. Parhaan estimaatin laskennan diskonttauskorkona käytetään Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkaisemaa asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää. Korkokäyrästä säädetään vakuutusyhtiölain 10 luvun 7 §:ssä. Solvenssi II -direktiivin sääntelyä asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän määrittämisestä on täsmennetty ja vakuutusyhtiö lakia on tarpeen täydentää vastaavalla tavalla. Ensimmäisen tasoitus pisteen jälkeen korko ekstrapoloidaan. Solvenssi II -direktiivin mukaan ensimmäisen tasoitus pisteen maturiteetti on eurolla 20 vuotta. Lisäksi direktiivin mukaan vakuutusyhtiö voi käyttää ennakkohyväksynnän saatuaan ekstrapoloinnissa vaiheistusta. Vakuutusyhtiö lakia on tarpeen täydentää vastaavalla tavalla.

Vakuutusyhtiölain 10 luvun 8 §:n mukaan vakuutusyhtiö voi käyttää volatilitteettikorjausta korkokäyrää laskiessaan. Solvenssi II -direktiiviä on muutettu siten, että jatkossa edellytetään valvontaviranomaisen ennakkohyväksyntää volatilitteettikorjauksen käytölle. Lisäksi volatilitteettikorjauksen käytön edellytyksiä on täsmennetty direktiivissä. Myös volatilitteettikorjauksen laskemista koskevaa sääntelyä on muutettu. Vakuutusyhtiölain volatilitteettikorjausta koskevaa sääntelyä on tarpeen täydentää ja muuttaa vastaavalla tavalla.

3.2.8 Oma varallisuus ja vakavaraisuuspääomavaatimus

Direktiivin omaa varallisuutta koskevaan sääntelyyn on tehty viittausmuutoksia, joita ei ole tarpeen kansallisesti panna täytäntöön.

Vakuutusyhtiölain 11 luvussa säädetään pääomavaatimuksista. Lain 11 luvun 2 §:ssä säädetään vakavaraisuuspääomavaatimuksesta, jonka tarkoituksena on varmistaa, että vakuutusyhtiö pystyy suurella todennäköisyydellä täyttämään vakuutettuja etuja koskevat velvoitteensa. Vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa otetaan huomioon kaikki vakuutusyhtiöön kohdistuvat mitattavissa olevat riskit, olemassa olevan liiketoiminnan odottamattomat tappiot ja seuraavien 12 kuukauden aikana odotettavissa oleva uusi liiketoiminta. Vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan joko standardikaavalla tai sisäisellä mallilla.

Solvensi II -direktiiviin on lisätty pitkäaikaisten osakesijoitusten määrittelyä sekä niiden pääomavaatimuksia koskevaa sääntelyä. Aiemmin asiasta on säädetty komission asetuksessa. Koska sääntely on nostettu direktiiviin, pitkäaikaisista osakesijoituksista on tarpeen jatkossa säätää vakuutusyhtiölaissa.

Vakuutusyhtiölain 11 luvun 12 §:ssä säädetään standardikaavan markkinariskiosioista, jossa huomioidaan riski, joka liittyy vakuutusyhtiön varojen ja velkojen arvoihin vaikuttavien rahoitusvälineiden markkinahintojen tasoon ja vaihteluun, sekä varojen ja velkojen rakenteellinen yhteensopimattomuus erityisesti niiden kestoajan osalta. Markkinariskiosiossa otetaan huomioon osakeriskiä koskeva alariskiosio, joka sisältää symmetrisen korjauksen. Direktiivin mukaan kyseinen symmetrinen korjaus, jolla katetaan osakkeiden hintatason muutoksiin liittyvä riski, ei saa johtaa siihen, että sovelletaan osakepääomavaatimusta, joka on yli 13 prosenttiyksikköä pienempi tai suurempi kuin standardiosakepääomavaatimus. Symmetrisestä korjauksesta on säädetty direktiivissä myös aiemmin, jolloin luku on ollut 10 prosenttiyksikköä. Vakuutusyhtiölaissa ei kuitenkaan ole mainittu prosenttilukua. Jatkossa, jotta direktiivi olisi asianmukaisesti saatettu kansallisesti voimaan, vakuutusyhtiölaissa olisi kuitenkin perusteltua säätää myös symmetrisen korjauksen prosenttiluvusta.

Vakuutusyhtiölain 11 luvun 16 §:ssä säädetään riskiosion yksinkertaistetusta laskemisesta. Vakuutusyhtiö voi laskea yhden tai useamman riskiosion tai alariskiosion pääomavaatimuksen komission määrittelemällä yksinkertaistetulla standardikaavalla, jos se on perusteltua riskien laatu ja laajuus huomioon ottaen. Direktiivin sääntelyä standardikaavan yksinkertaistamisesta on muutettu yksinkertaistetun laskennan käyttämisen edellytysten osalta sekä lisätty pienille ja ei-monimutkaisille vakuutusyhtiöille oikeus käyttää yksinkertaistettua standardikaavaa. Vakuutusyhtiölain sääntelyä yksinkertaistetusta laskemisesta on tarpeen täydentää direktiiviä vastaavalla tavalla.

Vakuutusyhtiölain 11 luvun 19–29 §:ssä säädetään sisäisen mallin käyttämisestä vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseksi. Vakuutusyhtiö voi hakemuksesta ja Finanssivalvonnan luvalla käyttää vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa standardikaavan sijaan joko kokonaista tai osittaista omaa sisäistä mallia. Direktiivin sääntelyä sisäisestä mallista on täydennetty valvontaviranomaiselle toimitettavien tietojen osalta ja vakuutusyhtiölakia on tarpeen täydentää vastaavalla tavalla. Lisäksi direktiivin sääntelyä kalibrointivaatimuksista on täydennetty siten, että luottomarginaalin muutokset voidaan tietyin edellytyksin ottaa huomioon volatilitteettikorjauksessa. Vakuutusyhtiölain 11 luvun 25 §:ää on tarpeen täydentää vastaavalla tavalla.

3.2.9 Sijoitukset

Vakuutusyhtiölain 6 luvun 20 a §:ssä säädetään varojen sijoittamiseen liittyvästä varovaisuusperiaatteesta. Solvenssi II -direktiivin sääntelyä varovaisuusperiaatteesta on täydennetty makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden mahdollisen kehityksen sekä kestävyysriskien huomioon ottamisen osalta. Vakuutusyhtiölain varojen sijoittamista koskevaa sääntelyä on tarpeen täydentää direktiiviä vastaavalla tavalla.

3.2.10 Vaikeuksissa olevat tai säännösten vastaisesti toimivat vakuutusyhtiöt

Valvontaa koskevassa vakuutusyhtiölain 25 luvussa säädetään vakuutusyhtiön ilmoitusvelvollisuudesta Finanssivalvonnalle, mikäli pääomavaatimus jää täyttämättä, sekä yhtiön ja valvojan toimenpiteistä kyseisessä tapauksessa. Direktiivin sääntelyä siitä milloin vähimmäispääomavaatimuksen alittamisesta tulisi ilmoittaa ja milloin lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma olisi tehtävä on täsmennetty ja kansallista lakia on tarpeen täsmennetty vastaavalla tavalla.

Direktiivin 141 artiklan mukaan valvontaviranomaisella on oltava toimivaltuudet toteuttaa tarvittavat toimenpiteet turvatakseen vakuutus sopimukset, jos kaikki direktiivissä säädetyt nimenomaiset toimenpiteet eivät ole auttaneet taloudellisen aseman parantamiseksi. Finanssivalvonnalla on käytettävissään kaikki Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) mukaiset toimivaltuudet sekä muut vakuutusyhtiölain mukaiset toimivaltuudet, joten kansallista lainsäädäntöä ei ole tarpeen täydentää tältä osin.

Direktiiviin on lisätty 136 a artikla, jossa säädetään niistä toimivaltuuksista, jotka valvontaviranomaisella on oltava vakuutusyhtiön taloudellisen aseman heiketessä. Säännöksessä viitataan kuitenkin vakuutusyhtiöiden elvytys- ja kriisintarkastusdirektiivin mukaiseen elvytysuunnitelmaan, joten kyseinen säännös pannaan kansallisesti täytäntöön elvytys- ja kriisintarkastusdirektiivin täytäntöönpanon yhteydessä.

3.2.11 Raportointi ja valvonta

Vakuutusyhtiölain 25 luvun 3 §:ssä säädetään Finanssivalvonnalle toimitettavista tiedoista. Vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot ja muut pykälässä säädetyt tiedot. Lisäksi Finanssivalvonnalle toimitettavista tiedoista säädetään komission asetuksessa sekä komission täytäntöönpanoasetuksissa. Solvenssi II -direktiiviä on täydennetty raportointiin liittyvillä määräajoilla. Lisäksi Solvenssi II -direktiiviin on lisätty vaatimus toimittaa säännöllinen valvontaraportti. Aiemmin raportoinnin määräajoista ja säännöllisestä valvontaraportista on säädetty alemman asteisissa säädöksissä, mutta uudelleentarkastelun myötä sääntely on nostettu direktiivin tasolle. Vakuutusyhtiön sääntelyä Finanssivalvonnalle toimitettavista tiedoista on täydennettävä määräaikojen sekä säännöllisen valvontaraportin osalta.

Vakuutusyhtiölain 25 luvun 25 ja 26 §:ssä säädetään valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittamisesta ja eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta vapauttamisesta. Direktiivin vastaava sääntely on uudelleentarkastelussa ainoastaan siirretty, joten direktiivin sääntely ei ole muuttunut. Voimassa oleva kansallinen laki ei kuitenkaan ole täysin vastannut direktiivissä säädettyä siltä osin, kun säädetään raportoinnin rajoittamisesta useammin kuin vuosittain tapahtuvan raportoinnin osalta ja kansallisesti on säädetty edellytyksistä, joita direktiivin mukaisesti ei vaadita. Ylimääräiset edellytykset rajoittamiselle on näin ollen poistettava kansallisesta laista. Direktiivissä on jo aiemmin säädetty niistä asioista, jotka Finanssivalvonnan on otettava huomioon päättäessään raportoinnin rajoittamisesta tai

eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta vapauttamisesta, mutta kyseinen sääntely on mainittu vain vakuutusyhtiölain säännöksen perusteluissa. Jatkossa asiasta tulisi säätää vakuutusyhtiölaissa direktiivin asianmukaiseksi täytäntöönpanemiseksi. Vakuutusyhtiölaissa säädetään lisäksi kiellosta antaa kyseisiä poikkeuksia vakuutusyrittäjäryhmälle, mutta kyseinen sääntely on poistettu direktiivistä ja näin ollen se tulisi poistaa myös kansallisesta laista. Lisäksi direktiiviin on lisätty vakuutusyhtiöiden eräkohtaisesta raportoinnista vapauttamista koskeva artikla ja vakuutusyhtiölakiin on tarpeen lisätä vastaava säännös.

Direktiivin 37 artiklan sääntelyä tilanteista, jolloin valvontaviranomainen voi korottaa pääomavaatimusta, on täydennetty ja vakuutusyhtiölakia on tarpeen täydentää direktiiviä vastaavalla tavalla.

Direktiivin 52 artiklan sääntelyä niistä tiedoista, joita Finanssivalvonnan on toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, on täydennetty ja vakuutusyhtiölakia on tarpeen täydentää vastaavalla tavalla.

Solvenssi II -direktiivissä säädetään salassapidosta siten, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että henkilöitä, jotka työskentelevät valvontaviranomaiselle tai sen puolesta ja jotka saavat luottamuksellisia tietoja tehtäviään suorittaessaan, koskee salassapitovelvollisuus. Suomessa viranomaisen toiminnan julkisuudesta säädetään viranomaisen toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999), jäljempänä julkisuuslaki. Julkisuuslain mukaan viranomaisen asiakirjat ovat julkisia, jollei julkisuuslaissa tai muussa laissa erikseen toisin säädetä. Julkisuuslain 24 §:ssä säädetään salassa pidettävistä viranomaisen asiakirjoista. Julkisuuslain 24 §:n 1 momentin 12 kohdassa säädetään, että salassa pidettäviä viranomaisen asiakirjoja ovat rahoitusmarkkinoita ja vakuutustoimintaa valvovien sekä rahoitusmarkkinoiden ja vakuutusjärjestelmien toimivuudesta vastaavien viranomaisten laissa säädettyjä tehtäviä varten laaditut selvitykset, joista ilmenee tietoja markkinoiden toimivuudesta tai rahoitus-, vakuutus- tai eläkelaitoksista tai niiden asiakkaista, jos tiedon antaminen niistä aiheuttaisi vahinkoa tai haittaa rahoitus- tai vakuutusjärjestelmän luotettavuudelle ja toimivuudelle. Salassapitosäännöksen tarkoituksena on turvata järjestelmien tehokkuus ja vakaus ja taustalla on se, että viranomaisten toimenpiteet havaittujen riskien hallitsemiseksi voivat epäonnistua, jos näitä koskevat tiedot olisivat aina kaikilta osin julkisia. Solvenssi II -direktiivin 64 artiklan sääntelyä salassapidosta on tarkennettu siten, että salassapitosäännökset eivät saa estää stressitestien tuloksien julkistamista. Julkisuuslain 24 §:n 1 momentin 12 kohta ei estä stressitestien julkistamista, kun se ei aiheuta vahinkoa tai haittaa rahoitus- tai vakuutusjärjestelmän luotettavuudelle ja toimivuudelle. Lähtökohtaisesti voidaan katsoa, että Solvenssi II -direktiivin sääntelyllä stressitestien julkistamisesta ei ole tarkoitus aiheuttaa vahinkoa tai haittaa järjestelmän luotettavuudelle ja toimivuudelle, kun ottaa huomioon direktiiviin sisältyvän muun erityisesti valvontaa koskevan sääntelyn ja direktiivin tavoitteet. Näin ollen julkisuuslain 24 §:n 1 momentin 12 kohta ei ole ristiriidassa Solvenssi II -direktiivin 64 artiklan uuden 4 kohdan kanssa ja kansalliseen lainsäädäntöön ei ole tarpeen tältä osin tehdä muutoksia.

Lisäksi julkisuuslain 24 §:n 20 kohdassa säädetään, että salassa pidettäviä viranomaisen asiakirjoja ovat asiakirjat, jotka sisältävät tietoja yksityisestä liikesalaisuudesta, samoin kuin sellaiset asiakirjat, jotka sisältävät tietoja muusta vastaavasta yksityisen elinkeinotoimintaa koskevasta seikasta, jos tiedon antaminen niistä aiheuttaisi elinkeinonharjoittajalle taloudellista vahinkoa, ja kysymys ei ole kuluttajien terveyden tai ympäristön terveellisyyden suojaamiseksi tai toiminnasta haittaa kärsivien oikeuksien valvomiseksi merkityksellisistä tiedoista tai elinkeinonharjoittajan velvollisuuksia ja niiden hoitamista koskevista tiedoista. Liikesalaisuus määritellään liikesalaisuuslain (595/2018) 2 §:ssä ja samaa määritelmää sovelletaan myös julkisuuslain tulkinnassa (HE 49/2018 vp s. 123). Määritelmä perustuu liikesalaisuuksien

suojaamista koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/943 2 artiklaan. Solvenssi II -direktiivin 64 artiklassa ei mainita, että olisi tarkoitus poiketa liikesalaisuuksien suojaamista koskevasta direktiivistä. Näin ollen kyseinen EU-lainsäädäntö soveltuu myös stressitestien julkistamiseen, jolloin liikesalaisuudet olisivat myös stressitestien tuloksia julkistaessa salassa pidettäviä. Lisäksi julkisuuslain 24 §:n 20 kohdan mukaan salassa pidettäviä ovat asiakirjat, jotka sisältävät tietoja yksityisen elinkeinotoimintaa koskevista seikoista, jos tiedon antaminen niistä aiheuttaisi konkreettista taloudellista vahinkoa. Salassapitovelvollisuus väistyy kuitenkin silloin, kun kysymys on kuluttajien terveyden tai ympäristön terveellisyyden suojaamiseksi tai toiminnasta haittaa kärsivien oikeuksien valvomiseksi merkityksellisistä tiedoista tai elinkeinonharjoittajan velvollisuuksia ja niiden hoitamista koskevista tiedoista. Jos stressitestien julkistamisesta aiheutuisi konkreettista taloudellista vahinkoa vakuutusyhtiölle, salassapitovelvollisuus ei kuitenkaan soveltuisi, sillä kyse olisi vakuutusyhtiön velvollisuuksia ja niiden hoitamista koskevista tiedoista. Julkisuuslain esitöissä mainitaan, että salassa pidettäviä eivät ole esimerkiksi elinkeinonharjoittajan maksulaiminlyöntejä koskevat tiedot. Näin ollen voidaan katsoa, että jos stressitestit sisältäisivät tietoja jonkinlaisista yhtiön laiminlyönneistä, kyseiset tiedot eivät olisi salassa pidettäviä. Lisäksi on otettava huomioon, että viranomaisten asiakirjojen julkisuus on perustuslain 12 §:n mukaisesti pääperiaate, ja salassapitosäännökset ovat aina poikkeuksia tästä, jonka vuoksi julkisuutta koskevat rajoitukset kohdistuvat vain välttämättömään ja niiden tulkinta on suppeaa ja tarkkarajaista. Näin ollen voidaan katsoa, että myöskaan julkisuuslain 24 §:n 20 kohta ei ole ristiriidassa Solvenssi II -direktiivin 64 artiklan uuden 4 kohdan kanssa ja kansalliseen lainsäädäntöön ei ole tarpeen tältä osin tehdä muutoksia.

Lisäksi Finanssivalvonnasta annetun lain 71 §:ssä säädetään Finanssivalvonnan oikeudesta ja velvollisuudesta luovuttaa tietoja. Solvenssi II -direktiivin 64 artiklaa on tarkennettu lisäksi siten, että Finanssivalvonnan on salassapitosäännösten estämättä voitava luovuttaa tietoja stressitestien tuloksista Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaiselle. Pykälän 1 momentin 3 kohta mahdollistaa tietojen luovuttamisen Euroopan valvontaviranomaisille, joten kansallinen laki vastaa jo direktiivissä säädettyä. Lisäksi Solvenssi II -direktiivin 68 artiklaan on lisätty tarkennus, jonka mukaan, jos tietoja vaihdetaan viranomaisten välillä sellaisten tietojen osalta, jotka ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä on vaihdettava ainoastaan sen viranomaisen nimenomaisella suostumuksella, jolta tiedot ovat peräisin. Finanssivalvonnasta annetun lain 71 §:n 5 momentti sisältää jo vastaavan säännöksen, joten kansallista lakia ei tältä osin ole tarpeen täydentää.

3.2.12 Makrovakausero- ja valvonta

Vakuutusyhtiölain 25 luvussa säädetään vakuutusyhtiön valvonnasta ja myös Finanssivalvonnan toimivaltuuksista tilanteessa, jossa vakuutusyhtiön taloudellinen asema heikkenee ja vakuutusyhtiö ei täytä pääomavaatimuksia tai vastuovelkaa koskevia vaatimuksia. Vakuutusyhtiölaissa ei kuitenkaan säädetä Finanssivalvonnan toimivaltuuksista vakuutusyhtiön kohdatessa maksuvalmiusongelmia tai tilanteessa, jossa kaikkiin vakuutusyhtiöihin tai suureen osaan vakuutusmarkkinoista kohdistuu maksuvalmiusongelmia tai muissa poikkeuksellisissa häiriötilanteissa, jotka koskevat koko vakuutusalaa. Solvenssi II -direktiiviin on lisätty yksityiskohtaista sääntelyä siitä, mitä toimivaltuuksia valvontaviranomaisella on oltava tilanteessa, jossa vakuutusyhtiö kohtaa maksuvalmiushaasteita ja tilanteessa, jossa maksuvalmiusongelmat koskevat koko vakuutusalaa tai alaan kohdistuu poikkeuksellinen häiriötilanne, joka uhkaa yritysten taloudellista asemaa tai rahoitusjärjestelmän vakautta. Vakuutusyhtiölaikiin on tarpeen lisätä Finanssivalvonnalle toimivaltuudet toimia tällaisissa tilanteissa, jotka sisältävät muun muassa osingonajon, osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille suoritettavien maksujen, osakkeiden ja oman varallisuuden takaisinmaksun sekä bonusten ja muiden muuttuvien palkkioiden

rajoittamisen tai keskeyttämisen, sekä maksuvalmiusongelmien korjaamiseksi viimesijaisena keinona henkivakuutuksen takaisinostoarvon maksamisen kieltämisen.

Siltä osin, kun viranomainen käyttää toimivaltuuksia koko vakuutusalaan tilanteessa, jossa poikkeuksellinen maksuvalmiusriski vaikuttaa koko vakuutusmarkkinoihin, direktiivissä on jätetty kansalliseen harkintavaltaan mille viranomaiselle kyseinen toimivalta annetaan. Direktiivissä ei siis ole säädetty, että kyseinen toimivalta kuuluisi direktiivin mukaan automaattisesti valvontaviranomaiselle. Suomessa ei ole annettu makrovakautta koskevia tehtäviä muille viranomaisille kuin Finanssivalvonnalle ja Finanssivalvonta vastaa Suomessa luottolaitoksia koskevista makrovakauspäätöksistä. Vakuutusyhtiöiden osalta voimassa olevassa lainsäädännössä ei säädetä vakuutusyhtiöitä koskevista makrovakaussäätöistä tai päätöksenteosta.

Direktiivissä säädetään lisäksi Finanssivalvonnan yhteistyöstä mahdollisten muiden viranomaisten kanssa, joille on annettu makrovakaussäätöä koskeva toimeksianto. Suomessa ei ole muita viranomaisia, joilla olisi makrovakaussäätöä koskeva toimeksianto, joten kyseistä säännöstä ei ole tarpeen panna kansallisesti täytäntöön.

3.2.13 Rajat ylittävä toiminta

Vakuutusyhtiölain 25 luvussa säädetään myös rajat ylittävän toiminnan valvonnasta. Lisäksi ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annettu laki sisältää sääntelyä ulkomaisten vakuutusyhtiöiden toiminnasta ja valvonnasta Suomessa. Solvenssi II -direktiiviin on lisätty sääntelyä rajat ylittävän valvonnan tehostamiseksi. Direktiivissä määritellään merkittävä rajat ylittävä toiminta ja säädetään tehostetusta valvonnasta ja tietojenvaihdosta sekä yhteisistä tarkastuksista, kun vakuutusyhtiö harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa. Vakuutusyhtiölakiin on tarpeen lisätä merkittävää rajat ylittävää toimintaa koskeva sääntely. Lisäksi ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annettuun lakiin on myös tarpeen lisätä merkittävää rajat ylittävää toimintaa koskevaa sääntelyä siltä osin, kun ulkomainen ETA-valtiossa toimiluvan saanut vakuutusyhtiö harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa Suomessa. Tehostettua valvontayhteistyötä ja tietojenvaihtoa koskeva sääntely on lisäksi tarpeen ulottaa myös yhteistoimintafoorumien toimintaan.

Lisäksi direktiivissä säädetään tarkemmin niistä tiedoista, joita valvontaviranomainen voi vaatia sellaisen vakuutusyhtiön osalta, joka harjoittaa kyseisessä ETA-valtiossa rajat ylittävää toimintaa. Vakuutusyhtiölain ja ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain sääntelyä on tarpeen täsmentää myös tältä osin.

Direktiivin 145 artiklasta on poistettu maininnat Lloyd's yhteenliittymästä. Kansallisessa laissa ei ole vastaavaa sääntelyä, joten tältä osin ei tarvita muutoksia.

3.2.14 Ryhmävalvonta

Vakuutusyhtiölain 1 luvun 8 § sisältää vakuutusomistusyhteisön määritelmän. Direktiivissä vakuutushallintayhtiön määritelmää on täsmennetty, joka on Suomessa pantu täytäntöön vakuutusomistusyhteisön määritelmällä. Vakuutusomistusyhteisön määritelmää on tarpeen täsmentää vastaavalla tavalla.

Vakuutusyhtiölain 26 luvussa säädetään ryhmävalvonnasta. Ryhmävalvontaa koskeva sääntely perustuu siihen, että ryhmävalvonta toteutetaan ryhmän ylimmän emoyrityksen tasolla ja ryhmävalvojana toimiva valvontaviranomainen valvoo ryhmää. Direktiivin sääntelyä ryhmän tunnistamisesta on täsmennetty, jotta olisi mahdollista tunnistaa myös esimerkiksi

horisontaalisia ryhmiä, joihin tulisi soveltaa ryhmävalvontaa. Vakuutusyhtiölain ryhmän määräytymistä koskevaa sääntelyä on tarpeen täydentää direktiiviä vastaavalla tavalla.

Solvenssi II -direktiivissä säädetään myös pienistä ja ei-monimutkaisista ryhmistä sekä niille sallituista suhteuttamistoimenpiteistä. Lisäksi ryhmät, jotka eivät ole pieniä ja ei-monimutkaisia, voisivat hakea Finanssivalvonnalta hyväksyntää soveltaa tiettyjä suhteuttamistoimenpiteitä. Vakuutusyhtiölakiin on tarpeen sisällyttää pieniä ja ei-monimutkaisia ryhmiä koskeva sääntely.

Lisäksi direktiivin lisätty sääntely ryhmävalvonnan esteiden poistamisesta, täsmennys ryhmävalvonnan ulkopuolelle jättämistä koskevaan sääntelyyn sekä emoyrityksen nimittämisestä valvontaviranomaisen tunnistamalle ryhmälle on tarpeen lisätä vakuutusyhtiölakiin.

Ryhmävalvontaa koskevassa vakuutusyhtiölain sääntelyssä säädetään menetelmistä, joita käyttämällä ryhmän vakavaraisuus lasketaan. Direktiivin sääntelyä ryhmän vakavaraisuudesta sekä laskentamenetelmistä on täsmennetty ja vakuutusyhtiölain sääntelyä on täsmennettävä direktiiviä vastaavalla tavalla.

Vakuutusyhtiölain mukaan ryhmän on noudatettava hallintojärjestelmää sekä riskienhallintaa koskevaa sääntelyä myös ryhmän tasolla. Lisäksi ryhmän on tehtävä riski- ja vakavaraisuusarvio sekä julkistettava ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus. Solvenssi II -direktiivin sääntelyä on tältä osin täsmennetty ja vakuutusyhtiölakiin on tarpeen tehdä vastaavat täsmennykset.

Solvenssi II -direktiiviin on lisätty ryhmätason sääntelyä likviditeettiriskin eli maksuvalmiusriskin hallinnasta, makrovakauserävalvonnasta, säännöllisestä valvontaraportista sekä valvontaviranomaisten vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin kohdistuvista toimivaltuuksista. Vakuutusyhtiölakiin on tarpeen lisätä direktiiviä vastaava sääntely myös tältä osin.

3.2.15 Muut säännökset

Vakuutusyhtiölain 4 luvun 5 §:ssä säädetään vakuutusyhtiön osakkeiden ja takuusuuksien hankintaa ja luovutusta koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta. Finanssivalvonnasta annetun lain 32 a – 32 c §:ssä säädetään omistusosuuden hankintaa koskevasta menettelystä. Finanssivalvonnasta annettu laki vastaa jo kyseistä menettelyä koskevaan Solvenssi II -direktiivin 58 ja 62 artiklaan tehtyjä täsmennyksiä eikä sitä ole tarpeen muuttaa.

Direktiivin 304 artiklan jäsenvaltio-optiota ei ole otettu Suomessa käyttöön, joten siihen tehtyjä muutoksia ei ole tarpeen sisällyttää kansalliseen lakiin.

Direktiivin 304 c ja 304 d sisältämiä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen arvioita koskevia säännöksiä ei ole tarpeen sisällyttää kansalliseen lakiin.

Direktiivin 304 e artiklan sääntely määräaikojen pidentämisestä poikkeuksellisissa olosuhteissa on tarpeen sisällyttää kansalliseen lainsäädäntöön siltä osin, kun Finanssivalvonta voi pyytää määräaikojen pidentämistä.

3.2.16 Kansalliset muutostarpeet

Varautumisvelvollisuus

Vakuutusyhtiölain 31 luvun 13 §:ssä säädetään vakuutusyhtiön velvollisuudesta varautua poikkeusoloihin. Vakuutusyhtiön tulee varmistaa tehtäviensä mahdollisimman häiriötön hoitaminen myös poikkeusoloissa osallistumalla vakuutusalan valmiussuunnitteluun ja valmistelemalla etukäteen poikkeusoloissa tapahtuvaa toimintaa sekä muin toimenpitein. Poikkeusoloilla tarkoitetaan valmiuslaissa (1152/2011) tarkoitettuja poikkeusoloja. Kyseistä varautumisvelvollisuudesta säädettiin osana rahoitusmarkkinoita ja vakuutustoimintaa koskeneen valmiuslain toimivaltasääntelyn uudistamista (HE 200/2002 vp). Varautumisvelvollisuutta säädettyä todettiin, että yksinomaan viranomaisten toimenpitein toteutettava varautuminen toimintavalmiuden ylläpitämiseen poikkeusoloissa ei ole riittävää. Sen vuoksi katsottiin perustelluksi säätää varautumisvelvollisuus sellaisille rahoitusmarkkinoilla toimiville, jotka harjoittavat rahoitusmarkkinoiden toimivuuden kannalta välttämättömiä toimintoja poikkeusoloissa. Lisäksi lakia säädettyä pidettiin todennäköisenä, että mahdollisessa vakavassa kriisitilanteessa julkinen sektori joutuisi lisäksi ryhtymään hyvin merkittäviinkin toimenpiteisiin rahoitusjärjestelmän vakauden ja toimintaedellytysten turvaamiseksi. Tämän vuoksi pidettiin oikeasuhteisena, että rahoitusalan toimilupavelvolliset yritykset varautuvat omin toimenpitein myös vakaviin yhteiskunnallisiin häiriötilanteisiin ja poikkeusoloihin.

Lisäksi vakuutusyhtiölain 6 luvun 8 §:n mukaan vakuutusyhtiöllä on oltava jatkuvuussuunnitelma. Jatkuvuussuunnitelma ei ole sama kuin 31 luvun 13 §:ssä tarkoitettu varautumissuunnitelma. Varautumissuunnitelma on kuitenkin osa niitä tarvittavia toimenpiteitä, millä yhtiö varmistaa toimintansa jatkuvuuden ja siten se on käytännössä usein myös osa jatkuvuussuunnitelmaa. Jatkuvuussuunnitelman tarkoituksena on varmistaa, että vakuutusyhtiön toiminnot jatkuvat ja palautuvat nopeasti häiriön jälkeen. Varautumissuunnitelmalla pyritään suunnittelemaan erilaisiin uhkiin ja kriiseihin varautumista ja sen näkökulma on laajempi.

Luottolaitostoiminnasta annettua lakia (610/2014) on vuonna 2022 täsmennetty siten, että luottolaitosten varautumisvelvollisuus on laajennettu koskemaan poikkeusolojen lisäksi myös normaaliolojen vakavia häiriötilanteita. Myös vakuutusyhtiöiden varautuminen on olennaista rahoitusmarkkinoiden vakaan ja häiriöttömän toiminnan ylläpitämiseksi. Vakuutusyhtiöihin kohdistuvilla häiriöillä ja kriittisten järjestelmien käytön estymisellä voi olla vaikutuksia väestön toimeentulon jatkuvuuteen. Näin ollen on arvioitu, että myös vakuutusyhtiöiden varautumisvelvollisuus olisi syytä ulottaa myös normaaliolojen vakaviin häiriötilanteisiin.

Kuuluttaminen

Voimassa olevan vakuutusyhtiölain 19, 20, 20 a, 21 ja 22 luvussa säädetään kuuluttamisesta siten, että sen on tapahduttava vakuutusyhtiön kustannuksella virallisessa lehdessä. Virallisessa lehdessä kuuluttaminen ei enää nykypäivänä ole tiedonsaannin kannalta tehokas tapa. Lisäksi se on hidasta ja aiheuttaa kustannuksia yhtiöille. Myös hallintolain (434/2003) päivitetyn 62 a §:n mukaan julkisella kuulutuksella tehtävä tiedonanto toimitetaan julkaisemalla asiakirja yleisessä tietoverkossa viranomaisen verkkosivustolla. Vakuutusyhtiölain kuulutusta koskevaa sääntelyä on tarpeen päivittää tältä osin.

3.3 Laki vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta

Vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetussa laissa (304/2015) säädetään vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain (303/2015) voimaantulosta. Kyseisellä vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetulla lailla saatettiin kansallisesti voimaan Solvenssi II -direktiiviin sisältyvä sääntely. Voimaantuloissa säädetään muutoslain voimaantuloon liittyvistä siirtymäsäännöksistä. Tietyt siirtymäsäännökset ovat edelleen voimassa. Solvenssi II -direktiivin korkokäyrän korjausta ja vastuuelvää koskevaa vähennystä (308 c ja 308 d artikla) koskevien siirtymäsäännösten uusia käyttötapauksia on supistettu ja näin ollen kansallisessa laissa on tarpeen muuttaa kyseisiä siirtymäsäännöksiä vastaavalla tavalla. Toinen käyttötapauksista (308 c artiklan 1 a kohdan a alakohta ja 308 d artiklan 1 a kohdan a alakohta) on direktiivin mukaan tilanne, jossa direktiivin sääntöjä on sovellettu hyväksyntää hakevaan vakuutusyhteykseen hyväksyntää edeltäneiden 18 kuukauden aikana ensimmäisen kerran sen jälkeen, kun se on 4 artiklan nojalla vapautettu direktiivin soveltamisalasta. Suomessa ei ole säädetty direktiivin 4 momentin mukaisesta soveltamisalan rajauksesta, joten kyseistä käyttötapauksista ei ole tarpeen sisällyttää kansalliseen lakiin. Lisäksi kyseisistä aiemman muutoslain mukaista siirtymäsäännöksistä olisi Solvenssi II -direktiiviin tehtyjen muutosten perusteella julkistettava tietoja entistä täsmällisemmin vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa. Siirtymäsäännöksiä on täsmennettävä myös tältä osin.

Lisäksi direktiivistä on poistettu tiettyjä siirtymäsäännöksiä, joista on säädetty direktiivin voimaantuloa varten, ja jotka eivät enää ole voimassa, eli siirtymäaika on kulunut. Näiden osalta ei ehdoteta muutoksia vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annettuun lakiin (303/2015), sillä kyse on siirtymäsäännöksistä, joita ei ole tarpeen myöhemmin kumota.

3.4 Laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä

Laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä soveltuu Suomessa vakuutustoimintaa harjoittaviin ulkomaisiin vakuutusyhtiöihin. Ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa vakuutusyhtiöt on jaettu kahteen ryhmään sen mukaan, onko niiden kotipaikka Euroopan talousalueella (ulkomaiset ETA-vakuutusyhtiöt) vai sen ulkopuolella (kolmannen maan vakuutusyhtiöt).

Ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö voi harjoittaa vakuutusliikettä Suomessa sijoittautumisoikeuden perusteella kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavan viranomaisen ilmoitettua siitä Finanssivalvonnalle. Ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö voi harjoittaa vakuutustoimintaa myös vapaan tarjonnan periaatteen mukaisesti. Tällä tarkoitetaan joko sitä, että ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö harjoittaa vakuutustoimintaa Suomessa ilman, että sillä on toimipaikka Suomessa, tai tekee muussa ETA-alueen toimipaikassa kuin Suomessa vahinkovakuutus sopimuksen, joka liittyy Suomessa sijaitsevaan riskiin taikka henkivakuutus sopimuksen Suomessa vakinaisesti asuvan luonnollisen henkilön kanssa tai oikeushenkilön kanssa, jonka Suomessa sijaitsevaan toimipaikkaan sopimus liittyy.

Ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annettuun lakiin on tarpeen tehdä vastaavia muutoksia kuin vakuutusyhtiölakiin rajat ylittävän toiminnan osalta kuitenkin siten, että kyseinen sääntely soveltuu Suomessa vakuutustoimintaa harjoittavaan ulkomaiseen vakuutusyhtiöön.

3.5 Laki työeläkevakuutusyhtiöistä

Työeläkevakuutusyhtiöihin sovelletaan työeläkevakuutusyhtiöistä annettua lakia. Työeläkevakuutusyhtiön toiminta käsittää toiminta käsittää työntekijän eläkelaisa (395/2006) taikka työntekijän eläkelaisa ja yrittäjän eläkelaisa (1272/2006) tarkoitetun lakisääteisen eläkevakuutusliikkeen harjoittamisen.

Työeläkevakuutusyhtiöihin sovelletaan lisäksi, mitä vakuutusyhtiölaissa säädetään henkivakuutuksesta ja henkivakuutusliikettä harjoittavasta vakuutusyhtiöstä. Työeläkevakuutusyhtiölain 1 §:n 3 momentissa luetellaan ne vakuutusyhtiölain säännökset, joita ei sovelleta työeläkevakuutusyhtiöihin.

Suomen liittyessä Euroopan yhteisöön jäsenyysneuvotteluissa sovittiin siitä, että ensimmäisen henkivakuutusdirektiivin (79/267/ETY) 4 artiklaan tehtiin pysyvä lisäys, jonka mukaan direktiivi ei koske TEL-toimintaa (HE 255/1996 vp). Suomen työeläkejärjestelmää koskevasta poikkeuksesta säädetään myös Solvenssi II -direktiivin 9 artiklan 3 kohdassa, jonka mukaan direktiiviä ei sovelleta suomalaisten eläkevakuutusyritysten eläketoimintaan, josta on säädetty yöntekijän eläkelaisa (TyEL) ja siihen liittyvässä muussa Suomen lainsäädännössä.

Työeläkevakuutusyhtiölakia on tarpeen täsmentää siltä osin, kuin Solvenssi II -direktiivistä johtuvia muutoksia tehdään vakuutusyhtiölakiin ja niitä ei sovelleta työeläkevakuutusyhtiöihin.

3.6 Laki potilasvakuutuskeskuksesta

Potilasvakuutuskeskus käsittelee kaikki vahinkoilmoitukset ja hoitaa potilasvahinkojen korvaamisen ja maksamisen korvauksen saajille vakuutusyhtiöiden puolesta. Vakuutusyhtiöllä ei ole velvollisuutta tai oikeutta hoitaa korvaustoimintaa antamansa vakuutuksen perusteella, koska korvaustoiminta on vakuutusyhtiöitä pakottavalla kansallisella lainsäädännöllä annettu toisen oikeushenkilön tehtäväksi. Vakuutusyhtiöllä ei ole päätösvaltaa siitä, mistä vahinkotapahtumasta se on (taloudellisessa) vastuussa ja mitä korvauksia sen antaman vakuutussopimuksen perusteella maksetaan. Tämä on poikkeuksellista, eikä vastaavaa järjestelyä ole muissa vakuutuslajeissa.

Korvaustoiminnan keskittämiseen ja erillisyyteen vakuutusyhtiön muusta toiminnasta päädyttiin nykyistä lakisääteistä potilasvakuutusjärjestelmää perustettaessa, koska potilasvahinkojen käsittely vaatii erityistä lääketieteellistä osaamista ja niiden määrän oletettiin jäävän melko vähäiseksi. Se vakuutusyhtiö, joka on (taloudellisessa) vastuussa korvausmenosta, ei ole myöskään korvausasiassa asianosainen, eli sillä ei ole oikeutta valittaa Potilasvakuutuskeskuksen päätöksestä. Vakuutusyhtiö on kuitenkin edelleen vakuutusyhtiölain mukaan velvollinen arvioimaan vakuutusmaksuvastuunsa ja korvausvastuunsa suuruuden vakavaraisuussääntelyä varten, esimerkiksi vastuuvelan määrittämiseksi.

Solvenssi II -direktiivi lähtee siitä oletuksesta, että kukin vakuutusyhtiö vastaa korvauspäätösten tekemisestä ja korvausten suorittamisesta kaikkien niiden vahinkojen osalta, joista se on lain tai vakuutussopimuksen mukaan vastuussa. Solvenssi II -direktiivissä ei tämän vuoksi ole potilasvakuutuksessa käytössä olevasta korvausmallista säännöksiä.

Potilasvakuutuslainsäädännössä ei ole säännöstä, jossa säädettäisiin nimenomaisesti siitä, mitä tietoja Potilasvakuutuskeskus voi luovuttaa vakuutusyhtiöille, jotta niillä on riittävät tiedot vakuutusyhtiölakiin perustuvien velvoitteiden asianmukaiseksi täyttämiseksi. Myöskään vakuutusyhtiölain 30 luvussa, jonka 1, 3 ja 4 §:ää sovelletaan myös Potilasvakuutuskeskukseen, ei ole otettu korvaustoiminnan erillisyyden tuomaan tietojenvaihtotarpeeseen nimenomaista kantaa.

Kansallisen säännöksen puuttuessa on syntynyt oikeudellista epävarmuutta siitä, voiko Potilasvakuutuskeskus luovuttaa sille vakuutusyhtiölle, joka vastaa keskuksen korvaaman potilasvahingon aiheuttamasta korvausmenosta, sellaista yksityiskohtaista kuvausta, josta ilmenee muun muassa hoitotoimenpiteestä aiheutunut vahingon luonne, vahingon syy ja miten vahinko olisi ollut vältettävissä. Mainitun tyyppiset tiedot ovat, kuten muissakin

vakuutuslajeissa, välttämättömiä vakuutusyhtiölain vaatimien tehtävien suorittamiseksi. Henkilön nimeä, henkilötunnusta tai muuta henkilöä yksilöivää tietoa vakuutusyhtiön ei ole tarvetta saada.

Muutoksen tarve on tullut esille uuden potilasvakuutuslain voimaantulon jälkeen, kun samassa yhteydessä julkisen terveydenhuollon toimijoiden osalta vakuutuskäytännössä luovuttiin niin sanotuista täysomavastuisista vakuutuksista. Täysomavastuisista vakuutuksista luopuminen tarkoitti sitä, että vakuutusyhtiöt vastaavat täysimääräisesti siitä, onko korvausvastuu, eli vastuu tulevista korvausmääristä arvioitu oikein. Tämän vuoksi riittävien tietojen saanti vahinkojen luonteesta on uuden lain voimaantultua tullut aiempaakin tärkeämmäksi.

Potilasvakuutuskeskus luovuttaa vakuutusyhtiölle korvauksiin ja vahinkotapahtumiin liittyviä tietoja ja tilastoja Potilasvakuutuskeskuksen korvausjärjestelmästä. Tällä hetkellä Potilasvakuutuskeskus luovuttaa vakuutusyhtiölle tiedot vahinkotapahtuman lääketieteellisestä erikoisalasta, ja lisäksi ilmoitetaan toimenpidekoodi THL:n toimenpideluokituksen mukaan sekä asiakkaan perussairaus ja aiheutunut potilasvahinko ICD-10-tautiluokituksen perusteella. Nämä tiedot voivat sisältää vain muutaman sanan, joten niiden perusteella ei ole mahdollista muodostaa riittävää kuvaa potilasvahingon varsinaisesta luonteesta tai sen taustalla olevista ilmeisistä syistä. Erityisesti aiheutuneen potilasvahingon luokitus ICD-10-tautiluokituksen avulla on todettu riittämättömäksi vakuutusmaksuvastuun ja korvausvastuun arvioinnissa. Vakuutusyhtiön tulisi saada lisäksi korvatuista potilasvahingoista myös sellainen yksityiskohtainen kuvaus, josta ilmenee muun muassa hoitotoimenpiteestä aiheutunut vahingon luonne ja vahingon syy, jotta sen olisi mahdollista noudattaa vakuutusyhtiölaissa säädettyjä velvollisuuksiaan.

Edellä kuvatun lisäksi Potilasvakuutuskeskus luovuttaa yhtiöille tilastoaineistoa hinnoittelun ja korvausvastuun määrittämiseksi seuraavasti: käsittelytunnus, toimiluokitus, toimintakoodi, vakuutusyhtiötieto, vakuutusnumero, vahinkopäivä, ilmoituspäivä, ratkaisutieto, ratkaisupäivä, tieto hoidon tai diagnoosin mahdollisesta viiveestä, korvauslaji, korvaustyyppi, korvaukset, korkokulut, indeksikorotukset, vahinkopaikka, tiedon mahdollisesta lapsivahingosta, vahingon varaamiseen liittyvät tiedot, vahinkoa kärsineen syntymävuosi, sukupuoli, vahingosta aiheutuneen pysyvän haitan luokka sekä tilapäisen haitan korvauksen luokka.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (*yleinen tietosuojasetus*) 9 artiklan 1 kohdan mukaan tiettyjen artiklassa mainittujen erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvien henkilötietojen käsittely on kiellettyä. Tällaisiin henkilötietoryhmiin kuuluu myös terveyttä koskevat tiedot. Artiklan 2 kohdassa luetellaan kuitenkin ne tilanteet, kun tällaisten erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvien henkilötietojen käsittely on sallittua. Vakuutusyhtiöiden oikeus käsitellä tietoja vakuutetun ja korvauksenhakijan terveydentilasta, sairaudesta tai vammaisuudesta taikka sellaista häneen kohdistetuista hoitotoimenpiteistä tai niihin verrattavista toimista perustuu tietosuojalain (1050/2018) 6 §:n 1 momentin 1 kohtaan, joka perustuu yleisen tietosuojasetuksen 9 artiklan 2 kohdan g alakohtaan. Potilasvakuutusta tarjoavalla vakuutusyhtiöllä on siis tietosuojasetuksen edellyttämällä tavalla tietosuojalain 6 §:n 1 momentin 1 kohdan perusteella vastaavalla tavalla kuin muillakin vakuutusyhtiöillä oikeus käsitellä kyseisiä tietoja. Erona muihin vakuutusyhtiöihin on vain se, että vakuutusyhtiö ei saa kyseisiä tietoja suoraan korvauksenhakijalta, joka antaa kyseiset tiedot ainoastaan Potilasvakuutuskeskukselle.

3.7 Merimieseläkelaki ja maatalousyrittäjän eläkelaki

Hallituksen esityksellä eduskunnalle laeiksi kirjanpitolain ja tilintarkastuslain muuttamisesta on ehdotettu kumottavaksi kirjanpitolain 7 luvun 1 §:n 4 momentti. Näin ollen kestävyysraportointia koskevaa kirjanpitolain 7 lukua ei tulla soveltamaan Merimieseläkekassaan eikä Maatalousyrittäjien eläkelaitokseen. Kyseisiä laitoksia koskevista laeista on tarpeen poistaa viittaukset kestävyysraporttiin ja kestävyysraportoinnin varmentajaan.

4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

4.1 Keskeiset ehdotukset

4.1.1 Vakuutusyhtiölaki

Soveltamisala ja sääntelyn soveltamisen suhteellisuus

Vakuutusyhtiölain soveltamisalaa ei ehdoteta muutettavaksi ja laki soveltuisi jatkossakin kaikkiin Suomessa toimiluvan saaneisiin vakuutusyhtiöihin. Näin ollen direktiivin 4 artiklan mahdollisuutta jättää pienet yhtiöt soveltamisalan ulkopuolelle ei edelleenkään käytettäisi. Lisäksi pienen vakuutusyhtiön määritelmä ehdotetaan kumottavaksi 1 luvusta ja jatkossa pienen vakuutusyhtiön määritelmän täyttävät vakuutusyhtiöt luokiteltaisiin pieniksi ja ei-monimutkaisiksi vakuutusyhtiöiksi. Direktiivin 4 artiklan perusteella säädettäisiin siis siitä, että kyseisen artiklan raja-arvot alittava yhtiö olisi pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö.

Vakuutusyhtiölakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 a luku, jossa säädettäisiin pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi luokittelusta sekä niistä suhteuttamistoimenpiteistä, joita pienet ja ei-monimutkaiset yhtiöt voivat soveltaa. Lisäksi luvussa ehdotetaan säädettäväksi muiden kuin pienten ja ei-monimutkaisten vakuutusyhtiöiden osalta mahdollisuus hakea Finanssivalvonnalta hyväksyntää tiettyjen suhteuttamistoimenpiteiden soveltamiseksi.

Vakuutusyhtiön perustaminen ja toimilupa

Vakuutusyhtiölain 2 luvun säännöksiä toimilupahakemuksesta ja toimiluvan myöntämisestä sekä peruuttamisesta ehdotetaan täydennettäväksi direktiivin edellyttämällä tavalla.

Vakuutusyhtiön johto ja hallintojärjestelmä

Vakuutusyhtiölain 6 lukuun ehdotetaan hallituksen jäsenen, toimitusjohtajan ja keskeisistä toiminnoista vastaavan henkilön osalta lisättäväksi hyvämaineisuuden määritelmä. Lisäksi sääntelyä ehdotetaan täydennettäväksi siten, että jatkossa Finanssivalvonta voisi vaatia yhtiötä siirtämään pois jonkin edellä mainitun henkilön tehtävästään, jos hän ei täytä kelpoisuusvaatimuksia.

Lukuun ehdotetaan lisäksi lisättävän hallituksen monimuotoisuutta edistävää toimintaperiaatetta koskeva sääntely sekä säännös keskeisten toimintojen riippumattomuudesta.

Lisäksi ulkoistamista koskevaa 6 luvun 16 §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä säädettäisiin jatkossa kriittisten ja tärkeiden operatiivisten tehtävien ja toimien ulkoistamisesta komission asetusta vastaavalla tavalla.

Riskienhallinta ja riski- ja vakavaraisuusarvio

Vakuutusyhtiön 6 lukuun ehdotetaan lisättäväksi kestävyysriskien hallintaa sekä maksuvalmiusriskin hallintaa koskeva sääntely. Lisäksi 6 luvun 12 ja 12 a §:ää riski- ja vakavaraisuusarvion sisällöstä ja määräajoista ehdotetaan täydennettäväksi direktiivin edellyttämällä tavalla. Lukuun ehdotetaan lisättäväksi myös velvollisuus arvioida ilmastonmuutosskenaarioita, jos yhtiö altistuu olennaisesti ilmastonmuutosriskeille.

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus

Vakuutusyhtiölain 8 a luvun sääntelyä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevasta kertomuksesta ehdotetaan muutettavaksi siten, että jatkossa kertomus koostuisi kahdesta osasta. Ensimmäinen osa sisältäisi vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitettuja tietoja ja toinen osa sisältäisi markkinoiden ammattilaisille tarkoitettuja tietoja. Lisäksi kertomuksen julkistamisajankohtaa, toimittamista Finanssivalvonnalle ja julkistamista koskevia poikkeuksia ehdotetaan täsmennettäväksi.

Tilintarkastus

Vakuutusyhtiölain 7 lukuun ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan vakuutusyhtiön tilintarkastajan tulisi jatkossa tarkastaa myös vakuutusyhtiön vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen yhteydessä julkistettava tase. Tilintarkastusvelvollisuutta ei ehdoteta laajennettavaksi muihin vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osiin, mikä olisi direktiivin 51 a artiklan mukaisesti mahdollista. Lisäksi ehdotetaan, että kyseinen tilintarkastusvelvollisuus ei koskisi pieniä ja ei-monimutkaisia vakuutusyhtiöitä tai vakuutuskytkösyhtiöitä. Myös tältä osin direktiivi sisältää jäsenvaltio-option laajentaa velvollisuus edellä mainittuihin, mutta sitä ei ehdoteta käytettävän.

Vastuovelka vakavaraisuuslaskennassa

Vakuutusyhtiön 10 luvun 10 §:ään ehdotetaan lisättäväksi pääomakustannuksen taso, jota käytetään riskimarginaalin laskemiseksi. Lisäksi luvun 7 §:ää ehdotetaan täsmennettäväksi asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän määrittelyn osalta.

Vakuutusyhtiölain 10 luvun sääntelyä volatiliteettikorjauksesta ehdotetaan täsmennettäväksi. Volatiliteettikorjauksen käytölle olisi jatkossa saatava Finanssivalvonnan lupa. Lisäksi sosiaali- ja terveysministeriölle siirrettäisiin asetuksenantovaltuus volatiliteettikorjauksen laskemista koskevan sääntelyn antamiseksi.

Vakavaraisuuspääomavaatimus

Vakuutusyhtiölain 11 luvussa ehdotetaan säädettäväksi pitkäaikaisista osakesijoituksista ja niiden vakavaraisuuskohtelusta, sekä standardikaavan markkinariskiosion osakeriskiä koskevan alariskiosion symmetrisestä korjauksesta.

Lisäksi luvun 16 §:n standardikaavan yksinkertaistettua laskentaa koskevaa sääntelyä ehdotetaan täsmennettäväksi ja sen käyttö sallittavaksi pienille ja ei-monimutkaisille vakuutusyhtiöille.

Vakuutusyhtiölain 11 luvun sääntelyä sisäisestä mallista ehdotetaan täydennettäväksi siitä Finanssivalvonnalle toimitettavien tietojen osalta.

Sijoitukset

Vakuutusyhtiölain 6 lukuun ehdotetaan lisättäväksi sijoitusstrategian sisältöä koskeva säännös, jonka mukaan sijoitusstrategiassa olisi huomioitava makrotaloudellisia- ja kestävyystekijöihin liittyviä näkökulmia.

Vaikeuksissa olevat tai säännösten vastaisesti toimivat vakuutusyhtiöt

Vakuutusyhtiölain 25 luvun 6 §:ää vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jättämisestä ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että alittamisesta tai sen vaarasta tulisi ilmoittaa Finanssivalvonnalle aina kun se havaitaan.

Raportointi ja valvonta

Vakuutusyhtiölain 25 luvun 3 §:ään tietojen toimittamisesta Finanssivalvonnalle ehdotetaan lisättäväksi tietojen toimittamisen määräajat. Lisäksi luvussa ehdotetaan säädettäväksi säännöllisen valvontaraportin toimittamisesta.

Vakuutusyhtiölain 25 luvun 25 ja 26 §:n sääntelyä raportoinnin laajuuteen annettavista poikkeuksista ehdotetaan täsmennettävän. Lisäksi ehdotetaan säädettävän erikseen vakuutusyhtiöiden raportointiin annettavista poikkeuksista.

Vakuutusyhtiölain 25 luvun 4 §:ään ehdotetaan lisättävän kaksi tilannetta, jossa Finanssivalvonta voi korottaa vakuutusyhtiön pääomavaatimusta.

Makrovakausero- ja valvonta

Vakuutusyhtiölakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 25 a luku, jossa säädettäisiin makrovakausero- ja valvonnasta. Direktiivissä säädetty toimivalta käyttää makrovakauseroa koskevia valtuuksia koko vakuutusalaan tilanteessa, jossa poikkeuksellinen maksuvalmiusriski vaikuttaa koko vakuutusmarkkinoihin, ehdotetaan annettavaksi Finanssivalvonnalle.

Rajat ylittävä valvonta

Vakuutusyhtiölain 25 lukuun ehdotetaan lisättäväksi merkittävää rajat ylittävää toimintaa koskeva sääntely.

Ryhmävalvonta

Vakuutusyhtiölain 1 luvun 8 §:n vakuutusomistusyhteisön määritelmää ehdotetaan täsmennettäväksi. Vakuutusyhtiölain 26 luvun sääntelyä ryhmävalvonnan soveltamisalasta ehdotetaan täsmennettäväksi, erityisesti siten, että olisi helpompi tunnistaa sellaisia ryhmiä, jotka eivät kuulu tilinpäätösdirektiivin soveltamisalaa, sekä horisontaalisia ryhmiä. Myös tilannetta, jossa yritys voidaan jättää ryhmävalvonnan soveltamisen ulkopuolelle, ehdotetaan täsmennettäväksi. Lisäksi ehdotetaan säädettäväksi ryhmävalvonnan esteiden poistamisesta ja emoyrityksen nimittämisestä Finanssivalvonnan tunnistamalle ryhmälle.

Vakuutusyhtiölain 26 lukuun ehdotetaan lisättäväksi pieniä ja ei-monimutkaisia ryhmiä koskeva sääntely.

Lisäksi luvun sääntelyä ryhmän hallintojärjestelmästä, riskienhallinnasta sekä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevasta kertomuksesta ehdotetaan täsmennettäväksi. Ryhmille ehdotetaan lisäksi lisättäväksi vastaava maksuvalmiusriskien hallintaa, makrovakausero- ja säännöllistä valvontaraporttia koskeva sääntely kuin yhtiötasolla. Luvussa ehdotetaan myös täsmennettäväksi Finanssivalvonnan vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin kohdistuvia toimivaltuuksia.

Siirtymäsäännökset

Vakuutusyhtiölakiin ehdotetaan suhteuttamistoimenpiteitä, volatilitteettikorjausta, keskittymäriskiä, korkomarginaaliriskiä ja korkoalariskiosioon liittyvän vaiheistuksen julkistamista koskevia siirtymäsäännöksiä. Lisäksi Finanssivalvonta voisi hyväksyä hakemuksen volatilitteettikorjauksen käytöstä ja korkokäyrän vaiheistuksen käytöstä jo ennen muutoslain voimaantuloa.

Lisäksi ehdotetaan muutettavan henkivakuutuksen korkokäyrän korjausta ja vastuuvakava- vakavaraisuuslaskennassa koskevaa siirtymäkauden vähennystä koskevia siirtymäsäännöksiä, joista on säädetty vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetussa laissa (304/2015).

Muut säännökset

Vakuutusyhtiölain 31 luvun 13 §:ään ehdotetaan lisättäväksi vakuutusyhtiöille velvollisuus varautua normaaliolojen vakaviin häiriötilanteisiin.

Lisäksi vakuutusyhtiölain 19, 20, 20 a, 21 ja 22 luvun sääntelyä kuuluttamisesta ehdotetaan muutettavaksi siten, että jatkossa kuulutus tapahtuisi Finanssivalvonnan verkkosivuilla.

4.1.2 Laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä

Ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annettuun lakiin ehdotetaan lisättäväksi merkittävää rajat ylittävää toimintaa koskeva sääntely sekä tehtäväksi muita pienempiä täsmennyksiä.

4.1.3 Laki työeläkevakuutusyhtiöistä

Työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 1 §:n 3 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi ne tässä esityksessä vakuutusyhtiölakiin lisättäväksi ehdotetut säännökset, joita ei sovellettaisi työeläkevakuutusyhtiöihin.

Lisäksi työeläkevakuutusyhtiölakiin ehdotetaan siirrettäväksi voimassa oleva sääntely omistusyhteisön johdon määritelmästä sekä Finanssivalvonnalle toimitettavista tiedoista.

4.1.4 Laki potilasvakuutuskeskuksesta

Potilasvakuutuskeskuksesta annetussa laissa ehdotetaan säädettäväksi, että Potilasvakuutuskeskuksella olisi oikeus luovuttaa potilasvakuutuksen antaneelle vakuutusyhtiölle tietoja vahinkotapahtumasta, jos tiedot ovat välttämättömiä vakuutusyhtiölle vakuutusyhtiölaissa säädettyjen velvollisuuksien noudattamiseksi. Tällaisia tietoja olisivat tieto sairaudesta, vammasta tai muusta syystä, jonka vuoksi potilas hakeutui hoitoon tai tutkimuksiin; tieto tutkimuksesta, hoidosta tai muusta vastaavasta käsittelystä tai sellaisen laiminlyönnistä; kuvaus vahinkotapahtumasta ja siihen johtaneista syistä, aiheutuneesta potilasvahingosta sekä

korvausratkaisusta; tieto potilasvahingosta maksetuista korvauksista; tieto samaan vahinkotapahtumaan liittyvistä muista potilasvahingoista sekä muut näihin rinnastettavat välttämättömät tiedot vahinkotapahtumasta.

4.1.5 Merimieseläkelaki ja maatalousyrittäjän eläkelaki

Merimieseläkelaista ja maatalousyrittäjän eläkelaista ehdotetaan poistettavaksi viittaukset kestävyysraporttiin ja kestävyysraportoinnin varmentajaan, sillä kirjanpitolain 7 lukuun ehdotetun muutoksen johdosta kyseistä lukua ei enää sovellettaisi Merimieseläkekassaan eikä Maatalousyrittäjien eläkelaitokseen.

4.2 Pääasialliset vaikutukset

4.2.1 Taloudelliset vaikutukset

Vaikutukset vakuutusyhtiöiden kustannuksiin

Direktiivissä säädetään uusista velvollisuuksista vakuutusyhtiöille, joiden täytäntöönpano ja sopeutuminen uuteen sääntelyyn aiheuttaa hallinnollista taakkaa ja lisäkustannuksia. Tällaisia uusia velvollisuuksia ovat muun muassa maksuvalmiusriskin hallintaa koskevan suunnitelman laatiminen, kestävyysriskien hallintaa koskevan suunnitelman laatiminen sekä niille, joita se koskee, ilmastonmuutoskenaarioiden arviointi. Lisäksi vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen rakennetta on muutettu, mikä, erityisesti laatiessa kertomusta uusien sääntöjen mukaan, aiheuttaa lisäkustannuksia. Kertomuksen tulee jatkossa koostua kahdesta osasta, jotka sisältävät erilaisia tietoja, joten kertomuksen voidaan lisäksi rakenteen muutoksen jälkeen katsoa aiheuttavan enemmän työtä verrattuna nykytilaan. Kertomuksen julkaisuajankohtaa on kuitenkin myöhennetty, joten vakuutusyhtiöillä on enemmän aikaa kertomuksen laatimiselle.

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen yhteydessä julkistettavaa tasetta, eli ns. Solvenssi II -tasetta, koskee jatkossa tilintarkastusvaatimus. Tilintarkastuksen laajeneminen aiheuttaa kustannuksia vakuutusyhtiöille vuosittaisina tilintarkastusmaksuina. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen arvion mukaan tilintarkastuksen laajentaminen Solvenssi II -taseeseen aiheuttaa vakuutusyhtiöille lisäkustannuksia 5000–600 000 euron väliltä Euroopassa, keskimäärin noin 50 500 euroa. Suomalaiset vakuutusyhtiöt eivät ole Euroopan suurimpia, joten suomalaisille vakuutusyhtiöille aiheutuvat kustannukset eivät todennäköisesti ole Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen arvioimien lisäkustannusten yläpäässä.

Raportointiin tehtävien muutosten ei katsota aiheuttavan vakuutusyhtiöille merkittävästi lisäkustannuksia tai lisää hallinnollista taakkaa verrattuna nykytilaan, sillä säännöllisestä valvontaraportista ja raportoinnin määräajoista on jo aiemmin säädetty EU:ssa alemmalla tasolla ja näistä säätäminen laissa ei aiheuta vakuutusyhtiöille uusia velvollisuuksia. Raportoinnin määräaikoja on pidennetty hieman siitä, mitä alemmalla tasolla on aiemmin säädetty. Siltä osin kuin raportointia koskevia vaatimuksia on muutettava alemmalla sääntelyn tasolla, sekä komissio että Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ovat sitoutuneet alentamaan raportoinnista johtuvaa hallinnollista taakkaa 25 prosentilla.⁴

⁴ https://commission.europa.eu/document/download/10017eb1-4722-4333-add2-e0ed18105a34_en?filename=Communication_1.pdf

Korkokäyrää koskevien säännösten täsmentäminen ja täsmennettyjen sääntöjen vieminen osaksi vakuutusyhtiön toimintaa aiheuttaa vakuutusyhtiöille kustannuksia aluksi. Vakuutusyhtiöt voisivat kuitenkin hakea Finanssivalvonnalta mahdollisuutta käyttää korkokäyrän vaiheistusta, mikä vähentäisi kustannuksia alkuvaiheessa ja muutokset otettaisiin käyttöön asteittain. Myös volatilitteettikorjausta koskevan sääntelyn täsmentäminen aiheuttaa kustannuksia niille vakuutusyhtiöille, jotka käyttävät volatilitteettikorjausta koska se tulisi jatkossa laskea uuden hieman monimutkaisemman sääntelyn vaatimalla tavalla.

Pieneksi ja ei-monimutkaiseksi yhtiöksi tai -ryhmäksi luokitelluille vakuutusyhtiöille sekä ryhmille säädetyt suhteuttamistoimenpiteet vähentävät yhtiön tai ryhmän hallinnollista taakkaa ja kustannuksia verrattuna tilanteeseen, jossa pitäisi soveltaa direktiiviä kokonaan. Tiedetyt suhteuttamistoimenpiteet koskevat kuitenkin direktiivin muutosten johdosta säädettäviä uusia velvollisuuksia, joiden osalta hallinnollinen taakka ei vähene nykytilasta (maksuvalmiusriskin hallintaa koskeva suunnitelma, taseen tilintarkastusvelvollisuus, makrovakautta koskevat lisäarviot riski- ja vakavaraisuusarviossa, ilmastonmuutosskenaarioiden arvio, keskeisten tehtävien riippumattomuus). Tiettyjen suhteuttamistoimenpiteiden voidaan kuitenkin katsoa olevan helpotuksia jo voimassa olevan lain velvollisuuksiin (hallintojärjestelmä koskevien kirjallisten toimintaperiaatteiden uudelleenarviointi, vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan koko markkinoiden ammattilaisille tarkoitetun osan julkistaminen harvemmin, parhaan estimaatin laskennassa käytettävä deterministinen arvostus ja säännöllisen valvontaraportin harvempi toimitusaika), joiden osalta hallinnollisen taakan ja kustannusten voidaan arvioida vähenevän pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokittelun myötä verrattuna nykytilaan.

Voimassa olevan lain mukaiset pienet vakuutusyhtiöt olisivat jatkossa pieniä ja ei-monimutkaisia vakuutusyhtiöitä, joten yllä pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltujen yhtiöiden osalta mainittu koskee myös tällaisia yhtiöitä. Näiden yhtiöiden olisi kuitenkin alettava soveltaa komission asetusta ja teknisiä sääntelystandardeja hallintojärjestelmän ja vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osalta, mikä osaltaan lisäisi hallinnollista taakkaa. Pienten vakuutusyhtiöiden on kuitenkin tullut soveltaa vakuutusyhtiölakia, ja alemman asteisella sääntelyllä vain tarkennetaan kyseistä sääntelyä, joten kustannusvaikutuksen ei katsota olevan merkittävä. Lisäksi pienille ja ei-monimutkaisille vakuutusyhtiöille on ehdotettu useampaa hallintojärjestelmää sekä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta koskevaa suhteuttamistoimenpidettä, jotka soveltuvat myös lain tason vaatimuksiin, joita kyseisten yhtiöiden on tullut voimassa olevan sääntelyn mukaan soveltaa. Lisäksi komissio voi alemman tason sääntelyssä säätää lisäsuhteuttamistoimenpiteistä. Näin ollen pienten vakuutusyhtiöiden hallinnollisen taakan ja kustannusten ei arvioida merkittävästi nousevan muutoksen johdosta.

Jos vakuutusyhtiö, joka ei ole pieni ja ei-monimutkainen, saa Finanssivalvonnalta hyväksynnän soveltaa yhtä tai useampaa suhteuttamistoimenpiteitä, myös tällaisten yhtiöiden osalta suhteuttamistoimenpiteet vähentävät yhtiön tai ryhmän hallinnollista taakkaa ja kustannuksia verrattuna tilanteeseen, jossa pitäisi soveltaa kyseistä säännöstä täysimääräisesti. Kyseisiä suhteuttamistoimenpiteitä on vähemmän ja hyväksyntää on haettava toimenpidekohtaisesti, joten mahdollinen vaikutus hallinnollisen taakan ja kustannusten pienenemiseen on pienempi kuin pienillä ja ei-monimutkaisilla yhtiöillä. Lisäksi kyseiset suhteuttamistoimenpiteet koskevat pääosin direktiivin muutosten myötä tulevista uusista velvollisuuksista, joiden osalta kustannukset eivät pienene verrattuna nykytilaan.

Vaikutukset vakuutusyhtyritysten vakavaraisuuteen

Solvenssi II -direktiivin mukaan vastuuvelan arvo on pääsääntöisesti parhaan estimaatin ja riskimarginaalin summa. Parhaan estimaatin laskennasta säädetään voimassa olevan sääntelyn mukaisesti komission asetuksessa. Sen mukaan käytettävä pääomakustannuksen taso on 6 prosenttia. Jatkossa pääomakustannuksesta säädetään direktiivissä, jonka mukaan pääomakustannuksen taso on jatkossa 4,75 prosenttia. Lisäksi jatkossa riskimarginaalin laskennassa käytettävää pääomavaatimusta mukautetaan ajallisesti, mukautus koostuu eksponentiaalisesta ja aikasidonnaisesta tekijästä. Näiden muutosten vaikutuksesta vakavaraisuuslaskennan mukainen vastuovelka pienenee. 31.12.2024 mukaisessa tilanteessa suomalaisten vakuutusyhtiöiden varaisuuslaskennan mukainen bruttomääräinen vastuovelka on yhteensä

	paras estimaatti	riskimarginaali	yhteensä
Vahinkovakuutusyhtiöt	6234,8	456,9	6691,6 milj.eur
Henkivakuutusyhtiöt	63521,5	1066,5	64588,0 milj.eur
Yhteensä	69756,3	1523,4	71279,7 milj.eur

Yllä olevasta nähdään, että riskimarginaalin osuus vakavaraisuuslaskennan mukaisesta vastuuvelasta on vahinkovakuutusyhtiöillä 6,8 prosenttia ja henkivakuutusyhtiöillä 1,7 prosenttia. Pääomakustannuksen tason alenemisen johdosta riskimarginaali pienenee noin 20,8 prosenttia. Täten riskimarginaali pienenee vahinkovakuutusyhtiöillä pääomakustannuksen tason alenemisen johdosta 95,2 miljoonaa euroa ja henkivakuutusyhtiöillä 222,2 miljoonaa euroa, yhteensä 317,4 miljoonaa euroa. Lisäksi riskimarginaali alenee komission asetuksessa säädetyn ajallisen mukautuksen johdosta. Tämä vaikuttaa erityisesti pitkäkestoisiin vastuisiin vakuutusyhtiöillä.

Vakuutusyhtiöillä on kaksi pääomavaatimusta: vähimmäispääomavaatimus ja vakavaraisuuspääomavaatimus. Molemmat pääomavaatimuksista täytyy täyttää hyväksyttävällä omalla varallisuudella. Vaatimuksista vähimmäispääomavaatimus on tiukempi ja sen kateeksi hyväksyttävän oman varallisuuden kriteerit ovat tiukemmat. Päivämäärän 31.12.2024 mukaisessa tilanteessa vahinkovakuutusyhtiöiden kohdalla hyväksyttävän oman varallisuuden suhde vakavaraisuuspääomavaatimukseen oli koko ala yhteen laskien 254 prosenttia, vaihdellen yhtiöittäin 182 ja 593 prosentin välillä. Vastaavasti hyväksyttävän oman varallisuuden suhde vähimmäispääomavaatimukseen oli koko ala yhteen laskien 961 prosenttia, vaihdellen yhtiöittäin 490 ja 2371 prosentin välillä. Henkivakuutusyhtiöiden kohdalla hyväksyttävän oman varallisuuden suhde vakavaraisuuspääomavaatimukseen oli koko ala yhteen laskien 222 prosenttia, vaihdellen yhtiöittäin 185 ja 432 prosentin välillä. Vastaavasti hyväksyttävän oman varallisuuden suhde vähimmäispääomavaatimukseen oli koko ala yhteen laskien 789 prosenttia, vaihdellen yhtiöittäin 536 ja 1730 prosentin välillä. Suomalaiset vakuutusyhtiöt ovat siis varsin vakavaraisia. Vastuuvelan pienentyminen parantaa lähtökohtaisesti yhtiöiden vakavaraisuutta entisestään.

Pitkäaikaisia osakesijoituksia koskevan määritelmän yksinkertaistaminen voi tehdä kyseisten osakesijoitusten kategoriasta houkuttelevamman ja käytettävämmän vakuutusyhtiöille, mikä voi lisätä vakuutusyhtiöiden pitkäaikaisia osakesijoituksia. Pitkäaikaisiksi osakesijoituksiksi luokitellut sijoituksilla on matalampi pääomavaatimus kuin muilla osakesijoituksilla, joten jos vakuutusyhtiöt voivat sääntelyn seurauksena sijoittaa enenevässä määrin tällaisiin kohteisiin, yhtiöiden vakavaraisuus paranisi.

Uudella sääntelyllä pyritään välttämään volatiliteettikorjauksen mahdollinen ylireagointi tai alireagointi. Ylireagointi tai alireagointi on voinut aiheuttaa vakuutusyhtiöiden vakavaraisuuteen epävakautta ja aiheuttaa väärää riskinhallintakannustimia. Näin ollen vakuutusyhtiöt hyötyvät kyseisten vaikutusten mahdollisuuden poistamisesta.

Osakeriskin pääomavaatimuksen symmetrisellä korjauksella korjataan osakkeiden pääomavaatimusta osakemarkkinoiden tilanteen mukaan, eli pyritään estämään poikkeuksellisten osakemarkkinoiden tilanteiden liiallinen vaikutus vakavaraisuuspääomavaatimukseen. Symmetrinen korjauksen laajempi vaihteluväli tehostasi sen vaikutusta ja vakauttaa näin ollen osakemarkkinoiden häiriötilanteissa vakuutusyhtiöiden vakavaraisuutta.

Sisäistä mallia koskevilla muutoksilla ei ole vaikutusta Suomessa tällä hetkellä toimivien vakuutusyhtiöiden vakavaraisuuteen, sillä yksikään suomalainen vakuutusyhtiö ei laske vakavaraisuuspääomavaatimustaan sisäisellä mallilla.

Muut taloudelliset vaikutukset

Esityksessä ehdotettujen muutosten katsotaan aiheuttavan lisätehtäviä Finanssivalvonnalle. Esimerkiksi sääntelyn valvottavakohtainen keventäminen lisää valvojan työtä erilaisten toimijaryhmäkohtaisesti eroavien vaateiden sekä niihin kiinteästi liittyvien raportointi-arviointi- ja hakemusprosessien myötä. Lisäksi sääntelyyn ehdotetaan kokonaan uutta valvonta-aluetta makrovakauden valvontaa. Finanssivalvonta määrätään makrovakausviranomaiseksi vakuutussektorille. Sääntelyn muutokset tulevat myös lisäämään tarvetta entistä tiiviimmälle ETA-valvojen väliselle yhteistyölle valvonnan yhdenmukaistamisen ja sääntelyn yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi sekä riittävän valvonnan takaamiseksi erityisesti rajat ylittävän liiketoiminnan osalta.

Uusien Finanssivalvonnan tehtävien arvioidaan vastaavan noin yhden henkilötyövuoden työpanosta.

4.2.2 Vaikutukset vakuutusyhtiöiden toimintaan

Vakuutusyhtiöt, jotka täyttävät pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön edellytykset, voivat Finanssivalvonnalle tehtävän ilmoituksen perusteella käyttää pienille ja ei-monimutkaisille vakuutusyhtiöille sallittuja helpotuksia. Tällaisia yhtiöitä oli Suomessa enintään neljä kappaletta 31.12.2024 tilanteessa. Vakuutusyhtiöt, jotka eivät täytä pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön kriteerejä, mutta jotka täyttävät komission asetuksessa säädetyt vaatimukset, voivat Finanssivalvonnan hyväksynnällä käyttää yhtä tai useampaa suhteuttamistoimenpidettä.

Ryhmävalvonnan piiriin kuuluvien ryhmien tunnistamista koskevan sääntelyn tarkentamisen, jonka mukaan Finanssivalvonnan olisi jatkossa mahdollista tunnistaa paremmin myös sellaisia ryhmiä, jotka eivät kuulu tilinpäätösdirektiivin soveltamisalaan, sekä horisontaalisia ryhmiä, ei vaikuta Suomessa tällä hetkellä toimiviin vakuutusryhmiin. Sääntelyn tarkoituksena on tunnistaa sellaisia ryhmiä, jotka jäävät vaille riittävää sääntelyä johtuen monimutkaisista tai ei-perinteisistä ryhmärakenteista. Sääntelyllä ei kuitenkaan Suomessa arvioida olevan tällä hetkellä vaikutusta siihen, mitkä ryhmät ja yritykset Suomessa kuuluvat ryhmävalvonnan piiriin.

Vaikutukset vakuutusyhtiöiden hallintojärjestelmään

Keskeisten toimintojen riippumattomuutta koskevalla uudella säännöksellä voi olla vaikutuksia vakuutusyhtiön hallinnon järjestämiseen, erityisesti pienempien yhtiöiden osalta. Toisaalta pienet yhtiöt voisivat tulla luokitelluksi pieneksi ja ei-monimutkaiseksi yhtiöksi tai hakea Finanssivalvonnan hyväksyntää suhteuttamistoimenpiteille.

Yhtiön hallituksen jäsenille, toimitusjohtajalle ja hänen varajäsenelleen sekä keskeisistä toiminnoista vastaaville henkilöille ehdotetulla hyvämaineisuuden määritelmällä ei arvioida olevan vaikutusta vakuutusyhtiöiden johtoon tai keskeisistä toiminnoista vastaaviin henkilöihin ja heidän arvioidaan jo täyttävän kyseiset vaatimukset.

Vakuutusyhtiöiden on jatkossa laadittava hallituksen monimuotoisuutta koskevat toimintaperiaatteet. Suomessa sukupuolijakauma vakuutusyhtiöiden hallituksissa on jo tasainen, ja toimintaperiaatteilla voi olla vaikutusta tasaisen sukupuolijakauman ylläpitämiseen pitkällä aikavälillä.

Vaikutukset vakuutusyhtiöiden sijoitustoimintaan

Pitkäaikaisia osakesijoituksia koskevan sääntelyn yksinkertaistaminen voi hyödyttää vakuutusyhtiöiden sijoitustoimintaa siten, että vakuutusyhtiöt voisivat sääntelyn puitteissa ottaa lisäriskiä sijoitustoiminnassaan, jolla olisi vähäisempi vaikutus pääomavaatimuksiin, ja näin saada korkeampaa tuottoa sijoituksilleen.

4.2.3 Vaikutukset vakuutuksenottajien asemaan

Maksuvalmiuden hallintaa koskevan sääntelyn ja Finanssivalvonnalle annettavien uusien makrovakautta koskevien toimivaltuuksien voidaan katsoa lisäävän välillisesti vakuutuksenottajien ja vakuutettujen suojaa vakuutusyhtiön maksuvalmiutta tai taloudellista tilaa koskevilla ongelmatilanteissa. Finanssivalvonnalle annettava toimivaltuus kieltää henkivakuutuksen takaisinostoarvon maksaminen voi kuitenkin väliaikaisesti aiheuttaa vakuutuksenottajalle tai edunsaajalle kielteisiä vaikutuksia, kun kyseinen vakuutuksenottaja tai edunsaaja ei voi sillä hetkellä saada hänelle kuuluvaa summaa vakuutuksesta. Finanssivalvonta voisi kuitenkin käyttää toimivaltuutta vain poikkeuksellisissa oloissa, väliaikaisesti ja viimeisenä keinona ja vain jos se on vakuutuksenottajien ja edunsaajien yhteisen edun mukaista, joten toimivaltuuden vaikutusten voidaan kuitenkin katsoa olevan myönteisiä vakuutuksenottajille ja edunsaajille yhteisesti, jos vakuutusyhtiön maksuvalmiusongelma saadaan korjattua näin.

Lisäksi vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen uuden vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitetun osan myötä vakuutuksenottajat ja edunsaajat saavat helpommin heille suunnattuja ja yksinkertaisia tietoja vakuuttajana toimivan vakuutusyhtiön taloudellisesta tilanteesta.

Merkittävää rajat ylittävää toimintaa koskeva sääntely parantaisi vakuutuksenottajien suojaa silloin, kun vakuutus on otettu vakuutuksenantajalta, jonka kotivaltio on toinen ETA-valtio kuin Suomi. Finanssivalvonnalla olisi paremmat mahdollisuudet huolehtia siitä, että suomalaisten vakuutuksenottajien suoja säilyy myös, kun vakuutus on otettu toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneelta vakuutusyrittäjältä.

Esityksessä ehdotetuilla muutoksilla ei arvioida olevan vaikutusta vakuutusmaksujen suuruuteen ainakaan siten, että ne kasvaisivat.

4.2.4 Vaikutukset viranomaisten toimintaan

Esityksessä ehdotetut muutokset vaikuttavat Finanssivalvonnan tehtävien ja toimivaltuuksien sisältöön. Finanssivalvonnan tehtävät kasvavat jonkin verran sääntelyn voimaantullessa, esimerkiksi jos vakuutusyhtiöt hakevat korkokäyrään liittyvän vaiheistusmekanismin tai volatiliteettikorjauksen käyttöä, ilmoittavat pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokittelusta tai hakevat muita suhteuttamistoenpiteitä. Jatkossa näiden hakemusten ei katsota aiheuttavan merkittävästi lisätehtäviä Finanssivalvonnalle, sillä niitä tulisi todennäköisesti vain harvoin. Yllä mainittujen poikkeuspäätösten jatkuva valvonta kuitenkin lisää valvonnan työmäärää.

Korkokäyrää ja volatiliteettikorjausta koskevan sääntelyn täsmentäminen voi aiheuttaa jonkin verran lisää työtä Finanssivalvonnalle, kun jatkossa on seurattava yksityiskohtaisemman sääntelyn noudattamista. Lisäksi korkokäyrää koskevan vaiheistuksen aikana Finanssivalvonnan olisi seurattava, että vaiheistusta käyttävät vakuutusyhtiöt noudattavat sitä koskevaa sääntelyä ja ottavat riskit huomioon asianmukaisesti.

Jos uuden sääntelyn perusteella tunnistetaan, että suomalainen vakuutusyhtiö harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa toisessa ETA-valtiossa tai ulkomainen vakuutusyhtiö harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa Suomessa, Finanssivalvonnan on jatkossa tehtävä tiiviimpää yhteistyötä toisen ETA-valtion valvontaviranomaisen kanssa, mikä muuttaa Finanssivalvonnan valvontaa rajat ylittävissä tilanteissa. Uusia tehtäviä syntyy muun muassa tehostetusta tietojenvaihdosta sekä mahdollisista yhteisistä tarkastuksista. Yhteinen tarkastus tehdään kuitenkin vain vakuutusyhtiön taloudellisissa vaikeuksissa, eli se olisi harvinaista.

Makrovakausero on Finanssivalvonnan vakuutusvalvonnalle kohdistuvilta osin kokonaan uusi tehtäväalue ja sisällöltään se poikkeaa merkittävästi nykyisistä pankkeihin kohdistuvista makrovakauseroista. Uuden makrovakauseron koskevan sääntelyn myötä Finanssivalvonnalle tulee lisää tehtäviä osaksi jatkuvaa valvontaa erityisesti liittyen maksuvalmiusriskin seurantaan ja sen toimivaltuudet lisääntyvät vakuutusyhtiön maksuvalmiuongelmissa ja taloudellisissa vaikeuksissa sekä tilanteissa, jotka uhkaavat rahoitusjärjestelmän vakautta.

Merkittävimmän Finanssivalvonnan toimintaan tulee vaikuttamaan sääntelyn ja myös valvottavien raportoinnin eriytyminen hyvin valvottavakohtaiseksi, kun vakuutusyhtiöitä jaotellaan eri ryhmiin mm. niiden koon, riskillisyyden ja merkittävyyden perusteella. Vakuutusyhtiöille tulee mahdolliseksi hakea erilaisia yhtiökohtaisia helpotuksia sekä sääntelyn vaatimuksista että raportoinnista. Tämä tarkoittaa sitä, että valvontaprosessit, rekisterit ja raportointijärjestelmät on uudistettava ja ylläpidettävä sekä toteutettava valvontaa entistä yksilöidymminkin.

4.2.5 Yhteiskunnalliset vaikutukset

Vakuutusyhtiöiden riskienhallintaa koskevat uudet vaatimukset (riski- ja vakavaraisuusarvion sisältöön tehtävät lisäykset, maksuvalmiusriskin hallintaa koskeva suunnitelma, kestävyysriskien hallintaa koskeva suunnitelma sekä ilmastonmuutosskenaariot) parantavat vakuutusyhtiöiden riskienhallintaa ja -seurantaa, mikä osaltaan parantaa vakuutuksenottajien, vakuutettujen ja edunsaajien turvaa koko ETA-alueella, sekä turvaa rahoitusjärjestelmän vakautta, kun vakuutusyhtiöt ovat paremmin varautuneita mahdollisiin tuleviin riskeihin.

Lisäksi makrovakausero koskeva uusi sääntely edistää rahoitusvakauden säilyttämistä antamalla valvontaviranomaisille lisää toimivaltuuksia vakuutusyhtiöiden maksuvalmiusriskien

hallitsemiseksi sekä vakuutusyhtiöiden taloudellisten ongelmatilanteiden vaikutusten minimoimiseksi

Kestävyysriskien hallintaa koskevan suunnitelman laatiminen sekä ilmastonmuutosskenaarioiden analyysi lisää vakuutusyhtiöiden ilmastonmuutoksen ja luonnonkatastrofien sietokykyä. Luonnonkatastrofien määrän kasvulla on vaikutusta erityisesti vahinkovakuutustoimintaan ja kun vakuutusyhtiöt ottavat ennakoivasti huomioon ilmastonmuutoksen mahdolliset vaikutukset toimintaansa, se vähentäisi riskiä, että vakuutusyhtiö joutuisi taloudellisiin vaikeuksiin ilmastonmuutoksen aiheuttamien riskien johdosta. Lisäksi pitkäaikaisia osakesijoituksia koskevan sääntelyn yksinkertaistaminen ja kestävyys- ja ilmastonäkökulmien sisällyttäminen vakuutusyhtiöiden sijoituspäätöksiin voi pitkällä aikavälillä edistää vakuutusyhtiöiden sijoituspäätösten pitkäjänteisyyttä ja kestävyttä. Kestävyysalalla toimivat yritykset voisivat hyötyä siitä, että vakuutusyhtiöiden pitkäaikaiset investoinnit kohdistuisivat enenevässä määrin sellaisiin sijoituskohteisiin, jossa otetaan huomioon pitkän aikavälin ilmastonmuutoksesta aiheutuvat riskit.

Velvollisuus laatia hallituksen monimuotoisuutta koskevat toimintaperiaatteet sekä asettaa sukupuolten tasapuoliseen edustukseen liittyvät määrälliset tavoitteet edistää osaltaan yhdenvertaisuuden ja sukupuolten tasa-arvon toteutumista vakuutusyhtiöiden hallitusten kokoonpanossa.

5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

5.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset

Solvenssi II -direktiivin sääntely on luonteeltaan täysharmonisoivaa, mikä jättää rajoitetusti mahdollisuuksia kansallisille ratkaisuille. Suurin osa direktiivin säännöksistä on sisällytettävä kansalliseen lakiin siten, kuin niistä on direktiivissä säädetty, eikä muita toteuttamisvaihtoehtoja ole. Lisäksi on mahdollista kansallisesti päättää tiettyjen asioiden osalta, säädetäänkö niistä lain tasolla vai alemman asteisella säädöksellä.

Direktiivi sisältää kuitenkin joitakin jäsenvaltio-optiota, jotka on esitelty alla.

Direktiivin 4 artiklassa säädetään direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jättämisestä koon perusteella. Kyseisen säännöksen perusteella olisi mahdollista jättää tietyt raja-arvot alittavat vakuutusyhtiöt pois direktiivin säännösten soveltamisalasta.

Suomessa ei ole katsottu vakuutettujen etujen kannalta sopivana vaihtoehtona sulkea pois tiettyjä yhtiöitä direktiivin sääntelyn soveltamisalasta, sillä se johtaisi siihen, että vakuutuksenottajilla ja vakuutetuilla voisi olla eri suojan taso riippuen vakuutusyhtiöstä. Koska vakuutustoimintaa on kuitenkin jollain tasolla säänneltävä vakuutettujen etujen suojelemiseksi, tämän vaihtoehdon valitseminen edellyttäisi vaihtoehtoisen kansallisen sääntelyn säätämistä sellaisille vakuutusyhtiöille, jotka jäävät direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

Kyseisten yhtiöiden osalta on kuitenkin otettu huomioon sääntelyn suhteellinen soveltaminen, ja voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti ne on määritelty pieniksi vakuutusyhtiöiksi, ja jatkossa tällaiset yhtiöt olisivat pieniä ja ei-monimutkaisia yhtiöitä, joihin sovellettaisiin sääntelyä tietyiltä osin kevyemmin.

Direktiivin 51 a artiklan mukaan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen yhteydessä julkistettavan taseen tilintarkastusvelvollisuus olisi mahdollista kansallisesti laajentaa koskemaan koko vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta. Lisäksi

taseen tilintarkastusvelvollisuus voitaisiin kansallisesti laajentaa koskemaan myös pieniä ja ei-monimutkaisia vakuutusyhtiötä sekä vakuutuskytkösyhtiöitä. Kyseisten jäsenvaltio-optioiden käyttö aiheuttaisi lisäkustannuksia sekä hallinnollista taakkaa, joten valmistelun aikana kyseisten jäsenvaltio-optioiden käyttämättä jättämisen on katsottu olevan perustelluin vaihtoehto.

Direktiivin 144 b artiklan 6 kohdan mukaan koko vakuutusmarkkinoihin tai sen merkittävään osaan vaikuttavan poikkeuksellisen maksuvalmiusriskin korjaamiseksi voidaan käyttää makrovakautta koskevia toimivaltuuksia kaikkiin vakuutusyhtiöihin. Direktiivin mukaan jäsenvaltiot nimeävät viranomaisen, joka käyttää kyseistä toimivaltuutta, eikä sitä ole suoraan annettu valvontaviranomaiselle. Suomessa Finanssivalvonta vastaa makrovakauspäätöksistä luottolaitosten osalta. Muille viranomaisille ei ole annettu makrovakautta koskevia toimeksiantoja, joten Suomessa ei ole muuta luontevaa viranomaista, jolle kyseinen toimivaltuus voitaisiin antaa.

5.2 Muiden jäsenvaltioiden suunnittelemat tai toteuttamat keinot

Solvenssi II -direktiivin sääntely on maksimiharmonisoivaa ja näin ollen muiden jäsenvaltioiden sääntelyn tulisi vastata asiasisällöltään Suomessa säädettyä. Kansalliset erot voivat liittyä lähinnä siihen, mikä tasoilla säädöksillä direktiivi on kansallisesti pantu täytäntöön. Lisäksi vertailua hankaloittaa se, että direktiivin muutosten kansallinen täytäntöönpano tehdään samanaikaisesti kaikissa jäsenvaltioissa.

Solvenssi II -tasetta koskeva tilintarkastusvelvollisuus voidaan direktiivin mukaan kansallisesti laajentaa koskemaan koko vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta. Jo ennen direktiiviin lisättyä säännöstä 13 jäsenvaltiota⁵ oli asettanut Solvenssi II -tasetta laajempia tilintarkastusvelvollisuuksia vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osalta ja kolme ETA-valtiota⁶ edellytti vain taseen tarkastamista.

6 Lausuntopalaute

Luonnos hallituksen esitykseksi oli lausuntokierroksella 19.11.2025-14.1.2026. Esityksestä pyydettiin lausuntoja Finanssivalvonnalta, Finanssiala ry:ltä (FA), Potilasvakuutuskeskukselta, Suomen tilintarkastajat ry:ltä (ST), Tietosuojavaltuutetulta (TSV), oikeusministeriöltä (OM), työ- ja elinkeinoministeriöltä (TEM) sekä valtiovarainministeriöltä (VM). Kaikki edellä mainitut paitsi Potilasvakuutuskeskus ja VM antoivat lausunnon. Lausunnoista on laadittu lausuntoyhteenveto, joka löytyy hankkeen hankesivuilta: <https://stm.fi/hanke?tunnus=STM012:00/2025>.

Lausunnonantajat olivat pääasiassa tyytyväisiä esityksen sisältöön ja lausunnoissa esitetyt kommentit ja muutosehdotukset on otettu huomioon esityksen jatkovalmistelussa. Finanssivalvonnan ja FA:n lausunnoissa esitetyt huomiot on otettu huomioon esityksessä joko pykäliin tai perusteluihin tehdyin täsmennyksin.

ST totesi lausunnossaan, että vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen yhteydessä julkaistavan taseen tarkastusvelvollisuus tulisi määrittää kansallisessa laissa

⁵ Vain Slovakia, Ranska, Unkari, Latvia, Suomi, Tšekki, Viro, Liettua ja Luxembourg ei ollut ennen uudelleentarkastelua asettanut minkäänlaisia tilintarkastusvelvollisuuksia vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevalle kertomukselle.

⁶ Saksa, Tanska ja Liechtenstein

direktiiviä vastaavalla tavalla siten, että velvollisuudesta säädettäisiin erikseen. Säännöstä on jatkovalmistelussa muutettu ST:n ehdottamalla tavalla. Lisäksi ST nosti esille muita teknisempiä muutostarpeita, jotka on kaikki otettu jatkovalmistelussa huomioon.

TEM lausui vakuutusyhtiöiden 31 luvun 13 §:ään ehdotetusta uudesta velvollisuudesta varautua normaaliolojen vakaviin häiriötilanteisiin ja sen vaikutuksesta kyseisen pykälän 2 momentin mukaiseen kustannusten korvaamiseen. Jatkovalmistelussa kustannusten korvaamista koskevaa säännöstä on täsmennetty siten, että sen osalta nykytila jäisi voimaan.

OM ja TSV lausui Potilasvakuutuskeskuksen tietojenluovutusta koskevasta ehdotuksesta. Ehdotuksen perusteluja on täydennetty OM:n ja TSV:n lausunnoissa esittämien huomioiden perusteella. Lisäksi OM totesi lausunnossaan, että jatkovalmistelussa olisi vielä sääntelyn selkeyden vuoksi tarpeen arvioida ehdotetun tietojenluovutussäännöksen sijoittamista potilasvakuutuslain 58 §:ään. Jatkovalmistelussa on arvioitu, että säännös sopii sekä potilasvakuutuslain 58 §:ään että nyt ehdotettuun Potilasvakuutuskeskuksesta annetun lain 20 §:ään. Koska potilasvakuutuslain 58 §:ssä kuitenkin puhutaan velvollisuudesta luovuttaa tietoja ja Potilasvakuutuskeskuksesta annetun lain 20 §:ssä viitataan vakuutusyhtiölain 30 lukuun, jossa säädetään muusta tietojenluovutuksesta, jatkovalmistelussa on kuitenkin pidetty Potilasvakuutuskeskuksesta annetun lain 20 §:ää sopivimpana paikkana säännökselle.

7 Säännöskohtaiset perustelut

7.1 Vakuutusyhtiölaki

1 luku Vakuutusyhtiön toiminnan keskeiset periaatteet ja lain soveltaminen

2 a §. *Euroopan unionin lainsäädäntö.* Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi Solvenssi II -direktiivin määritelmä.

Pykälän 2 momentti ehdotetaan kumottavaksi, sillä jatkossa voimassa olevan lain mukaiset pienet vakuutusyhtiöt olisivat pieniä ja ei-monimutkaisia vakuutusyhtiötä, joita koskisivat direktiivin mukaiset suhteuttamistoimenpiteet.

3 a §. *Riskit.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 7 momentti, jossa säädetään kestävyysriskin sekä kestävyystekijöiden määritelmästä. Ehdotetut määritelmät vastaavat direktiivin 13 artiklan 44 ja 45 kohdan määritelmiä.

3 b §. *Pieni vakuutusyhtiö.* Pykälä ehdotetaan kumottavaksi. Voimassa olevan lain mukaiset pienet vakuutusyhtiöt olisivat jatkossa uuden 2 b luvun mukaisia pieniä ja ei-monimutkaisia vakuutusyhtiötä. Muutosta ehdotetaan sääntelyn selkeyden säilyttämiseksi. Pienistä ja ei-monimutkaisista vakuutusyhtiöistä on direktiivin mukaisesti säädettävä, joten kansallinen erillinen pienen vakuutusyhtiön määritelmä, jonka osalta sovellettaisiin erilaista suhteellisuutta koskevaa sääntelyä, tekisi sääntelystä monimutkaisen.

8 §. *Vakuutusomistusyhteisö.* Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että vakuutusomistusyhteisön määritelmää täsmennettäisiin. Voimassa olevan lain mukaan vakuutusomistusyhteisön määrittely riippuu siitä, katsooko valvontaviranomainen, että kyseisen yrityksen pääasiallinen toiminta on hankkia ja omistaa osuuksia tytäryrityksissä. Jatkossa säädettäisiin täsmällisemmin, milloin toiminta olisi sellaista, että se täyttää vakuutusomistusyhteisön määritelmän.

Pykälän 1 momentin mukaan vakuutusomistusyhteisö olisi edelleen voimassa olevaa määritelmää vastaavalla tavalla emoyritys, jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on tässä laissa tarkoitettu vakuutusyritys. Kyseinen emoyritys olisi vakuutusomistusyhteisö, jos se täyttää momentissa luetellut edellytykset. Momentin 1 kohdan mukaan yritys katsottaisiin vakuutusomistusyhteisöksi, jos sen pääasiallinen liiketoiminta (riippumatta siitä mitä kyseinen yritys on ilmoittanut toimialakseen) olisi hankkia ja omistaa osuuksia vakuutusyrityksistä, tarjota oheispalveluja yhden tai useamman sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen pääasialliselle toiminnalle, tai harjoittaa yhtä tai useampaa luottolaitosten vakavaraisuusdirektiivin liitteessä I olevassa 2–12 ja 15 kohdassa lueteltua toimintaa tai sijoituspalvelulain (747/2012) 2 luvun 3 §:ssä tarkoitettua palvelua tai toimintaa, joka liittyy kyseisen lain 1 luvun 14 §:ssä lueteltuihin rahoitusvälineisiin.

Momentin 2 kohdan mukaan kohdassa luetelluista mittareista vähintään 50 prosenttia on liitettävä tytäryrityksiin, jotka ovat vakuutusyrityksiä, kolmannen maan vakuutusyrityksiä, vakuutusomistusyhteisöjä, ryhmittymän omistusyhteisöjä, kolmannen maan vakuutusyritysten omistusyhteisöjä tai yrityksiin, jotka tarjoavat yhden tai useamman ryhmään kuuluvan vakuutusyrityksen pääasiallisen toiminnan oheispalveluja sekä yrityksen itsensä harjoittamaan toimintaan, joka ei liity osuuksien hankintaan tai hallussapitoon tytäryrityksissä, jotka ovat vakuutusyrityksiä tai kolmannen maan vakuutusyrityksiä, jos kyseinen toiminta on luonteeltaan samanlaista kuin vakuutusyritysten harjoittama toiminta. Kyseiset mittarit ovat yrityksen oma pääoma sen konsolidoidun aseman perusteella, yrityksen varat sen konsolidoidun aseman perusteella, yrityksen tulot sen konsolidoidun aseman perusteella, yrityksen henkilöstö sen konsolidoidun aseman perusteella ja muu mittari, jota Finanssivalvonta pitää merkityksellisenä.

Pykälän 2 momentin mukaan vakuutusomistusyhteisönä ei kuitenkaan pidettäisi vakuutusyritystä, luottolaitosta, rahoitusalan holdingyhtiötä, sijoituspalveluyritystä, lisäeläkelaitosta tai ryhmittymän omistusyhteisöä.

Pykälän 1 ja 2 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 212 artiklan 1 kohdan f alakohta.

Pykälän 3 momentissa mainittaisiin selkeyden vuoksi, että emoyritys, tytäryritys, vakuutusyritys, kolmannen maan vakuutusyritys ja ryhmittymän omistusyhteisö on määritelty lain 26 luvussa.

16 a §. Suhteellisuusperiaate. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti. Lakiin ehdotetussa uudessa 2 a luvussa säädetään uudesta luokittelusta, jonka perusteella vakuutusyhtiö voidaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi. Pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt voivat soveltaa tiettyjä suhteuttamistoimenpiteitä. Sen lisäksi, että pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt voivat käyttää suhteuttamistoimenpiteitä siten kuin 2 a luvussa on ehdotettu säädettäväksi, tämän pykälän mukainen yleinen suhteellisuusperiaate on myös erityisesti otettava huomioon pienten ja ei-monimutkaisten vakuutusyhtiöiden osalta. Muutoksella pannaan täytäntöön Solvenssi II -direktiivin 29 artiklan 3 kohta.

Voimassa olevan pykälän 2 momentti siirtyy sisällöltään muuttumattomana 3 momentiksi.

2 luku **Vakuutusyhtiön perustaminen ja toimilupa**

3 §. Toimiluvan hakeminen. Pykälän 4 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 11 kohta, jonka mukaan jatkossa vakuutusyhtiön toimilupahakemukseen olisi liitettävä myös tieto siitä, mikäli hakijan toisessa jäsenvaltiossa hakema toimilupa vakuutustoiminnan harjoittamiseen, muun

rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain mukaisen säännellyn yrityksen tai lisäeläkelaitoksen toiminnan harjoittamiseen taikka rekisteröinti vakuutusdustajaksi on hylätty tai peruttu, sekä syyt hylkäämiselle tai peruuttamiselle. Pykälän 4 momentin 11 kohdalla pannaan täytäntöön direktiivin 18 artiklan 1 kohdan i alakohta.

5 §. Finanssivalvonnan velvollisuus pyytää lausunto. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Finanssivalvonnan olisi pyydettävä toimilupahakemuksesta lausunto toisen ETA-valtion luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten toimintaa valvovalta valvontaviranomaiselta, jos vakuutusosakeyhtiöstä tulee toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tytäryhtiö tai toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksen tytäryhtiö taikka jos määräsvalta perustettavassa vakuutusyhtiössä siirtyy samalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle kuin toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa tai sijoituspalveluyrityksessä. Voimassa olevassa laissa kyseisen lausunnon pyytämisestä säädetään Solvenssi II -direktiivistä poiketen siten, että lausunto olisi pyydettävä kyseisen ETA-valtion vakuutustoimintaa valvovalta viranomaiselta, vaikka Solvenssi II -direktiivin 26 artiklan 2 momentissa säädetään, että lausunto on pyydettävä luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä valvovalta viranomaiselta, jos toisessa valtiossa oleva yritys on luottolaitos tai sijoituspalveluyritys. Jos toisessa valtiossa oleva yritys on vakuutusyritys, lausunto olisi edelleen pyydettävä kyseisen valtion vakuutustoimintaa valvovalta viranomaiselta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jossa säädetään siitä, että mikäli 1 momentissa tarkoitettu toisen ETA-valtion vakuutustoimintaa valvova viranomaisella pyytää toimilupahakemuksen yhdessä arviointia, Finanssivalvonnan on arvioitava toimilupa yhdessä kyseisen viranomaisen kanssa ja otettava huomioon yhteisen arvioinnin johtopäätökset päättäessään toimiluvan myöntämisestä tai epäämisestä. Direktiivin 26 artiklan 4 kohdan mukaan kaikki sellaiset ETA-valtioiden vakuutustoimintaa valvovat viranomaiset, joita on toimilupahakemuksen yhteydessä kuultava, voivat myös pyytää toimilupahakemuksen yhteistä arviointia. Säännöksellä pannaan täytäntöön direktiivin 26 artiklan 4 kohta siltä osin kuin on kyse siitä, että toisen ETA-valtion valvontaviranomaisella pyytää Finanssivalvonnalta toimilupahakemuksen yhdessä arviointia.

6 §. Toimiluvan myöntämisen edellytykset. Pykälän 1 momentti ehdotetaan muutettavaksi siten, että mikäli Finanssivalvonnan on 5 §:n 3 momentin mukaisesti arvioitava toimilupahakemus toisen ETA-valtion viranomaisen kanssa, aikaa toimilupahakemuksen arvioinnille olisi kaksi kuukautta normaalia enemmän, eli kahdeksan kuukautta. Lisäyksellä pannaan täytäntöön direktiivin 25 artiklan 3 kohtaan tehty vastaava lisäys.

9 a §. Toimiluvan peruuttaminen ja toimiluvan mukaisen toiminnan rajoittaminen. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti, jossa viitattaisiin niihin valvontaa ja valvontavaltuuksia koskeviin säännöksiin, joita vähintään olisi edelleen sovellettava yhtiöön, vaikka sen toimilupa olisi peruutettu tai yhtiö olisi asetettu selvitystilaan tai konkurssiin. Säännöksen tarkoituksena ei ole muuttaa vallitsevaa oikeustilaa, mutta se on tarpeen direktiivin täytäntöönpanon varmistamiseksi. Käytännössä se, miten kauan tämän lain 25 luvun säännöksiä on tarpeen soveltaa yhtiöön, riippuu kustakin yksittäistapauksesta. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 144 artiklan 4 kohta.

9 b §. Tietojen ilmoittaminen. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että Finanssivalvonnan on annettava tiedoksi Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle myös toimiluvan epäämistä koskevat päätökset. Pykälään ehdotettu lisäys vastaa direktiivin 25 artiklan 3 kohtaa siltä osin, kuin mainittu kohta koskee Finanssivalvonnan tehtäviä.

2 a luku **Suhteuttamistoimenpiteet**

Solvenssi II -direktiivissä säädetään jatkossa luokittelusta pieneksi ja ei-monimutkaiseksi yhtiöksi. Vakuutusyhtiö, joka täyttää pienelle ja ei-monimutkaiselle vakuutusyhtiölle asetetut kriteerit, voidaan jatkossa luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi. Pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt voivat lähtökohtaisesti automaattisesti käyttää tiettyjä suhteuttamistoimenpiteitä, siten kuin laissa tai alemmalla tasolla erikseen säädetään. Suhteuttamistoimenpiteillä tarkoitetaan lain soveltamisen helpotuksia, jotka voivat olla joko poikkeuksia säännöksiin, jolloin kyseistä säännöstä ei tarvitse soveltaa, tai muita helpotuksia.

Vakuutusyhtiölakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi luku, jossa säädetään pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokittelun edellytyksistä, luokittelumenettelystä, luokittelun päättymisestä, Finanssivalvonnalle annettavista tiedoista sekä siitä, mitä suhteuttamistoimenpiteitä pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt voivat käyttää.

Lisäksi luvussa säädettäisiin Finanssivalvonnalta haettavista suhteuttamistoimenpiteistä sellaisten vakuutusyhtiöiden osalta, joita ei ole luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi. Vakuutusyhtiö voisi hakea Finanssivalvonnan hyväksyntää käyttää sellaisia suhteuttamistoimenpiteitä, jotka ovat perusteltuja ottaen huomioon yhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus.

1 §. *Pelkästään tai pääasiassa henkivakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi.* Pykälässä säädetään pelkästään tai pääasiassa henkivakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön luokittelusta pieneksi ja ei-monimutkaiseksi. Pykälän edellytykset luokittelulle soveltuvat sellaisiin vakuutusyhtiöihin, jotka harjoittavat pelkästään henkivakuutustoimintaa. Lisäksi pykälän edellytykset luokittelulle soveltuvat sellaisiin vakuutusyhtiöihin, jotka harjoittavat pääasiassa henkivakuutustoimintaa siten, kuin pykälän 2 momentissa säädetään.

Pykälän 1 momentin mukaan pelkästään henkivakuutustoimintaa harjoittava vakuutusyhtiö voidaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, jos se täyttää momentissa säädetyt edellytykset luokittelua välittömästi edeltävänä kahtena peräkkäisenä tilikautena.

Momentin 1 kohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan yhtiön 11 luvun 12 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetun korkoriskin pääomavaatimus saa olla enintään viisi prosenttia 10 luvussa tarkoitettusta vastuuvelasta.

Momentin 2 kohdan mukaan pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon muissa ETA-valtioissa harjoitetusta liiketoiminnasta on oltava pienempi kuin joko 20 000 000 euroa tai 10 prosenttia yhtiön vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä. Riittää, että yhtiö alittaa jommankumman kynnysarvoista, eli edellytyksen täyttymiseksi molempien kynnysarvojen ei tarvitse alittaa.

Momentin 3 kohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan vakuutusyhtiön henkivakuutustoiminnasta johtuva 10 luvussa tarkoitettu vastuovelka saa olla enintään 1 000 000 000 euroa.

Momentin 4 kohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan vakuutusyhtiön tietyistä momentissa eritellyistä riskeistä johtuvat pääomavaatimukset saavat olla enintään yhtä paljon kuin 20 prosenttia sijoitusten kokonaismäärästä. Momentin 4 kohdan a alakohdan mukaisesti mukaan lasketaan 11 luvun 12 §:ssä tarkoitettu markkinariskiosion mukainen

pääomavaatimus. Markkinariskiosiossa otetaan huomioon riski, joka liittyy vakuutusyhtiön varojen ja velkojen arvoihin vaikuttavien rahoitusvälineiden markkinahintojen tasoon ja vaihteluun, sekä varojen ja velkojen rakenteellinen yhteensopimattomuus erityisesti niiden kestoajan osalta. Momentin 4 kohdan b alakohdan mukaisesti mukaan lasketaan 11 luvun 13 §:ssä tarkoitettujen vastapuoliriskiosion mukainen pääomavaatimus arvopaperistamisiin, johdannaisiin, saamisiin vakuutusedustajilta ja muuhun sijoitusomaisuuteen liittyvien riskien niiden riskien osalta, jotka eivät sisälly 11 luvun 12 §:n 2 momentin 4 kohdan mukaiseen korkomarginaalirisktiin. Vastapuoliriskiosiossa otetaan huomioon vakuutusyhtiön mahdollisesti kohdistuvat tappiot, jotka johtuvat vakuutusyhtiön vastapuolten ja velallisten odottamattomasta maksukyvyttömyydestä tai luottokelpoisuuden heikkenemisestä seuraavien 12 kuukauden aikana. Momentin 4 kohdan c alakohdan mukaisesti mukaan lasketaan lisäksi kaikki pääomavaatimukset, joita voidaan soveltaa aineettomaan omaisuuteen tehtäviin sijoituksiin, joita edellä mainitut markkinariski- ja vastapuoliriskiosiot eivät vielä kata.

Momentin 5 kohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan vakuutusyhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo yhtiön harjoittamasta jälleenvakuutustoiminnasta saa olla enintään 50 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä.

Momentin 6 kohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan vakuutusyhtiön on täytettävä vakavaraisuuspääomavaatimus.

Pykälän 2 momentin mukaan 1 momentin mukaisia pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön edellytyksiä sovelletaan pelkästään henkivakuutustoimintaa harjoittavien vakuutusyhtiöiden lisäksi myös sellaisiin vakuutusyhtiöihin, jotka harjoittavat sekä vahinko- että henkivakuutustoimintaa siten, kuin momentissa säädetään. Vakuutusyhtiölaki perustuu erillisyyssperiaatteeseen ja sitä, miten henki- ja vahinkovakuutusta voi harjoittaa samassa yhtiössä, on rajoitettu lailla. Vakuutusyhtiölain 1 luvun 15 §:n mukaan henkivakuutusyhtiö saa harjoittaa henkivakuutusta ja vahinkovakuutusluokkiin 1 ja 2 kuuluvaa vahinkovakuutusten sekä näiden vakuutusten jälleenvakuutusta. Lisäksi vahinkovakuutusyhtiö, joka harjoittaa vain vahinkovakuutusluokkiin 1 ja 2 kuuluvaa vahinkovakuutusta ja näiden jälleenvakuutusta, saa samanaikaisesti harjoittaa henkivakuutusta ja sen jälleenvakuutusta. Pienelle ja ei-monimutkaiselle vakuutusyhtiölle tässä pykälässä asetettuja edellytyksiä sovelletaan sellaiseen sekä henki- että vahinkovakuutustoimintaa harjoittavaan vakuutusyhtiöön, jonka henkivakuutustoimintaan liittyvän vastuuvelan osuus on vähintään 20 prosenttia 10 luvussa tarkoitettusta vastuuvelasta, ja jonka vahinkovakuutustoimintaan liittyvä vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on alle 40 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä.

Pykälän 1 ja 2 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 29 a artiklan 1 kohdan 1 alakohdan a alakohta

Pykälän 3 momentin mukaan vakuutuskytkösyhtiöihin ei sovelleta 1 momentin 2 ja 5 kohtaa. Vakuutuskytkösyhtiöt vakuuttavat ainoastaan emoyrityksensä tai samaan yritysyhmän riskejä, joten on katsottu, että mahdollinen rajat ylittävä vakuuttaminen tai jälleenvakuuttaminen ei lisää yhtiön riskejä siinä määrin, että niitä ei olisi syytä pitää pieninä ja ei-monimutkaisina. Pykälän 3 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 29 a artiklan 1 kohdan 2 alakohta, siltä osin kuin se koskee tässä pykälässä tarkoitettuja yhtiöitä.

2 §. *Pelkästään tai pääasiassa vahinkovakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi.* Pykälässä säädetään pelkästään tai pääasiassa vahinkovakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön luokittelusta pieneksi ja ei-

monimutkaiseksi. Pykälän edellytykset luokittelulle soveltuvat sellaisiin vakuutusyhtiöihin, jotka harjoittavat pelkästään vahinkovakuutustoimintaa. Lisäksi pykälän edellytykset luokittelulle soveltuvat sellaisiin vakuutusyhtiöihin, jotka harjoittavat pääasiassa vahinkovakuutustoimintaa siten, kuin pykälän 2 momentissa säädetään.

Pykälän 1 momentin mukaan pelkästään vahinkovakuutustoimintaa harjoittava vakuutusyhtiö voidaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, jos se täyttää momentissa säädetty edellytykset luokittelua välittömästi edeltävänä kahtena peräkkäisenä tilikautena.

Momentin 1 kohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan yhtiön kolmen viimeksi kuluneen vuoden vahinkovakuutustoiminnan keskimääräisen yhdistetyn kulusuhteen, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on oltava alle 100 prosenttia. Tätä keskimääräistä yhdistettyä kulusuhdetta laskettaessa otetaan siis huomioon kummankin tilikauden osalta kyseisen tilikauden ja tätä tilikautta välittömästi edeltäneen kahden vuoden tiedot. Yhdistetty kulusuhde lasketaan vahinkosuhteen ja liikekulusuhteen perusteella. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tulee antamaan teknistä ohjeistusta yhdistetyn kulusuhteen laskemisesta.

Momentin 2 kohdan mukaan pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon muissa ETA-valtioissa harjoitetusta liiketoiminnasta on oltava pienempi kuin joko 20 000 000 euroa tai 10 prosenttia yhtiön vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä. Riittää, että yhtiö alittaa jommankumman kynnsarvoista, eli edellytyksen täyttymiseksi molempien kynnsarvojen ei tarvitse alittaa.

Momentin 3 kohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan vakuutusyhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo vahinkovakuutustoiminnasta saa olla enintään 100 000 000 euroa.

Momentin 4 kohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan vakuutusyhtiön vakuutusluokista annetun lain vahinkovakuutusluokkiin 5–7, 11, 12, 14 ja 15 kuuluvan bruttomääräisen vakuutusmaksutulon summa saa olla enintään 30 prosenttia vahinkovakuutustoiminnan vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta. Vahinkovakuutusluokat 5–7 ovat ilma-alukset, alukset ja kuljetettavat tavarat. Vahinkovakuutusluokka 11 on ilma-aluksen vastuu, 12 on vesiliikennealuksen vastuu, 14 on luotto ja 15 on takaus.

Momentin 5 kohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan vakuutusyhtiön tietyistä momentissa eritellyistä riskeistä johtuvat pääomavaatimukset saavat olla enintään yhtä paljon kuin 20 prosenttia sijoitusten kokonaismäärästä. Momentin 5 kohdan a alakohdan mukaisesti mukaan lasketaan 11 luvun 12 §:ssä tarkoitettu markkinariskiosion mukainen pääomavaatimus. Markkinariskiosiossa otetaan huomioon riski, joka liittyy vakuutusyhtiön varojen ja velkojen arvoihin vaikuttavien rahoitusvälineiden markkinahintojen tasoon ja vaihteluun, sekä varojen ja velkojen rakenteellinen yhteensopimattomuus erityisesti niiden kestoajan osalta. Momentin 5 kohdan b alakohdan mukaisesti mukaan lasketaan 11 luvun 13 §:ssä tarkoitettujen vastapuoliriskiosion mukainen pääomavaatimus arvopaperistamisiin, johdannaisiin, saamisiin vakuutusedustajilta ja muuhun sijoitusomaisuuteen liittyvien riskien niiden riskien osalta, jotka eivät sisälly 11 luvun 12 §:n 2 momentin 4 kohdan mukaiseen korkomarginaaliriskisiin. Vastapuoliriskiosiossa otetaan huomioon vakuutusyhtiön mahdollisesti kohdistuvat tappiot, jotka johtuvat vakuutusyhtiön vastapuolten ja velallisten odottamattomasta maksukyvyttömyydestä tai luottokelpoisuuden heikkenemisestä seuraavien 12 kuukauden aikana. Momentin 5 kohdan c alakohdan mukaisesti mukaan lasketaan lisäksi kaikki pääomavaatimukset, joita voidaan soveltaa aineettomaan omaisuuteen tehtäviin sijoituksiin, joita edellä mainitut markkinariski- ja vastapuoliriskiosiot eivät vielä kata.

Momentin 6 kohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan vakuutusyhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo yhtiön harjoittamasta jälleenvakuutustoiminnasta saa olla enintään 50 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä.

Momentin 7 kohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan vakuutusyhtiön on täytettävä vakavaraisuuspääomavaatimus.

Pykälän 2 momentin mukaan 1 momentin mukaisia pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön edellytyksiä sovelletaan pelkästään vahinkovakuutustoimintaa harjoittavien vakuutusyhtiöiden lisäksi myös sellaisiin vakuutusyhtiöihin, jotka harjoittavat sekä vahinko- että henkivakuutustoimintaa siten, kuin momentissa säädetään. Vakuutusyhtiölaki perustuu erillisyyperiaatteeseen ja sitä, miten henki- ja vahinkovakuutusta voi harjoittaa samassa yhtiössä, on rajoitettu lailla. Vakuutusyhtiölain 1 luvun 15 §:n mukaan henkivakuutusyhtiö saa harjoittaa henkivakuutusta ja vahinkovakuutusluokkiin 1 ja 2 kuuluvaa vahinkovakuutusten sekä näiden vakuutusten jälleenvakuutusta. Lisäksi vahinkovakuutusyhtiö, joka harjoittaa vain vahinkovakuutusluokkiin 1 ja 2 kuuluvaa vahinkovakuutusta ja näiden jälleenvakuutusta, saa samanaikaisesti harjoittaa henkivakuutusta ja sen jälleenvakuutusta. Pienelle ja ei-monimutkaiselle vakuutusyhtiölle tässä pykälässä asetettuja edellytyksiä sovelletaan sellaisiin sekä sellaiseen sekä vahinko- että henkivakuutustoimintaa harjoittavaan vakuutusyhtiöön, jonka henkivakuutustoimintaan liittyvän vastuuvelan osuus on alle 20 prosenttia 10 luvussa tarkoitettusta vastuuvelasta, ja vahinkovakuutustoimintaan liittyvä vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on vähintään 40 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä.

Pykälän 1 ja 2 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 29 a artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b alakohta.

Pykälän 3 momentin mukaan vakuutuskytkösyhtiöihin ei sovelleta 1 momentin 2 ja 6 kohtaa. Vakuutuskytkösyhtiöt vakuuttavat ainoastaan emoyrityksensä tai samaan yritysryhmän riskejä, joten on katsottu, että mahdollinen rajat ylittävä vakuuttaminen tai jälleenvakuuttaminen ei lisää yhtiön riskejä siinä määrin, että niitä ei olisi syytä pitää pieninä ja ei-monimutkaisina. Pykälän 3 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 29 a artiklan 1 kohdan 2 alakohta, siltä osin kuin se koskee tässä pykälässä tarkoitettuja yhtiöitä.

3 §. *Sekä henki- että vahinkovakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi.* Pykälässä säädetään sellaisten vakuutusyhtiöiden luokittelusta pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, jotka eivät ole 1 tai 2 §:n mukaisia vakuutusyhtiöitä, eli eivät harjoita pelkkää vahinko- tai henkivakuutustoimintaa tai täytä 1 §:n 2 momentin tai 2 §:n 2 momentin mukaisia edellytyksiä.

Pykälän 1 momentin mukaan sellainen sekä henki- että vahinkovakuutustoimintaa harjoittava yhtiö, jonka henkivakuutustoimintaan liittyvän vastuuvelan osuus on 20 prosenttia 10 luvussa tarkoitettusta vastuuvelasta, ja jonka vahinkovakuutustoimintaan liittyvä vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on vähintään 40 prosenttia vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä, voidaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, jos se täyttää momentissa säädetyt edellytykset luokittelua välittömästi edeltävänä kahtena peräkkäisenä tilikautena.

Momentin 1 kohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan yhtiön 11 luvun 12 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettun korkoriskin pääomavaatimus saa olla enintään viisi prosenttia 10 luvussa tarkoitettusta vastuuvelasta.

Momentin 2 kohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan yhtiön kolmen viimeksi kuluneen vuoden vahinkovakuutustoiminnan keskimääräinen yhdistetty kulusuhde, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on oltava alle 100 prosenttia. Tätä keskimääräistä yhdistettyä kulusuhdetta laskettaessa otetaan siis huomioon kummankin tilikauden osalta kyseisen tilikauden ja tätä tilikautta välittömästi edeltäneen kahden vuoden tiedot. Yhdistetty kulusuhde lasketaan vahinkosuhteen ja liikekulusuhteen perusteella. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tulee antamaan teknistä ohjeistusta yhdistetyn kulusuhteen laskemisesta.

Momentin 3 kohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan vakuutusyhtiön henkivakuutustoiminnasta johtuva 10 luvussa tarkoitettu vastuuvélka saa olla enintään 1 000 000 000 euroa.

Momentin 4 kohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan vakuutusyhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo vahinkovakuutustoiminnasta saa olla enintään 100 000 000 euroa.

Momentin 5 kohdan mukaan pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon muissa ETA-valtioissa harjoitetusta liiketoiminnasta on oltava pienempi kuin joko 20 000 000 euroa tai 10 prosenttia yhtiön vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä. Riittää, että yhtiö alittaa jommankumman kynnsarvoista, eli edellytyksen täyttymiseksi molempien kynnsarvojen ei tarvitse alittaa.

Momentin 6 kohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan vakuutusyhtiön vakuutusluokista annetun lain vahinkovakuutusluokkiin 5–7, 11, 12, 14 ja 15 kuuluvan bruttomääräisen vakuutusmaksutulon summa saa olla enintään 30 prosenttia vahinkovakuutustoiminnan vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta. Vahinkovakuutusluokat 5–7 ovat ilma-alukset, alukset ja kuljetettavat tavarat. Vahinkovakuutusluokka 11 on ilma-aluksen vastuu, 12 on vesiliikennealuksen vastuu, 14 on luotto ja 15 on takaus.

Momentin 7 kohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan vakuutusyhtiön tietyistä momentissa eritellyistä riskeistä johtuvat pääomavaatimukset saavat olla enintään yhtä paljon kuin 20 prosenttia sijoitusten kokonaismäärästä. Momentin 7 kohdan a alakohdan mukaisesti mukaan lasketaan 11 luvun 12 §:ssä tarkoitettu markkinariskiosion mukainen pääomavaatimus. Markkinariskiosiossa otetaan huomioon riski, joka liittyy vakuutusyhtiön varojen ja velkojen arvoihin vaikuttavien rahoitusvälineiden markkinahintojen tasoon ja vaihteluun, sekä varojen ja velkojen rakenteellinen yhteensopimattomuus erityisesti niiden kestoajan osalta. Momentin 7 kohdan b alakohdan mukaisesti mukaan lasketaan 11 luvun 13 §:ssä tarkoitettun vastapuoliriskiosion mukainen pääomavaatimus arvopaperistamisiin, johdannaisiin, saamisiin vakuutusedustajilta ja muuhun sijoitusomaisuuteen liittyvien riskien niiden riskien osalta, jotka eivät sisälly 11 luvun 12 §:n 2 momentin 4 kohdan mukaiseen korkomarginaaliriskisiin. Vastapuoliriskiosiossa otetaan huomioon vakuutusyhtiön mahdollisesti kohdistuvat tappiot, jotka johtuvat vakuutusyhtiön vastapuolten ja velallisten odottamattomasta maksukyvyttömyydestä tai luottokelpoisuuden heikkenemisestä seuraavien 12 kuukauden aikana. Momentin 7 kohdan c alakohdan mukaisesti mukaan lasketaan lisäksi kaikki pääomavaatimukset, joita voidaan soveltaa aineettomaan omaisuuteen tehtäviin sijoituksiin, joita edellä mainitut markkinariski- ja vastapuoliriskiosiot eivät vielä kata.

Momentin 8 kohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan vakuutusyhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo yhtiön harjoittamasta jälleenvakuutustoiminnasta saa olla enintään 50 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä.

Momentin 9 kohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan vakuutusyhtiön on täytettävä vakavaraisuuspääomavaatimus.

Pykälän 1 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 29 a artiklan 1 kohdan 1 alakohdan c alakohta

Pykälän 2 momentin mukaan vakuutuskytkösyhtiöihin ei sovelleta 1 momentin 5 ja 8 kohtaa. Vakuutuskytkösyhtiöt vakuuttavat ainoastaan emoyrityksensä tai samaan yritysryhmän riskejä, joten on katsottu, että mahdollinen rajat ylittävä vakuuttaminen tai jälleenvakuuttaminen ei lisää yhtiön riskejä siinä määrin, että niitä ei olisi syytä pitää pieninä ja ei-monimutkaisina. Pykälän 2 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 29 a artiklan 1 kohdan 2 alakohta, siltä osin kuin se koskee tässä pykälässä tarkoitettuja yhtiöitä.

4 §. *Vakuutuskytkösyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi.* Pykälässä säädetään vakuutuskytkösyhtiön luokittelusta pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi.

Pykälän mukaan vakuutuskytkösyhtiö voidaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi myös, jos se ei täytä, riippuen toimintansa luonteesta, 1, 2 tai 3 §:ssä säädettyjä edellytyksiä, edellyttäen, että se täyttää tässä pykälässä säädetyt edellytykset. Vakuutuskytkösyhtiön olisi pykälän mukaisesti täytettävä kahtena peräkkäisenä tilikautena välittömästi ennen luokittelua molemmat pykälässä säädetyt edellytykset.

Pykälän 1 alakohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan vakuutuskytkösyhtiön kaikkien vakuutettujen ja edunsaajien on oltava 1 kohdan a alakohdan mukaisesti oikeushenkilöitä, jotka kuuluvat vakuutuskytkösyhtiön kanssa samaan ryhmään tai 1 kohdan b alakohdan mukaisesti luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua a kohdassa tarkoitettun ryhmän vakuutussopimusten piiriin, edellyttäen, että kyseisiä luonnollisia henkilöitä koskeva liiketoiminta on alle viisi prosenttia 10 luvussa tarkoitettusta vastuuvuodesta.

Lisäksi pykälän 2 alakohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan vakuutuskytkösyhtiön vakuutusvelvoitteet sekä jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutussopimukset eivät saa koostua pakollisista vastuuvakuutuksista.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 29 a artiklan 1 kohdan 3 alakohta.

5 §. *Toiminnaltaan pienen vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi.* Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi toiminnaltaan pienten vakuutusyhtiöiden luokittelusta pieniksi ja ei-monimutkaisiksi vakuutusyhtiöiksi. Voimassa olevan lain mukainen pienen vakuutusyhtiön määrittelyä koskeva sääntely ehdotetaan siirrettäväksi 1 luvun 3 b §:stä tähän pykälään.

Säännös pohjautuu Solvenssi II -direktiivin 4 artiklaan, jossa määritellään, missä tapauksissa vakuutusyhtiö voidaan jättää kokonaan direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle liiketoiminnan koon ja laadun perusteella. Suomessa ei edelleenkään katsota tarkoituksenmukaiseksi, että vakuutusyhtiöön ei sovellettaisi Solvenssi II -direktiivin sääntelyä. Näin ollen ehdotetaan, että myös tällaiset vakuutusyhtiöt olisivat jatkossa pieniä ja ei-monimutkaisia vakuutusyhtiöitä.

Pykälän 1 momentin mukaan pieniä ja ei-monimutkaisia vakuutusyhtiöitä olisivat myös sellaiset vakuutusyhtiöt, jotka ovat voimassa olevan lain mukaan olleet pieniä vakuutusyhtiöitä. Voimassa olevan lain pienen vakuutusyhtiön määritelmään sisältyvien vuosittaisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon sekä vastuuvuoden rajoja ehdotetaan kuitenkin nostettavaksi. Direktiivin 4 artiklan mukaan soveltamisalan ulkopuolelle olisi mahdollista jättää

entistä suurempia yhtiöitä. Yhtiön vuosittaisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon raja ehdotetaan nostettavaksi 15 000 000 euroon vuodessa. Lisäksi yhtiön, tai yhtiön kuuluessa 26 luvussa tarkoitettuun vakuutusryhmään, kyseisen ryhmän, 10 luvun mukaisen vastuuvelan kokonaismäärän raja ehdotetaan nostettavaksi 50 000 000 euroon vuodessa. Näin ollen, sääntelyn suhteellisuuden parantamiseksi, vuosittaisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon sekä vastuuvelan kokonaismäärien ehdotetut korotukset vastaavat sitä, miten Solvenssi II -direktiivin 4 artiklaa on uudelleentarkastelussa muutettu.

Lisäksi tähän pykälään 1 luvun 3 b §:stä siirrettäviin edellytyksiin tehdään pieniä teknisiä korjauksia.

Tämän pykälän edellytykset täyttävät yhtiöt voisivat soveltaa samaa suhteellisuussääntelyä kuin muut pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt. Voimassa olevan lain 1 luvun 3 b §:n mukaan pienet vakuutusyhtiöt ovat voineet jättää komission asetuksen ja tekniset sääntelystandardit soveltamatta siltä osin kuin niissä säädetään 6 luvun 8–20 §:ssä tarkoitettua hallintojärjestelmästä ja 8 a luvussa tarkoitettuja tietojen julkistamisesta. Tätä poikkeusta ei samassa laajuudessa enää ehdoteta tämän pykälän mukaisille pienille ja ei-monimutkaisille vakuutusyhtiöille, mutta myös tämän pykälän mukaiset pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt voisivat hyödyntää komission asetuksessa ja teknisissä sääntelystandardeissa pienille ja ei-monimutkaisille vakuutusyhtiöille säädettyä suhteellisuussääntelyä.

Jos vakuutusyhtiö täyttää sekä tämän pykälän että, riippuen yhtiön toiminnasta, edellä 1, 2, 3 tai 4 §:n mukaiset edellytykset, yhtiö voi tehdä 8 §:n mukaisen ilmoituksen joko molemmilla perusteilla tai vain jompaankumpaan perustuen. Mikäli ilmoitus kattaa tällaisessa tilanteessa molemmat perusteet luokittelulle, luokittelu loppuu vasta siinä vaiheessa, kun 10 §:n 2 momentissa tarkoitettu täyttämättä jättäminen koskee molempia perusteita. Jos taas ilmoitus Finanssivalvonnalle on tehty vain yhteen luokittelun perusteeseen perustuen, vakuutusyhtiön on tehtävä uusi ilmoitus Finanssivalvonnalle, mikäli se haluaa jatkossa tulla luokitelluksi toisella perusteella.

6 §. *Pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi luokittelu, jos vakuutusyhtiö on saanut toimiluvan alle kaksi vuotta sitten.* Pykälässä säädetään siitä, miten yhtiö voidaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, jos se on saanut toimiluvan alle kaksi vuotta sitten. Edellä 1–5 §:ssä säädetty vaatimukset arvioidaan kahden tilikauden ajalta, paitsi siinä tapauksessa, että toimilupa on saatu alle kaksi vuotta aiemmin.

Pykälän 1 momentin mukaan, jos vakuutusyhtiö on saanut toimiluvan alle kaksi vuotta sitten, edellä 1, 2, 3, 4 tai 5 §:ssä säädettyjen edellytysten täyttymistä arvioidaan vain viimeisen luokittelua edeltäneen tilikauden perusteella, sillä toimintaa ei ole vielä harjoitettu kahta kokonaista tilikautta.

Pykälän 2 momentin mukaan, jos vakuutusyhtiö on saanut toimiluvan alle vuosi sitten, edellä 1, 2, 3, 4 tai 5 §:ssä säädettyjen edellytysten täyttymistä arvioidaan vakuutusyhtiön toimintasuunnitelman perusteella, josta säädetään 2 luvun 3 §:n 4 momentin 1 kohdassa. Vakuutusyhtiö voidaan siis tällaisessa tilanteessa luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi yhtiöksi pelkän toimintasuunnitelman perusteella, mutta sen on jatkossa myös tosiasiallisesti täytettävä edellytykset ja mikäli se ei täytä niitä kahden peräkkäisen vuoden ajan, luokittelu lakkaa jäljempänä 10 §:ssä säädetyllä tavalla.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 29 a artiklan 2 kohta.

7 §. Vakuutusyhtiöt, joita ei koskaan voi luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi. Pykälän mukaan tiettyjä vakuutusyhtiöitä ei koskaan voi luokitella pieniksi ja ei-monimutkaisiksi. Vaikka yhtiö täyttäisi 1, 2, 3, 4 tai 5 §:n mukaiset edellytykset, sitä ei luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, jos se on jokin tässä pykälässä tarkoitetuista yhtiöistä.

Pykälän 1 kohdan mukaan yhtiötä, joka käyttää osittaista tai kokonaista sisäistä mallia vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen 11 luvun 19 §:n mukaisesti, ei voi luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi.

Pykälän 2 kohdan mukaan yhtiötä, joka on rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 3 §:ssä tarkoitetun ryhmittymän emoyritys tai 26 luvun 2 §:n mukaisen vakuutusryhmän emoyritys, ja johon sovelletaan ryhmävalvontaa, ei luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi. Tästä poikkeuksena pieneksi ja ei-monimutkaiseksi voidaan kuitenkin luokitella edellä mainitut yhtiöt, jos ne ovat emoyrityksiä sellaiselle ryhmälle, joka on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi.

Pykälän 3 kohdan mukaan yhtiötä, joka on 26 luvun 24 §:n 1 kohdassa tarkoitetun yrityksen emoyritys, ei voida luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi. Pykälässä tarkoitettuja yrityksiä ovat luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset ja rahoituslaitokset.

Pykälän 4 kohdan mukaan yhtiötä, joka hoitaa vakuutusluokista annetun lain henkivakuutusluokan 7 mukaista ryhmäläkerahastoa, jos rahaston varojen arvo on yli 1 000 000 000 euroa, ei voida luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 29 a artiklan 3 kohta.

8 §. Vakuutusyhtiön ilmoitus. Pykälän 1 momentin mukaan vakuutusyhtiön on tullakseen luokitelluksi pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi toimitettava Finanssivalvonnalle ilmoitus. Vakuutusyhtiön on itse arvioitava, täyttääkö se pienelle ja ei-monimutkaiselle vakuutusyhtiölle tässä luvussa asetetut edellytykset.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin ilmoitukseen liitettävistä tiedoista. Momentin 1 kohdan mukaan ilmoitukseen olisi liitettävä selvitys siitä, että vakuutusyhtiö täyttää luvussa säädetyt edellytykset luokittelulle. Momentin 2 kohdan mukaan ilmoitukseen olisi liitettävä ilmoitus, että vakuutusyhtiö ei ilmoituksen tekemisen hetkellä suunnittele strategisia muutoksia, jotka johtaisivat edellytysten täyttämättä jäämiseen seuraavan kolmen vuoden aikana. Momentin 3 kohdan mukaan ilmoitukseen olisi lisäksi liitettävä selvitys niistä suhteuttamistoimenpiteistä, joita yhtiö aikoo soveltaa, kun se on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi. Ilmoituksessa tulisi erityisesti kiinnittää huomiota siihen, jos aiotaan käyttää parhaaseen estimaattiin liittyvää yksinkertaistamista ja jos yritys aikoo käyttää 10 luvun 10 §:n 5 momentissa säädettyä yksinkertaistettua menetelmää vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan laskennassa.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 29 b artiklan 2 kohta.

9 §. Luokittelumenettely. Pykälässä säädetään siitä, milloin Finanssivalvonta voi vastustaa vakuutusyhtiön luokittelua pieneksi ja ei-monimutkaiseksi. Finanssivalvonta voi vastustaa luokittelua ainoastaan pykälässä mainituin perustein.

Pykälän 1 momentin johdantokappaleessa säädetään, että Finanssivalvonnan on vastustettava luokittelua kahden kuukauden kuluessa 8 §:n mukaisen ilmoituksen vastaanottamisesta. Määräaika alkaa siitä, kun Finanssivalvonta on saanut ilmoituksen ja kaiken siihen liittyvän selvityksen, jonka perusteella Finanssivalvonta voi arvioida edellytysten täyttymistä.

Pykälän 1 momentin 1 kohdan mukaan Finanssivalvonta voi vastustaa luokittelua, jos vakuutusyhtiö ei täytä pienelle ja ei-monimutkaiselle vakuutusyhtiölle säädettyjä edellytyksiä. Pykälän 1 momentin 2 kohdan mukaan Finanssivalvonta voi vastustaa luokittelua, jos vakuutusyhtiö ei täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta ilman siirtymätoimenpiteitä. Pykälän 1 momentin 3 kohdan mukaan Finanssivalvonta voi lisäksi vastustaa vakuutusyhtiön luokittelua pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, jos vakuutusyhtiön osuus Suomen vahinko- tai henkivakuutusmarkkinoista on yli viisi prosenttia. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 29 b artiklan 3 kohta.

Pykälän 2 momentin mukaan vakuutusyhtiö luokitellaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, jos Finanssivalvonta ei tee päätöstä luokittelun vastustamisesta 1 momentin mukaisessa määräajassa. Finanssivalvonnan ei tarvitse antaa päätöstä siitä, että vakuutusyhtiö luokitellaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ja luokittelu astuu voimaan myös siinä tapauksessa, että Finanssivalvonta ei anna vastausta ilmoitukseen. Vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi alkaa määräajan päättymisen jälkeisestä päivästä.

Pykälän 3 momentin mukaan Finanssivalvonta voi myös antaa päätöksen, jonka mukaan vakuutusyhtiö luokitellaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ennen 1 momentissa tarkoitetun määräajan loppumista. Jos Finanssivalvonta antaa tällaisen päätöksen, vakuutusyhtiö luokitellaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi siitä päivästä alkaen, kun Finanssivalvonta antaa kyseisen päätöksen. Pykälän 2 ja 3 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 29 b artiklan 4 kohta.

10 §. Luokittelun päätyminen. Pykälässä säädetään siitä, milloin luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi päättyy. Luokittelu on voimassa toistaiseksi ja se päättyy, jos vakuutusyhtiön tilanteessa tapahtuu sellainen muutos, että se ei enää täytä tässä luvussa säädettyjä edellytyksiä luokittelulle.

Pykälän 1 momentin mukaan vakuutusyhtiön on ilmoitettava viipymättä Finanssivalvonnalle, jos se ei enää täytä jotakin 1, 2, 3, 4 tai 5 §:ssä säädettyistä edellytyksistä. Luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ei kuitenkaan pääty heti tästä hetkestä lähtien.

Pykälän 2 momentissa säädetään, että mikäli 1 momentissa tarkoitettu täyttämättä jättäminen jatkuu yhtäjaksoisesti kahden peräkkäisen vuoden ajan, vakuutusyhtiön on ilmoitettava siitä Finanssivalvonnalle. Jos vakuutusyhtiö ei täytä jotakin tai joitakin edellytyksistä yhtäjaksoisesti kahden peräkkäisen vuoden ajan, yhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi loppuu. Luokittelu lakkaa seuraavasta tilikaudesta alkaen ja yhtiön on sovellettava kaikkia sen luokittelun perusteella soveltamatta jättämiään säännöksiä tästä hetkestä lähtien.

Pykälän 3 momentin mukaan vakuutusyhtiön on ilmoitettava Finanssivalvonnalle, mikäli siitä tulee jokin 7 §:ssä tarkoitetuista yhtiöistä, eli sellainen yhtiö, jota ei voi luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi. Tässä tapauksessa vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi lakkaa seuraavasta tilikaudesta alkaen.

Pykälän 1–3 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 29 b artiklan 6 kohta.

Pykälän 4 momentissa ehdotetaan säädettäväksi direktiivin 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että jos pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö luokitellaan 5 §:n mukaisesti, 2 momentissa säädetystä poiketen luokittelu loppuu vasta, jos edellytykset jäävät täyttymättä kolmen peräkkäisen vuoden ajan. Säännös vastaa voimassa olevan lain pieniä vakuutusyhtiöitä koskevaa säännöstä.

11 §. *Pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön suhteuttamistoimenpiteet.* Pykälän 1 momentti sisältäisi ensinnäkin pienen ja ei monimutkaisen vakuutusyhtiön määritelmän direktiivin 13 artiklan 10 a kohdan mukaisesti. Selvyyden vuoksi ehdotetaan siis säädettäväksi, että pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö täyttää 1, 2, 3, 4 tai 5 §:ssä tarkoitettut edellytykset ja joka on luokiteltu 9 §:n mukaisesti. Momentissa ehdotetaan lisäksi säädettävän siitä, mitä suhteuttamistoimenpiteitä pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö voi käyttää luokittelun perusteella. Lähtökohtaisesti pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö saa itse päättää mitä suhteuttamistoimenpiteitä käyttää.

Suhteuttamistoimenpiteitä on seuraavissa lain säännöksissä:

- 6 luvun 8 §:n 5 momentti, jossa säädetään hallintojärjestelmää koskevien kirjallisten toimintaperiaatteiden harvennetusta arvioinnista.

- 6 luvun 9 a §:n 2 momentti, jossa säädetään poikkeuksesta keskeisten tehtävien riippumattomuutta koskevaan säännökseen.

- 6 luvun 10 b §:n 5 momentti, jonka mukaan pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön ei tarvitse tehdä maksuvalmiusriskin hallintaa koskevaa suunnitelmaa.

- 6 luvun 12 §:n 6 momentti, jonka mukaan Finanssivalvonta ei voi vaatia pientä ja ei-monimutkaista vakuutusyhtiötä tekemään riski- ja vakavaraisuusarviossaan makrovakautta koskevia lisäarvioita.

- 6 luvun 12 a §:n 6 momentti, jonka mukaan pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö voi tehdä riski- ja vakavaraisuusarvion joka toinen vuosi sekä viipymättä, jos yhtiön riskiprofiili on muuttunut merkittävästi, ellei Finanssivalvonta yhtiön erityisolosuhteiden perusteella päättää, että arviointi on tehtävä useammin.

- 6 luvun 12 c § 4 momentti, jonka mukaan pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön ei tarvitse tehdä ilmastonmuutosskenaarioiden arviointia.

- 7 luvun 8 a §:n 3 momentti, jonka mukaan pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön tilintarkastajan ei tarvitse tarkastaa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen sisältyvää tasetta.

- 8 a luvun 5 §:n 4 momentti, jonka mukaan pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiö voi julkistaa koko vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen markkinoiden ammattilaisille tarkoitetun osan harvennetuin välein.

- 10 luvun 10 §:n 6 momentti, jonka mukaan pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt voivat käyttää parhaan estimaatin laskennassa turvaavaa determinististä arvostusta niiden henkivakuutusvelvoitteiden osalta, joihin liittyy sellaisia optioita ja takuita, joita ei pidetä olennaisina.

- 25 luvun 3 a §:n 3 momentti, jossa säädetään, että pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön on toimitettava säännöllinen valvontaraportti enintään joka kolmas vuosi. Finanssivalvonnan päätöksellä aika voidaan pidentää viiteen vuoteen asti.

Lisäksi vakuutusyhtiö voi soveltaa kaikkia komission Solvenssi II -direktiivin nojalla antamissa delegoiduissa säädöksissä säädettyjä pienelle ja ei-monimutkaiselle vakuutusyhtiölle nimenomaisesti sallittuja suhteuttamistoimenpiteitä.

Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 29 c artiklan 1 kohta.

Pykälän 2 momentissa säädetään poikkeus 1 momenttiin ja sen mukaisesti Finanssivalvonta voisi päättää, että pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö ei saa käyttää joitakin 1 momentissa tarkoitettua suhteuttamistoimenpiteitä, jos Finanssivalvonnalla on vakavia huolia liittyen kyseisen vakuutusyhtiön riskiprofiiliin. Momentissa luetellaan tyhjentävästi ne tilanteet, joiden perusteella Finanssivalvonnalle voi syntyä vakavia huolia.

Momentin 1 kohdan mukaan vakavana huolena pidetään sitä, että vakuutusyhtiö ei täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta ilman siirtymätoimenpiteitä tai on olemassa riski, että vakuutusyhtiö ei täytä sitä seuraavan kolmen kuukauden aikana. Vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttäminen on myös luokittelun edellytys, eli jos vakuutusyhtiö ei täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta, se ei täytä edellytyksiä tulla luokitelluksi pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi. Jos vakuutusyhtiö kuitenkin on täyttänyt pääomavaatimuksen luokittelun hetkellä ja sitä edeltävänä kahtena tilikautena, vakuutusyhtiö on voitu luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi. Jos vakuutusyhtiö ei luokittelun jälkeen täytä luokittelun edellytyksiä, luokittelu lakkaa 10 §:n mukaisesti vasta kun täyttämättä jättäminen on jatkunut yhtäjaksoisesti kahden peräkkäisen vuoden ajan. Luokittelu ei siis lakkaa heti siinä tilanteessa, jossa vakuutusyhtiö ei täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta. Tämän momentin perusteella Finanssivalvonta voisi siis kieltää suhteuttamistoimenpiteen käytön tilanteesta, jossa vakavaraisuuspääomavaatimus jää täyttämättä luokittelun jälkeen, mutta luokittelu ei ole vielä päättynyt. Lisäksi kyse voi olla tilanteesta, jossa Finanssivalvonta perustellusti katsoo, että on olemassa riski, että yhtiö ei täytä vakavaraisuusvaatimusta seuraavan kolmen kuukauden aikana.

Momentin 2 kohdan mukaan vakava huoli voi syntyä myös siinä tapauksessa, että vakuutusyhtiön hallintojärjestelmä on tehoton. Jos vakuutusyhtiön hallintojärjestelmä on tehoton, vakuutusyhtiö rikkoo 6 luvun 8 §:n mukaista vaatimusta siitä, että vakuutusyhtiöllä on oltava liiketoiminnan laatuun ja laajuuteen nähden riittävä hallintojärjestelmä. Näin ollen Finanssivalvonta voi puuttua hallintojärjestelmän tehottomuuteen käyttämällä valvontavaltuuksiaan. Tällä säännöksellä siis ainoastaan täsmennetään näitä valtuuksia toteamalla nimenomaisesti, että tällaisessa tilanteessa pieneltä ja ei-monimutkaiselta yhtiöltä voidaan myös kieltää jonkin suhteuttamistoimenpiteen käyttäminen.

Momentin 3 kohdan mukaan vakava huoli voi lisäksi syntyä, jos vakuutusyhtiön riskiprofilissa on tapahtunut sellaisia olennaisia muutoksia, jotka voivat osaltaan johtaa siihen, että vakuutusyhtiö ei jatkossa täytä pienelle ja ei-monimutkaiselle vakuutusyhtiölle säädettyjä edellytyksiä.

Pykälän 2 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 29 c artiklan 2 kohta.

12 §. *Finanssivalvonnalle annettava tiedot.* Pykälässä säädetään siitä, mitä tietoja pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokitellun vakuutusyhtiön on annettava Finanssivalvonnalle.

Pykälän 1 momentin mukaan pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön on vuoden kuluessa luokittelusta ilmoitettava Finanssivalvonnalle yhtiön käytössä olevat suhteuttamistoimenpiteet.

Pykälän 2 momentin mukaan pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön on lisäksi ilmoitettava viipymättä Finanssivalvonnalle, mikäli se aikoo muuttaa käyttämiään suhteuttamistoimenpiteitä. Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 29 a artiklan 1 kohta.

13 §. Suhteuttamistoimenpiteitä koskeva hakemus. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi, että vakuutusyhtiö voi hakea Finanssivalvonnalta hyväksyntää käyttää tiettyjä suhteuttamistoimenpiteitä, jotka yksinkertaistavat sääntelyn soveltamista. Mahdollisuus hakea helpotuksia sääntelyn soveltamisesta koskisi sellaisia yhtiöitä, jotka eivät ole pieniä ja ei-monimutkaisia vakuutusyhtiöitä.

Pykälän 1 momentin mukaan vakuutusyhtiö, joka ei ole pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö, voisi hakea Finanssivalvonnalta hyväksyntää käyttää suhteuttamistoimenpiteitä.

Vakuutusyhtiö voi hakea Finanssivalvonnalta hyväksyntää käyttää seuraavia suhteuttamistoimenpiteitä:

- 6 luvun 8 §:n 5 momentti, jossa säädetään hallintojärjestelmää koskevien kirjallisten toimintaperiaatteiden harvennetusta arvioinnista.

- 6 luvun 9 a §:n 2 momentti, jossa säädetään poikkeuksesta keskeisten tehtävien riippumattomuutta koskevaan säännökseen.

- 6 luvun 10 b §:n 5 momentti, jossa säädetään, että yhtiön ei Finanssivalvonnan hyväksynnällä tarvitse tehdä maksuvalmiusriskin hallintaa koskevaa suunnitelmaa.

- 6 luvun 12 §:n 6 momentti, jossa säädetään, että yhtiön ei Finanssivalvonnan hyväksynnällä tarvitse tehdä riski- ja vakavaraisuusarviossaan makrovakautta koskevia lisäarvioita.

- 6 luvun 12 a §:n 6 momentti, jossa säädetään, että yhtiö voi Finanssivalvonnan hyväksynnällä tehdä riski- ja vakavaraisuusarvion joka toinen vuosi sekä viipymättä, jos yhtiön riskiprofiili on muuttunut merkittävästi

- 10 luvun 10 §:n 6 momentti, jossa säädetään, että yhtiö voi Finanssivalvonnan hyväksynnällä käyttää parhaan estimaatin laskennassa turvaavaa determinististä arvostusta niiden henkivakuutusvelvoitteiden osalta, joihin liittyy sellaisia optioita ja takuita, joita ei pidetä olennaisina.

- 25 luvun 3 a §:n 4 momentti, jossa säädetään, että jos Finanssivalvonta on vaatinut vakuutusyhtiöitä toimittamaan säännöllisen valvontaraportin useammin kuin kolmen vuoden välein, yhtiö voi Finanssivalvonnan hyväksynnällä toimittaa raportin kolmen vuoden välein.

Lisäksi vakuutusyhtiö voi hakea Finanssivalvonnalta hyväksyntää soveltaa komission Solvenssi II -direktiivin nojalla antamissa delegoiduissa säädöksissä säädettyjä suhteuttamistoimenpiteitä.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi hakemuksen sisällöstä. Momentin 1 kohdan mukaan hakemukseen olisi sisällytettävä luettelo niistä suhteuttamistoimenpiteistä, joita yhtiö haluaa käyttää sekä selvitys siitä, miten suhteuttamistoimenpiteiden käyttö on perusteltua suhteessa yhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun, eli luonteeseen ja monimutkaisuuteen, ja laajuuteen. Komission asetuksen I osaston XVI osastossa säädetään tarkemmin niistä edellytyksistä, joiden on täyttyvä, jotta Finanssivalvonta voi antaa hyväksynnän tietyn suhteuttamistoimenpiteen soveltamiselle. Jo hakemusvaiheessa olisi otettava huomioon kyseiset edellytykset siten, että hakemuksessa annettujen tietojen perusteella Finanssivalvonnan olisi mahdollista arvioida, täyttääkö kyseinen vakuutusyhtiö komission asetuksessa säädetyt edellytykset. Momentin 2 kohdan mukaan hakemukseen olisi liitettävä selvitys vakuutusyhtiön riskiprofiilia koskevista muista olennaisista tiedoista. Momentin 3 kohdan mukaan hakemukseen olisi lisäksi liitettävä yhtiön ilmoitus siitä, että se ei suunnittele

strategisia muutoksia, jotka vaikuttaisivat yhtiön riskiprofiiliin seuraavan kolmen vuoden aikana.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 29 d artiklan 1 kohta.

14 §. *Finanssivalvonnan hyväksynnän antaminen.* Pykälässä säädettäisiin Finanssivalvonnan hyväksynnän antamisesta vakuutusyhtiön hakemukseen suhteuttamistoimenpiteiden käytöstä.

Pykälän 1 momentin mukaan Finanssivalvonnan on kahden kuukauden kuluessa vakuutusyhtiön hakemuksen ja kaiken 13 §:ssä tarkoitetun selvityksen saapumisesta päätettävä, hyväksyykö vai hylkääkö se yhtiön hakemuksen. Finanssivalvonta voi hyväksyä hakemuksen kokonaan tai osittain. Tämä tarkoittaa sitä, että Finanssivalvonta voi hyväksyä kaikkien vakuutusyhtiön hakemien suhteuttamistoimenpiteiden käytön tai vain osan niistä, taikka hylätä hakemuksen kokonaan. Päätöksessä on ilmoitettava yhtiölle ne suhteuttamistoimenpiteitä koskevat säännökset, joiden soveltamisen Finanssivalvonta hyväksyy. Lisäksi Finanssivalvonta voi hyväksyä hakemuksen tietyin ehdoin, jotka on sisällytettävä päätökseen. Jos Finanssivalvonta hylkää koko hakemuksen tai osan hakemuksesta eli ei hyväksy joidenkin suhteuttamistoimenpiteitä koskevien säännösten soveltamista, Finanssivalvonnan on päätöksessä perusteltava, miksi yhtiön hakemuksen mukaisten suhteuttamistoimenpiteiden soveltaminen ei ole perusteltua yhtiön riskiprofiili huomioiden. Pykälän 1 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 29 d artiklan 2 kohta.

Pykälän 2 momentin mukaan Finanssivalvonta voi pyytää lisäselvitystä vakuutusyhtiöltä, mikäli se on tarpeen vakuutusyhtiön hakemuksen arvioimiseksi. Jos Finanssivalvonta pyytää lisäselvitystä, pykälän 1 momentin mukainen aika hakemuksen käsittelylle keskeytyy siihen asti, kunnes vakuutusyhtiö vastaa selvityspyyntöön. Jos Finanssivalvonta tarvitsee ensimmäisen selvityspyynnön jälkeen vielä lisää selvitystä, hakemuksen käsittelylle annettu aika ei enää keskeydy näiden lisäselvityspyyntöjen ajaksi. Pykälän 2 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 29 d artiklan 3 kohta.

Pykälän 3 momentin mukaan Finanssivalvonta voi päättää muuttaa aiemmin antamaansa hyväksyntää tai peruuttaa sen kokonaan, jos vakuutusyhtiön riskiprofiili on muuttunut. Päätöksessä on perusteltava, miksi päätöksen muuttaminen tai peruuttaminen on perusteltua yhtiön muuttunut riskiprofiili huomioiden. Pykälän 3 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 29 d artiklan 5 kohta.

Pykälän 4 momentin mukaan vakuutusyhtiön, joka on saanut Finanssivalvonnalta hyväksynnän soveltaa suhteuttamistoimenpiteitä, on ilmoitettava Finanssivalvonalle, mikäli se päättää lopettaa yhden, useamman tai kaikkien suhteuttamistoimenpiteiden käytön. Pykälän 4 momentilla pannaan täytäntöön 29 a artiklan 2 kohta.

Pykälän 5 momentiksi ehdotetaan informatiivista viittausta komission asetukseen, jossa lisäksi säädetään edellytyksistä Finanssivalvonnan hyväksynnälle.

3 luku **Ensivakuutustoiminnan harjoittaminen ulkomailla**

11 §. *Annettuja tietoja koskeva muutosilmoitus.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti, jossa säädettäisiin ilmoitusvelvollisuudesta, kun vakuutusyhtiön vapaan tarjonnan perusteella harjoittama liiketoiminta on muuttunut. Vakuutusyhtiön tulisi tehdä ilmoitus Finanssivalvonalle, jos kyseinen liiketoiminta muuttuu tavalla, joka vaikuttaa olennaisesti yhtiön riskiprofiiliin tai vakuutustoimintaan yhdessä tai useammassa ETA-valtiossa, jossa

vakuutusyhtiö harjoittaa liiketoimintaa vapaan tarjonnan perusteella. Finanssivalvonnan olisi ilmoitettava asiasta eteenpäin asianomaisten valtioiden vakuutusvalvonnasta vastaaville viranomaisille. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 149 artiklan 2 kohta.

6 luku **Vakuutusyhtiön johto, hallintojärjestelmä ja varojen sijoittaminen**

4 §. Hallituksen jäsenen kelpoisuus. Pykälän 1 ja 2 momentti vastaavat sisällöltään voimassa olevaa lakia.

Voimassa olevan pykälän 3 momentti ehdotetaan jaettavaksi kahteen osaan, 3 ja 4 momentiksi. Pykälän 3 momentissa säädetään hallituksen jäsenen hyvämaineisuudesta. Voimassa olevan lain mukaan hallituksen jäsenen on oltava hyvämaineinen, mutta laissa ei ole täsmennetty sitä, mitä hyvämaineisuudella tarkoitetaan. Pykälän 3 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä säädettäisiin myös hyvämaineisuuden sisällöstä. Henkilön hyvämaineisuuden osoituksena pidettäisiin sitä, että häntä ei ole lainvoimaisella tuomiolla tuomittu kymmenen viimeisen vuoden aikana vankeusrangaistukseen tai kolmen viimeisen vuoden aikana sakkorangaistukseen rikoksesta, jonka voidaan katsoa osoittavan hänen ilmeisen sopimaton vakuutusyhtiön hallituksen jäsenen tehtävään. Määräajat laskettaisiin 2 luvun 3 §:ssä tarkoitettujen toimilupahakemuksen toimittamisesta, tämän pykälän mukaisen hallituksen jäsenen muutosilmoituksen toimittamisesta tai Finanssivalvonnan muutoin suorittaman tarkastelun hetkestä taaksepäin siihen hetkeen, kun mahdollinen tuomio on tullut lainvoimaiseksi. Jos tuomio ei ole vielä lainvoimainen, tarkastelu suoritetaan taaksepäin siihen hetkeen, kun se on annettu. Tuomio on päivättävä, ja tuomion antamisella tarkoitetaan säännöksessä kyseistä päiväystä.

Sellaisia rikoksia, joiden voidaan katsoa osoittavan henkilön olevan ilmeisen sopimaton tehtävään, olisivat ainakin rahanpesuun ja terrorismin rahoittamiseen liittyvät rikokset. Tällaisia rikoksia ovat rikoslain mukaan ainakin rikoslain 34 a luvun 5 a § mukainen terroristin rahoittaminen ja 5 b §:n mukainen terroristiryhmän rahoittaminen, sekä rikoslain 32 luvun mukaiset rahanpesurikokset. Hyvämaineisuuden menettäminen voi seurata myös muista kuin rahanpesuun ja terrorismin rahoittamiseen liittyvistä rikoksista, joiden voidaan katsoa osoittavan henkilön olevan ilmeisen sopimaton tehtävään. Tekoja ja laiminlyöntejä arvioidaan kokonaisuutena.

Momentin nojalla kiinnitetään lähtökohtaisesti huomiota vain lainvoimaisiin tuomioihin. Vaikka henkilöä ei olisi lainvoimaisella tuomiolla tuomittu, momentin nojalla poikkeustapauksissa vailla lainvoimaakin olevan tuomion nojalla tai muiden painavien seikkojen perusteella voidaan kuitenkin tapauksen olosuhteet huomioon ottaen katsoa, että henkilö on ilmeisen sopimaton toimimaan tehtävässään. Jos olisi kyse tuomiosta, joka ei vielä ole saanut lainvoimaa, kokonaisarviossa olisi otettava huomioon henkilön aikaisempi toiminta, tuomioon johtaneet olosuhteet ja muut asiaan vaikuttavat seikat.

Lisäksi henkilöä ei kuitenkaan pidetä hyvämaineisena, jos hän on muutoin aikaisemmalla toiminnallaan osoittanut olevansa ilmeisen sopimaton. Henkilön sopimattomuutta arvioitaessa olisi tehtävä kokonaisarvio. Sopimattomuutta voivat osoittaa henkilön toiminta ulkomailla, jos esimerkiksi ulkomaan viranomaisella on katsonut henkilön sopimattomaksi, taikka henkilön kytkökset harmaan talouden tai talousrikollisuuden tapahtumiin tai järjestäytyneeseen rikollisuuteen. Myös esimerkiksi se, että henkilölle on määrätty Finanssivalvonnasta annetun lain mukainen seuraamusmaksu erityisen vakavasta rikkomuksesta tai laiminlyönnistä, voi osoittaa henkilön olevan ilmeisen sopimaton. Näitä syytä arvioitaessa on tapauskohtaisesti

arvioitava sopimattomuuden astetta ja sitä, miten pitkällä ajanjaksolla henkilön voidaan katsoa olevan sopimaton tehtävään.

Finanssivalvonnan tehtävänä on arvioida, onko yksi tai useampi rikos tai muu menettely muutoin kokonaisuutena arvioiden sellainen, että se kaikki asiaan vaikuttavat seikat huomioon ottaen osoittaa henkilön ilmeistä sopimattomuutta vakuutusyhtiön hallituksen jäsenen tehtävään. Vähäinen yksittäinen teko tai laiminlyönti ei johda henkilön hyvämaineisuuden menettämiseen, mutta toistuessaan useat vähäiset teot tai laiminlyönnit voivat johtaa siihen, ettei henkilöä enää pidetä hyvämaineisena. Henkilön hyvämaineisuutta on arvioitava nimenomaan tehtävien hoidon kannalta.

Pykälän 3 momentin muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 40 artiklan 2 kohdan 3 alakohta.

Hallituksen jäsenen ammatillista pätevyyttä ja kokemusta sekä hallituksen yleistä vakuutustoiminnan tuntemusta koskeva sääntely siirrettäisiin sisällöltään muuttumattomana pykälän 4 momenttiin.

Pykälän 4 momentti siirtyy sisällöltään muuttumattomana 5 momentiksi kuitenkin siten, että siihen lisätään viittaukset tämän pykälän uusiin momentteihin.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 6 momentti, jonka mukaan Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä siirtämään henkilön pois hallituksen jäsenen tehtävästä, jos kyseinen jäsen ei enää täytä hallituksen jäsenelle asetettuja kelpoisuusvaatimuksia. Pykälän 6 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 42 artiklan 4 kohta hallituksen osalta.

Pykälän 5 momentti siirtyy 7 momentiksi. Pykälän 7 momenttiin lisätään viittaus uuteen 6 momenttiin, joka soveltuu myös vakuutusomistusyhteisön hallituksen jäseneen.

Voimassa olevan lain 6 momentti siirtyy sisällöltään muuttumattomana 8 momentiksi.

5 §. Toimitusjohtajaan ja tämän sijaiseen sovellettavat säännökset. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi viittaus 4 §:n 5 momenttiin, sillä voimassa oleva 4 momentti siirtyy 5 momentiksi kun 3 momentti ehdotetaan jaettavaksi 3 ja 4 momentiksi. Lisäksi ehdotetaan lisättäväksi viittaus 4 §:n 6 momenttiin, jonka mukaan Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä poistamaan henkilön hallituksen jäsenen tehtävästä, jos kyseinen jäsen ei enää täytä hallituksen jäsenelle asetettuja kelpoisuusvaatimuksia. Vastaava koskisi myös toimitusjohtajaa ja tämän sijaista, eli Finanssivalvonta voisi vaatia vakuutusyhtiötä vaihtamaan toimitusjohtajan tai tämän sijaisen, jos toimitusjohtaja tai tämän sijainen ei enää täytä kelpoisuusvaatimuksia. Viittauksella pannaan täytäntöön direktiivin 42 artiklan 4 kohta toimitusjohtajan ja tämän sijaisen osalta.

8 §. Yleiset hallintovaatimukset. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siitä poistettaisiin vaatimus volatiliteettikorjauksen soveltamisperusteita koskevien periaatteiden sisällyttämisestä toimintaperiaatteisiin ja lisättäisiin maininta volatiliteettikorjausten huomioon ottamisesta toimintaperiaatteissa. Ehdotetulla muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 44 artiklan 2 a kohdan kolmannen alakohdan muutos.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jonka mukaan 3 momentissa tarkoitettun hallintojärjestelmää koskevan arvioinnin yhteydessä on arvioitava vakuutusyhtiön hallituksen kokoonpanon, toimivuuden ja hallinnon asianmukaisuus. Säännöksellä täsmennetään sitä, mitä hallintojärjestelmän arvioinnin yhteydessä on vähintään huomioitava siltä osin kuin arvioidaan

yhtiön hallitusta. Solvenssi II -direktiivin 41 artiklan 1 kohdan mukaan kyseinen arvio on tehtävä ottaen huomioon vakuutusyhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien luonne, laajuus ja monimutkaisuus. Pykälän 1 momentissa säädetään suhteellisuusperiaatteen mukaisesti, että hallintojärjestelmän on oltava riittävä yhtiön liiketoiminnan laatuun ja laajuuteen nähden. Suhteellisuusperiaatetta koskevaa säännöstä ei ehdoteta lisättävän tähän momenttiin, sillä 1 momentin yleinen suhteellisuusperiaatetta koskeva säännös kattaa jo koko hallintojärjestelmän ja myös sen arvioinnin. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 41 artiklan 1 kohtaan tehty lisäys siltä osin kuin se koskee yhtiön johdon arviointia.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 5 momentti, jonka mukaan pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt voivat tehdä 3 momentissa tarkoitettun kirjallisten toimintaperiaatteiden arvioinnin harvemmin kuin kerran vuodessa, mutta vähintään viiden vuoden välein. Poikkeus koskee 3 momentissa tarkoitettua kirjallisten toimintaperiaatteiden arviointia ja pienten ja ei-monimutkaisten vakuutusyhtiöiden olisi edelleen tehtävä hallintojärjestelmän arviointi vuosittain. Finanssivalvonnan olisi kuitenkin mahdollista velvoittaa myös pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltu vakuutusyhtiö tekemään kirjallisten toimintaperiaatteiden arvioinnin useammin kuin viiden vuoden välein, jos Finanssivalvonnalla on siihen perusteltu syy vakuutusyhtiön erityisolosuhteiden perusteella. Momentilla pannaan direktiivin 41 artiklan 3 kohtaan tehty lisäys.

Voimassa olevan pykälän 4 momentti siirtyy sisällöltään muuttumattomana 6 momentiksi ja 5 momentti 7 momentiksi.

8 a §. *Hallituksen monimuotoisuutta koskevat toimintaperiaatteet.* Pykälä on uusi. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi velvollisuudesta laatia toimintaperiaatteet hallituksen monimuotoisuuden edistämiseksi. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tulee antamaan ohjeet monimuotoisuuden käsitteestä, minkä vuoksi lakia ei täsmennettäisi tältä osin. Kyseiset toimintaperiaatteet olisi mahdollista liittää osaksi 8 §:ssä tarkoitettuja toimintaperiaatteita. Sukupuolijakauman tasapainottamiseksi vakuutusyhtiöiden hallituksessa, yhtiöt velvoitetaan lisäksi toimintaperiaateissa asettamaan määrällisiä tavoitteita, jotka koskevat sukupuolten tasapuolisempaa edustusta hallituksen jäsenten keskuudessa. Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 41 artiklan 1 kohta siltä osin kuin se koskee hallinto-, johto- tai valvontaelimien monimuotoisuutta koskevaa toimintaperiaatetta.

9 §. *Erityistä kelpoisuutta vaativat toiminnot.* Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä säädettäisiin yhtiön keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden hyvämaineisuuden vaatimuksen sisällöstä. Sääntely vastaisi hallituksen jäsenen, toimitusjohtajan ja tämän sijaisen osalta ehdotettua ja tältä osin viitataan 4 §:n 3 momentin perusteluihin. Solvenssi II -direktiivissä ei edellytetä hyvämaineisuuden täsmenämistä keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden osalta. Kuitenkin, koska myös keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden on, myös direktiivin mukaan, oltava hyvämaineisia, on perusteltua täsmentää sääntelyä vastaavalla tavalla kuin hallituksen jäsenen osalta.

Pykälän 3 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Finanssivalvonnalle tehtävässä ilmoituksessa keskeisestä toiminnosta vastaavan henkilön muutoksesta olisi esitettävä selvitys siitä, että henkilö täyttää 1 ja 2 momentin mukaiset vaatimukset. Voimassa olevassa laissa kyseisessä kohdassa viitataan sopivuuteen ja luotettavuuteen, mikä käytännössä tarkoittaa samaa asiaa, eli 1 ja 2 momentin mukaisia vaatimuksia. Käsitettä sopivuus ja luotettavuus ei kuitenkaan vakuutusyhtiölaissa käytetä muissa kohdissa, joten muutos ehdotetaan tehtäväksi lain yhtenäistämiseksi ja selkeyttämiseksi.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jonka mukaan Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä siirtämään henkilön pois tehtävästään keskeisestä toiminnosta vastaavana henkilönä, jos kyseinen henkilö ei enää täytä kelpoisuusvaatimuksia. Pykälän 4 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 42 artiklan 4 kohta keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden osalta.

Pykälän 4 momentti siirtyy sisällöltään muuttumattomana 5 momentiksi.

9 a §. Keskeisten toimintojen riippumattomuus. Pykälä on uusi. Pykälässä säädetään riskienhallintatoiminnon, sääntöjen noudattamista valvovan toiminnon, sisäisen tarkastuksen ja aktuaaritoiminnon riippumattomuudesta.

Pykälän 1 momentin mukaan vakuutusyhtiön on järjesteltävä riskienhallintatoiminto, sääntöjen noudattamista valvova toiminto, sisäinen tarkastus ja aktuaaritoiminto siten, että ne hoidetaan toisistaan riippumattomasti eturistiriitojen välttämiseksi. Lisäksi kyseisistä toiminnoista vastaavat henkilöt eivät saa hoitaa muita keskeisiä tehtäviä yhtiössä, kuten olla vastuussa toisesta toiminnoista tai kuulua yhtiön johtoon. Voimassa olevassa laissa ei ole vastaavaa nimenomaista säännöstä, vaikkakin riskienhallinnan riippumattomuudesta riskejä ottavista toiminnoista ja sisäisen tarkastuksen riippumattomuudesta operatiivisesta toiminnasta säädetään niitä koskevissa pykälissä.

Pykälän 2 momenttiin ehdotetun säännöksen mukaan 1 momentissa säädetystä voitaisiin kuitenkin poiketa, jos vakuutusyhtiö on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi tai jos yhtiö on saanut Finanssivalvonnalta luvan poiketa 1 momentissa säädetystä 2 a luvun 14 §:n mukaisesti. Tällaisessa yhtiössä riskienhallintatoiminnon, aktuaaritoiminnon ja sääntöjen noudattamista valvovan toiminnon vastaavat henkilöt voivat vastata myös muusta keskeisestä toiminnosta, paitsi sisäisestä tarkastuksesta. Lisäksi kyseiset henkilöt voisivat hoitaa myös mitä tahansa muuta tehtävää tai kuulua yhtiön johtoon. Edellytyksenä sille, että sama henkilö voi hoitaa useampaa edellä mainittua tehtävää on, että mahdollisia eturistiriitoja hallintaan asianmukaisesti ja tehtävien yhdistäminen tai tehtävän yhdistäminen johdon jäsenyyteen ei vaaranna henkilön kykyä hoitaa tehtäviään. Luvun 11 §:n mukaan vakuutusyhtiön riskienhallintatoiminnon on oltava riippumaton riskejä ottavista toiminnoista. Kyseinen säännös olisi myös tähän momenttiin ehdotetun poikkeuksen kanssa samaan aikaan voimassa ja poikkeus voitaisiin myöntää vain siinä tapauksessa, että riskienhallintatoiminto säilyttää kokonaisarvion perusteella riippumattomuuden riskejä ottavista toiminnoista.

Sisäisestä tarkastuksesta vastaavaksi on kuitenkin aina nimettävä eri henkilö kuin riskienhallintatoiminnosta, aktuaaritoiminnosta, sääntöjen noudattamista valvovasta toiminnosta tai muusta keskeistä toiminnosta vastaava henkilö. Lisäksi sisäisestä tarkastuksesta vastaava henkilö ei voi kuulua yhtiön johtoon. Voimassa olevan lain tämän luvun 15 §:n mukaan sisäisen tarkastuksen on oltava riippumatonta operatiivisesta toiminnasta, mikä on tarkoittanut muun muassa sitä, että sisäistä tarkastusta hoitavat henkilöt eivät ole voineet hoitaa muiden toimintojen keskeisiä tehtäviä.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 41 artiklan 2 a kohta.

10 §. Riskienhallinta. Pykälän 3 momentin 7 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että siihen lisätään viittaus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/881 (kyberturvallisuusasetus) 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyyn kyberturvallisuuteen. Ehdotetulla muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin artiklan 44 artiklan 2 kohdan muutos.

Pykälän 3 momentin 9 kohtaan ehdotetaan lisättäväksi sana ja.

Voimassa olevan pykälän 3 momentin 10 kohdan mukainen sisältö ehdotetaan siirrettäväksi uuteen 10 b §:ään. Pykälän 3 momentin 10 kohtaan ehdotetaan lisättäväksi kestävyysriskien hallinta. Kestävyysriskien hallintaan kuuluu kyseisten riskien tunnistaminen, mittaaminen ja seuraaminen. Kestävyysriskien arvioinnissa ja hallinnassa on huomioitava lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin aikajänne. Kestävyysriskien hallinnasta säädetään tarkemmin lukuun ehdotetussa uudessa 10 a §:ssä. Kohdalla pannaan täytäntöön direktiivin 44 artiklan 2 kohdan kuudes alakohta.

Pykälän 4 momentin 2 kohdan a alakohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että siitä poistetaan maininta hallinnoitavien omaisuuserien pakkomyynnin mahdollista vaikutusta hyväksyttävään omaan varallisuuteen. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 44 artiklan 2 a kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan i alakohdan muutos.

Pykälän 4 momentin 2 kohdan c alakohta ehdotetaan kumottavaksi. Muutos vastaa 44 artiklan 2 a kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohtaa, josta on kumottu iii alakohta.

Pykälän 4 momentin 3 kohdan a ja b alakohdat ehdotetaan kumottavaksi. Muutos vastaa 44 artiklan 2 a kohdan ensimmäisen kohdan c alakohtaa, josta on kumottu i ja ii alakohta.

Momentin 3 kohtaan ehdotetaan muutettavaksi siten, että jos yhtiö käyttää 10 luvun 8 a §:ssä tarkoitettua volatiliteettikorjausta, yhtiön olisi arvioitava vastuuvelan ja oman varallisuuden herkkyyttä taloudellisen tilanteen muutoksille, jotka vaikuttaisivat volatiliteettikorjauksen laskennassa käytettyyn riskikorjattuun marginaaliin. Riskikorjatulla marginaalilla tarkoitetaan volatiliteettikorjauksen laskennassa käytettävää riskikorjattua marginaalia, josta annetaan tarkempia säännöksiä 10 luvun 15 §:n nojalla (direktiivin 77 d artiklan 3 kohdassa tarkoitettu riskikorjattu marginaali). Muutoksella pannaan täytäntöön 44 artiklan 2 a kohdan ensimmäisen kohdan c alakohdan muutos. Direktiivin 77 d artiklan mukaista volatiliteettikorjausta on kuvattu tarkemmin 10 luvun 8 a §:n säännöskohtaisissa perusteluissa.

10 a §. Kestävyysriskien hallinta. Pykälä on uusi ja siinä ehdotetaan säädettävän kestävyysriskien hallinnasta. Pykälän 1 momentin mukaan vakuutusyhtiön on tehtävä liiketoimintaan kohdistuvien kestävyysriskien laatuun ja laajuuteen nähden riittävä kestävyysriskien hallintaa koskeva suunnitelma kestävyysriskeistä johtuvien taloudellisten riskien hallitsemiseksi. Suunnitelman ei edellytetä olevan erillinen asiakirja, vaan vakuutusyhtiö voi päättää sisällyttää suunnitelman elementit esimerkiksi riski- ja vakavaraisuusarvioon. Kestävyysriskit ja kestävyystekijät määritellään 1 luvun 3 a §:ssä. Suunnitelmaa laadittaessa kestävyysriskeinä olisi kuitenkin 1 luvun 3 a §:ssä tarkoitettujen riskien lisäksi pidettävä sellaisia taloudellisia riskejä, jotka johtuvat sopeutumisesta ja mukautumisesta kestävyystekijöitä koskevaan sääntelyyn, niin EU- kuin kansallisella tasolla. Lisäksi suunnitelmassa olisi myös huomioitava sellaiset taloudelliset riskit, jotka johtuvat kestävyystekijöitä koskevista sääntelytavoitteista. Huomiota olisi kiinnitettävä niihin tavoitteisiin, jotka on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1119, eli eurooppalaisessa ilmastolaissa. Säännös ei kuitenkaan rajoittuisi pelkästään niihin ja myös kansallisesta kestävyystekijöitä koskevasta lainsäädännöstä, ja niitä koskevista tavoitteista johtuvat taloudelliset riskit olisi sisällytettävä suunnitelmaan. Kansallinen kestävyystekijöitä koskeva sääntely sekä kansalliset kestävyystekijöitä koskevat sääntelytavoitteet voivat olla EU-sääntelyä kunnianhimoisempia.

Pykälän 2 momentin mukaan vakuutusyhtiön olisi otettava huomioon eurooppalaisen ilmastolain 3 artiklassa tarkoitettun ilmastomuutosta käsittelevän eurooppalaisen tieteellisen neuvottelukunnan viimeisimmät raportit ja ehdottamat toimenpiteet, erityisesti Euroopan

unionin ilmastotavoitteiden saavuttamisen osalta, kun se laatii 1 momentissa tarkoitettua suunnitelmaa ja päättää siihen sisältyvistä toimenpiteistä ja määrällisistä tavoitteista.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin kestävyysriskien hallintaa koskevan suunnitelman ja ilmastonmuutoksen hillintää koskevien siirtymäsuunnitelmien johdonmukaisuudesta. Kirjanpitolain 7 luvun 5 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaisesti sellaisten vakuutusyhtiöiden, joihin sovelletaan kestävyysraportointia, on raportoitava ilmastonmuutoksen hillintään liittyvistä siirtymäsuunnitelmistaan. Kestävyysraportointivelvollisuus ei edellytä siirtymäsuunnitelman laatimista, vaan sen perusteella on raportoitava joko lainsäädäntöön sisältyvän velvoitteen perusteella tai vapaaehtoisesti laadittavista siirtymäsuunnitelmista. Tämän pykälän mukainen kestävyysriskien hallintaa koskeva suunnitelma ei ole ilmastonmuutoksen hillintää koskeva siirtymäsuunnitelma, sillä kestävyysriskien hallintaa koskevan suunnitelman pääpaino on vakavaraisuusriskeissä. Siirtymäsuunnitelmiin sisältyvät tavoitteet ja toimenpiteet ovat kuitenkin olennaisia kestävyysriskien hallintaa koskevassa suunnittelussa, sekä toisinpäin, sillä riskienhallinnassa on otettava huomioon siirtymästä aiheutuvat riskit. Jos vakuutusyhtiö laatii ilmastonmuutoksen hillintää koskevan siirtymäsuunnitelman, sen on oltava johdonmukainen tässä pykälässä tarkoitettun kestävyysriskien hallintaa koskevan suunnitelman kanssa.

Lisäksi 3 momentissa säädettäisiin siitä, että vakuutusyhtiön julkistamien kaikkien kestävyystekijöihin liittyvien tietojen, mukaan lukien tiedot tavoitteista, sitoumuksista ja strategisista päätöksistä, olisi oltava johdonmukaisia kestävyysriskien hallintaa koskevan suunnitelman sisällön ja sen perustana olleiden menetelmien ja oletusten kanssa.

Pykälän 1–3 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 44 artiklan 2 b kohta.

Pykälän 4 momentin mukaan vakuutusyhtiön olisi vuosittain julkistettava kestävyysriskien hallintaa koskevaan suunnitelmaan sisältyvät määrälliset tavoitteet. Momentilla pannaan täytäntöön 44 artiklan 2 d kohta.

Pykälän 5 momentin mukaan sellaiset vakuutusyhtiöt, jotka kuuluvat osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen, vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön suunnitelmaan ja 26 luvussa tarkoitettun ryhmävalvonnan piiriin, vapautetaan suunnitelman laatimisesta yhtiötasolla. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 44 artiklan 2 e kohta.

10 b §. Maksuvalmiusriskin hallinta. Pykälä on uusi ja siinä ehdotetaan säädettävän tarkemmin maksuvalmiusriskin hallinnasta.

Pykälän 1 momentin mukaan vakuutusyhtiöllä olisi oltava riittävä maksuvalmius täyttääkseen taloudelliset velvoitteensa vakuutuksenottajia ja muita vastapuolia kohtaan velvoitteiden erääntyessä. Maksuvalmiudessa tulisi ottaa huomioon myös mahdolliset stressiolosuhteet. Maksuvalmiusriski on tullut ottaa huomioon osana vakuutusyhtiön riskienhallintaa jo voimassa olevan sääntelyn mukaisesti. Jatkossa maksuvalmiusriskin hallitsemisesta säädettäisiin kuitenkin tarkemmin tässä pykälässä. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 144 a artiklan 1 kohta.

Pykälän 2 momentin mukaan vakuutusyhtiön olisi tehtävä maksuvalmiusriskin hallintaa koskeva suunnitelma ja pidettävä se ajantasaisena. Suunnitelman laatimiseksi yhtiön tulisi analysoida maksuvalmiuttaan lyhyellä aikavälillä ja ennustaa yhtiön varoihin ja velkoihin liittyvät tulevat ja lähtevät kassavirrat.

Pykälän 3 momentin mukaan Finanssivalvonta voisi vaatia vakuutusyhtiötä kattamaan maksuvalmiusriskejä koskevassa suunnitelmassaan myös keskipitkän ja pitkän aikavälin osana makrovakautta koskevia toimia.

Pykälän 4 momentissa tarkennettaisiin edelleen vakuutusyhtiön maksuvalmiusriskin hallintaan liittyviä velvollisuuksia siten, että vakuutusyhtiön olisi kehitettävä ja pidettävä ajan tasalla maksuvalmiuden riskitekijöitä kuvaavia mittareita. Kyseisten mittareiden tarkoituksena olisi tunnistaa, seurata ja hallita maksuvalmiusstressitilanteita.

Pykälän 2–4 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 144 a artiklan 2 kohta.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin pienille ja ei-monimutkaisille vakuutusyhtiöille poikkeus maksuvalmiusriskin hallintaa koskevan suunnitelman laatimisesta. Lisäksi muut kuin pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt voisivat hakea Finanssivalvonnalta 2 a luvun 14 §:n mukaista hyväksyntää sille, että yhtiön ei tarvitse tehdä kyseistä suunnitelmaa. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 144 a artiklan 4 kohta.

Pykälän 6 momenttiin siirrettäisiin voimassa olevan lain tämän luvun 10 §:n 3 momentin 10 kohdan säännös vastaavuuskorjaukseen tai volatiliteettikorjaukseen liittyvä tulo- ja menokassavirtojen ennusteesta. Lisäksi säännökseen lisättäisiin velvollisuus erityisesti arvioida, voiko yhtiölle syntyä volatiliteettikorjauksen käytön kanssa ristiriidassa olevia maksuvalmiusrajoitteita. Yhtiö voisi yhdistää kyseisen ennusteen ja arvion maksuvalmiusriskien hallintaa koskevaan suunnitelmaansa. Jos vakuutusyhtiön ei tarvitse tehdä maksuvalmiusriskien hallintaa koskevaa suunnitelmaa, koska se on pieni ja ei-monimutkainen yhtiö tai koska se on saanut Finanssivalvonnalta luvan jättää suunnitelma tekemättä, yhtiöön sovellettaisiin kuitenkin edelleen tässä momentissa tarkoitettuja velvollisuuksia. Momentti vastaa Solvenssi II -direktiivin 44 artiklan 2 kohdan 4 alakohtaa ja lisäksi sillä pannaan täytäntöön kyseisen artiklan 5 alakohta.

12 §. Riski- ja vakavaraisuusarvion sisältö. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siihen lisätään uudet kohdat 4–7. Momentin 4 kohdassa säädettäisiin yhtiön velvollisuudesta tehdä yhtiön liiketoiminnan ja liiketoimintastrategian riski- ja vakavaraisuusarviointi makrotaloudellisesta tilanteesta sekä makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden mahdollisesta kehityksestä. Arvio tulisi tehdä ottaen huomioon yhtiön kohdistuvien riskien luonne ja toiminnan laatu ja laajuus. Kohdalla pannaan täytäntöön direktiivin 45 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan d alakohta ja 1 b alakohta siltä osin kuin se koskee arvion suhteellisuutta.

Momentin 5 kohdassa säädettäisiin velvollisuudesta sisällyttää riski- ja vakavaraisuusarvioon yhtiön yleinen kyky täyttää taloudelliset velvoitteensa vakuutuksenottajia ja muita vastapuolia kohtaan näiden velvoitteiden erääntyessä, myös stressiolosuhteissa. Kohdalla pannaan täytäntöön direktiivin 45 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan f alakohta.

Momentin 6 kohdan mukaan yhtiön olisi tehtävä olennaisuusarviointi altistumisestaan ilmastonmuutosriskeille. Arvioissa olisi määriteltävä altistumisen suuruuden taso sekä se, onko altistuminen ilmastonmuutosriskeille olennaista. Jos vakuutusyhtiö arvion mukaan altistuu olennaisesti ilmastonmuutosriskeille, yhtiön on tähän lukuun ehdotetun 12 c §:n mukaisesti arvioitava ilmastonmuutosskenaarioita, ellei yhtiöön sovelleta jotain kyseisen pykälän poikkeuksista. Kohdalla pannaan täytäntöön direktiivin 45 a artiklan 1 kohta.

Momentin 7 kohdan a alakohdassa säädettäisiin yhtiön velvollisuudesta Finanssivalvonnan perustellusta pyynnöstä arvioida makrovakautta koskevia huolenaiheita, jotka voivat vaikuttaa

vakuutusyhtiön omaan riskiprofiiliin, hyväksytyihin riskirajoihin, liiketoimintastrategiaan, vakuutustoimintaan tai sijoituspäätöksiin sekä 1 kohdassa tarkoitettuun yhtiön kokonaisvakavaraisuuden tarpeeseen. Momentin 7 kohdan b alakohdassa säädettäisiin yhtiön velvollisuudesta Finanssivalvonnan perustellusta pyynnöstä arvioida yhtiön toimintoja, jotka voivat vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen, ja jotka voivat muuttua järjestelmäriskin aiheuttajiksi. Momentin 7 kohdassa mainitut asiat olisi arvioitava osana riski- ja vakavaraisuusarviota vain, jos Finanssivalvonta erikseen ja perustellusti pyytää vakuutusyhtiötä tekemään arvion. Kohdalla pannaan täytäntöön direktiivin 45 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan e alakohta.

Pykälän 2 momentin 1 kohtaan ehdotetaan lisättäväksi viittaus korkokäyrää koskevaan vaiheistusmekanismiin, joka olisi otettava huomioon riski- ja vakavaraisuusarviossa pääomavaatimusten ja vastuovelkaa koskevien vaatimusten jatkuvasta noudattamisesta. Lisäyksellä pannaan täytäntöön direktiivin 45 artiklan 2 a kohdan ensimmäinen alakohta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jonka mukaan riski- ja vakavaraisuusarviossa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehityksestä on otettava huomioon ainakin korkojen ja korkomarginaalien taso, rahoitusmarkkinoiden indeksien taso, inflaatio, sidonnaisuus muihin rahoitusmarkkinoiden toimijoihin ja ilmastonmuutos, pandemiat, muut laajamittaiset tapahtumat ja muut katastrofit, jotka voivat vaikuttaa vakuutusyhtiöihin. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 45 artiklan 1 a kohdan ensimmäinen alakohta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 5 momentti, jossa säädettäisiin yhtiön velvollisuudesta sisällyttää makrovakautta koskeviin huolenaiheisiin ainakin mahdolliset epäsuotuisat tulevaisuuden skenaariot ja riskit, jotka liittyvät luottosykliin, talouden laskusuhdanteeseen, sijoitustoiminnan laumakäyttäytymiseen tai liiallisiin toimialatason riskikeskittymiin. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 45 artiklan 1 a kohdan toinen alakohta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 6 momentti, jonka mukaan pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön ei tarvitsisi tehdä 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettua arviota, eli Finanssivalvonta ei lähtökohtaisesti voisi pyytää kyseisen arvion tekemistä pieneltä ja ei-monimutkaiselta yhtiöltä. Lisäksi Finanssivalvonta voisi antaa vakuutusyhtiölle 2 a luvun 14 §:n mukaisen hyväksynnän olla soveltamatta 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettua arviota, jolloin Finanssivalvonta ei siis voisi pyytää arvion tekemistä niin kauan kuin hyväksyntä on voimassa. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 45 artiklan 1 b kohta siltä osin, kun se koskee 1 momentin 7 kohdan mukaisesta arviosta poikkeamista.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 7 momentti, jonka mukaan korkokäyrää koskevan vaiheistusmekanismin soveltamisen vaikutusten arviointia ei tarvitsisi tehdä tietyn valuutan osalta, jos kyseisen valuutan määräisten vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osuus kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista on enintään 5 prosenttia ja kyseisen valuutan määräisiin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osalta niiden tulevaisuuden kassavirtojen osuus, joissa maturiteeteissa asiaankuuluva riskitön korkokäyrä on ekstrapoloitu kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista, on enintään 10 prosenttia. Momentilla pannaan täytäntöön 45 artiklan 2 a kohdan toinen alakohta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 8 momentti, jonka mukaan volatilitteettikorjausta soveltavan vakuutusyhtiön olisi riski- ja vakavaraisuusarviossa arvioitava myös, miten merkittävästi yhtiön riskiprofiili poikkeaa volatilitteettikorjauksen perusoletuksista. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 45 artiklan 2 b kohta.

12 a §. *Riski- ja vakavaraisuusarvion laatiminen, raportointi ja käyttö.* Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että pääsäännön mukaan riski- ja vakavaraisuusarvio olisi tehtävä vuosittain. Muutoksella pannaan täytäntöön 45 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohta.

Pykälän 2 momenttia ehdotetaan täydennettäväksi ryhmien osalta siten, että Finanssivalvonnan päättäessä, pyytääkö se jotakin 12 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettua arviota vakuutusyhtiöltä, joka on 26 luvussa tarkoitettun ryhmävalvonnan piiriin kuuluva tytäryhtiö, sen olisi tunnistettava suorittaako osakasyhtiönä oleva vakuutusyrittäjä, vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, jonkin kyseisistä arvioista ryhmätasolla ja kattaako se kyseisen tytäryhtiön erityispiirteet. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 45 artiklan 9 kohdan ensimmäinen alakohta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 6 momentti, jossa säädetään pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön mahdollisuudesta suorittaa riski- ja vakavaraisuusarvio vähintään joka toinen vuosi ja viipymättä riskiprofiilinsa merkittävän muutoksen jälkeen. Sama koskisi vakuutusyhtiötä, joka on saanut Finanssivalvonnalta hyväksynnän kyseisen suhteuttamistoimenpiteen käytölle. Finanssivalvonta voisi kuitenkin pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön erityisolosuhteiden perusteella päättää, että arviointi on tehtävä useammin. Momentissa säädettäisiin lisäksi selkeyden vuoksi, että pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön sekä yhtiön, joka käyttää momentissa tarkoitettua suhteuttamistoimenpidettä Finanssivalvonnan hyväksynnällä on kuitenkin jatkuvasti noudatettava 10 §:n mukaista riskienhallintaa.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 7 momentti, jonka mukaan myös vakuutuskytkösyhtiö, jos se täyttää momentissa säädetyt edellytykset, voisi suorittaa riski- ja vakavaraisuusarvion vähintään joka toinen vuosi ja viipymättä riskiprofiilinsa merkittävän muutoksen jälkeen, jollei Finanssivalvonta vakuutusyhtiön erityisolosuhteiden perusteella päättää, että arviointi on tehtävä useammin. Momentin 1 kohdan mukaan vakuutuskytkösyhtiön vakuutettujen henkilöiden ja edunsaajien olisi oltava oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutuskytkösyhtiö kuuluu, tai luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutus sopimusten piiriin, ja vakuutuskytkösyhtiön liiketoiminta, joka kattaa sellaiset luonnolliset henkilöt, jotka voivat kuulua ryhmän vakuutus sopimusten piiriin, on alle 5 prosenttia vakavaraisuuslaskennan vastuuvälästä. Momentin 2 kohdan mukaan vakuutuskytkösyhtiön vakuutusvelvoitteet sekä vakuutuskytkösyhtiön jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutus sopimukset eivät saa koostua pakollisista vastuuvakuutuksista.

Pykälän 6 ja 7 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 45 artiklan 5 alakohta.

12 b §. *Finanssivalvonnan tietojenantovelvollisuudet.* Pykälä on uusi ja siinä ehdotetaan säädettävän Finanssivalvonnan tiedonantovelvollisuuksista liittyen riski- ja vakavaraisuusarvioon.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin Finanssivalvonnan tiedonantovelvollisuuksista Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010 perustetulle Euroopan järjestelmäriskikomitealle (*Euroopan järjestelmäriskikomitea*). Finanssivalvonnan olisi toimitettava edellä mainituille luettelo vakuutusyhtiöistä sekä luettelo ryhmistä, joiden osalta se pyytää se pyytää 12 §:n 1 momentin 7 kohdan mukaisia makrovakautta koskevia arvioita. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 45 artiklan 9 kohdan toinen alakohta.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin Finanssivalvonnan tiedonantovelvollisuudesta vakuutusyhtiöille liittyen makrovakauteen. Finanssivalvonnan olisi annettava vakuutusyhtiölle

kaikki riski- ja vakavaraisuusarvioinnin kannalta tarpeelliset makrovakautta koskevat parametrit. Lisäksi Finanssivalvonnan olisi annettava vakuutusyhtiöille arvion kannalta tarpeelliset tiedot makrovakautta koskevista huolenaiheista. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 45 artiklan 8 kohdan kolmas alakohta.

12 c §. Ilmastomuutoskenaarioiden arviointi. Pykälä on uusi ja siinä ehdotetaan säädettävän ilmastomuutoskenaarioiden arvioinnista.

Pykälän 1 momentin mukaan sellaisen vakuutusyhtiön, joka riski- ja vakavaraisuusarviossa tehdyn ilmastomuutosriskien olennaisuusarvioinnin mukaan altistuu olennaisesti ilmastomuutosriskeille, on määriteltävä vähintään kaksi pitkän aikavälin ilmastomuutoskenaariota. Ilmastomuutoskenaariona on pidettävä ainakin pitkän aikavälin ilmastomuutoskenaariota, jossa maapallon keskilämpötilan nousu jää alle kahden celsiusasteen sekä skenaariota, jossa maapallon keskilämpötilan nousu on merkittävästi yli kaksi celsiusastetta.

Pykälän 2 momentin mukaan pitkän aikavälin ilmastomuutoskenaarioita on tarkasteltava uudelleen vähintään kolmen vuoden välein ja päivitettävä tarvittaessa. Kun skenaarioita tarkastellaan, on yhtiön otettava huomioon aiempien ilmastomuutoskenaarioiden määrittelyssä käytettyjen välineiden ja periaatteiden toimivuus ilmastomuutoskenaarioiden tehokkuuden parantamiseksi.

Pykälän 3 momentin mukaan 1 momentin mukaisesti määriteltyjen pitkän aikavälin ilmastomuutoskenaarioiden vaikutusta yhtiön liiketoimintaan on arvioitava yhtiön liiketoimintaan liittyvien ilmastomuutosriskien laatuun ja laajuuteen nähden säännöllisin väliajoin. Skenaarioiden vaikutusta yhtiön liiketoimintaan on arvioitava kuitenkin vähintään kolmen vuoden välein.

Pykälän 4 momentin mukaan pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön ei tarvitse määrittää ilmastomuutoskenaarioita tai arvioida niiden vaikutusta yhtiön liiketoimintaan, vaikka ne riski- ja vakavaraisuusarvion mukaan altistuisivat olennaisesti ilmastomuutosriskeille.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 45 a artikla.

16 §. Ulkoistaminen. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että käsite keskeinen toiminto tai tehtävä muutetaan muotoon kriittinen tai tärkeä operatiivinen toiminto tai toimi. Ehdotettu sanamuoto vastaa direktiiviä sekä komission asetusta, joka sisältää tarkempaa sääntelyä ulkoistamisesta. Direktiivin 49 artiklan ja komission asetuksen 274 artiklan suomenkieliset käännökset eroavat toisistaan, mutta englanninkieliset versiot vastaavat toisiaan (ks. myös nykytilan kuvaus). Lakiin ehdotetaan valittavaksi komission asetuksessa käytetty käännös, sillä sitä sovelletaan suoraan yhdessä lain kanssa. Muutoksella turvataan lain ja komission asetuksen yhdenmukainen soveltaminen.

Pykälän 3 ja 4 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi 2 momentin muutosta vastaava muutos.

18 §. Aktuaaritoiminto. Pykälän 2 momentin 3 b kohdassa oleva käsite vakuutustekninen vastuuvélka ehdotetaan korvattavaksi käsitteellä vakavaraisuuslaskennan vastuuvélka. Kyse on samasta asiasta ja käsite vakuutustekninen vastuuvélka tulee direktiivin käännöksestä, mutta muissa vakuutusyhtiölain säännöksissä on Solvenssi II -direktiivin mukaisesta vastuuvélkasta, josta säädetään lain 10 luvussa, käytetty käsitettä vakavaraisuuslaskennan vastuuvélka, joten sitä ehdotetaan käytettävän koko laissa kuvaamaan 10 luvun mukaista vastuuvélkaa.

20 e §. *Tiedot sijoitusstrategiasta ja järjestelyistä omaisuudenhoitajan, vaihtoehtorahaston hoitajan tai rahastoyhtiön kanssa.* Pykälän otsikkoa ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan paremmin pykälän sisältöä, jossa säädetään sijoitusstrategiasta julkistettavista tiedoista.

20 f §. *Vakuutusyhtiön sijoitusstrategia.* Pykälä on uusi. Pykälässä säädettäisiin niistä makrovakautta ja kestävyysriskejä koskevista näkökulmista, jotka vakuutusyhtiön olisi otettava huomioon päättäessään sijoitusstrategiastaan.

Pykälän 1 momentin mukaan vakuutusyhtiön olisi päättäessään sijoitusstrategiastaan otettava huomioon makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden mahdollinen kehitys.

Pykälän 2 momentin mukaan vakuutusyhtiön olisi päättäessään sijoitusstrategiastaan otettava huomioon kestävyysriskien vaikutus sijoituksiin ja sijoituspäätöksensä mahdollinen pitkän aikavälin vaikutus kestävyystekijöihin. Kestävyysriskit ja kestävyystekijät määritellään 1 luvun 3 a §:ssä.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin, että Finanssivalvonta voisi pyytää vakuutusyhtiöltä makrovakautteen liittyviä lisäarvioita, kun vakuutusyhtiö päättää sijoitusstrategiastaan. Finanssivalvonnan pyynnöstä vakuutusyhtiön olisi arvioitava, missä määrin sijoitusstrategia voi vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen ja mahdollisesti muuttua järjestelmäriskin lähteeksi sekä otettava huomioon makrovakautta koskevat huolenaiheet. Jos Finanssivalvonta pyytää vakuutusyhtiöiltä kyseistä lisäarviota, vakuutusyhtiön olisi otettava arvio huomioon sijoituspäätöksissään.

Pykälän 4 momentin mukaan Finanssivalvonnan päättäessä pyytääkö se makrovakautta koskevaa lisäarviota vakuutusyhtiöltä, joka on 26 luvussa tarkoitetun ryhmävalvonnan piiriin kuuluva tytäryhtiö, sen olisi arvioitava tekeekö vakuutusyhtiön kanssa samassa ryhmässä osakasyrityksessä oleva vakuutusyritys, vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on Euroopan unionissa, kyseisen arvion ryhmätasolla ja kattaako se kyseisen tytäryhtiön erityispiirteet.

Pykälän 1–4 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 132 artiklan 5–7 kohta.

21 §. *Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet.* Pykälän 1 ja 3 kohtaan tehdään tekniset viittaamuutokset momenttien siirtymisen vuoksi.

7 luku **Tilintarkastus ja erityinen tarkastus**

1 §. *Sovellettava laki.* Pykälän 2 momentista ehdotetaan poistettavaksi viittaus kumottuun 3 §:ään.

6 §. *Vakuutusyhtiön tilintarkastusta koskevat erityiset säännökset.* Pykälän 1 momentista ehdotetaan poistettavaksi turha viittaus työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 14 §:n mukaiseen vastuuvelkaan ja 16 §:n mukaiseen vakavaraisuuspääomaan sekä sijoitustoimintaan. Pykälää ei työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 1 luvun 3 §:n mukaan sovelleta työeläkevakuutusyhtiöihin ja samasta asiasta säädetään työeläkevakuutusyhtiölain 5 luvun 13 b §:ssä.

Lisäksi pykälän 2 momentissa ehdotetaan vaihdettavaksi sana kertomus sanaan raportti. Tilintarkastajan raportoinnista puhuttaessa termiä ”kertomus” tulisi käyttää vain silloin, kun viitataan tilintarkastuslain mukaiseen tilintarkastuskertomukseen. Kestävyysraportoinnin

varmennuksesta puolestaan annetaan tilintarkastuslain mukaan kestävyysraportin varmennuskertomus. Muissa tilintarkastajan suorittamissa varmennuksissa tulisi käyttää muita termejä kuvaamaan raportointia.

8 a §. *Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen sisältyvän taseen tarkastus.* Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi vakuutusyhtiön vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen sisältyvän taseen, eli niin sanotun Solvenssi II -taseen, tarkastuksesta. Vakuutusyhtiölain 8 a luvussa säädetään vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevasta kertomuksesta ja sen sisällöstä. Luvussa ei säädetä taseesta, mutta käytännössä luvussa säädetty vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen tietyt tiedot julkistetaan taseen muodossa. Solvenssi II -taseen sisällöstä säädetään voimassa olevan sääntelyn mukaisesti komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2023/894 vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten valvonnassa tarvittavien tietojen toimittamisessa valvontaviranomaisille käytettäviä taulukoita koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY soveltamiseksi sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2450 kumoamisesta.

Solvenssi II -direktiivin vakavaraisuussääntely perustuu markkinaehtoisesti arvostettuun taseeseen. Vakuutusyhtiön varat ja velat arvostetaan Solvenssi II -direktiivin mukaisessa taseessa markkinaehtoisesti niiden käypään arvoon, joka tarkoittaa arvoa, josta ne olisivat vaihdettavissa liiketoimeen halukkaiden, toisistaan riippumattomien osapuolten välillä.

Taseen varojen osalta Solvenssi II -direktiivin säännösten mukaisesti laaditussa taseessa sijoitukset arvostetaan markkinaehtoisesti. Sen sijaan kirjanpidon taseessa sijoitukset arvostetaan pääsääntöisesti hankintameno mukaan, paitsi jos markkina-arvo alittaa hankintahinnan.

Voimassa olevaan vakuutusyhtiölakiin sisältyy kahdenlaisia, sekä kirjanpitoon, että vakavaraisuuteen liittyviä vastuuvetäjäkäytäntöjä. Solvenssi II -direktiivin mukaisen taseen velkojen arvostus eroaa tilinpäätöstä varten laadittavan taseen velkojen arvostuksesta, erityisesti vastuuvetäjän laskemisen osalta. Solvenssi II -direktiivin mukaisessa taseessa velat arvostetaan käypään arvoon ja vastuuvetäjä lasketaan pääsääntöisesti parhaan estimaatin ja riskimarginaalin summana. Paras estimaatti on vakuutus sopimuksista aiheutuvien velvoitteiden täyttämiseen liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen odotettu nykyarvo, joka lasketaan kassavirtojen todennäköisyyksillä painotettuna keskiarvona käyttäen Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkaisemaa riskitöntä korkokäyrää. Vastuuvetäjä diskontataan kyseisellä korkokäyrällä. Riskimarginaalilla varmistetaan, että vastuuvetäjän määrä vastaa sitä määrää, jolla vakuutusyhtiö voi kattaa vakuutus sopimuksista aiheutuvat velvoitteensa. Kirjanpidon vastuuvetäjän osalta laskuperustekorko ei ole vastaavalla tavalla markkinaehtoinen, eikä vastuuvetäjän lisä nimenomaista riskimarginaalia, vaan vastuuvetäjä lasketaan muilla keinoin turvaavasti.

Lisäksi vahinkovakuutusyhtiöllä tasoitusmäärä voi aiheuttaa merkittävän eron kirjanpidon ja vakavaraisuuslaskennan vastuuvetäjän välillä. Solvenssi II -direktiivin mukaisessa taseessa tasoitusmäärä katsotaan osaksi omaa varallisuutta, kun taas tilinpäätöstä varten laadittavassa taseessa tasoitusmäärä on osa vastuuvetäjää.

Voimassa olevan lain mukainen tilintarkastus ulottuu vakuutusyhtiöiden vastuuvetäjän osalta vain 9 luvun mukaisen tilinpäätöksen vastuuvetäjän tarkastamiseen. Jatkossa tilintarkastus kattaisi myös 10 luvun mukaisen vakavaraisuuslaskentaan liittyvän vastuuvetäjän.

Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 51 a artiklan 1 kohta, siltä osin, kuin siinä säädetään Solvenssi II -direktiivin mukaisen taseen tarkastuksesta.

Lisäksi pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että 1 momentin mukaista tarkastusvelvollisuutta ei kuitenkaan sovellettaisi pieniin ja ei-monimutkaisiin vakuutusyhtiöihin eikä vakuutuskytkösyhtiöihin. Kyseisten yhtiöiden osalta nykytila jäisi siis voimaan. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 51 a artiklan 1 kohta, siltä osin, kuin siinä säädetään pieniä ja ei-monimutkaisia vakuutusyhtiöitä sekä vakuutuskytkösyhtiöitä koskevasta Solvenssi II -taseen tarkastusta koskevasta poikkeuksesta.

8 luku **Oma pääoma, tilinpäätös, toimintakertomus ja konserni**

27 §. Puolivuosikatsaus. Pykälästä ehdotetaan poistettavaksi vanhentuneet viittaukset arvopaperimarkkinalain (746/2012) mukaiseen osavuositarkastukseen ja johdon osavuotiseen selvitykseen ja vaihdettavaksi viittaukseksi puolivuositarkastukseen, josta voimassa olevan arvopaperimarkkinalain 7 luvun 10–13 §:ssä säädetään.

8 a luku **Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevien tietojen julkistaminen**

1 §. Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus tulisi sen julkistamisen yhteydessä toimittaa Finanssivalvonnalle 18 viikon kuluessa yhtiön tilikauden päättymisestä. Voimassa olevassa laissa säädetään jo kertomuksen toimittamisesta Finanssivalvonnalle, sillä Finanssivalvonta toimii myös eurooppalaisen keskitetyn yhteyspisteen perustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/2859 (ESAP-asetus) mukaisena tiedonkeruuelimenä, jolle kertomus on toimitettava siten kuin Solvenssi II -direktiivin 304 b artiklassa ja ESAP-asetuksessa säädetään. Lisäyksellä pannaan täytäntöön direktiivin 51 artiklan 7 kohta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti, jonka mukaan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen olisi jatkossa koostuttava kahdesta osasta, jotka julkistetaan yhdessä. Kertomuksen ensimmäinen osa osoitetaan vakuutusosastajille ja edunsaajille ja toinen osa osoitetaan markkinoiden ammattilaisille. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 51 artiklan 1 kohdan toinen alakohta.

Voimassa olevan pykälän 2 momentin sisältö siirrettäisiin pykälän 3 momentiksi ja 3 momentin voimassa oleva säännös muiden julkistettujen tietojen käyttämisestä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen julkistamisessa siirrettäisiin tämän luvun 2 §:n 3 momenttiin. Lisäksi momenttiin ehdotetaan lisättäväksi viittaukset tähän lukuun ehdotettuun 4 a, 4 b, 5 a ja 5 b §:ään.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jonka mukaan vakuutusyhtiön olisi toimitettava Finanssivalvonnalle yhdessä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen kanssa tilintarkastajan laatima 7 luvun 8 a §:n 2 momentissa tarkoitettu tarkastusraportti. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 51 a artiklan 6 kohta.

Pykälän 4 momentti siirrettäisiin sisällöltään muuttumattomana 5 momentiksi.

2 §. Kertomuksen sisältö. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä säädettäisiin erikseen vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen vakuutusosastajille ja edunsaajille tarkoitettua osan sisällöstä ja markkinoiden ammattilaisille tarkoitettua osan

sisällöstä. Vakuutusnottajille ja edunsaajille tarkoitettussa osassa esitettäisiin lyhyesti keskeiset tiedot yhtiön toiminnasta, tuloksesta, pääomahallinnasta ja riskiprofiilista. Markkinoiden ammattilaisille tarkoitettu osa sisältäisi yksityiskohtaiset tiedot yhtiön liiketoiminnasta ja hallintojärjestelmästä, tarkat tiedot vakavaraisuuslaskennan vastuuvälästä ja muista veloista, vakavaraisuusasemasta sekä muita alan ammattilaisille suunnattuja tietoja.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettävän vakuutusnottajille ja edunsaajille tarkoitetuista tiedoista koostuvan osan sisällöstä. Momentin 1 kohdan mukaan osassa olisi esitettävä lyhyt kuvaus yhtiön liiketoiminnasta ja tuloksesta. Momentin 2 kohdan mukaan osassa olisi esitettävä lyhyt kuvaus yhtiön pääomahallinnasta ja riskiprofiilista, myös kestävyysriskien osalta. Momentin 3 kohdan mukaan osassa olisi myös oltava maininta siitä, julkistaako yhtiö kirjanpitolain 7 luvun 2 §:n 7 kohdassa tarkoitetun kestävyysraportin. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 51 artiklan 1 a kohta.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettävän markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvan osan sisällöstä. Momentin 1 kohdan mukaan osassa olisi esitettävä kuvaus yhtiön liiketoiminnasta ja tuloksesta. Momentin 2 kohdan mukaan osassa olisi esitettävä kuvaus yhtiön hallintojärjestelmästä. Momentin 3 kohdan mukaan osassa olisi esitettävä erillisen kuvauksen varojen, vakavaraisuuslaskennan vastuuvälän ja muiden velkojen osalta niiden arvostuksessa käytetyistä kriteereistä ja menetelmistä. Momentin 4 kohdan mukaan osassa olisi esitettävä pääomahallinnan ja riskiprofiilin kuvaus. Kohdassa säädetään niistä tiedoista, jotka olisi ainakin sisällytettävä kyseiseen kuvaukseen. Momentin 5 kohdan mukaan osassa on esitettävä tieto siitä, onko yhtiö altistunut olennaisesti ilmastonmuutosriskeille. Vakuutusyhtiölain 6 luvun 12 b §:ään ehdotetaan lisättäväksi säännös ilmastonmuutosriskien olennaisuuden arvioinnista. Jos yhtiö on altistunut olennaisesti ilmastonmuutosriskeille, olisi myös esitettävä tieto siitä, onko yhtiö ryhtynyt toimiin. Momentin 6 kohdan mukaan osassa olisi oltava maininta siitä, julkistaako yhtiö kirjanpitolain 7 luvun 2 §:n 7 kohdassa tarkoitetun kestävyysraportin. Momentin 7 kohdan mukaan osassa olisi esitettävä kuvaus yhtiön kestävyysriskien hallintaa koskevasta suunnitelmasta. Komissio täsmentää delegoidulla asetuksella sitä, mitä tietoja kestävyysriskien hallintaa koskevasta suunnitelmasta on julkistettava osana vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan säädettävän siitä, että markkinoiden ammattilaisille tarkoitettussa osassa vakuutusyhtiö voi hyödyntää muita sääntelyn vaatimusten mukaan julkistettuja tietoja tai viitata niihin, jos kyseiset tiedot vastaavat laadulta ja laajuudeltaan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa esitettäviä tietoja. Säännös vastaa sitä, mitä voimassa olevan lain 1 §:n 3 momentissa säädetään, kuitenkin siten, että jatkossa säännös koskisi vain markkinoiden ammattilaisille tarkoitettua osaa, eikä vakuutusnottajille ja edunsaajille tarkoitettua osaa. Lisäksi säännös koskisi tämän luvun 3, 4, 4 a ja 4 b §:n mukaisesti kertomuksessa esitettäviä tietoja.

Pykälän 2 ja 3 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 51 artiklan 1 b kohta.

3 §. *Analyysi oman varallisuuden merkittävästä muutoksesta.* Pykälän viittaus ehdotetaan muutettavaksi viittaukseksi 2 §:n 2 momentin 4 kohdan a alakohtaan, jossa jatkossa säädetään pääomahallinnan ja riskiprofiilin kuvaukseen sisällytettävistä tiedoista oman varallisuuden rakenteesta, määrästä ja laadusta. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 51 artiklan 1 kohdan 1 alakohtaan tehty muutos.

4 §. *Vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja pääomavaatimuksen korotuksen julkistaminen.* Pykälän 1 momentin johdantokappaleen viittaus ehdotetaan muutettavaksi viittaukseksi 2 §:n 2 momentin 4 kohdan b alakohtaan, jossa jatkossa säädetään pääomahallinnan ja riskiprofiilin

kuvaukseen sisällytettävistä tiedoista vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen määristä. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 51 artiklan 1 kohdan 2 alakohtaan tehty muutos.

4 a §. *Vastaavuuskorjausta ja volatiliteettikorjausta koskevien tietojen julkistaminen.* Pykälä on uusi. Pykälässä ehdotetaan säädettävän vastaavuuskorjausta ja volatiliteettikorjausta koskevien tietojen julkistamisesta osana vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta.

Pykälän 1 momentin mukaan vakuutusyhtiön olisi soveltaessaan vastaavuuskorjausta sisällytettävä varojen, vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja muiden velkojen osalta niiden arvostuksessa käytetyistä kriteereistä ja menetelmistä koskevaan kuvaukseen ja oman varallisuuden rakennetta, määrää ja laatua sekä vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen määrää koskevaan kuvaukseen kuvaus vastaavuuskorjauksesta sekä siitä velvoitteiden ja varattujen omaisuuserien salkusta, johon vastaavuuskorjausta sovelletaan, sekä määrällinen arvio siitä, miten vastaavuuskorjauksen käyttämättä jättäminen vaikuttaisi yhtiön taloudelliseen asemaan.

Pykälän 2 momentin mukaan vakuutusyhtiön olisi sisällytettävä varojen, vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja muiden velkojen osalta niiden arvostuksessa käytetyistä kriteereistä ja menetelmistä koskevaan kuvaukseen ja oman varallisuuden rakennetta, määrää ja laatua sekä vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen määrää koskevaan kuvaukseen maininta siitä, käyttääkö yhtiö volatiliteettikorjausta. Jos volatiliteettikorjausta käytetään, yhtiön olisi julkistettava määrällinen arvio siitä, miten volatiliteettikorjauksen käyttämättä jättäminen vaikuttaisi yhtiön taloudelliseen asemaan ja kunkin asianomaisen valuutan, tai soveltuvin osin maan, osalta 10 luvun 8 a §:n mukaisesti laskettu volatiliteettikorjaus ja vastaavat vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaat estimaatit.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 51 artiklan 1 c kohta.

4 b §. *Korkokäyrää koskevien tietojen julkistaminen.* Pykälä on uusi. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi korkokäyrää koskevien tietojen julkistamisesta osana vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta.

Pykälän 1 momentin mukaan vakuutusyhtiön olisi vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa esitettävä vaikutukset, jotka aiheutuvat siitä, että 10 luvun 2 §:ssä tarkoitetun vastuuvelan laskemisessa vakuutusyhtiö käyttää asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää ilman vastaavuus- ja volatiliteettikorjausta, joka on määritelty korkokäyrään liittyvää vaiheistusmekanismia soveltamatta, sen sijaan, että vakuutusyhtiö käyttäisi asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää ilman vastaavuus- ja volatiliteettikorjausta, joka on määritelty soveltaen korkokäyrää koskevaa vaiheistusmekanismia.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin niistä tilanteista, jolloin 1 momentin mukainen julkistamisvelvoite ei sovellu. Kyse olisi tiettyyn valuuttaan liittyvistä tiedoista, momentissa säädetyissä tilanteissa. Momentin 1 kohdan mukaan julkistamisvelvoite ei soveltuisi, jos kyseisen valuutan määräisten vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osuus kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista on enintään 5 prosenttia. Lisäksi momentin 2 kohdan mukaan julkistamisvelvoite ei soveltuisi, jos kyseisen valuutan määräisiin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osalta niiden tulevaisuuden kassavirtojen osuus, joissa maturiteeteissa asiaankuuluva riskitön korkokäyrä on ekstrapoloitu

kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista, on enintään 10 prosenttia.

Pykälän 1 ja 2 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 51 artiklan 8 kohta.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin, että vakuutusyhtiön, joka soveltaa korkokäyrään liittyvää vaiheistusmekanismia on julkistettava se, että se käyttää vaiheistusmekanismia ja vaiheistusmekanismin soveltamatta jättämisen vaikutukset markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvassa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osassa. Pykälän 3 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 77 a artiklan 2 kohdan neljäs alakohta.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin korkokäyrää koskevan vaiheistusmekanismin ja muiden vakuutusyhtiön mahdollisesti käyttämien siirtymätoimenpiteiden yhteisvaikutusten julkistamisesta. Solvenssi II -direktiiviä säädettäessä säädettiin tietyistä siirtymätoimenpiteistä, jotka on kansallisesti pantu täytäntöön vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetussa laissa (304/2015) ja joita vakuutusyhtiöt ovat voineet soveltaa vuoden 2016 alusta lähtien. Vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain (304/2015) 11 §:ssä säädetään henkivakuutusyhtiön korkokäyrän korjauksesta ja 12 §:ssä säädetään vastuovelkaa vakavaraisuuslaskennasta koskevasta siirtymäkauden vähennyksestä. Kumpaakin siirtymätoimenpidettä on edelleen mahdollista käyttää 1 päivään tammikuuta 2032 asti. Jos vakuutusyhtiö käyttää useampaa kuin yhtä yllä mainituista vaiheistus- ja siirtymätoimenpiteistä, yhtiön on julkistettava vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvassa osassa minkälainen yhteisvaikutus vaiheistus- ja siirtymätoimenpiteiden soveltamatta jättämisellä olisi yhtiön taloudelliseen asemaan. Pykälän 4 momentti perustuu direktiivin 308 f artiklaan.

4 c §. *Korkoalariskiosioon liittyvän vaiheistuksen julkistaminen.* Pykälässä säädettäisiin korkoalariskiosioon liittyvän vaiheistuksen julkistamisesta. Direktiivin 111 artiklan 2 a kohdan mukaan, kun komissio antaa direktiivin täydentämiseksi delegoituja säädöksiä, joilla täsmennetään korkoriskialaosion laskennassa käytettävät menetelmät, oletukset ja vakioparametrit pääomavaatimusten herkkyyden parantamiseksi korkojen kehityksen mukaisesti, korkoriskialaosion muutokset voidaan toteuttaa vaiheittain enintään viiden vuoden siirtymäkauden aikana. Jos komissio säätää vaiheistuksesta delegoidussa asetuksessa, vaiheistuksen käyttäminen on pakollista kaikille vakuutusyhtiöille. Jos komissio säätää korkoalariskiosion vaiheistuksesta, vakuutusyhtiön on julkistettava tieto siitä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvassa osassa. Lisäksi yhtiön on julkistettava määrällinen arvio siitä, millainen vaikutus tämän vaiheistuksen soveltamatta jättämisellä olisi yhtiön taloudelliseen asemaan. Pykälä perustuu direktiivin 111 artiklan 2 a kohtaan ja 3 kohdan 2 alakohtaan.

5 §. *Julkistamista koskevat poikkeukset.* Pykälän 1 momentin viittaus ehdotetaan muutettavaksi viittaukseksi 2 §:n 1 momentin 2 kohtaan ja 2 momentin 4 ja 5 kohtaan, jossa jatkossa säädetään niistä tiedoista, joita ei voisi edes Finanssivalvonnan suostumuksella jättää julkistamatta. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 53 artiklan 4 kohta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi 3 momentti, jonka mukaan jälleenvakuutusyhtiön ei tarvitsisi julkistaa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen vakuutusentottajille ja edunsaajille tarkoitettua osaa. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 51 artiklan 5 kohta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi 4 momentti, jonka mukaan pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön olisi julkistettava vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen

markkinoiden ammattilaisille tarkoitettussa osassa ainoastaan komission Solvenssi II -direktiivin 56 artiklan perusteella antamissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa tarkoitettujen määrälliset tiedot. Pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön olisi kuitenkin kolmen vuoden välein julkistettava täydellinen vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus, joka sisältää kaikki sääntelyssä edellytetyt tiedot. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 51 artiklan 6 kohta.

5 a §. *Vakuutuskytkösyhtiön julkistamista koskevat poikkeukset.* Pykälä on uusi. Pykälässä ehdotetaan säädettävien vakuutuskytkösyhtiöiden julkistamista koskevasta poikkeuksesta.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin edellytyksistä, jotka täyttämällä vakuutuskytkösyhtiö vapautettaisiin velvollisuudesta julkistaa vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitettu osa, ja 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuun markkinoiden ammattilaisille tarkoitettuun osaan olisi sisällytettävä ainoastaan komission Solvenssi II -direktiivin 56 artiklan perusteella antamissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa tarkoitettujen määrälliset tiedot. Momentin 1 kohdan mukaan vakuutuskytkösyhtiön vakuutettujen henkilöiden ja edunsaajien olisi oltava oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutuskytkösyhtiö kuuluu, tai luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutus-sopimusten piiriin, ja vakuutuskytkösyhtiön liiketoiminta, joka kattaa sellaiset luonnolliset henkilöt, jotka voivat kuulua ryhmän vakuutus-sopimusten piiriin, on alle 5 prosenttia vakavaraisuuslaskennan vastuuvälästä. Momentin 2 kohdan mukaan vakuutuskytkösyhtiön vakuutusvelvoitteet sekä vakuutuskytkösyhtiön jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutus-sopimukset eivät saa koostua pakollisista vastuuvakuutuksista. Momentin 3 kohdassa säädettäisiin lisäedellytyksistä jälleenvakuutuskytkösyhtiölle. Jälleenvakuutuskytkösyhtiön emoyritykselle tai mille tahansa ryhmään kuuluvalla yritykselle annetut voimassa olevat lainat, mukaan lukien konsernitilijärjestelyt, eivät saa ylittää 20 prosenttia yhtiön varojen kokonaismäärästä ja jälleenvakuutuskytkösyhtiön vakavaraisuuslaskennan vastuuvälän bruttomäärästä aiheutuva enimmäistappio olisi voitava arvioida deterministisesti käyttämättä stokastisia menetelmiä. Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 51 artiklan 3 ja 4 kohta.

5 b §. *Määräaikaisten pidentämisen poikkeuksellisissa olosuhteissa.* Pykälä on uusi. Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että Finanssivalvonta voisi pyytää Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisesta arvioimaan, vaikuttaako poikkeuksellinen terveysuhka, luonnonkatastrofi tai muu äärimmäinen tapahtuma olennaisesti vakuutusyhtiöiden toimintamahdollisuuksiin ja estääkö se niitä toimittamasta vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta sille asetetussa määräajassa. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi suorittaa kyseisen arvioinnin omasta aloitteestaan tai komission taikka jonkin valvontaviranomaisen pyynnöstä. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on toimitettava arviointi komissiolle viimeistään viikon kuluttua pyynnön vastaanottamisesta. Viranomaisen on julkistettava tieto verkkosivustoillaan, jos se arvioi, että poikkeuksellinen terveysuhka, luonnonkatastrofi tai muu äärimmäinen tapahtuma vaikuttaa vakuutusyhtiöiden mahdollisuuksiin toimittaa tiedot ajallaan. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 304 e artikla siltä osin, kun Finanssivalvonta voi pyytää vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen liittyvän määräajan pidentämisen arviointia Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselta.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan mainittavaksi informatiivisesti, että mikäli määräaika pidennetään, siitä säädetään komission delegoidulla asetuksella. Solvenssi II -direktiivin 304 e artiklan 2 kohdassa siirretään valta komissiolle antaa delegoituja säädöksiä määräaikaisten pidentämisestä.

10 luku **Varojen ja velkojen arvostaminen ja vastuovelka vakavaraisuuslaskennassa**

7 §. Korkokäyrä. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi viittaus uuteen 8 a §:ään, jossa jatkossa säädetään volatilitteettikorjauksesta.

Pykälän 2 momentista ehdotetaan poistettavaksi viittaus komission asetukseen.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka mukaan riskittömän korkokäyrän määrittämisessä on käytettävä sellaisista rahoitusvälineistä saatuja tietoja, joiden maturiteettien osalta kyseisten rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Niiden maturiteettien osalta, jotka ovat ensimmäisen tasoituspisteen jälkeen, riskitön korko ekstrapoloidaan.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jossa määritetään ensimmäinen tasoituspiste. Kunkin valuutan osalta ensimmäinen tasoituspiste on pisin maturiteetti, jossa kyseisen maturiteetin rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät sekä kyseisen maturiteetin tai pidemmän maturiteetin liikkeessä olevien joukkovelkakirjalainojen prosenttiosuus kaikista kyseisen valuutan määräisistä liikkeessä olevista joukkovelkakirjalainoista on riittävän suuri.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 5 momentti, jossa säädetään korkokäyrän ekstrapoloinnista. Ekstrapoloinnissa käytetään likvidiä termiinikorkoa, jonka on perustuttava pisimpiin sellaisiin maturiteetteihin liittyvään yhteen tai useampaan termiinikorkoon, joiden osalta asiaankuuluvien rahoitusvälineiden markkinoiden voidaan havaita olevan syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Ekstrapoloidun termiinikoron on oltava korkokäyrän päätearvon ja likvidin termiinikoron painotettu keskiarvo, laskettuna siten, että maturiteetin kasvaessa korkokäyrän päätearvon paino laskennassa kasvaa. Jos maturiteetti on vähintään 40 vuotta ensimmäisen tasoituspisteen jälkeen, korkokäyrän päätearvon painotuksen on oltava vähintään 77,5 prosenttia.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 6 momentti, jonka mukaan korkokäyrän ekstrapoloidussa osassa on otettava huomioon tiedot muista rahoitusvälineistä kuin joukkovelkakirjalainoista, jos kyseisten rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät.

Pykälään tehtävillä muutoksilla pannaan täytäntöön direktiivin 77 a artiklan 1 kohta.

Pykälän 7 momentiksi ehdotetaan informatiivista viittausta komission asetukseen, jossa myös säädetään ekstrapoloinnista.

7 a §. Korkokäyrän vaiheistusmekanismi. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi korkokäyrän vaiheistuksesta. Vaiheistusmekanismin käytölle tulisi saada Finanssivalvonnan ennalta antama lupa. Vaiheistusmekanismissa parametrit, joilla määritetään, kuinka nopeasti termiinikorot lähestyvät ekstrapolaatiossa korkokäyrän päätearvoa, asetetaan muutoslain voimaantulopäivänä siten, että riskitön korkokäyrä on riittävän samanlainen kuin kyseisen päivän riskitön korkokäyrä, joka on määritetty muutoslain voimaantuloa edeltävänä päivänä sovellettavien ekstrapolointia koskevien sääntöjen mukaisesti ja näitä parametrejä pienennetään lineaarisesti kunkin kalenterivuoden alussa siten, että ekstrapolaation lopullisia parametrejä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2032 lähtien.

Vaiheistusmekanismi ei saa vaikuttaa rahoitusmarkkinoiden syvyyden, likviditeetin ja läpinäkyvyyden arviointiin eikä vakuutusyhtiölain 10 luvun 7 §:n 4 momentissa tarkoitettuun ensimmäiseen tasoituspisteeseen.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 77 a artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta.

8 §. Vastaavuuskorjauksen käyttäminen. Pykälän otsikosta ehdotetaan poistettavaksi viittaus volatiliteettikorjaukseen ja siitä ehdotetaan poistettavaksi ensimmäistä momenttia lukuun ottamatta kaikki muut momentit, jotka liittyvät volatiliteettikorjaukseen. Pykälän ehdotetaan koskevan jatkossa vain vastaavuuskorjauksen käyttämistä, volatiliteettikorjauksesta ehdotetaan säädettävän jatkossa uudessa 8 a §:ssä.

8 a §. Volatiliteettikorjauksen käyttäminen. Pykälä on uusi ja siinä ehdotetaan säädettävän volatiliteettikorjauksesta. Volatiliteettikorjauksesta säädetään direktiivin 77 d artiklassa. Ennen muutosdirektiiviä voimassa olleen direktiivin mukaan Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen julkaisi volatiliteettikorjauksen. Jatkossa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ei enää julkaise volatiliteettikorjausta, vaan volatiliteettikorjauksen laskennassa tarvittavia tietoja ja vakuutusyhtiön on laskettava itse volatiliteettikorjaus näihin tietoihin perustuen direktiivissä säädetyllä tavalla.

Pykälän 1 momentin mukaan volatiliteettikorjauksen käyttämiseen vaaditaan jatkossa Finanssivalvonnan lupa. Vakuutusyhtiö voisi Finanssivalvonnan ennalta antamalla luvalla käyttää parasta estimaattia laskiessaan riskittömään korkokäyrään volatiliteettikorjausta, jos tietyn valuutan volatiliteettikorjausta sovelletaan yhtiön kaikkiin sellaisiin kyseisen valuutan määräisiin vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteisiin, joissa kyseisten velvoitteiden parhaan estimaatin laskennassa käytetty asiaankuuluva riskitön korkokäyrä ei sisällä vastaavuuskorjausta ja yhtiö osoittaa Finanssivalvonnalle, että sillä on käytössä asianmukaiset menettelyt volatiliteettikorjauksen laskemiseksi. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 77 d artiklan 1 kohta.

Pykälän 2 momentin mukaan Finanssivalvonta voisi vaatia vakuutusyhtiötä lopettamaan volatiliteettikorjauksen käyttämisen, jos yhtiö ei enää täytä Finanssivalvonnan luvan edellytyksiä. Jos yhtiö tämän jälkeen täyttää edellytykset uudestaan, sen on haettava Finanssivalvonnalta uutta lupaa, jos se haluaa käyttää volatiliteettikorjausta. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 77 d artiklan 1 b kohta.

Direktiivin 77 d artiklan 1 c, 2–4 ja 4 a kohdassa säädetään tarkemmin volatiliteettikorjauksen laskemisesta. Kyseiset kohdat pannaan täytäntöön tämän luvun 15 §:n nojalla annettavalla asetuksella. Kunkin valuutan osalta asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän volatiliteettikorjaus perustuu marginaaliin sen koron, joka voitaisiin saada kyseisen valuutan velkainstrumentteihin tehdyistä sijoituksista koostuvasta viitesalkusta, ja kyseisen valuutan asiaankuuluvan riskittömän peruskorkokäyrän korkojen välillä. Viitesalkun on oltava edustava niiden kyseisen valuutan määräisten omaisuuserien osalta, joihin vakuutusyritykset sijoittavat vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin kattamiseksi. Muiden valuuttojen kuin euron osalta volatiliteettikorjaus on 85 prosenttia valuutan luottomarginaalin herkkyyssuhteen ja valuutan riskikorjatun marginaalin tulosta. Kunkin valuutan riskikorjattu marginaali lasketaan erotuksena edellä kuvatun marginaalin ja kyseisen marginaalin sen osuuden välillä, joka perustuu realistiseen arvioon omaisuuseriin liittyvästä odotetusta tappiosta, odottamattomasta luottoriskistä tai muusta riskistä. Euron osalta volatiliteettikorjaus on edellä kuvatulla tavalla laskettu tulos korotettuna makrotason volatiliteettikorjauksella. Makrotason volatiliteettikorjaus perustuu euron luottomarginaalin herkkyyssuhteeseen, euron riskikorjattuun marginaaliin, kunkin maan riskikorjattuun marginaaliin ja kunkin maan

maakohtaiseen korjauskertoimeen. Kunkin maan riskikorjattu marginaali lasketaan samalla tavalla kuin riskikorjattu marginaali euron osalta, mutta sen perustana käytetään viitesalkkua, joka on edustava niiden omaisuuserien osalta, joihin vakuutusyritykset sijoittavat kattaakseen kyseisen maan vakuutusmarkkinoilla myytyjen euromääräisten tuotteiden vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin.

Lisäksi yhtiö voi valvontaviranomaisen luvalla käyttää valuutan riskikorjattuun marginaaliin yrityskohtaista korjausta, tietyin edellytyksin ja rajoituksin. Tällöin makrotason korjausta ei saa soveltaa.

Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen julkaisee kunkin asiaankuuluvan valuutan ja kansallisen vakuutusmarkkinan osalta riskikorjatun marginaalin ja kunkin jäsenvaltion osalta velkainstrumentteihin tehtyjen sijoitusten prosenttiosuuden maassa toimiluvan saaneiden vakuutusyritysten varojen kokonaismäärästä.

10 §. Riskimarginaali. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että riskimarginaalin laskennassa käytettävää vakavaraisuuspääomavaatimusta mukautetaan ajallisesti. Voimassa olevan lain mukaan riskimarginaali lasketaan määrittämällä sen suuruisen pääoman kustannus, joka vastaa sitä vakavaraisuuspääomavaatimusta, joka tarvitaan vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden täyttämiseksi niiden kestoajan. Riskimarginaalin laskennasta säädetään tällä hetkellä komission asetuksen 37 artiklassa. Sen mukaan riskimarginaali lasketaan määrittämällä komission asetuksen 38 artiklan mukaisesti vakavaraisuuspääomavaatimus tuleville vuosille, summaamalla riskittömällä peruskorolla laskentahetkeen diskontatut vakavaraisuuspääomavaatimukset ja kertomalla näin saatu tulos pääomakustannuksen tasolla. Ehdotuksen mukaan jatkossa vakavaraisuuspääomavaatimusta mukautettaisiin ajallisesti, mukautus koostuu eksponentiaalisesta ja aikasidonnaisesta tekijästä. Jatkossa riskimarginaalia laskettaessa vuoden t vakavaraisuuspääomavaatimus kerrottaisiin tekijällä $\max(\lambda t, f)$, missä $\lambda = 0.96$ ja $f = 0.5$. Tämä vähentää ajallisesti kauempana olevien riskien vaikutusta. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 77 artiklan 5 kohtaan tehty muutos.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka mukaan pääomakustannuksen taso on 4,75 prosenttia. Pääomakustannuksen tasosta on aiemmin säädetty komission asetuksella, mutta direktiivin uudelleentarkastelussa pääomakustannuksen taso nostettiin direktiiviin. Direktiivin 77 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukaan komission tarkastelee pääomakustannuksen tasoa uudelleen säännöllisesti. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 77 artiklan 6 kohta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jossa säädetään siitä, että jos vakuutus- ja jälleenvakuutus sopimukseen sisältyy rahoitusehtoja ja taloudellisia takuita, parhaan estimaatin laskennassa käytetyissä menetelmissä on otettava asianmukaisesti huomioon, että kyseisistä sopimuksista johtuvien kassavirtojen nykyarvo voi riippua sekä tulevien tapahtumien ja tulevan kehityksen odotetusta tuloksesta että siitä, miten toteutunut tulos mahdollisesti poikkeaa odotetusta tuloksesta tietyissä skenaarioissa. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 77 artiklan 7 kohta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 5 momentti, jonka mukaan pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt sekä sellaiset yhtiöt, joille Finanssivalvonta on antanut 2 a luvun 14 §:ssä tarkoitetun hyväksynnän, voivat käyttää parhaan estimaatin laskennassa turvaavaa determinististä arvostusta niiden henkivakuutusvelvoitteiden osalta, joihin liittyy sellaisia optioita ja takuita, joita ei pidetä olennaisina. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 77 artiklan 8 kohta.

Voimassa olevan pykälän 3 momentti siirtyy sisällöltään muuttumattomana 6 momentiksi.

11 §. Poikkeukset parhaan estimaatin ja riskimarginaalin laskennassa. Pykälän 2 momentista ehdotetaan poistettavaksi sana vakuutustekninen. Käsite vakuutustekninen vastuuelka tulee direktiivin käännöksestä, mutta muissa vakuutusyhtiölain säännöksissä on Solvenssi II -direktiivin mukaisesta vastuuelasta käytetty käsitettä vakavaraisuuslaskennan vastuuelka, joten sitä ehdotetaan käytettävän koko laissa. Tässä pykälässä ei kuitenkaan ole tarpeen eritellä mistä vastuuelasta on kyse, sillä luku koskee vakavaraisuuslaskennan vastuuelkaa.

15 §. Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksenantovaltuudet. Voimassa olevassa pykälässä säädetään, että vastaavuuksien käyttämisen edellytyksistä ja laskemisesta annetaan tarkemmat säännökset sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella. Tätä täydennetään niin, että sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella säädetään myös volatilitteettikorjauksen laskemisesta. Asetuksenantovaltuuden perusteella annettavilla säännöksillä pannaan täytäntöön direktiivin 77 d artiklan 1 b, 2, 3, 4 ja 4 a kohta.

11 luku **Pääomavaatimukset**

8 §. Perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskeminen. Pykälän 4 momentista poistetaan Solvenssi II -direktiivin määritelmä, sillä jatkossa direktiivi määriteltäisiin 1 luvun 2 a §:ssä.

12 §. Markkinariskiosio. Pykälän 1 momentti vastaa sisällöltään voimassa olevassa laissa säädettyä. Pykälän 2 momentti vastaa muuten sisällöltään voimassa olevassa laissa säädettyä, mutta momentin 2 kohdasta ehdotetaan poistettavan viittaus symmetriseen korjaukseen, sillä siitä säädettäisiin jatkossa 3 momentissa.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka mukaan standardikaavan mukaiseen osakeriskin pääomavaatimukseen tehty symmetrinen mukautus, jolla katetaan osakkeiden hintatason muutoksiin liittyvä riski, ei saa johtaa siihen, että sovelletaan osakepääomavaatimusta, joka on yli 13 prosenttiyksikköä pienempi tai suurempi kuin yksinkertaistettu standardikaavan mukainen osakeriskin pääomavaatimus. Symmetrisellä mukautuksella estetään se, että osakeriskin pääomavaatimus kasvaa tai pienenee kohtuuttomasti, jos osakeindeksi kasvaa tai pienenee huomattavasti pidemmän aikavälin tasosta. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 106 artiklan 3 kohta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jossa ehdotetaan säädettäväksi, että ennen 1 päivää tammikuuta 2023 syntyneisiin Euroopan unionin jäsenvaltion hallitukselta tai keskuspankilta muun kuin kyseisen maan valuutassa olevien saamisten osalta käytetään samoja parametreja kuin laskettaessa saamia kyseisen maan omassa valuutassa laskettaessa 2 momentin 4 kohdassa tarkoitetusta korkomarginaaliriskistä johtuvaa pääomavaatimusta komission asetuksen mukaisesti tai laskettaessa 2 momentin 6 kohdassa tarkoitetuista markkinariskikeskittymistä johtuvaa pääomavaatimusta komission asetuksen mukaisesti. Säännös perustuu direktiivin 308 b artiklan 12 kohtaan. Momentissa säädettyä sovelletaan myös 26 luvussa tarkoitettuun vakuutusyrittäjäryhmään, mikä perustuu direktiivin 308 b artiklan 17 kohdan ensimmäiseen alakohtaan.

Pykälän 3 momentti ehdotetaan siirrettävän 5 momentiksi. Momenttiin lisätään viittaus komission asetukseen symmetrisen mukautuksen osalta. Lisäksi informatiiviseen viittaukseen ehdotetaan lisättäväksi maininta kryptovarojen aiheuttamasta riskistä, josta jatkossa myös säädetään komission asetuksessa. Kryptovaralla tarkoitetaan kryptovarojen markkinoista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 ja direktiivien 2013/36/EU ja (EU)

2019/1937 muuttamisesta (EUVL L 150, 9.6.2023 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1114 3 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa tarkoitettua kryptovaraa. Direktiivin 105 artiklan 7 kohtaan on lisätty kyseinen valtuutus komissiolle antaa alemman asteista sääntelyä ja kryptovaran määritelmällä vastaa direktiivin 13 artiklan 42 kohdan määritelmää. Muilta osin 4 momentti vastaisi nykyistä 3 momenttia.

12 a §. Pitkäaikaiset osakesijoitukset. Pykälä on uusi ja siinä ehdotetaan säädettäväksi pitkäaikaisista osakesijoituksista. Tällä hetkellä pitkäaikaisista osakesijoituksista säädetään komission asetuksessa, mutta uudelleentarkastelun myötä pitkäaikaisten osakesijoitusten edellytykset ja sitä koskeva sääntely on nostettu direktiiviin.

Pykälän 1 momentissa luetellaan ne edellytykset, jotka osakesijoitusten alajoukon on täytettävä, jotta siihen kuuluvia sijoituksia voitaisiin pitää pitkäaikaisina osakesijoituksina. Momentin 1 kohdan mukaan osakesijoitusten alajoukon on oltava selkeästi yksilöity, ja sitä on hallinnoitava erillään muista yhtiön toiminnoista. Momentin 2 kohdan mukaan kullekin pitkäaikaisten osakesijoitusten salkulle on laadittava pitkän aikavälin salkunhoitoperiaatteet, jotka yhtiön hallitus hyväksyy ja jotka kuvastavat yhtiön sitoumusta pitää osakesijoitusten alajoukossa oman pääoman ehtoisia kokonaisvastuita keskimäärin yli viisi vuotta. Momentin 3 kohdan mukaan osakesijoitusten alajoukon on koostuttava ainoastaan ETA-valtioissa tai Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) jäsenmaissa listatuista osakkeista tai sellaisten yritysten listaamattomista osakkeista, joiden päätoimipaikat ovat ETA-valtiossa tai OECD:n jäsenmaissa. Momentin 4 kohdan mukaan vakuutusyhtiön on jatkuvasti ja myös stressiolosuhteissa kyettävä välttämään alajoukkoon kuuluvien pääomasijoitusten pakkomyynti viiden vuoden ajan. Momentin 5 kohdan mukaan vakuutusyhtiön riskienhallinnan sekä varojen ja velkojen hallinta- ja sijoituspolitiikan on kuvastettava sitä, että yhtiö aikoo pitää osakesijoitusten alajoukkoa ajanjaksolla, joka on yhteensopiva 2 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen kanssa ja yhtiö pystyy täyttämään 4 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen. Momentin 6 kohdan mukaan pääomasijoitusten alajoukon on oltava asianmukaisesti hajautettu siten, että vältetään liiallinen riippuvuus tietystä liikkeeseenlaskijasta tai yritysryhmästä sekä liiallinen riskin kasaantuminen koko riskiprofiililtaan samanlaisten pitkäaikaisten osakesijoitusten salkussa. Momentin 7 kohdan mukaan pääomasijoitusten alajoukkoon ei saa sisältyä omistusyhteyksiä.

Pykälän 2 momentin mukaan vakuutusyhtiön on tarkasteltava uudelleen 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetut salkunhoitoperiaatteet usein ottaen huomioon salkkujen tosiasiallinen hoito. Lisäksi salkunhoitoperiaatteet on sisällytettävä 6 luvun 12 §:ssä tarkoitettuun riski- ja vakavaraisuusarvioon.

Pykälän 3 momentin mukaan 1 momentissa säädettyjä edellytyksiä voidaan arvioida rahastojen tasolla, jos kyse on tietyt ehdot täyttävistä rahastosijoituksista.

Pykälän 4 momentin mukaan yhtiö, joka käsittelee osakesijoitusten alajoukkoa pitkäaikaisina osakesijoituksina, ei saa palata lähestymistapaan, johon ei sisälly pitkäaikaisia osakesijoituksia.

Pykälän 5 momentissa säädetään niistä toimista, johon yhtiön on ryhdyttävä, jos 1 momentissa luetellut edellytykset eivät enää täyty. Edellytysten täyttämättä jättämisestä olisi ilmoitettava Finanssivalvonnalle. Lisäksi yhtiön olisi toteutettava sellaiset toimenpiteet, joita vaaditaan edellytysten täyttämiseksi. Yhtiöllä olisi kuukausi aikaa suunnitella tarvittavat toimenpiteet ja viimeistään kuukauden kuluessa siitä, kun edellytysten täyttämättä jättäminen on todettu, yhtiön olisi toimitettava Finanssivalvonnalle tiedot niistä toimenpiteistä, jotka yhtiö aikoo toteuttaa edellytysten täyttämiseksi kuuden kuukauden kuluessa. Jos yhtiö ei kykene täyttämään uudelleen edellytyksiä kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona edellytysten täyttämättä

jättäminen todettiin ensimmäisen kerran, pääomasijoituksia ei saisi enää luokitella pitkäaikaisiksi osakesijoituksiksi kahden ja puolen vuoden ajan. Jos edellytykset eivät täyty senkään jälkeen, pääomasijoituksia ei saa luokitella tämän pykälän mukaisesti niin kauan kuin edellytykset eivät täyty.

Pykälän 6 momentiksi ehdotetaan informatiivista viittausta komission asetukseen, jossa säädetään tarkemmin pitkäaikaisten osakesijoitusten edellytyksistä, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten tyypeistä.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 105 a artiklan muut kohdat paitsi 4 kohta, joka pannaan täytäntöön 12 b §:llä.

12 b §. *Pitkäaikaisten osakesijoitusten pääomavaatimus.* Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi pääomavaatimuksesta, jota sovelletaan niihin osakesijoituksiin, jotka täyttävät 12 a §:n mukaiset pitkille osakesijoituksille asetetut edellytykset. Pitkäaikaisen osakesijoitusten pääomavaatimus on yhtä suuri kuin oman perusvarallisuuden tappio, joka aiheutuisi pitkäaikaisina osakesijoituksina käsiteltävien sijoitusten välittömästi 22 prosentin arvonalentumisesta. Pääomavaatimus vastaa sitä pääomavaatimusta pitkäaikaisille osakesijoituksille, josta säädettiin aiemmin komission asetuksessa. Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 105 a artiklan 4 kohta.

13 §. *Vastapuoliriskiosio.* Pykälän 3 momentin informatiiviseen viittaukseen ehdotetaan lisättäväksi maininta kryptovarojen aiheuttamasta riskistä, josta jatkossa myös säädetään komission asetuksessa. Direktiivin 105 artiklan 7 kohtaan on lisätty kyseinen valtuutus komissiolle antaa alemman asteista sääntelyä.

15 §. *Vaimennusvaikutus.* Pykälän 1 momenttia ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että se vastaisi paremmin direktiivin 108 artiklan 1 kohtaa.

16 §. *Riskiosion yksinkertaistettu laskeminen.* Pykälässä säädetään riskiosion yksinkertaistetusta laskemisesta. Yksinkertaistetut laskelmat on kalibroitava Solvenssi II -direktiivin 101 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Pykälän 1 momenttia tarkennetaan siten, että siinä säädetään jatkossa niistä edellytyksistä, joiden on täyttyvä, jotta vakuutusyhtiö voi laskea riskiosion tai alariskiosion pääomavaatimuksen komission määrittelemällä yksinkertaistetulla standardikaavalla. Ehtoina on myös jatkossa yhtiöön kohdistuvien riskien laatu, eli luonne ja monimutkaisuus, ja laajuus ja lisäksi uusina ehtoina on se, että standardoidun laskennan vaatiminen olisi kohtuutonta ja, että yksinkertaistetun laskennan mukainen vakavaraisuuspääomavaatimus ei olennaisesti alita vakavaraisuuspääomavaatimusta, joka on saatu soveltamatta yksinkertaistettua laskentaa.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti, jossa säädetään niistä edellytyksistä, joiden vallitessa pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö voi käyttää komission määrittelemää yksinkertaistettua standardikaavaa riskiosioon. Pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö voisi käyttää yksinkertaistettua laskentaa, jos se täyttää tässä momentissa säädetyt edellytykset, vaikka se ei täyttäisi 1 momentissa säädetyjä edellytyksiä. Pienen ja ei-monimutkaisen yhtiön on momentin 1 kohdan mukaan osoitettava Finanssivalvonnalle ainakin joka viides vuosi, että kukin yksittäisen sellaisen riskiosion tai alariskiosion pääomavaatimus, jossa yksinkertaistettua laskentaa aiotaan käyttää, vastaa ilman yksinkertaistamista alle kahta prosenttia perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta. Lisäksi pienen ja ei-monimutkaisen yhtiön on 2 kohdan mukaan osoitettava Finanssivalvonnalle ainakin joka viides vuosi, että kaikkien niiden riskiosoiden tai alariskiosoiden pääomavaatimusten summa, joissa yksinkertaistettua

laskentaa aiotaan käyttää, vastaa ilman yksinkertaistamista alle kymmentä prosenttia perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväsi uusi 3 momentti, jonka mukaan vakuutusyhtiö voi käyttää yksinkertaistettua laskentaa kyseisen riskiosion tai alariskiosion osalta enintään kolmen vuoden ajan vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa, jos vakuutusyhtiön yksittäisen riskiosion tai alariskiosion osuus perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta on enintään viisi prosenttia. Tällöin sellaisten riskiosioiden tai alariskiosioiden, joihin yksinkertaistettua laskentaa sovelletaan, osuuksien yhteismäärä perusvakavaraisuusvaatimuksesta saa olla korkeintaan kymmenen prosenttia.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jonka mukaan laskettaessa riskiosion tai alariskiosion pääomavaatimuksen osuutta perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta, käytetään sitä pääomavaatimusta, joka saatiin, kun riskiosio tai alariskiosio viimeksi laskettiin ilman yksinkertaistettua laskentaa.

Voimassa olevan pykälän 2 momentti siirtyy sisällöltään muuttumattomana 5 momentiksi.

Pykälään tehtävillä muutoksilla pannaan täytäntöön direktiivin 109 artikla.

25 §. Kalibrointivaatimukset. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka mukaan vakuutusyhtiö voi ottaa sisäisessä mallissaan huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutuksen 10 luvun 8 a §:ssä tarkoitettuun volatiliteettikorjaukseen, jos momentissa säädetyt edellytykset täyttyvät. Momentin 1 kohdan mukaan menetelmässä, jolla otetaan huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutus jonkin valuutan volatiliteettikorjaukseen, ei tule ottaa huomioon riskikorjatun marginaalin yrityskohtaista korjausta (riskikorjatun marginaalin yrityskohtaisesta korjauksesta säädetään direktiivin 77 d artiklan 1 c kohdassa) eikä euron osalta volatiliteettikorjauksen mahdollista makrotason volatiliteettikorjaukseen (makrotason volatiliteettikorjauksesta säädetään direktiivin 77 d artiklan 4 kohdassa) perustuvaa korottamista. Momentin 2 kohdan mukaan vakavaraisuusvaatimus ei lisäksi voi olla pienempi kuin nimellinen vakavaraisuuspääomavaatimus, joka lasketaan kuten vakavaraisuuspääomavaatimus, kuitenkin niin, että luottomarginaalin muutosten vaikutus volatiliteettikorjaukseen otetaan huomioon sen metodiikan niiden menetelmien mukaisesti, joita Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen käyttää volatiliteettikorjauksen laskennassa käytettyä riskikorjattua marginaalia koskevien teknisten tietojen julkaisemisessa (teknisten tietojen julkaisemisesta säädetään direktiivin 77 e artiklan 1 kohdan c alakohdassa) ja nimellinen vakavaraisuuspääomavaatimus, joka lasketaan tämän kohdan a alakohdan mukaisesti, kuitenkin niin, että volatiliteettikorjauksen laskennassa käytetyn riskikorjatun marginaalin määrittelyssä käytetty valuutan edustava salkku (valuutan edustavasta salkusta säädetään direktiivin 77 d artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa) määritetään niiden omaisuuserien perusteella, joihin vakuutusyhtiö sijoittaa, eikä kaikkien niiden vakuutusyhtiöiden omaisuuserien perusteella, joilla on kyseisen valuutan määräisiä vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteita.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jonka mukaan 3 momentin 2 kohtaa sovellettaessa tietyn valuutan edustavan salkun määrittäminen perustuu yrityksen kyseisen valuutan määräisiin omaisuuseriin, joita käytetään kyseisen valuutan määräisten vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin kattamiseen.

Direktiivin 77 d artiklan mukaista volatiliteettikorjausta on kuvattu tarkemmin 10 luvun 8 a §:n säännöskohtaisissa perusteluissa. Lisäksi volatiliteettikorjauksesta säädetään 10 luvun 15 §:n nojalla annettavassa asetuksessa.

Voimassa olevan pykälän 3 momentti siirtyy sisällöltään muuttumattomana 5 momentiksi.

Pykälän muutoksilla pannaan täytäntöön direktiivin 122 artiklan 5 kohta.

30 §. *Arvio standardikaavan mukaisesta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.* Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että 1 momentissa säädettäisiin, että jatkossa sisäistä mallia käyttävän vakuutusyhtiön olisi aina kahden vuoden välein esitettävä Finanssivalvonnalle arvio standardikaavan mukaisesti lasketusta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta. Voimassa olevan lain mukaan arvio on esitettävä vain Finanssivalvonnan pyynnöstä.

Lisäksi pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että Finanssivalvonta voi perustellusta syystä vaatia, että sisäistä mallia käyttävä vakuutusyhtiön on esitettävä Finanssivalvonnalle arvio standardikaavan mukaisesti lasketusta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta useammin kuin kahden vuoden välein.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 112 artiklan 7 kohtaan tehty muutos.

12 luku **Oma varallisuus vakavaraisuuslaskennassa**

10 §. *Eräiden oman varallisuuden erien luokittelu.* Pykälän 1 momentin 3 kohtaan tehtävällä muutoksella täsmennetään sitä, että kohdassa tarkoitettut tulevat lisämaksut ovat mahdollisia tulevia lisämaksuja. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 96 artiklan ensimmäisen kohdan muutos.

12 a §. *Poikkeus vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta tehtävistä omistussuoksien vähennyksistä.* Pykälä on uusi. Pykälässä säädetään siitä, että tietyissä tilanteissa Finanssivalvonta voi oman perusvarallisuuden määrittämiseksi sallia, että vakuutusyhtiö ei vähennä siitä luotto- tai rahoituslaitoksessa olevan omistusyhteytensä arvoa.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin niistä edellytyksistä, joiden olisi täytyttävä, jotta Finanssivalvonnan hyväksynnällä voitaisiin poiketa vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta tehtävistä omistussuoksien vähennyksistä. Momentin 1 kohdan mukaan hyväksyntä voitaisiin antaa joko jos luotto- tai rahoituslaitos kuuluu samaan ryhmään vakuutusyhtiön kanssa tai jos luotto- tai rahoituslaitokseen sovelletaan samaa rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain mukaista lisävalvontaa kuin vakuutusyhtiöön. Momentin 2 kohdan mukaan Finanssivalvonnan olisi oltava vakuuttunut yhtenäisen johtamisen, riskienhallinnan ja sisäisen valvonnan tasosta ryhmävalvonnan soveltamisalaan tai lisävalvonnan soveltamisalaan kuuluvien yritysten osalta. Momentin 3 kohdan mukaan luotto- tai rahoituslaitokseen oleva omistusyhteys on oltava luonteeltaan strateginen osakesijoitus, sellaisena kuin se määritellään komission asetuksen 171 artiklassa.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin niistä luotto- ja rahoituslaitoksiin olevista omistusyhteyksistä, johon 1 momenttia olisi mahdollista soveltaa. Momentin 1 kohdan mukaan tällaisia omistusyhteyksiä olisivat omistusyhteydet luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuihin luottolaitoksiin ja 26 alakohdassa tarkoitettuihin rahoituslaitoksiin sekä sijoituspalveluyrityksistä annetun lain 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettuihin sijoituspalveluyrityksiin. Lisäksi momentin 2 kohdan mukana omistusyhteyksiin kuuluisivat luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 52 artiklassa tarkoitettut ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentit ja mainitun asetuksen 63 artiklassa tarkoitettut toissijaisen pääoman (T2)

instrumentit sekä sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetuksen 9 artiklassa tarkoitetut ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentit, joita vakuutusyhtiöllä on tämän momentin 1 alakohdassa määritellyissä laitoksissa, joihin niillä on omistusyhteys.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 92 artiklan 1 a kohdan toinen alakohta ja 2 kohta.

19 luku **Sulautuminen ja vähemmistöosakkaiden lunastaminen**

6 §. *Finanssivalvonnan kuulutus vakuutusvelkojille.* Pykälän vanhentuneet viittaukset Vakuutusvalvontavirastoon muutetaan viittauksiksi Finanssivalvontaan. Pykälän 1 momentin sääntelyä kuulutuksesta ehdotetaan muutettavaksi siten, että kuulutus tehtäisiin virallisen lehden sijaan jatkossa Finanssivalvonnan verkkosivuilla. Pykälän 2 ja 3 momentti vastaavat asiasisällöltään voimassa olevassa laissa säädettyä.

20 luku **Vakuutusosakeyhtiön jakautuminen**

6 §. *Finanssivalvonnan kuulutus vakuutusvelkojille.* Pykälän vanhentuneet viittaukset Vakuutusvalvontavirastoon muutetaan viittauksiksi Finanssivalvontaan. Pykälän 1 momentin sääntelyä kuulutuksesta ehdotetaan muutettavaksi siten, että kuulutus tehtäisiin virallisen lehden sijaan jatkossa Finanssivalvonnan verkkosivuilla. Pykälän 2 momentti vastaa asiasisällöltään voimassa olevassa laissa säädettyä.

20 a luku **Kotipaikan siirto**

5 §. *Finanssivalvonnan kuulutus vakuutusvelkojille.* Pykälän 1 momentin sääntelyä kuulutuksesta ehdotetaan muutettavaksi siten, että kuulutus tehtäisiin virallisen lehden sijaan jatkossa Finanssivalvonnan verkkosivuilla.

21 luku **Vakuutuskannan luovuttaminen**

5 §. *Finanssivalvonnan kuulutus vakuutusvelkojille.* Pykälän vanhentuneet viittaukset Vakuutusvalvontavirastoon muutetaan viittauksiksi Finanssivalvontaan. Pykälän 1 momentin sääntelyä kuulutuksesta ehdotetaan muutettavaksi siten, että kuulutus tehtäisiin virallisen lehden sijaan jatkossa Finanssivalvonnan verkkosivuilla. Pykälän 2 ja 3 momentti vastaavat asiasisällöltään voimassa olevassa laissa säädettyä.

22 luku **Yhtiömuodon muuttaminen**

5 §. *Finanssivalvonnan kuulutus vakuutusvelkojille.* Pykälän vanhentuneet viittaukset Vakuutusvalvontavirastoon muutetaan viittauksiksi Finanssivalvontaan. Pykälän sääntelyä kuulutuksesta ehdotetaan muutettavaksi siten, että kuulutus tehtäisiin virallisen lehden sijaan jatkossa Finanssivalvonnan verkkosivuilla.

25 luku **Vakuutusyhtiön ja vakuutusomistusyhteisön valvonta**

1 §. *Finanssivalvonnan valvontatehtävät.* Pykälän 2 momentin 1 kohdassa ehdotetaan mainittavaksi Finanssivalvonnan tehtävä valvoa riski- ja vakavaraisuusarviota sekä kestävyysriskien hallintaa. Kestävyysriskejä koskevien vaatimusten osalta Finanssivalvonnan on varmistettava, että vakuutusyhtiöt täyttävät ne 6 luvussa säädetyt vaatimukset, joiden mukaan vakuutusyhtiöllä on oltava osana riskienhallintaansa toimintaperiaatteita, suunnitelmia, prosesseja ja järjestelmiä kestävyysriskien tunnistamiseksi, mittaamiseksi, hallitsemiseksi ja

seuraamiseksi lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 36 artiklan 2 kohdan a alakohtaan tehdyt lisäykset sekä 44 artiklan 2 kohdan 7 alakohta.

Pykälän 3 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi Finanssivalvonnan tehtäväksi valvoa erityisesti myös yhtiön maksuvalmiutta osana säännöllistä valvontaa. Lisäyksellä pannaan täytäntöön direktiivin 144 b artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke.

3 §. *Finanssivalvonnalle toimitettavat tiedot.* Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että jatkossa säädettäisiin lain tasolla tarkemmin niistä määräajoista, joiden puitteissa yhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot. Valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot olisi toimitettava Finanssivalvonnalle vuosittain ja neljännesvuosittain. Kyse ei ole uudesta tai muuttuneesta velvollisuudesta, sillä kyseiset määräajat on siirretty direktiivin uudelleentarkastelussa komission asetuksesta direktiiviin. Vakuutusyhtiöt toimittavat kyseiset tiedot vastaavin määräajoin jo voimassa olevan sääntelyn mukaisesti komission asetuksen perusteella. Vuosittain toimitettavat tiedot olisi toimitettava 16 viikon kuluessa yhtiön tilikauden päättymisestä ja neljännesvuosittain toimitettavat tiedot olisi toimitettava viimeistään viiden viikon kuluttua kunkin vuosineljänneksen päätyttyä. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 35 b artiklan 1 ja 2 kohta.

Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siihen lisätään vakuutusyhtiön velvollisuus toimittaa Finanssivalvonnalle myös yhtiön maksuvalmiusriskin hallintaa koskeva suunnitelma valvonnan kannalta tarpeellisten tietojen yhteydessä. Jos vakuutusyhtiö on pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö tai jos se on saanut Finanssivalvonnalta 1 luvun 16 b §:n mukaisesti luvan olla tekemättä maksuvalmiusriskin hallintaa koskevaa suunnitelmaa, suunnitelmaa ei tämän säännöksen perusteella luonnollisesti tarvitsisi toimittaa Finanssivalvonnalle. Lisäyksellä pannaan täytäntöön direktiivin 144 a artiklan 3 kohta.

Pykälän 6 momentin informatiivista viittausta ehdotetaan muutettavaksi siten, että siitä poistetaan maininta määräajoista. Jatkossa määräajoista säädetään laissa.

3 a §. *Säännöllinen valvontaraportti.* Pykälä on uusi ja pykälässä säädettäisiin säännöllisestä valvontaraportista.

Pykälän 1 momentin mukaan vakuutusyhtiön olisi joka kolmas vuosi toimitettava Finanssivalvonnalle säännöllinen valvontaraportti. Valvontaraportin tulisi sisältää tiedot vakuutusyhtiön liiketoiminnasta ja tuloksesta, hallintojärjestelmästä, riskiprofiilista, 10 luvussa tarkoitettu arvostuksesta sekä pääomanhallinnasta. Säännöllisestä valvontaraportista on voimassa olevan sääntelyn mukaisesti säädetty komission asetuksessa, joten vaatimus toimittaa säännöllinen valvontaraportti ei ole vakuutusyhtiöille uusi. Jatkossa säännöllisestä valvontaraportista säädettäisiin kuitenkin lain tasolla. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 35 artiklan 5 a kohdan 1 alakohta ja 2 alakohdan b alakohta.

Pykälän 2 momentin mukaan säännöllinen valvontaraportti olisi toimitettava Finanssivalvonnalle viimeistään 18 viikon kuluttua yhtiön tilikauden päättymisestä. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 35 b artiklan 3 kohta.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin siitä, että Finanssivalvonta voisi vaatia vakuutusyhtiöitä toimittamaan säännöllisen valvontaraportin useammin kuin joka kolmas vuosi. Pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi luokiteltua yhtiöitä ei voisi kuitenkaan velvoittaa toimittamaan raporttia useammin kuin joka kolmas vuosi.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin siitä, että jos Finanssivalvonta velvoittaa kaikki muut kuin pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt toimittamaan säännöllisen valvontaraportin useammin kuin kolmen vuoden välein, vakuutusyhtiö voi hakea Finanssivalvonnalta hyväksyntää raportin toimittamiselle kolmen vuoden välein.

Pykälän 3 ja 4 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 35 artiklan 5 a kohdan 3 alakohta.

Pykälän 5 momentin mukaan Finanssivalvonta voisi päättää, että pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö voi toimittaa säännöllisen valvontaraportin harvemmin kuin joka kolmas vuosi. Säännöllinen valvontaraportti tulisi kuitenkin toimittaa vähintään joka viides vuosi. Kyse olisi Finanssivalvonnan antamasta erillisestä luvasta, eikä säännös siten kuulu pienille ja ei-monimutkaisille vakuutusyhtiöille myönnettyjen automaattisten helpotusten piiriin. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 35 artiklan 2 alakohdan a alakohta.

3 b §. *Määräaikojen pidentäminen poikkeuksellisissa olosuhteissa.* Pykälä on uusi. Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että Finanssivalvonta voisi pyytää Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista arvioimaan, vaikuttaako poikkeuksellinen terveysuhka, luonnonkatastrofi tai muu äärimmäinen tapahtuma olennaisesti vakuutusyhtiöiden toimintamahdollisuuksiin ja estääkö se niitä toimittamasta valvonnan kannalta tarpeellisia tietoja ja säännöllistä valvontaraporttia niille asetetuissa määräajoissa. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi suorittaa kyseisen arvioinnin omasta aloitteestaan tai komission taikka jonkin valvontaviranomaisen pyynnöstä. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on toimitettava arviointi komissiolle viimeistään viikon kuluttua pyynnön vastaanottamisesta. Viranomaisen on julkistettava tieto verkkosivustoillaan, jos se arvioi, että poikkeuksellinen terveysuhka, luonnonkatastrofi tai muu äärimmäinen tapahtuma vaikuttaa vakuutusyhtiöiden mahdollisuuksiin toimittaa tiedot ajallaan. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 304 e artikla siltä osin, kun Finanssivalvonta voi pyytää raportointiin liittyvien määräaikojen pidentämisen arviointia Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselta.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan mainittavaksi informatiivisesti, että mikäli määräaikoja pidennetään, siitä säädetään komission delegoidulla asetuksella. Solvenssi II -direktiivin 304 e artiklan 2 kohdassa siirretään valta komissiolle antaa delegoituja säädöksiä määräaikojen pidentämisestä.

4 §. *Pääomavaatimuksen korottaminen.* Pykälässä säädetään Finanssivalvonnan valvontatehtäviin liittyvästä oikeudesta korottaa pääomavaatimusta tietyissä erityistapauksissa. Direktiiviin on lisätty kaksi uutta poikkeuksellista tilannetta, jolloin Finanssivalvonta voisi korottaa pääomavaatimusta. Vastaavat tilanteet ehdotetaan lisättäväksi vakuutusyhtiölakiin.

Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi 5 kohta, jonka mukaan poikkeuksellinen tilanne, jossa pääomavaatimusta on mahdollista korottaa, syntyisi myös tilanteessa, jossa vakuutusyhtiö soveltaa vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 11 §:ssä tarkoitettua henkivakuutuksen korkokäyrän korjausta edellyttäen, että vakuutusyhtiö ei täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimusta soveltamatta korjausta, eikä se ole toimittanut Finanssivalvonnalle kyseisen pykälän 7 momentin mukaista suunnitelmaa tai 8 momentin mukaista vuosittaista kertomusta.

Lisäksi 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi 6 kohta, jonka mukaan poikkeuksellinen tilanne syntyisi, jos vakuutusyhtiö soveltaa vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 12 §:ssä tarkoitettua vastuovelkaa vakavaraisuuslaskennassa koskevaa siirtymäkauden vähennystä edellyttäen, että vakuutusyhtiö ei täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimusta soveltamatta vähennystä, eikä se ole toimittanut

Finanssivalvonnalle kyseisen pykälän 7 momentin mukaista suunnitelmaa tai 8 momentin mukaista vuosittaista kertomusta.

Momentin 5 ja 6 kohdalla pannaan täytäntöön direktiivin 37 artiklan 1 kohdan e alakohta.

Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siihen lisätään viittaus 1 momentin 5 ja 6 kohtaan. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 37 artiklan 2 kohdan muutos.

5 a §. *Vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jääminen korkokäyrää koskevaa vaiheistusmekanismia käyttäessä.* Pykälä on uusi. Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että jos vakuutusyhtiö huomaa, että se ei täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta käyttämättä korkokäyrään liittyvää vaiheistusmekanismia, asiasta on välittömästi ilmoitettava Finanssivalvonnalle. Vakuutusyhtiön olisi kahden kuukauden kuluessa laadittava suunnitelma, jossa esitetään toimenpiteet, joiden avulla vakuutusyhtiö pyrkii lisäämään yhtiön hyväksyttävää omaa varallisuutta tai pienentämään yhtiön riskiprofilia, jotta vakuutusyhtiö täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen viimeistään korkokäyrän vaiheistusmekanismin päättymispäivänä, josta säädetään siirtymäsäännöksessä. Suunnitelmaa voidaan tarvittaessa päivittää myöhemmin.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että vakuutusyhtiön, jonka on tehtävä 1 momentin mukainen suunnitelma, on myös esitettävä vuosittain Finanssivalvonnalle kertomus toimenpiteistä ja tavoitteiden saavuttamisesta. Jos Finanssivalvonta kertomuksen perusteella toteaa, että vakavaraisuuspääomavaatimuksen saavuttaminen vaiheistusmekanismin päättyessä mennessä ei ole realistista, Finanssivalvonnan on peruutettava vakuutusyhtiön oikeus käyttää vaiheistusmekanismia.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 308 e artikla.

6 §. *Vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jääminen.* Pykälän 1 momenttia ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että ilmoitus vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jättämisestä tai mahdollisuudesta sen täyttämättä jättämiseen seuraavan kolmen kuukauden aikana tulisi tehdä riippumatta siitä, miksi vähimmäispääomavaatimus on havaitsemisen aikaan laskettu. Ilmoitus olisi siis tehtävä, vaikka kyseinen laskeminen ei suoraan olisi perustunut lain edellyttämään laskentatieteyteen ja vaikka kyseisestä vähimmäispääomavaatimuksen laskemisesta ei olisi muuten ilmoitettu Finanssivalvonnalle. Täsmennyksellä pannaan täytäntöön direktiivin 139 artiklan 1 kohtaan tehty lisäys.

Pykälän 2 momenttia ehdotetaan täydennettäväksi siten, että lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma tulisi toimittaa Finanssivalvonnalle myös siinä tapauksessa, että vakuutusyhtiö 1 momentin mukaisesti havaitsee, että vähimmäispääomavaatimus saattaa jäädä täyttämättä seuraavan kolmen kuukauden aikana. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 139 artiklan 2 kohtaan tehty lisäys.

9 §. *Luovutus- ja panttauskielto.* Pykälän 1 momentin 2 kohtaa ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että Finanssivalvonta voisi päättää luovutus- ja panttauskiellosta tilanteessa, jossa vähimmäispääomavaatimus on jäänyt täyttämättä ja vakuutusyhtiöitä ei ole kahden kuukauden kuluessa asetettu selvitystilaan. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 139 artiklan 3 kohta.

25 §. *Valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittaminen määräaikojen ollessa yhtä vuotta lyhyemmät.* Pykälän otsikkoa ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että siinä

mainittaisiin, että pykälä soveltuu tilanteisiin, jossa raportoinnin määräajat ovat yhtä vuotta lyhyemmät.

Pykälän 1 momentin johdantokappaletta ehdotetaan muutettavaksi siten, että siitä poistettaisiin viittaus Finanssivalvonnan määräyksiin. Raportointivelvollisuuden määräajoista säädetään laissa ja tämän pykälän mukainen raportointivelvollisuuden rajoittaminen voisi kohdistua neljännesvuosittain tapahtuvaan raportointiin. Lisäksi momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että se vastaisi täsmällisemmin direktiivissä valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittamisesta säädettyä, kun raportoinnille asetetut määräajat ovat yhtä vuotta lyhyempiä. Kyseinen säännös on direktiivissä aiemmin ollut 35 artiklan 6 kohdassa ja säännös siirtyi uudelleentarkastelun yhteydessä 35 a artiklan 1 kohdaksi, direktiivin säännös kuitenkin pysyi pääosin samansisältöisenä. Direktiivin 35 a artiklan 1 kohdan mukaan valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden määräaikojen ollessa yhtä vuotta lyhyempiä, Finanssivalvonnan päätöksellä tietoja voidaan raportoida suppeampana. Kyse olisi siis käytännössä siitä, että useammin kuin vuosittain tapahtuvan raportoinnin laajuutta olisi mahdollista Finanssivalvonnan päätöksellä rajoittaa. Voimassa olevassa laissa säännökseen on sisällytetty ehdot, jotka koskevat valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittamista vuosittaisessa tai harvemmin tapahtuvassa raportoinnissa ja vapauttamista eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta (tietojen antaminen ei ole tarpeen vakuutusyhtiön tehokasta valvontaa varten, vapautus ei heikennä Euroopan unionin asianomaisten rahoitusjärjestelmien vakautta, vakuutusyhtiö pystyy antamaan tiedot tapauskohtaisesti) vaikka kyseiset ehdot eivät direktiivin mukaisesti koske tilannetta, jossa raportointivelvollisuuden määräaikojen ollessa yhtä vuotta lyhyempiä rajoitetaan raportoinnin sisältöä. Näin ollen kyseiset ehdot ehdotetaan poistettavaksi momentista.

Pykälän 2 momenttiin sisältyvä vakuutusyrittäjäryhmää koskeva säännös ehdotetaan poistettavaksi, sillä siitä ei säädetä enää direktiivissä. Voimassa olevan pykälän 3 momentin sisältö ehdotetaan siirrettäväksi 2 momenttiin. Säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että jatkossa rajoitus tai vapautus voitaisiin myöntää vain vakuutusyhtiöille, joiden yhteenlaskettu osuus henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista on enintään 20 prosenttia. Direktiivin muotoilu on uudelleentarkastelun myötä tarkentunut ja muutos vastaa direktiivin tarkentunutta sanamuotoa. Lisäksi säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että jatkossa Finanssivalvonnan olisi asetettava etusijalle pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt päättäessään, voidaanko vakuutusyhtiöihin soveltaa valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittamista tämän pykälän 1 momentin mukaisesti. Pykälän 2 momenttiin tehtävillä muutoksilla pannaan täytäntöön 35 a artiklan 1 kohdan 3 alakohta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jossa säädettäisiin siitä, että Finanssivalvonnan olisi päättäessään 1 momentin mukaisesti pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittamisesta otettava huomioon yhtiölle raportointivelvollisuudesta aiheutuva hallinnollinen taakka. Finanssivalvonnan olisi hallinnollista taakkaa arvioidessaan otettava huomioon vähintään yhtiön sijoituksiin kohdistuvat markkinariskit, riskikeskittymien taso, yhtiön varojen hoidon mahdolliset vaikutukset rahoitusjärjestelmän vakauteen ja yhtiön valvontatarkoituksiin annettavia tietoja varten perustetut järjestelmät ja rakenteet sekä 3 §:n 1 momentissa tarkoitettujen kirjallisten toimintaperiaatteiden. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 35 a artiklan 4 kohta valvontaan liittyvän säännöllisen raportoinnin rajoittamisen osalta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jonka mukaan Finanssivalvonnan olisi myös päättäessään 1 momentin mukaisesti muiden kuin pienten ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiöiden osalta valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittamisesta otettava huomioon yhtiölle raportointivelvollisuudesta aiheutuva hallinnollinen

taakka. Finanssivalvonnan olisi hallinnollista taakkaa arvioidessaan otettava huomioon samat seikat, kuin mitä pienen ja ei-monimutkaisen yhtiön osalta säädetään. Lisäksi olisi otettava huomioon yhtiön vakuutusmaksujen, vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja varojen määrä, yhtiön kattamien korvausten ja etuuksien volatilitaetti, niiden henki- ja vahinkovakuutusluokkien kokonaisuus, joita varten toimilupa on annettu, yhtiön hallintojärjestelmän asianmukaisuus, vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen mukaisen oman varallisuuden määrä ja se, onko yhtiö vakuutusyhtiö, joka vakuuttaa tai jälleenvakuuttaa ainoastaan sen teollisuus- tai liikeyritysryhmän riskejä, johon se itse kuuluu. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 35 a artiklan 5 kohta valvontaan liittyvän säännöllisen raportoinnin rajoittamisen osalta.

26 §. *Valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittaminen ja eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta vapauttaminen.* Pykälän otsikkoa ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että se vastaisi paremmin pykälään ehdotettuja täsmennyksiä.

Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että se vastaisi täsmällisemmin direktiivissä säädettyä. Kyseinen säännös on direktiivissä aiemmin ollut 35 artiklan 7 kohdassa ja säännös siirtyi uudelleentarkastelun yhteydessä 35 a artiklan 2 kohdaksi, direktiivin säännös kuitenkin pysyi pääosin samansisältöisenä. Direktiivin 35 a artiklan 2 kohdan mukaan Finanssivalvonta voi rajoittaa säännöllistä raportointivelvollisuutta tai vapauttaa sen eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta.

Pykälän 2 momenttiin sisältyvä vakuutusryhmää koskeva säännös ehdotetaan poistettavaksi, sillä siitä ei säädetä enää direktiivissä. Voimassa olevan pykälän 3 momentin sisältö ehdotetaan siirrettäväksi 2 momenttiin. Säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että jatkossa rajoitus voitaisiin myöntää vain vakuutusyhtiöille, joiden yhteenlaskettu osuus henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista on enintään 20 prosenttia. Direktiivin muotoilu on uudelleentarkastelun myötä tarkentunut ja muutos vastaa direktiivin tarkentunutta sanamuotoa. Lisäksi säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että jatkossa Finanssivalvonnan olisi asetettava etusijalle pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt päättäessään, voidaanko vakuutusyhtiö vapauttaa eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta. Pykälän 2 momenttiin tehtävillä muutoksilla pannaan täytäntöön 35 a artiklan 1 kohdan 3 alakohta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jossa säädettäisiin siitä, että Finanssivalvonnan olisi päättäessään 1 momentin mukaisesti pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön eräkohtaista raportointivelvollisuutta koskevasta rajoituksesta tai vapautuksesta otettava huomioon yhtiölle raportointivelvollisuudesta aiheutuva hallinnollinen taakka. Finanssivalvonnan olisi hallinnollista taakkaa arvioidessaan otettava huomioon vähintään yhtiön sijoituksiin kohdistuvat markkinariskit, riskikeskittymien taso, yhtiön varojen hoidon mahdolliset vaikutukset rahoitusjärjestelmän vakauteen ja yhtiön valvontatarkoituksiin annettavia tietoja varten perustetut järjestelmät ja rakenteet sekä 3 §:n 1 momentissa tarkoitettut kirjalliset toimintaperiaatteet. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 35 a artiklan 4 kohta eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta vapauttamisen osalta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jonka mukaan Finanssivalvonnan olisi myös päättäessään 1 momentin mukaisesti muiden kuin pienten ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiöiden osalta eräkohtaista raportointivelvollisuutta koskevasta rajoituksesta tai vapautuksesta otettava huomioon yhtiölle raportointivelvollisuudesta aiheutuva hallinnollinen taakka. Finanssivalvonnan olisi hallinnollista taakkaa arvioidessaan otettava huomioon samat seikat, kuin mitä pienen ja ei-monimutkaisen yhtiön osalta säädetään. Lisäksi olisi otettava huomioon yhtiön vakuutusmaksujen, vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja varojen määrä,

yhtiön kattamien korvausten ja etuuksien volatilitteetti, niiden henki- ja vahinkovakuutusluokkien kokonaismäärä, joita varten toimilupa on annettu, yhtiön hallintojärjestelmän asianmukaisuus, vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen mukaisen oman varallisuuden määrä ja se, onko yhtiö vakuutuskytkösyhtiö, joka vakuuttaa tai jälleenvakuuttaa ainoastaan sen teollisuus- tai liikeyritysryhmän riskejä, johon se itse kuuluu. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 35 a artiklan 5 kohta eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta vapauttamisen osalta.

26 a §. *Vakuutuskytkösyhtiön vapauttaminen eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta.* Pykälä on uusi. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi vakuutuskytkösyhtiöiden vapauttamisesta eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta.

Pykälän 1 momentin mukaisesti vakuutuskytkösyhtiö vapautettaisiin eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta raportoinnin määräaikojen ollessa yhtä vuotta lyhyemmät, jos se täyttää momentissa säädetyt edellytykset. Momentin 1 kohdan mukaan yhtiön vakuutettujen olisi oltava oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutuskytkösyhtiö kuuluu tai luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutussopimusten piiriin, edellyttäen, että kyseisiä luonnollisia henkilöitä koskeva liiketoiminta on alle 5 prosenttia vakavaraisuuslaskennan vastuuvälästä. Momentin 2 kohdan mukaan eräkohtainen vapautus soveltuisi ainoastaan siinä tapauksessa, että vakuutuskytkösyhtiön vakuutusvelvoitteet sekä jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutussopimukset eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista. Vakuutuskytkösyhtiön olisi kuitenkin edelleen noudatettava eräkohtaista raportointia koskevaa velvollisuutta vuosittain tai harvemmin tapahtuvan raportoinnin osalta. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 35 a artiklan 3 kohta.

27 §. *Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle toimitettavat tiedot.* Pykälän otsikosta ehdotetaan poistettavaksi maininta pääomavaatimuksen korotuksista, sillä pykälä koskee myös muita tietoja.

Pykälän 1 momentti vastaa sisällöltään voimassa olevan pykälän 1 momenttia.

Pykälän 2 momentista ehdotetaan poistettavan sana lisäksi. Lisäksi käsite vakuutustekninen vastuuvälä korvataan käsitteellä vakavaraisuuslaskennan vastuuvälä. Kyse on samasta asiasta ja käsite vakuutustekninen vastuuvälä tulee direktiivin käännöksestä, mutta muissa vakuutusyhtiölain säännöksissä on Solvenssi II -direktiivin mukaisesta vastuuvälästä, josta säädetään lain 10 luvussa, käytetty käsitettä vakavaraisuuslaskennan vastuuvälä, joten sitä ehdotetaan käytettävän koko laissa kuvaamaan 10 luvun mukaista vastuuvälää.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi 3 momentti, jossa säädettäisiin Finanssivalvonnanvelvollisuudesta toimittaa vuosittain Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tietoja vakuutusyhtiöiden ja vakuutusryhmien lukumäärästä. Lisäksi Finanssivalvonnan olisi eriteltävä pienten ja ei-monimutkaisten vakuutusyhtiöiden ja ryhmien lukumäärä sekä niiden muiden yhtiöiden lukumäärä, jotka käyttävät suhteuttamistoimenpiteitä. Finanssivalvonnan olisi myös kunkin suhteuttamistoimenpiteen osalta ilmoitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tieto siitä, kuinka moni vakuutusyhtiö tai ryhmä käyttää kyseistä suhteuttamistoimenpidettä. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 52 artiklan 1 kohdan e ja f alakohta.

27 a §. *Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja toisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle toimitettavat tiedot.* Pykälän otsikkoa ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä mainittaisiin yleisellä tasolla valvontaviranomaisille toimitettavista tiedoista, sillä pykälään ehdotetaan lisättäväksi säätelyä tältä osin.

Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että jatkossa pykälässä viitattaisiin taloudellisen aseman heikkenemiseen, eikä rahoitusedellytysten heikentymiseen. Lisäksi ehdotetaan lisättäväksi myös kuluttajansuojaan liittyvät riskit. Muutokset vastaavat direktiivin 152 a artiklan 2 kohtaan tehtyjä muutoksia.

Pykälän 2 momentti ehdotetaan kumottavaksi ja säännös siirrettäväksi ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annettuun lain (395/1995) 14 a §:ään. Ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa säädetään ulkomaisten ETA-vakuutusyhtiöiden Suomessa harjoittamasta vakuutustoiminnasta. Säännös perustuu Solvenssi II -direktiivin 152 a artiklan 2 kohdan loppuosaan ja siinä säädetään vastaanottavan jäsenvaltion ilmoituksesta kotijäsenvaltion valvontaviranomaiselle ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle. Näin ollen kyse on siis Finanssivalvonnan ilmoituksesta liittyen ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön toimintaan, joten asiasta tulisi säätää ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa.

Pykälän 3 momentti ehdotetaan kumottavaksi, sillä erimielisyyden saattamisesta Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi tietojen vaihtoa koskevassa asiassa säädetään myös Finanssivalvonnasta annetun lain 50 b §:ssä.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 5 momentti, jossa säädettäisiin siitä, jos toisen ETA-valtion valvontaviranomainen pyytää Finanssivalvonnalta tietoja vakuutusyhtiöstä, joka harjoittaa kyseisessä ETA-valtiossa vakuutustoimintaa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella. Viranomainen voisi pyytää sellaisia tietoja, jotka sillä on Solvenssi II -direktiivin tai muun sääntelyn perusteella oikeus saada. Finanssivalvonnan olisi toimitettava tiedot kyseiselle ETA-valtion valvontaviranomaiselle 20 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta kyseisen vastaanottavan ETA-valtion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä taikka muulla kyseisen ETA-valtion valvontaviranomaisen hyväksymällä kielellä. Finanssivalvonta voisi pyytää määräajan pidentämistä 20 työpäivällä, jos pyydyt tiedot eivät ole helposti saatavilla ja niitä on vaikea kerätä. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 153 artiklan 1 kohta siltä osin, kun siinä säädetään kotivaltion valvontaviranomaisen velvollisuuksista.

27 b §. Yhteistoimintaforumit. Pykälä ehdotetaan kumottavaksi ja sen sisältö siirrettäväksi uuteen 35 §:ään yhteistoimintaforumit -väliotsikon alle.

29 §. Toisessa ETA-valtiossa toimilupaa hakevan vakuutusyrityksen toimiluvan yhteinen arviointi. Pykälä on uusi. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi siitä, että Finanssivalvonta voisi pyytää toisessa ETA-valtiossa vakuutusyrityksen toimilupaa hakevan yrityksen hakemuksen yhdessä arviointia kyseisen valtion valvontaviranomaiselta, jos toimilupaa hakevasta yrityksestä tulee Suomessa toimiluvan saaneen vakuutusyhtiön tytäryhtiö tai Suomessa toimiluvan saaneen vakuutusyhtiön emoyhtiön tytäryhtiö taikka jos määräysvalta toisessa ETA-valtiossa toimilupaa hakevassa vakuutusyrityksessä siirtyy samalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle kuin Suomessa toimiluvan saaneessa vakuutusyhtiöissä. Pykälä vastaa direktiivin 26 artiklan 4 kohtaa siltä osin, kun on kyse Finanssivalvonnan oikeudesta pyytää toimiluvan yhdessä arviointia.

30 §. Merkittävän rajat ylittävän toiminnan tunnistaminen. Pykälä on uusi ja siinä ehdotetaan säädettäväksi merkittävästä rajat ylittävästä toiminnasta. Jos vakuutusyhtiö harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa, sen valvontaan sovellettaisiin tehostettua valvontayhteistyötä ja tietojenvaihtoa kotivaltion ja vastaanottavien valtioiden välillä. Rajat ylittävällä toiminnalla tarkoitetaan toisessa ETA-valtiossa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoitettua vakuutustoimintaa.

Pykälän 1 momentti sisältäisi merkittävän rajat ylittävän toiminnan määritelmän. Vakuutusyhtiö harjoittaisi merkittävää rajat ylittävää toimintaa toisessa ETA-valtiossa, jos sen koko vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo kyseisessä ETA-valtiossa harjoitetusta toiminnasta on yli 15 000 000 euroa tai jos sen ETA-valtion valvontaviranomainen, jossa vakuutusyhtiö harjoittaa rajat ylittävää toimintaa, pitää yhtiön toimintaa kyseisen ETA-valtion markkinoiden kannalta merkityksellisenä. Vakuutusyhtiön rajat ylittävä toiminta toisessa ETA-valtiossa olisi siis aina merkittävää, jos vakuutusmaksutulo ylittää rajan. Se voisi kuitenkin olla merkittävää myös, vaikka vakuutusmaksutulo olisi alle säädetyn rajan, jos vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomainen pitää toimintaa merkityksellisenä. Jos toisen ETA-valtion valvontaviranomainen pitää suomalaisen vakuutusyhtiön toimintaa merkityksellisenä kyseisen ETA-valtion markkinoiden kannalta, se lähettää Finanssivalvonnalle ilmoituksen arviostaan. Pienten ja ei-monimutkaisten vakuutusyhtiöiden rajat ylittävää toimintaa ei kuitenkaan pidettäisi merkittävänä, vaikka se täyttäisi edellytykset.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin siitä, jos Finanssivalvonta on eri mieltä toisen ETA-valtion valvontaviranomaisen kanssa suomalaisen vakuutusyhtiön kyseisessä ETA-valtiossa harjoittaman rajat ylittävän toiminnan merkityksellisyydestä. Finanssivalvonnan olisi ilmoitettava kuukauden kuluessa kyseiseltä ETA-valtion valvontaviranomaiselta saadusta ilmoituksesta, että se on eri meiltä ja näkemys olisi perusteltava.

Pykälän 3 momentin mukaan Finanssivalvonta ja toisen ETA-valtion valvontaviranomainen voivat saattaa 2 momentissa tarkoitetun tilanteen Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää sen apua, jos kahdenväliseen ratkaisuun ei päästä.

Pykälällä pannaan täytäntöön 152 aa artiklan 1 ja 4 kohta siltä osin, kun on kyse suomalaisen vakuutusyhtiön toisessa ETA-valtiossa harjoittamasta merkittävästä rajat ylittävästä toiminnasta.

31 §. Merkittävään rajat ylittävään toimintaan liittyvä valvontaviranomaisten välinen tehostettu valvontayhteistyö. Pykälä on uusi ja siinä säädettäisiin merkittävään rajat ylittävään toimintaan liittyvästä valvontaviranomaisten välisestä yhteistyöstä.

Pykälän 1 momentin mukaan, jos vakuutusyhtiön on tunnistettu harjoittavan merkittävää rajat ylittävää toimintaa 30 §:n mukaisesti, Finanssivalvonnan on tehtävä yhteistyötä vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaisen kanssa sen arvioimiseksi, onko vakuutusyhtiöllä selkeä käsitys riskeistä ja hallitseeko se kyseisiä riskejä hyvin.

Pykälän 2 momentin mukaan valvontaviranomaisten välisessä yhteistyössä olisi otettava huomioon suhteellisuus ja yhteistyön olisi oltava niin laajaa kuin merkittävän rajat ylittävän toiminnan riskit edellyttävät. Yhteistyön olisi katettava ainakin hallintojärjestelmä, mukaan lukien hallituksen kyky ymmärtää rajat ylittävien markkinoiden erityispiirteet, riskienhallintavälineet, sisäinen valvonta ja rajat ylittävää toimintaa koskevat säännösten noudattamista koskevat menettelyt, ulkoistaminen ja jakelukumppanuudet, liiketoimintastrategia ja vahinkokäsittely sekä kuluttajansuoja.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 152 ab artiklan 1 kohta siltä osin, kun on kyse suomalaisen vakuutusyhtiön toisessa ETA-valtiossa harjoittamasta merkittävästä rajat ylittävästä toiminnasta.

32 §. Toisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle toimitettavat tiedot. Pykälä on uusi ja siinä säädettäisiin toisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle toimitettavista tiedoista, kun vakuutusyhtiö harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa toisessa ETA-valtiossa.

Pykälän 1 momentin mukaan Finanssivalvonnan olisi toimitettava vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaiselle vähintään kerran vuodessa ja kun kyseinen viranomaispuoli pyytää, tiedot vakuutusyhtiön vakavaraisuuspääomavaatimuksesta ja vähimmäispääomavaatimuksesta sekä vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävän oman varallisuuden määrästä ja tiedot mahdollisista huolenaiheista, jotka liittyvät vakuutusyhtiön vakavaraisuuslaskennan vastuuvielan laskemiseen sekä vakavaraisuuspääomavaatimukseen ja vähimmäispääomavaatimukseen ja hyväksyttävän oman varallisuuden määrään.

Pykälän 2 momentin mukaan Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaiselle, jos se tarkastuksessa havaitsee, että vakuutusyhtiöllä on ongelmia noudattaen lainsäädäntöä tai hallinnollisia määräyksiä Suomessa tai vastaanottavassa ETA-valtiossa tai ongelmia, jotka liittyvät 31 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin seikkoihin siltä osin, kun ongelmat vaikuttavat tai todennäköisesti vaikuttavat toiminnan harjoittamiseen vastaanottavassa ETA-valtiossa.

Pykälän 3 momentin mukaan Finanssivalvonnan olisi ilmoitettava vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaiselle viipymättä, jos vakuutusyhtiön taloudellinen asema heikkenee tai on vaara, että vakavaraisuuspääomavaatimus tai vähimmäispääomavaatimus jää täyttämättä seuraavan kolmen kuukauden aikana.

Pykälän 4 momentin mukaan Finanssivalvonnan on lisäksi vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaisen pyytäessä kohtuullisessa ajassa toimitettava muita tietoja vakuutusyhtiön vakavaraisuuteen, hallintojärjestelmään tai liiketoimintamalliin liittyen.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 152 ab artiklan 2 kohta siltä osin, kuin on kyse suomalaisen vakuutusyhtiön toisessa ETA-valtiossa harjoittamasta merkittävästä rajat ylittävästä toiminnasta.

33 §. Yhteinen tarkastus. Pykälä on uusi ja siinä säädettäisiin vakuutusyhtiön toimitiloissa tehtävistä yhteisistä tarkastuksista. Toisen ETA-valtion valvontaviranomaisen voi pyytää Finanssivalvonnan yhteisen tarkastuksen tekemistä sellaisen vakuutusyhtiön toimitiloissa, joka harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa ja joka ei täytä tai ei todennäköisesti täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta tai vähimmäispääomavaatimusta seuraavan kolmen kuukauden aikana.

Pykälän 1 momentin mukaan Finanssivalvonnan on hyväksyttävä tai hylättävä pyyntö tehdä yhteinen tarkastus kolmen kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

Pykälän 2 momentin mukaan, jos Finanssivalvonta hyväksyy yhteisen tarkastuksen tekemisen, myös Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisista on pyydettävä osallistumaan yhteiseen tarkastukseen.

Pykälän 3 momentin mukaan yhteisen tarkastuksen päätyttyä Finanssivalvonnan ja asianomaisen ETA-valtion valvontaviranomaisen on kahden kuukauden kuluessa päätettävä yhteisistä johtopäätöksistä sekä valvontatoimista.

Pykälän 4 momentin mukaan Finanssivalvonta ja toisen ETA-valtion valvontaviranomaisen voivat saattaa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi tilanteen, jossa viranomaiset eivät pääse yhteisymmärrykseen yhteisen tarkastuksen johtopäätöksistä. Asia voidaan kuitenkin saattaa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi vain kahden kuukauden ajan yhteisen tarkastuksen päättymisestä ja vain, jos valvontaviranomaiset

eivät ole päässeet yhteisymmärrykseen. Käsittely ei estä Finanssivalvontaa käyttämästä 5, 6 ja 9 §:ssä tarkoitettuja toimivaltuuksia.

Pykälän 5 momentin mukaan Finanssivalvonnan on lykättävä yhteisen tarkastuksen lopullisten johtopäätösten hyväksymistä, kunnes Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee päätöksen omasta käsittelystään. Finanssivalvonnan on hyväksyttävä johtopäätökset Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Pykälän 6 momentissa säädettäisiin siitä, jos Finanssivalvonta kieltäytyy yhteisten tarkastuksen tekemisestä. Finanssivalvonnan olisi kieltäytyessään kirjallisesti perusteltava kieltäytyminen toisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle. Myös erimielisyys Finanssivalvonnan ja toisen ETA-valtion valvontaviranomaisen välillä kieltäytymisen syistä voitaisiin saattaa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi kuukauden kuluessa kieltäytymistä koskevasta ilmoituksesta.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 152 ab artiklan 4, 5 ja 6 kohta siltä osin, kuin on kyse suomalaisen vakuutusyhtiön toimitiloissa suoritettavasta yhteisestä tarkastuksesta.

34 §. Yhteinen tarkastus Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen vaatimuksesta. Pykälä on uusi ja siinä säädettäisiin yhteisen tarkastuksen tekemisestä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen vaatimuksesta. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voisi vaatia yhteisen tarkastuksen tekemistä vakuutusyhtiön toimitiloissa, jos sillä on vakavia huolia vakuutuksenottajiin kohdistuvista kielteisistä vaikutuksista muissa ETA-valtiossa ja joiden korjaamiseksi ei ole toteutettu lainkaan tai riittäviä toimia. Tällaisessa tilanteessa Finanssivalvonnan olisi viipymättä käynnistettävä vakuutusyhtiön toimitiloissa tehtävä yhteinen tarkastus ja pyydettävä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista sekä muita asianomaisia ETA-valtioiden viranomaisia osallistumaan tarkastukseen. Tarkastuksen tekemiseen sovellettaisiin 33 §:n 3, 4 ja 5 momenttia.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 152 b artiklan 6 kohdan 2 alakohta.

35 §. Yhteistoimintafoorumien perustaminen. Pykälään on siirretty voimassa olevan luvun 27 b §:n yhteistoimintafoorumeita koskeva sääntely.

Pykälän 1 momentti vastaa voimassa olevan 27 b §:n 1 momenttia.

Pykälän 2 momentti vastaa voimassa olevan 27 b §:n 2 momenttia.

Pykälän 3 momentti vastaa voimassa olevan 27 b §:n 3 momenttia ja siihen on lisätty velvollisuus toimittaa myös muun ETA-valtion valvontaviranomaisen pyynnöstä kaikki tarpeelliset, riittävän yksityiskohtaiset ja kattavat tiedot oikea-aikaisesti. Momentin muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 152 b artiklan 4 kohtaan tehty muutos.

36 §. Valvontayhteistyö ja tietojenvaihto yhteistoimintafoorumissa. Pykälä on uusi ja siinä säädetään yhteistoimintafoorumissa tapahtuvasta yhteistyöstä ja tietojenvaihdosta.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin siitä, että jos Finanssivalvonta on perustanut yhteistoimintafoorumien tai osallistuu toisen viranomaisen perustaman foorumin toimintaan, edellä 31–34 §:ssä säädettyä liittyen tehostettuun valvontayhteistyöhön ja tietojenvaihtoon sovelletaan myös yhteistoimintafoorumiin osallistuviin valvontaviranomaisiin riippumatta siitä, harjoittaako vakuutusyhtiö merkittävää rajat ylittävää toimintaa. Edellä 32 §:ssä tarkoitettua tietoa on annettava myös Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle. Euroopan vakuutus-

ja lisäeläkeviranomainen voi julkistaa tietoja yhteistoimintafoorumin puitteissa tehtyyn valvontatyöhön perustuvista havainnoista, suosituksista tai toimenpiteistä, jos se katsoo sen aiheelliseksi vakuutuksenottajien suojan tai rahoitusvakauden vuoksi. Vakuutusyhtiö saa kuitenkin aina esittää huomionsa julkaistavista tiedoista ennen niiden julkaisua.

Pykälän 2 momentin mukaan Finanssivalvonta voi pyytää Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen apua, jos se on eri mieltä toisen yhteistoimintafoorumiin osallistuvan ETA-valtion valvontaviranomaisen kanssa valvontatoimen sisällöstä tai menettelystä taikka toimimatta jättämisestä tai jos Finanssivalvonnalla on vakuutuksenottajiin kohdistuvista kielteisistä vaikutuksista vakavia huolia. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi auttaa kyseisiä valvontaviranomaisia pääsemään ratkaisuun.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 152 b artiklan 5 ja 6 kohta.

25 a luku **Makrovakaus**

Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi luku, jossa säädettäisiin makrovakauteen liittyvästä valvonnasta. Luvussa säädettäisiin niistä välineistä, joita Finanssivalvonnalla olisi käytettävissään vakuutusyhtiöiden maksuvalmiusongelmien ehkäisemiseksi ja korjaamiseksi, mikä osaltaan voi ehkäistä rahoitusjärjestelmän vakauden kohdistuvia riskejä. Lisäksi luvussa säädettäisiin Finanssivalvonnan valtuuksista, joiden avulla Finanssivalvonnan olisi mahdollista turvata vakuutusyhtiöiden vakavaraisuusasema poikkeuksellisessa tilanteessa, joka vaikuttaa koko vakuutusmarkkinoihin tai suureen osaan vakuutusmarkkinoista.

1 §. Olennaisen maksuvalmiusriskin tunnistaminen ja korjaaminen. Pykälässä säädettäisiin vakuutusyhtiöön kohdistuvien olennaisten maksuvalmiusriskien tunnistamisesta ja korjaamisesta.

Pykälän 1 momentin mukaan Finanssivalvonnan olisi havaitessaan, että vakuutusyhtiöön kohdistuu olennainen maksuvalmiusriski, ilmoitettava asiasta kyseiselle vakuutusyhtiölle. Jos vakuutusyhtiö saa kyseisen ilmoituksen Finanssivalvonnalta, yhtiön olisi selvitettävä Finanssivalvonalle, miten se aikoo puuttua riskiin.

Pykälän 2 momentin mukaan Finanssivalvonta voisi vaatia vakuutusyhtiötä toteuttamaan tiettyjä toimenpiteitä maksuvalmiusriskin pienentämiseksi, jos vakuutusyhtiö ei itse onnistu pienentämään maksuvalmiusriskiä riittävällä tavalla. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tulee laatimaan ohjeita, joissa täsmennetään niitä toimenpiteitä, joilla voidaan vahvistaa vakuutusyhtiön maksuvalmiutta. Näin ollen kyseisiä toimenpiteitä ei täsmennettäisi laissa enempää. Finanssivalvonta voisi edellyttää toimenpiteitä maksuvalmiuden parantamiseksi enintään niin kauan, kunnes vakuutusyhtiö on onnistunut vahvistamaan maksuvalmiuttaan, eli toimenpiteet ovat olleet tehokkaita maksuvalmiusriskin pienentämiseksi, ja vähintään kuuden kuukauden välein tulisi tarkastella tilannetta uudelleen.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin Finanssivalvonnan ilmoitusvelvollisuudesta Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle.

Pykälällä pannaan täytäntöön 144 b artiklan 1 ja 2 kohta.

2 §. Vakuutettujen etujen ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi maksuvalmiusongelmien korjaamisesta siinä tilanteessa, että riski kohdistuu vakuutettuihin etuihin tai rahoitusjärjestelmään.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin niistä toimenpiteistä, jotka Finanssivalvonta voi toteuttaa vakuutettujen etujen ja rahoitusjärjestelmän vakauden suojelemiseksi, kun vakuutusyhtiöön kohdistuu olennainen maksuvalmiusriski. Finanssivalvonta voisi rajoittaa osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille tapahtuvaa osingonjakoa tai muiden maksujen maksamista tai keskeyttää ne. Lisäksi Finanssivalvonta voisi rajoittaa osakkeiden takaisinostoa, oman varallisuuden erien takaisinmaksua tai lunastusta, bonuksien tai muiden muuttuvien palkkioiden maksamista tai keskeyttää ne. Toimenpiteitä tulisi soveltaa vain siltä osin, kuin se on tarpeellista vakuutettujen etujen ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaamiseksi ja toimenpiteiden olisi oltava oikeasuhtaisia.

Pykälän 2 momentin mukaan Finanssivalvonnan olisi päättäessään rajoituksesta tai kiellosta otettava huomioon ennakkollinen arvio vakuutusyhtiön vakavaraisuudesta ja taloudellisesta tilasta. Päätöstä tehtäessä Finanssivalvonnan olisi otettava huomioon se näyttö, mikä on saatu valvonnasta.

Pykälän 3 momentin mukaan rajoitus tai keskeytys saisi kestää enintään kolme kuukautta. Finanssivalvonta voisi kuitenkin uusia rajoituksen tai keskeytyksen kolmen kuukauden jälkeen, jos tilannetta ei ole saatu korjattua. Jos Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen katsoo, että Finanssivalvonnan asettama rajoitus tai keskeytys on liiallinen tilanteeseen nähden, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi antaa Finanssivalvonnalle lausunnon, jonka mukaan Finanssivalvonnan on tarkasteltava päätöstään uudelleen. Kyse olisi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen suoraan Finanssivalvonnalle antamasta tiedosta, eikä kyseistä lausuntoa julkaistaisi.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 144 b artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a-d alakohdat ja kolmas alakohta sekä artiklan 4 kohta.

3 §. Henkivakuutuksen takaisinostoarvon maksamisen kieltö. Pykälässä ehdotetaan säädettävän henkivakuutuksen takaisinostoarvon maksamisen kiellosta maksuvalmiusongelmien johdosta.

Pykälän 1 momentin mukaan Finanssivalvonta voisi kieltää henkivakuutuksen takaisinostoarvon maksamisen, jos vakuutusyhtiöön kohdistuu olennainen maksuvalmiusriski, joka aiheuttaa vakuutuksenottajiin ja rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvan riskin. Kyseinen kieltö tulisi asettaa ainoastaan poikkeuksellisissa oloissa ja viimeisenä keinona ja vain jos se on vakuutuksenottajien ja edunsaajien yhteisen edun mukaista. Näin ollen esimerkiksi 1 ja 2 §:ssä säädetyillä toimenpiteillä olisi ensisijaisesti pyrittävä parantamaan yhtiön maksuvalmiutta, ennen kuin takaisinostoarvon maksaminen kielletään. Kiellon tulisi olla voimassa mahdollisimman lyhyen aikaa ja vain niin kauan, kun kieltö on tarpeellinen pahimman maksuvalmiusongelman korjaamiseksi. Toimenpide tulisi toteuttaa ainoastaan kaikkien vakuutuksenottajien ja edunsaajien suojaamiseksi, myös niiden, joihin riskit saattaisivat vaikuttaa välillisesti. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tulee myös antamaan ohjeita siitä, minkälaisissa tilanteissa ja olosuhteissa kieltö voitaisiin asettaa.

Pykälän 2 momentin mukaan Finanssivalvonnan olisi päättäessään henkivakuutuksen takaisinostoarvon maksamisen kiellon asettamisesta otettava huomioon mahdolliset rahoitusmarkkinoihin sekä vakuutuksenottajien ja edunsaajien oikeuksiin vaikuttavat ei-toivotut seuraukset. Tarkastellessaan kiellon seurauksia Finanssivalvonnan tulisi myös tarkastella mahdollisia muihin ETA-valtioihin vaikuttavia seurauksia. Lisäksi kiellon olisi perustuttava Finanssivalvonnan tekemässä valvonnassa saatuun näyttöön ja Finanssivalvonnan olisi otettava huomioon ennakkollinen arvio vakuutusyhtiön vakavaraisuudesta ja taloudellisesta tilasta.

Pykälän 3 momentin mukaan Finanssivalvonnan olisi julkistettava tieto henkivakuutuksen takaisinostoarvon maksamiseen kohdistuvasta kiellosta ja sen syistä.

Pykälän 4 momentin mukaan kielloksi saisi kestää enintään kolme kuukautta. Finanssivalvonta voisi kuitenkin uusia kiellon kolmen kuukauden jälkeen, jos tilannetta ei ole saatu korjattua. Jos Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen katsoo, että Finanssivalvonnan asettama kielloksi on liiallinen tilanteeseen nähden, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi antaa Finanssivalvonnalle lausunnon, jonka mukaan Finanssivalvonnan on tarkasteltava päätöstään uudelleen. Kyse olisi Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen suoraan Finanssivalvonnalle antamasta tiedosta, eikä kyseistä lausuntoa julkaistaisi.

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin, että vakuutusyhtiö ei saisi suorittaa voitonjakoa, maksaa muita maksuja osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille, ostaa takaisin osakkeita tai maksaa takaisin tai lunastaa oman varallisuuden eriä taikka maksaa bonuksia tai muita muuttuvia palkkioita yhtiön johdolle tai keskeisistä toiminnoista vastaaville henkilöille, jos vakuutusyhtiöihin kohdistuisi kielloksi henkivakuutuksen takaisinostoarvoa. Kyseiset rajoitukset olisivat linjassa sen kanssa, että henkivakuutuksen takaisinostoarvon maksamisen kielloksi olisi viimesijainen toimenpide maksuvalmiusaseman parantamiseksi ja ennen sitä tulisi pyrkiä parantamaan maksuvalmiutta muilla toimenpiteillä.

Pykälän 6 momentissa säädetään Finanssivalvonnan ilmoitusvelvollisuudesta Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle sekä Euroopan järjestelmäriskikomitealle, jos kielloksi maksaa henkivakuutuksen takaisinostoarvoa on asetettu nimenomaisesti rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvan riskin torjumiseksi.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 144 b artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohta sekä kohdan 2–7 alakohtat ja artiklan 4 kohta.

4 §. *Vakuutusmarkkinoiden maksuvalmiuteen vaikuttavat poikkeukselliset olot.* Pykälässä ehdotetaan säädettävän tilanteesta, jossa maksuvalmiusriski kohdistuisi koko vakuutusmarkkinoihin tai merkittävään osaan siitä.

Pykälän 1 momentin mukaan tilanteessa, jossa olennainen maksuvalmiusriski, joka aiheuttaa vakuutuksenottajiin tai rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvan välittömän riskin, koskisi koko vakuutusalaan tai merkittävää osaa siitä, Finanssivalvonta voisi päättää 2 §:n mukaisesta rajoituksesta tai keskeytyksestä taikka 3 §:n mukaisesta kiellosta samanaikaisesti kaikkien niiden vakuutusyhtiöiden osalta, joiden tilanne täyttää 2 §:n 1 momentissa säädetyt edellytykset poikkeuksellisten olojen olemassaolosta. Henkivakuutuksen takaisinostoarvon maksamisen kielloksi soveltuisi myös tässä tilanteessa 3 §:n mukaiset lisäedellytykset. Direktiivin 144 b artiklan 6 kohdan mukaan jäsenvaltioiden olisi nimettävä viranomainen, joka käyttää kyseistä toimivaltaa, eikä direktiivi näin ollen edellytä, että kyseinen viranomainen olisi valvontaviranomainen. Toimivalta ehdotetaan kuitenkin annettavaksi Finanssivalvonnalle, sillä Suomessa ei ole toista makrovakausriviranomaisista tai muuta viranomaisista, jonka olisi perustellumpaa käyttää kyseistä toimivaltaa. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 144 b artiklan 6 kohta.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettävän Finanssivalvonnan ilmoitusvelvollisuudesta Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle pykälässä tarkoitetun toimivallan käytöstä. Ilmoitus olisi tehtävä viipymättä. Myös Euroopan järjestelmäriskikomitealle tulisi ilmoittaa, jos päätös tehdään rahoitusvakauden säilyttämiseksi. Momentissa säädetään lisäksi ilmoitukseen liitettävistä tiedoista. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 144 b artiklan 7 kohta.

5 §. Poikkeukselliset toimialan laajuiset häiriöt. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi siitä, millä toimilla Finanssivalvonta voi pyrkiä vakuutuksenottajien suojelemiseksi ja rahoitusvakauden säilyttämiseksi säilyttämään tiettyjen vakuutusyhtiöiden vakavaraisuusasema poikkeuksellisissa häiriötilanteissa, kuten epäsuotuisissa taloudellisissa tilanteissa tai markkinatilanteissa, jotka vaikuttavat suureen osaan vakuutusmarkkinoita tai vakuutusmarkkinoihin kokonaisuudessaan.

Pykälän 1 momentin mukaan Finanssivalvonta voisi poikkeuksellisten toimialan laajuisten häiriöiden aikana, jotka uhkaavat rahoitusjärjestelmän vakautta tai vakuutusyhtiön taloudellista asemaa, sellaisen vakuutusyhtiön osalta, jonka riskiprofiili on erityisen haavoittuva, rajoittaa osakkeenomistajille tai muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille tapahtuvaa osingonjakoa, muiden maksujen, bonuksien tai muuttuvien palkkioiden maksamista tai keskeyttää ne sekä rajoittaa osakkeiden takaisinostoa ja oman varallisuuden erien takaisinmaksua tai lunastusta tai keskeyttää ne.

Pykälän 2 momentin mukaisesti Finanssivalvonnan olisi päättäessään rajoituksesta tai keskeytyksestä otettava huomioon vakuutusyhtiön hyväksymät riskirajat ja riskienhallintajärjestelmän kynnyksarvot. Lisäksi Finanssivalvonnan olisi otettava huomioon valvonnasta saatu näyttö ja ennakkollinen arvio vakuutusyhtiön vakavaraisuudesta ja taloudellista tilasta. Rajoituksen tai keskeytyksen olisi oltava oikeasuhtainen tilanteeseen nähden.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin, että rajoitus tai keskeytys voisi kohdistua ryhmänsisäisiin liiketoimiin ainoastaan, jos vähintään yhden ryhmään kuuluvan yhtiön vakavaraisuusasema tai maksuvalmius on uhattuna. Finanssivalvonnan olisi myös kuultava mahdollista toisen ETA-valtion ryhmävalvojaa, jos se on aikeissa kohdistaa rajoituksen tai keskeytyksen sellaiseen vakuutusyhtiöön, joka on sellaisen ryhmän sidosyritys, jonka ryhmävalvoja on toisen ETA-valtion valvontaviranomainen.

Pykälän 4 momentin mukaan rajoitus tai keskeytys saisi kestää enintään niin kauan, kun edellytykset rajoitukselle tai keskeytykselle ovat olemassa ja Finanssivalvonnan tulisi tarkastella päätöstä vähintään kolmen kuukauden välein.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 144 c artikla.

26 luku **Ryhmävalvonta**

1 §. Määritelmät. Pykälän 1 momentin 1 kohdan emoyrityksen määritelmää ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että määritelmässä mainittaisiin nimenomaisesti, että Finanssivalvonta voisi katsoa, että tosiasiallista määräysvaltaa käytetään toisessa yrityksessä myös silloin, kun sitä käytetään keskitetyn koordinoinnin kautta toisen yrityksen päätöksiin. Täsmennyksellä pannaan täytäntöön direktiivin 212 artiklan 2 kohtaan tehty täsmennys. Lisäksi määritelmään lisättäisiin viittaus uuteen 3 a §:ään, jossa säädetään siitä, että jos Finanssivalvonta on katsonut ryhmäksi vähintään kaksi sellaista yritystä, joita johdetaan yhtenäisesti, kyseisten yritysten on valittava keskuudestaan emoyritys. Myös Finanssivalvonta voi valita emoyrityksen, jos valintaa ei muuten tehdä. Määritelmän täsmennyksellä pannaan lisäksi täytäntöön direktiivin 13 artiklan 15 kohdan emoyrityksen määritelmän muutos.

Pykälän 1 momentin 2 kohdan tytäryrityksen määritelmää ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että siihen lisätään viittaus uuteen 3 a §:ään. Kun 3 a §:n mukaisesti yhtenäisesti johdetuille yrityksille on valittu emoyritys, muut ryhmään kuuluvat yritykset katsotaan tytäryrityksiksi.

Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 13 artiklan 16 kohdan tytäryrityksen määritelmän muutos.

Pykälän 1 momentin 4 kohdassa olevaa osakasyrityksen määritelmää ja 6 kohdassa olevaa sidosyrityksen määritelmää ehdotetaan muutettavaksi siten, että määritelmässä viitattaisiin jatkossa tilinpäätösdirektiivin 22 artiklan 7 kohtaan vastaavasti kuin Solvenssi II -direktiivissä. Viittaus suoraan direktiiviin on perusteltu, sillä tilinpäätösdirektiivin 22 artiklan 7 kohtaa ei sellaisenaan ole pantu täytäntöön Suomen lainsäädännössä. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 212 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaan tehdyt viittausmuutokset.

Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 9 a kohta, jossa määriteltäisiin kolmannen maan vakuutusyritysten omistusyhteisö. Kohdalla pannaan täytäntöön direktiivin 212 1 kohdan f a alakohta.

Pykälän 1 momentin 14 kohdan ryhmänsisäisen liiketoimen määritelmää ehdotetaan laajennettavaksi siten, että siinä mainittaisiin jatkossa myös kolmannen maan vakuutusyrityksen, vakuutusomistusyhteisön ja ryhmittymän omistusyhteisön riippuvaisuus saman ryhmän toisista yrityksistä tai sellaisesta luonnollisesta henkilöstä tai oikeushenkilöstä, jota yhdistää ryhmän yritykseen 1 luvun 10 §:ssä tarkoitettu merkittävä sidonnaisuus, velvoitteen täyttämiseksi. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 13 artiklan 19 kohdan määritelmään tehty muutos.

Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 15 kohta, jossa määriteltäisiin hallinto-, johto- tai valvontaelin. Kyseinen määritelmä on tarpeellinen, sillä ryhmään voi kuulua myös yrityksiä, joilla on kotipaikka muualla kuin Suomessa. Määritelmä perustuu Solvenssi II -direktiivin 40 artiklaan, jonka mukaan hallinto-, johto- tai valvontaelimellä on oltava lopullinen vastuu sääntelyn noudattamisesta.

Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 16 kohta, jossa määriteltäisiin säännelty yritys. Säännellyllä yrityksellä tarkoitettaisiin rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettua säänneltyä yritystä, eli luottolaitosta, sijoituspalveluyritystä, rahastoyhtiötä, vaihtoehtorahastojen hoitajaa ja vakuutusyhtiötä, sekä lisäeläkesäätiöistä ja lisäeläkekassoista annetun lain 1 luvun 2 §:n 1 kohdassa tarkoitettua lisäeläkelaitosta. Kohdalla pannaan täytäntöön direktiivin 13 artiklan 41 kohdan määritelmä.

2 §. Vakuutusyritysryhmä. Pykälän 2 momentin 1 kohtaa ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että siinä mainittaisiin yritykset, joita vakuutusyrityksen osakasyritys tai osakasyrityksen tytäryritykset johtavat yhdessä yhden tai useamman ryhmään kuulumattoman yrityksen kanssa. Täsmennys vastaa direktiivin 212 artiklan 1 kohdan c alakohtaan tehtyä täsmennystä. Lisäksi 2 momentin 2 kohtaa ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että siinä mainittaisiin tosiasiallisen määräysvallan käyttäminen keskitetyn koordinoinnin kautta. Muutos vastaa 1 §:n 1 momentin 1 kohtaan tehtyä täsmennystä emoyrityksen määritelmään. Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisäksi lisättäväksi uusi 3 kohta, jonka mukaan ryhmä voi muodostua myös 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tilanteiden yhdistelmästä. Kohdalla pannaan täytäntöön direktiivin 212 artiklan 1 kohdan c alakohtaan iii alakohta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka mukaan ryhmänä on pidettävä myös vakuutusyritystä ja vähintään yhtä toista yritystä, joita Finanssivalvonnan näkemyksen mukaan johdetaan yhtenäisesti. Myös toisen ETA-valtion valvontaviranomainen voisi ryhmävalvojana toimia tällaisen ryhmän, johon kuuluu suomalainen vakuutusyhtiö. Jos Finanssivalvonta ryhmävalvojana tunnistaa tällaisen ryhmän, jossa kaikkien yritysten kotipaikka ei ole Suomessa, Finanssivalvonnan on kuultava muita asianomaisia ETA-valtioiden

valvontaviranomaisia ennen kuin se toteaa, että kyseisiä yrityksiä johdetaan yhtenäisesti. Kyseisillä säännöksillä pannaan täytäntöön direktiivin 212 artiklan 3 kohta. Lisäksi 3 momentissa mainittaisiin, että ryhmä voi myös muodostua 2 momentissa tarkoitetun ryhmän ja Finanssivalvonnan tunnistaman yhtenäisesti johdetun ryhmän yhdistelmästä. Direktiivin 214 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan mukaan valvontaviranomaiset voivat soveltaa kyseistä mahdollisuutta tunnistaa ryhmä myös laajentaakseen 2 momentissa määriteltyä ryhmää. Lisäksi direktiivin 214 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään, että valvontaviranomainen voi soveltaa 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta tunnistaa emoyritys sen perusteella, että valvontaviranomainen katsoo yrityksellä olevan tosiasiallinen määräysvalta toisessa yrityksessä, laajentaakseen 2 momentissa määriteltyä ryhmää. Tästä ei kuitenkaan ole tarpeen säätää erikseen, sillä 2 momentissa viitataan osakasyritykseen, jonka määritelmässä puolestaan viitataan emoyrityksen määritelmään. Näin ollen ryhmän tunnistaminen sen perusteella, että Finanssivalvonta katsoo emoyritykseksi sellaisen yrityksen, jolla on tosiasiallinen määräysvalta toisessa yrityksessä, on mahdollista 2 momentin 1 kohdan perusteella.

Pykälän mukainen vakuutusyrittäjäryhmä määrittää osaltaan muiden tämän luvun säännösten kanssa sen, mihin yritysten kokonaisuuksiin, eli vakuutusyrittäjäryhmiin, sovelletaan vakuutusyhtiölain mukaista ryhmävalvontaa. Vakuutusyrittäjäryhmä ei siis välttämättä ole sama kuin kirjanpitolain mukainen konserni.

2 a §. *Kriteerit ryhmän muodostumiselle tosiasiallisen määräysvallan tai yhtenäisen johtamisen perusteella.* Pykälä on uusi ja se koskisi tilannetta, jossa vakuutusyrittäjäryhmä muodostuu joko siten, että Finanssivalvonta on katsonut, että yrityksellä on tosiasiallinen määräysvalta toisessa yrityksessä ja se on näin ollen emoyhtiö sekä tilannetta, jossa Finanssivalvonta on katsonut, että vähintään kahta yritystä johdetaan yhtenäisesti.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin siitä, mitä Finanssivalvonnan on otettava huomioon, kun se tarkastelee yritysten välisiä suhteita arvioidessaan, johdetaanko yrityksiä yhtenäisesti. Lisäksi momentin mukaiset seikat olisi otettava huomioon myös Finanssivalvonnan arvioidessa, käytetäänkö tosiasiallista määräysvaltaa toisen yrityksen päätöksiin. Finanssivalvonnan olisi otettava huomioon luonnollisten henkilöiden ja yritysten valta ja mahdollisuus vaikuttaa yrityksen päätöksiin. Tarkastelussa mahdollisuudesta vaikuttaa päätöksiin olisi huomioitava ainakin pääoman, äänioikeuksien ja edustusten tuottama määräysvalta sekä vaikuttamismahdollisuus sen perusteella, että kyseessä on henkilö, joka vastaa yrityksen tosiasiallisesta toiminnasta tai joka on yrityksessä muissa keskeisissä, oleellisissa tai tärkeissä tehtävissä. Lisäksi olisi otettava huomioon yrityksen riippuvuus toisesta yrityksistä rahoituksen tai muiden seikkojen vuoksi. Tällaisia olisivat ainakin ulkoistaminen ja henkilöstön jakaminen yritysten kesken. Huomioon olisi otettava myös näyttö kahden tai useamman yrityksen välisestä taloudellisten tai sijoituksiin liittyvien päätösten, strategioiden tai prosessien koordinoinnista sekä näyttö strategioiden, toimintojen tai prosessien koordinoinnista ja yhdenmukaisuudesta, jotka voivat liittyä ainakin vakuutusten jakelukanaviin, tuotteisiin tai tuotemerkkeihin, viestintään ja markkinointiin. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 212 artiklan 4 kohta. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii tekniset sääntelystandardit, joilla edelleen täsmennetään niitä asioita, jotka valvontaviranomaisen on otettava huomioon määritellään yritysten välisiä suhteita.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että mikäli ryhmä tunnistetaan joko tosiasiallisen määräysvallan perusteella tai sen perusteella, että yrityksiä johdetaan yhtenäisesti, Finanssivalvonnan on annettava selvitys määrittelyn perusteena olevista tekijöistä ryhmän emoyritykselle tai yritykselle, joka on 3 a §:n mukaisesti valittu emoyritykseksi sekä tarvittaessa

muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille, jos ryhmään kuuluu sellaisia yrityksiä, joiden kotipaikka ei ole Suomessa. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 212 artiklan 5 kohta.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin, että mikäli ryhmä tunnustetaan joko tosiasiallisen määräysvallan perusteella tai sen perusteella, että yrityksiä johdetaan yhtenäisesti ja jos kyseisen ryhmän emoyritys tai tytäryritys on myös toisen ryhmän ylin emoyritys, kyseiset ryhmät muodostavat yhden ryhmän. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 214 artiklan 4 kohdan toinen alakohta.

3 §. Soveltamisala ja ylin emoyritys. Pykälän 1 momentin sanamuotoa ehdotetaan muutettavaksi direktiivin 213 artiklan 2 kohtaan tehtyä täsmennystä vastaavasti. Jatkossa momentti sisältäisi informatiivisen säännöksen niistä yrityksistä, joiden kuuluessa ryhmään, sovellettaisiin ryhmävalvontaa. Lisäksi momentin 1 ja 2 kohtaan lisätään viittaukset tähän lukuun ehdotettuihin uusiin pykäliin.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti, jossa täsmennettäisiin, että ryhmä, johon sovelletaan ryhmävalvontaa 1 momentin mukaisesti olisi se ryhmä, joka muodostuu 2 §:ään sisältyvän ryhmän määritelmän perusteella. Näin on myös voimassa olevan lain mukaisesti, mutta asiasta ei ole nimenomaisesti säädetty. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 214 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta.

Voimassa olevan pykälän 2 momentti siirtyy sisällöltään muuttumattomana 3 momentiksi, 3 momentti siirtyy 4 momentiksi ja 4 momentti siirtyy 5 momentiksi.

3 a §. Yhtenäisesti johdettujen yritysten emoyrityksen valitseminen. Pykälä on uusi ja siinä säädettäisiin emoyrityksen valitsemisesta, jos Finanssivalvonta on ryhmävalvojana tunnistanut 2 §:n 3 momentin mukaisesti, että ryhmä muodostuu yhtenäisesti johdetuista yrityksistä. Tällaisessa tilanteessa on mahdollista, että Finanssivalvonta määrittää ryhmäksi sellaiset yritykset, jotka eivät ole itse tunnistaneet itseään ryhmäksi, jolloin ryhmällä ei mahdollisesti olisi selkeää emoyritystä. Tällaisessa tilanteessa ryhmän olisi valittava yksi yhtenäisesti johdetuista yrityksistä emoyritykseksi ja muut ryhmään kuuluvat yritykset katsottaisiin tämän emoyritykseksi valitun yrityksen tytäryrityksiksi.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että jos ryhmä valitsee sellaisen emoyrityksen, jonka valinta aiheuttaa merkittäviä esteitä ryhmävalvonnalle, Finanssivalvonta voi vaatia ryhmää valitsemaan toisen yrityksen emoyritykseksi.

Pykälän 3 momentin mukaan Finanssivalvonnan olisi valittava ryhmälle emoyritys, jos ryhmä itse ei valitse emoyritystä. Jos Finanssivalvonta valitsee emoyrityksen, kyseinen yritys on vastuussa lukuun sisältyvän sääntelyn noudattamisesta ja muut ryhmään kuuluvat yritykset katsotaan tytäryrityksiksi.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin niistä seikoista, jotka Finanssivalvonnan olisi otettava huomioon, jos se 3 momentin mukaisesti valitsee ryhmälle emoyrityksen.

Pykälän 5 momentin mukaisesti Finanssivalvonnan olisi vähintään kerran vuodessa arvioitava, onko 3 momentin mukaisesti tehty emoyrityksen valinta edelleen asianmukainen. Jos kävisi ilmi, että muutokset ryhmän toiminnassa tai yritysten välisissä suhteissa tai muut seikat ovat johtaneet siihen, että valinta ei ole enää asianmukainen, tulisi Finanssivalvonnan valita toinen yritys emoyritykseksi.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 214 artiklan 5 ja 6 kohta.

8 §. *Ryhmävalvonnan soveltamatta jättäminen.* Pykälän 1 momentin 2 kohtaa täsmennettäisiin siten, että siihen lisättäisiin edellytykset, joiden perusteella yrityksellä voidaan katsoa olevan vähäinen merkitys ryhmävalvonnan kannalta. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 214 artiklan 2 kohdan toiseen alakohtaan tehty täsmennys.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jossa säädettäisiin lisäedellytyksiä sille, jos Finanssivalvonta 1 momentin mukaisesti päättäisi, että ryhmävalvontaa koskevia tämän luvun säännöksiä ei sovellettaisi tiettyyn yritykseen ja tämä johtaisi siihen, että ryhmävalvontaa ei sovellettaisi ollenkaan tilanteessa, jossa sitä olisi sovellettu 3 §:n 1 momentin 1–3 kohdan perusteella. Finanssivalvonnan olisi tällaisessa tilanteessa kuultava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja jos on kyse sellaisesta ryhmästä, johon kuuluu vakuutusyrityksiä, joiden kotivaltio on muissa ETA-valtiossa, kyseisten valtioiden valvontaviranomaisia olisi myös kuultava. Päätös, joka johtaisi siihen, että ryhmävalvontaa ei sovellettaisi, voitaisiin tehdä vain poikkeuksellisissa olosuhteissa ja päätös tulisi perustella Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle sekä tarvittaessa muille asianomaisille ETA-valtioiden valvontaviranomaisille. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tulee antamaan ohjeita, joilla täsmennetään mitä tällaisilla poikkeuksellisilla oloilla tarkoitetaan. Päätös olisi arvioitava uudelleen vähintään kerran vuodessa. Myös päätös alkaa soveltaa ryhmävalvontaa tulisi ilmoittaa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle sekä muille ETA-valtioiden valvontaviranomaisille.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jonka mukaan Finanssivalvonnan olisi kuultava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista, ennen kun se päättää olla soveltamatta ryhmävalvontaa ylimpään emoyritykseen sen perusteella, että kyseisellä emoyrityksellä on vähäinen merkitys ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta. Lisäksi olisi kuultava asianomaisia ETA-valtioiden valvontaviranomaisia, jos ryhmään kuuluu vakuutusyrityksiä, joiden kotivaltio on toisessa ETA-valtiossa. Finanssivalvonnan olisi myös ennen tällaisen päätöksen tekemistä arvioitava, miten ryhmävalvonnan soveltaminen välissä olevan osakasyrityksen tasolla vaikuttaa ryhmän vakavaraisuusasemaan ja hylättävä hakemus, mikäli vakavaraisuusasema olennaisesti paranisi. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tulee antamaan ohjeita siitä, missä tapauksissa voi olla perusteltua jättää ylin emoyritys ryhmävalvonnan ulkopuolelle.

Pykälän 3 ja 4 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 214 artiklan 3 kohta.

10 a §. *Vakuutusomistusyhteisön ja ryhmittymän omistusyhteisön velvollisuudet.* Pykälä on uusi ja siinä ehdotetaan täsmennettäväksi vakuutusomistusyhteisön ja ryhmittymän omistusyhteisön velvollisuuksia liittyen sääntelyn noudattamiseen, kun ryhmän emoyritys on vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö.

Pykälän 1 momentin mukaan vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön vastuulla olisi varmistaa, että ryhmän sisäiset järjestelyt ja tehtävien jako ovat asianmukaiset ryhmävalvontaa koskevien säännösten noudattamiseksi. Ryhmän sisäinen tehtävien jaon ja järjestelyjen tulisi olla sellaisia, että niillä voidaan tosiasiallisesti koordinoita kaikkia ryhmään kuuluvia yrityksiä ja estää ristiriitoja. Lisäksi toimintaperiaatteet tulisi toteuttaa ryhmän laajuisesti.

Pykälän 2 momentin mukaan vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön tulisi varmistaa, että ryhmän organisaatorakenne ei estä ryhmään kuuluvien yritysten tehokasta valvontaa.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että mikäli Finanssivalvonta katsoo, että vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö ei täytä 1 momentissa säädettyjä

velvollisuuksiaan, Finanssivalvonta voi vaatia muuttamaan ryhmän sisäisiä järjestelyjä tai tehtävien jakoa.

Pykälän 1–3 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 213 b artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta.

Pykälän 4 momentin mukaan Finanssivalvonnan on käytettävä laissa säädettyjä toimivaltuuksiaan ryhmävalvonnan jatkuvuuden ja eheyden sekä tämä luvun säännösten noudattamisen palauttamiseksi ja varmistamiseksi, jos vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö ei täytä edellä 10 a §:n 2 momentissa säädettyjä velvoitteitaan. Momentilla pannaan osin täytäntöön direktiivin 213 b artiklan 2 kohdan toinen alakohta.

10 b §. Ryhmän uudelleenorganisointi. Pykälä on uusi ja siinä ehdotetaan säädettyvän Finanssivalvonnan toimivaltuuksista ryhmän uudelleenorganisoinniksi tilanteessa, jossa ryhmän rakenne tai muut ryhmän järjestelyihin liittyvät seikat hankaloittavat valvontaa. Finanssivalvonta voisi toimiessaan ryhmävalvojana 10 a §:n 1 momentin mukaisissa tilanteissa ja jos kyseisen pykälän 4 momentin mukaiset toimenpiteet eivät ole olleet tehokkaita, vaatia vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä organisoimaan ryhmä uudelleen siten, että Finanssivalvonta voi tosiasiallisesti harjoittaa ryhmävalvontaa. Finanssivalvonta voi pyytää ryhmän uudelleenorganisointia vain poikkeuksellisissa tilanteissa. Finanssivalvonnan on ennen vaatimusta ryhmän uudelleenorganisoinniksista kuultava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisista sekä tarvittaessa muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia, jos ryhmään kuuluu muissa ETA-valtioissa toimiluvan saaneita vakuutusyrittäjiä.

Pykälällä pannaan osin täytäntöön direktiivin 213 b artiklan 2 kohdan toinen alakohta.

10 c §. Omistusyhteisön perustaminen ryhmälle. Pykälä on uusi ja siinä ehdotetaan säädettyvän Finanssivalvonnan toimivaltuuksista tilanteessa, jossa sellaisen ryhmän organisaatorakenne, joka koostuu yrityksistä, jotka ovat sidoksissa toisiinsa tilinpäätösdirektiivin 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun yhteyden kautta, ja niiden sidosyrityksistä, tai jotka on määritetty ryhmäksi yhteisen johtamisen perusteella, on sellainen, että se haittaa tai estää ryhmää noudattamasta ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä.

Pykälän 1 momentin mukaan Finanssivalvonnan tulisi käyttää tässä laissa tai Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädettyjä toimivaltuuksiaan, joilla voidaan varmistaa ryhmävalvonnan jatkuvuus ja eheys sekä velvoitteiden noudattaminen.

Pykälän 2 momentin mukaan Finanssivalvonta voisi kyseisessä tilanteessa toimiessaan ryhmävalvojana vaatia, että ryhmälle perustetaan ETA-valtioon vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö taikka sellainen yritys, jolla on keskitetyn koordinoinnin kautta tosiasiallinen määräävä vaikutus ryhmään kuuluvien vakuutusyritysten päätöksiin, mukaan lukien taloudellisiin päätöksiin. Kyseinen yritys olisi vastuussa ryhmävalvontaa koskevien säännösten noudattamisesta.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivi 213 b artiklan 3 kohta.

10 d §. Pieni ja ei-monimutkainen ryhmä. Pykälässä säädetäisiin ryhmän luokittelusta pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ryhmäksi. Myös ryhmä voitaisiin luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ryhmäksi 2 a luvussa tarkoitetulla tavalla, jos se täyttää pienelle ja ei-monimutkaiselle ryhmälle asetetut edellytykset. Pykälässä säädetäisiin niistä edellytyksistä, jotka pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ryhmäksi luokittelulle asetetaan. Edellytysten tulisi täyttyä ryhmätasolla kahden luokittelua välittömästi edeltäneen tilikauden aikana.

Pykälän 1 momentin 1 kohdan mukaan ryhmän vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon, joka on kertynyt sellaisten ryhmään kuuluvien vakuutusyritysten harjoittamasta liiketoiminnasta, joiden kotivaltio on muu ETA-valtio kuin ryhmävalvojan kotivaltio, olisi oltava pienempi kuin joko 20 000 000 euroa tai 10 prosenttia ryhmän vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä.

Momentin 2 kohdan mukaan ryhmän vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon, joka on kertynyt ryhmän muussa ETA-valtiossa kuin ryhmävalvojan kotivaltiossa harjoittamasta liiketoiminnasta, olisi oltava pienempi kuin joko 20 000 000 euroa tai 10 prosenttia ryhmän vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä.

Momentin 3 kohdan mukaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltavan ryhmän tietyistä momentissa eritellyistä riskeistä johtuvat pääomavaatimukset saavat olla enintään yhtä paljon kuin 20 prosenttia sijoitusten kokonaismäärästä. Momentin 3 kohdan a alakohdan mukaisesti mukaan lasketaan 11 luvun 12 §:ssä tarkoitettu markkinariskiosion mukainen pääomavaatimus. Markkinariskiosiossa otetaan huomioon riski, joka liittyy vakuutusyhtiön varojen ja velkojen arvoihin vaikuttavien rahoitusvälineiden markkinahintojen tasoon ja vaihteluun, sekä varojen ja velkojen rakenteellinen yhteensopimattomuus erityisesti niiden kestoajan osalta. Momentin 3 kohdan b alakohdan mukaisesti mukaan lasketaan 11 luvun 13 §:ssä tarkoitettun vastapuoliriskiosion mukainen pääomavaatimus arvopaperistamisiin, johdannaisiin, saamisiin vakuutusedustajilta ja muuhun sijoitusomaisuuteen liittyvien riskien niiden riskien osalta, jotka eivät sisälly 11 luvun 12 §:n 2 momentin 4 kohdan mukaiseen korkomarginaaliriskiin. Vastapuoliriskiosiossa otetaan huomioon vakuutusyhtiöön mahdollisesti kohdistuvat tappiot, jotka johtuvat vakuutusyhtiön vastapuolten ja velallisten odottamattomasta maksukyvyttömyydestä tai luottokelpoisuuden heikkenemisestä seuraavien 12 kuukauden aikana. Momentin 3 kohdan c alakohdan mukaisesti mukaan lasketaan lisäksi kaikki pääomavaatimukset, joita voidaan soveltaa aineettomaan omaisuuteen tehtäviin sijoituksiin, joita edellä mainitut markkinariski- ja vastapuoliriskiosiot eivät vielä kata.

Momentin 4 kohdan mukaan ryhmän vuotuisen bruttomääräisen jälleenvakuutustoiminnan vakuutusmaksutulon olisi oltava enintään 50 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä.

Momentin 5 kohdan mukaan, jos ryhmä käyttää konsernitilinpäätökseen perustuvaa menetelmää, 26 §:n 1 momentissa tarkoitettun erotuksen olisi oltava positiivinen. Jos ryhmä käyttää vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää, 31 §:n 1 momentissa tarkoitettun erotuksen olisi oltava positiivinen. Jos ryhmä käyttää kyseisten menetelmien yhdistelmää, 31 a §:ssä tarkoitettun erotuksen olisi oltava positiivinen.

Momentin 6 kohdan mukaan, jos ryhmässä käytetään vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää tai vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän ja konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän yhdistelmää, jokainen yritys, johon vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää sovelletaan, on oltava luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi erikseen 2 a luvussa säädetyllä tavalla.

Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 213 a artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c-h alakohta.

Pykälän 2 momentissa säädetään pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokittelun edellytyksistä 1 momentissa säädettyjen edellytysten lisäksi, jos ryhmään kuuluu vähintään yksi vakuutusyritys, joka ei ole vahinkovakuutusyritys. Momentin edellytyksiä sovelletaan siis ryhmään, jossa kaikki yhtiöt ovat henkivakuutusyhtiöitä tai ryhmään kuuluu sekä henki- että vahinkoyhtiöitä.

Momentin 1 kohdan mukaan 11 luvun 12 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetun korkoriskin pääomavaatimus, joka on laskettu konsolidoitujen tietojen perusteella, voisi olla enintään yhtä paljon kuin viisi prosenttia 10 luvun mukaisesta ryhmän konsolidoidusta vastuuvélasta, lukuun ottamatta niiltä yrityksiltä, joihin sovelletaan 31 §:ssä tarkoitettua vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää. Momentin 2 kohdan mukaan ryhmän henkivakuutustoiminnasta johtuva 10 luvun mukainen konsolidoitu vastuuvélka voisi olla enintään 1 000 000 000 euroa. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 213 a artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta.

Pykälän 3 momentissa säädetään pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokittelun edellytyksistä 1 momentissa säädettyjen edellytysten lisäksi, jos ryhmään kuuluu vähintään yksi vakuutusyrittäjä, joka ei ole henkivakuutusyrittäjä. Momentin edellytyksiä sovelletaan siis ryhmään, jossa kaikki yhtiöt ovat vahinkovakuutusyhtiöitä tai ryhmään kuuluu sekä henki- että vahinkoyhtiöitä.

Momentin 1 kohdan mukaan ryhmän kolmen viimeksi kuluneen vuoden vahinkovakuutustoiminnan keskimääräisen yhdistetyn kulusuhteen, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on oltava alle 100 prosenttia. Momentin 2 kohdan mukaan ryhmän vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo saa olla enintään 100 000 000 euroa. Momentin 3 kohdan mukaan vakuutusluokista annetun lain vahinkovakuutusluokkiin 5–7, 11, 12, 14 ja 15 kuuluvan ryhmän bruttomääräisen vakuutusmaksutulon summa saa olla enintään 30 prosenttia ryhmän vahinkovakuutustoiminnan vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 213 a artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta.

Pykälän 1 momentin edellytyksiä sovelletaan kaikkiin ryhmiin. Jos ryhmään kuuluu sekä vahinko- että henkivakuutusyhtiöitä, ryhmään sovelletaan 1, 2 ja 3 momentin mukaisia edellytyksiä. Jos ryhmään kuuluu vain henkivakuutusyhtiöitä, ryhmään sovelletaan 1 ja 2 momentin mukaisia edellytyksiä ja jos ryhmään kuuluu vain vahinkovakuutusyhtiöitä, ryhmään sovelletaan 1 ja 3 momentin mukaisia edellytyksiä.

Pykälän 4 momentin mukaan ryhmiin, joissa käytetään vain vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää, ei sovelleta 1 momentin 3 kohtaa ja 2 momentin 1 kohtaa. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 213 a artiklan 1 kohdan toinen alakohta.

10 e §. *Pienen ja ei-monimutkaisen ryhmän luokittelumenettely.* Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi pienen ja ei-monimutkaisen ryhmän luokittelumenettelystä. Ryhmän luokitteluun pieneksi ja ei-monimutkaiseksi sovellettaisiin, mitä 2 a luvun 8–10 §:ssä säädetään vakuutusyhtiön luokittelua koskevasta menettelystä. Säännöksiä sovellettaisiin emoyrittäjän tasolla. Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 213 a artiklan 2 kohta.

10 f §. *Pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokittelu, jos ryhmävalvontaa on sovellettu alle kahden vuoden ajan.* Pykälässä säädettäisiin siitä, miten ryhmä voidaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, jos siihen on sovellettu ryhmävalvontaa alle kahden vuoden ajan. Edellä 10 e §:ssä säädettyjen edellytysten täyttyminen arvioidaan kahden tilikauden ajalta, paitsi siinä tapauksessa, että ryhmään on sovellettu ryhmävalvontaa alle kaksi vuotta. Tällaisessa tapauksessa edellytysten täyttymistä arvioidaan ainoastaan viimeisen luokittelua edeltäneen tilikauden perusteella. Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 213 a artiklan 3 kohta.

10 g §. *Ryhmät, joita ei voi koskaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi.* Pykälässä ehdotetaan säädettävän, että tiettyjä ryhmiä ei koskaan voisi luokitella pieniksi ja ei-monimutkaisiksi. Vaikka ryhmä täyttäisi pienen ja ei-monimutkaisen ryhmän edellytykset, sitä

ei luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, jos se on jokin tässä pykälässä tarkoitetuista ryhmistä.

Pykälän 1 kohdan mukaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymää ei voitaisi luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi.

Pykälän 2 kohdan mukaan ryhmää, jossa vähintään yksi tytäryritys on 24 §:ssä tarkoitettu yritys, ei voitaisi luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi.

Pykälän 3 kohdan mukaan ryhmää, joka käyttää osittaista tai kokonaista sisäistä mallia ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen, ei voitaisi luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 213 a artiklan 4 kohta.

10 h §. *Pienen ja ei-monimutkaisen ryhmän suhteuttamistoimenpiteet.* Pykälän mukaan pieni ja ei-monimutkainen ryhmä täyttää 10 d §:ssä säädetyt edellytykset ja joka on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi 10 c §:n mukaisesti. Säännöksellä pannaan täytäntöön direktiivin 13 artiklan 10 b kohdan pienen ja ei-monimutkaisen ryhmän määritelmä. Pienet ja ei-monimutkaiset ryhmät saisivat, kuten pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt, helpotuksia sääntelyn soveltamiseen suhteuttamistoimenpiteitä soveltamalla. Pieniin ja ei-monimutkaisiin ryhmiin sovellettaisiin samoja suhteuttamistoimenpiteitä ryhmän tasolla, kuin pieniin ja ei-monimutkaisiin vakuutusyhtiöihin. Näin ollen pykälän 1 momenttiin ehdotetaan viittausta 2 a luvun 11 §:n 1 momentin mukaisiin suhteuttamistoimenpiteisiin.

Pykälän 2 momentin mukaan Finanssivalvonta voisi, vastaavalla tavalla kuin pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön osalta, päättää siten kun 2 a luvun 11 §:n 2 momentissa säädetään, että ryhmä ei saa soveltaa jotakin suhteuttamistoimenpidettä.

Pykälän 3 momentin mukaan pieniin ja ei-monimutkaisiin ryhmiin soveltaisivat ryhmän tasolla samat tiedonantovelvollisuuden kuin pieniin ja ei-monimutkaisiin vakuutusyhtiöihin.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 213 a artiklan 5 kohta.

10 i §. *Finanssivalvonnalta haettavat ryhmän suhteuttamistoimenpiteet.* Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi, että myös ryhmä, jota ei ole luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, voisi hakea Finanssivalvonnalta hyväksyntää soveltaa tiettyjä suhteuttamistoimenpiteitä ryhmän tasolla. Kyseiseen hakemukseen ja Finanssivalvonnan hyväksynnän antamiseen sovellettaisiin 2 a luvun 13 ja 14 §:ää. Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 213 a artiklan 5 kohta siltä osin, kun siinä viitataan 29 d artiklaan.

15 §. *Finanssivalvonnan päätös menetelmästä.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti, jonka mukaan Finanssivalvonta voi päättää, että 31–33 §:ssä säädettyä vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää sovelletaan vain vakuutusyrityksiin, kolmannen maan vakuutusyrityksiin, vakuutusomistusyhteisöihin, ryhmittymän omistusyhteisöihin ja kolmannen maan vakuutusyritysten omistusyhteisöihin, jollei 24 §:stä muuta johdu. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 220 artiklan 3 kohta.

Voimassa olevan pykälän 2 momentti siirtyy sisällöltään muuttumattomana 3 momentiksi.

16 §. *Suhteellisen osuuden huomioon ottaminen.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka mukaan 1 momentissa säädetyistä poiketen tilanteessa, jossa sovelletaan vain

24 §:ää, suhteellisella osuudella tarkoitetaan sitä osuutta, joka osakasyrityksellä on suoraan tai välillisesti sidosyrityksessä riippumatta siitä, mitä menetelmää käytetään. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 221 artiklan 1 a kohta.

17 §. *Finanssivalvonnan määrittämä suhteellinen osuus.* Pykälän 1 kohta vastaa voimassa olevaa lakia ja pykälän 2 ja 3 kohtaan tehdään teknisiä muutoksia. Pykälään lisätään uusi 4 kohta, jonka mukaan Finanssivalvonta ryhmävalvojana määrittää ryhmää ja asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan suhteellisen osuuden myös, jos Finanssivalvonta on päättänyt, että vähintään kaksi vakuutusyhtiötä muodostaa 2 §:n 3 momentin nojalla ryhmän, koska niitä johdetaan yhtenäisesti. Kohdalla pannaan täytäntöön direktiivin 221 artiklan 2 kohdan d alakohda.

24 §. *Eräiden rahoitusalan sidosyritysten kohtelu.* Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä säädettäisiin laajemmin rahoitusalan toimivien sidosyritysten huomioon ottamisesta ryhmän hyväksyttävässä omassa varallisuudessa ja ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksessa. Jatkossa osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen olisi otettava huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten, sijoitusrahastojen, vaihtoehtorahastojen hoitajien, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten ja tiettyjen muiden kuin säänneltyjen yritysten osuus ryhmän hyväksyttävässä omassa varallisuudessa ja ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksessa. Pykälän viittaukset kyseisiä sidosyrityksiä koskevaan sääntelyyn ehdotetaan tehtäväksi suoraan asiaankuuluvaan EU-tason sääntelyyn, sillä kyse voi myös olla toiseen maahan sijoittautuneesta sidosyrityksestä. Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 228 artiklan 1 kohta.

24 a §. *Rahoitusalan sidosyritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta.* Pykälä on uusi ja siinä ehdotetaan säädettäväksi rahoitusalan sidosyritysten osuudesta ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin siitä, miten kuinkin rahoitusalan sidosyrityksen osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta lasketaan.

Pykälän 2 momentin mukaan tiettyjä momentissa eriteltyjä eriä ei tulisi ottaa huomioon 1 momentin mukaisessa laskennassa, ellei osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys pysty osoittamaan Finanssivalvonnalle, että kyseisiä eriä voidaan käyttää ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen. Lisäksi vakuutusyrityksen olisi otettava huomioon, että joidenkin sidosyritysten tietyt vaatimukset voidaan täyttää ainoastaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013 (luottolaitosten vakavaraisuusasetus) tarkoitettulla ydinpääomalla (CET1) tai ensisijaisella lisäpääomalla (AT1).

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 228 artiklan 2 kohta.

24 b §. *Rahoitusalan sidosyritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.* Pykälä on uusi ja siinä ehdotetaan säädettäväksi rahoitusalan sidosyritysten osuudesta ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta. Pykälässä säädettäisiin siitä, miten kuinkin rahoitusalan toimivan sidosyrityksen osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta lasketaan. Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 228 artiklan 3 kohta.

24 c §. *Rahoitusalan sidosyritysten muodostaman sellaisen alaryhmän kohtelu, johon sovelletaan konsolidoitua vakavaraisuuspääomavaatimusta.* Pykälä on uusi ja siinä ehdotetaan säädettäväksi rahoitusalan sidosyritysten osuudesta ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta ja vakavaraisuuspääomavaatimuksesta tilanteessa, jossa ne muodostavat alaryhmän, johon sovelletaan konsolidoitua vakavaraisuuspääomavaatimusta.

Pykälän 1 momentin mukaan Finanssivalvonta voi ryhmävalvojana vaatia, että jos sidosyrityksen muodostavat alaryhmän, johon sovelletaan konsolidoitua pääomavaatimusta ja myös jos luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa tarkoitettu rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on ryhmän tytäryritys, kyseisten sidosyritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta lasketaan suhteellisenä osuutena kyseisen alaryhmän omista varoista sen sijaan, että 24 a §:n 1 momenttia sovellettaisiin kuhunkin kyseiseen alaryhmään kuuluvaan yksittäiseen yritykseen.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on laskettava myös kyseisten sidosyritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta suhteellisenä osuutena kyseisen alaryhmän pääomavaatimuksesta sen sijaan, että se soveltaisi 24 b §:n 1 momenttia kuhunkin kyseiseen alaryhmään kuuluvaan yksittäiseen yritykseen.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan selkeyden vuoksi säädettävän, että kaikki rahoituslaitokset sekä oheispalveluyritykset, jotka kuuluvat alaryhmän soveltamisalaan, on sisällytettävä alaryhmän omien varojen ja pääomavaatimuksen laskentaan.

Pykälän 4 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että 24 a ja 24 b §:ää sovelletaan alaryhmään sen konsolidoidun asemansa perusteella tai tapauksen mukaan konsolidoidun position perusteella.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 228 artiklan 4 kohta.

24 d §. *Osakkuuksien vähentäminen ryhmän vakavaraisuuteen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta.* Pykälä on uusi ja siinä ehdotetaan säädettäväksi, että Finanssivalvonta voi toimiessaan ryhmävalvojana 24–24 c §:ssä säädetyn sijaan päättää osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, että osakasyritystä koskevan ryhmän vakavaraisuuteen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta vähennetään 24 §:ssä tarkoitettut osakkuudet. Pykälässä säädetty vastaa sitä, mitä voimassa olevan lain 24 §:n 2 momentissa säädetään. Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 228 artiklan 5 kohta.

25 §. *Tarvittavien tietojen puuttuminen.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka mukaan Jos 1 momentissa tarkoitettu vähennys parantaisi ryhmän vakavaraisuusasetusta verrattuna tilanteeseen, jossa sidosyritys säilytetään ryhmän vakavaraisuuden laskennan piirissä, vähennystä ei saa tehdä. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 229 artiklan 3 kohta.

26 §. *Konsernitilinpäätökseen perustuva menetelmä.* Pykälän 1 momentissa ehdotetaan jatkossa viitattavan vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen sijaan.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti, jonka mukaan hyväksyttävään omaan varallisuuteen lisätään rahoitusalan sidosyritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta 24 a tai 24 c §:n mukaan laskettuna ja vakavaraisuuspääomavaatimukseen rahoitusalan sidosyritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta 24 b tai 24 c §:n mukaan laskettuna.

Pykälään lisättäväksi ehdotettavan 3 momentin mukaan yhdistettyihin tietoihin ei tämän pykälän 2 momenttia sovellettaessa sisällytetä omistusyhteyksiä 24 §:n 1 tarkoitetuissa sidosyrityksissä.

Voimassa olevan pykälän 2 momentti siirtyy 4 momentiksi ja sitä ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että siinä mainittaisiin vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattaminen.

Pykälään tehtävillä muutoksilla pannaan täytäntöön direktiivin 230 artiklan 1 kohtaan tehdyt muutokset.

27 §. *Konsernitilinpäätökseen perustuva vakavaraisuuspääomavaatimus.* Pykälän 2 momenttia ehdotetaan täydennettäväksi siten, että ryhmän konsolidoidussa vakavaraisuuspääomavaatimuksessa on lisäksi otettava huomioon sidosyrityksenä olevien kolmannen maan vakuutusyritysten kohdalla suhteellinen osuus siitä pääomavaatimuksesta, jonka alittuessa toimilupa peruutettaisiin.

Pykälän 3 momenttia ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että siinä viitataan jatkossa ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärän kattamiseen.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jonka mukaan tilanteeseen, jossa konsolidoitujen tietojen perusteella laskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävä oma varallisuus kattaa konsolidoitujen tietojen perusteella lasketun ryhmätason vakavaraisuuspääomavaatimuksen eikä ryhmän konsolidoitua vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärää kateta, sovelletaan 25 luvun 5 §:ää. Lain 25 luvun 5 §:ssä säädetään vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämisestä. Kyseiseen tilanteeseen ei sovelleta vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jäämistä koskevaa 25 luvun 6 §:ää. Kyseisessä tilanteessa 25 luvun 5 §:n sääntelyä vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämisestä sovelletaan ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärän täyttämättä jäämiseen.

Pykälään tehtävillä muutoksilla pannaan täytäntöön direktiivin 230 artiklan 2 kohtaan tehdyt muutokset.

27 a §. *Yksinkertaistettu lähestymistapa.* Pykälä on uusi ja siinä ehdotetaan säädettäväksi yksinkertaistetusta lähestymistavasta konsernitilinpäätökseen perustuvaan menetelmään.

Pykälän 1 momentin mukaan Finanssivalvoja voi ryhmävalvojana sallia, että osakasyrityksenä oleva vakuutusyrittäjä soveltaa konsernitilinpäätökseen perustuvaa menetelmää soveltaessaan yksinkertaistettua lähestymistapaa omistusyhteyksiin sidosyrityksissä, jotka eivät ole olennaisia. Pykälän 1 momentissa ehdotetaan myös säädettävän siitä, milloin sidosyrittäjä ei ole olennainen. Sidosyrittäjä ei ole olennainen, jos kyseisen yrityksen kirjanpitoarvo on alle 0,2 prosenttia ryhmän varoista sen konsernitilinpäätöstietojen perusteella laskettuna ja kaikkien tällaisten yritysten kirjanpitoarvojen summa on alle 0,5 prosenttia ryhmän varoista sen konsernitilinpäätöstietojen perusteella laskettuna.

Pykälän 2 momentin mukaan osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on perusteltava Finanssivalvonnalle yksinkertaistetun lähestymistavan soveltaminen yhteen tai useampaan sidosyritykseen ottaen huomioon sidosyrityksen tai sidosyritysten riskien laatu, eli luonne ja monimutkaisuus, ja laajuus.

Pykälän 3 momentin mukaan osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on arvioitava vuosittain, onko yksinkertaistetun lähestymistavan käyttö edelleen perusteltua. Lisäksi ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa on julkistettava niiden sidosyritysten luettelo ja koko, joihin yksinkertaistettua lähestymistapaa sovelletaan.

Pykälän 4 momentin mukaan osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on osoitettava Finanssivalvonnalle, että yksinkertaistetun lähestymistavan soveltaminen yhdessä tai useammassa sidosyrityksessä oleviin omistusyhteyksiin on riittävän varovaista. Varovaisuudella on vältettävä kyseisestä yrityksestä tai kyseisistä yrityksistä aiheutuvien riskien aliarvioiminen ryhmän vakavaraisuutta laskettaessa.

Pykälän 5 momentin mukaan yksinkertaistetun lähestymistavan soveltaminen kolmannen maan vakuutusyritykseen, jonka kotipaikka on maassa, joka ei täytä 23 §:n mukaisia ehtoja, ei saa johtaa siihen, että osuus, jolla sidosyritys lasketaan mukaan ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen, on pienempi kuin kyseisen kolmannen maan vahvistama kyseisen sidosyrityksen pääomavaatimus.

Pykälän 6 momentin mukaan yksinkertaistettua lähestymistapaa ei sovelleta sidosyrityksenä olevaan kolmannen maan vakuutusyritykseen, jos osakasyrityksenä olevalla vakuutusyrityksellä ei ole luotettavia tietoja kyseisessä kolmannessa maassa vahvistetusta pääomavaatimuksesta.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 229 a artikla.

30 §. *Ryhmän pääomavaatimuksen korottaminen konsernitilinpäätökseen perustuvaa menetelmää sovellettaessa.* Pykälän 1 momentin johdantokappaleessa korjataan virheellinen viittaus.

31 §. *Vähennys- ja yhteenlaskumenetelmä.* Pykälän 1 momentin 2 kohtaan ehdotetaan lisättäväksi rahoitusalan sidosyrityksen arvo osakasyrityksinä olevassa vakuutusyrityksessä. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 233 artiklan 1 kohdan b alakohta.

Pykälän 2 momentin 2 kohdan sanamuotoa ehdotetaan täsmennettäväksi direktiiviä vastaavalla tavalla. Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisäksi uutta 3 kohtaa, jonka mukaan rahoitusalan sidosyritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta olisi laskettava mukaan ryhmän yhteenlaskettuun vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävään omaan varallisuuteen. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 233 artiklan 2 kohta.

Pykälän 3 momentin 2 kohdan sanamuotoa ehdotetaan täsmennettäväksi direktiiviä vastaavalla tavalla. Pykälän 3 momenttiin ehdotetaan lisäksi uutta 3 kohtaa, jonka mukaan rahoitusalan sidosyritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta olisi laskettava mukaan ryhmän yhteenlaskettuun vakavaraisuuspääomavaatimukseen. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 233 artiklan 3 kohta.

31 a §. *Konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän ja vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän yhdistelmä.* Pykälä on uusi ja siinä ehdotetaan säädettäväksi konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän ja vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän yhdistämisestä.

Pykälän 1 momentin mukaan osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on 2 momentissa tarkoitetun ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävän oman varallisuuden ja 3 momentissa tarkoitetun ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen erotus.

Pykälän 2 momentissa säädetään niistä eristä, joiden perusteella lasketaan ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus.

Pykälän 3 momentissa säädetään niistä eristä, joiden perusteella lasketaan ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus.

Pykälän 4 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että sovellettaessa tämän pykälän 3 momentin 1 kohtaa, 15 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa yrityksissä, joihin sovelletaan vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää, niiden oman vakavaraisuuspääomavaatimuksen suhteellisen osuuden ylittävät omistusosuudet sisällytetään yhdistettyihin tietoihin laskettaessa varojen ja velkojen herkkyyttä valuuttakurssien tason tai volatiliteetin muutoksille (valuuttariski). Näiden omistusosuuksien arvon ei kuitenkaan katsota olevan herkkä osakkeiden markkinahintojen tason tai volatiliteetin muutoksille (osakeriski).

Pykälän 5 momentin mukaan vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää koskevan 31 §:n 4 momenttia sovelletaan soveltuvin osin tämän pykälän 2 momentin 2 kohtaa ja 3 momentin 2 kohtaa sovellettaessa.

Pykälän 6 momentissa säädettäisiin, että jos vakuutusyrittäjä ja sen sidosyritykset taikka vakuutusomistusyhteisön sidosyritykset yhdessä hakevat lupaa laskea ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus ja ryhmän vakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimus sisäisen mallin perusteella, sovelletaan 28 §:ää soveltuvin osin.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 233 a artiklan 1–5 kohta.

31 b §. *Ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärä konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän ja vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän yhdistelmää sovellettaessa.* Pykälä on uusi. Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että ryhmän konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän ja vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän yhdistelmään perustuva vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärä lasketaan siten, kuin 27 §:ssä säädetään ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemisesta.

Pykälän 2 momentin mukaan ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärä on katettava 12 luvun 11 §:n 2 momentin mukaisesti määritetyllä ja konsolidoitujen tietojen perusteella lasketulla hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudella. Tässä laskelmassa konsolidoituihin tietoihin ei sisällytetä omistusyhteyksiä 24 §:ssä tarkoitetuissa sidosyrityksissä.

Pykälän 3 momentin mukaan päätettäessä siitä, voidaanko tällä hyväksyttävällä omalla varallisuudella kattaa ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärä, sovelletaan 16–25 ja 27 a §:ssä säädettyjä periaatteita soveltuvin osin. Myös 25 luvun 6 §:ää sovelletaan soveltuvin osin.

Pykälän 4 momentin mukaan tilanteeseen, jossa konsolidoitujen tietojen perusteella lasketut vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät omat varat ylittävät konsolidoitujen tietojen perusteella lasketun ryhmätason vakavaraisuuspääomavaatimuksen eikä ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärää kateta, sovelletaan 25 luvun 5 §:ää. Lain 25 luvun 5 §:ssä säädetään vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämisestä. Kyseiseen tilanteeseen ei sovelleta vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jäämistä koskevaa 25 luvun 6 §:ää. Kyseisessä tilanteessa 25 luvun 5 §:n sääntelyä vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämisestä sovelletaan ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärän täyttämättä jäämiseen.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 233 a artiklan 6 ja 7 kohta.

31 c §. Pitkäaikaiset osakesijoitukset ryhmätasolla. Pykälä on uusi ja pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että jos ryhmä käyttää konsernitilinpäätökseen perustuvaa menetelmää tai konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän ja vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän yhdistelmää, vakuutusyritykset, vakuutusomistusyhteisöt ja ryhmittymän omistusyhteisöt saavat soveltaa pitkäaikaisia osakesijoituksia ja niiden vakavaraisuuskohtelua koskevaa 11 luvun 12 a §:ää ryhmätason pitkäaikaisten osakesijoitusten alajoukkoon.

Pykälän 2 momentiksi ehdotetaan informatiivista viittausta komission asetukseen, jossa säädetään 11 luvun 12 a §:ssä tarkoitettujen edellytysten täyttymisestä ja pitkäaikaisina osakesijoituksina käsiteltävien osakesijoitusten määrästä.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 233 b artikla.

39 §. Ryhmän hallintojärjestelmä. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi maininta, että ryhmän hallintojärjestelmän on katettava kaikki ryhmävalvonnan piiriin kuuluvat yritykset. Täsmennyksellä pannaan täytäntöön direktiivin 246 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka mukaan ryhmän riskienhallintajärjestelmän on katettava kaikki vakuutustoiminta, jota ryhmän sisällä harjoitetaan, sekä myös muu olennainen toiminta ja tästä toiminnasta aiheutuvat riskit, joille ryhmä altistuu tai saattaa altistua sekä niiden keskinäiset yhteydet. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 246 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jonka mukaan ryhmän ylimmän emoyrityksen on säännöllisesti seurattava kaikkien sidosyritystensä, mukaan lukien 24 §:ssä tarkoitettujen yritysten sekä sääntelemättömien yritysten toimintaa siten, kuin kyseisen yrityksen riskien laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen. Seurannassa on otettava huomioon ne riskit, joita sidosyritykset aiheuttavat tai voivat aiheuttaa ryhmän tasolla. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 246 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 5 momentti, jonka mukaan ryhmän ylimmällä emoyrityksellä on oltava ryhmän tason kirjalliset toimintaperiaatteet. Kyseisten toimintaperiaatteiden on oltava johdonmukaiset kaikkien sellaisten toimintaperiaatteiden kanssa, joita on laadittu ryhmään kuuluvien yksittäisten yritysten tasolla. Ryhmän ylimmän emoyrityksen on varmistettava, että myös ryhmän tason toimintaperiaatteita noudatetaan ryhmään kuuluvissa yrityksissä. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 246 artiklan 2 kohdan toinen alakohta.

39 a §. Ryhmän johto, keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt ja eturistiriitojen hallinta. Pykälä on uusi. Siinä ehdotetaan säädettävän ryhmän johdosta, ryhmän keskeisistä toiminnoista vastaavista henkilöistä sekä eturistiriitojen hallinnasta ryhmän tasolla.

Pykälän 1 momentissa ehdotetaan selvyuden vuoksi säädettäväksi, että ryhmän ylimmän emoyrityksen velvollisuutena on varmistaa, että ryhmän tasolla noudatetaan ryhmää koskevaa sääntelyä. Ryhmän ylimmän emoyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen katsotaan tosiasiallisesti johtavan ryhmää. Suomessa hallitus on vastuussa suomalaisen emoyrityksen toiminnasta, mutta useammassa valtiossa kotipaikkaansa pitävässä ryhmässä ylin emoyritys voi sijaita myös muussa ETA-valtiossa. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 246 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta ja 5 kohdan toinen alakohta.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettävän ryhmän sisäisten eturistiriitojen hallinnasta. Ryhmän hallintojärjestelmässä on varmistettava sellainen organisaatorakenne, jossa on tarkoin määritellyt, läpinäkyvät ja johdonmukaiset vastuualueet ja tehtävien erottelu ryhmän sisällä. Ryhmän sisäisiä eturistiriitoja on ehkäistävä ja tarvittaessa hallittava. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 246 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta.

Pykälän 3 momentin mukaan ryhmän ylimmän emoyrityksen olisi tunnistettava ne henkilöt, jotka vastaavat ryhmän tason keskeisistä toiminnoista. Ryhmän ylin emoyritys määrittelee ryhmän tason keskeiset toiminnot. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 246 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta.

Pykälän 4 momentissa ehdotetaan säädettävän riippumattomuudesta ryhmän tasolla. Momentin mukaan hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsen tai ryhmän keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt ovat yhden tai useamman ryhmään kuuluvan vakuutusyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäseniä tai ovat vastuussa keskeistä toiminnoista tällaisessa ryhmään kuuluvassa vakuutusyrityksessä, ylimmän emoyrityksen on varmistettava, että ryhmätason tehtävät ja vastuut erotetaan selkeästi kunkin yksittäisen yrityksen tasolla sovellettavista tehtävistä ja vastuista. Kyse ei siis ole kiellosta hoitaa sekä ryhmän tason että yhtiötason tehtäviä, mutta tehtävät ja vastuut on selkeästi eroteltava. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 246 artiklan 5 kohdan neljäs alakohta.

39 b §. *Ryhmän maksuvalmiusriskin hallinta ja makrovakauseritys.* Pykäle on uusi ja siinä ehdotetaan säädettävän ryhmän maksuvalmiusriskin hallinnasta sekä makrovakauserityksestä ryhmän tasolla.

Pykälän 1 momentin mukaan ryhmän ylimmän emoyrityksen vastuulla on laatia ja pitää ajan tasalla ryhmän tasolla maksuvalmiusriskin hallintaa koskeva suunnitelma ryhmän tasolla, joka kattaa lyhyen aikavälin maksuvalmiusanalyysin. Finanssivalvonnan pyynnöstä ryhmän maksuvalmiussuunnitelman on katettava myös keskipitkä ja pitkä aikaväli. Ryhmän maksuvalmiusriskin hallintaa koskevan suunnitelman laatimiseen sovelletaan soveltuvin osin 6 luvun 10 b §:ssä säädettyä yhtiötason maksuvalmiusriskin hallintaa koskevasta suunnitelmasta.

Pykälän 2 momentin mukaan tytäryrityksenä oleva vakuutusyritys voidaan vapauttaa yhtiötason maksuvalmiusriskin hallintaa koskevan suunnitelman laatimisesta, jos ryhmätason suunnitelma kattaa myös kyseisen vakuutusyrityksen maksuvalmiusriskin hallinnan.

Pykälän 3 momentin mukaan, jos vakuutusyritys ei 2 momentin mukaisesti laadi omaa maksuvalmiussuunnitelmaa, kyseisen yrityksen on kuitenkin toimitettava Finanssivalvonnalle ne ryhmän maksuvalmiussuunnitelman osat, jotka kattavat koko ryhmän sekä kyseisen yrityksen maksuvalmiuden hallinnan.

Pykälän 4 momentin mukaan Finanssivalvonta voi kuitenkin vaatia tytäryrityksenä olevaa vakuutusyritystä laatimaan oman maksuvalmiusriskin hallintaa koskevan suunnitelman, jos Finanssivalvonta on havainnut erityisen maksuvalmiushaavoittuvuuden tai ryhmätason suunnitelma ei sisällä niitä tietoja, joiden toimittamista Finanssivalvonta vaatii muilta yrityksiltä tytäryrityksen tasolla.

Pykälän 1–4 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 246 a artikla.

Pykälän 5 momentissa säädetään, että tähän lakiin ehdotettua makrovakauseritystä koskevaa 25 a lukua sovelletaan myös ryhmään ylimmän emoyrityksen tasolla soveltuvin osin. Pykälän 4 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 246 b artikla.

Pykälän 6 momentiksi ehdotetaan informatiivista viittausta komission Solvenssi II -direktiivin nojalla antamaan asetukseen, jossa lisäksi säädetään ryhmän maksuvalmiusriskin hallintaa koskevasta suunnitelmasta.

40 §. Ryhmän riski- ja vakavaraisuusarvio. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että ryhmätason riski- ja vakavaraisuusarvion on katettava ainakin kaikki ryhmänsisäinen vakuutustoiminta ja olennainen muu kuin vakuutustoiminta sekä kyseisestä toiminnasta aiheutuvat riskit, joille ryhmä altistuu tai saattaa altistua, sekä niiden keskinäiset yhteydet. Täsmennys vastaa direktiivin 246 artiklan 4 kohdan ensimmäiseen alakohtaan tehtyä täsmennystä.

41 §. Riskikeskittymistä ja ryhmän sisäisistä liiketoimista ilmoittaminen. Pykälän 4 momenttia ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että ilmoitettavia liiketoimia määritellään Finanssivalvonnan on muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja ryhmää kuuluttuaan määrättävä riskikeskittymille ja liiketoimille kynnysarvot, jotka perustuvat vakavaraisuuspääomavaatimuksen vakavaraisuuslaskennassa käytettävän vastuuvelan lisäksi tarvittaessa myös hyväksyttävään omaan varallisuuteen, muihin tarkoituksenmukaisiin määrällisiin tai laadullisiin riskiperusteisiin kriteereihin tai kyseisten asioiden yhdistelmään. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 244 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 6 momentti, jonka mukaan Finanssivalvonta voi 1 §:n 14 kohdassa tarkoitettujen ryhmänsisäisten liiketoimien lisäksi perustelluissa tapauksissa vaatia tätä pykälää sovellettaessa ryhmiä ilmoittamaan sellaisista ryhmänsisäisistä liiketoimista, jotka koskevat myös muita yrityksiä kuin vakuutusyrityksiä, kolmannen maan vakuutusvakuutusyrityksiä, vakuutusomistusyhteisöjä ja ryhmittymän omistusyhteisöjä. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 245 artiklan 3 a kohta.

Voimassa olevan pykälän 6 momentti siirtyy sisällöltään muuttumattomana 7 momentiksi.

43 §. Valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittaminen ja eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta vapauttaminen. Pykälä ehdotetaan kumottavaksi ja sen sisältö siirrettäväksi uuteen 48 a §:ään. Ryhmän raportoinnista ja sen määräajoista säädetään 48 §:ssä, joten poikkeus raportointiin tulisi säätää vasta pääsäännön jälkeen.

44 §. Ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus tulisi julkaista vuosittain viimeistään 24 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä. Kertomus olisi toimitettava Finanssivalvonnalle samassa ajassa. Ryhmätason vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen on katettava vain markkinoiden ammattilaisille tarkoitetut tiedot, eikä ryhmätason kertomukseen ole tarpeen sisällyttää vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitettuja tietoja. Tietojen julkistamiseen sovelletaan edelleen lisäksi 8 a lukua siltä osin, kun tässä pykälässä ei säädetä toisin.

Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että jos ryhmän ylin emoyritys saa Finanssivalvonnalta suostumuksen antaa vain yhden vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen, tytäryrityksiä koskeviin tietoihin on sisällytettävä myös vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitetut tiedot markkinoiden ammattilaisille tarkoitettujen tietojen lisäksi.

Muutoksilla pannaan täytäntöön direktiivin 256 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan b alakohta.

44 a §. *Ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen sisältyvän taseen tarkastus.* Pykälä on uusi ja siinä ehdotetaan säädettävän ryhmän Solvenssi II -taseen tarkastuksesta.

Pykälän 1 momentin mukaan ryhmän ylimmän emoyrityksen tilintarkastajan tulisi jatkossa suorittaa ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen sisältyvän taseen tarkastus vuosittain.

Pykälän 2 momentin mukaan tilintarkastajan olisi annettava emoyrityksen hallitukselle tarkastusraportti, joka sisältää kuvauksen tarkastuksen luonteesta ja tuloksista.

Pykälän 3 momentin mukaan ryhmän ylimmän emoyrityksen olisi toimitettava Finanssivalvonnalle yhdessä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen kanssa 2 momentissa tarkoitettu tarkastusraportti.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että jos ryhmä antaa vain yhden vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen, ryhmän ylimmän emoyrityksen on toimitettava Finanssivalvonnalle myös kunkin tytäryrityksen osalta 7 luvun 8 a §:n 2 momentissa tarkoitettu tarkastusraportti. Direktiivin täytäntöön panemiseksi ehdotetaan selvennettävän, että yhtiötason tarkastusvelvollisuus soveltuu siinäkin tapauksessa, että ryhmälle laaditaan vain yksi vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus. Lisäksi, jos kyse olisi ryhmästä, johon kuuluu muissa ETA-valtioissa toimiluvan saaneita vakuutusyrityksiä, tarkastusraportti tulisi kaikkien ryhmään kuuluvien vakuutusyritysten osalta toimittaa ryhmävalvojana toimivalle valvontaviranomaiselle.

Pykälän 4 momentissa ehdotetaan säädettäväksi vastaavasti kuin vakuutusyhtiön tasolla, että pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokitellun ryhmän ylimmän emoyrityksen tilintarkastajan ei tarvitse suorittaa 1 momentissa tarkoitettua tarkastusta.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 256 c artikla.

48 §. *Tietojensaantioikeus ja tietojenantovelvollisuus.* Pykälän 2 momenttia ehdotetaan täsmennettäväksi valvonnan kannalta tarpeellisten tietojen toimittamisen ajankohdan osalta. Ryhmän ylimmän emoyrityksen olisi toimitettava Finanssivalvonnalle valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot 22 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä, kun on kyse vuosittain toimitettavista tiedoista ja 11 viikon kuluessa vuosineljänneksen päättymisestä, kun on kyse neljännesvuosittain toimitettavista tiedoista. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 254 artiklan 3 kohta.

48 a §. *Ryhmän säännöllinen valvontaraportti.* Pykälä on uusi ja siinä ehdotetaan säädettävän ryhmän säännöllisestä valvontaraportista.

Pykälän 1 momentin mukaan ryhmän ylimmän emoyrityksen on toimitettava ryhmän säännöllinen valvontaraportti silloin, kun Finanssivalvonta toimii ryhmävalvojana. Säännöllinen valvontaraportti on ryhmien osalta toimitettava vuosittain 24 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä. Ryhmän säännöllisen valvontaraportin toimittamiseen sovelletaan 25 luvun 3 a §:n 1 ja 4 momenttia yritystason säännöllisestä valvontaraportista soveltuvin osin.

Pykälän 2 momentin mukaan ryhmä voi toimittaa yhden yhdistetyn säännöllisen valvontaraportin, jos se saa siihen Finanssivalvonnan luvan. Ryhmän yhdistetyn valvontaraportin on sisällettävä ryhmätason tiedot sekä ryhmän kutakin tytäryrityksenä olevaa

vakuutusyrittäjästä koskevat tiedot. Tytäryrityksiä koskevat tiedot on yksilöitävä erikseen kunkin tytäryrityksen osalta ja ne eivät saa olla vähäisempiä kuin ne tiedot, jotka kyseiset vakuutusyrittäjät toimittaisivat yritystason sääntelyn mukaisesti.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että mikäli ryhmävalvonnalle on perustettu valvontakollegio, Finanssivalvonnan on ennen kuin se antaa luvan yhdistetylle säännölliselle valvontaraportille kuultava valvontakollegioon osallistuvia viranomaisia ja otettava huomioon niiden näkemykset tarvittavilta osin. Jos jollain valvontaviranomaisella on eriävä näkemys asiasta, se on perusteltava. Tämä koskee myös Finanssivalvontaa, jos se osallistuu vastaavassa tilanteessa valvontakollegioon muuna kuin ryhmävalvojana.

Pykälän 4 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että jos valvontakollegio 3 momentissa tarkoitetun konsultaation jälkeen hyväksyy ryhmän yhdistetyn säännöllisen valvontaraportin, kunkin yksittäisen vakuutusyrittäjän on toimitettava valvontaviranomaiselleen yhdistetty säännöllinen valvontaraportti. Kukin valvontaviranomainen valvoo sen säännöllisen valvontaraportin osaa, joka koskee sitä tytäryritystä, jolle se on myöntänyt toimiluvan. Kyse on tilanteesta, jossa ryhmään kuuluvat vakuutusyrittäjät ovat saaneet toimiluvan eri jäsenvaltioissa, ja ryhmään kuuluvia tytäryrityksiä valvoo jonkin toisen ETA-valtion valvontaviranomainen.

Pykälän 5 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että Finanssivalvonta voi peruuttaa luvan yhdistetylle säännölliselle valvontaraportille, jos se katsoo, että raportti ei sisällä kaikkia tarvittavia tietoja.

Pykälän 6 momentissa ehdotetaan säädettävän, että mikäli Finanssivalvonta on antanut jollekin ryhmään kuuluvalle tytäryritykselle toimiluvan ja kyseisen ryhmän yhdistetty säännöllinen valvontaraportti ei sisällä tarvittavia tietoja ja kyseiset tiedot ovat merkittäviä, Finanssivalvonnalla on oikeus vaatia kyseistä tytäryritystä toimittamaan tarvittavat lisätiedot. Lisätietojen, muutosten tai selvennysten pyytämistä on ilmoitettava valvontaviranomaisten kollegiolla ja ryhmävalvojan on toimitettava sama pyyntö myös ryhmän ylimmälle emoyritykselle. Mikäli Finanssivalvonta toimii ryhmävalvojana ja jokin tytäryritystä valvova viranomainen tekee tällaisen pyynnön tytäryritykselle, Finanssivalvonnan on toimitettava pyyntö myös ylimmälle emoyritykselle.

Pykälän 7 momentiksi ehdotetaan informatiivista viittausta komission asetukseen, jossa lisäksi säädetään ryhmän yhdistetystä säännöllisestä valvontaraportista.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 256 b artikla.

48 b §. *Valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittaminen ja eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta vapauttaminen.* Pykälään ehdotetaan siirrettäväksi voimassa olevaan 43 §:ään sisältyvä sääntely. Pykälässä säädettäisiin valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittamisesta ja eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta vapauttamisesta ryhmän tasolla. Säännöksen mukaan Finanssivalvonta voi rajoittaa ryhmän säännöllistä raportointivelvollisuutta tai vapauttaa ryhmän raportoinnista eräkohtaisesti. Ryhmän raportoinnista ja sen määräajoista säädetään 48 §:ssä, joten poikkeus raportointiin tulisi säätää vasta pääsäännön jälkeen.

48 c §. *Määräaikojen pidentäminen poikkeuksellisissa olosuhteissa.* Pykälä on uusi. Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että Finanssivalvonta voisi pyytää Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista arvioimaan, vaikuttaako poikkeuksellinen terveysuhka, luonnonkatastrofi tai muu äärimmäinen tapahtuma olennaisesti vakuutusyhtiöiden,

vakuutusomistusyhteisöjen tai ryhmittymän omistusyhteisöjen toimintamahdollisuuksiin ja estääkö se niitä toimittamasta valvonnan kannalta tarpeellisia tietoja, säännöllistä valvontaraporttia ja vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomusta niille asetetuissa määräaajoissa. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi suorittaa kyseisen arvioinnin omasta aloitteestaan tai komission taikka jonkin valvontaviranomaisen pyynnöstä. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on toimitettava arviointi komissiolle viimeistään viikon kuluttua pyynnön vastaanottamisesta. Viranomaisen on julkistettava tieto verkkosivustoillaan, jos se arvioi, että poikkeuksellinen terveysuhka, luonnonkatastrofi tai muu äärimmäinen tapahtuma vaikuttaa vakuutusyhtiöiden mahdollisuuksiin toimittaa tiedot ajallaan. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 304 e artikla siltä osin, kun Finanssivalvonta voi pyytää ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen, valvonnan kannalta tarpeellisiin tietoihin ja säännölliseen valvontaraporttiin liittyvien määräaikojen pidentämisen arviointia Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselta.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan mainittavaksi informatiivisesti, että mikäli määräaika pidennetään, siitä säädetään komission delegoidulla asetuksella. Solvenssi II -direktiivin 304 e artiklan 2 kohdassa siirretään valta komissiolle antaa delegoituja säädöksiä määräaikojen pidentämisestä.

49 §. Finanssivalvonnan toimenpiteet. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi 3 momentti, jossa säädetään selvyuden vuoksi siitä, että jos vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö ei täytä velvollisuuksiaan 10 a §:n 1 ja 2 momentin mukaisesti, Finanssivalvonnan on ryhdyttävä vakuutusyhtiölaissa tai Finanssivalvonnasta annetussa laissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin ryhmävalvonnan jatkuvuuden ja eheyden sekä tämän luvun noudattamisen palauttamiseksi tai varmistamiseksi.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi 4 momentti, jossa säädetään Finanssivalvonnan erityisistä toimivaltuuksista pykälän 1 ja 3 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa. Finanssivalvonta voisi 1 kohdan mukaan keskeyttää vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön tytäryrityksenä olevien vakuutusyritysten osakkeisiin liittyvät äänioikeudet, 2 kohdan mukaan määrätä vakuutusomistusyhteisölle, ryhmittymän omistusyhteisölle tai kyseisten yritysten hallinto-, johto- tai valvontaelimelle tässä laissa, Finanssivalvonnasta annetussa laissa tai muussa laissa säädettyjä seuraamuksia, 3 kohdan mukaan vaatia vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä siirtämään osakkeenomistajilleen omistusyhteydet tytäryrityksenä olevissa vakuutusyrityksissä, 4 kohdan mukaan nimetä tilapäisesti toinen ryhmään kuuluva vakuutusomistusyhteisö, ryhmittymän omistusyhteisö tai vakuutusyritys vastaamaan tässä luvussa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta, 5 kohdan mukaan rajoittaa tai kieltää voitonjako tai koronmaksu osakkeenomistajille, 6 kohdan mukaan vaatia vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä luopumaan osuuksistaan vakuutusyrityksissä tai 24 §:ssä tarkoitetuissa sidosyrityksissä tai vähentämään niitä sekä 7 kohdan mukaan vaatia vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä toimittamaan suunnitelma, jonka avulla vaatimusten noudattamiseen palataan viipymättä.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi 5 momentti, jonka mukaan Finanssivalvonnan olisi otettava huomioon vaikutukset koko ryhmittymään, jos toimenpiteitä kohdistetaan ryhmittymän omistusyhteisöön.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi 6 momentti, jonka mukaan Finanssivalvonnan olisi ennen pykälässä tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamista tarvittaessa kuultava muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia, jos ryhmään kuuluu yrityksiä, joiden kotipaikka on kyseisessä ETA-valtiossa.

Pykälän muutoksilla pannaan täytäntöön direktiivin 258 artiklaan lisätty 2 a ja 2 b kohta.

50 §. Ryhmänsisäisistä liiketoimista ilmoittaminen. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi 2 momentti, jonka mukaan vakuutusyrityksen on ilmoitettava vakuutusyrityksen ja sen emoyrityksen sekä emoyrityksen sidosyritysten välisistä liiketoimista Finanssivalvonnalle, jos vakuutusyrityksen emoyritys on luottolaitos, sijoituspalveluyritys, rahoituslaitos, yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos tai sellainen sääntelemätön yritys, joka harjoittaa yhtä tai useampaa luottolaitosten vakavaraisuusdirektiivin liitteessä I tarkoitettua toimintaa siten, että kyseinen toiminta muodostaa merkittävän osan sen kaikesta toiminnasta. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 265 artiklan 1 a kohta.

53 §. Valvonnan vastaavuuden puuttuminen. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan täsmennystä sen osalta, että pykälää sovelletaan kolmannen maan vakuutusyrityksiin, jotka kuuluvat 2 §:ssä tarkoitettuun ryhmään. Täsmennyksellä pannaan täytäntöön direktiivin 262 artiklan 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan tehty täsmennys.

Pykälän 4 momenttia ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että Finanssivalvonnan on ilmoittaessaan muille asianomaisille valvontaviranomaisille muiden tehokkaiden menetelmien soveltamisesta myös perusteltava niiden käyttö. Lisäksi jatkossa asiasta tulisi ilmoittaa myös Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle. Muutoksella pannaan osin täytäntöön direktiivin 262 artiklan 2 kohtaan tehty muutos.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi 5 momentti, jonka mukaan muita tehokkaita menetelmiä soveltaessa on saavutettava ryhmävalvonnan tavoitteet. Erityisesti olisi varmistettava vakuutusyritysten pääoman kohdentamisen ja omien varojen koostumuksen säilyttäminen sekä olennaisen ryhmänsisäisen pääomanmuodostumisen estäminen, jos tällainen pääomanmuodostus rahoitetaan sellaisten velkainstrumenttien tai muiden rahoitusvälineiden tuotosta, joita ei katsota emoyrityksen oman varallisuuden eriksi, sekä ETA:ssa ja sen ulkopuolella toimivista yrityksistä johtuvien riskien arvioiminen ja seuraaminen ja näiden yritysten ja muiden sääntelemättömien yritysten riskien leviämisen rajoittaminen vakuutusyrityksiin sekä siihen alaryhmään, jonka emoyrityksenä on 4 §:ssä tarkoitettu ylin emoyritys.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi 6 momentti, jossa säädettäisiin sellaisista menetelmistä, joita voitaisiin käyttää. Menetelmiä voivat olla vakuutusyrityksen nimeäminen, joka on vastuussa sääntelyn noudattamisesta jos vakuutusyrityksillä ei ole yhteistä emoyhtiötä ETA-valtiossa, vaatimus perustaa sellainen vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, lisätoimenpiteiden toteuttaminen tai lisävaatimusten asettaminen, jos useat ryhmään kuuluvat vakuutusyritykset muodostavat alaryhmän, jonka emoyrityksen kotipaikka on ETA-valtiossa, vaatimus ETA-valtiossa olevan ylimmän emoyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenten riippumattomuudesta kolmannessa maassa olevasta emoyrityksestä, liiketoimien kieltäminen, rajoittaminen tai seuranta tai vaatimus ilmoittaa ennakkoon liiketoimista sekä vaatimus saada tietoja sellaisten emoyritysten vakavaraisuusasemasta, taloudellisesta asemasta, riskiprofiilista ja riskirajoista, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi 7 momentti, jonka mukaan tilanteessa, jos ryhmään kuuluu sidosyrityksenä oleva vakuutusyritys, jonka kotipaikka toisessa ETA-valtiossa kuin Suomessa, Finanssivalvonnan on ilmoitettava havainnoistaan kyseisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle, jotta tämä voi toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet, jos

Finanssivalvonta 6 momentin mukaisesti kieltää, rajoittaa tai seuraa liiketoimia tai vaatii ennakkoilmoitusta liiketoimista.

Pykälän 4 kohdan muutoksilla ja 5–7 kohdalla pannaan täytäntöön direktiivin 262 artiklan 2 ja 3 kohta.

Voimassa olevan pykälän 5 momentti ehdotetaan siirrettäväksi sisällöltään muuttumattomana 8 momentiksi.

31 luku **Vakuutusyhtiön toimintaa koskevat muut säännökset**

4 §. *Yhteisön rinnakkaisvakuutus.* Pykälän 3 momentin vanhentuneet viittaukset kumottuun liikennevakuutuslakiin ehdotetaan muutettavaksi voimassa olevaan liikennevakuutuslakiin 460/2016.

13 §. *Varautumisvelvollisuus.* Voimassa olevassa pykälässä säädetään varautumisesta poikkeusoloihin. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että jatkossa vakuutusyhtiön olisi varauduttava poikkeusolojen lisäksi myös normaaliolojen vakaviin häiriötilanteisiin.

Varautumisvelvollisuudella tarkoitetaan, että yhtiö huolehtii suunnittelulla, etukäteisvalmisteluilla ja muilla toimenpiteillä siitä, että sen toiminta jatkuu häiriöttömästi. Varautumisvelvollisuus muodostuu sekä riskiarviointiin perustuvasta suunnittelusta, että toimenpiteistä, jotka toteutetaan riskin realisoituessa. Pykälän tarkoituksena on varmistaa, että varautumisvelvollinen tekee kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta sen toiminta jatkuu häiriöttömästi normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa. Voimassa olevaa säännöstä vastaavasti varautuminen voi tarkoittaa varatilojen, varajärjestelmien ja etätoimintavalmiuden sekä manuaalisen toiminnan valmiuden ylläpitämistä. Välttämättömiä ylläpidettäviä toimintoja olisivat muun muassa eläke- ja korvauskäsittely sekä jatkuvien eläkkeiden ja korvausten maksatus. Vakuutusyhtiöllä olisi vastuu toimintavalmiutensa ylläpitämisestä silloinkin, kun se käyttää tehtäviensä hoitamisessa palveluyrityksen tai muun palvelun tuottajan palveluja. Vakuutusyhtiöiden varautuminen käytännössä vaatii yhteistoimintaa vakuutuslalla toimivien kesken sekä yhteistoimintaa myös muiden toimialojen, erityisesti rahoitusalan, kesken.

Poikkeusoloista säädetään valmiuslaissa, jossa poikkeusoloilla tarkoitetaan Suomeen kohdistuvaa aseellista tai siihen vakavuudeltaan rinnastettavaa hyökkäystä ja sen välitöntä jälkitilaa; Suomeen kohdistuvaa huomattavaa aseellisen tai siihen vakavuudeltaan rinnastettavan hyökkäyksen uhkaa, jonka vaikutusten torjuminen vaatii valmiuslain mukaisten toimivaltuuksien välitöntä käyttöön ottamista; erityisen vakavaa suuronnettomuutta ja sen välitöntä jälkitilaa; väestön toimeentuloon tai maan talouselämän perusteisiin kohdistuva erityisen vakavaa tapahtumaa tai uhkaa, jonka seurauksena yhteiskunnan toimivuudelle välttämättömät toiminnot olennaisesti vaarantuvat; sekä sellaista tiettyä yhteiskunnan osalualueisiin kohdistuvaa uhkaa, toimintaa, tapahtumaa tai näiden yhteisvaikutusta, joka erityisen vakavasti ja olennaisesti vaarantaisi kansallista turvallisuutta, yhteiskunnan toimintakykyä tai väestön elinmahdollisuuksia.

Valmiuslaki on luonteeltaan toimivaltuussäätelyä, jossa viranomaisille on säädetty erityisiä toimivaltuuksia, joiden soveltaminen on viimesijaisena keinona mahdollista lain tarkoittamissa poikkeusoloissa. Poikkeusolojen toteaminen liittyy kriteerinä näiden toimivaltuuksien käyttöönottoon ja soveltamiseen. Vaikka häiriötilanne täyttäisi valmiuslain 3 §:ssä säädetty edellytykset, ei poikkeusolojen toteaminen olisi tarpeen, ellei samalla häiriötilanteen

hallitseminen välttämättä edellyttäisi valmiuslain mukaisten toimivaltuuksien soveltamista. Kun valmiuslain mukaisten toimivaltuuksien soveltaminen lisäksi edellyttää, että häiriötilannetta ei voida hallita millään muulla viranomaisten käytettävissä olevalla toimivaltuudella ei ennalta voida määritellä, tulisiko tietty häiriötilanne arvioitavaksi valmiuslain mukaisina poikkeusoloina. Tämän vuoksi on perusteltua täsmentää, ettei velvollisuutta varautua ennakolta häiriötilanteeseen ole sidottu yksinomaan tilanteeseen, jossa viranomaiset olisivat ryhtyneet soveltamaan valmiuslain mukaisia toimivaltuuksia taikka että säännöksen tarkoittamassa varautumisessa olisi kysymys ainoastaan varautumisesta viranomaisten valmiuslain mukaisten toimivaltuuksien soveltamiseen.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin lisäksi voimassa olevaa lakia vastaavalla tavalla, että Finanssivalvonta voisi myöntää poikkeuksia pykälässä säädetystä velvollisuudesta, jos se on perusteltua vakuutusyhtiön koon, toiminnan laadun tai laajuuden taikka muun erityisen syyn vuoksi. Voimassa olevaa säännöstä vastaavasti poikkeuksen antaminen voisi tulla kysymyksen esimerkiksi tapauksessa, jossa vakuutusyhtiö myy ainoastaan sellaisia vapaaehtoisia vakuutuksia, joiden merkitys kansalaisten toimeentulolle ja yritysten toiminnalle on kriisioloissa vähäinen tai muusta syystä, jonka perusteella Finanssivalvonta katsoo varautumisen olevan tarpeetonta. Finanssivalvonta voi ulottaa poikkeuksen koskemaan vain osaa pykälässä tarkoitettua varautumisvelvollisuudesta. Poikkeuksen antaminen ei vapauta vakuutusyhtiötä ylläpitämästä 10 luvun 3 c §:ssä tarkoitettua riskienhallintajärjestelmää myös kriisioloja varten.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti, jonka mukaan normaaliolojen vakavilla häiriötilanteilla tarkoitettaisiin sellaisia yhteiskunnan toimintaa uhkaavia häiriötilanteita, joilla on laaja-alainen vaikutus yhteiskuntaan ja joiden hallitseminen edellyttää vakuutusyhtiön omien toimenpiteiden lisäksi viranomaisten yhteistoimintaa ja erityisiä toimenpiteitä. Tällaisia häiriötilanteita voivat olla esimerkiksi paikalliset tai valtakunnalliset suuronnettomuudet; ilkeä, rikollisuus tai terrorismi-tilanteet; vaikutuksiltaan haitalliset tietoturvaloukkaukset; sähkönjakelun tai kunnallisteknisten järjestelmien häiriöt; erilaiset luonnonkatastrofit, kuten äärimmäiset sääolosuhteet tai vakavat epidemiat; sekä lukuisat muut erilaiset yhteiskunnan turvallisuuden kohdistuva uhkatilanteet, jotka aiheuttaisivat vakavia häiriöitä vakuutusyhtiön laitteissa, järjestelmissä tai palveluissa, mutta jotka eivät kuitenkaan ole valmiuslaissa tarkoitettuja poikkeusoloja.

Pykälän voimassa oleva 2 momentti siirtyisi 3 momentiksi. Säännöstä täsmennettäisiin siten, että siinä mainittaisiin poikkeusoloihin liittyvät varautumistehtävät. Täsmennyksellä on tarkoitus pitää voimassa nykytila, jonka mukaan pelkästään poikkeusoloihin liittyvistä 1 momentin mukaisista tehtävistä aiheutuvat kustannukset voidaan korvata säännöksen mukaisin edellytyksin huoltovarmuuden turvaamisesta annetussa laissa (1390/1992) tarkoitettua huoltovarmuusrahastosta.

7.2 Laki vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta

11 §. *Henkivakuutuksen korkokäyrän korjaus.* Pykälässä säädetään korkokäyrää koskevasta siirtymäsäännöksestä. Vakuutusyhtiö on voinut vuoden 2016 alusta, kun Solvenssi II -direktiivin mukaiset kansalliset säännökset tulivat voimaan, käyttää vakuutusyhtiölain 10 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun korkokäyrään korjausta Finanssivalvonnan ennalta antamalla suostumuksella. Kyseistä korjausta voidaan käyttää 1 päivään tammikuuta 2032 asti, joten siirtymäsäännöstä on edelleen mahdollista soveltaa.

Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että vakuutusyhtiölain muutosten tultua voimaan 30 päivänä tammikuuta 2027, Finanssivalvonta voisi hyväksyä korjauksen

käyttämisen jatkossa vain, jos vakuutusyhtiö on suostumusta edeltäneiden kuuden kuukauden aikana saanut luvan vastaanottaa vakuutus- tai jälleenvakuutus sopimusten vakuutuskannan ja luovuttava vakuutusyhtiö on soveltanut korjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään kyseisen vakuutuskannan osalta ennen vakuutuskannan luovuttamista. Finanssivalvonnan ei siis tulisi enää muissa tilanteissa hyväksyä uusia korkokäyrän korjauksen käyttötapauksia. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 308 c artiklan 1 a kohdan b alakohta.

Pykälän 6 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että jatkossa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevasta kertomuksesta tulisi ilmetä mikä merkitys mukautetun korkokäyrän käyttämisellä on yhtiön taloudellisen tilanteen kannalta, syyt korjauksen soveltamiseen, jos yhtiö täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen sitä soveltamatta sekä arvio yhtiön riippuvuudesta korjauksesta ja tarvittaessa kuvaus yhtiön toteuttamista tai suunnittelemissa toimenpiteistä tämän riippuvuuden vähentämiseksi tai poistamiseksi. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 308 c artiklan 4 kohdan c alakohdan muutos.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 9 momentti, jossa säädettäisiin vaiheistus- ja siirtymätoimenpiteiden yhteisvaikutusten julkistamisesta. Jatkossa, jos vakuutusyhtiö käyttää korkokäyrän korjausta sekä 12 §:ssä säädettyä vastuovelkaa vakavaraisuuslaskennassa koskevaa siirtymäkauden vähennystä ja/tai direktiivin täytäntöönpanon myötä ehdotettua uutta korkokäyrään liittyvää vaiheistuskonetta, yhtiön on julkistettava vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen markkinoiden ammattilaisille tarkoitettuja tietoja koostuvassa osassa minkälainen yhteisvaikutus vaiheistus- ja siirtymätoimenpiteiden soveltamatta jättämisellä olisi yhtiön taloudelliseen asemaan. Pykälän 9 momentti perustuu direktiivin 308 f artiklaan.

12 §. Vastuovelkaa vakavaraisuuslaskennassa koskeva siirtymäkauden vähennys. Pykälässä säädetään vastuovelkaa vakavaraisuuslaskennassa koskevasta siirtymäsäännöksestä. Vakuutusyhtiö on voinut vuoden 2016 alusta, kun Solvenssi II -direktiivin mukaiset kansalliset säännökset tulivat voimaan, käyttää vakuutusyhtiölain 10 luvun mukaiseen vastuovelkaan vähennystä Finanssivalvonnan ennalta antamalla suostumuksella. Kyseistä vähennystä voidaan käyttää 1 päivään tammikuuta 2032 asti, joten siirtymäsäännöstä on edelleen mahdollista soveltaa.

Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että vakuutusyhtiölain muutosten tultua voimaan 30 päivänä tammikuuta 2027, Finanssivalvonta voisi hyväksyä vähennyksen käyttämisen jatkossa vain, jos vakuutusyhtiö on suostumusta edeltäneiden kuuden kuukauden aikana saanut luvan vastaanottaa vakuutus- tai jälleenvakuutus sopimusten vakuutuskannan, ja luovuttava vakuutusyhtiö on soveltanut siirtymäkauden vähennystä vastuovelkaan kyseisen vakuutuskannan osalta ennen vakuutuskannan luovuttamista. Finanssivalvonnan ei siis tulisi enää muissa tilanteissa hyväksyä uusia siirtymäkauden vähennyksen käyttötapauksia. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 308 d artiklan 1 a kohta.

Pykälän 6 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että jatkossa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevasta kertomuksesta tulisi ilmetä mikä merkitys vastuovelkaa koskevalla vähennyksellä on yhtiön taloudellisen tilanteen kannalta, syyt vähennyksen soveltamiseen, jos yhtiö täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen sitä soveltamatta sekä arvio yhtiön riippuvuudesta vähennyksestä ja tarvittaessa kuvaus yhtiön toteuttamista tai suunnittelemissa toimenpiteistä tämän riippuvuuden vähentämiseksi tai poistamiseksi. Muutoksella pannaan täytäntöön direktiivin 308 d artiklan 5 kohdan c alakohdan muutos.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 9 momentti, jossa säädettäisiin vaiheistus- ja siirtymätoimenpiteiden yhteisvaikutusten julkistamisesta. Jatkossa, jos vakuutusyhtiö käyttää

vastuuvelkaa vakavaraisuuslaskennassakoskevaa siirtymäkauden vähennystä sekä 11 §:ssä säädettyä korkokäyrän korjausta ja/tai direktiivin täytäntöönpanon myötä ehdotettua uutta korkokäyrään liittyvää vaiheistusmekanismia, yhtiön on julkistettava vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvassa osassa minkälainen yhteisvaikutus vaiheistus- ja siirtymätoimenpiteiden soveltamatta jättämisellä olisi yhtiön taloudelliseen asemaan. Pykälän 9 momentti perustuu direktiivin 308 f artiklaan.

12 a §. *Vakuutusyrittäjäryhmä.* Pykälä olisi uusi ja siihen ehdotettaisiin koottavan kaikki vakuutusyrittäjäryhmää koskeva sääntely tästä laista. Voimassa olevan lain 13 §:n 3 momentin sisältämät vakuutusyrittäjäryhmiä koskeva viittaus tämän lain siirtymäsäännöksiin ehdotetaan siirrettäväksi tämän pykälän 1 momentiksi.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että jos vakuutusyrittäjäryhmä tai jokin sen tytäryrityksenä oleva vakuutusyhtiö soveltaa 11 §:ssä tarkoitettua korkokäyrää koskevaa siirtymätoimenpidettä tai 12 §:ssä tarkoitettua vakuutusteknistä vastuuvelkaa koskevaa siirtymätoimenpidettä, ryhmän ylimmän emoyrityksen on julkistettava osana ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomustaan määrällinen arvio taloudelliseen asemaansa kohdistuvasta vaikutuksesta, joka johtuu siitä olettamasta, että kyseisten siirtymätoimenpiteiden soveltamisesta johtuvaa omaa varallisuutta ei voida tosiasiallisesti käyttää sen osakasyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen, jonka osalta ryhmän vakavaraisuus lasketaan. Momentti perustuu direktiivin 308 b artiklan 17 kohdan toiseen alakohtaan.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että jos vakuutusyrittäjäryhmä olennaisesti tukeutuu korkokäyrää tai vastuuvelkaa koskeviin siirtymätoimenpiteisiin siten, että se vääristää ryhmän todellista vakavaraisuusasemaa, vaikka ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus täytettäisiin ilman kyseisten siirtymätoimenpiteiden käyttämistä, Finanssivalvonta ryhmävalvojanavoi toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä. Tähän sisältyisi mahdollisuus vähentää näiden siirtymätoimenpiteiden käytöstä johtuvan oman varallisuuden määrää, joka voidaan hyväksyä kattamaan ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta. Momentti perustuu direktiivin 308 b artiklan 17 kohdan kolmanteen alakohtaan.

Voimassa olevan lain 13 §:n 4 momentin sisältämä vakuutusyrittäjäryhmää koskeva säännös ehdotetaan siirrettäväksi tämän pykälän 4 momentiksi.

13 §. *Muut säännökset.* Pykälästä ehdotetaan kumottavaksi 3 ja 4 momentti ja niiden sisältö ehdotetaan siirrettäväksi 12 a §:n 1 ja 4 momentiksi.

7.3 Laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä

14 a §. *Ulkomaista ETA-vakuutusyhtiötä koskevat tiedot ja ilmoitukset.* Pykälä on uusi ja siinä säädettäisiin ulkomaista ETA-vakuutusyhtiötä koskevien tietojen pyytämisestä ja sitä koskevien ilmoitusten tekemisestä.

Pykälän 1 momentin mukaan Finanssivalvonta voisi pyytää toisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaavalta viranomaiselta niitä tietoja, jotka sillä on tämän lain, vakuutusyhtiölain tai muun sääntelyn perusteella oikeus saada. Kotivaltion viranomaiselle asetettua 20 työpäivän määräaika tietojen toimittamiselle voidaan pidentää 20 työpäivällä, jos pyydetty tiedot eivät ole helposti saatavilla tai niitä on vaikea kerätä.

Pykälän 2 momentin mukaan Finanssivalvonta voisi osoittaa pyynnön tietojen toimittamisesta myös suoraan ulkomaiselle ETA-vakuutusyhtiölle siinä tapauksessa, että kyseisen ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaava viranomaislainen ei toimita pyydettyjä tietoja. Pyyntöä on ilmoitettava kyseisen ETA-valtion viranomaiselle. Jos Finanssivalvonta pyytää tietoja, ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön olisi toimitettava kyseiset tiedot Finanssivalvonnalle viipymättä.

Pykälän 1 ja 2 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 153 artiklan 1 ja 2 kohta.

Pykälän 3 momentin säännös siirrettäisiin vakuutusyhtiölain 25 luvun 27 a §:stä tähän lakiin ja se vastaa 152 a artiklan 2 ja 3 kohtaa siltä osin, kun on kyse vastaanottavan valtion tekemästä ilmoituksesta. Pykälän 3 momentissa säädettäisiin, että Finanssivalvonta voi ilmoittaa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja asianomaisen ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle, jos Finanssivalvonnalla on kuluttajansuojaan liittyviä vakavia ja perusteltuja huolenaiheita liittyen ulkomaiseen ETA-vakuutusyhtiöön.

17 a §. *Merkittävä rajat ylittävä toiminta.* Pykälä on uusi ja siinä ehdotetaan säädettäväksi merkittävästä rajat ylittävästä toiminnasta. Jos ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa, sen valvontaan sovellettaisiin tehostettua valvontayhteistyötä ja tietojenvaihtoa kotivaltion ja vastaanottavien valtioiden välillä. Rajat ylittävällä toiminnalla tarkoitetaan Suomessa sijoittautumisosoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoitettua vakuutustoimintaa.

Pykälän 1 momentti sisältäisi merkittävän rajat ylittävän toiminnan määritelmän. Ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö harjoittaisi merkittävää rajat ylittävää toimintaa Suomessa, jos sen koko vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo Suomessa harjoitetusta toiminnasta on yli 15 000 000 euroa tai jos Finanssivalvonta pitää yhtiön toimintaa kyseisen Suomen markkinoiden kannalta merkityksellisenä. Vakuutusyhtiön rajat ylittävä toiminta Suomessa olisi siis aina merkittävää, jos vakuutusmaksutulo ylittää rajan. Sitä voitaisiin kuitenkin pitää merkittävänä myös, vaikka vakuutusmaksutulo olisi alle säädetyn rajan, jos Finanssivalvonta pitää toimintaa merkityksellisenä.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin siitä, että jos Finanssivalvonta pitää ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön toimintaa Suomessa merkityksellisenä, Finanssivalvonnan olisi ilmoitettava asiasta kyseisen ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle ja liitettävä ilmoitukseen perustelut.

Pykälän 3 momentin mukaan Finanssivalvonta ja toisen ETA-valtion valvontaviranomainen voivat saattaa 2 momentissa tarkoitetun tilanteen Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää sen apua, jos kahdenväliseen ratkaisuun ei päästä.

Pykälällä pannaan täytäntöön 152 a artiklan 1 ja 4 kohta siltä osin, kun on kyse ulkomaiset ETA-vakuutusyhtiön Suomessa harjoittamasta merkittävästä rajat ylittävästä toiminnasta.

17 b §. *Merkittävään rajat ylittävään toimintaan liittyvä valvontaviranomaisten välinen tehostettu valvontayhteistyö.* Pykälä on uusi ja siinä säädettäisiin merkittävään rajat ylittävään toimintaan liittyvästä valvontaviranomaisten välisestä yhteistyöstä.

Pykälän 1 momentin mukaan, jos ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön on tunnistettu harjoittavan merkittävää rajat ylittävää toimintaa 17 a §:n mukaisesti, Finanssivalvonnan on tehtävä yhteistyötä kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavan viranomaisen kanssa sen arvioimiseksi,

onko ulkomaisella ETA-vakuutusyhtiöllä selkeä käsitys riskeistä ja hallitseeko se kyseisiä riskejä hyvin.

Pykälän 2 momentin mukaan valvontaviranomaisten välisessä yhteistyössä olisi otettava huomioon suhteellisuus ja yhteistyön olisi oltava niin laajaa kuin merkittävien rajat ylittävän toiminnan riskit edellyttävät. Yhteistyön olisi katettava ainakin hallintojärjestelmä, mukaan lukien hallinto-, johto- ja valvontaelimen kyky ymmärtää rajat ylittävien markkinoiden erityispiirteet, riskienhallintavälineet, sisäinen valvonta ja rajat ylittävää toimintaa koskevat säännösten noudattamista koskevat menettelyt, ulkoistaminen ja jakelukumppanuudet, liiketoimintastrategia ja vahinkokäsittely sekä kuluttajansuoja.

Pykälän 1 ja 2 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 152 a b artiklan 1 kohta siltä osin, kun on kyse ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön Suomessa harjoittamasta merkittävästä rajat ylittävästä toiminnasta.

Pykälän 3 momentin mukaan tässä pykälässä säädettyä sovellettaisiin myös, jos Finanssivalvonta osallistuu vakuutusyhtiölain 25 luvun 35 §:ssä tarkoitetun yhteistoimintafoorumien toimintaan riippumatta siitä, harjoittaako ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö merkittävää rajat ylittävää toimintaa. Pykälän 3 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 153 artiklan 5 kohta siltä osin, kun on kyse tehostetusta valvontayhteistyöstä yhteistoimintafoorumissa ulkomaisesta ETA-vakuutusyhtiön osalta.

17 c §. *Tiedot toisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaavalta viranomaiselta.* Pykälä on uusi ja siinä säädettäisiin niistä tiedoista, joita Finanssivalvonta voi pyytää toisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaavalta viranomaiselta, jos ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö harjoittaa Suomessa merkittävää rajat ylittävää toimintaa.

Pykälän 1 momentin mukaan Finanssivalvonta voisi pyytää toisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaavalta viranomaiselta tietoja merkittävää rajat ylittävää toimintaa harjoittavan ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön vakavaraisuudesta, hallintojärjestelmästä ja liiketoimintamallista. Momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 152 a b artiklan 2 kohdan neljäs alakohta.

Pykälän 2 momentin mukaan pykälässä säädettyä sovellettaisiin myös, jos Finanssivalvonta osallistuu vakuutusyhtiölain 25 luvun 35 §:ssä tarkoitetun yhteistoimintafoorumien toimintaan riippumatta siitä, harjoittaako ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö merkittävää rajat ylittävää toimintaa. Pykälän 2 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 153 artiklan 5 kohta siltä osin, kun on kyse tehostetusta valvontayhteistyöstä yhteistoimintafoorumissa ulkomaisesta ETA-vakuutusyhtiön osalta.

17 d §. *Yhteinen tarkastus.* Pykälä on uusi ja siinä säädettäisiin ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön toimitiloissa tehtävistä yhteisistä tarkastuksista.

Pykälän 1 momentin mukaan Finanssivalvonta voisi pyytää toisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaavalta viranomaiselta yhteisen tarkastuksen tekemistä sellaisen ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön vakuutusyhtiön toimitiloissa, joka harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa Suomessa ja joka ei täytä tai ei todennäköisesti täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta tai vähimmäispääomavaatimusta seuraavan kolmen kuukauden aikana.

Pykälän 2 momentin mukaan yhteisen tarkastuksen päätyttyä Finanssivalvonnan ja asianomaisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaavan viranomaisen on kahden kuukauden kuluessa päätettävä yhteisistä johtopäätöksistä sekä valvontatoimista.

Pykälän 3 momentin mukaan Finanssivalvonta ja toisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaava viranomainen voivat saattaa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi tilanteen, jossa viranomaiset eivät pääse yhteisymmärrykseen yhteisen tarkastuksen johtopäätöksistä. Asia voidaan kuitenkin saattaa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi vain kahden kuukauden ajan yhteisen tarkastuksen päättymisestä ja vain, jos valvontaviranomaiset eivät ole päässeet yhteisymmärrykseen.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin siitä, jos toisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaava viranomainen kieltäytyy yhteisen tarkastuksen tekemisestä. Erimielisyys Finanssivalvonnan ja toisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaavan viranomaisen välillä kieltäytymisen syistä voitaisiin saattaa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi kuukauden kuluessa kieltäytymistä koskevasta ilmoituksesta.

Pykälällä pannaan täytäntöön direktiivin 152 a b artiklan 4, 5 ja 6 kohta siltä osin, kun on kyse ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön toimitiloissa suoritettavasta yhteisestä tarkastuksesta.

Pykälän 5 momentin mukaan pykälässä säädettyä sovellettaisiin myös, jos Finanssivalvonta osallistuu vakuutusyhtiölain 25 luvun 35 §:ssä tarkoitetun yhteistoimintafoorumien toimintaan riippumatta siitä, harjoittaako ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö merkittävää rajat ylittävää toimintaa. Pykälän 5 momentilla pannaan täytäntöön direktiivin 153 artiklan 5 kohta siltä osin, kun on kyse yhteisen tarkastusten tekemisestä ulkomaisesta ETA-vakuutusyhtiön toimitiloissa.

7.4 Laki työeläkevakuutusyhtiöistä

1 §. Lain soveltamisala. Pykälän 3 momentissa säädetään niistä vakuutusyhtiölain säännöksistä, joita ei sovelleta työeläkevakuutusyhtiöihin. Työeläkevakuutusyhtiöille ei ehdoteta vastaavia muutoksia kuin tässä esityksessä ehdotetaan vakuutusyhtiölakiin Solvenssi II -direktiivin uudelleentarkastelun johdosta. Näin ollen 3 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi viittaukset niihin vakuutusyhtiölakiin ehdotettuihin uusiin säännöksiin, jotka eivät tulisi työeläkevakuutusyhtiöille sovellettavaksi.

Työeläkevakuutusyhtiöihin ei sovellettaisi vakuutusyhtiölain 2 luvun 9 a §:ään lisättäväksi ehdotettua 2 momenttia. Kyseinen säännös rajataan työeläkevakuutusyhtiöiltä pois, sillä se perustuu Solvenssi II -direktiiviin. Pois rajaamisella ei ole tarkoitus muuttaa työeläkevakuutusyhtiöiden osalta sitä, että myös niihin voidaan jatkossa, kuten nykyisinkin, soveltaa Finanssivalvonnan normaaleja valvonta- ja muita toimivaltuuksia myös selvitystilaan tai konkurssiin asettamisen jälkeen. Työeläkevakuutusyhtiöihin ei sovellettaisi pieniä ja eimonimutkaisia vakuutusyhtiöitä ja suhteuttamistoimenpiteitä koskevaa 2 a lukua. Työeläkevakuutusyhtiöihin ei sovellettaisi vakuutusyhtiölain 6 luvun hallituksen monimuotoisuutta koskevia toimintaperiaatteita koskevaa 8 a §:ää, riippumattomuutta koskevaa 9 a §:ää, kestävyysriskien hallintaa koskevaa 10 a §:ää, maksuvalmiusriskin hallintaa koskevaa 10 b §:ää, Finanssivalvonnan tietojenantovelvollisuutta koskevaa 12 b §:ää, ilmastonmuutosskenaarioiden arviointia koskevaa 12 c §:ää eikä sijoitusstrategiaa koskevaa 20 f §:ää. Työeläkevakuutusyhtiöihin ei sovellettaisi valvontaa koskevan vakuutusyhtiölain 25 luvun säännöllistä valvontaraporttia koskevaa 3 a §:ää, vakuutuskytkösyhtiöiden raportointivelvollisuudesta vapauttamista koskevaa 26 a §:ää eikä merkittävää rajat ylittävää toimintaa ja yhteistoimintafoorumeita koskevaa 29–36 §:ää. Työeläkevakuutusyhtiöihin ei myöskään sovellettaisi makrovakauserävalvontaa koskevaa 25 a lukua.

Lisäksi vakuutusyhtiölain 25 luvun 3 §:n 1 momentissa oleva sääntely ehdotetaan työeläkevakuutusyhtiöiden osalta siirrettäväksi omaksi säännökseen työeläkevakuutusyhtiölakiin.

Myös vakuutusomistusyhteisön määritelmää koskeva vakuutusyhtiölain 1 luvun 8 § ehdotetaan suljettavaksi pois työeläkevakuutusyhtiöiltä siihen Solvenssi II -direktiivistä tulevien muutosten vuoksi.

12 a §. Omistusyhteisön johto. Pykälän 1 momentin viittaus ehdotetaan tarkistettavaksi vakuutusyhtiölain 6 luvun 4 §:ään ehdotettujen muutosten johdosta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti, jossa säädettäisiin, että työeläkevakuutusyhtiön omistusyhteisöllä tarkoitetaan emoyritystä, jonka pääasiallisena toimintana on hankkia ja omistaa osuuksia tytäryrityksistä, jotka ovat työeläkevakuutusyhtiöitä. Säännös vastaa voimassa olevaa vakuutusyhtiölain 1 luvun 8 §:n mukaista vakuutusomistusyhteisön määritelmää, joka halutaan säilyttää nykytilan mukaisena työeläkevakuutusyhtiöiden osalta. Vakuutusyhtiölain 1 luvun 8 §:n määritelmään ehdotetaan Solvenssi II -direktiivistä johtuvia muutoksia.

31 a §. Finanssivalvonnalle toimitettavat tiedot. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi pykälä, joka vastaa asiallisesti vakuutusyhtiölain 25 luvun 3 §:n 1 momenttia, jota voimassa olevan tämän lain 1 §:n mukaan sovelletaan työeläkevakuutusyhtiöihin. Tämän lain 1 §:ää on ehdotettu muutettavaksi siten, että työeläkevakuutusyhtiöihin ei jatkossa sovellettaisi 25 luvun 3 §:n 1 momenttia Finanssivalvonnalle toimitettavista tiedoista. Kyseisessä vakuutusyhtiölain säännöksessä viitataan sellaisiin vakuutusyhtiölain säännöksiin, joita ei sovelleta työeläkevakuutusyhtiöille. Tästä syystä on selkeämpää, että Finanssivalvonnalle toimitettavista tiedoista säädettäisiin työeläkevakuutusyhtiöiden osalta erikseen.

Pykälän mukaan työeläkevakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot 4 luvussa säädetyistä yhtiön johdosta ja hallintojärjestelmästä, vakuutusyhtiölain 6 luvun 19 §:ssä tarkoitetusta vastuullisesta vakuutusmatemaatikosta, 9 luvussa tarkoitetusta sijoitustoiminnasta sekä yhtiön taloudellisesta asemasta. Jatkossa viitattaisiin siis nimenomaisesti työeläkevakuutusyhtiöitä koskevaan sääntelyyn. Lisäksi pykälässä säädettäisiin, että tiedoista on käytävä ilmi työeläkevakuutusyhtiön liiketoiminnan laatu ja laajuus sekä siihen liittyvät riskit, tietojen on oltava vertailukelpoisia ja johdonmukaisia eri aikoina, tiedot on esitettävä johdonmukaisessa ja helposti ymmärrettävässä muodossa sekä, että työeläkevakuutusyhtiöllä on oltava asianmukaiset järjestelmät sekä yhtiön hallituksen hyväksymät kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat, joita se käyttää ja noudattaa sen varmistamiseksi, että toimitettavat tiedot ovat jatkuvasti asianmukaisia. Tältä osin ehdotettu sääntely vastaa vakuutusyhtiölain 25 luvun 3 §:n 1 momentissa säädettyä. Pykälällä ei ole tarkoitus muuttaa nykytilaa tai niitä tietoja mitä työeläkevakuutusyhtiöt tällä hetkellä toimittavat Finanssivalvonnalle, vaan ainoastaan teknisesti erottaa työeläkevakuutusyhtiöitä koskeva sääntely omaksi pykäläkseen.

7.5 Laki potilasvakuutuskeskuksesta

20 §. Salassapitovelvollisuus ja oikeus tietojen luovuttamiseen. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti, jossa säädettäisiin Potilasvakuutuskeskuksen oikeudesta luovuttaa tietoja vakuutustapahtumasta potilasvakuutuksen antaneelle vakuutusyhtiölle, jotta vakuutusyhtiö voi täyttää vakuutusyhtiölaissa säädetyt velvollisuudet.

Potilasvakuutuskeskus voisi luovuttaa potilasvakuutuksen antaneelle vakuutusyhtiölle tietoja Potilasvakuutuskeskukselle ilmoitetusta vakuutukseen liittyvästä vahinkotapahtumasta. Potilasvakuutuskeskuksella olisi oikeus luovuttaa vakuutusyhtiölle momentin 1 kohdan mukaan tieto sairaudesta, vammasta tai muusta syystä, jonka vuoksi potilas hakeutui hoitoon tai tutkimuksiin; momentin 2 kohdan mukaan tieto tutkimuksesta, hoidosta tai muusta vastaavasta käsittelystä tai sellaisen laiminlyönnistä; momentin 3 kohdan mukaan kuvaus vahinkotapahtumasta ja siihen johtaneista syistä, aiheutuneesta potilasvahingosta sekä korvausratkaisusta; momentin 4 kohdan mukaan tieto potilasvahingosta maksetuista korvauksista; momentin 5 kohdan mukaan tieto samaan vahinkotapahtumaan liittyvistä muista potilasvahingoista; ja momentin 6 kohdan mukaan muut näihin rinnastettavat välttämättömät tiedot vahinkotapahtumasta.

Pykälän 3 momentin mukaan 2 momentissa tarkoitettut tiedot voitaisiin luovuttaa vakuutusyhtiölle vain, jos tiedot ovat välttämättömiä vakuutusyhtiölle vakuutusyhtiölaissa säädettyjen velvollisuuksien täyttämiseksi. Potilasvakuutuskeskus käsittelee kaikki vahinkoilmoitukset ja hoitaa potilasvahinkojen korvaamisen ja maksamisen korvauksen saajille vakuutusyhtiöiden puolesta. Vakuutusyhtiöllä ei ole velvollisuutta tai oikeutta hoitaa korvaustoimintaa antamansa vakuutuksen perusteella, koska korvaustoiminta on vakuutusyhtiötä pakottavalla kansallisella lainsäädännöllä annettu toisen oikeushenkilön tehtäväksi. Vakuutusyhtiöllä ei ole päätösvaltaa siitä, mistä vahinkotapahtumasta se on vastuussa ja mitä korvauksia sen antaman vakuutussopimuksen perusteella maksetaan. Vakuutusyhtiöllä on kuitenkin velvollisuus noudattaa vakuutusyhtiölakia, jonka velvoitteista keskeisimpiä ovat riskienhallintaa, vastuuvelan arviointia, vakuutusmaksun määräytymisen periaatteita, viranomaisraportointia ja jälleenvakuutuksen järjestämistä koskevat velvoitteet. Vakuutusyhtiölaki, joka perustuu Solvenssi II -direktiivin sääntelyyn, on laadittu siihen oletukseen perustuen, että vakuutusyhtiö käsittelee itse vahinkoilmoitukset ja hoitaa korvaustoiminnan, jolloin näistä saatavat tiedot ovat vakuutusyhtiön käytettävissä vakuutusyhtiölaissa säädettyjen velvollisuuksien täyttämiseksi.

Vakuutusyhtiölain 6 luvun 10 §:n mukaan vakuutusyhtiöllä on oltava riskienhallintajärjestelmä, joka kattaa yhtiöön kohdistuvien yksittäisten riskien ja riskien yhteisvaikutusten jatkuvan tunnistamisen, mittaamisen, seurannan, hallinnan ja raportoinnin. Riskienhallinnassa on otettava huomioon muun muassa vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vastuuvelan laskeminen, vakuutusten myöntäminen, varojen ja vastuiden hallinta, maksuvalmius, operatiivisten riskien hallinta, jälleenvakuutuksen järjestäminen ja muut riskienvähentämiskeinot. Vakuutusyhtiö on velvollinen arvioimaan ja toimittamaan vuosittain Finanssivalvonnalle varojen ja vastuiden hallintaan liittyvät tiedot.

Vakuutusyhtiölain 9 luvun 9 §:n mukaisen kirjanpidon vastuuvelan on oltava riittävä, jotta vakuutusyhtiö selviytyy vakuutussopimuksista aiheutuvista velvoitteista. Vastuuvelan laskennassa käytetään tilastollisia menetelmiä, joiden asianmukaisuus selvitetään tilastoaineistolla. Vakuutusyhtiöllä on oltava käytettävissään riittävästi historiatietoja eikä mitään merkityksellistä tietoa saa jättää pois ilman perusteltua syytä. Vakuutusyhtiön on varmistettava, että vastuuvelan laskennassa käytettävät tiedot kattavat arvioitavalle tilanteelle tunnusomaiset havainnot riittävän pitkältä ajanjaksolta. Lisäksi varmistettava, että vakuutusyhtiöllä on käytettävissään riittävä määrä korvausten kokonaiskuluja ja näiden todellista kehitystä koskevia historiatietoja riittävän tarkalla tasolla.

Lisäksi vakuutusyhtiön on vakuutusyhtiölain 10 luvun 2 §:n mukaan laskettava vakavaraisuuslaskennan vastuuelka, jonka on vastattava määrää, jonka maksamalla vakuutusyhtiö voisi välittömästi luovuttaa vakuutussopimuksista aiheutuvan vastuunsa toiselle vakuutusyhtiölle. Vakuutusyhtiön on laskettava voimassa olevissa vakuutussopimuksissa

tarkoitetuista tulevista vakuutustapahtumista johtuvien suoritusten ja näistä vakuutuksista aiheutuvien muiden menojen pääoma-arvoa vastaava vakuutusmaksuvastuu. Vakuutusyhtiön vakuutusmaksuriskin tärkeimmät hallintakeinot ovat asianmukainen hinnoittelu ja jälleenvakuutusuojan hankkiminen. Vakuutusyhtiön on vakuutusyhtiölain 10 luvun mukaisesti laskettava jälleenvakuutussopimukseen perustuvien saamisten arvo ottamalla huomioon muun muassa paras estimaatti, korvausten suorittamisen jälkeen korvauksiin perustuvien jälleenvakuutussaamisten ja muiden saamisten yhtiölle maksamiseen kuluva aika sekä odotettavissa olevat tappiot.

Edellä mainitut tehtävät vakuutusyhtiölain noudattamiseksi edellyttävät riittävän kattavaa tietoa vahinkotapahtumista ja korvauksista yksittäisten riskien ja riskien yhteisvaikutusten jatkuvaksi tunnistamiseksi, mittaamiseksi, seuraamiseksi, hallinnaksi ja raportoinniksi. Vakuutusyhtiölle vakuutusyhtiölainsäädännössä säädettyjen velvollisuuksien toteuttaminen edellyttää, että vakuutusyhtiö tuntee huolella vakuuttamansa riskit ja vastuunsa.

Ehdotettu vakuutusyhtiön oikeus tietojen saantiin Potilasvakuutuskeskukselta on edellä mainittujen Solvenssi II -direktiivin edellyttämien vakuutusyhtiölain velvoitteiden täyttämiseksi välttämätöntä.

Potilasvakuutuskeskus voisi siis luovuttaa rajatut, vakuutusyhtiölle välttämättömät tiedot sille ilmoitetusta vahinkotapahtumasta pseudonymisoidussa muodossa. Käytännössä kyse on Potilasvakuutuskeskuksen korvausjärjestelmään kirjatuista vahinkotiedoista, jotka on poimittu keskukselle toimitetuista lausunnoista. Järjestelmäkirjauksia koskevat ajan tasalla pidettävät sisäiset ohjeet, joilla varmistetaan luovutettavien tietojen asianmukaisuus ja ehdotetun sääntelyn mukainen välttämättömyyskriteerin täytyminen. Ohjeistusten noudattamista ja kirjauksia valvotaan säännönmukaisesti. Järjestelmäkirjaus koskee aina vain kyseistä vahinkotapahtumaa, eikä siinä käsitellä henkilön muuta terveystilaa. Ehdotetun säännöksen perusteella ei luovuteta terveydenhuollon yksikössä laadittuja rekisteröityä koskevia potilasasiakirjoja, sellaisenaan tai edes muokattuna. Pseudonymisoinnilla tarkoitetaan tietosuoja-asetuksen 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua pseudonymisointia.

Ehdotuksen mukainen tietojen luovutus olisi yleisessä tietosuoja-asetuksessa tarkoitettua henkilötietojen käsittelyä. Kansallista erityissääntelyä voidaan antaa yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla, jos käsittely on tarpeen rekisterinpitäjän lakisääteisen velvoitteen noudattamiseksi tai yleistä etua koskevan tehtävän suorittamiseksi tai rekisterinpitäjälle kuuluvan julkisen vallan käyttämiseksi. Tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 3 kohdan mukaan käsittelyn oikeusperuste voi sisältää erityisiä säännöksiä, joilla mukautetaan asetuksen sääntöjen soveltamista, jotka koskevat esimerkiksi käsittelyn lainmukaisuutta ja käyttötarkoitussidonnaisuutta. Lisäksi 6 artiklan 3 kohta edellyttää, että jäsenvaltion lainsäädännön on täytettävä yleisen edun mukainen tavoite ja oltava oikeasuhteinen sillä tavoiteltuun oikeutettuun päämäärään nähden. Säännöksessä ehdotetaan säädettäväksi yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 2 momentin mukaisesti sellaisesta käsittelystä, joka tehdään 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti rekisterinpitäjän lakisääteisen velvollisuuden noudattamiseksi määrittämällä täsmällisemmin tietojenkäsittely- ja muita toimenpiteitä koskevat erityiset vaatimukset, joilla varmistetaan laillinen ja asianmukainen tietojenkäsittely. Lisäksi säännöksessä määriteltäisiin yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti rekisterinpitäjän suorittaman tietojenkäsittelyn lainmukaisuus, käsiteltävien tietojen tyyppi, asianomaiset rekisteröidyt sekä yhteisöt, joille ja tarkoitus joihin henkilötiedot voidaan luovuttaa. Yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltion lainsäädännön on täytettävä yleisen edun mukainen tavoite ja oltava oikeasuhteinen sillä tavoiteltuun oikeutettuun päämäärään nähden. Säännöksen voidaan katsoa täyttävän yleisen edun mukainen tavoite, sillä vakuutusyhtiölain yllä kuvatut velvollisuudet on säädetty vakuutettujen etujen

suojaamiseksi ja rahoitusmarkkinoiden vakauden turvaamiseksi. Lisäksi säännöksen voidaan katsoa olevan oikeasuhteinen sillä tavoiteltuun päämäärään nähden, sillä Potilasvakuutuskeskus voisi luovuttaa vakuutusyhtiöille vain sellaisia tietoja, jotka ovat välttämättömiä sen lakisääteisen velvollisuuden täyttämiseksi.

Yleisen tietosuojaja-asetuksen 9 artiklan 2 kohdassa säädetään niistä tilanteista, jolloin erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvien henkilötietojen, ml. terveystietojen, käsittely on sallittua. Tietosuojaja-asetuksen 9 artiklan 2 kohdan g alakohta edellyttää, että jäsenvaltion lainsäädännön, joka koskee erityisten henkilötietojen käsittelyä yleisen edun perusteella, on oltava oikeasuhteinen tavoitteeseen nähden, siinä on noudatettava keskeisiltä osin oikeutta henkilötietojen suojaan ja siinä on säädettävä asianmukaisista ja erityisistä toimenpiteistä rekisteröidyn perusoikeuksien ja etujen suojaamiseksi. Vakuutusyhtiöt käsittelevät tietoja vakuutetun ja korvauksenhakijat terveystilasta, sairaudesta, vammaisuudesta sekä sellaista häneen kohdistetuista hoitotoimenpiteistä tai niihin verrattavista toimista tietosuojalain (1050/2018) 6 §:n 1 momentin 1 kohdan perusteella, joka perustuu yleisen tietosuojaja-asetuksen 9 artiklan 2 kohdan g alakohtaan. Myös tähän pykälään ehdotettu Potilasvakuutuskeskuksen oikeus luovuttaa sekä vakuutusyhtiön oikeus käsitellä yleisen tietosuojaja-asetuksen 9 artiklan 1 kohdan mukaisia erityisiä henkilötietoja perustuisi 9 artiklan 2 kohdan g alakohdan edellytykset täyttäen tietosuojalain 6 §:n 1 momentin 1 kohtaan, sillä tiedot luovutettaisiin ja vakuutusyhtiö käsitelisi kyseisiä tietoja vastuunsa selvittämiseksi vakuutusyhtiölain velvollisuuksien täyttämisen kontekstissa. Säännöksen voidaan katsoa olevan oikeasuhteinen tavoitteeseen nähden. Tietosuojalain 6 §:n 2 momentissa säädetään asianmukaisista suojatoimista, joita rekisterinpitäjän ja henkilötietojen käsitelijän on toteutettava rekisteröidyn oikeuksien suojaamiseksi, kun käsitellään henkilötietoja 6 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa. Rekisterinpitäjän harkintaan jää sen arvioiminen, millaisia suojatoimenpiteitä henkilötietojen käsittelyyn sisältyvät riskit edellyttävät. Asianmukaisista suojatoimista tulisi tähän pykälään ehdotetussa tietojen luovutusta koskevassa tilanteessa huolehtia ainakin siten, että vakuutusyhtiö käsittelee korvauksiin ja vahinkotapahtumiin liittyviä tietoja ja tilastoja pseudonymisoina. Yksittäiseen korvaukseen ja vahinkotapahtumaan liittyvät tiedot olisivat yksilöitävissä vain Potilasvakuutuskeskuksen käsittelytunnuksen avulla. Potilasvakuutuskeskus ei luovuttaisi vakuutusyhtiöille mitään muuta rekisteröityä yksilöivää tietoa, kuten nimeä tai henkilötunnusta. Vakuutusyhtiöllä ei olisi siten omissa toiminnoissaan mahdollista yksilöidä rekisteröityjen henkilöllisyyttä Potilasvakuutuskeskuksen pseudonyymillä käsittelytunnuksella. Tietosuojalain 6 luvun 2 momentin 5 kohdan mukaan asianmukaisena suojatoimena voidaan käyttää henkilötietojen pseudonymisointia.

Lisäksi Potilasvakuutuskeskuksella ja vakuutusyhtiöllä on myös yleisen tietosuojaja-asetuksen 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan velvollisuus käsitellä henkilötietoja rekisteröidyn kannalta läpinäkyvästi. Potilasvakuutuskeskusta ja vakuutusyhtiötä sitoo myös tietosuojaja-asetuksen 13 ja 14 artiklan mukaiset velvollisuudet toimittaa tietoja henkilötietojen käsittelystä rekisteröidylle, kuten 13 artiklan 1 kohdan e alakohdan sekä 14 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaiset velvollisuudet toimittaa rekisteröidylle henkilötietojen vastaanottajia koskevat tiedot.

Käyttötarkoitussidonnaisuuden periaatteesta säädetään tietosuojaja-asetuksen 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, jonka mukaan henkilötiedot on kerättävä tiettyä, nimenomaista ja laillista tarkoitusta varten, eikä niitä saa käsitellä myöhemmin näiden tarkoitusten kanssa yhteensopimattomalla tavalla. Tietosuojaja-asetuksen 6 artiklan 4 kohdan mukaan, jos käsittely tapahtuu muuta kuin sitä tarkoitusta varten, jonka vuoksi tiedot on kerätty, eikä käsittely perustu rekisteröidyn suostumukseen eikä unionin oikeuteen tai jäsenvaltion lainsäädäntöön, joka muodostaa demokraattisessa yhteiskunnassa välttämättömän ja oikeasuhteisen toimenpiteen 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden turvaamiseksi, rekisterinpitäjän on otettava huomioon tietyt artiklassa mainitut asiat varmistaakseen, että muuhun tarkoitukseen tapahtuva

käsittely on yhteensopivaa sen tarkoituksen kanssa, jota varten tiedot alun perin kerättiin. Näitä varmistettavia asioita ovat muun muassa henkilötietojen keruun tarkoitusten ja aiotun myöhemmän käsittelyn tarkoitusten väliset yhteydet, henkilötietojen keruun asiayhteys erityisesti rekisteröityjen ja rekisterinpitäjän välisen suhteen osalta, henkilötietojen luonne, erityisesti se, käsitelläänkö erityisiä henkilötietojen ryhmiä 9 artiklan mukaisesti tai rikostuomioihin ja rikkomuksiin liittyviä henkilötietoja 10 artiklan mukaisesti, aiotun myöhemmän käsittelyn mahdolliset seuraukset rekisteröidyille sekä asianmukaisten suojatoimien, kuten salaamisen tai pseudonymisoinnin olemassaolo. Ehdotetun säännöksen mukaisen henkilötietojen käsittelyn voidaan katsoa olevan tiiviisti yhteydessä henkilötietojen keruun tarkoitukseen, sillä vakuuttamis- ja korvaustoiminta ei ole käytännössä mahdollista ilman, että vakuutusyhtiö samalla noudattaa sille vakuutusyhtiölaissa säädettyjä velvoitteita. Vakuutusyhtiölaissa säädetyt vakuutusyhtiön velvollisuudet turvaavat korvaustoiminnan häiriöttömyyttä ja toteutettavuutta, ja niillä turvataan vakuutettujen etujen suoja. Vaikka vakuutusyhtiö ei itse hoida korvaustoimintaa, vastaa se vakuutuksen myöntämisestä, korvausmenosta, jälleenvakuuttamisesta, riskienhallinnasta ja raportoinnista, jotka kaikki kuuluvat kiinteästi vakuutustoiminnan harjoittamiseen, korvaustoiminnan kanssa. Käsittely sisältäisi erityisten henkilötietojen ryhmiä tietosuojasetuksen 9 artiklan mukaisesti, mutta tiedot olisi pseudonymisoitu rekisteröidyn suojaamiseksi. Lisäksi on kiinnitettävä huomiota siihen, että muiden vakuutuslajien osalta vakuutusyhtiöt keräävät vastaavia henkilötietoja samaa tarkoitusta varten, kuin mihin Potilasvakuutuskeskus kyseessä olevassa tapauksessa kerää tiedot (vahingon selvittäminen ja korvausten maksaminen) ja kyseisiä tietoja käytetään myös vakuutusyhtiölain yllä kuvattujen velvollisuuksien täyttämiseksi vastaavalla tavalla. Ainoana erona ehdotetussa säännöksessä on se, että tiedot luovutetaan Potilasvakuutuskeskukselta vakuutusyhtiölle.

7.6 Merimieseläkelaki

174 §. *Valtuuskunnan varsinainen kokous.* Pykälän 4 kohdasta ehdotetaan poistettavaksi velvollisuus valita kestävyysraportoinnin varmentaja.

193 b §. *Erityinen velvollisuus valita kestävyysraportoinnin varmentaja.* Pykälä ehdotetaan kumottavaksi, sillä Merimieseläkekassan ei enää tarvitsisi valita kestävyysraportoinnille varmentajaa.

196 §. *Sovellettavat lait.* Pykälän 3 momentista ehdotetaan poistettavaksi viittaus kestävyysraportointiin.

211 §. *Eläkekassan valvonta ja toiminnasta annettavat tiedot.* Pykälän 2 momentista ehdotetaan poistettavaksi viittaukset kestävyysraportointiin ja kestävyysvarmennuskertomukseen.

211 a §. *Eläkekassan velvollisuus säilyttää ja julkistaa eräitä asiakirjoja.* Pykälästä ehdotetaan poistettavaksi viittaus kestävyysvarmennuskertomukseen.

7.7 Maatalousyrittäjän eläkelaki

117 §. *Valtuuskunnan tehtävät ja päätöksenteko.* Pykälän 2 momentin 2 kohdasta ehdotetaan poistettavaksi velvollisuus valita kestävyysraportoinnin varmentaja.

126 §. *Kirjanpito, tilinpäätös ja toimintakertomus.* Pykälän 3 momentista ehdotetaan poistettavaksi viittaus kestävyysraportointiin.

128 c §. *Erityinen velvollisuus valita kestävyysraportoinnin varmentaja.* Pykälä ehdotetaan kumottavaksi, sillä Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ei enää tarvitsisi valita kestävyysraportoinnille varmentajaa.

131 §. *Eläkelaitoksen toiminnasta annettavat tiedot.* Pykälän 1 momentista ehdotetaan poistettavaksi viittaukset kestävyysraporttiin ja kestävyysvarmennuskertomukseen.

131 a §. *Eläkekassan velvollisuus säilyttää ja julkistaa eräitä asiakirjoja.* Pykälästä ehdotetaan poistettavaksi viittaus kestävyysvarmennuskertomukseen.

8 Lakia alemman asteinen sääntely

Solvenssi II -direktiivi sisältää runsaasti delegoidun säädösvallan siirtämistä komissiolle. Komissio on antanut Solvenssi II -direktiivin perusteella useita delegoituja säädöksiä ja teknisiä täytäntöönpanosäädöksiä. Merkittävin näistä on komission delegoitu asetus (EU) 2015/35, joka sisältää suurimman osan komission Solvenssi II -direktiivin perusteella antamasta alemman asteisesta sääntelystä. Solvenssi II -direktiivin uudelleentarkastelun myötä myös komission delegoituihin säädöksiin ja täytäntöönpanosäädöksiin tulee muutoksia.

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriölle ehdotetaan asetuksenantovaltuutta vakuutusyhtiölain 10 luvun 15 §:n mukaisesti, joka koski volatiliteettikorjauksen laskemista. Asetukseen ehdotettava sääntely sisältyy direktiiviin, mutta koska kyse on hyvin teknisestä sääntelystä liittyen volatiliteettikorjauksen laskemiseen, siitä ehdotetaan kansallisesti säädettävän sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön asetuksella.

9 Voimaantulo

Ehdotetaan, että lait tulevat voimaan 30.1.2027 eli Solvenssi II -direktiivin muutosten soveltamispäivästä alkaen, kuitenkin siten, että Finanssivalvonnalla on valtuus hyväksyä tiettyjä hakemuksia jo ennen lain voimaantuloa. Lisäksi vakuutusyhtiölakiin ehdotetaan tiettyjä siirtymäsäännöksiä. Potilasvakuutuskeskuksesta annetun lain muuttamisesta annetun lain osalta ehdotetaan kuitenkin, että se tulisi voimaan jo 1.7.2026.

Finanssivalvonnalle annettaisiin lisäaikaa käsitellä vakuutusyhtiölain 2 a luvun 8 §:ssä tarkoitettu vakuutusyhtiön ilmoitus pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokittelusta niiden ilmoitusten osalta, jotka ovat saapuneet Finanssivalvonnalle viimeistään 30 päivänä heinäkuuta 2027. Finanssivalvonnan tulisi vastustaa luokittelua tällaisten ilmoitusten osalta neljän kuukauden kuluessa ilmoituksen saapumisesta. Säännös perustuu direktiivin 29 b artiklan 5 kohtaan. Lisäksi Finanssivalvonnalle annettaisiin lisäaikaa käsitellä vakuutusyhtiölain 2 a luvun 13 §:ssä tarkoitettu hakemus soveltaa suhteuttamistoimenpiteitä niiden hakemusten osalta, jotka ovat saapuneet Finanssivalvonnalle viimeistään 30 päivänä heinäkuuta 2027. Finanssivalvonnan tulisi päättää hyväksyykö se vai hylkääkö se vakuutusyhtiön hakemuksen neljän kuukauden kuluessa hakemuksen saapumisesta. Säännös perustuu direktiivin 29 d artiklan 4 kohtaan.

Pieniä vakuutusyhtiötä koskeva voimassa olevan vakuutusyhtiölain 1 luvun 2 a §:n 2 momentin mukainen poikkeus soveltaa komission asetusta tietyiltä osin ehdotetaan kumottavaksi. Lisäksi pienen vakuutusyhtiön määritelmä ehdotetaan kumottavaksi. Vakuutusyhtiölain muutosten tultua voimaan nykyisen voimassa olevan lain mukainen pienen vakuutusyhtiön edellytykset täyttävä yhtiö voisi tulla luokitelluksi jatkossa pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, mutta luokittelun saamiseksi yhtiön olisi noudatettava 2 a lukuun ehdotettua menettelyä. Jotta vakuutusyhtiölain muutosten tultua voimaan pienelle vakuutusyhtiölle ei muodostuisi

tilannetta, jossa aiemmin voimassa olleet poikkeukset eivät soveltuisi, mutta myöskään luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ei ole astunut voimaan, ehdotetaan siirtymäsäännöstä, jonka mukaan nyt voimassa olevan lain mukainen pieni vakuutusyhtiö voisi jatkaa voimassa olevan lain 1 luvun 2 a §:n 2 momentin soveltamista neljän tilikauden ajan vakuutusyhtiölain muutosten tultua voimaan. Lisäksi, koska vakuutusyhtiölain 1 luvun 2 a §:n 2 momentti ehdotetaan kumottavaksi, voimassa olevan lain mukaisen pienen vakuutusyhtiön on alettava soveltaa niitä komission asetuksen säännöksiä, joiden osalta ei ole ehdotettu säädettäväksi suhteuttamistoimenpiteitä pienille ja ei-monimutkaisille vakuutusyhtiöille. Siirtymäsäännöksen avulla voimassa olevan lain mukaiset pienet vakuutusyhtiöt saisivat aikaa valmistautua.

Vakuutusyhtiölain volatiliteettikorjausta koskevaa sääntelyä on ehdotettu muutettavaksi siten, että jatkossa volatiliteettikorjauksen käyttämiselle tarvittaisiin Finanssivalvonnan lupa. Siirtymäsäännöksenä ehdotetaan kuitenkin säädettäväksi, että jos vakuutusyhtiö on soveltanut volatiliteettikorjausta vuosi ennen vakuutusyhtiölain muutosten voimaantuloa, sen ei tarvitse hakea suostumusta volatiliteettikorjauksen käytölle Finanssivalvonnalta. Vakuutusyhtiön on kuitenkin muutoslain voimaantulopäivästä alkaen noudatettava 10 luvun 8 a §:n 1 momentin mukaisia ennakkohyväksynnän edellytyksiä. Säännös perustuu direktiivin 77 d artiklan 1 a kohtaan.

Vakuutusyhtiöiden muutosten voimaantulopäivänä euron osalta ensimmäisen tasoituspuheen maturiteetti olisi 20 vuotta. Säännös perustuu direktiivin 77 a artiklan 3 kohtaan.

Finanssivalvonnan ehdotetaan valtuutta ennen muutoslain voimaantuloa hyväksyä volatiliteettikorjauksen käyttö muutoslain 10 luvun 8 a §:n 1 momentin mukaisesti ja korkokäyrään liittyvän vaiheistusmekanismin käyttö 10 luvun 7 a §:n mukaisesti. On mahdollista, että vakuutusyhtiö olisi alkanut soveltaa volatiliteettikorjausta alle vuosi ennen muutoslain voimaantuloa. Erityisesti tällainen tilanne huomioiden annetaan Finanssivalvonnan valtuus hyväksyä volatiliteettikorjauksen käyttö jo ennen muutoslain voimaantuloa, jotta ei syntyisi tilannetta, jossa voimassa olevan lain mukaan käyttöön otettu volatiliteettikorjaus tulisi väliaikaisesti ottaa pois käytöstä hyväksynnän saamiseksi. Lisäksi Finanssivalvonnan annettaisiin valtuus hyväksyä korkokäyrään liittyvän vaiheistusmekanismin käyttö ennen muutoslain voimaantuloa. Muutoslain 10 luvun 7 §:n korkokäyrää koskevia muutoksia on alettava soveltaa, kun muutoslaki tulee voimaan, ja jotta vaiheistusmekanismia olisi mahdollista käyttää tästä päivästä lähtien, tulisi vakuutusyhtiön saada Finanssivalvonnan lupa vaiheistuksen käytölle jo ennen muutoslain voimaantuloa.

Lisäksi ennen lain voimaantuloa vireille tullessiin toimilupahakemuksiin sovellettaisiin niitä säännöksiä, jotka ovat olleet voimassa toimilupahakemuksen vireille tullessa, eikä muutosta johtuvia toimilupahakemuksia koskevia muutoksia.

Muiden lakien uusia säännöksiä ehdotetaan sovellettavan heti lain voimaantulosta lähtien.

10 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys

10.1 Omaisuuden suoja

Perustuslain 15 §:ssä säädetyn omaisuuden suojan kannalta merkityksellisiä ehdotuksia ovat vakuutusyhtiölain 25 a lukuun ehdotettavat varojen jaon rahoittamiseen liittyvät säännökset ja henkivakuutuksen takaisinostoarvon maksamisen kieltoa koskevat säännökset.

Vakuutusyhtiölain 25 a lukuun ehdotetun 2 §:n mukaan Finanssivalvonta voi, jos vakuutusyhtiöön kohdistuu olennainen maksuvalmiusriski, joka voi aiheuttaa vakuutettuihin

etuihin tai rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvan välittömän riskin, rajoittaa vakuutusyhtiön varojen jakoa pykälässä säädetyillä tavoilla. Kyseistä toimivaltuutta voi käyttää kaikkiin suomalaisiin vakuutusyhtiöihin, jos olennainen maksuvalmiusriski kohdistuu koko vakuutusmarkkinoihin tai niiden merkittävään osaan. Lisäksi luvun 5 §:ssä ehdotetaan säädettäväksi, että Finanssivalvonta voi poikkeuksellisten toimialan laajuisten häiriöiden aikana, jotka uhkaavat rahoitusjärjestelmän vakautta tai vakuutusyhtiön taloudellista asemaa, rajoittaa vakuutusyhtiön varojen jakoa sellaisen yhtiön osalta, jonka riskiprofiili on erityisen haavoittuva. Sääntely perustuu Solvenssi II -direktiivin 144 b artiklaan.

Lisäksi vakuutusyhtiölain 25 a luvun 3 §:ssä ehdotetaan säädettäväksi, että tilanteessa, jossa vakuutusyhtiöön kohdistuu olennainen maksuvalmiusriski, joka voi aiheuttaa vakuutettuihin etuihin tai rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvan välittömän riskin, Finanssivalvonta voi viimeisenä keinona ja vain jos se on vakuutuksenottajien ja edunsaajien yhteisten etujen mukaista, kieltää vakuutusyhtiöitä suorittamasta henkivakuutuksen takaisinostoarvoa vakuutuksenottajille ja edunsaajille. Myös kyseinen säännös perustuu direktiivin 144 b artiklaan.

Kyseiset säännökset rajoittavat sekä vakuutusyhtiöiden omistajien että vakuutuksenottajien ja edunsaajien perustuslain 15 §:ssä säädettyä omaisuuden suojaa. Vakuutusyhtiölakiin ehdotetut varojen jaon ja henkivakuutuksen takaisinostoarvon maksamisen keskeyttämistä koskevat toimivaltuudet perustuvat direktiivin pakottavaan sääntelyyn, eikä niistä voi kansallisesti säätää toisin.

Perustuslakivaliokunnan käytännössä on katsottu, että omaisuuden käyttöön kohdistuvat rahoitukset voivat olla perustuslain mukaisia, jos ne perustuvat lain täsmällisiin säännöksiin ja ovat omistajan kannalta kohtuullisia (PeVL 9/2008 vp s. 3, PeVL 36/2004 vp, s. 2/I ja PeVL 37/2004 vp, s. 2/I). Perustuslakivaliokunnan käytännössä on katsottu, että laissa asetettavien velvollisuuksien koskiessa pörssiyrityksiä tai muita varallisuusmassaltaan huomattavia oikeushenkilöitä lainsäätäjän liikkumavara on omaisuudensuojan näkökulmasta lähtökohtaisesti suurempi kuin silloin, kun sääntelyn vaikutukset muodostuisivat hyvin välittömiksi oikeushenkilön taustalla olevien luonnollisten henkilöiden asemalle (PeVL 9/2008 vp s. 3, PeVL 34/2000 vp, s. 2, PeVL 61/2002 vp, s. 3–4, PeVL 45/2005 vp, s. 3/I, ja PeVL 10/2007 vp, s. 2). Ehdotetut toimivaltuudet kohdistuvat vakuutusyhtiöihin, jotka ovat myös varallisuusmassaltaan huomattavia oikeushenkilöitä, joten liikkumavaran voidaan katsoa omaisuuden suojan kannalta olevan suurempi.

Finanssivalvonnan toimivallasta rajoittaa varojen jakoa maksuvalmiuongelmien takia tai poikkeuksellisten toimialan laajuisten häiriöiden takia säädettäisiin lailla. Lisäksi se olisi tarkkarajainen, sillä laissa säädettäisiin täsmällisesti niistä tilanteista, joissa kyseinen toimivaltuus voitaisiin ottaa käyttöön ja niistä edellytyksistä, joiden pitäisi täytyä. Maksuvalmiusriskin tulisi kohdistua vakuutettuihin etuihin tai rahoitusjärjestelmän vakauteen. Varojen jaon keskeyttäminen saisi kestää enintään kolme kuukautta, jonka jälkeen tilannetta tulisi viimeistään tarkastella uudelleen. Poikkeuksellisten toimialan laajuisten häiriöiden osalta varojen jakoa voitaisiin rajoittaa vain, jos vakuutusyhtiön taloudellinen asema tai rahoitusjärjestelmän vakaus on uhattuna ja vain sellaisten yhtiöiden osalta, joiden riskiprofiili on erityisen haavoittuva. Kyseisessä tilanteessa varojen jako voitaisiin keskeyttää enintään niin kauan kuin tilanne on olemassa ja sitä tulisi myös tarkastella uudestaan vähintään kolmen kuukauden välein.

Myös henkivakuutuksen takaisinostoarvon maksamisen kiellosta säädettäisiin lailla ja se tulisi sovellettavaksi vain tiukkojen edellytysten täytyessä. Henkivakuutuksen takaisinostoarvon maksamisen kieltä voitaisiin asettaa vain, jos muut vakuutusyhtiölain 25 a lukuun ehdotetun 2

§:n mukaiset keinot maksuvalmiuden parantamiseksi on käytetty, viimeisenä keinona ja vain jos se on vakuutuksenottajien ja edunsaajien yhteisen edun mukaista. Rajoituksella pyritään siis turvaamaan kaikkien vakuutuksenottajien ja edunsaajien suoja ja yhteinen etu siten, että vakuutusyhtiöllä ja viranomaisilla olisi riittävästi aikaa palauttaa vakuutusyhtiön maksuvalmius, jotta se voi suoriutua velvollisuuksistaan kaikkia vakuutuksenottajia ja edunsaajia kohtaan. Lisäksi säädettäisiin, että kyseisen kiellon aikana vakuutusyhtiö ei voi suorittaa varojen jakoa, ostaa takaisin osakkeita tai maksaa takaisin tai lunastaa oman varallisuuden eriä taikka maksaa bonuksia tai muuttuvia palkkioita yhtiön johdolle ja keskeisistä toiminnoista vastaaville henkilöille. Rajoituksen kesto olisi enintään kolme kuukautta, jolloin sitä pitäisi viimeistään tarkastella uudelleen.

Esitykseen sisältyvät omaisuuden suojaan rajoittavat ehdotukset täyttävät näin ollen perusoikeuksien rajoitusedellytykset.

10.2 Elinkeinovapaus

Vakuutusyhtiölain 2 luvun sääntelyä toimiluvasta ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan Solvenssi II -direktiiviin tehtyjä muutoksia. Toimilupaa koskevat säännökset ovat merkityksellisiä perustuslain 18 §:ssä säädetyn elinkeinovapauden kannalta.

Perustuslakivaliokunta on pitänyt elinkeinovapautta perustuslain mukaisena pääsääntönä, mutta katsonut elinkeinotoiminnan luvanvaraisuuden olevan mahdollista poikkeuksellisesti. Luvanvaraisuudesta on kuitenkin säädettävä lailla, jonka on täytettävä perusoikeutta rajoittavalta lailta vaadittavat yleiset edellytykset. Sääntelyn sisällön osalta valiokunta on pitänyt tärkeänä, että säännökset luvan edellytyksistä ja pysyvyydestä antavat riittävän ennustettavuuden viranomaistoiminnasta (PeVL 67/2002 vp ja PeVL 28/2001 vp). Tältä kannalta merkitystä on muun muassa sillä, missä määrin viranomaisen toimivaltuudet määräytyvät sidotun harkinnan tai tarkoituksenmukaisuusharkinnan mukaisesti (PeVL 28/2000 vp). Perustuslakivaliokunta on kuitenkin muun muassa todennut vakuutustoiminnalle läheisen luottolaitostoiminnan osalta, että yleisövarojen laajamittaisen vastaanottamisen vuoksi toiminnan jonkinasteinen viranomaisvalvonta on välttämätöntä rahoitusmarkkinoiden vakauden ja asiakkaan suojaan liittyvien perusteiden takia (PeVL 24/2002 vp, s. 2/I, PeVL 16/2003 vp, s. 2/I, PeVL 43/2004 vp s. 2).

Suurin osa toimilupaa koskevasta sääntelystä on sisällytetty vakuutusyhtiölakiin jo aiemmin Solvenssi II -direktiivin ja sitä edeltävien direktiivien kansallisen täytäntöönpanon yhteydessä. Tässä esityksessä ehdotetut muutokset vakuutusyhtiölain toimilupaa koskevaan sääntelyyn eivät ole olennaisia.

Perustuslain 18 §:ssä säädetyn elinkeinovapauden kannalta merkittäviä ehdotuksia ovat myös vakuutusyhtiölain 26 luvun 10 b §:n mukainen Finanssivalvonnan toimivaltuus vaatia ryhmän uudelleenorganisointia, 10 c §:n mukainen Finanssivalvonnan toimivaltuus vaatia omistusyhteisön perustamista ryhmälle sekä 3 a §:n mukainen toimivaltuus vaatia toisen emoyrityksen valitsemista yhtenäisesti johdettujen yritysten ryhmälle. Ehdotukset perustuvat Solvenssi II -direktiivin 213 b ja 214 artiklan pakottavaan sääntelyyn.

Myös ryhmän uudelleenorganisointia ja emoyrityksen valintaa koskevan sääntelyn osalta sääntelyä puoltaa se, että perustuslakivaliokunta on luottolaitostoiminnan sääntelyä arvioidessaan todennut, että yleisövarojen laajamittaisen vastaanottamisen vuoksi toiminnan jonkinasteinen viranomaisvalvonta on välttämätöntä rahoitusmarkkinoiden vakauden ja asiakkaan suojaan liittyvien perusteiden takia (PeVL 24/2002 vp, s. 2/I, PeVL 16/2003 vp, s. 2/I, PeVL 43/2004 vp s. 2). Sääntelyn täsmällisyyden ja tarkkarajaisuuden osalta voidaan todeta,

että Finanssivalvonnan toimivaltuus ryhmän uudelleenorganisoimiseksi voi tulla kyseeseen vain, jos ryhmä on organisoitu siten, että sen sisäiset järjestelyt ja tehtävien jako eivät ole asianmukaisia lain noudattamiseksi tai ryhmän organisaatorakenne estää tai haittaa tehokasta valvontaa. Myös emoyrityksen valitseminen tai sen perustamisen vaatiminen on mahdollista vain, jos tilanteesta muuten aiheutuisi merkittäviä esteitä valvonnalle.

Esitykseen sisältyvät elinkeinonvapautta rajoittavat ehdotukset täyttävät näin ollen perusoikeuksien rajoitusedellytykset.

10.3 Viranomaisen harkintavalta sääntelyn soveltamisen osalta

Vakuutusyhtiölain 26 luvun 2 §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten, että vakuutusyhtiöryhmä voisi muodostua myös siten, että Finanssivalvonta tai toisen ETA-valtion valvontaviranomainen katsoo, että ryhmään kuuluvia yrityksiä johdetaan yhtenäisesti. Ehdotus perustuu Solvenssi II -direktiivin 212 artiklan pakottavaan sääntelyyn. Säännös on merkityksellinen viranomaisen harkintavallan hyväksyttävyyttä koskevan arvioinnin osalta.

Vakuutusyhtiölain voimassa olevaan 26 lukuun sisältyy jo säännös, jonka mukaan Finanssivalvonta voi katsoa jonkin yrityksen toisten yritysten emoyritykseksi, kun sillä on tosiasiallinen määräysvalta näihin yrityksiin. Ryhmä voi myös muodostua tämän perusteella. Tässä esityksessä ehdotettu ryhmän muodostuminen yhteisen johtamisen perusteella vastaa viranomaisen harkintavallan osalta mainittua voimassa olevaa säännöstä, joten se ei luonteeltaan poikkea voimassa olevan lain sisällöstä.

Perustuslakivaliokunta on vakuutustoiminnalle läheisen luottolaitostoiminnan osalta todennut, että viranomaisvalvonta sekä siitä johtuvien valtuuksien käyttäminen on välttämätöntä luottolaitostoiminnalle ominaisen yleisövarojen laajamittaisen vastaanottamisen vuoksi ja katsonut perusoikeusjärjestelmän kannalta hyväksyttävien, ennen muuta rahoitusmarkkinoiden vakauden turvaamista tarkoittavien ja siten myös asiakkaiden suojaan liittyvien perusteiden puoltavan sääntelyä (PeVL 24/2002 vp ja PeVL 16/2003 vp). Vakuutusyhtiölain ryhmävalvontaa koskeva sääntely on merkityksellistä sekä asiakkaiden suojan että rahoitusmarkkinoiden vakauden kannalta, sillä on tärkeää, että viranomaisella on mahdollisuus arvioida vakuutusyhtiön toimintaan vaikuttavaa koko ryhmän toimintaa vakuutusyhtiölain sääntelyn näkökulmasta. Viranomaisen harkintavallan ohjaamisen näkökulmasta vakuutusyhtiölain 26 luvun 2 a §:ään on ehdotettu säännöstä niistä asioista, jotka Finanssivalvonnan tulisi ottaa huomioon arvioidessaan johdetaanko yrityksiä yhtenäisesti.

Lisäksi viranomaisen harkintavallan hyväksyttävyyden arvioinnin kannalta merkityksiä ovat 2 a luvun 13 ja 14 §:ssä säädetyt suhteuttamistoimenpiteitä koskevat säännökset sekä 25 luvun 25, 26 ja 26 a §:ssä säädetyt raportoinnin rajoittamista koskevat säännökset.

Vakuutusyhtiölain 25 luvun 25 ja 26 §:ssä on jo voimassa olevassa laissa säädetty Finanssivalvonnan mahdollisuudesta yksittäistapauksessa rajoittaa raportointia tai vapauttaa yhtiön jonkin tietyn raportoitavan tiedon raportoinnista. Kyseisiä säännöksiä on ehdotettu muutettavaksi vastaamaan paremmin direktiivissä säädettyä. Lisäksi 15 luvun 26 a §:ään on ehdotettu uutta säännöstä vakuutusyhtiöryhmän vapauttamisesta alle vuosittain tehtävästä eräkohtaisesta raportoinnista, siinä kuitenkin ehdotetaan laissa säädettäväksi niistä edellytyksistä, joiden perusteella vakuutusyhtiö vapautettaisiin tietystä raportoinnista. Voimassa olevan 25 ja 26 §:n osalta edellytyksenä rajoittamistapauksessa on, että Finanssivalvonnan arvioi tietojen antamisen muodostuvan rasittavaksi, tietojen tarpeellisuuden verrattain vähäiseksi, tietojen antamisen vaikutuksesta ETA-alueen rahoitusjärjestelmille verrattain vähäiseksi sekä vakuutusyhtiö kykenisi antamaan tiedot tapauskohtaisesti.

Edellytyksenä vapautustapauksessa olisi Finanssivalvonnan arvio eräkohtaisen raportointivelvollisuuden epätarkoituksenmukaisuudesta. Finanssivalvonnan harkintavaltaa on riittäväällä tavalla rajoitettu edellä mainituin edellytyksin.

Lisäksi vakuutusyhtiölain 2 a luvun 13 §:ssä ehdotetaan säädettäväksi, että vakuutusyhtiö voi hakea Finanssivalvonnalta hyväksyntää käyttää tiettyjä suhteuttamistoimenpiteitä, jotka ovat helpotuksia lain soveltamiseen. Luvun 14 §:ssä säädetään Finanssivalvonnan hyväksynnän antamisesta ja säännöksen mukaan Finanssivalvonta voi hylätä hakemuksen, jos suhteuttamistoimenpiteiden käyttäminen ei ole perusteltua vakuutusyhtiön riskiprofiiliin liittyvien syiden takia. Solvenssi II -direktiivissä on siirretty valta komissiolle antaa tarkempaa sääntelyä niistä vakuutusyhtiön riskiprofiiliin liittyvistä edellytyksistä, jotka Finanssivalvonnan on otettava huomioon arviota tehdessään. Näin ollen vakuutusyhtiö voi jo komission asetuksen perusteella arvioida, voiko se saada hyväksynnän käyttää suhteuttamistoimenpiteitä. Finanssivalvonnan harkintavaltaa on riittäväällä tavalla rajoitettu edellä mainituin edellytyksin.

10.4 Säädösvallan siirtäminen

Esitykseen sisältyvä vakuutusyhtiölain 10 luvun 15 §:n mukainen säännös, jonka perusteella volatiliteettikorjauksen laskemisesta annettaisiin tarkempaa sääntelyä sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella, on merkityksellinen perustuslain 80 §:n kannalta. Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksessa säädettäisiin volatiliteettikorjauksen laskemisesta. Volatiliteettikorjauksen käytön edellytyksistä ja hakemuksesta Finanssivalvonalle säädettäisiin laissa.

10.5 Henkilötietojen suoja

Esitykseen sisältyvä potilasvakuutuskeskuksen tietojenluovutusta koskeva potilasvakuutuskeskuksesta annetun lain 20 §:n muutos on merkityksellinen perustuslain 10 §:n 1 momentissa ja Euroopan perusoikeuskirjan 8 artiklassa turvatun henkilötietojen suojan näkökulmasta. Perustuslain 10 §:n 1 momentin mukaan jokaisen yksityiselämä, kunnia ja kotirauha on turvattu. Henkilötietojen suojasta säädetään tarkemmin lailla. Henkilötietojen käsittelyä koskevaa sääntelyä arvioidessaan perustuslakivaliokunta on vakiintuneesti katsonut, että sääntelyä on tarkasteltava perustuslain 10 §:n 1 momentin kannalta.

Tietosuoja-asetus on jäsenvaltioissa suoraan sovellettava säädös. Tietosuoja-asetusta täydentävä ja täsmentävä kansallinen lainsäädäntö on mahdollista vain silloin, kun asetus jättää jäsenvaltioille nimenomaista kansallista sääntelyliikkumavaraa. Kansallisen liikkumavaran perustana toimii tietosuoja-asetuksen 6 artikla, jonka perusteella on mahdollista säätää kansallisesti henkilötietojen käsittelyn oikeusperusteista. Lainsäädännössä voidaan määritellä oikeusperusteita tilanteisiin, joissa henkilötietojen käsittely on välttämätöntä rekisterinpitäjälle kuuluvan lakisääteisen velvoitteen täyttämiseksi tai yleisen edun mukaisen tehtävän hoitamiseksi taikka rekisterinpitäjän julkisen vallan käyttämiseksi (6 artiklan 1 kohdan alakohdat c ja e). Koska asetus on suoraan sovellettava ja yksityiskohtainen säädös, kansallisen liikkumavaran käyttöön on suhtauduttava pidättyvästi. Perustuslakivaliokunta onkin katsonut, että kansallisen erityislainsäädännön säätämisen tulee suhtautua pidättyvästi ja rajata sellainen vain välttämättömään tietosuoja-asetuksen salliman kansallisen liikkumavaran puitteissa (PeVL 2/2018 vp, s. 5, ks. myös PeVL 14/2018 vp).

Perustuslakivaliokunnan mukaan erityislainsäädännön tarpeellisuutta on kuitenkin arvioitava myös tietosuoja-asetuksen edellyttämän riskiperustaisen lähestymistavan mukaisesti kiinnittämällä huomiota tietojen aiheuttamien uhkiin ja riskeihin. Mitä suurempi riski käsittelystä aiheutuu luonnollisen henkilön oikeuksille ja vapauksille, sitä perustellumpaa on

yksityiskohtaisempi sääntely. Tällä seikalla on erityistä merkitystä arkaluonteisten tietojen käsittelyn osalta (ks. PeVL 14/2018 vp). Arkaluonteisten tietojen käsittely on perustuslakivaliokunnan mukaan syytä rajata täsmällisillä ja tarkkarajaisilla säännöksillä vain välttämättömään (PeVL 3/2017 vp, s. 5). Perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt erityistä huomiota siihen, että yksityiselämän suojaan kohdistuvia rajoituksia on arvioitava kulloisessakin sääntely-yhteydessä perusoikeuksien yleisten rajoitusedellytysten valossa (ks. PeVL 42/2016 vp, s. 2–3 ja siinä viitatu lausunnot). Lainsäätäjän liikkumavaraa rajoittaa henkilötietojen käsittelystä säädettäessä erityisesti se, että henkilötietojen suoja osittain sisältyy perustuslain 10 §:n samassa momentissa turvattun yksityiselämän suojan piiriin. Tämä oikeus on turvattava tavalla, jota voidaan pitää hyväksyttävänä perusoikeusjärjestelmän kokonaisuudessa. Valiokunta on arvioinut erityisesti arkaluonteisten tietojen käsittelyn sallimisen koskevan yksityiselämään kuuluvan henkilötietojen suojan ydintä (PeVL 37/2013 vp, s. 2/II), minkä johdosta esimerkiksi tällaisia tietoja sisältävien rekisterien perustamista on arvioitava perusoikeuksien rajoitusedellytysten, erityisesti rajoitusten hyväksyttävyyden ja oikeasuhtaisuuden, kannalta (ks. PeVL 29/2016 vp, s. 4–5 ja esimerkiksi PeVL 21/2012 vp, PeVL 47/2010 vp sekä PeVL 14/2009 vp). Valiokunta on antanut merkitystä luovutettavien tietojen luonteelle arkaluonteisina tietoina arvioidessaan tietojen saamista ja luovuttamista salassapitovelvollisuuden estämättä koskevan sääntelyn kattavuutta, täsmällisyyttä ja sisältöä (ks. esim. PeVL 38/2016 vp, s. 3).

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi Potilasvakuutuskeskuksen oikeudesta luovuttaa henkilötietoja vakuutusyhtiölle. Ehdotuksen mukainen henkilötietojen käsittely liittyy sellaisiin tietosuojasetuksen mukaisiin perusteisiin, joihin asetuksen mukaan liittyy kansallinen sääntelyliikkumavara. Säännösten perusteella voitaisiin luovuttaa myös terveydentilatietoja. Tietojen luovuttaminen olisi välttämätöntä Potilasvakuutuskeskukselle kuuluvan lakisääteisen velvoitteen täyttämiseksi, sillä vakuutusyhtiö käsitelisi kyseisiä luovutettavia henkilötietoja täyttääkseen vakuutusyhtiölaissa sille säädetyt velvollisuudet. Tietosuojasetusta tarkentava kansallinen lainsäädäntö on siten sallittua ja myös välttämätöntä luovutettavien tietojen määrittämiseksi. Potilasvakuutuskeskuksesta annetun lain 20 §:ään ehdotettavassa uudessa momentissa määriteltäisiin ne tiedot, jotka Potilasvakuutuskeskus voi vakuutusyhtiölle luovuttaa. Henkilötietojen käsittelylle on tietosuojasetuksen mukainen oikeudellinen peruste ja sääntelyn voidaan katsoa olevan täsmällistä ja tarkkarajaista.

Perustuslakivaliokunta on arvioinut viranomaisten tietojen saamista ja luovuttamista salassapitovelvollisuuden estämättä koskevaa sääntelyä yleensä perustuslain 10 §:n 1 momentissa säädety yksityiselämän ja henkilötietojen suojan kannalta ja kiinnittänyt huomiota muun muassa siihen, mihin ja ketä koskeviin tietoihin tiedonsaantioikeus ulottuu ja miten tiedonsaantioikeus sidotaan tietojen välttämättömyyteen. Viranomaisen tietojensaantioikeus ja tietojenluovuttamismahdollisuus ovat valiokunnan mukaan voineet liittyä jonkin tarkoituksen kannalta "tarpeellisiin tietoihin", jos tarkoitettujen tietosisällöt on pyritty luettelemaan laissa tyhjentävästi. Jos taas tietosisältöjä ei ole samalla tavoin luetteloitu, sääntelyyn on pitänyt sisällyttää vaatimus "tietojen välttämättömyydestä" jonkin tarkoituksen kannalta (PeVL 17/2016 vp, s. 5–6). Valiokunta on antanut erityistä merkitystä luovutettavien tietojen luonteelle arkaluonteisina tietoina arvioidessaan täsmällisyyttä ja sisältöä. Mikäli ehdotetut säännökset tietojen luovutuksesta ovat kohdistuneet myös arkaluonteisiin tietoihin, on tavallisen lain säätämisjärjestyksen käyttämisen edellytyksenä ollut sääntelyn täsmäntäminen selostetun perustuslakivaliokunnan viranomaisten tietojen saamista ja luovuttamista salassapitovelvollisuuden estämättä koskevaa sääntelyä koskevan käytännön mukaiseksi (PeVL 38/2016 vp, s. 3, PeVL 4/2021 vp, kohta 10). Valiokunta ei toisaalta ole pitänyt hyvin väljiä ja yksilöimättömiä tietojensaantioikeuksia perustuslain kannalta mahdollisina edes silloin, kun ne on sidottu välttämättömyyskriteeriin (ks. esim. PeVL 71/2014 vp, s. 3/I, PeVL 62/2010 vp, s. 4/I ja PeVL 59/2010 vp, s. 4/I).

Ehdotetussa säännöksessä Potilasvakuutuskeskuksen oikeudesta luovuttaa tietoja on pyritty luettelemaan ne tiedot, jotka voitaisiin luovuttaa. Lisäksi säännös on sidottu välttämättömyyteen, jolloin Potilasvakuutuskeskus voisi luovuttaa tietoja vain, jos ne ovat välttämättömiä vakuutusyhtiön lakisääteisen velvoitteen täyttämiseksi. Säännösehdotus täyttää perustuslakivaliokunnan käytännössä asetetut edellytykset, sillä luovutettavaksi tarkoitetut tietosisällöt on pyritty luettelemaan tyhjentävästi ja säännökseen on sisällytetty edellytys tietojen välttämättömyydestä, vaikka perustuslakivaliokunta on käytännössään edellyttänyt vain jompaakumpaa.

Esityksessä ei ehdoteta säädettäväksi uusista tai laajennetuista oikeuksista erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvien tietojen käsittelyyn. Valmistelun yhteydessä on arvioitu, että vakuutusyhtiön oikeus käsitellä erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvia henkilötietoja täyttää tietosuoja-asetuksen 9 artiklan 2 kohdan mukaiset edellytykset, siten kuin siitä säädetään tietosuojalain 6 §:n 1 momentin 1 kohdassa. Ehdotusta on kuitenkin syytä tarkastella yleisen tietosuoja-asetuksen 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua käyttösidonaisuuden periaatetta vasten. Ehdotuksen säännöskohtaisissa perusteluissa on kuvattu tarkemmin ehdotukseen sisältyvää henkilötietojen käsittelyä suhteessa yleisen tietosuoja-asetuksen mukaiseen käyttösidonaisuuden periaatteeseen ja siihen liittyvään sääntelyyn. Perustuslakivaliokunta on pitänyt mahdollisena tehdä käyttötarkoitussidonaisuudesta vain täsmällisiä ja vähäisiä luonnehdittavia poikkeuksia. Tällainen sääntely ei ole myöskään saanut johtaa siihen, että muu kuin alkuperäiseen käyttötarkoitukseen liittyvä toiminta muodostuu rekisterin pääasialliseksi tai edes merkittäväksi käyttötavaksi (ks. PeVL 15/2018 vp, s. 45, PeVL 1/2018 vp, s. 4, PeVL 14/2017 vp, s. 5–6). Ehdotetussa säännöksessä on yllä mainituin perustein täsmällisesti säädetty niistä tiedoista, jotka voidaan luovuttaa ja lisäksi siitä, että tietojen luovutus voi tapahtua vain, kun se on välttämätöntä vakuutusyhtiön lakisääteisten velvollisuuksien täyttämiseksi. Lisäksi poikkeuksen käyttösidonaisuuteen voidaan katsoa olevan vähäinen, sillä vakuutusyhtiölain mukaisten velvollisuuksien täyttämisen voidaan katsoa olevan vakuutus- ja korvaustoimintaan kiinteästi kuuluva osa, joka on myös kyseisen toiminnan edellytys. Kyseisten tietojen luovutus ei siis muodostu rekisterin pääasialliseksi tai edes merkittäväksi käyttötavaksi.

Edellä mainituilla perusteilla lakiehdotukset voidaan käsitellä tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

11 Suhde muihin esityksiin

11.1 Esityksen riippuvuus muista esityksistä

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi kirjanpitolain ja tilintarkastuslain muuttamisesta (linkki hankesivulle: <https://tem.fi/hanke?tunnus=TEM096:00/2025> annetaan eduskunnalle viikolla 13. Esityksessä ehdotetaan kirjanpitolain 7 luvun 1 §:n 4 momentin kumoamista. Tässä esityksessä ehdotetut muutokset merimieseläkelakiin ja maatalousyrittäjän eläkelakiin liittyvät kyseisen momentin kumoamiseen.

Edellä esitetyn perusteella ja koska Solvenssi II -direktiivissä on säännöksiä, jotka ehdotetaan pantaviksi täytäntöön lailla, annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

vakuutusyhtiölain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan vakuutusyhtiölain (521/2008) 1 luvun 3 b §, 25 luvun 27 a §:n 2 ja 3 momentti ja 27 b § sekä 26 luvun 43 §, sellaisina kuin ne ovat, 26 luvun 43 § laissa 303/2015, 1 luvun 3 b § laeissa 303/2015 ja 215/2022 sekä 25 luvun 27 a §:n 2 ja 3 momentti sekä 27 b § laissa 321/2020, *muutetaan* 1 luvun 2 a ja 8 § ja 16 a §:n 1 momentti, 2 luvun 3 §:n 4 momentin 9 ja 10 kohta, 5 §:n 1 momentti, 6 §:n 1 momentti ja 9 b §, 6 luvun 4 §, 5 §:n 1 momentti, 8 §:n 2 momentti, 9 §:n 2 ja 3 momentti, 10 §:n 3 momentin 7, 9 ja 10 kohta ja 4 momentin 2 ja 3 kohta, 12 §:n 1 momentin 3 kohta ja 2 momentin 1 kohta, 12 a §:n 1 ja 2 momentti, 16 §:n 2 momentin johdantokappale ja 3 ja 4 momentti, 18 §:n 2 momentin 3 b kohta, 20 e §:n otsikko ja 21 §:n 1 ja 3 kohta, 7 luvun 1 §:n 2 momentti ja 6 §:n 1 ja 2 momentti, 8 luvun 27 §, 8 a luvun 1–3 §, 4 §:n 1 momentin johdantokappale ja 5 §:n 1 momentti, 10 luvun 7 ja 8 §, 10 §:n 2 momentti, 11 §:n 2 momentti ja 15 §, 11 luvun 8 §:n 4 momentti, 12 §, 13 §:n 3 momentti, 15 §:n 1 momentti sekä 16 ja 30 §, 12 luvun 10 §:n 1 momentin 3 kohta, 19 luvun 6 §, 20 luvun 6 §, 20 a luvun 5 §:n 1 momentti, 21 luvun 5 §, 22 luvun 5 §, 25 luvun 1 §:n 2 momentin 1 kohta ja 3 momentti, 3 §:n 1, 2 ja 6 momentti, 4 §:n 1 momentin 4 kohta ja 2 momentti, 6 §, 9 §:n 1 momentin 2 kohta, 25–27 § sekä 27 a §:n otsikko ja 1 momentti, 26 luvun 1 §:n 1 momentin 1, 2, 4, 6 ja 14 kohta, 2 §:n 2 momentti, 3 §, 8 §:n 1 momentin 2 kohta, 17, 24 ja 26 §, 27 §:n 2 ja 3 momentti, 30 §:n 1 momentin johdantokappale, 31 §:n 1 momentin 2 kohta, 2 momentin 2 kohta ja 3 momentin 2 kohta, 39 §:n 1 momentti, 40 §:n 1 momentti, 41 §:n 4 momentti, 44 §:n 1 ja 2 momentti, 48 §:n 2 momentti sekä 53 §:n 1 ja 4 momentti sekä 31 luvun 4 §:n 3 momentti ja 13 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 2 a §, 2 luvun 3 §:n 4 momentin 9 ja 10 kohta, 5 §:n 1 momentti ja 6 §:n 1 momentti, 6 luvun 4 §, 8 §:n 2 momentti, 9 §:n 3 momentti, 10 §:n 3 momentin 7, 9 ja 10 kohta ja 4 momentin 2 ja 3 kohta, 12 §:n 1 momentin 3 kohta ja 2 momentin 1 kohta, 12 a §:n 1 ja 2 momentti, 16 §:n 2 momentin johdantokappale ja 3 ja 4 momentti, 18 §:n 2 momentin 3 b kohta sekä 21 §:n 1 ja 3 kohta, 7 luvun 6 §:n 1 ja 2 momentti, 8 a luvun 2 ja 3 §, 4 §:n 1 momentin johdantokappale ja 5 §:n 1 momentti, 10 luvun 7 ja 8 §, 10 §:n 2 momentti, 11 §:n 2 momentti ja 15 §, 11 luvun 8 §:n 4 momentti, 12 §, 13 §:n 3 momentti, 15 §:n 1 momentti sekä 16 ja 30 §, 12 luvun 10 §:n 1 momentin 3 kohta, 25 luvun 1 §:n 2 momentin 1 kohta ja 3 momentti, 3 §:n 1, 2 ja 6 momentti, 4 §:n 1 momentin 4 kohta ja 2 momentti sekä 6 ja 25–27 §, 26 luvun 1 §:n 1 momentin 1, 2, 4 ja 6 kohta, 2 §:n 2 momentti, 3 §, 8 §:n 1 momentin 2 kohta, 17 §, 24 ja 26 §, 27 §:n 2 ja 3 momentti, 30 §:n 1 momentin johdantokappale, 31 §:n 1 momentin 2 kohta, 2 momentin 2 kohta ja 3 momentin 2 kohta, 39 §:n 1 momentti, 40 §:n 1 momentti, 41 §:n 4 momentti, 44 §:n 1 ja 2 momentti, 48 §:n 2 momentti ja 53 §:n 1 ja 4 momentti laissa 303/2015, 1 luvun 16 a §:n 1 momentti, 6 luvun 9 §:n 2 momentti ja 8 luvun 27 § laissa 981/2013, 2 luvun 9 b § laissa 989/2024, 6 luvun 5 §:n 1 momentti ja 20 e §:n otsikko laissa 518/2019, 7 luvun 1 §:n 2 momentti laissa 630/2016, 8 a luvun 1 § laeissa 303/2015 ja 989/2024, 10 luvun 8 § ja 25 luvun 27 a §:n otsikko ja 1 momentti laissa 321/2020, 20 a luvun 5 §:n 1 momentti laissa 1338/2022, 25 luvun 9 §:n 1 momentin 2 kohta laissa 319/2015, 26

luvun 1 §:n 1 momentin 14 kohta laissa 235/2018 sekä 31 luvun 4 §:n 3 momentti laissa 1514/2015, sekä

lisätään 1 luvun 3 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 7 momentti, 2 luvun 3 §:n 4 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 11 kohta, 5 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 momentti, 9 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 893/2008, uusi 2 momentti, lakiin uusi 2 a luku, 3 luvun 11 §:ään uusi 2 momentti, 6 luvun 8 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 981/2013, 303/2015 ja 618/2024, uusi 4 ja 5 momentti, jolloin nykyinen 4 ja 5 momentti siirtyvät 6 ja 7 momentiksi, lukuun uusi 8 a §, 9 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 981/2013 ja 303/2015, uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, lukuun uusi 9 a, 10 a ja 10 b §, 12 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 4–7 kohta ja mainittuun pykälään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 4–8 momentti, 12 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 6 ja 7 momentti, lukuun uusi 12 b, 12 c ja 20 f §, 7 lukuun uusi 8 a §, 8 a lukuun uusi 4 a–4 c §, 5 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 ja 4 momentti, lukuun uusi 5 a ja 5 b §, 10 lukuun uusi 7 a ja 8 a §, 10 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3–5 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 6 momentiksi, 11 lukuun uusi 12 a ja 12, 25 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 ja 4 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 5 momentiksi, 12 lukuun uusi 12 a §, 25 lukuun uusi 3 a ja 3 b §, 4 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 5 ja 6 kohta, lukuun uusi 5 a ja 26 a §, 27 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 321/2020, uusi 5 momentti, lukuun uusi 29–36 § ja 35 §:n edelle uusi väliotsikko, lakiin uusi 25 a luku, 26 luvun 1 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laeissa 303/2015 ja 235/2018, uusi 9 a, 15 ja 16 kohta, 2 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 momentti, lukuun uusi 2 a ja 3 a §, 8 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 ja 4 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 5 momentiksi, lukuun uusi 10 a–10 i § ja 10 a ja 10 d §:n edelle uusi väliotsikko, 15 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, 16 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 momentti, lukuun uusi 24 a–24 d §, 25 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 momentti, 27 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 4 momentti, lukuun uusi 27 a §, 31 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 kohta ja 3 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 kohta, lukuun uusi 31 a–31 c §, 39 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3–5 momentti, lukuun uusi 39 a ja 39 b §, 41 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 6 momentti, jolloin nykyinen 6 momentti siirtyy 7 momentiksi, lukuun uusi 44 a ja sen edelle uusi väliotsikko ja lukuun uusi 48 a–48 c §, 49 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3–6 momentti, 50 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 2 momentti sekä 53 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 5–7 momentti, jolloin nykyinen 5 momentti siirtyy 8 momentiksi, seuraavasti:

1 luku

Vakuutusyhtiön toiminnan keskeiset periaatteet ja lain soveltaminen

2 a §

Euroopan unionin lainsäädäntö

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *Solvenssi II -direktiivillä* vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2009/138/EY;

2) *komission asetuksella* vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EU täydentämisestä (Solvenssi II) annettua komission delegoitua asetusta (EU) 2015/35.

3 a §

Riskit

Kestävyysriskillä tarkoitetaan ympäristöön, yhteiskuntaan tai hallintotapaan liittyvää tapahtumaa tai olosuhdetta, jonka toteutumisella saattaisi olla vastuun tai sijoituksen arvoon tosiasiallinen tai mahdollinen kielteinen vaikutus, ja *kestävyystekijöillä* kestävyysliittävien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088 2 artiklan 24 alakohdassa tarkoitettuja kestävyysliittäviä tekijöitä.

8 §

Vakuutusomistusyhteisö

Vakuutusomistusyhteisöllä tarkoitetaan emoyritystä, jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on tässä laissa tarkoitettu vakuutusyritys ja joka täyttää seuraavat edellytykset:

1) riippumatta siitä, mitä yritys on ilmoittanut toimialakseen, sen pääasiallinen liiketoiminta on jokin seuraavista:

a) hankkia ja omistaa osuuksia vakuutusyrityksistä;

b) tarjota oheispalveluja yhden tai useamman sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen pääasialliselle toiminnalle;

c) harjoittaa yhtä tai useampaa oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU, jäljempänä *luottolaitosten vakavaraisuusdirektiivi*, liitteen I kohdissa 2–12 ja 15 tarkoitettua toimintaa taikka sellaista sijoituspalvelulain (747/2012) 2 luvun 3 §:ssä tarkoitettua palvelua tai toimintaa, joka liittyy mainitun lain 1 luvun 14 §:ssä tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin; ja

2) yli 50 prosenttia vähintään yhdestä seuraavasta mittarista liittyy kiinteästi sellaisiin tytäryrityksiin, jotka ovat vakuutusyrityksiä, kolmannen maan vakuutusyrityksiä, vakuutusomistusyhteisöjä, ryhmittymän omistusyhteisöjä, kolmannen maan vakuutusyritysten omistusyhteisöjä tai yrityksiin, jotka tarjoavat yhden tai useamman ryhmään kuuluvan vakuutusyrityksen pääasiallisen toiminnan oheispalveluja, sekä sellaiseen yrityksen itsensä harjoittamaan toimintaan, joka ei liity osuuksien hankintaan tai hallussapitoon sellaisissa tytäryrityksissä, jotka ovat vakuutusyrityksiä tai kolmannen maan vakuutusyrityksiä, jos kyseinen toiminta on luonteeltaan samanlaista kuin vakuutusyritysten harjoittama toiminta:

a) yrityksen oma pääoma sen konsolidoidun aseman perusteella;

b) yrityksen varat sen konsolidoidun aseman perusteella;

c) yrityksen tulot sen konsolidoidun aseman perusteella;

d) yrityksen henkilöstö sen konsolidoidun aseman perusteella; ja

e) muu kuin a–d alakohdassa tarkoitettu mittari, jota Finanssivalvonta pitää merkityksellisenä.

Edellä 1 momentissa säädetyn mukaisena vakuutusomistusyhteisönä ei kuitenkaan pidetä vakuutusyritystä, 26 luvun 1 §:n 1 momentin 9 kohdassa tarkoitettua ryhmittymän omistusyhteisöä, luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 1 luvun 7 §:ssä tarkoitettua luottolaitosta, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja

asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013, jäljempänä *luottolaitosten vakavaraisuusasetus*, 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa tarkoitettua rahoitusalan holdingyhtiötä, sijoituspalvelulain 1 luvun 13 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua sijoituspalveluyritystä taikka lisäeläkesäätiöistä ja lisäeläkekassoista annetun lain (947/2021) 1 luvun 2 §:ssä tarkoitettua lisäeläkelaitosta.

Edellä tässä pykälässä yrityksellä tarkoitetaan 26 luvun 1 §:ssä tarkoitettua emoyritystä, tytäryritystä, vakuutusyritystä, kolmannen maan vakuutusyritystä tai ryhmittymän omistusyhteisöä.

16 a §

Suhteellisuusperiaate

Tämän lain säännöksiä on sovellettava ja vakuutusyhtiötä valvottava oikeassa suhteessa yhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen nähden. Lain soveltamisen ja valvonnan suhteellisuuteen on kiinnitettävä erityistä huomiota niiden vakuutusyhtiöiden osalta, jotka ovat 2 a luvussa tarkoitettuja pieniä ja ei-monimutkaisia vakuutusyhtiöitä.

2 luku

Vakuutusyhtiön perustaminen ja toimilupa

3 §

Toimiluvan hakeminen

Toimilupahakemukseen on liitettävä:

9) selvitys siitä, että yhtiö täyttää jatkossa 13 a luvun 2 §:ssä säädetyt nimelliset vähimmäispääomavaatimukset hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudellaan mainitun luvun 3 §:ssä tarkoitettulla tavalla, jos yhtiö harjoittaa sekä henki- että vahinkovakuutusta samassa yhtiössä;

10) selvitys 8 §:ssä tarkoitetuista mahdollisista merkittävistä sidonnaisuuksista; ja

11) tieto siitä, onko toisessa jäsenvaltiossa haettu toimilupa vakuutustoiminnan harjoittamiseen, muun rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettua säännellyn yrityksen tai lisäeläkesäätiöistä ja lisäeläkekassoista annetun lain 2 §:n 1 kohdassa tarkoitettua lisäeläkelaitoksen toiminnan harjoittamiseen taikka rekisteröinti vakuutusten tarjoamisesta annetun lain (234/2018) 5 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetuksi vakuutusedustajaksi hylätty tai peruutettu, sekä syyt hylkäämiselle tai peruuttamiselle.

5 §

Finanssivalvonnan velvollisuus pyytää lausunto

Jos vakuutusosakeyhtiöstä tulee toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen, luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tytäryhtiö tai toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen, luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksen tytäryhtiö taikka jos määräysvalta perustettavassa vakuutusyhtiössä siirtyy

samalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle kuin toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneessa vakuutusyrityksessä, luottolaitoksessa tai sijoituspalveluyrityksessä, Finanssivalvonnan on pyydettävä hakemuksesta lausunto myös kyseisen valtion kyseistä yrittäjästä valvovalta viranomaiselta.

Jos 1 momentissa tarkoitettu toisen ETA-valtion vakuutustoimintaa valvova viranomaisen pyytää Finanssivalvonnan toimilupahakemuksen yhdessä arviointia, Finanssivalvonnan on päättäessään toimiluvan myöntämisestä tai epäämisestä otettava huomioon yhteisen arvioinnin johtopäätökset.

6 §

Toimiluvan myöntämisen edellytykset

Finanssivalvonnan on kuuden kuukauden kuluessa 3 §:ssä tarkoitetun hakemuksen vireilletulosta ja asian ratkaisemiseksi tarvittavien asiakirjojen ja selvitysten toimittamisesta päätettävä toimiluvan myöntämisestä tai epäämisestä. Jos kyseessä on kuitenkin 5 §:n 3 momentissa tarkoitettu yhteinen arviointi määräaika on kahdeksan kuukautta.

9 a §

Toimiluvan peruuttaminen ja toimiluvan mukaisen toiminnan rajoittaminen

Jos vakuutusyhtiön toimilupa peruutetaan tai vakuutusyhtiö asetetaan selvitystilaan tai konkurssiin, 25 luvun mukaista valvontaa ja Finanssivalvonnasta annetun lain mukaisia valvontavaltuuksia sovelletaan myös selvitystilaan tai konkurssiin asettamisen jälkeen.

9 b §

Tietojen ilmoittaminen

Finanssivalvonnan on annettava tiedoksi toimiluvan myöntämistä ja epäämistä koskevat sekä toimiluvan peruuttamista koskevat päätökset Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle. Tiedot on toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ESAP-asetuksen 2 artiklan 3 alakohdan mukaisessa muodossa. Tietoihin on liitettävä seuraavat tiedot:

- 1) kaikki sen vakuutusyhtiön nimet, johon tiedot liittyvät;
- 2) ESAP-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu vakuutusyhtiön oikeushenkilötunnus;
- 3) ESAP-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tietojen tyyppi;
- 4) maininta siitä, sisältyykö tietoihin henkilötietoja.

2 a luku

Suhteuttamistoimenpiteet

Pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö

1 §

Pelkästään tai pääasiassa henkivakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi

Pelkästään henkivakuutustoimintaa harjoittava vakuutusyhtiö voidaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, jos se täyttää kahtena peräkkäisenä tilikautena välittömästi ennen luokittelua seuraavat edellytykset:

1) yhtiön 11 luvun 12 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetun korkoriskin pääomavaatimus on enintään yhtä paljon kuin viisi prosenttia 10 luvussa tarkoitettua vakavaraisuuslaskennan vastuuvelasta;

2) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo muissa ETA-valtiossa harjoitetusta liiketoiminnasta on pienempi kuin jompikumpi seuraavista:

a) 20 000 000 euroa; tai

b) 10 prosenttia yhtiön vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä;

3) yhtiön henkivakuutustoiminnasta johtuva 10 luvussa tarkoitettu vakavaraisuuslaskennan vastuuvelka on enintään 1 000 000 000 euroa;

4) seuraavien summa on enintään yhtä paljon kuin 20 prosenttia sijoitusten kokonaismäärästä:

a) 11 luvun 12 §:ssä tarkoitetun markkinariskiosion pääomavaatimus;

b) 11 luvun 13 §:ssä tarkoitetun vastapuoliriskiosion pääomavaatimus arvopaperistamisiin, johdannaisiin, saamisiin vakuutusedustajilta ja muuhun sijoitusomaisuuteen liittyvien sellaisten riskien osalta, jotka eivät sisälly mainitun luvun 12 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuun korkomarginaalirisktiin;

c) kaikki pääomavaatimukset, joita voidaan soveltaa aineettomaan omaisuuteen tehtäviin sijoituksiin, joita markkinariski- ja vastapuoliriskiosiot eivät kata;

5) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo jälleenvakuutustoiminnasta on enintään 50 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä; ja

6) yhtiö täyttää vakavaraisuuspääomavaatimuksen.

Edellä 1 momentissa säädettyä sovelletaan myös sellaiseen henki- ja vahinkovakuutustoimintaa harjoittavaan vakuutusyhtiöön, joka täyttää seuraavat edellytykset:

1) yhtiön henkivakuutustoimintaan liittyvän vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan osuus on vähintään 20 prosenttia 10 luvussa tarkoitetun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan kokonaismäärästä; ja

2) yhtiön vahinkovakuutustoimintaan liittyvä vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on alle 40 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä.

Vakuutuskytkösyhtiöihin ei sovelleta 1 momentin 2 eikä 5 kohtaa.

2 §

Pelkästään tai pääasiassa vahinkovakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi

Pelkästään vahinkovakuutustoimintaa harjoittava vakuutusyhtiö voidaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, jos se täyttää kahtena peräkkäisenä tilikautena välittömästi ennen luokittelua seuraavat edellytykset:

1) kolmen viimeksi kuluneen vuoden vahinkovakuutustoiminnan keskimääräinen yhdistetty kulusuhde, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on alle 100 prosenttia;

2) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo muissa ETA-valtiossa harjoitetusta liiketoiminnasta on pienempi kuin jompikumpi seuraavista:

a) 20 000 000 euroa; tai

b) 10 prosenttia yhtiön vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä;

3) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo vahinkovakuutustoiminnasta on enintään 100 000 000 euroa;

4) vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin 5–7, 11, 12, 14 ja 15 kuuluvan bruttomääräisen vakuutusmaksutulon yhteismäärä on enintään 30 prosenttia vahinkovakuutustoiminnan vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta;

5) seuraavien yhteismäärä on enintään yhtä paljon kuin 20 prosenttia sijoitusten kokonaismäärästä:

a) 11 luvun 12 §:ssä tarkoitetun markkinariskiosion pääomavaatimus;

b) 11 luvun 13 §:ssä tarkoitetun vastapuoliriskiosion pääomavaatimus arvopaperistamisiin, johdannaisiin, saamisiin vakuutusedustajilta ja muuhun sijoitusomaisuuteen liittyvien sellaisten riskien osalta, jotka eivät sisälly mainitun luvun 12 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuun korkomarginaaliriskiin;

c) kaikki pääomavaatimukset, joita voidaan soveltaa aineettomaan omaisuuteen tehtäviin sijoituksiin, joita markkinariski- ja vastapuoliriskiosiot eivät kata;

6) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo jälleenvakuutustoiminnasta on enintään 50 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä; ja

7) yhtiö täyttää vakavaraisuuspääomavaatimuksen.

Edellä 1 momentissa säädettyä sovelletaan myös sellaiseen vahinko- ja henkivakuutustoimintaa harjoittavaan vakuutusyhtiöön, joka täyttää seuraavat edellytykset:

1) yhtiön henkivakuutustoimintaan liittyvän vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan osuus on alle 20 prosenttia 10 luvussa tarkoitetun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan kokonaismäärästä; ja

2) yhtiön vahinkovakuutustoimintaan liittyvä vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on vähintään 40 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä.

Vakuutuskytkösyhtiöihin ei sovelleta 1 momentin 2 eikä 6 kohtaa.

3 §

Henki- ja vahinkovakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi

Sellainen henki- ja vahinkovakuutustoimintaa harjoittava yhtiö, jonka henkivakuutustoimintaan liittyvän vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan osuus on vähintään 20 prosenttia 10 luvussa tarkoitetun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan kokonaismäärästä ja jonka vahinkovakuutustoimintaan liittyvä vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on vähintään 40 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä, voidaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, jos se täyttää kahtena peräkkäisenä tilikautena välittömästi ennen luokittelua seuraavat edellytykset:

1) yhtiön 11 luvun 12 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetun korkoriskin pääomavaatimus on enintään yhtä paljon kuin viisi prosenttia 10 luvussa tarkoitetusta vakavaraisuuslaskennan vastuuvelasta;

2) kolmen viimeksi kuluneen vuoden vahinkovakuutustoiminnan keskimääräinen yhdistetty kulusuhte, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on alle 100 prosenttia;

3) yhtiön henkivakuutustoiminnasta johtuva 10 luvussa tarkoitettu vakavaraisuuslaskennan vastuuvelka on enintään 1 000 000 000 euroa;

4) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo vahinkovakuutustoiminnasta on enintään 100 000 000 euroa;

5) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo muissa ETA-valtiossa harjoitetusta liiketoiminnasta on pienempi kuin jompikumpi seuraavista:

a) 20 000 000 euroa; tai

b) 10 prosenttia yhtiön vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä;

6) vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin 5–7, 11, 12, 14 ja 15 kuuluvan bruttomääräisen vakuutusmaksutulon yhteismäärä on enintään 30 prosenttia vahinkovakuutustoiminnan vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta;

7) seuraavien yhteismäärä on enintään yhtä paljon kuin 20 prosenttia sijoitusten kokonaismäärästä:

a) 11 luvun 12 §:ssä tarkoitetun markkinariskiosion pääomavaatimus;

b) 11 luvun 13 §:ssä tarkoitetun vastapuoliriskiosion pääomavaatimus arvopaperistamisiin, johdannaisiin, saamisiin vakuutusedustajilta ja muuhun sijoitusomaisuuteen liittyvien sellaisten riskien osalta, jotka eivät sisälly mainitun luvun 12 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuun korkomarginaalirisktiin;

c) kaikki pääomavaatimukset, joita voidaan soveltaa aineettomaan omaisuuteen tehtäviin sijoituksiin ja joita markkinariski- ja vastapuoliriskiosiot eivät kata;

8) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo jälleenvakuutustoiminnasta on enintään 50 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä; ja

9) yhtiö täyttää vakavaraisuuspääomavaatimuksen.

Vakuutuskytkösyhtiöihin ei sovelleta 1 momentin 5 eikä 8 kohtaa.

4 §

Vakuutuskytkösyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi

Edellä 1–3 §:ssä säädetystä poiketen, vakuutuskytkösyhtiö voidaan myös luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, jos se täyttää kahtena peräkkäisenä tilikautena välittömästi ennen luokittelua molemmat seuraavista edellytyksistä:

1) kaikki yhtiön vakuutetut ja edunsaajat ovat joitakin seuraavista:

a) oikeushenkilöitä, jotka kuuluvat vakuutuskytkösyhtiön kanssa samaan ryhmään; tai

b) luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua a alakohdassa tarkoitetun ryhmän vakuutussopimusten piiriin, jos kyseisiä luonnollisia henkilöitä koskeva liiketoiminta on alle viisi prosenttia 10 luvussa tarkoitettusta vakavaraisuuslaskennan vastuuvelasta; ja

2) yhtiön vakuutusvelvoitteet sekä jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutussopimukset eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista.

5 §

Toiminnaltaan pienen vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi

Edellä 1–4 §:ssä säädetystä poiketen ja jollei 2 momentista muuta johdu, vakuutusyhtiö voidaan myös luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, jos se täyttää kahtena peräkkäisenä tilikautena välittömästi ennen luokittelua seuraavat edellytykset:

1) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo ei ylitä 15 000 000 euroa;

2) yhtiön tai yhtiön kuuluessa 26 luvussa tarkoitettuun vakuutusyrittäjäryhmään ryhmän 10 luvun mukainen vakavaraisuuslaskennan vastuuvelka ei ylitä 50 000 000 euroa;

3) yhtiön liiketoiminta ei sisällä vakuutus- tai jälleenvakuutustoimintaa, joka kattaa vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vakuutusluokkiin 11–15 kuuluvia riskejä, paitsi jos ne muodostavat mainitun lain 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuja liitännäisriskejä; ja

4) yhtiön liiketoimintaan ei kuulu jälleenvakuutustoimintoja, joiden vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo ylittää 600 000 euroa tai joiden 10 luvussa tarkoitettu vakavaraisuuslaskennan vastuuvelka ylittää 2 700 000 euroa tai joiden vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon osuus ylittää 10 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen

vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä tai joiden vakavaraisuuslaskennan vastuovelka ylittää 10 prosenttia sen mainitussa luvussa tarkoitetun vakavaraisuuslaskennan vastuuelan kokonaismäärästä.

Jos vakuutusyhtiö harjoittaa liiketoimintaa sijoittautumisosoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella, sitä ei voida luokitella 1 momentin mukaisesti pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi.

6 §

Pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokittelu, jos vakuutusyhtiö on saanut toimiluvan alle kaksi vuotta sitten

Jos vakuutusyhtiö on saanut toimiluvan alle kaksi vuotta sitten, 1–4 tai 5 §:ssä säädettyjen edellytysten täyttymistä arvioidaan viimeisen luokittelua edeltäneen tilikauden perusteella.

Jos vakuutusyhtiö on saanut toimiluvan alle vuosi sitten, 1–4 tai 5 §:ssä säädettyjen edellytysten täyttymistä arvioidaan 2 luvun 3 §:n 4 momentin 1 kohdassa tarkoitetun toimintasuunnitelman perusteella.

7 §

Vakuutusyhtiöt, joita ei voi koskaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi

Edellä 1–5 §:ssä säädetystä poiketen, seuraavia yhtiöitä ei koskaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi:

1) yhtiö, joka käyttää osittaista tai kokonaista sisäistä mallia vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen 11 luvun 19 §:n mukaisesti;

2) yhtiö, joka on rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 3 §:ssä tarkoitetun ryhmittymän emoyritys tai tämän lain 26 luvun 2 §:ssä tarkoitetun vakuutusryhmän emoyritys ja johon sovelletaan ryhmävalvontaa, paitsi jos ryhmä on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ryhmäksi;

3) yhtiö, joka on 26 luvun 24 §:n 1 kohdassa tarkoitetun yrityksen emoyritys;

4) yhtiö, joka hoitaa vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitetun henkivakuutusluokan 7 mukaista ryhmäläkerahastoa, jos kyseisen rahaston varojen arvo on yli 1 000 000 000 euroa.

8 §

Vakuutusyhtiön ilmoitus

Vakuutusyhtiön on tullakseen luokitelluksi pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi toimitettava Finanssivalvonnalle ilmoitus.

Ilmoitukseen on liitettävä:

1) selvitys siitä, että vakuutusyhtiö täyttää 1–4 tai 5 §:ssä säädetty edellytykset;

2) ilmoitus, että vakuutusyhtiö ei suunnittele strategisia muutoksia, jotka johtaisivat minkään 1–4 tai 5 §:ssä säädetyn edellytyksen täyttämättä jäämiseen seuraavan kolmen vuoden aikana; ja

3) selvitys niistä 11 §:n 1 momentissa tarkoitetuista suhteuttamistoimenpiteistä, joita vakuutusyhtiö aikoo käyttää.

9 §

Luokittelumenettely

Finanssivalvonta voi kahden kuukauden kuluessa 8 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen ja siihen liitettävän selvityksen vastaanottamisesta päättää, että vakuutusyhtiötä ei voida luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, jos:

- 1) vakuutusyhtiö ei täytä 1–4 tai 5 §:ssä säädettyjä edellytyksiä;
- 2) vakuutusyhtiö ei täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta, joka arvioidaan käyttämättä 10 luvun 7 a §:ssä tarkoitettua vaiheistusmekanismia sekä vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain (304/2015) 11 ja 12 §:ssä ja Solvenssi II-direktiivin 111 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä; tai
- 3) vakuutusyhtiön osuus Suomen vahinko- tai henkivakuutusmarkkinoista on yli viisi prosenttia.

Jos 1 momentissa tarkoitettua päätöstä ei tehdä siinä säädetyssä määräajassa, 8 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen tehnyt vakuutusyhtiö luokitellaan määräajan päättyessä pieneksi ja ei-monimutkaiseksi.

Jos Finanssivalvonta antaa ennen 1 momentissa säädetyn määräajan päättymistä päätöksen, jonka mukaan vakuutusyhtiö luokitellaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, luokittelu alkaa siitä päivästä, kun Finanssivalvonta antaa kyseisen päätöksen.

10 §

Luokittelun päätyminen

Jos pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltu vakuutusyhtiö ei enää täytä jotakin 1–4 tai 5 §:ssä säädetystä edellytyksestä, sen on ilmoitettava asiasta viipymättä Finanssivalvonnalle.

Jos 1 momentissa tarkoitettu täyttämättä jättäminen jatkuu yhtäjaksoisesti kahden peräkkäisen vuoden ajan, vakuutusyhtiön on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Kyseisessä tilanteessa vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi lakkaa seuraavasta tilikaudesta alkaen.

Jos vakuutusyhtiöstä, joka on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, tulee jokin 7 §:ssä tarkoitetuista yhtiöistä, yhtiön on ilmoitettava asiasta viipymättä Finanssivalvonnalle. Kyseisessä tilanteessa vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi lakkaa seuraavasta tilikaudesta alkaen.

Edellä 2 momentissa säädetystä poiketen, jos vakuutusyhtiö on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi 5 §:n perusteella ja edellytysten täyttämättä jättäminen jatkuu yhtäjaksoisesti kolmen peräkkäisen vuoden ajan, vakuutusyhtiön on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Kyseisessä tilanteessa vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi lakkaa seuraavasta tilikaudesta alkaen.

11 §

Pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön suhteuttamistoimenpiteet

Pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö, joka täyttää 1–4 tai 5 §:ssä säädetty edellytykset ja joka on luokiteltu 9 §:n mukaisesti, voi soveltaa 6 luvun 8 §:n 5 momentissa, 9 a §:n 2 momentissa, 10 b §:n 5 momentissa, 12 §:n 6 momentissa, 12 a §:n 6 momentissa ja 12 c §:n 4 momentissa, 7 luvun 8 a §:n 3 momentissa, 8 a luvun 5 §:n 4 momentissa, 10 luvun 10 §:n 6 momentissa ja 25 luvun 3 a §:n 3 momentissa säädettyjä suhteuttamistoimenpiteitä sekä komission Solvenssi II -direktiivin nojalla antamissa delegoidussa säädöksissä säädettyjä suhteuttamistoimenpiteitä.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen, Finanssivalvonta voi päättää, että pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö ei saa käyttää jotakin 1 momentissa tarkoitettua suhteuttamistoimenpidettä, jos:

1) vakuutusyhtiö ei täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta, joka arvioidaan käyttämättä 10 luvun 7 a §:n 1 momentissa tarkoitettua vaiheistumekanismia sekä vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 11 ja 12 §:ssä ja Solvenssi II-direktiivin 111 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä, tai on olemassa riski, että vakuutusyhtiö ei täytä sitä seuraavan kolmen kuukauden aikana;

2) vakuutusyhtiön hallintojärjestelmä on tehoton; tai

3) vakuutusyhtiön riskiprofiilissa on tapahtunut olennaisia muutoksia, jotka voivat johtaa siihen, että vakuutusyhtiö ei jatkossa täytä 1–4 tai 5 §:ssä säädettyjä edellytyksiä.

12 §

Finanssivalvonnalle annettavat tiedot

Vakuutusyhtiön on vuoden kuluessa siitä, kun se on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, ilmoitettava Finanssivalvonnalle osana 25 luvun 3 §:n mukaisesti toimitettavia tietoja, tieto niistä tämän luvun 11 §:n 1 momentissa tarkoitetuista suhteuttamistoimenpiteistä, joita yhtiö käyttää.

Jos pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö aikoo muuttaa sitä mitä suhteuttamistoimenpiteitä se käyttää, kyseisestä muutoksesta on viipymättä ilmoitettava Finanssivalvonnalle.

Finanssivalvonnalta haettavat suhteuttamistoimenpiteet

13 §

Suhteuttamistoimenpiteitä koskeva hakemus

Jos vakuutusyhtiötä ei ole luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, yhtiö voi hakea Finanssivalvonnalta hyväksynnän käyttää yhtä tai useampaa 6 luvun 8 §:n 5 momentissa, 9 a §:n 2 momentissa, 10 b §:n 5 momentissa, 12 §:n 6 momentissa ja 12 a §:n 6 momentissa, 10 luvun 10 §:n 6 momentissa ja 25 luvun 3 a §:n 4 momentissa säädettyä suhteuttamistoimenpidettä sekä komission Solvenssi II -direktiivin nojalla antamissa delegoidussa säädöksissä säädettyjä suhteuttamistoimenpiteitä, jotka ovat käytettävissä muille kuin pienille ja ei-monimutkaisille vakuutusyhtiöille.

Hakemukseen on liitettävä:

1) luettelo niistä suhteuttamistoimenpiteistä koskevista säännöksistä, joita yhtiö haluaa soveltaa sekä selvitys siitä, miten säännösten soveltaminen on perusteltua suhteessa yhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen, ottaen huomioon komission asetuksen I osaston XVI luvussa säädetyt edellytykset Finanssivalvonnan suostumukselle;

2) selvitys muista kuin 1 kohdassa tarkoitetuista vakuutusyhtiön riskiprofiilia koskevista olennaisista tiedoista; ja

3) ilmoitus siitä, että vakuutusyhtiö ei suunnittele strategisia muutoksia, jotka vaikuttaisivat yhtiön riskiprofiiliin seuraavan kolmen vuoden aikana.

14 §

Finanssivalvonnan hyväksynnän antaminen

Finanssivalvonnan on kahden kuukauden kuluessa 13 §:ssä tarkoitetun hakemuksen ja siihen liitettävän selvityksen saapumisesta päätettävä, hyväksyykö vai hylkääkö se yhtiön hakemuksen taikka jonkin hakemukseen sisältyvän tietyn suhteuttamistoimenpiteen soveltamisen. Jos Finanssivalvonta hyväksyy hakemuksen, sen on lisäksi päätöksen yhteydessä ilmoitettava

yhtiölle ne suhteuttamistoimenpiteitä koskevat säännökset, joiden käyttämisen se hyväksyy. Finanssivalvonta voi hyväksyä hakemuksen tietyn ehdoin, jotka on sisällytettävä päätökseen. Finanssivalvonta voi hylätä hakemuksen tai jonkin tietyn suhteuttamistoimenpiteen soveltamisen, jos se arvioi, että soveltaminen ei ole perusteltua vakuutusyhtiön riskiprofiiliin liittyvien syiden takia.

Finanssivalvonta voi pyytää lisäselvitystä vakuutusyhtiöltä, jos se on tarpeen 1 momentissa tarkoitettun arvion suorittamiseksi. Minitussa momentissa tarkoitettu aika arvion suorittamiselle keskeytetään ensimmäisestä selvityspyynnöstä siihen asti, kunnes vakuutusyhtiö on vastannut selvityspyynnön. Ensimmäisen selvityspyynnön jälkeiset lisäselvityspyynnot eivät johda ajan keskeyttämiseen.

Finanssivalvonta voi päättää muuttaa 1 momentissa tarkoitettua hyväksyntää tai peruuttaa sen, jos vakuutusyhtiön riskiprofiili on muuttunut.

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava Finanssivalvonnalle, jos se 1 momentissa tarkoitettun hyväksynnän saamisen jälkeen lopettaa suhteuttamistoimenpiteen soveltamisen.

Lisäksi edellytyksistä Finanssivalvonnan suostumukselle säädetään komission asetuksen I osaston XVI luvussa.

3 luku

Ensivakuutustoiminnan harjoittaminen ulkomailla

11 §

Annettuja tietoja koskeva muutosilmoitus

Jos vakuutusyhtiön vakuutuspalvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittama liiketoiminta muuttuu tavalla, joka vaikuttaa olennaisesti yhtiön riskiprofiiliin tai vakuutustoimintaan yhdessä tai useammassa ETA-valtiossa, vakuutusyhtiön on ilmoitettava tästä välittömästi Finanssivalvonnalle. Finanssivalvonnan on ilmoitettava asiasta viipymättä asianomaisille niiden valtioiden vakuutusvalvonnasta vastaaville viranomaiselle, jossa vakuutusyhtiö harjoittaa vakuutuspalvelujen vapaata tarjontaa.

6 luku

Vakuutusyhtiön johto, hallintojärjestelmä ja varojen sijoittaminen

4 §

Hallituksen jäsenen kelpoisuus

Hallituksen jäsenenä ei voi olla oikeushenkilö eikä alaikäinen tai se, jolle on määrätty edunvalvoja, jonka toimintakelpoisuutta on rajoitettu tai joka on konkurssissa. Liiketoimintakiellon vaikutuksesta kelpoisuuteen säädetään liiketoimintakiellosta annetussa laissa (1059/1985).

Vähintään yhdellä hallituksen jäsenistä on oltava asuinpaikka Euroopan talousalueella.

Hallituksen jäsenen on oltava hyvämaineinen. Hyvämaineinen on henkilö, jota ei ole lainvoimaisella tuomiolla tuomittu kymmenen viimeisen vuoden aikana vankeusrangaistukseen tai kolmen viimeisen vuoden aikana sakkorangaistukseen rikoksesta, jonka voidaan katsoa osoittavan hänen olevan ilmeisen sopimaton tehtävään. Henkilöä ei kuitenkaan pidetä hyvämaineisena, jos hän on muutoin aikaisemmalla toiminnallaan osoittanut olevansa ilmeisen sopimaton tehtävään.

Hallituksen jäsenellä on oltava tehtävän hoitamisen vaatima ammatillinen pätevyys ja kokemus. Lisäksi hallituksessa on oltava edustettuna sellainen yleinen vakuustustoiminnan tuntemus kuin vakuutusyhtiön toiminnan laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen.

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava hallituksen jäsenten muutoksista viipymättä Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on esitettävä selvitys siitä, että hallituksen jäsenet täyttävät 1–4 momentissa säädetyt vaatimukset.

Jos hallituksen jäsen ei täytä 1–4 momentissa säädetyjä vaatimuksia, Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä siirtämään kyseisen henkilön pois hallituksen jäsenen tehtävästä.

Mitä 2 §:n 2 momentissa sekä tämän pykälän 1 ja 3–6 momentissa säädetään vakuutusyhtiön hallituksen jäsenestä, sovelletaan myös vakuutusomistusyhteisön hallituksen jäseneneen.

Lisäksi hallituksen jäsenen kelpoisuudesta säädetään komission asetuksen I osaston IX luvun 3 jaksossa.

5 §

Toimitusjohtajaan ja tämän sijaiseen sovellettavat säännökset

Toimitusjohtajaan sovelletaan, mitä hallituksen jäsenestä säädetään 4 §:n 1 ja 3–6 momentissa sekä osakeyhtiölain 6 luvun 2 §:n 2 momentissa ja 4 §:ssä. Pörssiyhtiön toimitusjohtajaan sovelletaan lisäksi, mitä 4 a §:n 1 momentissa säädetään pörssiyhtiön hallituksen jäsenen esteellisyydestä tytäryhteisön päätöksenteossa.

8 §

Yleiset hallintovaatimukset

Vakuutusyhtiöllä on oltava hallituksen hyväksymät kirjalliset toimintaperiaatteet yhtiön johdon ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden kelpoisuusvaatimusten täyttämisen varmistamisesta, sisäisestä valvonnasta, riskienhallinnasta, sisäisestä tarkastuksesta, palkitsemisesta ja toimintojen ulkoistamisen järjestämisestä, jos toimintoja ulkoistetaan. Lisäksi toimintaperiaatteissa on otettava huomioon 10 luvun 8 a §:ssä tarkoitettu volatilititeettikorjaus, jos yhtiö käyttää sitä. Toimintaperiaatteissa on selkeästi määriteltävä vastuut, tavoitteet, prosessit ja sovellettavat raportointimenettelyt.

Edellä 3 momentissa tarkoitetun hallintojärjestelmän arvioinnin yhteydessä on arvioitava vakuutusyhtiön hallituksen kokoonpanon, toimivuuden ja hallinnon asianmukaisuus.

Edellä 3 momentissa säädetyistä poiketen, pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt ja vakuutusyhtiö, joka on saanut 2 a luvun 14 §:n mukaisen hyväksynnän Finanssivalvonnalta, voivat tehdä kyseisessä momentissa tarkoitetun kirjallisten toimintaperiaatteiden arvioinnin harvemmin kuin kerran vuodessa, kuitenkin vähintään viiden vuoden välein. Finanssivalvonta voi edellä mainitusta poiketen velvoittaa pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön tekemään arvioinnin useammin kuin viiden vuoden välein, jos se katsoo kyseisen yhtiön erityisolosuhteiden perusteella, että arviointi on tehtävä useammin.

8 a §

Hallituksen monimuotoisuutta koskevat toimintaperiaatteet

Vakuutusyhtiöllä on oltava toimintaperiaatteet hallituksen monimuotoisuuden edistämisestä. Toimintaperiaatteissa on asetettava sukupuolten tasapuoliseen edustukseen liittyvät määrälliset tavoitteet.

9 §

Erityistä kelpoisuutta vaativat toiminnot

Hyvämaineinen on henkilö, jota ei ole lainvoimaisella tuomiolla tuomittu kymmenen viimeisen vuoden aikana vankeusrangaistukseen tai kolmen viimeisen vuoden aikana sakkorangaistukseen rikoksesta, jonka voidaan katsoa osoittavan hänen olevan ilmeisen sopimaton tehtävään. Henkilöä ei kuitenkaan pidetä hyvämaineisena, jos hän on muutoin aikaisemmalla toiminnallaan osoittanut olevansa ilmeisen sopimaton tehtävään. Mitä 4 §:n 1 momentissa säädetään hallituksen jäsenestä, sovelletaan myös 1 momentissa tarkoitetuista keskeisistä toiminnoista vastaaviin henkilöihin.

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettujen keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden muutoksista viipymättä Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on esitettävä selvitys siitä, että keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt täyttävät 1 ja 2 momentin mukaiset vaatimukset.

Jos keskeisestä toiminnosta vastaava henkilö ei täytä 1 tai 2 momentissa säädettyjä vaatimuksia, Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä siirtämään kyseisen henkilön pois tehtävästään keskeisestä toiminnosta vastaavana henkilönä.

9 a §

Keskeisten toimintojen riippumattomuus

Vakuutusyhtiön riskienhallintatoiminnon, sääntöjen noudattamista valvovan toiminnon, sisäisen tarkastuksen ja aktuaaritoiminnon on oltava toisistaan riippumattomia. Kyseisistä toiminnoista vastaavat henkilöt eivät saa hoitaa muita keskeisiä tehtäviä yhtiössä.

Jos vakuutusyhtiö on pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö tai jos vakuutusyhtiö on saanut 2 a luvun 14 §:n mukaisen hyväksynnän Finanssivalvonnalta, riskienhallintatoiminnosta, aktuaaritoiminnosta ja sääntöjen noudattamista valvovasta toiminnosta vastaavat henkilöt voivat vastata myös muusta keskeisestä toiminnosta, paitsi sisäisestä tarkastuksesta, hoitaa muuta tehtävää tai kuulua yhtiön johtoon, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- 1) mahdollisia eturistiriitoja hallitaan asianmukaisesti; ja
- 2) keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden tehtävien yhdistäminen tai tehtävän yhdistäminen johdon jäsenyyteen ei vaaranna henkilön kykyä hoitaa tehtäviään.

10 §

Riskienhallinta

Riskienhallinnan on katettava vähintään seuraavat osa-alueet:

7) operatiivisten riskien hallinta sekä Euroopan unionin kyberturvallisuusvirasto ENISasta ja tieto- ja viestintätekniikan kyberturvallisuussertifiointista sekä asetuksen (EU) N:o 526/2013 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/881 (kyberturvallisuusasetus) 2 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettu kyberturvallisuus;

9) luottoluokitusten asianmukaisuus; ja
10) kestävyysriskien hallinta, jossa otetaan huomioon lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin aikajänne.

Vakuutusyhtiön on varojen ja vastuiden hallinnan osalta säännöllisesti arvioitava ja toimitettava vuosittain Finanssivalvonnalle 25 luvun 3 §:n mukaisesti tiedot, jotka koskevat:

2) jos yhtiö käyttää 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettua vastaavuuskorjausta:

a) 10 luvussa tarkoitettun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja 12 luvussa tarkoitettun oman varallisuuden herkkyyttä liittyen vastaavuuskorjauksen laskennan perusoletuksiin, mukaan lukien perusmarginaalin laskenta; ja

b) 10 luvussa tarkoitettun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja 12 luvussa tarkoitettun oman varallisuuden herkkyyttä liittyen erillään hallinnoitavaan omaisuuseräryhmään liittyviin muutoksiin; sekä

3) jos yhtiö käyttää 10 luvun 8 a §:ssä tarkoitettua volatilitteettikorjausta, mainitussa luvussa tarkoitettun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja 12 luvussa tarkoitettun oman varallisuuden herkkyyttä liittyen sellaisille taloudellisen tilanteen muutoksille, jotka vaikuttaisivat volatilitteettikorjauksen laskennassa käytettyyn riskikorjattuun marginaaliin.

10 a §

Kestävyysriskien hallinta

Vakuutusyhtiön on tehtävä liiketoimintaan kohdistuvien kestävyysriskien laatuun ja laajuuteen nähden riittävä kestävyysriskien hallintaa koskeva suunnitelma. Suunnitelmassa on oltava toimenpiteitä ja määrällisiä tavoitteita, joiden avulla hallitaan sellaisia taloudellisia riskejä, jotka aiheutuvat kestävyystekijöistä lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Suunnitelmassa on kestävyysriskien lisäksi otettava huomioon myös sellaiset taloudelliset riskit, jotka aiheutuvat mukautumisesta kestävyystekijöitä koskevaan Euroopan unionin ja kansalliseen sääntelyyn ja kestävyystekijöitä koskeviin sääntelytavoitteisiin, erityisesti niihin, jotka on vahvistettu puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1119 (eurooppalainen ilmastolaki).

Vakuutusyhtiön päättäessä 1 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä ja määrällisistä tavoitteista, sen on otettava huomioon 1 momentissa mainitun asetuksen 3 artiklassa tarkoitettun ilmastomuutosta käsittelevän eurooppalaisen tieteellisen neuvottelukunnan viimeisimmät raportit ja ehdottamat toimenpiteet, erityisesti Euroopan unionin ilmastotavoitteiden saavuttamisen osalta.

Jos vakuutusyhtiön sovelletaan kirjanpitolain 7 lukua kestävyysraportoinnista, tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettun suunnitelman on oltava johdonmukainen kirjanpitolain 7 luvun 4 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettujen suunnitelmien kanssa. Suunnitelmiin sisältyvien liiketoimintaan ja liiketoimintastrategiaan liittyvien toimien on oltava yhdenmukaisia. Lisäksi kaikkien yhtiön julkistamien kestävyystekijöihin liittyvien tietojen ja niiden pohjana olevien menetelmien on oltava johdonmukaisia tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettun suunnitelman kanssa.

Vakuutusyhtiön on vuosittain julkistettava 1 momentissa tarkoitettuun suunnitelmaan sisältyvät määrälliset tavoitteet.

Jos sellaista osakasyrityksenä olevaa vakuutusyritystä, vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, vaaditaan laatimaan 1 momentissa tarkoitettu suunnitelma, vakuutusyhtiöt, jotka kuuluvat kyseisen suunnitelman sekä 26 luvussa tarkoitettun ryhmävalvonnan soveltamisalaan, vapautetaan suunnitelman laatimisesta yhtiötasolla.

10 b §

Maksuvalmiusriskin hallinta

Vakuutusyhtiöllä on oltava riittävä maksuvalmius täyttääkseen taloudelliset velvoitteensa vakuutuksenottajia ja muita vastapuolia kohtaan velvoitteiden erääntyessä. Edellä säädetty koskee myös stressiolosuhteita.

Vakuutusyhtiön on tehtävä ja pidettävä ajan tasalla maksuvalmiusriskin hallintaa koskeva suunnitelma, joka kattaa lyhyen aikavälin maksuvalmiusanalyysin ja jossa ennustetaan yhtiön varoihin ja velkoihin liittyvät tulevat ja lähtevät kassavirrat.

Finanssivalvonnan vaatimuksesta 2 momentissa tarkoitetun suunnitelman on katettava myös keskipitkä ja pitkä aikaväli.

Vakuutusyhtiön on kehitettävä ja pidettävä ajan tasalla maksuvalmiuden riskitekijöitä kuvaavia mittareita mahdollisten maksuvalmiusstressitilanteiden tunnistamiseksi, seuraamiseksi ja hallitsemiseksi.

Edellä 2 momentissa säädetystä poiketen, pienten ja ei-monimutkaisten vakuutusyhtiöiden sekä yhtiöiden, jotka ovat saaneet 2 a luvun 14 §:ssä tarkoitetun hyväksynnän Finanssivalvonnalta, ei tarvitse tehdä maksuvalmiusriskin hallintaa koskevaa suunnitelmaa.

Jos vakuutusyhtiö käyttää 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettua vastaavuuskorjausta tai 10 luvun 8 a §:ssä tarkoitettua volatilitteettikorjausta, vakuutusyhtiön on tehtävä suunnitelma, joka sisältää ennusteen tulo- ja menokassavirtojen suhteesta vastaavuuskorjauksen tai volatilitteettikorjauksen alaisiin varoihin ja vastuisiin. Jos vakuutusyhtiö käyttää volatilitteettikorjausta, sen on lisäksi kyseisessä suunnitelmassa arvioitava, voiko syntyä volatilitteettikorjauksen käytön kanssa ristiriidassa olevia maksuvalmiusrajoitteita. Vakuutusyhtiö voi yhdistää kyseisen suunnitelman 2 momentissa tarkoitettuun maksuvalmiusriskin hallintaa koskevaan suunnitelmaan.

12 §

Riski- ja vakavaraisuusarvion sisältö

Osana riskienhallintaa vakuutusyhtiön on tehtävä yhtiön liiketoiminnan ja liiketoimintastrategian riski- ja vakavaraisuusarviointi ainakin:

3) siitä, missä määrin yhtiön riskiprofiili poikkeaa 11 luvun 2 §:ssä tarkoitetun vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista, jos vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan standardikaavaa käyttäen taikka osittaista tai kokonaista sisäistä mallia käyttäen;

4) makrotaloudellisesta tilanteesta sekä makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden mahdollisesta kehityksestä, siten kuin vakuutusyhtiön riskien luonteeseen ja toiminnan laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen;

5) yhtiön yleisestä kyvystä täyttää taloudelliset velvoitteensa vakuutuksenottajia ja muita vastapuolia kohtaan näiden velvoitteiden erääntyessä, myös stressiolosuhteissa;

6) yhtiön ilmastonmuutosriskeille altistumisen olennaisuudesta;

7) Finanssivalvonnan perustellusta pyynnöstä:

a) makrovakautta koskevista huolenaiheista, jotka voivat vaikuttaa vakuutusyhtiön riskiprofiiliin, hyväksytyihin riskirajoihin, liiketoimintastrategiaan, vakuutustoimintaan tai sijoituspäätöksiin sekä 1 kohdassa tarkoitettuun yhtiön kokonaisvakavaraisuuden tarpeeseen; ja

b) yhtiön toiminnoista, jotka voivat vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen ja jotka voivat muuttua järjestelmäriskin aiheuttajiksi.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu arviointi on tehtävä:

1) ottaen huomioon 10 luvun 8 §:ssä tarkoitetun vastaavuuskorjauksen, 10 luvun 8 a §:ssä tarkoitetun volatiliiteettikorjauksen, 10 luvun 7 a §:ssä tarkoitetun vaiheistusmekanismin ja vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 11 ja 12 §:ssä tarkoitettujen siirtymätoimenpiteiden käytön vaikutukset; sekä

Edellä 1 momentin 4 ja 7 kohdassa tarkoitettu makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitystä koskeva arviointi on tehtävä ottaen huomioon ainakin:

- 1) korkojen ja korkomarginaalien taso;
- 2) rahoitusmarkkinoiden indeksien taso;
- 3) inflaatio;
- 4) sidonnaisuus muihin rahoitusmarkkinoiden toimijoihin; sekä
- 5) ilmastonmuutos, pandemiat, muut laajamittaiset tapahtumat ja muut katastrofit, jotka voivat vaikuttaa vakuutusyhtiöihin.

Edellä 1 momentin 7 kohdan a alakohdassa tarkoitettu makrovakautta koskevia huolenaiheita koskeva arviointi on tehtävä ottaen huomioon ainakin sellaiset mahdolliset epäsuotuisat tulevaisuuden skenaariot ja riskit, jotka liittyvät luottosykliin, talouden laskusuhdanteeseen, sijoitustoiminnan laumakäyttäytymiseen tai liiallisiin toimialatason riskikeskittymiin.

Finanssivalvonta ei saa vaatia pientä ja ei-monimutkaista vakuutusyhtiötä tekemään 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettua arviota. Lisäksi Finanssivalvonta voi antaa vakuutusyhtiölle 2 a luvun 14 §:ssä tarkoitetun hyväksynnän olla tekemättä 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettua arviota.

Edellä 2 momentissa säädetystä poiketen vaiheistusmekanismin soveltamisen vaikutusten arviointia ei tarvitse tehdä tietyn valuutan osalta seuraavissa tilanteissa:

- 1) kyseisen valuutan määräisten vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osuus kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista on enintään 5 prosenttia;
- 2) kyseisen valuutan määräisiin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osalta niiden tulevaisuuden kassavirtojen osuus, joissa maturiteeteissa asiaankuuluva riskitön korkokäyrä on ekstrapoloitu kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista, on enintään 10 prosenttia.

Jos vakuutusyhtiö käyttää volatiliiteettikorjausta, 1 momentissa tarkoitettuun arviointiin on sisällytettävä arviointi siitä, miten merkittävästi yhtiön riskiprofiili poikkeaa volatiliiteettikorjauksen perusoletuksista.

12 a §

Riski- ja vakavaraisuusarvion laatiminen, raportointi ja käyttö

Vakuutusyhtiön on tehtävä 12 §:ssä tarkoitettu riski- ja vakavaraisuusarvio vuosittain sekä viipymättä, jos yhtiön riskiprofiili on muuttunut merkittävästi.

Finanssivalvonta voi antaa luvan tehdä riski- ja vakavaraisuusarvion osana 26 luvussa tarkoitettua vakuutusryhmän tekemää riski- ja vakavaraisuusarviota. Kun Finanssivalvonta päättää, pyytääkö se vakuutusyhtiötä, joka on 26 luvussa tarkoitettua ryhmävalvonnan soveltamisalaan kuuluva tytäryhtiö, tekemään jonkin tämän luvun 12 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitetuista arvioista, sen on tunnistettava suorittaako osakasyhtiönä oleva vakuutusyhtiö, vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, jonkin kyseisistä arvioinneista ryhmätasolla ja harkittava kattaako se kyseisen tytäryhtiön erityispiirteet.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen, pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö ja vakuutusyhtiö, joka on saanut Finanssivalvonnalta 2 a luvun 14 §:ssä tarkoitetun hyväksynnän, voi tehdä tämän luvun 12 §:ssä tarkoitettua arvioinnin vähintään joka toinen vuosi sekä

viipymättä, jos yhtiön riskiprofiili on muuttunut merkittävästi. Finanssivalvonta voi pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön erityisolosuhteiden perusteella päättää, että arviointi on tehtävä useammin. Tässä momentissa tarkoitettun vakuutusyhtiön on kuitenkin jatkuvasti noudatettava 10 §:ssä tarkoitettua riskienhallintaa.

Edellä 6 momentissa säädettyä sovelletaan myös vakuutuskytkösyhtiöön, joka täyttää seuraavat edellytykset:

1) vakuutetut henkilöt ja edunsaajat ovat oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutuskytkösyhtiö kuuluu, tai luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutussopimusten piiriin, ja liiketoiminta, joka kattaa sellaiset luonnolliset henkilöt, jotka voivat kuulua ryhmän vakuutussopimusten piiriin, on alle 5 prosenttia vakavaraisuuslaskennan vastuuvelasta; sekä

2) vakuutuskytkösyhtiön vakuutusvelvoitteet sekä vakuutuskytkösyhtiön jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutussopimukset eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista.

12 b §

Finanssivalvonnan tietojenantovelvollisuudet

Finanssivalvonnan on toimitettava vuosittain Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010 perustetulle *Euroopan järjestelmäriskikomitealle* luettelo vakuutusyhtiöistä sekä -ryhmistä, joiden osalta se pyytää tämän luvun 12 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettua arvioita.

Finanssivalvonnan on annettava vakuutusyhtiölle kaikki sille 12 §:n 1 momentissa tarkoitettun arvioinnin kannalta tarpeelliset makrovakautta koskevat parametrit sekä tiedot kyseisen arvioinnin kannalta merkityksellisistä makrovakautta koskevista huolenaiheista.

12 c §

Ilmastonmuutoskenaarioiden arviointi

Jos vakuutusyhtiö 12 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettun arvion mukaan altistuu olennaisesti ilmastonmuutosriskeille, yhtiön on määritettävä vähintään kaksi pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaariota, joihin kuuluvat seuraavat:

1) pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaario, jossa maapallon keskilämpötilan nousu jää alle kahden celsiusasteen; ja

2) pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaario, jossa maapallon keskilämpötilan nousu on merkittävästi yli kaksi celsiusastetta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaarioita on tarkasteltava uudelleen vähintään kolmen vuoden välein ja ne on päivitettävä tarvittaessa. Uudelleentarkastelussa on ilmastonmuutoskenaarioiden tehokkuuden parantamiseksi otettava huomioon aiempien ilmastonmuutoskenaarioiden määrittelyssä käytettyjen välineiden ja periaatteiden toimivuus.

Edellä 12 §:n 1 momentissa tarkoitettussa arvioinnissa on vakuutusyhtiön liiketoimintaan liittyvien ilmastonmuutosriskien laatuun ja laajuuteen nähden riittävän säännöllisin väliajoin arvioitava tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettujen pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaarioiden vaikutusta yhtiön liiketoimintaan. Kyseinen arviointi on kuitenkin tehtävä vähintään kolmen vuoden välein.

Edellä 1–3 momentissa säädetystä poiketen, pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön ei tarvitse määrittää ilmastonmuutosskenaarioita eikä arvioida niiden vaikutusta yhtiön liiketoimintaan.

16 §

Ulkoistaminen

Kriittisiä tai tärkeitä operatiivisia toimintoja tai toimia ei saa ulkoistaa tavalla, joka johtaa:

Vakuutusyhtiön on etukäteen ilmoitettava Finanssivalvonnalle aikomuksestaan ulkoistaa kriittisiä tai tärkeitä operatiivisia toimintoja tai toimia sekä ulkoistamista koskevista myöhemmistä merkittävistä muutoksista.

Kriittisen tai tärkeän operatiivisen toiminnon tai toimen ulkoistamisesta on tehtävä kirjallinen sopimus.

18 §

Aktuaaritoiminto

Aktuaaritoiminnon tehtävänä on:

3 b) valvoa vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan laskentaa 10 luvun 11 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa;

20 e §

Tiedot sijoitusstrategiasta ja järjestelyistä omaisuudenhoitajan, vaihtoehtorahaston hoitajan tai rahastoyhtiön kanssa

20 f §

Vakuutusyhtiön sijoitusstrategia

Vakuutusyhtiön on päättäessään sijoitusstrategiastaan otettava huomioon 12 §:n 4 momentissa tarkoitettu makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden mahdollinen kehitys.

Vakuutusyhtiön on päättäessään sijoitusstrategiastaan otettava huomioon kestävyysriskien vaikutus sijoituksiin ja sijoituspäätöstensä mahdollinen pitkän aikavälin vaikutus kestävyystekijöihin.

Vakuutusyhtiön on Finanssivalvonnan pyynnöstä päättäessään sijoitusstrategiastaan arvioitava, missä määrin sijoitusstrategia voi vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen ja mahdollisesti muuttua järjestelmäriskin lähteeksi sekä otettava huomioon 12 §:n 5 momentissa tarkoitettut makrovakautta koskevat huolenaiheet. Jos vakuutusyhtiön on tehtävä tässä momentissa tarkoitettu arvio, sen on otettava huomioon arvion tuloksena saadut näkökohdat sijoituspäätöksissään.

Finanssivalvonnan on päättäessään pyytäväkö vakuutusyhtiötä, joka on 26 luvussa tarkoitetun ryhmävalvonnan soveltamisalaan kuuluva tytäryhtiö, tekemään 3 momentissa tarkoitetun arvion, tunnistettava suorittaako sellainen osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys, vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on Euroopan unionissa, arvioinnin ryhmätasolla ja harkittava kattaako se kyseisen tytäryhtiön erityispiirteet.

21 §

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä:

1) 4 §:n 5 momentissa ja 9 §:n 4 momentissa tarkoitetuista ilmoituksista, joita sille on vakuutusyhtiöiden ja vakuutusomistusyhteisöjen hallitusten jäsenten ja toimitusjohtajan sekä keskeisistä toiminnoista vastaavien osalta toimitettava;

3) 8 §:n 6 momentissa tarkoitetun jatkuvuussuunnitelman sisällöstä sekä tietojärjestelmien ja tietoturvallisuuden järjestämisestä osana 10 §:n 3 momentin 7 kohdassa tarkoitettua operatiivisten riskien hallintaa;

7 luku

Tilintarkastus ja erityinen tarkastus

1 §

Sovellettava laki

Vakuutusomistusyhteisön tilintarkastukseen sovelletaan Finanssivalvonnasta annetun lain 31 §:ää sekä tilintarkastuslain 4 luvun 11 §:n 2 momenttia ja 5 lukua.

6 §

Vakuutusyhtiön tilintarkastusta koskevat erityiset säännökset

Vakuutusyhtiön tilintarkastajan suorittaman tilinkauden aikaisen jatkuvan tarkastuksen on riittävänä pidettävässä laajuudessa ulotuttava 9 luvun mukaiseen vastuuelkaan, sijoitustoimintaan, vakuuttamis- ja korvaustoimintaan sekä vakuutusyhtiön ja sen kanssa samaan konserniin tai tämän lain 26 luvun mukaiseen vakuutusyrittäjäryhmään kuuluvien yhteisöjen välisiin keskinäisiin liiketoimiin.

Tilintarkastajan 1 momentissa tarkoitetusta tarkastuksesta on annettava raportti yhtiön hallitukselle.

8 a §

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen sisältyvän taseen tarkastus

Vakuutusyhtiön tilintarkastajan on suoritettava vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen sisältyvän taseen tarkastus vuosittain.

Tilintarkastajan 1 momentissa tarkoitettua tarkastuksesta on annettava yhtiön hallitukselle tarkastusraportti, joka sisältää kuvauksen tarkastuksen luonteesta ja tuloksista.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen, pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön tai vakuutuskytkösyhtiön tilintarkastajan ei tarvitse tarkastaa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen sisältyvää tasetta.

8 luku

Oma pääoma, tilinpäätös, toimintakertomus ja konserni

27 §

Puolivuosisikatsaus

Julkisen vakuutusyhtiön, jonka osakkeet tai takuusuudet eivät ole kaupankäynnin kohteina kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitettulla säännellyllä markkinalla, on laadittava arvopaperimarkkinalain 7 luvun 10 §:ssä tarkoitettu puolivuosisikatsaus noudattaen, mitä mainitun luvun 10–13 §:ssä säädetään. Katsaus on ilmoitettava rekisteröitäväksi kolmen kuukauden kuluessa katsauskauden päättymisestä, ja siitä on annettava jäljennöksiä noudattaen, mitä kirjanpitolain 3 luvun 11 §:ssä säädetään.

8 a luku

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevien tietojen julkistaminen

1 §

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus

Vakuutusyhtiön on julkistettava vuosittain hallituksen hyväksymä kertomus vakavaraisuudestaan ja taloudellisesta tilastaan. Kertomus on sen julkistamisen yhteydessä toimitettava Finanssivalvonnalle 18 viikon kuluessa yhtiön tilikauden päättymisestä Solvenssi II -direktiivin 304 b artiklaa noudattaen ESAP-asetuksen 2 artiklan 3 tai 4 alakohdan mukaisessa muodossa. Tietoihin on liitettävä seuraavat tiedot:

- 1) kaikki sen vakuutusyhtiön nimet, johon tiedot liittyvät;
- 2) ESAP-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu vakuutusyhtiön oikeushenkilötunnus;
- 3) ESAP-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettu vakuutusyhtiön tai jälleenvakuutusyhtiön kokoluokka;
- 4) ESAP-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tietojen tyyppi;
- 5) maininta siitä, sisältyykö tietoihin henkilötietoja.

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen on koostuttava kahdesta yhdessä julkistettavasta osasta, joista ensimmäinen on osoitettu vakuutuksenottajille ja edunsaajille ja toinen markkinoiden ammattilaisille.

Vakuutusyhtiöllä on oltava asianmukaiset järjestelmät sekä kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat, joita se käyttää ja noudattaa sen varmistamiseksi, että julkistetut tiedot ovat jatkuvasti 2–4, 4 a, 4 b, 5, 5 a, 5 b ja 6 §:ssä säädettyjen vaatimusten mukaisia.

Vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle yhdessä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen kanssa tilintarkastajan laatima 7 luvun 8 a §:n 2 momentissa tarkoitettu tarkastusraportti.

Lisäksi vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen sisällöstä, esittämistavasta ja tietojen esittämisaikajankohdista säädetään komission asetuksen I osaston XII luvussa.

2 §

Kertomuksen sisältö

Vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitetuista tiedoista koostuvan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osassa on esitettävä:

- 1) lyhyt kuvaus yhtiön liiketoiminnasta ja tuloksesta;
- 2) lyhyt kuvaus yhtiön pääomanhallinnasta ja riskiprofiilista, myös kestävyysriskien osalta;
- 3) maininta siitä, julkistaako yhtiö kirjanpitolain 7 luvun 2 §:n 7 kohdassa tarkoitetun kestävyysraportin.

Markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osassa on esitettävä:

- 1) kuvaus yhtiön liiketoiminnasta ja tuloksesta;
- 2) kuvaus hallintojärjestelmästä;
- 3) erilliset kuvaukset varojen, vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja muiden velkojen osalta niiden arvostuksessa käytetyistä kriteereistä ja menetelmistä;
- 4) pääomanhallinnan ja riskiprofiilin kuvaus, joka sisältää ainakin seuraavat tiedot:
 - a) oman varallisuuden rakenne, määrä ja laatu;
 - b) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen määrät;
 - c) Euroopan unionin rahoitusjärjestelmien vakauden kannalta merkityksellisten vakuutusyhtiöiden osalta tiedot riskiherkkyydestä;
 - d) tiedot, joiden perusteella voidaan ymmärtää standardikaavan perusoletusten ja yhtiön vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa käyttämän sisäisen mallin perusoletusten pääasialliset erot;
 - e) määrä, jonka verran vähimmäispääomavaatimus on jäänyt täyttämättä tai jonka verran vakavaraisuuspääomavaatimus on merkittävältä osin jäänyt täyttämättä raportointikaudella, vaikka poikkeama olisi myöhemmin korjattu, sekä selvitys poikkeaman alkuperästä ja seurauksista ja mahdollisesti toteutetuista korjaavista toimenpiteistä;
- 5) tieto siitä, onko yhtiö altistunut olennaisesti ilmastonmuutosriskeille 6 luvun 12 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitetun olennaisuusarvioinnin perusteella, ja tarvittaessa siitä, onko yhtiö ryhtynyt toimiin;
- 6) maininta siitä, julkistaako yhtiö kirjanpitolain 7 luvun 2 §:n 7 kohdassa tarkoitetun kestävyysraportin;
- 7) kuvaus yhtiön 6 luvun 10 a §:n 1 momentissa tarkoitetusta kestävyysriskien hallintaa koskevasta suunnitelmasta.

Edellä 2 momentissa tarkoitettussa markkinoiden ammattilaisille tarkoitettussa osassa vakuutusyhtiö voi hyödyntää muita tämän tai muun lain taikka alemman asteisten säädösten tai määräysten vaatimusten mukaan julkistettuja tietoja tai viitata niihin, jos kyseiset tiedot vastaavat sekä laadultaan että laajuudeltaan 2 momentissa sekä 3, 4, 4 a ja 4 b §:ssä tarkoitettuja tietoja.

3 §

Analyysi oman varallisuuden merkittävästä muutoksesta

Edellä 2 §:n 2 momentin 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa kuvauksessa on oltava analyysi omaan varallisuuteen kuuluvien erien rakenteen, määrän ja laadun merkittävistä muutoksista

edelliseen raportointikauteen verrattuna sekä selvitys merkittävistä eroista verrattuna niiden arvoon tilinpäätöksissä. Kuvauksessa on oltava myös lyhyt kuvaus pääoman siirrettävyydestä.

4 §

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja pääomavaatimuksen korotuksen julkistaminen

Edellä 2 §:n 2 momentin 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa vakavaraisuuspääomavaatimusta koskevista tiedoista on erikseen käytävä ilmi:

4 a §

Vastaavuuskorjausta ja volatiliteettikorjausta koskevien tietojen julkistaminen

Vakuutusyhtiön käyttäessä 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettua vastaavuuskorjausta tämän luvun 2 §:n 2 momentin 3 kohdassa ja 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin kuvauksiin on sisällyttävä kuvaus vastaavuuskorjauksesta sekä siitä velvoitteiden ja varattujen omaisuuserien salkusta, jossa vastaavuuskorjausta käytetään, sekä määrällinen arvio siitä, miten vastaavuuskorjauksen käyttämättä jättäminen vaikuttaisi yhtiön taloudelliseen asemaan.

Edellä 2 §:n 1 momentin 3 kohdassa ja 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa kuvauksissa on oltava maininta siitä, käyttääkö yhtiö 10 luvun 8 a §:ssä tarkoitettua volatiliteettikorjausta, ja jos volatiliteettikorjausta käytetään, yhtiön on julkistettava seuraavat tiedot:

1) määrällinen arvio siitä, miten volatiliteettikorjauksen käyttämättä jättäminen vaikuttaisi yhtiön taloudelliseen asemaan;

2) kunkin asianomaisen valuutan, tai soveltuvin osin maan, osalta 10 luvun 8 a §:n mukaisesti laskettu volatiliteettikorjaus ja vastaavat vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaat estimaatit.

4 b §

Korkokäyrää koskevien tietojen julkistaminen

Vakuutusyhtiön on 1 §:n 1 momentissa tarkoitettussa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa esitettävä vaikutukset, jotka aiheutuvat siitä, että 10 luvun 2 §:ssä tarkoitettua vastuuvälän laskemisessa vakuutusyhtiö käyttää asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää ilman vastaavuus- ja volatiliteettikorjausta, joka on määritelty korkokäyrään liittyvää vaiheistumekanismia soveltamatta, sen sijaan, että vakuutusyhtiö käyttäisi asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää ilman vastaavuus- ja volatiliteettikorjausta, joka on määritelty soveltaen korkokäyrää koskevaa vaiheistumekanismia.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta tietyn valuutan osalta seuraavissa tilanteissa:

1) kyseisen valuutan määräisten vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osuus kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista on enintään 5 prosenttia; ja

2) kyseisen valuutan määräisiin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osalta niiden tulevaisuuden kassavirtojen osuus, joissa maturiteeteissa asiaankuuluvaa riskitön korkokäyrä on ekstrapoloitu kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista, on enintään 10 prosenttia.

Jos vakuutusyhtiö soveltaa 10 luvun 7 a §:ssä tarkoitettua korkokäyrän vaiheistumekanismia, yhtiön on tämän luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettussa markkinoiden ammatillisille tarkoitetuista tiedoista koostuvassa osassa julkistettava se, että yhtiö soveltaa

vaiheistusmekanismia, ja määrällinen arvio vaiheistusmekanismin soveltamatta jättämisen vaikutuksesta yhtiön taloudelliseen asemaan.

Jos vakuutusyhtiö soveltaa 10 luvun 7 a §:ssä tarkoitettua korkokäyrän vaiheistusmekanismia ja vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 11 tai 12 §:ssä tarkoitettua korjausta tai vähennystä, sen on julkistettava tämän luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettussa markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvassa osassa minkälainen yhteisvaikutus vaiheistus- ja siirtymätoimenpiteiden soveltamatta jättämisellä olisi yhtiön taloudelliseen asemaan.

4 c §

Korkoalariskiosioon liittyvän vaiheistuksen julkistaminen

Jos vakuutusyhtiön on komission asetuksen mukaan käytettävä 11 luvun 12 §:n 2 momentissa tarkoitettuun korkoriskiin liittyvää vaiheistusta, yhtiön on julkistettava tieto siitä 2 §:n 2 momentissa tarkoitettussa markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvassa osassa. Lisäksi yhtiön on julkistettava määrällinen arvio siitä, millainen vaikutus vaiheistuksen soveltamatta jättämisellä olisi yhtiön taloudelliseen asemaan.

5 §

Julkistamista koskevat poikkeukset

Lukuun ottamatta 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa ja 2 momentin 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja tietoja vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan suostumuksella jättää tietoja julkistamatta. Finanssivalvonnan on sallittava tietojen julkistamatta jättäminen, jos tässä luvussa tarkoitettujen tietojen julkistaminen antaisi toisille vakuutusyhtiöille merkittävän kilpailuedun tai jos kyse on salassapitovelvollisuuden alaisista tiedoista.

Edellä 1 §:n 1 momentissa säädetystä poiketen, jälleenvakuutusyhtiön ei tarvitse julkistaa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitettua osaa.

Edellä 2 §:n 2 momentissa säädetystä poiketen, pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön on julkistettava vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen markkinoiden ammattilaisille tarkoitettussa osassa ainoastaan komission Solvenssi II -direktiivin 56 artiklan nojalla antamissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa tarkoitettuja määrällisiä tietoja edellyttäen, että pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö julkistaa kolmen vuoden välein täydellisen vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen, joka sisältää kaikki tämän luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuja tietoja.

5 a §

Vakuutuskytkösyhtiön julkistamista koskevat poikkeukset

Edellä 2 §:ssä säädetystä poiketen, vakuutuskytkösyhtiön ei tarvitse julkistaa mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettuja vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitettua osaa, ja mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettuun markkinoiden ammattilaisille tarkoitettuun osaan on sisällytettävä ainoastaan komission Solvenssi II -direktiivin 56 artiklan nojalla antamissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa tarkoitettuja määrällisiä tietoja, jos vakuutuskytkösyhtiö täyttää seuraavat edellytykset:

1) yhtiön vakuutetut henkilöt ja edunsaajat ovat oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutuskytkösyhtiö kuuluu, tai luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutus sopimusten piiriin, ja liiketoiminta, joka kattaa sellaiset luonnolliset henkilöt, jotka voivat kuulua ryhmän vakuutus sopimusten piiriin, on alle 5 prosenttia vakavaraisuuslaskennan vastuuvelasta;

2) yhtiön vakuutusveloitteet eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista; ja

3) jos yhtiö on jälleenvakuutuskytkösyhtiö:

a) emoyritykselle tai mille tahansa ryhmään kuuluvalla yritykselle annetut voimassa olevat lainat ja konsernitilijärjestelyt, eivät ylitä 20:ta prosenttia yhtiön varojen kokonaismäärästä; sekä

b) vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan bruttomäärästä aiheutuva enimmäistappio voidaan arvioida deterministisesti käyttämättä stokastisia menetelmiä.

5 b §

Määräaikojen pidentäminen poikkeuksellisissa olosuhteissa

Poikkeuksellisen terveysuhan, luonnonkatastrofin tai muun äärimmäisen tapahtuman ollessa kyseessä Finanssivalvonta voi pyytää Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista arvioimaan, vaikuttaako tällainen tapahtuma olennaisesti vakuutusyhtiöiden toimintamahdollisuuksiin ja estääkö se niitä toimittamasta tietoja 1 §:n 1 momentissa säädetyissä määräajoissa.

Edellä 1 momentissa tarkoitetusta määräaikojen pidentämisestä säädetään Solvenssi II -direktiivin 304 e artiklan 2 kohdan nojalla annetulla komission delegoidulla asetuksella.

10 luku

Varojen ja velkojen arvostaminen ja vastuovelka vakavaraisuuslaskennassa

7 §

Korkokäyrä

Parhaan estimaatin laskennan korkokäyränä käytetään komission asetuksen I osaston III luvun 4 jaksossa tarkoitettua Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkaisemaa asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää. Tätä korkokäyrää voidaan mukauttaa tämän luvun 8 §:ssä tarkoitettulla vastaavuuskorjauksella tai se voi olla mukautettu 8 a §:ssä tarkoitettulla volatilitteettikorjauksella.

Jos Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on julkaissut ja Euroopan komissio vahvistanut laskennassa käytettävälle valuutalle riskittömän korkokäyrän, vakuutusyhtiön on käytettävä tätä korkokäyrää. Muussa tapauksessa vakuutusyhtiön tulee määritellä korkokäyrä.

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän määrittämisessä on käytettävä asiaankuuluvista rahoitusvälineistä saatuja tietoja, ja sen on oltava sopusoinnussa kyseisten tietojen kanssa. Tässä määrittämisessä otetaan huomioon asiaankuuluvat rahoitusvälineet, joiden maturiteettien osalta kyseisten rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Ensimmäisen tasoituspisteen jälkeen tulevien maturiteettien osalta asiaankuuluva riskitön korko ekstrapoloidaan 5 momentin mukaisesti.

Kunkin valuutan ensimmäinen tasoituspiste on pisin maturiteetti, jonka osalta seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) kyseisen maturiteetin rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät; ja

2) kyseisen maturiteetin tai pidemmän maturiteetin liikkeessä olevien joukkovelkakirjalainojen prosentiosuus kaikista kyseisen valuutan määräisistä liikkeessä olevista joukkovelkakirjalainoista on riittävän suuri.

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloidun osan on perustuttava termiinikorkoihin, jotka lähestyvät tasaisesti korkokäyrän päätearvoa ensimmäisessä tasoituspisteessä sovellettavasta termiinikorosta. Ekstrapoloidun termiinikoron on oltava yhtä suuri kuin likvidin termiinikoron ja korkokäyrän päätearvon painotettu keskiarvo. Likvidin termiinikoron on perustuttava pisimpiin sellaisiin maturiteetteihin liittyvään yhteen tai useampaan termiinikorkoon, joiden osalta asiaankuuluvien rahoitusvälineiden markkinoiden voidaan havaita olevan syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Jos maturiteetti on vähintään 40 vuotta ensimmäisen tasoituspisteen jälkeen, korkokäyrän päätearvon painotuksen on oltava vähintään 77,5 prosenttia.

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloidussa osassa on otettava huomioon tiedot muista rahoitusvälineistä kuin joukkovelkakirjalainoista, jos kyseisten rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät.

Lisäksi riskittömän korkokäyrän ekstrapoloinnista säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 4 jaksossa.

7 a §

Korkokäyrän vaiheistusmekanismi

Finanssivalvonnan ennalta antamalla luvalla vakuutusyhtiö voi käyttää tämän luvun 7 §:ssä tarkoitettuun korkokäyrään liittyvää vaiheistusmekanismia, jossa:

1) parametrit, joilla määritetään, kuinka nopeasti termiinikorot lähestyvät ekstrapolaatiossa korkokäyrän päätearvoa, asetetaan tämän lain voimaantulopäivänä siten, että riskitön korkokäyrä on riittävän samanlainen kuin kyseisen päivän riskitön korkokäyrä, joka on määritetty tämän lain voimaantuloa edeltävänä päivänä sovellettavien ekstrapolointia koskevien sääntöjen mukaisesti; ja

2) näitä parametrejä pienennetään lineaarisesti kunkin kalenterivuoden alussa siten, että ekstrapolaation lopullisia parametrejä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2032.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vaiheistusmekanismi ei saa vaikuttaa rahoitusmarkkinoiden syvyyden, likviditeetin ja läpinäkyvyyden arviointiin eikä tämän luvun 7 §:n 4 momentissa tarkoitettuun ensimmäiseen tasoituspisteeseen.

8 §

Vastaavuuskorjauksen käyttäminen

Vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan ennalta antamalla suostumuksella käyttää vastaavuuskorjausta korkokäyrään laskiessaan käyttämisen edellytykset täyttäviin vakuutusvelvoitteisiin liittyvää 6 §:ssä tarkoitettua parasta estimaattia. Vakuutusyhtiö, joka käyttää vastaavuuskorjausta, ei saa palata menetelmään, johon ei sisälly vastaavuuskorjausta, niin kauan kuin vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytykset täyttyvät. Jos vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytykset eivät täyty, vakuutusyhtiön on viipymättä ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden täyttämiseksi. Jos vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytykset ovat jääneet täyttymättä yli kaksi kuukautta päivämäärästä, jona vakuutusyhtiö ei enää täyttänyt ehtoja, vakuutusyhtiön on lakattava käyttämästä vastaavuuskorjausta. Vakuutusyhtiö saa Finanssivalvonnan suostumuksella käyttää vastaavuuskorjausta uudelleen aikaisintaan kahden vuoden kuluttua siitä, kun vakuutusyhtiö lakkasi käyttämästä vastaavuuskorjausta.

Lisäksi oletuksista, menetelmistä ja tarvittavista parametreista vastaavuuskorjauksen laskemiseksi säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 4 jakson 4 alajaksossa.

8 a §

Volatiliteettikorjauksen käyttäminen

Laskiessaan 6 §:ssä tarkoitettua parasta estimaattia vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan ennalta antamalla luvalla käyttää 7 §:ssä tarkoitettuun korkokäyrään kunkin valuutan osalta volatiliteettikorjausta, jos:

1) tietyn valuutan volatiliteettikorjausta käytetään yhtiön kaikkiin sellaisiin kyseisen valuutan määräisiin vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteisiin, joissa kyseisten velvoitteiden parhaan estimaatin laskennassa käytetty asiaankuuluva riskitön korkokäyrä ei sisällä vastaavuuskorjausta; ja

2) yhtiö osoittaa Finanssivalvonnalle, että sillä on käytössä asianmukaiset menettelyt volatiliteettikorjauksen laskemiseksi.

Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä lopettamaan 1 momentissa tarkoitettua volatiliteettikorjauksen käyttämisen, jos yhtiö ei enää täytä mainitun momentin mukaisia Finanssivalvonnan suostumuksen edellytyksiä. Kun yhtiö täyttää taas kyseiset edellytykset, se voi hakea Finanssivalvonnalta uudestaan 1 momentissa tarkoitettua lupaa.

10 §

Riskimarginaali

Riskimarginaali lasketaan määrittämällä pääomakustannus, joka vastaa vakuutus sopimuksista niiden kestoaikana aiheutuvien velvoitteiden täyttämiseen vaadittavaa 11 luvun 2 §:ssä tarkoitettua vakavaraisuuspääomavaatimusta ajallisesti mukautettuna. Vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukautus koostuu eksponentiaalisesta ja aikasidonnaisesta tekijästä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua pääomakustannusta laskettaessa käytettävä pääomakustannuksen taso on 4,75 prosenttia.

Jos vakuutus- ja jälleenvakuutus sopimuksiin sisältyy rahoitusoptioita ja taloudellisia takuita, parhaan estimaatin laskennassa käytetyissä menetelmissä on otettava asianmukaisesti huomioon, että kyseisistä sopimuksista johtuvien kassavirtojen nykyarvo voi riippua tulevien tapahtumien ja tulevan kehityksen odotetusta tuloksesta ja siitä, miten toteutunut tulos mahdollisesti poikkeaa odotetusta tuloksesta tietyissä skenaarioissa.

Edellä 4 momentissa säädetystä poiketen, pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt, sekä yhtiöt, jotka ovat saaneet 2 a luvun 14 §:ssä tarkoitettua hyväksynnän Finanssivalvonnalta, voivat käyttää parhaan estimaatin laskennassa turvaavaa determinististä arvostusta niiden henkivakuutusvelvoitteiden osalta, joihin liittyy sellaisia optioita ja takuita, joita ei pidetä olennaisina.

11 §

Poikkeukset parhaan estimaatin ja riskimarginaalin laskennassa

Lisäksi tapauskohtaisten menetelmien käyttämisestä vastuuvelan arvioimiseksi säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 2 jaksossa ja yksinkertaistettujen menetelmien käyttämisestä ja niiden edellytyksistä I osaston III luvun 6 jaksossa.

15 §

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksenantovaltuudet

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä:

- 1) vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytyksistä ja laskemisesta; ja
- 2) volatilitteettikorjauksen laskemisesta.

11 luku

Pääomavaatimukset

8 §

Perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskeminen

Perusvakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan Solvenssi II -direktiivin liitteessä IV olevan kaavan mukaisesti. Lisäksi perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennasta, riskiosioista, vakuutusvelvoitteiden sijoittamisesta riskiosioihin ja riskiosioiden pääomavaatimusten yhdistämisestä sekä eräistä yksinkertaistetuista menettelyistä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 1 jaksossa.

12 §

Markkinariskiosio

Markkinariskiosiossa otetaan huomioon riski, joka liittyy vakuutusyhtiön varojen ja velkojen arvoihin vaikuttavien rahoitusvälineiden markkinahintojen tasoon ja vaihteluun, sekä varojen ja velkojen rakenteellinen yhteensopimattomuus erityisesti niiden kestoajan osalta.

Markkinariskiosiossa otetaan huomioon varojen, velkojen ja rahoitusvälineiden arvojen herkkyyks ainakin seuraavissa alariskiosioissa:

- 1) korkoriski;
- 2) osakeriski;
- 3) kiinteistöriski;
- 4) korkomarginaaliriski;
- 5) valuuttariski;
- 6) markkinariskikeskittymät.

Standardikaavan mukaiseen osakeriskin pääomavaatimukseen tehty symmetrinen mukautus, jolla katetaan osakkeiden hintatason muutoksiin liittyvä riski, ei saa johtaa siihen, että noudatetaan osakepääomavaatimusta, joka on yli 13 prosenttiyksikköä pienempi tai suurempi kuin standardikaavan mukaiseen osakeriskin pääomavaatimus.

Laskettaessa 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettua korkomarginaaliriskistä johtuvaa pääomavaatimusta komission asetuksen I osaston V luvun 5 jakson 5 alajakson mukaisesti tai laskettaessa tämän pykälän 2 momentin 6 kohdassa tarkoitettua markkinariskikeskittymistä johtuvaa pääomavaatimusta komission asetuksen I osaston V luvun 5 jakson 6 alajakson mukaisesti käytetään ennen 1 päivää tammikuuta 2023 syntyneisiin Euroopan unionin jäsenvaltion hallitukselta tai keskuspankilta muun kuin kyseisen maan valuutassa olevien saamisten kohdalla samoja parametreja kuin laskettaessa saamia kyseisen maan omassa valuutassa. Tätä momenttia sovelletaan myös 26 luvussa tarkoitettuun vakuutusyrittäjäryhmään.

Lisäksi osakeriskin pääomavaatimuksen symmetrisestä mukautuksesta, markkinariskiosion alariskiosioista, alariskiosioihin liittyvien pääomavaatimusten laskennasta ja

pääomavaatimusten yhdistämisestä sekä kryptovarojen markkinoista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 ja direktiivien 2013/36/EU ja (EU) 2019/1937 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1114 3 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa tarkoitetun kryptovaran aiheuttamasta riskistä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 5 jaksossa.

12 a §

Pitkäaikaiset osakesijoitukset

Vakuutusyhtiö voi soveltaa pitkään hallussa pidettävien osakesijoitusten erityiseen alajoukkoon 12 b §:ää pääomavaatimuksesta, jos vakuutusyhtiö pystyy osoittamaan Finanssivalvonnalle, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) osakesijoitusten alajoukko on selkeästi yksilöity ja sitä hallinnoidaan erillään muista yhtiön toiminnoista;

2) kullekin pitkäaikaisten osakesijoitusten salkulle laaditaan pitkän aikavälin salkunhoitoperiaatteet, jotka yhtiön hallitus hyväksyy ja jotka kuvastavat yhtiön sitoumusta pitää osakesijoitusten alajoukossa oman pääoman ehtoisia kokonaisvastuita keskimäärin yli viisi vuotta;

3) osakesijoitusten alajoukko koostuu ainoastaan ETA-valtioissa tai Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) jäsenmaissa listatuista osakkeista tai sellaisten yritysten listaamattomista osakkeista, joiden päätoimipaikat ovat ETA-valtiossa tai OECD:n jäsenmaissa;

4) vakuutusyhtiö kykenee jatkuvasti ja myös stressiolosuhteissa välttämään alajoukkoon kuuluvien pääomasijoitusten pakkomyynnin viiden vuoden ajan;

5) vakuutusyhtiön riskienhallintastrategia sekä varojen ja velkojen hallinta- ja sijoituspolitiikka kuvastaa sitä, että yhtiö aikoo pitää osakesijoitusten alajoukkoa ajanjaksolla, joka on yhteensopiva 2 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen kanssa ja yhtiö pystyy täyttämään 4 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen;

6) pääomasijoitusten alajoukko on asianmukaisesti hajautettu siten, että vältetään liiallinen riippuvuus tietyistä liikkeeseenlaskijasta tai yritysyhmästä sekä liiallinen riskin kasaantuminen koko riskiprofiililtaan samanlaisten pitkäaikaisten osakesijoitusten salkussa; ja

7) pääomasijoitusten alajoukkoon ei sisälly omistusyhteyksiä.

Vakuutusyhtiön on tarkasteltava uudelleen 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetut salkunhoitoperiaatteet usein ottaen huomioon salkkujen tosiasiallinen hoito. Salkunhoitoperiaatteet on sisällytettävä 6 luvun 12 §:ssä tarkoitettuun riski- ja vakavaraisuusarvioon.

Jos osakkeet ovat eurooppalaisissa pitkäaikaissijoitusrahastoissa tai tiettyntyyppisissä yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä taikka sellaisissa vaihtoehtoisissa sijoitusrahastoissa, jotka on määritetty komission asetuksessa tai Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa, 1 momentissa säädettyjä edellytyksiä voidaan arvioida rahastojen tasolla eikä kyseisissä rahastoissa kohde-etuutena olevien omaisuuserien tasolla.

Vakuutusyhtiö, joka käsittelee osakesijoitusten alajoukkoa pitkäaikaisina osakesijoituksina 1 momentin mukaisesti, ei saa palata lähestymistapaan, johon ei sisälly pitkäaikaisia osakesijoituksia.

Jos vakuutusyhtiö, joka käsittelee osakesijoitusten alajoukkoa pitkäaikaisina osakesijoituksina, ei enää täytä 1 momentissa tarkoitettuja edellytyksiä, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta vaatimukset jälleen täyttyisivät. Kuukauden kuluessa päivästä, jona 1 momentissa säädettyjen edellytysten täyttämättä jättäminen on todettu, vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle tarvittavat tiedot toimista, joita yhtiö toteuttaa, jotta edellytykset jälleen täyttyisivät kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun edellytysten täyttämättä jättäminen todettiin

ensimmäisen kerran. Jos vakuutusyhtiö ei kykene täyttämään uudelleen edellytyksiä kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona edellytysten täyttämättä jättäminen todettiin ensimmäisen kerran, sen on lakattava luokittelemasta pääomasijoituksia tämän pykälän mukaisiksi pitkäaikaisiksi osakesijoituksiksi ainakin kahden ja puolen vuoden ajaksi, kuitenkin vähintään niin kauan kuin I momentissa säädetty edellytykset eivät täyty.

Lisäksi pitkäaikaisten osakesijoitusten edellytyksistä ja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten tyypeistä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 5 jakson 2 alajaksossa.

12 b §

Pitkäaikaisten osakesijoitusten pääomavaatimus

Pitkäaikaisten osakesijoitusten pääomavaatimus on yhtä suuri kuin oman perusvarallisuuden tappio, joka aiheutuisi pitkäaikaisina osakesijoituksina käsiteltävien sijoitusten välittömästi 22 prosentin arvonalentumisesta.

13 §

Vastapuoliriskiosio

Lisäksi vastapuoliriskiosioon liittyvän pääomavaatimuksen laskennasta sekä kryptovarojen aiheuttamasta riskistä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 6 jaksossa.

15 §

Vaimennusvaikutus

Vaimennusvaikutuksella tarkoitetaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa huomioon otetuista riskeistä johtuvien odottamattomien tappioiden mahdollista korvautumista 10 luvussa tarkoitetun vastuuvelan tai laskennallisten verojen tai niiden molempien samanaikaisella vähenemisellä.

16 §

Riskiosion yksinkertaistettu laskeminen

Vakuutusyhtiö voi laskea yhden tai useamman 8 §:ssä tarkoitetun riskiosion tai alariskiosion pääomavaatimuksen Euroopan komission määrittelemällä yksinkertaistetulla standardikaavalla, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) yhtiöön kohdistuvien riskien laatu ja laajuus oikeuttavat yksinkertaistetun laskennan käytön;

2) standardoidun laskennan vaatiminen olisi kohtuutonta yhtiön kannalta; ja

3) yksinkertaistetun laskennan mukainen vakavaraisuuspääomavaatimus ei olennaisesti alita vakavaraisuuspääomavaatimusta, joka on saatu soveltamatta yksinkertaistettua laskentaa.

Pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt voivat lisäksi käyttää riskiosiossa tai alariskiosiossa yksinkertaistettua laskentaa, jos ne voivat osoittaa Finanssivalvonnalle ainakin joka viides vuosi, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) kukin yksittäisen sellaisen riskiosion tai alariskiosion pääomavaatimus, jossa yksinkertaistettua laskentaa aiotaan käyttää, vastaa ilman yksinkertaistamista alle kahta prosenttia perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta;

2) kaikkien niiden riskiosioiden tai alariskiosioiden pääomavaatimusten summa, joissa yksinkertaistettua laskentaa aiotaan käyttää, vastaa ilman yksinkertaistamista alle kymmentä prosenttia perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

Jos vakuutusyhtiön yksittäisen riskiosion tai alariskiosion osuus perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta on enintään viisi prosenttia, yhtiö voi käyttää yksinkertaistettua laskentaa kyseisen riskiosion tai alariskiosion osalta enintään kolmen vuoden ajan vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa, jollei 1 momentista tai 5 §:stä muuta johdu. Tällöin sellaisten riskiosioiden tai alariskiosioiden, joihin yksinkertaistettua laskentaa sovelletaan, osuuksien yhteismäärä perusvakavaraisuusvaatimuksesta saa olla korkeintaan kymmenen prosenttia.

Laskettaessa 3 momentin mukaisesti riskiosion tai alariskiosion pääomavaatimuksen osuutta perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta käytetään sitä pääomavaatimusta, joka saatiin, kun riskiosio tai alariskiosio viimeksi laskettiin ilman yksinkertaistettua laskentaa.

Siitä, miten, millä ehdoilla ja mihin riskiosioihin yksinkertaistettua laskentaa voidaan käyttää, säädetään lisäksi komission asetuksen I osaston III luvun 6 jaksossa ja I osaston V luvun I jakson 6 alajaksossa.

25 §

Kalibrointivaatimukset

Vakuutusyhtiö voi ottaa sisäisessä mallissaan huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutuksen 10 luvun 8 a §:ssä tarkoitettuun volatiliteettikorjaukseen, jos:

1) menetelmässä, jolla otetaan huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutus jonkin valuutan volatiliteettikorjaukseen, ei oteta huomioon riskikorjatun marginaalin yhtiökohtaista korjausta eikä euron osalta volatiliteettikorjauksen mahdollista makrotason volatiliteettikorjaukseen perustuvaa korottamista; ja

2) vakavaraisuuspääomavaatimus ei ole pienempi kuin kumpikaan seuraavista:

a) nimellinen vakavaraisuuspääomavaatimus, joka lasketaan kuten vakavaraisuuspääomavaatimus, kuitenkin niin, että luottomarginaalin muutosten vaikutus volatiliteettikorjaukseen otetaan huomioon sen metodiikan menetelmien mukaisesti, joita Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen käyttää volatiliteettikorjauksen laskennassa käytetyn riskikorjatun marginaalia koskevien teknisten tietojen julkaisemisessa;

b) nimellinen vakavaraisuuspääomavaatimus, joka lasketaan a alakohdan mukaisesti, kuitenkin niin, että volatiliteettikorjauksen laskennassa käytetyn riskikorjatun marginaalin määrittelyssä käytetyn valuutan edustava salkku määritetään niiden omaisuuserien perusteella, joihin vakuutusyhtiö sijoittaa, eikä kaikkien niiden vakuutusyhtiöiden omaisuuserien perusteella, joilla on kyseisen valuutan määräisiä vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteita.

Edellä 3 momentin 2 kohtaa sovellettaessa tietyn valuutan edustavan salkun määrittäminen perustuu yhtiön kyseisen valuutan määräisiin omaisuuseriin, joita käytetään kyseisen valuutan määräisten vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin kattamiseen.

30 §

Arvio standardikaavan mukaisesta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta

Sisäistä mallia käyttävän vakuutusyhtiön on esitettävä Finanssivalvonnalle arvio standardikaavan mukaisesti lasketusta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta kahden vuoden välein taikka useammin, jos Finanssivalvonta sitä perustellusta syystä vaatii.

12 luku

Oma varallisuus vakavaraisuuslaskennassa

10 §

Eräiden oman varallisuuden erien luokittelu

Jollei 7–9 §:stä muuta johdu:

3) mahdolliset tulevat lisämaksut, joita sellaiset laivanvarustajien keskinäiset vahinkovakuutusyhtiöt, joiden maksut voivat vaihdella ja jotka vakuuttavat vain vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin 6, 12 tai 17 kuuluvia riskejä, voivat vaatia vakuutuksenottajaisakkailta maksettaviksi seuraavien 12 kuukauden aikana, on sijoitettava luokkaan 2.

12 a §

Poikkeus vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta tehtävistä omistusosuuksien vähennyksistä

Komission asetuksessa säädetystä vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta tehtävistä omistusosuuksien vähennyksistä poiketen, Finanssivalvonta voi 2 §:ssä tarkoitetun oman perusvarallisuuden määrittämiseksi sallia, että vakuutusyhtiö ei vähennä siitä sillä luotto- tai rahoituslaitokseen olevan omistusyhteytensä arvoa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) jokin seuraavista tilanteista soveltuu vakuutusyhtiöön:

a) luotto- tai rahoituslaitos ja vakuutusyhtiö kuuluvat samaan 26 luvun 2 §:ssä tarkoitettuun ryhmään, johon sovelletaan mainitun luvun 3 §:ää ryhmävalvonnasta, eikä sidosyrityksenä olevaan luotto- tai rahoituslaitokseen sovelleta mainitun luvun 24 d §:ssä tarkoitettua vähennystä; tai

b) Finanssivalvonta vaatii, että vakuutusyhtiöt soveltavat teknisiä laskentamenetelmiä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 20 §:n 5 momentin nojalla annettujen säännösten mukaisesti tai sallivat vakuutusyhtiöiden soveltaa näitä teknisiä laskentamenetelmiä, ja luotto- tai rahoituslaitokseen sovelletaan samoja mainitun lain mukaisia säännöksiä lisävalvonnasta kuin vakuutusyhtiöön;

2) Finanssivalvonta on vakuuttunut yhtenäisen johtamisen, riskienhallinnan ja sisäisen valvonnan tasosta 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa ryhmävalvonnassa tai 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua lisävalvontaa koskevien säännösten soveltamisalaan kuuluvien yritysten osalta; ja

3) luotto- tai rahoituslaitokseen oleva omistusyhteys on luonteeltaan komission asetuksen 171 artiklassa tarkoitettu strateginen osakesijoitus.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja vakuutusyhtiöllä luotto- ja rahoituslaitoksiin olevia omistusyhteyksiä ovat:

1) omistusyhteydet, jotka vakuutusyhtiöllä on:

a) luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuihin luottolaitoksiin ja 26 alakohdassa tarkoitettuihin rahoituslaitoksiin; ja

b) sijoituspalvelulain 1 luvun 13 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin sijoituspalveluyrityksiin; sekä

2) luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 52 artiklassa tarkoitetut ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentit ja mainitun asetuksen 63 artiklassa tarkoitetut toissijaisen pääoman (T2) instrumentit sekä sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2033, jäljempänä *sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetus*, 9 artiklassa tarkoitetut ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentit, joita vakuutusyhtiöllä on tämän momentin 1 kohdassa tarkoitetuissa laitoksissa, joihin niillä on omistusyhteys.

19 luku

Sulautuminen ja vähemmistöosakkeiden lunastaminen

6 §

Finanssivalvonnan kuulutus vakuutusvelkojille

Jollei Finanssivalvonta katso, että hakemus on ilman lisäselvityksiä hylättävä, sen on kuulutettava sulautumista koskevasta hakemuksesta Finanssivalvonnan verkkosivuilla. Kuulutuksessa on kehotettava niitä sulautuvan yhtiön vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne Finanssivalvonnalle sen määräämässä ajassa, joka saa olla vähintään kuukausi ja enintään kaksi kuukautta.

Kuulutus on annettava myös vastaanottavan yhtiön vakuutusvelkojille, jos sulautuminen on 3 §:ssä tarkoitetun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan yhtiön velkojen maksun.

Finanssivalvonnan on veloitettava sulautuva yhtiö viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä sulautuvan yhtiön kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin Finanssivalvonta tarvittaessa erikseen määrää.

20 luku

Vakuutusosakeyhtiön jakautuminen

6 §

Finanssivalvonnan kuulutus vakuutusvelkojille

Jollei Finanssivalvonta katso, että hakemus on ilman lisäselvityksiä hylättävä, sen on kuulutettava jakautumista koskevasta hakemuksesta Finanssivalvonnan verkkosivuilla. Kuulutuksessa on kehotettava niitä jakautuvan yhtiön vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne Finanssivalvonnalle sen määräämässä ajassa, joka saa olla vähintään kuukausi ja enintään kaksi kuukautta.

Finanssivalvonnan on veloitettava jakautuva yhtiö viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä jakautuvan yhtiön kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin Finanssivalvonta tarvittaessa erikseen määrää.

20 a luku

Kotipaikan siirto

5 §

Finanssivalvonnan kuulutus vakuutusvelkojille

Jollei Finanssivalvonta katso, että hakemus on ilman lisäselvityksiä hylättävä, sen on kuulutettava kotipaikan siirtoa koskevasta hakemuksesta Finanssivalvonnan verkkosivuilla. Kuulutuksessa on kehoitettava niitä siirtyvän yhtiön vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne Finanssivalvonnalle sen määräämässä ajassa, joka saa olla vähintään kuukausi ja enintään kaksi kuukautta.

21 luku

Vakuutuskannan luovuttaminen

5 §

Finanssivalvonnan kuulutus vakuutusvelkojille

Jollei Finanssivalvonta katso, että hakemus on ilman lisäselvityksiä hylättävä, sen on kuulutettava vakuutuskannan luovuttamista koskevasta hakemuksesta Finanssivalvonnan verkkosivuilla. Kuulutuksessa on kehoitettava niitä luovutettavaan vakuutuskantaan kuuluvien vakuutusten vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne Finanssivalvonnalle sen määräämässä ajassa, joka saa olla vähintään kuukausi ja enintään kaksi kuukautta.

Kuulutus on annettava myös muille luovuttavan yhtiön vakuutusvelkojille, jos vakuutuskannan luovuttaminen on 3 §:ssä tarkoitetun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan luovuttavan yhtiön velkojen maksun. Kuulutus on annettava myös vastaanottavan yhtiön vakuutusvelkojille, jos vakuutuskannan luovuttaminen on mainitun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan vastaanottavan yhtiön velkojen maksun.

Finanssivalvonnan on velvoitettava luovuttava yhtiö viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä luovuttavan yhtiön kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin Finanssivalvonta tarvittaessa erikseen määrää.

22 luku

Yhtiömuodon muuttaminen

5 §

Finanssivalvonnan kuulutus vakuutusvelkojille

Jollei Finanssivalvonta katso, että hakemus on ilman lisäselvityksiä hylättävä, sen on kuulutettava 4 §:ssä tarkoitetusta hakemuksesta Finanssivalvonnan verkkosivuilla. Kuulutuksessa on kehoitettava niitä vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne Finanssivalvonnalle sen määräämässä ajassa, joka saa olla vähintään kuukausi ja enintään kaksi kuukautta. Finanssivalvonnan on velvoitettava yhtiö viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä hakijan kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin Finanssivalvonta tarvittaessa määrää.

25 luku

Vakuutusyhtiön ja vakuutusomistusyhteisön valvonta

1 §

Finanssivalvonnan valvontatehtävät

Finanssivalvonnan tehtävänä on valvoa erityisesti, että vakuutusyhtiö täyttää vaatimukset, jotka koskevat:

1) 6 luvussa tarkoitettua johtoa, hallintojärjestelmää, riski- ja vakavaraisuusarviota, kestävyysriskien hallintaa, aktuaaritoimintoa ja vastuullista vakuutusmatemaattikkoa sekä sijoittamista;

Finanssivalvonnan tehtävänä on arvioida myös vakuutusyhtiön kykyä selviytyä yhtiön taloudelliseen tilanteeseen vaikuttavista epäedullisista muutoksista ja menetelmiä, joilla yhtiö varautuu tällaisiin tilanteisiin, sekä yhtiön maksuvalmiutta. Lisäksi Finanssivalvonta valvoo vakuutusyhtiöiden markkinointia ja sopimusehtojen käyttöä.

3 §

Finanssivalvonnalle toimitettavat tiedot

Sen lisäksi, mitä Finanssivalvonnasta annetun lain 18 §:n 1 momentissa säädetään, vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot tämän lain 6 luvussa tarkoitetuista yhtiön johdosta, hallintojärjestelmästä ja vastuullisesta vakuutusmatemaatikosta ja sijoittamisesta, 10–12 luvussa tarkoitetuista yhtiön käyttämistä arvostusperiaatteista sekä yhtiön taloudellisesta asemasta. Toimitettavista tiedoista on käytävä ilmi vakuutusyhtiön liiketoiminnan laatu ja laajuus sekä siihen liittyvät riskit. Tietojen on oltava vertailukelpoisia ja johdonmukaisia eri aikoina. Tiedot on esitettävä johdonmukaisessa ja helposti ymmärrettävässä muodossa. Vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle tässä momentissa tarkoitettut tiedot vuosittain 16 viikon kuluessa yhtiön tilikauden päättymisestä. Lisäksi vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle tässä momentissa tarkoitettut tiedot neljännesvuosittain viimeistään viiden viikon kuluttua kunkin vuosineljänneksen päättymisestä. Vakuutusyhtiöllä on oltava asianmukaiset järjestelmät sekä yhtiön hallituksen hyväksymät kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat, joita se käyttää ja noudattaa sen varmistamiseksi, että toimitettavat tiedot ovat jatkuvasti asianmukaisia.

Vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle 6 luvun 12 §:ssä tarkoitettujen riski- ja vakavaraisuusarvion tulokset sekä mainitun luvun 10 b §:ssä tarkoitettu maksuvalmiusriskin hallintaa koskeva suunnitelma tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettujen valvonnan kannalta tarpeellisten tietojen yhteydessä. Vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle hallituksen hyväksymä riski- ja vakavaraisuusarvio kahden viikon kuluessa sen valmistumisesta.

Lisäksi tietojen julkistamisesta, olennaisuudesta, julkistamatta jättämisestä, valvontaa varten annettavista tiedoista, julkistamisen tavoista ja tietojen päivittämisestä säädetään komission asetuksen I osaston XII ja XIII luvussa.

3 a §

Säännöllinen valvontaraportti

Vakuutusyhtiön on joka kolmas vuosi toimitettava Finanssivalvonnalle säännöllinen valvontaraportti, joka sisältää tiedot vakuutusyhtiön liiketoiminnasta ja tuloksesta,

hallintojärjestelmästä, riskiprofiilista, 10 luvussa tarkoitettusta arvostamisesta sekä pääomanhallinnasta.

Säännöllinen valvontaraportti on toimitettava viimeistään 18 viikon kuluttua vakuutusyhtiön tilikauden päättymisestä.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen, Finanssivalvonta voi vaatia muita vakuutusyhtiöitä kuin pieniä ja ei-monimutkaisia vakuutusyhtiötä toimittamaan säännöllisen valvontaraportin useammin kuin joka kolmas vuosi.

Jos Finanssivalvonta päättää, että kaikkien vakuutusyhtiöiden paitsi pienten ja ei-monimutkaisten on 2 momentin mukaisesti toimitettava raportti useammin kuin joka kolmas vuosi, vakuutusyhtiö voi hakea Finanssivalvonnalta 2 a luvun 14 §:n mukaista hyväksyntää raportin toimittamiselle joka kolmas vuosi.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen, Finanssivalvonta voi päättää, että pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö voi toimittaa säännöllisen valvontaraportin harvemmin kuin joka kolmas vuosi, kuitenkin vähintään joka viides vuosi.

3 b §

Määräaikojen pidentäminen poikkeuksellisissa olosuhteissa

Poikkeuksellisen terveystilanteen, luonnonkatastrofin tai muun äärimmäisen tapahtuman ollessa kyseessä Finanssivalvonta voi pyytää Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista arvioimaan, vaikuttaako tällainen tapahtuma olennaisesti vakuutusyhtiöiden toimintamahdollisuuksiin ja estääkö se niitä toimittamasta tietoja 3 §:n 1 momentissa ja 3 a §:n 2 momentissa säädettyissä määräaajoissa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen määräaikojen pidentämisestä säädetään Solvenssi II -direktiivin 304 e artiklan 2 kohdan nojalla annetulla komission delegoidulla asetuksella.

4 §

Pääomavaatimuksen korottaminen

Finanssivalvonta voi päättää korottaa vakuutusyhtiön 11 luvun 2 §:n mukaista vakavaraisuuspääomavaatimusta seuraavissa poikkeustilanteissa:

4) vakuutusyhtiön hallintojärjestelmä eroaa merkittävästi 6 luvussa säädetystä ja nämä erot estävät yhtiötä tunnistamasta, mittaamasta, seuraamasta ja hallinnoimasta asianmukaisesti siihen kohdistuvia riskejä ja ilmoittamasta niistä ja muiden toimenpiteiden toteuttaminen ei todennäköisesti korjaisi puutteita määräajassa;

5) vakuutusyhtiö soveltaa vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 11 §:ssä tarkoitettua henkivakuutuksen korkokäyrän korjausta edellyttäen, että vakuutusyhtiö ei täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimusta soveltamatta korjausta, eikä se ole toimittanut Finanssivalvonnalle mainitun pykälän 7 momentissa tarkoitettua suunnitelmaa tai 8 momentissa tarkoitettua vuosittaista kertomusta;

6) vakuutusyhtiö soveltaa vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 12 §:ssä tarkoitettua vakavaraisuuslaskennan vastuuvulkaa koskevaa siirtymäkauden vähennystä edellyttäen, että vakuutusyhtiö ei täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimusta soveltamatta vähennystä, eikä se ole toimittanut Finanssivalvonnalle mainitun pykälän 7 momentissa tarkoitettua suunnitelmaa tai 8 momentissa tarkoitettua vuosittaista kertomusta.

Pääomavaatimuksen korotus on laskettava 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa 11 luvun 2 §:n 2 momentin mukaisesti. Pääomavaatimuksen korotus on tämän pykälän 1 momentin 3–6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa oltava oikeassa suhteessa niistä

puutteista johtuviin olennaisiin riskeihin, joiden johdosta Finanssivalvonta on päättänyt korottaa pääomavaatimusta.

5 a §

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jääminen korkokäyrää koskevaa vaiheistusmekanismia käyttäessä

Jos vakuutusyhtiö huomaa, että se ei täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta käyttämättä 10 luvun 7 a §:ssä tarkoitettua vaiheistusmekanismia, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Kahden kuukauden kuluessa siitä, kun on havaittu, että vakavaraisuuspääomavaatimus jäisi täyttämättä, vakuutusyhtiön on laadittava suunnitelma, jossa esitetään toimenpiteet, joiden avulla vakuutusyhtiö pyrkii lisäämään 12 luvussa tarkoitettua hyväksyttävää omaa varallisuutta tai pienentämään yhtiön riskiprofiliaa, jotta vakuutusyhtiö täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen viimeistään vaiheistusmekanismin päättämispäivänä. Suunnitelmaa voidaan tarvittaessa päivittää myöhemmin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle vuosittain kertomus, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet. Kertomuksessa on myös esitettävä edistyminen tavoitteen saavuttamisessa. Jos vakuutusyhtiö on ryhtynyt sellaisiin toimenpiteisiin, joilla se pyrkii pienentämään riskiprofiliaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen alentamiseksi, nämä toimenpiteet ja edistyminen niissä on myös esitettävä kertomuksessa. Jos Finanssivalvonta toteaa, että kertomuksessa esitetyn perustella on epärealistista, että yhtiö täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen vaiheistusmekanismin päättämispäivänä, Finanssivalvonnan on peruutettava vakuutusyhtiön oikeus käyttää korkokäyrään liittyvää vaiheistusmekanismia.

6 §

Vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jääminen

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava Finanssivalvonnalle välittömästi, jos yhtiö havaitsee, ettei se enää täytä 11 luvun 4 §:ssä säädettyä vähimmäispääomavaatimusta tai että vaatimus saattaa jäädä täyttämättä seuraavan kolmen kuukauden aikana. Ilmoitus on tehtävä välittömästi riippumatta siitä, tehdäänkö havainto 11 luvun 5 §:n 1 momentissa tarkoitettuna laskemisajankohtana vai muuna ajankohtana.

Vakuutusyhtiön on toimitettava kuukauden kuluessa vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jäämisestä tai siitä, kun on havaittu, että vaatimus saattaa jäädä täyttämättä seuraavan kolmen kuukauden aikana, Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma. Rahoitussuunnitelmassa on osoitettava, että yhtiö täyttää kolmen kuukauden kuluessa pääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen tai täyttämättä jäämisen vaaran havaitsemisesta uudelleen vähimmäispääomavaatimuksen tai muuttaa riskiprofiliaan siten, että vähimmäispääomavaatimus täyttyy.

9 §

Luovutus- ja panttauskielto

Finanssivalvonta voi vakuutettujen etujen turvaamiseksi kieltää suomalaista vakuutusyhtiötä luovuttamasta tai panttaamasta omaisuuttaan, jos:

2) vakuutusyhtiö ei täytä 11 luvun 4 §:ssä säädettyä vähimmäispääomavaatimusta, ja vakuutusyhtiötä ei ole kahden kuukauden kuluessa asetettu 23 luvun 2 §:n mukaisesti selvitystilaan tai työeläkevakuutusyhtiö ei täytä työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 17 §:n 2 momentissa säädettyä vähimmäispääomavaatimusta; tai

25 §

Valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittaminen määräaikojen ollessa yhtä vuotta lyhyemmät

Säännöllisen raportointivelvollisuuden määräaikojen ollessa yhtä vuotta lyhyemmät, Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa päätöksellään rajoittaa raportointivelvollisuutta seuraavien edellytysten täytyessä:

1) tietojen antaminen olisi liian suuri rasite vakuutusyhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen nähden; ja

2) tiedot annetaan vähintään vuosittain.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu rajoitus myönnetään vain vakuutusyhtiöille, jotka edustavat yhteensä enintään 20 prosenttia jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista. Osuus vahinkovakuutusmarkkinoista lasketaan bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen perusteella ja osuus henkivakuutusmarkkinoista vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan bruttomäärän perusteella. Finanssivalvonnan on asetettava etusijalle pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt päättäessään 1 momentissa säädetystä rajoituksesta.

Finanssivalvonnan on päättäessään 1 momentissa säädetystä rajoituksesta arvioitava pienten ja ei-monimutkaisten vakuutusyhtiöiden osalta, onko tietojen toimittaminen liian suuri rasite suhteessa yhtiön riskien laatuun ja laajuuteen, ottaen huomioon vähintään yhtiön sijoituksiin kohdistuvat markkinariskit, riskikeskittymien taso, yhtiön varojen hoidon mahdolliset vaikutukset rahoitusjärjestelmän vakauteen ja yhtiön valvontatarkoituksiin annettavia tietoja varten perustetut järjestelmät ja rakenteet sekä 3 §:n 1 momentissa tarkoitettut kirjalliset toimintaperiaatteet.

Finanssivalvonnan on päättäessään 1 momentissa tarkoitettusta rajoituksesta arvioitava muun kuin pienen ja ei-monimutkaisten vakuutusyhtiön osalta, onko tietojen toimittaminen liian suuri rasite suhteessa yhtiön riskien laatuun ja laajuuteen, ottaen huomioon vähintään 3 momentissa tarkoitettut seikat sekä:

1) yhtiön vakuutusmaksujen, vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja varojen määrä;

2) yhtiön kattamien korvausten ja etuuksien volatilitaetti;

3) niiden henki- ja vahinkovakuutusluokkien kokonaismäärä, joita varten toimilupa on annettu;

4) yhtiön hallintojärjestelmän asianmukaisuus;

5) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen mukaisen oman varallisuuden määrä; sekä

6) se onko yhtiö vakuutuskytkösyhtiö, joka vakuuttaa tai jälleenvakuuttaa ainoastaan sen teollisuus- tai liikeyritysryhmän riskejä, johon se itse kuuluu.

26 §

Valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittaminen ja eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta vapauttaminen

Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa rajoittaa vakuutusyhtiön säännöllistä raportointivelvollisuutta tai vapauttaa sen eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta seuraavien edellytysten täytyessä:

- 1) tietojen antaminen olisi liian suuri rasite vakuutusyhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen nähden;
- 2) tietojen antaminen ei ole tarpeen vakuutusyhtiön tehokasta valvontaa varten;
- 3) vapautus ei heikennä Euroopan unionin asianomaisten rahoitusjärjestelmien vakautta; ja
- 4) vakuutusyhtiö pystyy antamaan tiedot tapauskohtaisesti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu rajoitus tai vapautus myönnetään vain vakuutusyhtiöille, jotka edustavat yhteensä enintään 20 prosenttia jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista. Osuus vahinkovakuutusmarkkinoista lasketaan bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen perusteella ja osuus henkivakuutusmarkkinoista vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan bruttomäärän perusteella. Finanssivalvonnan on asetettava etusijalle pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt päättäessään, voidaanko vakuutusyhtiöihin soveltaa kyseisiä helpotuksia raportointivelvollisuudesta.

Finanssivalvonnan on päättäessään 1 momentissa säädetystä rajoituksesta tai vapautuksesta arvioitava pienten ja ei-monimutkaisten vakuutusyhtiöiden osalta, onko tietojen toimittaminen liian suuri rasite suhteessa yhtiön riskien laatuun ja laajuuteen, ottaen huomioon vähintään yhtiön sijoituksiin kohdistuvat markkinariskit, riskikeskittymien taso, yhtiön varojen hoidon mahdolliset vaikutukset rahoitusjärjestelmän vakauteen ja yhtiön valvontatarkoituksiin annettavia tietoja varten perustetut järjestelmät ja rakenteet sekä 3 §:n 1 momentissa tarkoitettut kirjalliset toimintaperiaatteet.

Finanssivalvonnan on päättäessään 1 momentissa säädetystä rajoituksesta tai vapautuksesta arvioitava muun kuin pienen ja ei-monimutkaisten vakuutusyhtiön osalta, onko tietojen toimittaminen liian suuri rasite suhteessa yhtiön riskien laatuun ja laajuuteen, ottaen huomioon vähintään 3 momentin mukaiset seikat sekä seuraavat:

- 1) yhtiön vakuutusmaksujen, vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja varojen määrä;
- 2) yhtiön kattamien korvausten ja etuuksien volatilitteetti;
- 3) niiden henki- ja vahinkovakuutusluokkien kokonaismäärä, joita varten toimilupa on annettu;
- 4) yhtiön hallintojärjestelmän asianmukaisuus;
- 5) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen mukaisen oman varallisuuden määrä; sekä
- 6) se onko yhtiö vakuutuskytkösyhtiö, joka vakuuttaa tai jälleenvakuuttaa ainoastaan sen teollisuus- tai liikeyritysryhmän riskejä, johon se itse kuuluu.

26 a §

Vakuutuskytkösyhtiön vapauttaminen eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta

Vakuutuskytkösyhtiön säännöllisen raportointivelvollisuuden määräaikojen ollessa yhtä vuotta lyhyemmät, vakuutuskytkösyhtiö vapautetaan kyseisestä eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta, jos yhtiö täyttää seuraavat edellytykset:

- 1) kaikki yhtiön vakuutetut ja edunsaajat ovat:
 - a) oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutuskytkösyhtiö kuuluu; tai
 - b) luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutuslaskennan piiriin, edellyttäen, että kyseisiä luonnollisia henkilöitä koskeva liiketoiminta on alle 5 prosenttia vakavaraisuuslaskennan vastuuvelasta; ja
- 2) yhtiön vakuutusvelvoitteet sekä jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutuslaskennat eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista.

27 §

Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle toimitettavat tiedot

Finanssivalvonnan on vuosittain toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tiedot keskimääräisestä pääomavaatimuksen korotuksesta vakuutusyhtiötä kohden sekä edellisenä vuonna määrätyistä korotuksista, jotka on esitettävä prosenttiosuuksina vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

Finanssivalvonnan on vuosittain toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle erikseen niiden vakuutusyhtiöiden ja niiden ryhmien määrä, joihin sovelletaan 25 §:ssä tai 26 luvun 48 b §:ssä tarkoitettua valvontaan liittyvää säännöllistä raportointivelvollisuutta koskevaa rajoitusta, erikseen niiden vakuutusyhtiöiden ja niiden ryhmien määrä, joihin sovelletaan tämän luvun 26 §:ssä tai 26 luvun 48 b §:ssä tarkoitettua eräkohtaista raportointivelvollisuutta koskevaa vapautusta, sekä niiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja varojen määrät erikseen prosenttiosuuksina jäsenvaltion vakuutusyhtiöiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja varojen kokonaismääristä.

Lisäksi Finanssivalvonnan on vuosittain toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle:

1) vakuutusyhtiöiden kokonaislukumäärä, josta ilmenee eriteltynä pienten ja ei-monimutkaisten vakuutusyhtiöiden lukumäärä, muiden suhteuttamistoimenpiteitä käyttävien vakuutusyhtiöiden lukumäärä sekä kaikkien suhteuttamistoimenpiteiden osalta eriteltynä suhteuttamistoimenpidettä käyttävien vakuutusyhtiöiden lukumäärä; ja

2) ryhmien kokonaislukumäärä, josta ilmenee eriteltynä pienten ja ei-monimutkaisten ryhmien lukumäärä ja muiden suhteuttamistoimenpiteitä käyttävien ryhmien lukumäärä, sekä kaikkien suhteuttamistoimenpiteiden osalta eriteltynä suhteuttamistoimenpidettä käyttävien ryhmien lukumäärä.

27 a §

Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja toisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle toimitettavat tiedot

Jos Finanssivalvonta havaitsee, että suomalaisen vakuutusyhtiön taloudellinen asema heikkenee tai vakuutusyhtiö aiheuttaa kuluttajansuojaan liittyviä tai muita kehittymässä olevia riskejä, toisessa ETA-valtiossa palvelujen vapaan tarjonnan tai sijoittautumisvapauden perusteella harjoittamansa liiketoiminnan vuoksi, ja taloudellisen aseman heikentymisellä tai kehittymässä olevilla riskeillä voi olla rajat ylittäviä vaikutuksia, Finanssivalvonnan on ilmoitettava asiasta Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja asianomaisen vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaiselle.

Jos toisen ETA-valtion valvontaviranomainen pyytää Finanssivalvonnan tietoja, jotka sillä on Solvenssi II -direktiivin tai muun säädöksen perusteella oikeus pyytää, Finanssivalvonnan on annettava tiedot 20 työpäivän kuluessa kyseisen ETA-valtion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä tai muulla kyseisen ETA-valtion valvontaviranomaisen hyväksymällä kielellä. Finanssivalvonta voi pyytää määräajan pidentämistä, jos pyydyt tiedot eivät ole helposti saatavilla tai niitä on vaikea kerätä.

29 §

Toisessa ETA-valtiossa toimilupaa hakevan vakuutusyrityksen toimiluvan yhteinen arviointi

Jos toisen ETA-valtion valvontaviranomainen on kuullut Finanssivalvontaa tilanteessa, jossa toisessa valtiossa toimilupaa hakeneesta vakuutusyrityksestä tulee Suomessa toimiluvan saaneen vakuutusyhtiön tytäryhtiö tai Suomessa toimiluvan saaneen vakuutusyhtiön emoyhtiön tytäryhtiö taikka jos määräysvalta toisessa ETA-valtiossa toimilupaa hakevassa vakuutusyrityksessä siirtyy samalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle kuin Suomessa toimiluvan saaneessa vakuutusyhtiöissä, Finanssivalvonta voi pyytää toimilupaa hakevan yrityksen kotivaltion valvontaviranomaista arvioimaan yhdessä kyseisen toimilupahakemuksen.

Merkittävä rajat ylittävä toiminta

30 §

Merkittävän rajat ylittävän toiminnan tunnistaminen

Merkittävällä rajat ylittävällä toiminnalla tarkoitetaan sellaisen vakuutusyhtiön, jota ei ole luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, toisessa ETA-valtiossa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittamaa vakuutustoimintaa, joka täyttää toisen seuraavista edellytyksistä:

1) koko vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo, joka vastaa yhtiön kyseisessä ETA-valtiossa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittamaa toimintaa, on yli 15 000 000 euroa; tai

2) kyseisen ETA-valtion valvontaviranomainen pitää yhtiön sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittamaa toimintaa merkityksellisenä kyseisen ETA-valtion markkinoiden kannalta.

Jos Finanssivalvonta saa toisen ETA-valtion valvontaviranomaiselta 1 momentin 2 kohdassa tarkoitusta tilanteesta ilmoituksen ja on eri mieltä vakuutusyhtiön toisessa ETA-valtiossa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittaman toiminnan merkityksellisyydestä, Finanssivalvonnan on ilmoitettava asiasta kyseisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle kuukauden kuluessa ilmoituksesta ja perusteltava näkemyksensä.

Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion valvontaviranomainen voivat saattaa 2 momentissa tarkoitettun asian Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010, jäljempänä *Euroopan vakuutusvalvonta-asetus*, 19 artiklan mukaisesti Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää sen apua, jos Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion valvontaviranomainen eivät pääse kahdenväliseen ratkaisuun.

31 §

Merkittävään rajat ylittävään toimintaan liittyvä valvontaviranomaisten välinen tehostettu yhteistyö

Jos vakuutusyhtiö harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa toisessa ETA-valtiossa, Finanssivalvonnan on tehtävä yhteistyötä vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaisen kanssa sen arvioimiseksi, onko kyseisellä vakuutusyhtiöllä selkeä käsitys riskeistä ja hallitsee se hyvin niitä riskejä, joita se kohtaa tai saattaa kohdata vastaanottavassa ETA-valtiossa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun yhteistyön on oltava oikeassa suhteessa merkittävään rajat ylittävään toimintaan liittyviin riskeihin ja sen on katettava vähintään:

- 1) hallintojärjestelmä ja hallituksen kyky ymmärtää rajat ylittävien markkinoiden erityispiirteet, riskienhallintavälineet, sisäinen valvonta ja rajat ylittävää toimintaa koskevat säännösten noudattamista koskevat menettelyt;
- 2) ulkoistaminen ja jakelukumppanuudet;
- 3) liiketoimintastrategia ja vahinkokäsittely; ja
- 4) kuluttajansuoja.

32 §

Toisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle toimitettavat tiedot

Jos vakuutusyhtiö harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa toisessa ETA-valtiossa, Finanssivalvonnan on toimitettava vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaiselle vähintään kerran vuodessa, ja kyseisen valvontaviranomaisen pyytessä, seuraavat tiedot:

- 1) vakuutusyhtiön vakavaraisuuspääomavaatimus ja vähimmäispääomavaatimus;
- 2) vakuutusyhtiön vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävän oman varallisuuden määrät; ja
- 3) tieto mahdollisista huolenaiheista, jotka liittyvät vakuutusyhtiön vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan laskemiseen sekä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin asioihin.

Jos Finanssivalvonta havaitsee merkittävään rajat ylittävää toimintaa koskevassa valvonnassa, että vakuutusyhtiöllä on ongelmia noudattaa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä Suomessa tai vastaanottavassa ETA-valtiossa taikka olennaisia ongelmia, jotka liittyvät 31 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin asioihin ja kyseiset ongelmat vaikuttavat tai todennäköisesti vaikuttavat toiminnan harjoittamiseen vastaanottavassa ETA-valtiossa, Finanssivalvonnan on ilmoitettava tästä viipymättä vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaiselle.

Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava sen vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaiselle, jossa vakuutusyhtiö harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa, jos se havaitsee taloudellisen aseman heikkenemistä tai vaaran, että vakavaraisuuspääomavaatimus tai vähimmäispääomavaatimus jää täyttämättä seuraavan kolmen kuukauden aikana.

Jos vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomainen pyytää muita kuin 1—3 momentissa tarkoitettuja tietoja ja ne liittyvät merkittävään rajat ylittävää toimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön vakavaraisuuteen, hallintojärjestelmään tai liiketoimintamalliin, Finanssivalvonnan on toimitettava kyseiset tiedot kohtuullisessa ajassa.

33 §

Yhteinen tarkastus

Jos toisen ETA-valtion valvontaviranomainen pyytää yhteisen tarkastuksen suorittamista sellaisen vakuutusyhtiön toimitiloissa, joka harjoittaa kyseisessä ETA-valtiossa merkittävää rajat ylittävää toimintaa ja joka ei täytä tai ei todennäköisesti täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta tai vähimmäispääomavaatimusta seuraavan kolmen kuukauden aikana, Finanssivalvonnan on hyväksyttävä tai hylättävä pyyntö kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta.

Jos Finanssivalvonta hyväksyy vakuutusyhtiön toimitiloissa tehtävän yhteisen tarkastuksen, sen on pyydettävä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista osallistumaan kyseiseen tarkastukseen.

Kun yhteinen tarkastus on saatu päätökseen, Finanssivalvonnan ja asianomaisen toisen ETA-valtion valvontaviranomaisen on päätettävä yhteisistä johtopäätöksistä sekä asianmukaisista valvontatoimista kahden kuukauden kuluessa tarkastuksen päättymisestä.

Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion valvontaviranomainen voivat saattaa 3 momentissa tarkoitettua asian kahden kuukauden kuluessa kyseisessä momentissa tarkoitettua

ajan päättymisestä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti, jos Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion valvontaviranomainen eivät pääse kahdenväliseen ratkaisuun johtopäätöksistä. Asiaa ei voida saattaa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi tämän pykälän 3 momentissa tarkoitettuna kahden kuukauden määräajan päättymisen jälkeen tai sen jälkeen, kun Finanssivalvonta ja asianomainen ETA-valtion valvontaviranomainen ovat päässeet yhteisymmärrykseen yhteisistä johtopäätöksistä. Asian saattaminen Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ei estä Finanssivalvontaa käyttämästä 5, 6 ja 9 §:ssä tarkoitettuja toimivaltuuksia.

Jos 3 momentissa tarkoitettu asia on saatettu Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi 4 momentissa tarkoitettulla tavalla, Finanssivalvonnan on lykättävä vakuutusyhtiön toimitiloissa tehdyn yhteisen tarkastuksen lopullisten johtopäätösten hyväksymistä ja odotettava, kunnes Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen. Finanssivalvonnan on hyväksyttävä yhteisen tarkastuksen johtopäätökset Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Jos Finanssivalvonta kieltäytyy yhteisen tarkastuksen tekemisestä vakuutusyhtiön toimitiloissa, sen on perusteltava kieltäytyminen kirjallisesti vastaanottavan toisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle. Jos Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion valvontaviranomainen ovat eri mieltä kieltäytymisen syistä, ne voivat saattaa asian kuukauden kuluessa Finanssivalvonnan päätöksestä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti.

34 §

Yhteinen tarkastus Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen vaatimuksesta

Jos Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen vaatii Finanssivalvontaa tekemään yhteisen tarkastuksen vakuutusyhtiön toimitiloissa, koska sillä on vakavia huolia vakuutuksenottajiin kohdistuvista kielteisistä vaikutuksista muissa ETA-valtioissa ja tietoa vakuutusyhtiön vakavista puutteista, joiden korjaamiseksi Finanssivalvonta ei ole toteuttanut lainkaan tai riittävästi korjaavia toimia, Finanssivalvonnan on viipymättä käynnistettävä yhtiön toimitiloissa tehtävä tarkastus ja pyydetävä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja asianomaisia muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia osallistumaan tarkastukseen. Kyseiseen yhteiseen tarkastukseen sovelletaan 33 §:n 3, 4 ja 5 momenttia.

Yhteistoimintaforumit

35 §

Yhteistoimintaforumin perustaminen

Finanssivalvonta voi perustaa yhteistoimintaforumin sovittuaan asiasta kaikkien muiden asianomaisten ETA-valtioiden valvontaviranomaisten kanssa.

Finanssivalvonta voi pyytää Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista perustamaan yhteistoimintaforumin. Jos Finanssivalvonta tekee pyynnön, sen on otettava huomioon 27 a §:n 1 momentissa tarkoitettut seikat. Finanssivalvonta voi osallistua Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tai muiden asianomaisten ETA-valtioiden valvontaviranomaisten perustaman yhteistoimintaforumin toimintaan.

Finanssivalvonnan on omasta aloitteestaan ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tai muun ETA-valtion valvontaviranomaisen pyynnöstä toimitettava kaikki tarpeelliset, riittävän yksityiskohtaiset ja kattavat tiedot oikea-aikaisesti yhteistoimintaforumille.

36 §

Valvontayhteistyö ja tietojenvaihto yhteistoimintafoorumissa

Edellä 31–34 §:ssä säädettyä sovelletaan myös, jos Finanssivalvonta osallistuu 35 §:ssä tarkoitetun yhteistoimintafoorumin toimintaan riippumatta siitä, harjoittaako vakuutusyhtiö merkittävää rajat ylittävää toimintaa. Edellä 32 §:ssä tarkoitetut tiedot on annettava myös Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, jos yhteistoimintafoorumi on perustettu.

Jos Finanssivalvonta on vähintään yhden toisen yhteistoimintafoorumiin osallistuvan ETA-valtion valvontaviranomaisen kanssa eri mieltä valvontatoimen sisällöstä tai menettelystä taikka toimimatta jättämisestä tai jos sillä on vakuutuksenottajiin kohdistuvista kielteisistä vaikutuksista vakavia huolia, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti auttaa Finanssivalvontaa ja asianomaista ETA-valtion valvontaviranomaista pääsemään ratkaisuun.

25 a luku

Makrovaka

1 §

Olennaisen maksuvalmiusriskin tunnistaminen ja korjaaminen

Jos Finanssivalvonta havaitsee osana 25 luvun 1 §:ssä tarkoitettua valvontaa, että vakuutusyhtiöön kohdistuu olennainen maksuvalmiusriski, Finanssivalvonnan on ilmoitettava tästä kyseiselle vakuutusyhtiölle ja vakuutusyhtiön on annettava Finanssivalvonnalle selvitys siitä, miten se aikoo puuttua kyseiseen maksuvalmiusriskiin.

Jos vakuutusyhtiö ei 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen jälkeen toteuta riittävän vaikuttavia toimenpiteitä maksuvalmiusriskin pienentämiseksi, Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä toteuttamaan toimenpiteitä yhtiön maksuvalmiuden vahvistamiseksi, kunnes vakuutusyhtiön maksuvalmius on parantunut. Finanssivalvonnan on tarkasteltava tilannetta uudelleen vähintään kuuden kuukauden välein.

Finanssivalvonnan on tarvittaessa ilmoitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle maksuvalmiutta koskevista haavoittuvuuksista.

2 §

Vakuutettujen etujen ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen

Jos vakuutusyhtiöön kohdistuu 1 §:n 1 momentissa tarkoitettu olennainen maksuvalmiusriski, joka voi aiheuttaa vakuutettuihin etuihin tai rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvan välittömän riskin, Finanssivalvonta voi väliaikaisesti:

- 1) rajoittaa osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille tapahtuvaa osingonjakoa tai keskeyttää sen;
- 2) rajoittaa osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille suoritettavia muita maksuja tai keskeyttää ne;
- 3) rajoittaa osakkeiden takaisinostoa ja oman varallisuuden erien takaisinmaksua tai lunastusta tai keskeyttää ne; ja
- 4) rajoittaa bonuksia tai muita muuttuvia palkkioita tai keskeyttää ne.

Finanssivalvonnan on päättäessään rajoituksesta tai keskeytyksestä otettava huomioon ennakkollinen arvio vakuutusyhtiön vakavaraisuudesta ja taloudellisesta tilasta, jonka tulee sisältää ainakin 6 luvun 12 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut seikat.

Rajoitus tai keskeytys saa kestää enintään kolme kuukautta. Finanssivalvonta voi kuitenkin päättää rajoituksen tai keskeytyksen uusimisesta, jos 1 momentissa säädetty edellytykset edelleen täyttyvät. Lisäksi Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi antaa Finanssivalvonnalle lausunnon, jonka perusteella Finanssivalvonnan on tarkasteltava rajoitusta tai keskeytystä uudelleen.

3 §

Henkivakuutuksen takaisinostoarvon maksamisen kieltö

Finanssivalvonta voi 2 §:n 1 momentissa tarkoitetussa tilanteessa ja viimeisenä keinona kieltää vakuutusyhtiötä suorittamasta henkivakuutuksen takaisinostoarvoa vakuutuksenottajille ja edunsaajille, jos se on vakuutuksenottajien ja edunsaajien yhteisen edun mukaista.

Finanssivalvonnan on tehdessään 1 momentissa tarkoitettua päätöstä otettava huomioon päätöksen mahdolliset rahoitusmarkkinoihin sekä vakuutuksenottajien ja edunsaajien oikeuksiin vaikuttavat kansalliset ja rajat ylittävät kielteiset seuraukset sekä ennakkollinen arvio vakuutusyhtiön vakavaraisuudesta ja taloudellisesta tilasta, joka sisältää ainakin 6 luvun 12 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut seikat.

Finanssivalvonnan on julkistettava tieto kiellosta ja sen syistä.

Kieltö saa kestää enintään kolme kuukautta. Finanssivalvonta voi päättää kiellon uusimisesta, jos 1 momentissa säädetty edellytykset edelleen täyttyvät. Lisäksi Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi antaa Finanssivalvonnalle lausunnon, jonka perusteella Finanssivalvonnan on tarkasteltava kieltöä uudelleen.

Jos kieltö kohdistuu vakuutusyhtiöön, se ei saa kiellon aikana:

- 1) suorittaa voitonjakoa tai muita maksuja osakkeenomistajille tai muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille;
- 2) ostaa takaisin osakkeita tai maksaa takaisin tai lunastaa oman varallisuuden erinä; tai
- 3) maksaa bonuksia tai muita muuttuvia palkkioita yhtiön johdolle tai keskeisistä toiminnoista vastaaville henkilöille.

Jos Finanssivalvonta päättää kiellosta rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvan riskin torjumiseksi, sen on ilmoitettava asiasta Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja Euroopan järjestelmäriskikomitealle.

4 §

Vakuutusmarkkinoiden maksuvalmiuteen vaikuttavat poikkeukselliset olot

Jos 2 §:n 1 momentissa tarkoitettu tilanne vaikuttaa koko vakuutusmarkkinoihin tai niiden merkittävään osaan, Finanssivalvonta voi päättää kohdistaa 2 §:ssä tarkoitettua rajoituksen tai keskeytyksen sekä 3 §:ssä tarkoitettua kiellon kaikkiin vakuutusyhtiöihin, joihin tilanne vaikuttaa.

Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle 1 momentissa tarkoitettua päätöksen tekemisestä. Jos päätös tehdään rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvan riskin torjumiseksi, ilmoitus on tehtävä myös Euroopan järjestelmäriskikomitealle. Ilmoitukseen on liitettävä kuvaus rajoituksesta, keskeytyksestä tai kiellosta, sen kestoista sekä päätöksen syistä sekä perustelut sille, miksi Finanssivalvonta pitää päätöstä tehokkaana ja oikeasuhtaisena suhteessa vakuutuksenottajiin kohdistuviin kielteisiin vaikutuksiin.

5 §

Poikkeukselliset toimialan laajuiset häiriöt

Finanssivalvonta voi poikkeuksellisten toimialan laajuisten häiriöiden aikana, jotka uhkaavat rahoitusjärjestelmän vakautta tai vakuutusyhtiön taloudellista asemaa, sellaisen vakuutusyhtiön osalta, jonka riskiprofiili on erityisen haavoittuva:

- 1) rajoittaa osakkeenomistajille tai muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille tapahtuvaa osingonjakoa tai keskeyttää sen;
- 2) rajoittaa osakkeenomistajille tai muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille suoritettavia muita maksuja tai keskeyttää ne;
- 3) rajoittaa osakkeiden takaisinostoa ja oman varallisuuden erien takaisinmaksua tai lunastusta tai keskeyttää ne; ja
- 4) rajoittaa bonuksia tai muita muuttuvia palkkioita tai keskeyttää ne.

Finanssivalvonnan on tehdessään 1 momentissa tarkoitettua päätöstä otettava huomioon vakuutusyhtiön hyväksymät riskirajat ja yhtiön riskienhallintajärjestelmän kynnsarvot. Lisäksi Finanssivalvonnan on otettava huomioon ennakkollinen arvio vakuutusyhtiön vakavaraisuudesta ja taloudellisesta tilasta, joka sisältää ainakin 6 luvun 12 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut seikat.

Edellä 1 momentissa säädettyä voidaan soveltaa 26 luvun 1 §:n 1 momentin 14 kohdassa tarkoitettuun ryhmänsisäiseen liiketoimeen, mukaan lukien ryhmänsisäiseen osingonjakoon, ainoastaan, jos poikkeukselliset toimialan laajuiset häiriöt uhkaavat ryhmän tai vähintään yhden ryhmään kuuluvan vakuutusyhtiön vakavaraisuusasemaa tai maksuvalmiutta. Jos Finanssivalvonta toimii sellaisen sidosyrityksen valvontaviranomaisena, jonka ryhmän ryhmävalvoja on toisen ETA-valtion valvontaviranomainen, sen on kuultava kyseistä ryhmävalvojaa, ennen kuin se keskeyttää muun ryhmän kanssa toteutettavat liiketoimet tai rajoittaa niitä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu rajoitus tai keskeytys on voimassa enintään niin kauan, kun edellytykset ovat olemassa. Finanssivalvonnan on tarkasteltava päätöstä uudelleen vähintään kolmen kuukauden välein.

26 luku

Ryhmävalvonta ja ryhmän vakavaraisuuslaskenta

1 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- 1) *emoyrityksellä* yritystä, jolla on kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettu määräysvalta toisessa yrityksessä, yritystä, jolla Finanssivalvonta katsoo olevan tosiasiallinen määräysvalta toisessa yrityksessä, myös silloin, kun tätä määräysvaltaa käytetään keskitetyn koordinoinnin kautta toisen yrityksen päätöksiin, sekä yritystä, joka on valittu emoyritykseksi 3 a §:n mukaisesti;
- 2) *tytäryrityksellä* yritystä, jossa emoyrityksellä on kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettulla tavalla määräysvalta ja yritystä, jossa Finanssivalvonta katsoo emoyrityksellä olevan tosiasiallinen määräysvalta sekä yritystä, jota pidetään tytäryrityksenä 3 a §:n mukaisesti;

4) *osakasyrityksellä* emoyritystä tai oikeushenkilöä, jolla on omistusyhteys toisessa yrityksessä tai joka on sidoksissa toiseen yritykseen tiettytyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU, jäljempänä tilinpäätösdirektiivi, 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun suhteen kautta;

6) *sidosyrityksellä* tytäryritystä tai yritystä, jossa toisella yrityksellä on omistusyhteys tai joka on sidoksissa toiseen yritykseen tilinpäätösdirektiivin 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun suhteen perusteella;

9 a) *kolmannen maan vakuutusyritysten omistusyhteisöllä* emoyritystä, joka ei ole vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö ja jonka pääasiallisena liiketoimintana on hankkia ja pitää hallussaan osuuksia tytäryrityksistä, jotka ovat yksinomaan tai pääasiassa kolmannen maan vakuutusyrityksiä;

14) *ryhmänsäisillä liiketoimilla* liiketoimia velvoitteen täyttämiseksi, joissa vakuutusyritys, kolmannen maan vakuutusyritys, vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö on riippuvainen suoraan tai välillisesti saman ryhmän toisista yrityksistä tai sellaisesta luonnollisesta henkilöstä tai oikeushenkilöstä, jota yhdistää ryhmän yritykseen 1 luvun 10 §:ssä tarkoitettu merkittävä sidonnaisuus, riippumatta siitä, perustuuko velvoitteen täyttäminen sopimukseen ja tapahtuuko se maksua vastaan;

15) *hallinto-, johto- tai valvontaelimellä* tahoa, jolla on lopullinen vastuu siitä, että vakuutusyritys noudattaa lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä;

16) *säännellyllä yrityksellä* rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettua säänneltyä yritystä ja lisäeläkesäätiöistä ja lisäeläkekassoista annetun lain 1 luvun 2 §:n 1 kohdassa tarkoitettua lisäeläkelaitosta.

2 §

Vakuutusyritysryhmä

Ryhmä muodostuu:

1) vakuutusyrityksestä, sen sidos- ja osakasyrityksistä ja sidos- ja osakasyrityksen sidosyrityksistä sekä yrityksistä, joita osakasyritys tai osakasyrityksen tytäryritykset johtavat yhdessä yhden tai useamman ryhmään kuulumattoman yrityksen kanssa;

2) vakuutusyrityksistä, joiden välinen yhteys perustuu yritysten sopimuksella tai muulla tavalla luotuihin kiinteisiin taloudellisiin suhteisiin edellyttäen, että jollakin kyseisistä yrityksistä on keskitetyn koordinoinnin kautta tosiasiallinen määräysvalta muiden ryhmään kuuluvien yritysten päätöksiin, tämä yritys katsotaan emoyritykseksi ja muut yritykset tytäryrityksiksi ja ryhmävalvoja vahvistaa etukäteen tällaisen ryhmän syntymisen; tässä kohdassa tarkoitettuun ryhmään voi kuulua myös muita keskinäisiä yhteisöjä; tai

3) 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen ryhmien yhdistelmästä.

Lisäksi ryhmä muodostuu vakuutusyrityksestä ja vähintään yhdestä toisesta yrityksestä, joita Finanssivalvonnan tai toisen ETA-valtion valvontaviranomaisen näkemyksen mukaan johdetaan yhtenäisesti. Jos kaikkien kyseisten yritysten kotipaikka ei ole Suomessa ja Finanssivalvonta toimii 5 §:ssä tarkoitettuna ryhmävalvojana, Finanssivalvonnan on kuultava muita asianomaisia ETA-valtioiden valvontaviranomaisia ennen kuin se toteaa, että kyseisiä

yrityksiä johdetaan yhtenäisesti. Ryhmä voi myös muodostua 2 momentissa tarkoitetun ryhmän ja tässä momentissa tarkoitetun ryhmän yhdistelmästä.

2 a §

Kriteerit ryhmän muodostumiselle tosiasiallisen määräysvallan tai yhtenäisen johtamisen perusteella

Määritettäessään vähintään kahden 2 §:n 3 momentissa tarkoitetun yrityksen välistä suhdetta tai määritettäessään 1 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti, onko yrityksellä tosiasiallinen määräysvalta toisessa yrityksessä, Finanssivalvonnan on otettava huomioon:

1) luonnollisen henkilön tai yrityksen valta tai mahdollisuus vaikuttaa toisen yrityksen taloudellisiin sekä muihin päätöksiin, erityisesti siksi, että niillä on pääomaa tai äänioikeuksia tai edustus hallinto-, johto- tai valvontaelimessä, taikka siksi, että kyseessä on henkilö, joka vastaa yrityksen tosiasiallisesta toiminnasta tai joka on yrityksessä muissa keskeisissä, oleellisissa tai tärkeissä tehtävissä;

2) yrityksen vahva riippuvuus toisesta yrityksestä tai luonnollisesta- tai oikeushenkilöstä olennaisten rahoitusliiketoimien tai -toimintojen taikka muiden kuin rahoitusliiketoimien tai -toimintojen vuoksi, kuten ulkoistamalla ja jakamalla henkilöstö yritysten kesken;

3) näyttö kahden tai useamman yrityksen välisestä taloudellisten tai sijoituksiin liittyvien päätösten, strategioiden tai prosessien koordinoinnista, mukaan lukien yhteiset sijoitukset sidosyrityksiin; ja

4) näyttö vakuutusten jakelukanavien, vakuutustuotteiden tai -tuotemerkkien, viestinnän tai markkinoinnin sekä muiden vastaavien asioiden koordinoinnista ja niihin liittyvistä yhdenmukaisista strategioista, toiminnoista tai prosesseista kahden tai useamman yrityksen välillä,

Jos ryhmä muodostuu 2 §:n 3 momentin mukaisesti tai siten, että Finanssivalvonta on 1 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti katsonut yrityksen emoyritykseksi tosiasiallisen määräysvallan perusteella, Finanssivalvonnan on toimiessaan ryhmävalvojana annettava emoyritykselle ja tarvittaessa asianomaisille ETA-valtioiden valvontaviranomaisille yksityiskohtainen selvitys tekijöistä, joiden perusteella kyseinen määrittäminen tehdään.

Jos ryhmä muodostuu 2 §:n 3 momentin mukaisesti tai siten, että Finanssivalvonta on 1 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti katsonut yrityksen emoyritykseksi tosiasiallisen määräysvallan perusteella ja jos kyseisen ryhmän emoyritys tai tytäryritys on myös 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuna toisen ryhmän ylin emoyritys, kyseisten ryhmien katsotaan olevan yksi ryhmä.

3 §

Soveltamisala ja ylin emoyritys

Jollei 7–9 §:stä muuta johdu, ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä sovelletaan, kun ryhmään kuuluu:

1) osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys, 11–24, 24 a–24 d, 25–27, 27 a, 28–31, 31 a–31 c, 32–39, 39 a ja 39 b, 40–44, 44 a, 45–48, 48 a–48 c ja 49 §:n mukaisesti;

2) vakuutusyritys, jonka emoyritys on sellainen vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, 11–24, 24 a–24 d, 25–27, 27 a, 28–31, 31 a–31 c, 32–39, 39 a ja 39 b, 40–44, 44 a, 45–48, 48 a–48 c ja 49 §:n mukaisesti;

3) vakuutusyritys, jonka emoyritys on sellainen vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa, tai kolmannen maan vakuutusyritys, 51–54 §:n mukaisesti;

4) vakuutusyritys, jonka emoyritys on monialaomistusyhteisö, 50 §:n mukaisesti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ryhmä määritetään 2 §:n mukaisesti.

Ylimmällä emoyrityksellä tarkoitetaan:

1) ryhmärakenteen ylimmällä tasolla osakasyrityksenä olevaa vakuutusyritystä, vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä;

2) 2 §:n 2 momentin 2 kohdassa emoyritykseksi katsottavaa vakuutusyritystä, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa.

Jos 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys tai 3 kohdassa tarkoitettu vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö on itse sellaisen ETA-valtiossa kotipaikkaa pitävän vakuutusyrityksen, vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön tytäryritys, 11–24, 24 a–24 d, 25–27, 27 a, 28–31, 31 a–31 c, 32–39, 39 a ja 39 b, 40–44, 44 a, 45–48, 48 a–48 c ja 49 §:ää sovelletaan ainoastaan ylimmän emoyrityksen tasolla.

Ryhmässä tulee olla vain yksi ylin emoyritys. Jos ryhmässä on useita emoyrityksiä taikka jos vakuutusyritysten keskinäisistä omistus-, sopimus- tai tosiasiallisista määräysvaltasuhteista muodostuu useita ryhmiä, ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä sovelletaan ainoastaan vakuutusyrityksessä kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettua määräysvaltaa käyttävän ylimmän emoyrityksen tasolla. Määräysvalta voi olla ylimmällä emoyrityksellä yhdessä yhden tai useamman tytäryrityksensä kanssa taikka ylimmän emoyrityksen tytäryrityksellä yksin tai yhdessä muiden tytäryritysten kanssa.

3 a §

Yhtenäisesti johdettujen yritysten emoyrityksen valitseminen

Jos 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuun ryhmään sovelletaan 3 §:n 1 momentin mukaista ryhmävalvontaa, ryhmän on valittava yksi yhtenäisesti johdetuista yrityksistä emoyritykseksi, joka vastaa tämän luvun säännösten noudattamisesta. Muut kyseiseen ryhmään kuuluvat yritykset ovat tytäryrityksiä.

Jos 1 momentin perusteella tehty emoyrityksen valitseminen aiheuttaa merkittäviä esteitä ryhmävalvonnalle, erityisesti tapauksissa, joissa valitun emoyrityksen kotipaikka ei ole Suomi niissä tilanteissa, joissa Finanssivalvonta on tehnyt 2 §:n 3 momentissa tarkoitetun päätöksen, Finanssivalvonta voi muita asianomaisia ETA-valtioiden valvontaviranomaisia kuultuaan vaatia valitsemaan toisen yrityksen emoyritykseksi. Finanssivalvonnan on toimitettava perusteltu päätös ryhmään kuuluville yrityksille ja muille asianomaisille ETA-valtioiden valvontaviranomaisille.

Jos ryhmä ei valitse emoyritystä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, Finanssivalvonnan on muita asianomaisia ETA-valtioiden valvontaviranomaisia kuultuaan valittava ryhmälle emoyritys, joka vastaa tämän luvun säännösten noudattamisesta. Muut kyseiseen ryhmään kuuluvat yrityksen ovat tytäryrityksiä.

Finanssivalvonnan on tehdessään 3 momentissa tarkoitettua valintaa otettava huomioon kunkin yrityksen:

- 1) vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan määrä;
- 2) vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo; ja
- 3) sidosyrityksenä olevien vakuutusyritysten lukumäärä.

Finanssivalvonnan on arvioitava vähintään kerran vuodessa, onko 3 momentissa tarkoitettu valinta edelleen asianmukainen. Jos valinta ei enää ole asianmukainen, Finanssivalvonnan on asianomaisia ETA-valtioiden valvontaviranomaisia kuultuaan valittava toinen yritys tämän luvun säännösten noudattamisesta vastaavaksi emoyritykseksi.

8 §

Ryhmävalvonnan soveltamatta jättäminen

Finanssivalvonta voi ryhmään kuuluvan yrityksen hakemuksesta päättää, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta siihen, jos:

2) yrityksellä on vain vähäinen merkitys ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta siten, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) yritys on varojen kokonaismäärällä ja vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan määrällä mitattuna pieni verrattuna ryhmän muihin yrityksiin ja koko ryhmään;

b) yrityksen sulkeminen ryhmävalvonnan ulkopuolelle ei vaikuttaisi olennaisesti ryhmän vakavaraisuuteen; ja

c) laadulliset ja määrälliset riskit, sekä ryhmänsisäisistä liiketoimista aiheutuvat riskit, joita yritys aiheuttaa tai saattaa aiheuttaa koko ryhmälle, eivät ole olennaisia; tai

Jos yhden tai useamman yrityksen hakemuksen hyväksyminen 1 momentin mukaisesti johtaisi tilanteeseen, jossa ei sovellettaisi ryhmävalvontaa 3 §:n 1 momentin 1–3 kohdan perusteella, Finanssivalvonnan on kuultava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja tarvittaessa muita asianomaisia muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia. Tässä momentissa tarkoitettussa tilanteessa kyseinen päätös voidaan tehdä ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa ja päätös on perusteltava asianmukaisesti Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle sekä tarvittaessa muille asianomaisille ETA-valtioiden valvontaviranomaisille. Finanssivalvonnan on vähintään kerran vuodessa arvioitava, onko päätös tässä momentissa tarkoitettussa tilanteessa edelleen asianmukainen. Jos Finanssivalvonta aloittaa uudelleen ryhmävalvonnan soveltamisen, sen on ilmoitettava siitä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja tarvittaessa muille asianomaisille muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille.

Ennen kuin Finanssivalvonta päättää 1 momentin 2 alakohdan perusteella, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta ylimpään emoyritykseen, Finanssivalvonnan on kuultava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja tarvittaessa muita asianomaisia ETA-valtioiden valvontaviranomaisia ja arvioitava, miten ryhmävalvonnan soveltaminen välissä olevan osakasyrityksen tasolla vaikuttaa ryhmän vakavaraisuusasemaan. Finanssivalvonta ei saa hyväksyä hakemusta, jos se johtaisi ryhmän vakavaraisuusaseman olennaiseen paranemiseen.

Vakuutusomistusyhteisön ja ryhmittymän omistusyhteisön velvollisuudet sekä ryhmävalvonnan esteisiin puuttuminen

10 a §

Vakuutusomistusyhteisön ja ryhmittymän omistusyhteisön velvollisuudet

Edellä 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, kun ryhmän emoyritys on vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, tämän on varmistettava, että ryhmän sisäiset järjestelyt ja tehtävien jako ovat asianmukaiset tämän luvun säännösten noudattamiseksi ja, että niillä voidaan tosiasiallisesti:

1) koordinoita vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön kaikkia tytäryrityksiä tarvittaessa myös jakamalla tehtäviä asianmukaisesti kyseisten yritysten kesken;

2) estää ja hallita ryhmän sisäisiä eturistiriitoja; ja

3) varmistaa vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön asettamien koko ryhmän laajuisten toimintaperiaatteiden noudattaminen.

Lisäksi vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön on varmistettava, että ryhmän organisaatorakenne ei haittaa tai muutoin estä ryhmän ja tytäryrityksinä olevien vakuutusyritysten tehokasta valvontaa, ottaen huomioon:

1) vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön asema moniportaisessa ryhmässä;

2) omistusrakenne; ja

3) ryhmään kuuluvan vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön asema.

Jos vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö ei täytä 1 momentissa säädettyjä velvollisuuksia, Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä muuttamaan ryhmänsisäisiä järjestelyjä tai tehtävien jakoa.

Jos vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö ei täytä 2 momentissa säädettyjä velvoitteita, Finanssivalvonnan on käytettävä tässä laissa tai Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädettyjä toimivaltuuksiaan ryhmävalvonnan jatkuvuuden ja eheyden sekä tämän luvun säännösten noudattamisen palauttamiseksi ja varmistamiseksi.

10 b §

Ryhmän uudelleenorganisointi

Finanssivalvonnan toimiessa 10 a §:n 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa ryhmävalvojana ja jos 10 a §:n 4 momentissa tarkoitettut toimenpiteet eivät ole olleet tehokkaita, se voi poikkeuksellisissa olosuhteissa vaatia vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä organisoimaan ryhmän siten, että Finanssivalvonta voi tosiasiallisesti harjoittaa ryhmävalvontaa. Finanssivalvonnan on ennen kyseistä päätöstä kuultava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja tarvittaessa muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia.

10 c §

Omistusyhteisön perustaminen ryhmälle

Edellä 3 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, joissa sellaisen ryhmän organisaatorakenne, joka koostuu yrityksistä, jotka ovat sidoksissa toisiinsa tilinpäätösdirektiivin 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun yhteyden kautta, ja niiden sidosyrityksistä, tai jotka on määritetty ryhmäksi tämän luvun 2 §:n 3 momentin perusteella, on sellainen, että se haittaa tai estää ryhmää noudattamasta ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä, Finanssivalvonnan on käytettävä tässä laissa tai Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädettyjä toimivaltuuksiaan, joilla voidaan varmistaa ryhmävalvonnan jatkuvuus ja eheys sekä velvoitteiden noudattaminen.

Jos Finanssivalvonta toimii 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa ryhmävalvojana, se voi vaatia vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön perustamista ETA-valtioon tai sellaisen yrityksen perustamista ETA-valtioon, jolla on keskitetyn koordinoinnin kautta tosiasiallinen määräävä vaikutus ryhmään kuuluvien vakuutusyritysten taloudellisiin ja muihin päätöksiin. Tämän momentin perusteella perustettu vakuutusomistusyhteisö, ryhmittymän omistusyhteisö tai yritys, joka tosiasiallisesti harjoittaa keskitettyä koordinointia, on vastuussa tämän luvun säännösten noudattamisesta.

Suhteuttamistoimenpiteet ryhmän tasolla

10 d §

Ryhmän luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ryhmäksi

Ryhmä voidaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, jos se täyttää ryhmätasolla kaikki seuraavat edellytykset kahden luokittelua välittömästi edeltäneen tilikauden aikana:

1) ryhmän vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo, joka on kertynyt sellaisten ryhmään kuuluvien vakuutusyriyten harjoittamasta liiketoiminnasta, joiden kotivaltio on muu ETA-valtio kuin ryhmävalvojan kotivaltio, on pienempi kuin jompikumpi seuraavista:

a) 20 000 000 euroa; tai

b) 10 prosenttia ryhmän vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä;

2) ryhmän vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo, joka on kertynyt ryhmän muussa ETA-valtiossa kuin ryhmävalvojan kotivaltiossa harjoittamasta liiketoiminnasta, on pienempi kuin jompikumpi seuraavista raja-arvoista:

a) 20 000 000 euroa; tai

b) 10 prosenttia ryhmän vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä;

3) seuraavien summa on enintään yhtä paljon kuin 20 prosenttia konsolidoitujen tietojen perusteella lasketusta sijoitusten kokonaismäärästä:

a) 11 luvun 12 §:ssä tarkoitetun markkinariskiosion pääomavaatimus;

b) 11 luvun 13 §:ssä tarkoitetun vastapuoliriskiosion pääomavaatimus arvopaperistamisiin, johdannaisiin, saamisiin vakuutusedustajilta ja muuhun sijoitusomaisuuteen liittyvien sellaisten riskien osalta, jotka eivät sisälly mainitun luvun 12 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuun korkomarginaalirisktiin;

c) kaikki pääomavaatimukset, joita voidaan soveltaa aineettomaan omaisuuteen tehtäviin sijoituksiin, joita markkinariski- ja vastapuoliriskiosiot eivät kata;

4) ryhmän vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo jälleenvakuutustoiminnasta on enintään 50 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä;

5) 26 §:n 1 momentissa tarkoitettu erotus konsernitilinpäätökseen perustuvaa menetelmää käytettäessä, 31 §:n 1 momentissa tarkoitettu erotus vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää käytettäessä tai 31 a §:ssä tarkoitettu erotus menetelmien yhdistelmää käytettäessä on positiivinen; ja

6) jos käytetään vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää tai vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän ja konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän yhdistelmää, jokainen yritys, johon vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää sovelletaan, on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi.

Jos vähintään yksi ryhmään kuuluvista vakuutusyriyksistä ei ole vahinkovakuutusyritys, ryhmän on 1 momentissa säädetyn lisäksi täytettävä seuraavat kriteerit kahden luokittelua välittömästi edeltäneen tilikauden aikana:

1) 11 luvun 12 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetun korkoriskin pääomavaatimus, joka on laskettu konsolidoitujen tietojen perusteella, on enintään yhtä paljon kuin viisi prosenttia 10 luvussa tarkoitettua ryhmän konsolidoidusta vastuuvastausta, lukuun ottamatta niitä yrityksiä, joihin sovelletaan tämän luvun 31 §:ssä tarkoitettua vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää; ja

2) ryhmän henkivakuutustoiminnasta johtuva 10 luvussa tarkoitettu konsolidoitu vastuuvastausta on enintään 1 000 000 000 euroa.

Jos vähintään yksi ryhmään kuuluvista vakuutusyriyksistä ei ole henkivakuutusyritys, ryhmän on 1 momentissa säädetyn lisäksi täytettävä seuraavat kriteerit kahden luokittelua välittömästi edeltäneen tilikauden aikana:

1) ryhmän kolmen viimeksi kuluneen vuoden vahinkovakuutustoiminnan keskimääräinen yhdistetty kulusuhde, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on alle 100 prosenttia;

2) ryhmän vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on enintään 100 000 000 euroa; ja

3) vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin 5–7, 11, 12, 14 ja 15 kuuluvan ryhmän bruttomääräisen vakuutusmaksutulon summa on enintään 30 prosenttia ryhmän vahinkovakuutustoiminnan vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta.

Ryhmiin, joissa käytetään ainoastaan 31 §:ssä tarkoitettua vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää, ei sovelleta 1 momentin 3 kohtaa eikä 2 momentin 1 kohtaa.

Ryhmän luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi

Ryhmän luokitteluun pieneksi ja ei-monimutkaiseksi sovelletaan, mitä 2 a luvun 8–10 §:ssä säädetään ilmoituksesta, luokittelumenettelystä, Finanssivalvonnan oikeudesta vastustaa luokittelua ja luokittelun päättymisestä. Kyseisiä säännöksiä sovelletaan ylimpänä emoyrityksenä olevaan vakuutusyritykseen, vakuutusomistusyhteisöön tai ryhmittymän omistusyhteisöön.

10 f §

Pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokittelu, jos ryhmävalvontaa on sovellettu alle kahden vuoden ajan

Jos ryhmään on sovellettu ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä alle kahden vuoden ajan, 10 d §:ssä säädettyjen edellytysten täyttymistä arvioidaan viimeisen luokittelua edeltäneen tilikauden perusteella.

10 g §

Ryhmät, joita ei voi koskaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi

Edellä 10 d §:ssä säädetystä poiketen, seuraavia ryhmiä ei koskaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ryhmäksi:

- 1) ryhmä, joka on rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettu rahoitus- ja vakuutusryhmittymä;
- 2) ryhmä, jossa vähintään yksi tytäryritys on 24 §:ssä tarkoitettu yritys;
- 3) ryhmä, joka käyttää osittaista tai kokonaista sisäistä mallia ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen.

10 h §

Pienen ja ei-monimutkaisen ryhmän suhteuttamistoimenpiteet

Pieneen ja ei-monimutkaiseen ryhmään, joka täyttää 10 d §:ssä säädetty edellytykset ja joka on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi 10 c §:n mukaisesti, sovelletaan 2 a luvun 11 §:n 1 momenttia.

Finanssivalvonta voi päättää, että pieni ja ei-monimutkainen ryhmä ei saa soveltaa jotakin 2 a luvun 11 §:n 1 momentissa tarkoitettua suhteuttamistoimenpidettä mainitun luvun 11 §:n 2 momentin mukaisesti.

Pienen ja ei-monimutkaisen ryhmän on toimitettava Finanssivalvonnalle tiedot 2 a luvun 12 §:n mukaisesti.

10 i §

Finanssivalvonnalta haettavat ryhmän suhteuttamistoimenpiteet

Jos ryhmää ei ole luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ryhmäksi, ryhmä voi hakea Finanssivalvonnan hyväksyntää soveltaa suhteuttamistoimenpiteitä 2 a luvun 13 §:n mukaisesti. Finanssivalvonnan hyväksyntään sovelletaan 2 a luvun 14 §:ää.

15 §

Finanssivalvonnan päätös menetelmästä

Finanssivalvonta voi kuitenkin päättää, että 31, 31 a–31 c, 32 ja 33 §:ssä säädettyä vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää sovelletaan 1 momentin mukaisesti vain vakuutusyrityksiin, kolmannen maan vakuutusyrityksiin, vakuutusomistusyhteisöihin, ryhmittymän omistusyhteisöihin ja kolmannen maan vakuutusyritysten omistusyhteisöihin, jollei 24 §:stä muuta johdu.

16 §

Suhteellisen osuuden huomioon ottaminen

Edellä 1 ja 2 momentissa säädetystä poiketen, tilanteessa, jossa sovelletaan vain 24 §:ää, suhteellisella osuudella tarkoitetaan sitä osuutta merkitystä pääomasta, joka osakasyrityksellä on suoraan tai välillisesti sidosyrityksessä.

17 §

Finanssivalvonnan määrittämä suhteellinen osuus

Finanssivalvonta ryhmävalvojana määrittää ryhmää ja asianomaisia muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia kuultuaan suhteellisen osuuden, joka otetaan huomioon vakavaraisuuden laskennassa, jos:

- 1) joidenkin ryhmän yritysten välillä ei ole pääomasidoksia;
- 2) Finanssivalvonta on päättänyt, että suoraa tai välillistä osuutta yrityksen äänivallasta tai pääomasta on pidettävä omistusyhteytenä yrityksessä käytettävän huomattavan vaikutusvallan vuoksi;
- 3) Finanssivalvonta on päättänyt yrityksen olevan toisen yrityksen emoyritys sen vuoksi, että yrityksellä on tosiasiallinen määräysvalta toisessa yrityksessä; taikka
- 4) Finanssivalvonta on päättänyt, että vähintään kaksi vakuutusyhtiötä muodostaa 2 §:n 3 momentissa tarkoitettun ryhmän, koska niitä johdetaan yhtenäisesti.

24 §

Eräiden rahoitusalan sidosyritysten kohtelu

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on ryhmän vakavaraisuuden laskennassa otettava huomioon seuraavien yritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta ja ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta:

- 1) luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettut luottolaitokset tai 2 alakohdassa tarkoitettut sijoituspalveluyritykset;
- 2) siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY, jäljempänä *sijoitusrahastodirektiivi*, yhteissijoitusyritysten 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut rahastoyhtiöt ja 27 artiklan nojalla toimiluvan saaneet sijoitusyhtiöt, jos ne eivät ole nimenneet rahastoyhtiötä mainitun direktiivin mukaisesti;
- 3) vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta annetun Euroopan

parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU, jäljempänä *vaihtoehtorahastojen hoitajista annettu direktiivi*, 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajat;

4) muut kuin säännellyt yritykset, jotka harjoittavat yhtä tai useampaa luottolaitosten vakavaraisuusdirektiivin liitteessä I tarkoitettua tointa, jos nämä toimet muodostavat merkittävän osan niiden koko toiminnasta;

5) ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/2341, jäljempänä *ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annettu direktiivi*, 6 artiklan 1 alakohdassa tarkoitetut ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset.

24 a §

Rahoitusalan sidosyritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta

Edellä 24 §:ssä tarkoitettujen yritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta lasketaan kunkin yrityksen oman varallisuuden suhteellisen osuuden summana, ja tämä oma varallisuus määritellään seuraavasti:

1) 24 §:n 1 kohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta asiaankuuluvien finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY, jäljempänä *rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annettu direktiivi*, 2 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen alakohtaisten sääntöjen mukaisesti;

2) 24 §:n 2 kohdassa tarkoitettun sidosyrityksen osalta sijoitusrahastodirektiivin 2 artiklan 1 kohdan l alakohdan mukaisesti;

3) 24 §:n 3 kohdassa tarkoitettun sidosyrityksen osalta vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti;

4) 24 §:n 4 kohdassa tarkoitettun sidosyrityksen osalta asiaankuuluvien rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun direktiivin 2 artiklan 7 alakohdassa tarkoitettujen alakohtaisten sääntöjen mukaisesti, jos ne ovat mainitun direktiivin 2 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettuja säänneltyjä yrityksiä;

5) 24 §:n 5 kohdassa tarkoitettun sidosyrityksen osalta ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annetun direktiivin 16 artiklassa tarkoitettun käytettävissä oleva solvenssimarginaalin mukaisesti.

Edellä 1 momentissa säädettyä sovellettaessa ei oteta huomioon kunkin sidosyrityksen omasta varallisuudesta määrää, joka vastaa sidottuja varauksia ja muita sellaisia eriä, joiden tappionkattamiskyvyn Finanssivalvonta ryhmävalvojana on määrittänyt alentuneeksi, eikä sellaisia etuosakkeita, etuoikeudeltaan huonompia jäsenten keskinäisiä rahastoja, etuoikeudeltaan huonompia velkoja eikä laskennallisia verosaamisia, jotka sisältyvät 24 b §:n mukaisesti lasketun pääomavaatimuksen ylittävään omaan varallisuuteen, ellei osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys pysty osoittamaan Finanssivalvonnalle, että kyseisiä eriä voidaan käyttää ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen. Määrittäessään ylittävän oman varallisuuden koostumusta osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on otettava huomioon, että joidenkin sidosyritysten tietyt vaatimukset voidaan täyttää ainoastaan luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 2 luvussa tarkoitettulla ydinpääomalla (CET1) tai 3 luvussa tarkoitettulla ensisijaisella lisäpääomalla (AT1).

24 b §

Rahoitusalan sidosyritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta

Edellä 24 §:ssä tarkoitettujen sidosyritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta on laskettava kunkin sidosyrityksen pääomavaatimuksen tai nimellisen pääomavaatimuksen suhteellisen osuuden summana.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu pääomavaatimus tai nimellinen pääomavaatimus on laskettava 24 §:n 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten osalta seuraavasti:

1) kunkin sellaisen sijoituspalveluyrityksen osalta, johon sovelletaan sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetuksen säännöksiä omien varojen vaatimuksista, mainitun asetuksen 11 artiklassa säädetyn vaatimuksen sekä sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja direktiivien 2002/87/EY, 2009/65/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU ja 2014/65/EU muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/2034, jäljempänä *sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusdirektiivi*, 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten tai kolmansien maiden paikallisten omien varojen vaatimusten summana;

2) kunkin luottolaitoksen osalta suurempana seuraavista:

a) luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn vaatimuksen, 458 ja 459 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet mukaan lukien, luottolaitosten vakavaraisuusdirektiivin 104 artiklassa tarkoitettujen, muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin torjumiseksi asetettujen omien varojen vaatimusten sekä mainitun direktiivin 128 artiklan ensimmäisen kohdan 6 alakohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai kolmansien maiden paikallisten omien varojen vaatimusten summa;

b) luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyjen vaatimusten, 458 ja 459 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet mukaan lukien, luottolaitosten vakavaraisuusdirektiivin 104 artiklassa tarkoitettujen ylivelkaantumisriskin torjumiseksi asetettujen omien varojen vaatimusten, mainitun asetuksen 92 artiklan 1 a kohdassa säädetyn vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen ja kolmansien maiden paikallisten omien varojen vaatimusten summa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset täytetään ensisijaisella pääomalla (T1).

Edellä 1 momentissa tarkoitettu pääomavaatimus tai nimellinen pääomavaatimus on laskettava 24 §:n 2 kohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta sijoitusrahastodirektiivin 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu pääomavaatimus tai nimellinen pääomavaatimus on laskettava 24 §:n 3 kohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun direktiivin 9 artiklan mukaisesti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu pääomavaatimus tai nimellinen pääomavaatimus on 24 §:n 4 kohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta pääomavaatimus, joka sidosyrityksen olisi täytettävä asiaankuuluvien rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun direktiivin 2 artiklan 7 alakohdassa tarkoitettujen alakohtaisten sääntöjen mukaisesti, jos se on mainitun direktiivin 2 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettu säännelty yritys.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu pääomavaatimus tai nimellinen pääomavaatimus on laskettava 24 §:n 5 kohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta suurempana seuraavista:

1) ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annetun direktiivin 17 artiklassa tarkoitetun solvenssimarginaalin mukaisesti;

2) sen ETA-valtion kansallisessa lainsäädännössä asetettu kokonaispääomavaatimus, joissa sidosyritys on rekisteröity tai joissa se on saanut toimiluvan.

24 c §

Rahoitusalan sidosyritysten muodostaman sellaisen alaryhmän kohtelu, johon sovelletaan konsolidoitua pääomavaatimusta

Jos useat 24 §:ssä tarkoitetut sidosyritykset muodostavat alaryhmän, johon sovelletaan konsolidoitua pääomavaatimusta jonkin 24 b §:ssä mainitun direktiivin tai asetuksen mukaisesti

ja myös jos luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa tarkoitettu rahoitusalan holdingyhtiö tai 21 alakohdassa tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö on ryhmän tytäryritys, Finanssivalvonta voi ryhmävalvojana vaatia, että kyseisten sidosyritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta lasketaan suhteellisenä osuutena kyseisen alaryhmän omista varoista sen sijaan, että tämän luvun 24 a §:n 1 momenttia sovellettaisiin kuhunkin kyseiseen alaryhmään kuuluvaan yksittäiseen yritykseen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on laskettava myös kyseisten sidosyritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta suhteellisenä osuutena kyseisen alaryhmän pääomavaatimuksesta sen sijaan, että se soveltaisi 24 b §:ää kuhunkin kyseiseen alaryhmään kuuluvaan yksittäiseen yritykseen.

Kaikki luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa tarkoitettut rahoituslaitokset sekä 18 alakohdassa tarkoitettut oheispalveluyritykset, jotka kuuluvat alaryhmän soveltamisalaan, on sisällytettävä alaryhmän omien varojen ja pääomavaatimuksen laskentaan.

Edellä 1 momenttia sovellettaessa tiettyyn alaryhmään 24 a ja 24 b §:ää sovelletaan joko luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 47 alakohdassa tai sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 11 alakohdassa tarkoitettun konsolidoidun asemansa perusteella tai tapauksen mukaan sen konsolidoidun position perusteella.

24 d §

Osakkuuksien vähentäminen ryhmän vakavaraisuuteen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta

Edellä 24 ja 24 a–24 c §:ssä säädetystä poiketen, Finanssivalvonta voi ryhmävalvojana päättää osakasyrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, että osakasyritystä koskevaan ryhmän vakavaraisuuteen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta vähennetään 24 §:ssä tarkoitettut osakkuudet.

25 §

Tarvittavien tietojen puuttuminen

Jos 1 momentissa tarkoitettu vähennys parantaisi ryhmän vakavaraisuusasemaa verrattuna tilanteeseen, jossa sidosyritys säilytetään ryhmän vakavaraisuuden laskennan piirissä, vähennystä ei saa tehdä.

26 §

Konsernitilinpäätökseen perustuva menetelmä

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on laskettava konsernitilinpäätöstiedoista vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävän oman varallisuuden ja vakavaraisuuspääomavaatimuksen erotuksena.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun hyväksyttävään omaan varallisuuteen lisätään 24 §:ssä tarkoitettujen sidosyritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta 24 a tai 24 c §:n mukaisesti laskettuna ja tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettuun

vakavaraisuuspääomavaatimukseen 24 §:ssä tarkoitettujen sidosyritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta 24 b tai 24 c §:n mukaisesti laskettuna.

Yhdistettyihin tietoihin ei 2 momenttia sovellettaessa sisällytetä omistusyhteyksiä 24 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa sidosyrityksissä.

Konsernitilinpäätöstietoihin perustuvaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseksi hyväksyttävän oman varallisuuden laskemiseen sovelletaan 11 ja 12 lukua.

27 §

Konsernitilinpäätökseen perustuva vakavaraisuuspääomavaatimus

Ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus on vähintään seuraavien erien summa:
1) osakasyrityksenä olevien vakuutusyritysten 11 luvun 4 §:ssä tarkoitettut vähimmäispääomavaatimukset;

2) sidosyrityksinä olevien vakuutusyritysten 11 luvun 4 §:ssä tarkoitettut vähimmäispääomavaatimusten suhteelliset osuudet; ja

3) sidosyrityksenä olevien kolmannen maan vakuutusyritysten kohdalla suhteellinen osuus siitä pääomavaatimuksesta, jonka alittuessa toimilupa peruutettaisiin.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärä on katettava 12 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitettulla hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudella. Päätettäessä siitä, onko oman perusvarallisuuden erä hyväksyttävä ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärän täyttämiseksi, sovelletaan 16–24, 24 a–24 d ja 25 §:ää sekä 25 luvun 6 §:ää.

Tilanteeseen, jossa konsolidoitujen tietojen perusteella laskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävä oma varallisuus ylittää konsolidoitujen tietojen perusteella lasketun ryhmätason vakavaraisuuspääomavaatimuksen eikä ryhmän konsolidoitua vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärää kateta, sovelletaan 25 luvun 5 §:ää.

27 a §

Yksinkertaistettu lähestymistapa

Finanssivalvonta voi ryhmävalvojana muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan sallia, että osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys käyttää 26 ja 27 §:ää soveltaessaan yksinkertaistettua lähestymistapaa omistusyhteyksiin sidosyrityksissä, jotka eivät ole olennaisia. Sidosityritys ei ole olennainen, jos sen kirjanpitoarvo on alle 0,2 prosenttia ryhmän varoista sen konsernitilinpäätöstietojen perusteella laskettuna ja kaikkien tällaisten yritysten kirjanpitoarvojen summa on alle 0,5 prosenttia ryhmän varoista sen konsernitilinpäätöstietojen perusteella laskettuna.

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on perusteltava Finanssivalvonnalle 1 momentissa tarkoitettua yksinkertaistetun lähestymistavan käyttäminen yhteen tai useampaan sidosyritykseen ottaen huomioon sidosyrityksen tai sidosyritysten riskien laatu ja laajuus.

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on arvioitava vuosittain, onko yksinkertaistetun lähestymistavan käyttö edelleen perusteltua. Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on julkistettava 44 §:ssä tarkoitettussa ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa niiden sidosyritysten luettelo ja koko, joihin yksinkertaistettua lähestymistapaa käytetään.

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on osoitettava Finanssivalvonnalle, että yksinkertaistetun lähestymistavan käyttäminen yhdessä tai useammassa sidosyrityksessä

oleviin omistusyhteyksiin on riittävän varovaista niistä aiheutuvien riskien aliarvioimisen välttämiseksi ryhmän vakavaraisuutta laskettaessa.

Yksinkertaistetun lähestymistavan käyttäminen sellaiseen kolmannen maan vakuutusyhteykseen, jonka kotipaikka on maassa, joka ei täytä 23 §:ssä säädettyjä ehtoja, ei saa johtaa siihen, että osuus, jolla sidosyhteyksessä lasketaan mukaan ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen, on pienempi kuin kyseisen kolmannen maan vahvistama sidosyhteyksen pääomavaatimus.

Yksinkertaistettua lähestymistapaa ei sovelleta sidosyhteyksenä olevaan kolmannen maan vakuutusyhteykseen, jos osakasyhteyksenä olevalla vakuutusyhteyksellä ei ole luotettavia tietoja kyseisessä kolmannessa maassa vahvistetusta pääomavaatimuksesta.

30 §

Ryhmän pääomavaatimuksen korottaminen konsernitilinpäätökseen perustuvaa menetelmää sovellettaessa

Selvittäessään riskiprofiilin asianmukaisuutta vakavaraisuuspääomavaatimuksessa Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana kiinnitettävä erityistä huomiota 25 luvun 4 §:n 1 momentin mukaisten poikkeamien ilmenemiseen ryhmätasolla etenkin, jos:

31 §

Vähennys- ja yhteenlaskumenetelmä

Osakasyhteyksenä olevan vakuutusyhteyksen ryhmän vakavaraisuus on seuraavien erien erotus:

2) 15 §:n 2 momentissa ja 24 §:n 1 momentissa tarkoitetun sidosyhteyksen arvo osakasyhteyksenä olevassa vakuutusyhteyksessä sekä 3 momentissa tarkoitettu ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus.

Ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus on seuraavien erien summa:

2) osakasyhteyksenä olevan vakuutusyhteyksen suhteellinen osuus kunkin yksittäisen sidosyhteyksenä olevan vakuutusyhteyksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta;

3) osuus, jolla 24 §:ssä tarkoitetut sidosyhteykset ovat mukana ryhmän hyväksyttävässä omassa varallisuudessa 24 a ja 24 c §:n mukaisesti laskettuna.

Ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus on seuraavien erien summa:

2) kunkin yksittäisen sidosyhteyksenä olevan vakuutusyhteyksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen suhteellinen osuus;

3) osuus, jolla 24 §:ssä tarkoitetut sidosyhteykset ovat mukana ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksessa 24 b ja 24 c §:n mukaisesti laskettuna.

31 a §

Konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän ja vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän yhdistelmä

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on seuraavien erien erotus:

1) 2 momentissa tarkoitettu ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus; ja

2) 3 momentissa tarkoitettu ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus.

Ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus on seuraavien erien summa:

1) niiden yritysten osalta, joihin sovelletaan konsernitilinpäätökseen perustuvaa menetelmää, konsolidoiduista tiedoista laskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävä oma varallisuus, ilman 24 §:ssä tarkoitettujen sidosyritysten osuutta;

2) kunkin sellaisen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen osalta, johon sovelletaan vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää, osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen suhteellinen osuus sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta; ja

3) 24 §:ssä tarkoitettujen sidosyritysten 24 a tai 24 c §:n mukaisesti laskettava osuus omasta varallisuudesta.

Ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus on seuraavien erien summa:

1) niiden yritysten osalta, joihin sovelletaan 26 §:ää konsernitilinpäätökseen perustuvasta menetelmästä, konsolidoitu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus, joka lasketaan 26, 27, 27 a, 28 ja 29 §:n mukaisesti konsolidoitujen tietojen perusteella, ilman 24 §:ssä tarkoitettujen sidosyritysten osuutta;

2) kunkin sellaisen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen osalta, johon sovelletaan 31 §:ää vähennys- ja yhteenlaskumenetelmästä, suhteellinen osuus sen vakavaraisuuspääomavaatimuksesta;

3) 24 §:ssä tarkoitettujen sidosyritysten 24 b tai 24 c §:n mukaisesti laskettava osuus vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

Sovellettaessa 3 momentin 1 kohtaa, sellaisessa 15 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa yrityksissä, joihin sovelletaan 31 §:ää vähennys- ja yhteenlaskumenetelmästä, niiden oman vakavaraisuuspääomavaatimuksen suhteellisen osuuden ylittävät omistusosuudet sisällytetään yhdistettyihin tietoihin laskettaessa varojen ja velkojen herkkyyttä valuuttakurssien tason tai volatiliiteetin muutoksille. Näiden omistusosuuksien arvon ei kuitenkaan katsota olevan herkkä osakkeiden markkinahintojen tason tai volatiliiteetin muutoksille.

Sovellettaessa tämän pykälän 2 momentin 2 kohtaa ja 3 momentin 2 kohtaa sovelletaan lisäksi 31 §:n 4 momenttia.

Jos vakuutusyritys ja sen sidosyritykset taikka vakuutusomistusyhteisön sidosyritykset yhdessä hakevat lupaa laskea ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus ja ryhmän vakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimus sisäisen mallin perusteella, asian käsittelyssä sovelletaan 28 §:ää.

31 b §

Ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärä konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän ja vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän yhdistelmää sovellettaessa

Ryhmän konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän ja vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän yhdistelmään perustuva vakavaraisuuspääomavaatimuksen

vähimmäismäärä lasketaan noudattaen, mitä 27 §:ssä säädetään ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemisesta.

Ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärä on katettava 12 luvun 11 §:n 2 momentin mukaisesti määritetyllä ja konsolidoitujen tietojen perusteella lasketulla hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudella. Tässä laskelmassa konsolidoituihin tietoihin ei sisällytetä omistusyhteyksiä tämän luvun 24 §:ssä tarkoitetuissa sidosyrityksissä.

Päätettäessä siitä voidaanko hyväksyttävällä omalla varallisuudella kattaa ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärä, sovelletaan 16–24, 24 a—24 d, 25 ja 27 a §:ää. Myös 25 luvun 6 §:ää sovelletaan soveltuvin osin.

Tilanteeseen, jossa konsolidoitujen tietojen perusteella lasketut vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät omat varat ylittävät konsolidoitujen tietojen perusteella lasketun ryhmätason vakavaraisuuspääomavaatimuksen eikä ryhmän konsolidoitua vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärää kateta, sovelletaan 25 luvun 5 §:ää poikkeuksellisista toimialan laajuisista häiriöstä.

31 c §

Pitkäaikaiset osakesijoitukset ryhmätasolla

Jos ryhmä käyttää konsernitilinpäätökseen perustuvaa menetelmää tai konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän ja vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän yhdistelmää, vakuutusyritykset, vakuutusomistusyhteisöt ja ryhmittymän omistusyhteisöt saavat soveltaa 11 luvun 12 a §:ää ryhmätason pitkäaikaisen osakesijoitusten alajoukkoon.

Lisäksi 11 luvun 12 a §:ssä tarkoitettujen edellytysten täyttymisestä ja pitkäaikaisina osakesijoituksina käsiteltävien osakesijoitusten määrästä säädetään komission asetuksen II osaston I luvussa.

39 §

Ryhmän hallintojärjestelmä

Ryhmän hallintojärjestelmän on katettava kaikki ryhmävalvonnan piiriin kuuluvat yritykset. Ryhmän ylin emoyritys vastaa siitä, että ryhmän hallintojärjestelmä vastaa 6 luvun 4, 8, 8 a, 9, 9 a, 10, 10 a, 10 b, 12, 12 a, 14–16 ja 18–20 §:ssä säädettyjä vaatimuksia ja että riskienhallinta, sisäinen valvonta ja raportointi on järjestetty johdonmukaisesti kaikissa ryhmävalvonnan piiriin kuuluvissa yrityksissä.

Ryhmän riskienhallintajärjestelmän on katettava ainakin kaikki ryhmänsisäinen vakuutustoiminta sekä olennainen muu kuin vakuutustoiminta sekä kyseisestä toiminnasta aiheutuvat riskit, joille ryhmä altistuu tai saattaa altistua, sekä niiden keskinäiset yhteydet.

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on säännöllisesti seurattava kaikkien sidosyritystensä toimintaa siten, kuin kyseisten sidosyritysten niiden riskien, joita sidosyritykset aiheuttavat tai voivat aiheuttaa ryhmän tasolla, laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen.

Ryhmän ylimmällä emoyrityksellä on oltava ryhmän tason kirjalliset toimintaperiaatteet, ja sen on varmistettava kyseisten toimintaperiaatteiden johdonmukaisuus kaikkien ryhmään kuuluvien säänneltyjen yritysten kirjallisten toimintaperiaatteiden kanssa. Sen on myös varmistettava, että kaikki ryhmään kuuluvat säännellyt yritykset noudattavat ryhmän toimintaperiaatteita.

39 a §

Ryhmän johto, keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt ja eturistiriitojen hallinta

Ryhmän ylimmän emoyrityksen velvollisuutena on varmistaa, että ryhmä noudattaa siihen sovellettavaa sääntelyä. Ryhmän ylimmän emoyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen katsotaan tosiasiallisesti johtavan ryhmää.

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on varmistettava, että ryhmän hallintojärjestelmään sisältyy selkeä organisaatorakenne, jossa on tarkoin määritellyt, läpinäkyvät ja johdonmukaiset vastualueet ja tehtävien erottelu ryhmän sisällä. Ryhmän hallintojärjestelmällä on pyrittävä ehkäisemään eturistiriitoja, tai jos tämä ei ole mahdollista, hallitsemaan niitä.

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on tunnistettava ne henkilöt, jotka vastaavat ryhmän keskeisistä toiminnoista.

Jos ryhmän ylimmän emoyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsen tai ryhmän keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt ovat yhden tai useamman ryhmään kuuluvan vakuutusyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäseniä tai ovat vastuussa keskeistä toiminnoista tällaisessa ryhmään kuuluvassa vakuutusyrityksessä, ylimmän emoyrityksen on varmistettava, että ryhmätason tehtävät ja vastuut erotetaan selkeästi kunkin yksittäisen yrityksen tasolla sovellettavista tehtävistä ja vastuista.

39 b §

Ryhmän maksuvalmiusriskin hallinta ja makrovakauseritys

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on laadittava ja pidettävä ajan tasalla ryhmän tasolla maksuvalmiusriskin hallintaa koskeva suunnitelma, joka kattaa lyhyen aikavälin maksuvalmiusanalyysin ja Finanssivalvonnan pyynnöstä myös keskipitkän ja pitkän aikavälin. Maksuvalmiusriskin hallintaa koskevan suunnitelman laatimiseen ryhmätasolla sovelletaan 6 luvun 10 b §:ää.

Edellä 6 luvun 10 b §:ssä säädetystä poiketen, sellainen tytäryrityksenä oleva vakuutusyritys, joka tämän luvun 3 §:n nojalla kuuluu ryhmävalvonnan soveltamisalaan, vapautetaan maksuvalmiusriskin hallintaa koskevan suunnitelman laatimisesta ja ajan tasalla pitämisestä yrityksen tasolla, jos tämän pykälän 1 momentin mukainen maksuvalmiusriskin hallintaa koskeva suunnitelma kattaa kyseisen tytäryrityksen maksuvalmiuden hallinnan ja maksuvalmiustarpeet.

Jokaisen yksittäisen vakuutusyrityksen, johon sovelletaan 2 momenttia, on toimitettava Finanssivalvonnalle maksuvalmiusriskin hallintaa koskevan suunnitelman osat, jotka kattavat koko ryhmän tilanteen ja kyseisen yrityksen oman tilanteen.

Sen estämättä, mitä 2 momentissa säädetään, Finanssivalvonta voi vaatia tytäryrityksenä olevaa vakuutusyritystä laatimaan maksuvalmiusriskin hallintaa koskevan suunnitelman ja pitämään sitä ajan tasalla yrityksen tasolla, jos se havaitsee erityisen maksuvalmiushaavoittuvuuden tai jos ryhmätason maksuvalmiusriskin hallintaa koskeva suunnitelma ei sisällä sellaisia asianmukaisia tietoja, jotka Finanssivalvonta vaatii vastaavia yrityksiä toimittamaan niiden maksuvalmiusaseman seuraamiseksi.

Edellä 25 a luvussa säädettyä sovelletaan ryhmän ylimmän emoyrityksen tasolla soveltuvin osin.

40 §

Ryhmän riski- ja vakavaraisuusarvio

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on suoritettava 6 luvun 12 §:ssä tarkoitettu riski- ja vakavaraisuusarvio ryhmän tasolla. Ryhmätason riski- ja vakavaraisuusarvion on katettava ainakin kaikki ryhmänsisäinen vakuutustoiminta ja olennainen muu kuin vakuutustoiminta sekä

kyseisestä toiminnasta aiheutuvat riskit, joille ryhmä altistuu tai saattaa altistua, sekä niiden keskinäiset yhteydet.

41 §

Riskikeskittymistä ja ryhmän sisäisistä liiketoimista ilmoittaminen

Ilmoitettavia liiketoimia määriteltessään Finanssivalvonnan on muita asianomaisia muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia ja ryhmää kuultuaan määrättävä riskikeskittymille ja liiketoimille vakavaraisuuspääomavaatimukseen, vakavaraisuuslaskennassa käytettävään vastuuvélkaan, hyväksyttävään omaan varallisuuteen, muihin tarkoituksenmukaisiin määrällisiin tai laadullisiin riskiperusteisiin kriteereihin tai edellä lueteltujen asioiden yhdistelmään perustuvat kynnsarvot.

Finanssivalvonta voi ryhmänsisäisten liiketoimien lisäksi perustelluissa tapauksissa vaatia tätä pykälää sovellettaessa ryhmiä ilmoittamaan sellaisista ryhmänsisäisistä liiketoimista, jotka koskevat myös muita yrityksiä kuin vakuutusyrityksiä, kolmannen maan vakuutusvakuutusyrityksiä, vakuutusomistusyhteisöjä ja ryhmittymän omistusyhteisöjä.

44 §

Ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on julkistettava ja toimitettava Finanssivalvonnalle vuosittain viimeistään 24 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus, joka sisältää 8 a luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitetut markkinoiden ammatillisille tarkoitetut tiedot. Lisäksi vakuutusyhtiön, vakuutusomistusyhteisön ja monialaomistusyhteisön on julkistettava vuosittain ryhmärakennetta koskevat tiedot. Kertomukseen sovelletaan lisäksi 8 a lukua tietojen julkistamisesta.

Ryhmän ylin emoyritys voi Finanssivalvonnan suostumuksella päättää antaa vain yhden vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen, joka sisältää:

- 1) ryhmätason tiedot;
 - 2) ryhmän kutakin tytäryritystä koskevat tiedot, jotka on yksilöity erikseen kunkin tytäryrityksen osalta, sisältäen 8 a luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitetut vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitetut tiedot ja 2 momentissa tarkoitetut markkinoiden ammatillisille tarkoitetut tiedot.
-

Ryhmätason erityinen tilintarkastus

44 a §

Ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen sisältyvän taseen tarkastus

Ryhmän ylimmän emoyrityksen tilintarkastajan on suoritettava ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen sisältyvän taseen tarkastus vuosittain.

Tilintarkastajan 1 momentissa tarkoitetusta tarkastuksesta on annettava yhtiön hallitukselle tarkastusraportti, joka sisältää kuvauksen tarkastuksen luonteesta ja tuloksista.

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on toimitettava Finanssivalvonnalle yhdessä 44 §:ssä tarkoitetun ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen kanssa tilintarkastajan laatima 2 momentissa tarkoitettu tarkastusraportti.

Jos ryhmä antaa vain yhden vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen, ryhmän ylimmän emoyrityksen on toimitettava Finanssivalvonnalle myös kunkin tytäryrityksen osalta 7 luvun 8 a §:n 2 momentissa tarkoitettu tarkastusraportti.

Pienen ja ei-monimutkaisen ryhmän ylimpään emoyritykseen ei sovelleta 1–3 momenttia.

48 §

Tietojensaantioikeus ja tietojenantovelvollisuus

Ryhmää koskevien valvonnan kannalta tarpeellisten tietojen antamiseen Finanssivalvonnalle sovelletaan 25 luvun 3 §:ää. Ryhmän ylimmän emoyrityksen on kuitenkin toimitettava mainitussa pykälässä tarkoitetut tiedot vuosittain 22 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä ja jos tietoja vaaditaan neljännesvuosittain, 11 viikon kuluessa kunkin vuosineljänneksen päättymisestä.

48 a §

Ryhmän säännöllinen valvontaraportti

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on toimitettava Finanssivalvonnalle sen toimiessa ryhmävalvojana säännöllinen valvontaraportti. Säännöllinen valvontaraportti on toimitettava vuosittain 24 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä. Säännöllisen valvontaraportin toimittamiseen sovelletaan 25 luvun 3 a §:n 1 ja 4 momenttia.

Ryhmän ylin emoyritys voi Finanssivalvonnan luvalla toimittaa yhdistetyn säännöllisen valvontaraportin, joka sisältää:

- 1) ryhmätason tiedot; ja
- 2) ryhmän kutakin tytäryrityksenä olevaa vakuutusyritystä koskevat tiedot, jotka on yksilöity erikseen kunkin tytäryrityksen osalta, ja jotka eivät ole vähäisempiä kuin ne tiedot, jotka vakuutusyritykset toimittaisivat 25 luvun 3 a §:n mukaisesti.

Finanssivalvonnan on ennen 2 momentissa tarkoitetun luvan antamista tarvittaessa kuultava valvontakollegioon kuuluvia valvontaviranomaisia ja otettava tarvittavilta osin huomioon niiden näkemykset. Valvontaviranomaisen eriävä näkemys on perusteltava.

Jos valvontaviranomaisten kollegio 3 momentissa tarkoitetussa tilanteessa hyväksyy 2 momentissa tarkoitetun yhdistetyn säännöllisen valvontaraportin, kunkin yksittäisen vakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselleen yhdistetty säännöllinen valvontaraportti. Kukin valvontaviranomainen valvoo sen säännöllisen valvontaraportin osaa, joka koskee sitä tytäryritystä, jolle se on myöntänyt toimiluvan.

Finanssivalvonta voi peruuttaa 2 momentissa tarkoitetun luvan, jos se katsoo, että 2 momentissa tarkoitettu yhdistetty säännöllinen valvontaraportti ei sisällä kaikkia tarvittavia tietoja.

Jos 2 momentissa tarkoitettu yhdistetty säännöllinen valvontaraportti ei sisällä tietoja, joita edellytetään annettavan, ja jos poisjätetyt tiedot ovat merkittäviä, Finanssivalvonnalla on tytäryritykselle toimiluvan myöntäneenä valvontaviranomaisena oikeus vaatia kyseistä tytäryritystä toimittamaan tarvittavat lisätiedot. Jos Finanssivalvonta pyytää tytäryritykseltä lisätietoja, muutoksia tai selvennyksiä, asiasta on ilmoitettava valvontaviranomaisten kollegiolle ja kyseisen ryhmän ryhmävalvojan on toimitettava sama pyyntö myös ryhmän ylimmälle emoyritykselle.

Lisäksi ryhmän säännöllisestä valvontaraportista säädetään komission asetuksen II osaston VI luvussa.

48 b §

Valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittaminen ja eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta vapauttaminen

Finanssivalvonta voi toimiessaan ryhmävalvojana rajoittaa valvontaan liittyvää säännöllistä raportointivelvollisuutta tai vapauttaa eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta, jos 25 luvun 25 §:ssä tarkoitettu rajoitus tai 26 §:ssä tarkoitettu vapautus tai rajoitus hyödyttää kaikkia ryhmään kuuluvia vakuutusyhtiöitä. Finanssivalvonnan on päätöstä tehdessään otettava huomioon ryhmän liiketoiminnan laatu ja laajuus sekä riskien luonne sekä 26 §:ssä tarkoitettu vapautuksesta tai rajoituksesta päätettäessä lisäksi rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvät seikat.

48 c §

Määräaikojen pidentäminen poikkeuksellisissa olosuhteissa

Poikkeuksellisen terveystilan, luonnonkatastrofin tai muun äärimmäisen tapahtuman ollessa kyseessä Finanssivalvonta voi pyytää Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista arvioimaan, vaikuttaako tapahtuma olennaisesti vakuutusyhtiöiden, vakuutusomistusyhteisöjen tai ryhmittymän omistusyhteisöjen toimintamahdollisuuksiin ja estääkö se niitä toimittamasta tietoja 44 §:n 1 momentissa, 48 §:n 2 momentissa ja 48 a §:n 1 momentissa säädettyissä määräaajoissa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen määräaikojen pidentämisestä säädetään komission delegoidulla asetuksella.

49 §

Finanssivalvonnan toimenpiteet

Jos Finanssivalvonta toteaa, että vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö ei täytä 10 a §:n 1 ja 2 momentissa säädettyjä velvollisuuksia, Finanssivalvonnan on ryhdyttävä tässä laissa tai Finanssivalvonnasta annetussa laissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin ryhmävalvonnan jatkuvuuden ja eheyden sekä tämän luvun noudattamisen palauttamiseksi tai varmistamiseksi.

Finanssivalvonta voi lisäksi 1 ja 3 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa toteuttaa seuraavat toimenpiteet:

- 1) keskeyttää vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön tytäryrityksenä olevien vakuutusyhtiöiden osakkeisiin liittyvien äänioikeuksien käyttäminen;
- 2) määrätä vakuutusomistusyhteisölle, ryhmittymän omistusyhteisölle tai kyseisten yritysten hallinto-, johto- tai valvontaelimelle tässä laissa, Finanssivalvonnasta annetussa laissa tai muussa laissa säädettyjä seuraamuksia;
- 3) vaatia vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä siirtämään osakkeenomistajilleen omistusyhteydet tytäryrityksenä olevissa vakuutusyhtiöissä;
- 4) nimetä tilapäisesti toinen ryhmään kuuluva vakuutusomistusyhteisö, ryhmittymän omistusyhteisö tai vakuutusyhtiö vastaamaan tässä luvussa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta;
- 5) rajoittaa tai kieltää voitonjako tai koronmaksu osakkeenomistajille;

6) vaatia vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä luopumaan osuuksistaan vakuutusyrityksissä tai 24 §:ssä tarkoitetuissa sidosyrityksissä tai vähentämään niitä;

7) vaatia vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä toimittamaan suunnitelma, jonka avulla vaatimusten noudattamiseen palataan viipymättä.

Finanssivalvonnan on kohdentaessaan 3 ja 4 momentissa tarkoitettuja toimenpiteitä ryhmittymän omistusyhteisöön, otettava huomioon vaikutukset koko ryhmittymään sekä sen säänneltyihin sidosyrityksiin.

Finanssivalvonnan on ennen 4 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamista kuultava asianomaisia muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisia, jos kyseiset toimenpiteet vaikuttavat sellaisiin yrityksiin, joilla on kotipaikka toisessa ETA-valtiossa.

50 §

Ryhmänsisäisistä liiketoimista ilmoittaminen

Vakuutusyrityksen on ilmoitettava vakuutusyrityksen ja sen emoyrityksen sekä vakuutusyrityksen ja emoyrityksen sidosyritysten välisistä liiketoimista Finanssivalvonnalle, jos vakuutusyrityksen emoyritys on luottolaitos, sijoituspalveluyritys, rahoituslaitos, yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos tai sellainen sääntelemätön yritys, joka harjoittaa yhtä tai useampaa luottolaitosten vakavaraisuusdirektiivin liitteessä I tarkoitettua toimintaa siten, että kyseinen toiminta muodostaa merkittävän osan sen kaikesta toiminnasta.

53 §

Valvonnan vastaavuuden puuttuminen

Kolmannen maan vakuutusyrityksiin, jotka kuuluvat 2 §:ssä tarkoitettuun ryhmään, käytetään Finanssivalvonnasta annetun lain mukaisia ja tämän luvun ryhmävalvontaa koskevien säännösten mukaisia menetelmiä, ei kuitenkaan 34–38 §:n mukaisia menetelmiä. Jäljempänä 4–6 momentin mukaisesti käytetään kuitenkin muuta menetelmää, jos:

- 1) 51 §:n mukaisesti suoritettu tarkastus osoittaa, että vastaavaa valvontaa ei ole; tai
- 2) Euroopan komission väliaikaisesta vastaavuutta koskevasta määräyksestä huolimatta johonkin ETA-valtioon on sijoittautunut sellainen vakuutusyritys, jonka taseen loppusumma on suurempi kuin kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyrityksen taseen loppusumma.

Jos Finanssivalvonnasta annetun lain ja tämän luvun ryhmävalvontaa koskevat säännökset 34–38 §:ää lukuun ottamatta eivät olisi ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta tehokkaita, Finanssivalvonta voi päättää soveltaa muitakin tehokkaita menetelmiä sen varmistamiseksi, että ryhmän vakuutusyrityksiä valvotaan asianmukaisesti. Finanssivalvonnan on kuultava muita asianomaisia valvontaviranomaisia päättäessään näistä menetelmistä sekä ilmoitettava niistä perusteluineen muille asianomaisille valvontaviranomaisille, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle sekä Euroopan komissiolle.

Edellä 4 momentissa tarkoitettujen menetelmien avulla on saavutettava ryhmävalvonnan tavoitteet tämän luvun mukaisesti ja erityisesti seuraavat tavoitteet:

- 1) vakuutusyritysten pääoman kohdentamisen ja omien varojen koostumuksen säilyttäminen sekä olennaisen ryhmänsisäisen pääomanmuodostumisen estäminen, jos tällainen pääomanmuodostus rahoitetaan sellaisten velkainstrumenttien tai muiden rahoitusvälineiden tuotosta, joita ei katsota emoyrityksen oman varallisuuden eriksi;

2) ETA:ssa ja sen ulkopuolella toimivista yrityksistä johtuvien riskien arvioiminen ja seuraaminen ja näiden yritysten ja muiden sääntelemättömien yritysten riskien leviämisen rajoittaminen vakuutusyrityksiin sekä siihen alaryhmään, jonka emoyrityksenä on 4 §:ssä tarkoitettu ylin emoyritys.

Edellä 4 momentissa tarkoitettuja menetelmiä voivat olla:

1) yhden vakuutusyrityksen nimeäminen, joka on vastuussa tässä luvussa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta, jos ryhmään kuuluvilla vakuutusyrityksillä ei ole yhteistä emoyritystä ETA-valtiossa;

2) vaatimus perustaa sellainen vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, jos ryhmään kuuluvilla vakuutusyrityksillä ei ole yhteistä emoyritystä ETA-valtiossa, jolloin tätä lukua sovelletaan kyseisen yrityksen johtamaan ryhmään;

3) jos useat ryhmään kuuluvat vakuutusyritykset muodostavat alaryhmän, jonka emoyrityksen kotipaikka on ETA-valtiossa, sen lisäksi, että tätä lukua sovelletaan tähän alaryhmään, lisätoimenpiteiden toteuttaminen tai lisävaatimusten asettaminen, mukaan lukien 4 ja 5 kohdassa säädetty vaatimukset sekä 41 §:ssä tarkoitettu riskikeskittymistä ja ryhmän sisäisistä liiketoimista ilmoittaminen, 5 momentin 2 kohdassa tarkoitetun tavoitteen saavuttamiseksi;

4) vaatimus, että ETA-valtiossa olevan ylimmän emoyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenet ovat riippumattomia kolmannessa maassa olevasta emoyrityksestä;

5) liiketoimien kieltäminen, rajoittaminen tai seuranta tai vaatimus ilmoittaa ennakoon liiketoimista, mukaan lukien osingonjaosta ja etuoikeudeltaan huonompia velkoja koskevista kuponkimaksuista, jos tällaiset liiketoimet ovat tai voisivat olla uhka ryhmään kuuluvien vakuutusyritysten taloudelliselle asemalle tai vakavaraisuusasemalle ja jos ne koskevat yhtäältä vakuutusyritystä, vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, tai sellaista yritystä, joka kuuluu ryhmään, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa;

6) vaatimus saada tietoja sellaisten emoyritysten vakavaraisuusasemasta, taloudellisesta asemasta, riskiprofilista ja riskirajoista, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa, sekä tarvittaessa kyseisten kolmannen maan emoyritysten hallinto-, johto- tai valvontaelimelle tai valvontaviranomaisille toimitettavat näitä aiheita koskevat kertomukset.

Edellä 5 momentin 4 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa, jos ryhmään kuuluu sidosyrityksenä oleva vakuutusyritys, jonka kotipaikka toisessa ETA-valtiossa kuin Suomessa, Finanssivalvonnan on ilmoitettava havainnoistaan kyseisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle asianmukaisten toimenpiteiden toteuttamiseksi.

31 luku

Vakuutusyhtiön toimintaa koskevat muut säännökset

4 §

Yhteisön rinnakkaisvakuutus

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun suomalaiseen johtavaan vakuutusyhtiöön sovelletaan 3 luvun 8–11 §:ää sekä liikennevakuutuslain 69 §:ää ja 70 §:n 1 momenttia.

Varautumisvelvollisuus

Vakuutusyhtiön tulee varmistaa tehtäviensä mahdollisimman häiriötön hoitaminen normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa osallistumalla vakuutusalan valmiussuunnitteluun ja valmistelemalla etukäteen vakavissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa tapahtuvaa toimintaa sekä muin toimenpitein. Finanssivalvonta voi myöntää poikkeuksia edellä tässä pykälässä säädetystä velvollisuudesta, jos se on perusteltua vakuutusyhtiön koon, toiminnan laadun tai laajuuden taikka muun erityisen syyn vuoksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuilla normaaliolojen vakavilla häiriötilanteilla tarkoitetaan sellaisia yhteiskunnan toimintaa uhkaavia häiriötilanteita, jolla on laaja-alainen vaikutus yhteiskuntaan ja joiden hallitseminen edellyttää vakuutusyhtiön omien toimenpiteiden lisäksi viranomaisten yhteistoimintaa ja erityisiä toimenpiteitä.

Jos 1 momentista aiheutuvat poikkeusoloihin liittyvät varautumistehtävät edellyttävät toimenpiteitä, jotka selvästi poikkeavat tavanomaisena pidettävästä vakuutusyhtiön toiminnasta ja joista aiheutuu olennaisia lisäkustannuksia, tällaiset kustannukset voidaan korvata huoltovarmuuden turvaamisesta annetussa laissa (1390/1992) tarkoitettusta huoltovarmuusrahastosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tämän lain 2 a luvun 9 §:n 1 momentissa säädetty Finanssivalvonnan määräaika vastustaa vakuutusyhtiön luokittelua pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi on neljä kuukautta niiden ilmoitusten osalta, jotka Finanssivalvonta vastaanottaa viimeistään 30 päivänä heinäkuuta 2027. Tämän lain 2 a luvun 14 §:n 1 momentissa säädetty Finanssivalvonnan määräaika hakemuksen käsittelylle on neljä kuukautta niiden hakemusten osalta, jotka Finanssivalvonta vastaanottaa viimeistään 30 päivänä heinäkuuta 2027.

Vakuutusyhtiö, joka on ollut tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 1 luvun 3 b §:n mukainen pieni vakuutusyhtiö, voi jatkaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 1 luvun 2 a §:n 2 momentin soveltamista neljän tilikauden ajan.

Tämän lain 10 luvun 8 a §:n 1 momentissa säädetystä poiketen, vakuutusyhtiö, joka on soveltanut volatiliteettikorjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään parhaan estimaatin laskennassa vuosi ennen tämän lain voimaantuloa, voi jatkaa volatiliteettikorjauksen soveltamista ilman Finanssivalvonnan ennalta antamaa lupaa, jos yhtiö noudattaa mainitun momentin mukaisia ennakkohyväksynnän edellytyksiä tämän lain voimaantulopäivästä.

Tämän lain 10 luvun 7 §:ssä säädetystä poiketen, tämän lain voimaantulopäivänä ensimmäisen tasoituspisteen maturiteetti on euron osalta 20 vuotta.

Finanssivalvonnalla on 1 päivästä heinäkuuta 2026 valtuudet hyväksyä:

- 1) volatiliteettikorjauksen käyttö tämän lain 10 luvun 8 a §:n 1 momentin mukaisesti; ja
- 2) korkokäyrään liittyvän vaiheistusmekanismin käyttö tämän lain 10 luvun 7 a §:n mukaisesti.

Ennen tämän lain voimaantuloa vireille tulleeseen toimilupahakemukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

2.

Laki

vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain (304/2015) 13 §:n 3 ja 4 momentti,
muutetaan 11 §:n 1 ja 6 momentti ja 12 §:n 1 ja 6 momentti sekä
lisätään 11 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1515/2015, uusi 9 momentti, 12 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1515/2015, uusi 9 momentti ja lakiin uusi 12 a § seuraavasti:

11 §

Henkivakuutuksen korkokäyrän korjaus

Finanssivalvonnan ennalta antamalla suostumuksella henkivakuutusyhtiö voi käyttää vakuutusyhtiölain 10 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun korkokäyrään korjausta enintään 1 päivään tammikuuta 2032, jos vakuutusyhtiö ei sovelle tämän lain 12 §:n mukaista vastuuvelkaan liittyvää siirtymäsäännöstä. Finanssivalvonta voi hyväksyä korjauksen käyttämisen 30 päivän tammikuuta 2027 jälkeen vain, jos vakuutusyhtiö on suostumusta edeltäneiden kuuden kuukauden aikana saanut luvan vastaanottaa vakuutus- tai jälleenvakuutus sopimusten vakuutuskannan ja luovuttava vakuutusyhtiö on soveltanut korjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään kyseisen vakuutuskannan osalta ennen vakuutuskannan luovuttamista.

Jos vakuutusyhtiö käyttää tässä pykälässä tarkoitettua korjausta, sen on julkistettava tämä vakuutusyhtiölain 8 a luvun 1 §:ssä tarkoitetun kertomuksen markkinoiden ammattilaisille osoitetuista tiedoista koostuvassa osassa. Kertomuksesta on ilmentävä, mikä merkitys mukautetun korkokäyrän käyttämisellä on yhtiön taloudellisen tilanteen kannalta, syyt korjauksen soveltamiseen, jos yhtiö täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen sitä soveltamatta, sekä arvio yhtiön riippuvuudesta tästä korjauksesta ja tarvittaessa kuvaus yhtiön toteuttamista tai suunnittelemissa toimenpiteistä tämän riippuvuuden vähentämiseksi tai poistamiseksi.

Jos vakuutusyhtiö käyttää tässä pykälässä tarkoitettua korjausta ja 12 §:ssä tarkoitettua vähennystä tai vakuutusyhtiölain 10 luvun 7 a §:ssä tarkoitettua vaiheistusmekanismia, sen on julkistettava vakuutusyhtiölain 8 a luvun 1 §:ssä tarkoitetun kertomuksen markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvassa osassa minkälainen yhteisvaikutus vaiheistus- ja siirtymätoimenpiteiden soveltamatta jättämisellä olisi yhtiön taloudelliseen asemaan.

12 §

Vastuovelkaa vakavaraisuuslaskennassa koskeva siirtymäkauden vähennys

Finanssivalvonnan ennalta antamalla suostumuksella vakuutusyhtiö voi käyttää vakuutusyhtiölain 10 luvussa tarkoitettuun vastuovelkaan vähennystä enintään 1 päivään tammikuuta 2032, jos yhtiö ei käytä tämän lain 11 §:ssä tarkoitettua korkokäyrän korjausta. Vähennystä voidaan käyttää kuhunkin vakuutusyhtiölain 10 luvun 4 §:ssä tarkoitettuun vakuutusvelvoitteiden ryhmään. Finanssivalvonta voi hyväksyä vähennyksen käyttämisen 30 päivän tammikuuta 2027 jälkeen vain, jos vakuutusyhtiö on suostumusta edeltäneiden kuuden kuukauden aikana saanut luvan vastaanottaa vakuutus- tai jälleenvakuutus sopimusten vakuutuskannan ja luovuttava vakuutusyhtiö on soveltanut siirtymäkauden vähennystä vastuovelkaan kyseisen vakuutuskannan osalta ennen vakuutuskannan luovuttamista.

Jos vakuutusyhtiö käyttää tässä pykälässä tarkoitettua vähennystä, sen on julkistettava tämä vakuutusyhtiölain 8 a luvun 1 §:ssä tarkoitettun kertomuksen markkinoiden ammattilaisille osoitetuista tiedoista koostuvassa osassa. Kertomuksesta on ilmentävä, mikä merkitys vähennyksen käyttämisellä on yhtiön taloudellisen tilanteen kannalta, syyt vähennyksen soveltamiseen, jos yhtiö täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen sitä soveltamatta, sekä arvio yhtiön riippuvuudesta tästä vähennyksestä ja tarvittaessa kuvaus yhtiön toteuttamista tai suunnittelemissa toimenpiteistä tämän riippuvuuden vähentämiseksi tai poistamiseksi.

Jos vakuutusyhtiö käyttää tässä pykälässä tarkoitettua vähennystä ja 11 §:ssä tarkoitettua korjausta tai vakuutusyhtiölain 10 luvun 7 a §:ssä tarkoitettua vaiheistusmekanismia, sen on julkistettava vakuutusyhtiölain 8 a luvun 1 §:ssä tarkoitettun kertomuksen markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvassa osassa minkälainen yhteisvaikutus vaiheistus- ja siirtymätoimenpiteiden soveltamatta jättämisellä olisi yhtiön taloudelliseen asemaan.

12 a §

Vakuutusyrittäjäryhmä

Edellä 6, 7 ja 10 §:ssä, 11 §:n 1 momentissa ja 12 §:n 1 momentissa säädettyä sovelletaan myös vakuutusyhtiölain 26 luvussa tarkoitettuun vakuutusyrittäjäryhmään.

Jos vakuutusyrittäjäryhmä tai jokin sen tytäryrityksenä oleva vakuutusyhtiö soveltaa 11 §:ssä tarkoitettua korkokäyrää koskevaa siirtymätoimenpidettä tai 12 §:ssä tarkoitettua vakuutusteknistä vastuovelkaa koskevaa siirtymätoimenpidettä, ryhmän ylimmän emoyrityksen on julkistettava 11 §:n 6 momentissa ja 12 §:n 6 momentissa tarkoitettujen julkistettavien tietojen lisäksi osana 26 luvun 44 §:ssä tarkoitettua ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomustaan määrällinen arvio taloudelliseen asemaansa kohdistuvasta vaikutuksesta, joka johtuu siitä olettamasta, että kyseisten siirtymätoimenpiteiden soveltamisesta johtuvaa omaa varallisuutta ei voida tosiasiallisesti käyttää sen osakasyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen, jonka osalta ryhmän vakavaraisuus lasketaan.

Jos vakuutusyrittäjäryhmä olennaisesti tukeutuu 11 ja 12 §:ssä tarkoitettuihin siirtymätoimenpiteisiin siten, että se vääristää ryhmän todellista vakavaraisuusasetmaa, vaikka ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus täytettäisiin ilman kyseisten siirtymätoimenpiteiden käyttämistä, Finanssivalvonta ryhmävalvojana voi vähentää näiden siirtymätoimenpiteiden käytöstä johtuvan oman varallisuuden määrää, joka voidaan hyväksyä kattamaan ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta, sekä toteuttaa muita vastaavia asianmukaisia toimenpiteitä.

Vakuutusyrittäjäryhmään, joka ei täytä vakuutusyhtiölain 26 luvun mukaista vakavaraisuuspääomavaatimusta mutta joka täyttää muutoslain voimaan tullessa voimassa

olleen mainitun luvun mukaisen mukautetun toimintapääoman vähimmäismäärävaatimuksen, sovelletaan tämän lain 9 §:ää.

Tämä laki tulee voimaan päivänä _____
kuuta 20 ____.

3.

Laki

ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annettuun lakiin (398/1995) siitä lailla 1299/2018 kumotun 14 a §:n tilalle uusi 14 a § sekä uusi 17 a–17 d § seuraavasti:

3 luku

Valvonta

14 a §

Ulkomaista ETA-vakuutusyhtiötä koskevat tiedot ja ilmoitukset

Finanssivalvonta voi pyytää tietoja, jotka sillä on oikeus saada tämän lain, vakuutusyhtiölain (521/2008) tai muun sääntelyn perusteella ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön liiketoiminnasta kyseisen yhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavalta viranomaiselta ja kyseisen viranomaisen on toimitettava tiedot suomeksi tai ruotsiksi tai muulla Finanssivalvonnan hyväksymällä kielellä 20 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, kuitenkin siten, että määräaika voidaan pidentää 20 työpäivällä.

Jos ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaava viranomainen ei toimita tietoja 1 momentissa tarkoitettussa määräajassa, Finanssivalvonta voi osoittaa pyynnön suoraan ulkomaiselle ETA-vakuutusyhtiölle. Jos Finanssivalvonta osoittaa pyynnön suoraan ulkomaiselle ETA-vakuutusyhtiölle, sen on ilmoitettava asiasta kyseisen yhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle ennen pyynnön esittämistä. Ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön on toimitettava tiedot Finanssivalvonnalle viipymättä.

Finanssivalvonta voi ilmoittaa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja asianomaisen ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle, jos Finanssivalvonnalla on kuluttajansuojaan liittyviä vakavia ja perusteltuja huolenaiheita liittyen ulkomaiseen ETA-vakuutusyhtiöön. Ilmoituksen on oltava riittävä ja kattava.

17 a §

Merkittävä rajat ylittävä toiminta

Merkittävällä rajat ylittävällä toiminnalla tarkoitetaan ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön, jota ei ole luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, Suomessa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittamaa vakuutustoimintaa, joka täyttää jommankumman seuraavista edellytyksistä:

1) koko vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo, joka vastaa yhtiön Suomessa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittamaa toimintaa, on yli 15 000 000 euroa; tai

2) Finanssivalvonta pitää yhtiön sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittamaa toimintaa merkityksellisenä Suomen markkinoiden kannalta.

Jos Finanssivalvonta katsoo, että ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella Suomessa harjoittama toiminta on merkityksellistä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla, Finanssivalvonnan on ilmoitettava asiasta kyseisen ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle. Ilmoitukseen on liitettävä perustelut.

Jos Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaava viranomaislainen ovat eri mieltä ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella Suomessa harjoittaman toiminnan merkityksellisyydestä, ne voivat saattaa 3 momentissa tarkoitetun tilanteen Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1094/2010, jäljempänä *Euroopan vakuutusvalvonta-asetus*, 19 artiklan mukaisesti Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää sen apua.

17 b §

Merkittävään rajat ylittävään toimintaan liittyvä valvontaviranomaisten välinen tehostettu valvontayhteistyö

Jos ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa Suomessa, Finanssivalvonnan on tehtävä yhteistyötä kyseisen yhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavan viranomaisen kanssa sen arvioimiseksi, onko kyseisellä ulkomaisella ETA-vakuutusyhtiöllä selkeä käsitys riskeistä ja hallitseeko se hyvin niitä riskejä, joita se kohtaa tai saattaa kohdata Suomessa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun yhteistyön on oltava oikeassa suhteessa merkittävään rajat ylittävään toimintaan liittyviin riskeihin ja sen on katettava vähintään:

1) hallintojärjestelmä sekä hallinto-, johto- ja valvontaelimen kyky ymmärtää rajat ylittävien markkinoiden erityispiirteet, riskienhallintavälineet, sisäinen valvonta ja rajat ylittävää toimintaa koskevat säännösten noudattamista koskevat menettelyt;

2) ulkoistaminen ja jakelukumppanuudet;

3) liiketoimintastrategia ja vahinkokäsittely; ja

4) kuluttajansuoja.

Tässä pykälässä säädettyä sovelletaan myös Finanssivalvonnan osallistuessa vakuutusyhtiölain 25 luvun 35 §:ssä tarkoitetun yhteistoimintafoorumin toimintaan riippumatta siitä, harjoittaako ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö merkittävää rajat ylittävää toimintaa.

17 c §

Tiedot toisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaavalta viranomaiselta

Jos ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa Suomessa, Finanssivalvonta voi esittää kyseisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle perustellun pyynnön saada tietoja kyseisen vakuutusyhtiön vakavaraisuudesta, hallintojärjestelmästä ja liiketoimintamallista.

Tässä pykälässä säädettyä sovelletaan myös Finanssivalvonnan osallistuessa vakuutusyhtiölain 25 luvun 35 §:ssä tarkoitetun yhteistoimintafoorumin toimintaan riippumatta siitä, harjoittaako ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö merkittävää rajat ylittävää toimintaa.

17 d §

Yhteinen tarkastus

Jos ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö, joka harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa Suomessa, ei täytä tai ei todennäköisesti täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta tai vähimmäispääomavaatimusta seuraavan kolmen kuukauden aikana, Finanssivalvonta voi pyytää kyseisen yhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavaa viranomaista tekemään Finanssivalvonnan kanssa yhteisen tarkastuksen kyseisen ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön toimitiloissa.

Toisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaava viranomaisen hyväksyessä yhteisen tarkastuksen ja sen jälkeen, kun yhteinen tarkastus on saatu päätökseen, Finanssivalvonnan ja asianomaisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaavan viranomaisen on päätettävä yhteisistä johtopäätöksistä sekä asianmukaisista valvontatoimista kahden kuukauden kuluessa tarkastuksen päättymisestä.

Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaava viranomainen voivat saattaa 2 momentissa tarkoitetun asian kahden kuukauden kuluessa kyseisessä momentissa tarkoitetun ajan päättymisestä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti, jos Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaava viranomainen eivät pääse kahdenväliseen ratkaisuun johtopäätöksistä. Asiaa ei voida saattaa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi kahden kuukauden määräajan päättymisen jälkeen tai sen jälkeen, kun Finanssivalvonta ja asianomainen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaava viranomainen ovat päässeet yhteisymmärrykseen yhteisistä johtopäätöksistä.

Jos toisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaava viranomainen kieltäytyy yhteisen tarkastuksen tekemisestä ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön toimitiloissa ja Finanssivalvonta on eri mieltä kieltäytymisen syistä, Finanssivalvonta ja asianomainen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaava viranomainen voivat saattaa asian kuukauden kuluessa Finanssivalvonnan päätöksestä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti.

Tässä pykälässä säädettyä sovelletaan myös Finanssivalvonnan osallistuessa vakuutusyhtiölain 25 luvun 35 §:ssä tarkoitetun yhteistoimintafoorumin toimintaan riippumatta siitä, harjoittaako ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö merkittävää rajat ylittävää toimintaa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä _____ kuuta 20 _____.

4.

Laki

työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain (354/1997) 1 §:n 3 momentti ja 12 a §, sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 3 momentti laissa 1339/2022 ja 12 a § laissa 983/2013, sekä lisätään lakiin uusi 31 a § seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

Työeläkevakuutusyhtiöön ei kuitenkaan sovelleta vakuutusyhtiölain 1 luvun 2 a, 3, 3 a–3 c, 4, 5, 8, 11 a ja 11 b §:ää, 13 §:n 1 momenttia sekä 14–16, 16 a, 17, 19, 24 a–24 c ja 25 §:ää, 2 luvun 1 a §:ää, 3 §:n 1–5 momenttia, 4, 5 ja 5 a §:ää, 6 §:n 2 ja 3 momenttia, 7 §:ää, 9 a §:n 2 momenttia, 9 b §:ää, 10 §:n 1 momentin 3 kohtaa sekä 12, 16, 17, 18 a, 18 b, 19 ja 20 §:ää, 2 a ja 3 lukua, 4 luvun 2–6 §:ää, 5 luvun 2 §:n 2 momenttia, 3, 6 a, 18 ja 18 a §:ää ja 22 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohtaa, 6 luvun 1, 2, 2 a, 3, 4, 4 a, 5, 7, 7 a, 8, 8 a, 9, 9 a, 10, 10 a, 10 b, 11, 12, 12 a, 12 b, 12 c, 14–17, 18 ja 20 a–20 f §:ää, 21 §:n 1, 3 ja 5 kohtaa ja 22 §:ää, 7 luvun 6 §:ää, 8 luvun 24 ja 26 §:ää, 8 a lukua, 9 luvun 1–5, 5 a–5 d ja 7–12 §:ää ja 13 §:n 2 kohtaa, 10–13 ja 13 a lukua, 14 luvun 5 §:ää, 16 luvun 2 §:n 2, 4 ja 6 momenttia, 5 §:n 3 momenttia, 6 §:n 4 momenttia sekä 8–10 ja 13 §:ää, 17 luvun 2 §:n 3 momenttia, 19 luvun 10 §:n 1 ja 2 momenttia, 20 luvun 10 §:n 1 ja 2 momenttia, 20 a lukua, 21 luvun 6 ja 7 §:ää, 12 §:n 1 ja 2 momenttia ja 17–21 §:ää, 23 luvun 9 §:n 2 ja 3 momenttia ja 31 §:n 3 momenttia, 24 lukua, 25 luvun 1 §:ää, 3 §:n 1, 2 ja 6 momenttia, 3 a ja 4, 5, 5 a, 6 ja 7 §:ää, 16 §:n 1 momenttia eikä 25, 26, 26 a, 27, 27 a ja 29–36 §:ää, 25 a ja 26 lukua eikä 31 luvun 2, 4 ja 10 §:ää.

12 a §

Omistusyhteisön johto

Sen estämättä, mitä 1 §:n 3 momentissa säädetään, työeläkevakuutusyhtiön omistusyhteisön hallitukseen ja toimitusjohtajaan sovelletaan vakuutusyhtiölain 6 luvun 2 §:n 2 momenttia, 4 §:n 7 momenttia ja 21 §:n 1 kohtaa.

Edellä 1 momentissa työeläkevakuutusyhtiön omistusyhteisöllä tarkoitetaan emoyritystä, jonka pääasiallisena toimintana on hankkia ja omistaa osuuksia tytäryrityksistä, jotka ovat tässä laissa tarkoitettuja työeläkevakuutusyhtiöitä.

31 a §

Finanssivalvonnalle toimitettavat tiedot

Sen lisäksi, mitä Finanssivalvonnasta annetun lain 18 §:n 1 momentissa säädetään, työeläkevakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle sen pyytämät valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot tämän lain 4 luvussa säädetystä yhtiön johdosta ja hallintojärjestelmästä, vakuutusyhtiölain 6 luvun 19 §:ssä tarkoitetusta vastuullisesta vakuutusmatemaatikosta, tämän lain 9 luvussa tarkoitetusta sijoitustoiminnasta sekä yhtiön taloudellisesta asemasta. Toimitettavista tiedoista on käytävä ilmi työeläkevakuutusyhtiön liiketoiminnan laatu ja laajuus sekä siihen liittyvät riskit. Tietojen on oltava vertailukelpoisia ja johdonmukaisia eri aikoina. Tiedot on esitettävä johdonmukaisessa ja helposti ymmärrettävässä muodossa. Työeläkevakuutusyhtiöllä on oltava asianmukaiset järjestelmät sekä yhtiön hallituksen hyväksymät kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat, joita se käyttää ja noudattaa sen varmistamiseksi, että toimitettavat tiedot ovat jatkuvasti asianmukaisia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä _____
kuuta 20 ____.

5.

Laki

potilasvakuutuskeskuksesta annetun lain 20 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään potilasvakuutuskeskuksesta annetun lain (949/2019) 20 §:ään uusi 2 ja 3 momentti seuraavasti:

20 §

Salassapitovelvollisuus ja oikeus tietojen luovuttamiseen

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa ja potilasvakuutuslaissa säädetään, Potilasvakuutuskeskuksella on oikeus salassapitovelvollisuuden ja muiden tietojen luovuttamista koskevien rajoitusten estämättä luovuttaa potilasvakuutuksen antaneelle vakuutusyhtiölle seuraavat tiedot Potilasvakuutuskeskukselle ilmoitetusta vahinkotapahtumasta:

- 1) tieto sairaudesta, vammasta tai muusta syystä, jonka vuoksi potilas hakeutui hoitoon tai tutkimuksiin;
- 2) tieto tutkimuksesta, hoidosta tai muusta vastaavasta käsittelystä tai sellaisen laiminlyönnistä;
- 3) kuvaus vahinkotapahtumasta ja siihen johtaneista syistä, aiheutuneesta potilasvahingosta sekä korvausratkaisusta;
- 4) tieto potilasvahingosta maksetuista korvauksista;
- 5) tieto samaan vahinkotapahtumaan liittyvistä muista potilasvahingoista;
- 6) muut kuin 1–5 kohdassa tarkoitetut niihin rinnastettavat välttämättömät tiedot vahinkotapahtumasta.

Edellä 2 momentissa tarkoitetut tiedot voidaan luovuttaa vakuutusyhtiöille vain, jos tiedot ovat välttämättömiä vakuutusyhtiölle vakuutusyhtiölaissa säädettyjen velvollisuuksien täyttämiseksi.

Tämä laki tulee voimaan päivänä _____
kuuta 20 ____.

6.

Laki

merimieseläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan merimieseläkelain (1290/2006) 193 b §, sellaisena kuin se on laissa 1258/2023,
sekä
muutetaan 174 §:n 4 kohta, 196 §:n 3 momentti, 211 §:n 2 momentti ja 211 a §, sellaisina kuin
ne ovat laissa 1258/2023, seuraavasti:

174 §

Valtuuskunnan varsinainen kokous

Valtuuskunnan varsinaisessa kokouksessa on:

4) valittava tilintarkastajat ja mahdolliset varatilintarkastajat;

196 §

Sovellettavat lait

Eläkekassan tilinpäätökseen ja toimintakertomukseen ei sovelleta rekisteröintiä koskevaa kirjjanpitolain 3 luvun 9 §:ää eikä jäljennösten antamisvelvollisuutta koskevaa 3 luvun 11 §:ää. Eläkekassan tilinpäätöksen laatimiseen ei sovelleta mainitun lain 5 luvun 2 a ja 2 b §:ää ja 7 a lukua.

211 §

Eläkekassan valvonta ja toiminnasta annettavat tiedot

Eläkekassan tulee vuosittain kahden viikon kuluessa tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamisesta toimittaa Finanssivalvonnalle jäljennös tilinpäätöksestä, toimintakertomuksesta ja tilintarkastuskertomuksesta sekä kertomus toiminnastaan ja tilastaan. Kertomus on toimitettava Finanssivalvonnan vahvistaman kaavan mukaisella lomakkeella.

211 a §

Eläkekassan velvollisuus säilyttää ja julkistaa eräitä asiakirjoja

Eläkekassan tulee säilyttää kirjanpitolain 2 luvussa säädetyllä tavalla 211 §:ssä tarkoitetuista asiakirjoista kappaleet siten, että niistä on todennettavissa hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan allekirjoitukset sekä tilintarkastuskertomuksen allekirjoitukset. Eläkekassan tulee asettaa verkkosivustolleen maksutta yleisön saataville jäljennökset 211 §:ssä tarkoitetuista asiakirjoista

Tämä laki tulee voimaan päivänä _____
kuuta 20 ____.

7.

Laki

maatalousyrittäjän eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 128 c §, sellaisena kuin se on laissa 1259/2023, sekä
muutetaan 117 §:n 2 momentin 2 kohta, 126 §:n 3 momentti, 131 §:n 1 momentti ja 131 a §, sellaisina kuin ne ovat laissa 1259/2023, seuraavasti:

117 §

Valtuuskunnan tehtävät ja päätöksenteko

Valtuuskunnan on:

2) valittava tilintarkastaja ja mahdollinen varatilintarkastaja;

126 §

Kirjanpito, tilinpäätös ja toimintakertomus

Kirjanpitolain 3 luvun 9 §:ää ei sovelleta eläkelaitoksen tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen rekisteröintiin eikä 11 §:ää jäljennösten antamisvelvollisuuteen.

131 §

Eläkelaitoksen toiminnasta annettavat selvitykset

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tulee vuosittain kahden viikon kuluessa tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamisesta toimittaa jäljennös tilinpäätöksestä, toimintakertomuksesta, ja tilintarkastuskertomuksesta Finanssivalvonnalle sekä kertomus toiminnastaan ja tilastaan:

- 1) tämän lain alaisen muun toimintansa kuin ryhmähenkivakuutuksen osalta Eläketurvakeskukselle;
- 2) maatalousyrittäjien luopumisetuuksia koskevien lakien alaisen toimintansa osalta maa- ja metsätalousministeriölle; sekä
- 3) koko toimintansa osalta Finanssivalvonnalle sen antamien ohjeiden mukaisesti.

131 a §

Eläkelaitoksen velvollisuus säilyttää ja julkistaa eräitä asiakirjoja

Eläkelaitoksen tulee säilyttää kirjanpitolain 2 luvussa säädetyllä tavalla 131 §:ssä tarkoitetuista asiakirjoista kappaleet siten, että niistä on todennettavissa hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan allekirjoitukset sekä tilintarkastuskertomuksen allekirjoitukset. Eläkelaitoksen tulee asettaa verkkosivustolleen maksutta yleisön saataville jäljennökset 131 §:ssä tarkoitetuista asiakirjoista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä _____
kuuta 20 ____.

Helsingissä 1.4.2026

Pääministeri

Petteri Orpo

Sosiaaliturvaministeri Sanna Grahn-Laasonen

1.

Laki

vakuutusyhtiölain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan vakuutusyhtiölain (521/2008) 1 luvun 3 b §, 25 luvun 27 a §:n 2 ja 3 momentti ja 27 b § sekä 26 luvun 43 §, sellaisina kuin ne ovat, 26 luvun 43 § laissa 303/2015, 1 luvun 3 b § laeissa 303/2015 ja 215/2022 sekä 25 luvun 27 a §:n 2 ja 3 momentti sekä 27 b § laissa 321/2020, *muutetaan* 1 luvun 2 a ja 8 § ja 16 a §:n 1 momentti, 2 luvun 3 §:n 4 momentin 9 ja 10 kohta, 5 §:n 1 momentti, 6 §:n 1 momentti ja 9 b §, 6 luvun 4 §, 5 §:n 1 momentti, 8 §:n 2 momentti, 9 §:n 2 ja 3 momentti, 10 §:n 3 momentin 7, 9 ja 10 kohta ja 4 momentin 2 ja 3 kohta, 12 §:n 1 momentin 3 kohta ja 2 momentin 1 kohta, 12 a §:n 1 ja 2 momentti, 16 §:n 2 momentin johdantokappale ja 3 ja 4 momentti, 18 §:n 2 momentin 3 b kohta, 20 e §:n otsikko ja 21 §:n 1 ja 3 kohta, 7 luvun 1 §:n 2 momentti ja 6 §:n 1 ja 2 momentti, 8 luvun 27 §, 8 a luvun 1–3 §, 4 §:n 1 momentin johdantokappale ja 5 §:n 1 momentti, 10 luvun 7 ja 8 §, 10 §:n 2 momentti, 11 §:n 2 momentti ja 15 §, 11 luvun 8 §:n 4 momentti, 12 §, 13 §:n 3 momentti, 15 §:n 1 momentti sekä 16 ja 30 §, 12 luvun 10 §:n 1 momentin 3 kohta, 19 luvun 6 §, 20 luvun 6 §, 20 a luvun 5 §:n 1 momentti, 21 luvun 5 §, 22 luvun 5 §, 25 luvun 1 §:n 2 momentin 1 kohta ja 3 momentti, 3 §:n 1, 2 ja 6 momentti, 4 §:n 1 momentin 4 kohta ja 2 momentti, 6 §, 9 §:n 1 momentin 2 kohta, 25–27 § sekä 27 a §:n otsikko ja 1 momentti, 26 luvun 1 §:n 1 momentin 1, 2, 4, 6 ja 14 kohta, 2 §:n 2 momentti, 3 §, 8 §:n 1 momentin 2 kohta, 17, 24 ja 26 §, 27 §:n 2 ja 3 momentti, 30 §:n 1 momentin johdantokappale, 31 §:n 1 momentin 2 kohta, 2 momentin 2 kohta ja 3 momentin 2 kohta, 39 §:n 1 momentti, 40 §:n 1 momentti, 41 §:n 4 momentti, 44 §:n 1 ja 2 momentti, 48 §:n 2 momentti sekä 53 §:n 1 ja 4 momentti sekä 31 luvun 4 §:n 3 momentti ja 13 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 2 a §, 2 luvun 3 §:n 4 momentin 9 ja 10 kohta, 5 §:n 1 momentti ja 6 §:n 1 momentti, 6 luvun 4 §, 8 §:n 2 momentti, 9 §:n 3 momentti, 10 §:n 3 momentin 7, 9 ja 10 kohta ja 4 momentin 2 ja 3 kohta, 12 §:n 1 momentin 3 kohta ja 2 momentin 1 kohta, 12 a §:n 1 ja 2 momentti, 16 §:n 2 momentin johdantokappale ja 3 ja 4 momentti, 18 §:n 2 momentin 3 b kohta sekä 21 §:n 1 ja 3 kohta, 7 luvun 6 §:n 1 ja 2 momentti, 8 a luvun 2 ja 3 §, 4 §:n 1 momentin johdantokappale ja 5 §:n 1 momentti, 10 luvun 7 ja 8 §, 10 §:n 2 momentti, 11 §:n 2 momentti ja 15 §, 11 luvun 8 §:n 4 momentti, 12 §, 13 §:n 3 momentti, 15 §:n 1 momentti sekä 16 ja 30 §, 12 luvun 10 §:n 1 momentin 3 kohta, 25 luvun 1 §:n 2 momentin 1 kohta ja 3 momentti, 3 §:n 1, 2 ja 6 momentti, 4 §:n 1 momentin 4 kohta ja 2 momentti sekä 6 ja 25–27 §, 26 luvun 1 §:n 1 momentin 1, 2, 4 ja 6 kohta, 2 §:n 2 momentti, 3 §, 8 §:n 1 momentin 2 kohta, 17 §, 24 ja 26 §, 27 §:n 2 ja 3 momentti, 30 §:n 1 momentin johdantokappale, 31 §:n 1 momentin 2 kohta, 2 momentin 2 kohta ja 3 momentin 2 kohta, 39 §:n 1 momentti, 40 §:n 1 momentti, 41 §:n 4 momentti, 44 §:n 1 ja 2 momentti, 48 §:n 2 momentti ja 53 §:n 1 ja 4 momentti laissa 303/2015, 1 luvun 16 a §:n 1 momentti, 6 luvun 9 §:n 2 momentti ja 8 luvun 27 § laissa 981/2013, 2 luvun 9 b § laissa 989/2024, 6 luvun 5 §:n 1 momentti ja 20 e §:n otsikko laissa 518/2019, 7 luvun 1 §:n 2 momentti laissa 630/2016, 8 a luvun 1 § laeissa 303/2015 ja 989/2024, 10 luvun 8 § ja 25 luvun 27 a §:n otsikko ja 1 momentti laissa 321/2020, 20 a luvun 5 §:n 1 momentti laissa 1338/2022, 25 luvun 9 §:n 1 momentin 2 kohta laissa 319/2015, 26

luvun 1 §:n 1 momentin 14 kohta laissa 235/2018 sekä 31 luvun 4 §:n 3 momentti laissa 1514/2015, sekä

lisätään 1 luvun 3 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 7 momentti, 2 luvun 3 §:n 4 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 11 kohta, 5 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 momentti, 9 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 893/2008, uusi 2 momentti, lakiin uusi 2 a luku, 3 luvun 11 §:ään uusi 2 momentti, 6 luvun 8 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 981/2013, 303/2015 ja 618/2024, uusi 4 ja 5 momentti, jolloin nykyinen 4 ja 5 momentti siirtyvät 6 ja 7 momentiksi, lukuun uusi 8 a §, 9 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 981/2013 ja 303/2015, uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, lukuun uusi 9 a, 10 a ja 10 b §, 12 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 4–7 kohta ja mainittuun pykälään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 4–8 momentti, 12 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 6 ja 7 momentti, lukuun uusi 12 b, 12 c ja 20 f §, 7 lukuun uusi 8 a §, 8 a lukuun uusi 4 a–4 c §, 5 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 ja 4 momentti, lukuun uusi 5 a ja 5 b §, 10 lukuun uusi 7 a ja 8 a §, 10 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3–5 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 6 momentiksi, 11 lukuun uusi 12 a ja 12, 25 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 ja 4 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 5 momentiksi, 12 lukuun uusi 12 a §, 25 lukuun uusi 3 a ja 3 b §, 4 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 5 ja 6 kohta, lukuun uusi 5 a ja 26 a §, 27 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 321/2020, uusi 5 momentti, lukuun uusi 29–36 § ja 35 §:n edelle uusi väliotsikko, lakiin uusi 25 a luku, 26 luvun 1 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laeissa 303/2015 ja 235/2018, uusi 9 a, 15 ja 16 kohta, 2 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 momentti, lukuun uusi 2 a ja 3 a §, 8 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 ja 4 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 5 momentiksi, lukuun uusi 10 a–10 i § ja 10 a ja 10 d §:n edelle uusi väliotsikko, 15 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, 16 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 momentti, lukuun uusi 24 a–24 d §, 25 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 momentti, 27 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 4 momentti, lukuun uusi 27 a §, 31 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 kohta ja 3 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 kohta, lukuun uusi 31 a–31 c §, 39 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3–5 momentti, lukuun uusi 39 a ja 39 b §, 41 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 6 momentti, jolloin nykyinen 6 momentti siirtyy 7 momentiksi, lukuun uusi 44 a ja sen edelle uusi väliotsikko ja lukuun uusi 48 a–48 c §, 49 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3–6 momentti, 50 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 2 momentti sekä 53 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 5–7 momentti, jolloin nykyinen 5 momentti siirtyy 8 momentiksi, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 luku

1 luku

Vakuutusyhtiön toiminnan keskeiset periaatteet ja lain soveltaminen

Vakuutusyhtiön toiminnan keskeiset periaatteet ja lain soveltaminen

2 a §

2 a §

Euroopan unionin lainsäädäntö

Euroopan unionin lainsäädäntö

Tässä laissa tarkoitetaan:

Sen lisäksi, mitä tässä laissa ja sen nojalla säädetään, vakuutusyhtiöstä säädetään vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EU täydentämisestä (Solvenssi II) annetussa komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/35, jäljempänä komission asetus, sekä Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa.

Jäljempänä 3 b §:ssä tarkoitettuun pieneen vakuutusyhtiöön ei sovelleta, mitä komission asetuksessa ja teknisissä standardeissa säädetään 6 luvun 8–20 §:ssä tarkoitetusta hallintojärjestelmästä ja 8 a luvussa tarkoitetusta tietojen julkistamisesta.

3 a §

Riskit

1) **Solvenssi II -direktiivillä** vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2009/138/EY;

2) **komission asetuksella** vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EU täydentämisestä (Solvenssi II) annettua komission delegoitua asetusta (EU) 2015/35.

3 a §

Riskit

Kestävyysriskillä tarkoitetaan ympäristöön, yhteiskuntaan tai hallintotapaan liittyvää tapahtumaa tai olosuhdetta, jonka toteutumisella saattaisi olla vastuun tai sijoituksen arvoon tosiasiallinen tai mahdollinen kielteinen vaikutus, ja **kestävyystekijöillä** kestävyysliittävien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088 2 artiklan 24 alakohdassa tarkoitettuja kestävyystekijöitä.

3 b §

Pieni vakuutusyhtiö

Pienellä vakuutusyhtiöllä tarkoitetaan, jollei 2–4 momentista muuta johdu, seuraavat edellytykset täyttävää yhtiötä:

1) yhtiön kokonaisvakuutusmaksutulo ei ylitä 5 400 000 euroa vuodessa;

(kumotaan)

2) yhtiön tai yhtiön kuuluessa 26 luvussa tarkoitettuun vakuutusyrittäjäryhmään ryhmän 10 luvun 2 §:n mukaisen vastuuvelan kokonaismäärä ei ylitä 26 600 000 euroa vuodessa;

3) yhtiön liiketoiminta ei sisällä vakuutus- tai jälleenvakuutustoimintaa, joka kattaa vakuutusluokista annetun lain mukaisiin vakuutusluokkiin 11–15 kuuluvia riskejä, paitsi jos ne muodostavat mainitun lain 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuja liitännäisriskejä; ja

4) yhtiön liiketoimintaan ei kuulu jälleenvakuutustoimintoja, joiden osuus sen kokonaisvakuutusmaksutuloista ylittää 600 000 euroa tai joiden osuus sen 10 luvun 2 §:n mukaisen vastuuvelan kokonaismäärästä ylittää 2 700 000 euroa tai joiden osuus ylittää 10 prosenttia sen kokonaisvakuutusmaksutuloista tai 10 prosenttia sen 10 luvun 2 §:n mukaisesta vastuuvelasta.

Vakuutusyhtiö ei ole pieni vakuutusyhtiö, jos toimilupaa haettaessa vakuutusyhtiö tai Finanssivalvonta arvioi jonkin 1 momentissa säädetyistä määristä ylittävän seuraavan viiden vuoden aikana.

Jos jokin 1 momentissa säädetyistä määristä ylittyy kolmena peräkkäisenä vuotena, vakuutusyhtiö ei ole enää pieni vakuutusyhtiö neljännen kalenterivuoden alusta. Pienen vakuutusyhtiön on ilmoitettava määrrien ylittymisestä viivytyksettä Finanssivalvonnalle.

Jos vakuutusyhtiö harjoittaa liiketoimintaa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella, se ei ole pieni vakuutusyhtiö.

Jos Finanssivalvonta on todennut vakuutusyhtiön hakemuksesta, että mikään 1 momentissa säädetyistä määristä ei ole ylittynyt kolmena viimeisenä peräkkäisenä vuotena eikä niiden odoteta ylittävän seuraavan viiden vuoden aikana, vakuutusyhtiö muuttuu pieneksi vakuutusyhtiöksi seuraavan kalenterivuoden alusta. Vakuutusyhtiön hakemuksessa on

oltava Finanssivalvonnan arvioinnin kannalta tarpeelliset tiedot.

8 §

Vakuutusomistusyhteisö

Vakuutusomistusyhteisöllä tarkoitetaan emoyritystä, jonka pääasiallisena toimintana on hankkia ja omistaa osuuksia tytäryrityksistä, jotka ovat vakuutusyrityksiä tai kolmannen maan vakuutusyrityksiä ja joista vähintään yksi on tässä laissa tarkoitettu vakuutusyhtiö. Vakuutusomistusyhteisönä ei kuitenkaan pidetä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa (699/2004) tarkoitettua ryhmittymän omistusyhteisöä. Edellä tässä pykälässä mainituilla yrityksillä tarkoitetaan tämän lain 26 luvun 1 §:ssä määriteltyä emoyritystä, tytäryritystä, vakuutusyritystä tai kolmannen maan vakuutusyritystä.

8 §

Vakuutusomistusyhteisö

Vakuutusomistusyhteisöllä tarkoitetaan emoyritystä, jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on tässä laissa tarkoitettu vakuutusyritys ja joka täyttää seuraavat edellytykset:

1) riippumatta siitä, mitä yritys on ilmoittanut toimialakseen, sen pääasiallinen liiketoiminta on jokin seuraavista:

a) hankkia ja omistaa osuuksia vakuutusyrityksistä;

b) tarjota oheispalveluja yhden tai useamman sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen pääasialliselle toiminnalle;

c) harjoittaa yhtä tai useampaa oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU, jäljempänä **luottolaitosten vakavaraisuusdirektiivi**, liitteen I kohdissa 2–12 ja 15 tarkoitettua toimintaa taikka sellaista sijoituspalvelulain (747/2012) 2 luvun 3 §:ssä tarkoitettua palvelua tai toimintaa, joka liittyy mainitun lain 1 luvun 14 §:ssä tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin; ja

2) yli 50 prosenttia vähintään yhdestä seuraavasta mittarista liittyy kiinteästi sellaisiin tytäryrityksiin, jotka ovat vakuutusyrityksiä, kolmannen maan vakuutusyrityksiä, vakuutusomistusyhteisöjä, ryhmittymän omistusyhteisöjä, kolmannen maan vakuutusyritysten omistusyhteisöjä tai yrityksiin, jotka tarjoavat yhden tai useamman ryhmään kuuluvan vakuutusyrityksen pääasiallisen toiminnan oheispalveluja, sekä sellaiseen yrityksen itsensä harjoittamaan toimintaan, joka ei liity osuuksien hankintaan tai hallussapitoon sellaisissa tytäryrityksissä,

joita ovat vakuutusyhtiöitä tai kolmannen maan vakuutusyhtiöitä, jos kyseinen toiminta on luonteeltaan samanlaista kuin vakuutusyhtiöiden harjoittama toiminta:

a) yrityksen oma pääoma sen konsolidoidun aseman perusteella;

b) yrityksen varat sen konsolidoidun aseman perusteella;

c) yrityksen tulot sen konsolidoidun aseman perusteella;

d) yrityksen henkilöstö sen konsolidoidun aseman perusteella; ja

e) muu kuin a–d alakohdassa tarkoitettu mittari, jota Finanssivalvonta pitää merkityksellisenä.

Edellä 1 momentissa säädetyn mukaisena vakuutusomistusyhteisönä ei kuitenkaan pidetä vakuutusyhtiöstä, 26 luvun 1 §:n 1 momentin 9 kohdassa tarkoitettua ryhmittymän omistusyhteisöä, luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 1 luvun 7 §:ssä tarkoitettua luottolaitosta, luottolaitosten ja sijoituspalveluyhtiöiden vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013, jäljempänä **luottolaitosten vakavaraisuusasetus**, 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa tarkoitettua rahoitusalan holdingyhtiötä, sijoituspalvelulain 1 luvun 13 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua sijoituspalveluyhtiöstä taikka lisäeläkesätiöistä ja lisäeläkekassoista annetun lain (947/2021) 1 luvun 2 §:ssä tarkoitettua lisäeläkelaitosta.

Edellä tässä pykälässä yrityksellä tarkoitetaan 26 luvun 1 §:ssä tarkoitettua emoyhtiöstä, tytäryhtiöstä, vakuutusyhtiöstä, kolmannen maan vakuutusyhtiöstä tai ryhmittymän omistusyhteisöä.

16 a §

Suhteellisuusperiaate

16 a §

Suhteellisuusperiaate

Tämän lain säännöksiä on sovellettava ja vakuutusyhtiötä valvottava oikeassa suhteessa yhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen nähden.

Tämän lain säännöksiä on sovellettava ja vakuutusyhtiötä valvottava oikeassa suhteessa yhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen nähden. *Lain soveltamisen ja valvonnan suhteellisuuteen on kiinnitettävä erityistä huomiota niiden vakuutusyhtiöiden osalta, jotka ovat 2 a luvussa tarkoitettuja pieniä ja ei-monomutkaisia vakuutusyhtiöitä.*

2 luku

Vakuutusyhtiön perustaminen ja toimilupa

3 §

Toimiluvan hakeminen

Toimilupahakemukseen on liitettävä:

9) selvitys siitä, että yhtiö täyttää jatkossa 13 a luvun 2 §:ssä säädetyt nimelliset vähimmäispääomavaatimukset hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudellaan 13 a luvun 3 §:ssä tarkoitetulla tavalla, jos yhtiö harjoittaa sekä henki- että vahinkovakuutusta samassa yhtiössä; ja

10) selvitys 8 §:ssä tarkoitetuista mahdollisista merkittävistä sidonnaisuuksista.

2 luku

Vakuutusyhtiön perustaminen ja toimilupa

3 §

Toimiluvan hakeminen

Toimilupahakemukseen on liitettävä:

9) selvitys siitä, että yhtiö täyttää jatkossa 13 a luvun 2 §:ssä säädetyt nimelliset vähimmäispääomavaatimukset hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudellaan mainitun luvun 3 §:ssä tarkoitetulla tavalla, jos yhtiö harjoittaa sekä henki- että vahinkovakuutusta samassa yhtiössä;

10) selvitys 8 §:ssä tarkoitetuista mahdollisista merkittävistä sidonnaisuuksista; ja

11) tieto siitä, onko toisessa jäsenvaltiossa haettu toimilupa vakuutustoiminnan harjoittamiseen, muun rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitetun säännellyn yrityksen tai lisäeläkesäätioistä ja lisäeläkekassoista annetun lain 2 §:n 1 kohdassa tarkoitetun lisäeläkelaitoksen toiminnan harjoittamiseen taikka rekisteröinti vakuutusten tarjoamisesta annetun lain (234/2018) 5 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetuksi vakuutusedustajaksi hylätty tai

peruutettu, sekä syyt hylkäämiselle tai peruuttamiselle.

5 §

Finanssivalvonnan velvollisuus pyytää lausunto

Jos vakuutusosakeyhtiöstä tulee toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen, luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tytäryhtiö tai toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen, luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksen tytäryhtiö taikka jos määräysvalta perustettavassa vakuutusyhtiössä siirtyy samalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle kuin toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneessa vakuutusyrityksessä, luottolaitoksessa tai sijoituspalveluyrityksessä, Finanssivalvonnan on pyydettävä hakemuksesta lausunto myös kyseisen valtion vakuutustoimintaa valvovalta viranomaiselta.

5 §

Finanssivalvonnan velvollisuus pyytää lausunto

Jos vakuutusosakeyhtiöstä tulee toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen, luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tytäryhtiö tai toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen, luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksen tytäryhtiö taikka jos määräysvalta perustettavassa vakuutusyhtiössä siirtyy samalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle kuin toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneessa vakuutusyrityksessä, luottolaitoksessa tai sijoituspalveluyrityksessä, Finanssivalvonnan on pyydettävä hakemuksesta lausunto myös kyseisen valtion *kyseistä yritystä* valvovalta viranomaiselta.

Jos 1 momentissa tarkoitettu toisen ETA-valtion vakuutustoimintaa valvova viranomainen pyytää Finanssivalvonnalta toimilupahakemuksen yhdessä arviointia, Finanssivalvonnan on päättäessään toimiluvan myöntämisestä tai epäämisestä otettava huomioon yhteisen arvioinnin johtopäätökset.

6 §

Toimiluvan myöntämisen edellytykset

Finanssivalvonnan on kuuden kuukauden kuluessa 3 §:ssä tarkoitetun hakemuksen vireilletulosta ja asian ratkaisemiseksi tarvittavien asiakirjojen ja selvitysten

6 §

Toimiluvan myöntämisen edellytykset

Finanssivalvonnan on kuuden kuukauden kuluessa 3 §:ssä tarkoitetun hakemuksen vireilletulosta ja asian ratkaisemiseksi tarvittavien asiakirjojen ja selvitysten toimittamisesta päätettävä toimiluvan

Voimassa oleva laki

Ehdotus

toimittamisesta päätettävä toimiluvan myöntämisestä tai epäämisestä.

myöntämisestä tai epäämisestä. *Jos kyseessä on kuitenkin 5 §:n 3 momentissa tarkoitettu yhteinen arviointi määräaika on kahdeksan kuukautta.*

9 a §

Toimiluvan peruuttaminen ja toimiluvan mukaisen toiminnan rajoittaminen

9 a §

Toimiluvan peruuttaminen ja toimiluvan mukaisen toiminnan rajoittaminen

Jos vakuutusyhtiön toimilupa peruutetaan tai vakuutusyhtiö asetetaan selvitystilaan tai konkurssiin, 25 luvun mukaista valvontaa ja Finanssivalvonnasta annetun lain mukaisia valvontavaltuuksia sovelletaan myös selvitystilaan tai konkurssiin asettamisen jälkeen.

9 b §

Tietojen ilmoittaminen

Finanssivalvonnan on annettava tiedoksi toimiluvan myöntämistä koskevat ja toimiluvan peruuttamista koskevat päätökset Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle. Tiedot on toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ESAP-asetuksen 2 artiklan 3 alakohdan mukaisessa muodossa. Tietoihin on liitettävä seuraavat tiedot:

- 1) kaikki sen vakuutusyhtiön nimet, johon tiedot liittyvät;
- 2) ESAP-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu vakuutusyhtiön oikeushenkilötunnus;
- 3) ESAP-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tietojen tyyppi;
- 4) maininta siitä, sisältyykö tietoihin henkilötietoja.

9 b §

Tietojen ilmoittaminen

Finanssivalvonnan on annettava tiedoksi toimiluvan myöntämistä ja epäämistä koskevat sekä toimiluvan peruuttamista koskevat päätökset Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle. Tiedot on toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ESAP-asetuksen 2 artiklan 3 alakohdan mukaisessa muodossa. Tietoihin on liitettävä seuraavat tiedot:

- 1) kaikki sen vakuutusyhtiön nimet, johon tiedot liittyvät;
- 2) ESAP-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu vakuutusyhtiön oikeushenkilötunnus;
- 3) ESAP-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tietojen tyyppi;
- 4) maininta siitä, sisältyykö tietoihin henkilötietoja.

2 a luku

Suhteuttamistoimenpiteet

Pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö

1 §

*Pelkästään tai pääasiassa
henkivakuutustoimintaa harjoittavan
vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-
monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi*

*Pelkästään henkivakuutustoimintaa
harjoittava vakuutusyhtiö voidaan luokitella
pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, jos se täyttää
kahtena peräkkäisenä tilikautena välittömästi
ennen luokittelua seuraavat edellytykset:*

*1) yhtiön 11 luvun 12 §:n 2 momentin 1
kohdassa tarkoitetun korkoriskin
pääomavaatimus on enintään yhtä paljon kuin
viisi prosenttia 10 luvussa tarkoitetusta
vakavaraisuuslaskennan vastuuvelasta;*

*2) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen
vakuutusmaksutulo muissa ETA-valtiossa
harjoitetusta liiketoiminnasta on pienempi
kuin jompikumpi seuraavista:*

a) 20 000 000 euroa; tai

*b) 10 prosenttia yhtiön vuotuisen
bruttomääräisen vakuutusmaksutulon
kokonaismäärästä;*

*3) yhtiön henkivakuutustoiminnasta johtuva
10 luvussa tarkoitettu
vakavaraisuuslaskennan vastuuvelka on
enintään 1 000 000 000 euroa;*

*4) seuraavien summa on enintään yhtä
paljon kuin 20 prosenttia sijoitusten
kokonaismäärästä:*

*a) 11 luvun 12 §:ssä tarkoitetun
markkinariskiosion pääomavaatimus;*

*b) 11 luvun 13 §:ssä tarkoitetun
vastapuoliriskiosion pääomavaatimus
arvopaperistamisiin, johdannaisiin, saamisiin
vakuutusedustajilta ja muuhun
sijoitusomaisuuteen liittyvien sellaisten
riskien osalta, jotka eivät sisälly mainitun
luvun 12 §:n 2 momentin 4 kohdassa
tarkoitettuun korkomarginaaliriskiin;*

c) kaikki pääomavaatimukset, joita voidaan soveltaa aineettomaan omaisuuteen tehtäviin sijoituksiin, joita markkinariski- ja vastapuoliriskiosiot eivät kata;

5) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo jälleenvakuutustoiminnasta on enintään 50 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä; ja

6) yhtiö täyttää vakavaraisuuspääomavaatimuksen.

Edellä 1 momentissa säädettyä sovelletaan myös sellaiseen henki- ja vahinkovakuutustoimintaa harjoittavaan vakuutusyhtiöön, joka täyttää seuraavat edellytykset:

1) yhtiön henkivakuutustoimintaan liittyvän vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan osuus on vähintään 20 prosenttia 10 luvussa tarkoitetun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan kokonaismäärästä; ja

2) yhtiön vahinkovakuutustoimintaan liittyvä vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on alle 40 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä.

Vakuutuskytkösyhtiöihin ei sovelleta 1 momentin 2 eikä 5 kohtaa.

2 §

Pelkästään tai pääasiassa vahinkovakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi

Pelkästään vahinkovakuutustoimintaa harjoittava vakuutusyhtiö voidaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, jos se täyttää kahtena peräkkäisenä tilikautena välittömästi ennen luokittelua seuraavat edellytykset:

1) kolmen viimeksi kuluneen vuoden vahinkovakuutustoiminnan keskimääräinen yhdistetty kulusuhde, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on alle 100 prosenttia;

2) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo muissa ETA-valtiossa harjoitetusta liiketoiminnasta on pienempi kuin jompikumpi seuraavista:

a) 20 000 000 euroa; tai

b) 10 prosenttia yhtiön vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä;

3) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo vahinkovakuutustoiminnasta on enintään 100 000 000 euroa;

4) vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin 5–7, 11, 12, 14 ja 15 kuuluvan bruttomääräisen vakuutusmaksutulon yhteismäärä on enintään 30 prosenttia vahinkovakuutustoiminnan vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta;

5) seuraavien yhteismäärä on enintään yhtä paljon kuin 20 prosenttia sijoitusten kokonaismäärästä:

a) 11 luvun 12 §:ssä tarkoitetun markkinariskiosion pääomavaatimus;

b) 11 luvun 13 §:ssä tarkoitetun vastapuoliriskiosion pääomavaatimus arvopaperistamisiin, johdannaisiin, saamisiin vakuutusedustajilta ja muuhun sijoitusomaisuuteen liittyvien sellaisten riskien osalta, jotka eivät sisälly mainitun luvun 12 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuun korkomarginaaliriskiin;

c) kaikki pääomavaatimukset, joita voidaan soveltaa aineettomaan omaisuuteen tehtäviin sijoituksiin, joita markkinariski- ja vastapuoliriskiosiot eivät kata;

6) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo jälleenvakuutustoiminnasta on enintään 50 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä; ja

7) yhtiö täyttää vakavaraisuuspääomavaatimuksen.

Edellä 1 momentissa säädettyä sovelletaan myös sellaiseen vahinko- ja henkivakuutustoimintaa harjoittavaan vakuutusyhtiöön, joka täyttää seuraavat edellytykset:

1) yhtiön henkivakuutustoimintaan liittyvän vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan osuus on alle 20 prosenttia 10 luvussa tarkoitetun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan kokonaismäärästä; ja

2) yhtiön vahinkovakuutustoimintaan liittyvä vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on vähintään 40 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä.

Vakuutuskytkösyhtiöihin ei sovelleta 1 momentin 2 eikä 6 kohtaa.

3 §

Henki- ja vahinkovakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi

Sellainen henki- ja vahinkovakuutustoimintaa harjoittava yhtiö, jonka henkivakuutustoimintaan liittyvän vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan osuus on vähintään 20 prosenttia 10 luvussa tarkoitetun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan kokonaismäärästä ja jonka vahinkovakuutustoimintaan liittyvä vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on vähintään 40 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä, voidaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, jos se täyttää kahtena peräkkäisenä tilikautena välittömästi ennen luokittelua seuraavat edellytykset:

1) yhtiön 11 luvun 12 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetun korkoriskin pääomavaatimus on enintään yhtä paljon kuin viisi prosenttia 10 luvussa tarkoitetusta vakavaraisuuslaskennan vastuuvelasta;

2) kolmen viimeksi kuluneen vuoden vahinkovakuutustoiminnan keskimääräinen yhdistetty kulusuhde, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on alle 100 prosenttia;

3) yhtiön henkivakuutustoiminnasta johtuva 10 luvussa tarkoitettu vakavaraisuuslaskennan vastuuvélka on enintään 1 000 000 000 euroa;

4) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo vahinkovakuutustoiminnasta on enintään 100 000 000 euroa;

5) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo muissa ETA-valtiossa harjoitetusta liiketoiminnasta on pienempi kuin jompikumpi seuraavista:

a) 20 000 000 euroa; tai

b) 10 prosenttia yhtiön vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä;

6) vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin 5–7, 11, 12, 14 ja 15 kuuluvan bruttomääräisen vakuutusmaksutulon yhteismäärä on enintään 30 prosenttia vahinkovakuutustoiminnan vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta;

7) seuraavien yhteismäärä on enintään yhtä paljon kuin 20 prosenttia sijoitusten kokonaismäärästä:

a) 11 luvun 12 §:ssä tarkoitetun markkinariskiosion pääomavaatimus;

b) 11 luvun 13 §:ssä tarkoitetun vastapuoliriskiosion pääomavaatimus arvopaperistamisiin, johdannaisiin, saamisiin vakuutusedustajilta ja muuhun sijoitusomaisuuteen liittyvien sellaisten riskien osalta, jotka eivät sisälly mainitun luvun 12 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuun korkomarginaalirisktiin;

c) kaikki pääomavaatimukset, joita voidaan soveltaa aineettomaan omaisuuteen tehtäviin sijoituksiin ja joita markkinariski- ja vastapuoliriskiosiot eivät kata;

8) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo jälleenvakuutustoiminnasta on enintään 50 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä; ja

9) yhtiö täyttää vakavaraisuuspääomavaatimuksen.

Vakuutuskytkösyhtiöihin ei sovelleta 1 momentin 5 eikä 8 kohtaa.

4 §

Vakuutuskytkösyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi

Edellä 1–3 §:ssä säädetystä poiketen, vakuutuskytkösyhtiö voidaan myös luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, jos se täyttää kahtena peräkkäisenä tilikautena välittömästi ennen luokittelua molemmat seuraavista edellytyksistä:

1) kaikki yhtiön vakuutetut ja edunsaajat ovat joitakin seuraavista:

a) oikeushenkilöitä, jotka kuuluvat vakuutuskytkösyhtiön kanssa samaan ryhmään; tai

b) luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua a alakohdassa tarkoitetun ryhmän vakuutussopimusten piiriin, jos kyseisiä luonnollisia henkilöitä koskeva liiketoiminta on alle viisi prosenttia 10 luvussa tarkoitettua vakavaraisuuslaskennan vastuuvelasta; ja

2) yhtiön vakuutusveloitteet sekä jälleenvakuutusveloitteiden taustalla olevat vakuutussopimukset eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista.

5 §

Toiminnaltaan pienen vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi

Edellä 1–4 §:ssä säädetystä poiketen ja jollei 2 momentista muuta johdu, vakuutusyhtiö voidaan myös luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, jos se täyttää kahtena peräkkäisenä tilikautena välittömästi ennen luokittelua seuraavat edellytykset:

1) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo ei ylitä 15 000 000 euroa;

2) yhtiön tai yhtiön kuuluessa 26 luvussa tarkoitettuun vakuutusyrittäjäryhmään ryhmän 10 luvun mukainen vakavaraisuuslaskennan vastuuvetäjä ei ylitä 50 000 000 euroa;

3) yhtiön liiketoiminta ei sisällä vakuutus- tai jälleenvakuutustoimintaa, joka kattaa vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vakuutusluokkiin 11–15 kuuluvia riskejä, paitsi jos ne muodostavat mainitun lain 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuja liitännäisriskejä; ja

4) yhtiön liiketoimintaan ei kuulu jälleenvakuutustoimintoja, joiden vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo ylittää 600 000 euroa tai joiden 10 luvussa tarkoitettu vakavaraisuuslaskennan vastuuvetäjä ylittää 2 700 000 euroa tai joiden vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon osuus ylittää 10 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä tai joiden vakavaraisuuslaskennan vastuuvetäjä ylittää 10 prosenttia sen mainitussa luvussa tarkoitettun vakavaraisuuslaskennan vastuuvetäjän kokonaismäärästä.

Jos vakuutusyhtiö harjoittaa liiketoimintaa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella, sitä ei voida luokitella 1 momentin mukaisesti pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi.

6 §

Pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokittelu, jos vakuutusyhtiö on saanut toimiluvan alle kaksi vuotta sitten

Jos vakuutusyhtiö on saanut toimiluvan alle kaksi vuotta sitten, 1–4 tai 5 §:ssä säädettyjen edellytysten täyttymistä arvioidaan viimeisen luokittelua edeltäneen tilikauden perusteella.

Jos vakuutusyhtiö on saanut toimiluvan alle vuosi sitten, 1–4 tai 5 §:ssä säädettyjen edellytysten täyttymistä arvioidaan 2 luvun 3

§:n 4 momentin 1 kohdassa tarkoitetun toimintasuunnitelman perusteella.

7 §

Vakuutusyhtiöt, joita ei voi koskaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi

Edellä 1–5 §:ssä säädetystä poiketen, seuraavia yhtiöitä ei koskaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi:

1) yhtiö, joka käyttää osittaista tai kokonaista sisäistä mallia vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen 11 luvun 19 §:n mukaisesti;

2) yhtiö, joka on rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 3 §:ssä tarkoitetun ryhmittymän emoyritys tai tämän lain 26 luvun 2 §:ssä tarkoitetun vakuutusryhmän emoyritys ja johon sovelletaan ryhmävalvontaa, paitsi jos ryhmä on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ryhmäksi;

3) yhtiö, joka on 26 luvun 24 §:n 1 kohdassa tarkoitetun yrityksen emoyritys;

4) yhtiö, joka hoitaa vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitetun henkivakuutusluokan 7 mukaista ryhmäläkerahastoa, jos kyseisen rahaston varojen arvo on yli 1 000 000 000 euroa.

8 §

Vakuutusyhtiön ilmoitus

Vakuutusyhtiön on tullakseen luokitelluksi pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi toimitettava Finanssivalvonnalle ilmoitus.

Ilmoitukseen on liitettävä:

1) selvitys siitä, että vakuutusyhtiö täyttää 1–4 tai 5 §:ssä säädetyt edellytykset;

2) ilmoitus, että vakuutusyhtiö ei suunnittele strategisia muutoksia, jotka johtaisivat minkään 1–4 tai 5 §:ssä säädetyn edellytyksen täyttämättä jäämiseen seuraavan kolmen vuoden aikana; ja

3) selvitys niistä 11 §:n 1 momentissa tarkoitetuista suhteuttamistoimenpiteistä, joita vakuutusyhtiö aikoo käyttää.

9 §

Luokittelumenettely

Finanssivalvonta voi kahden kuukauden kuluessa 8 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen ja siihen liitettävän selvityksen vastaanottamisesta päättää, että vakuutusyhtiötä ei voida luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, jos:

1) vakuutusyhtiö ei täytä 1–4 tai 5 §:ssä säädettyjä edellytyksiä;

2) vakuutusyhtiö ei täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta, joka arvioidaan käyttämättä 10 luvun 7 a §:ssä tarkoitettua vaiheistusmekanismia sekä vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain (304/2015) 11 ja 12 §:ssä ja Solvenssi II-direktiivin 111 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä; tai

3) vakuutusyhtiön osuus Suomen vahinko- tai henkivakuutusmarkkinoista on yli viisi prosenttia.

Jos 1 momentissa tarkoitettua päätöstä ei tehdä siinä säädettyssä määräajassa, 8 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen tehnyt vakuutusyhtiö luokitellaan määräajan päättyessä pieneksi ja ei-monimutkaiseksi.

Jos Finanssivalvonta antaa ennen 1 momentissa säädetyn määräajan päättymistä päätöksen, jonka mukaan vakuutusyhtiö luokitellaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, luokittelu alkaa siitä päivästä, kun Finanssivalvonta antaa kyseisen päätöksen.

10 §

Luokittelun päätyminen

Jos pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltu vakuutusyhtiö ei enää täytä jotakin 1–4 tai 5 §:ssä säädetystä edellytyksestä, sen on ilmoitettava asiasta viipymättä Finanssivalvonnalle.

Jos 1 momentissa tarkoitettu täyttämättä jättäminen jatkuu yhtäjaksoisesti kahden peräkkäisen vuoden ajan, vakuutusyhtiön on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Kyseisessä tilanteessa vakuutusyhtiön luokitseminen pieneksi ja ei-monimutkaiseksi lakkaa seuraavasta tilikaudesta alkaen.

Jos vakuutusyhtiöstä, joka on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, tulee jokin 7 §:ssä tarkoitettuista yhtiöistä, yhtiön on ilmoitettava asiasta viipymättä Finanssivalvonnalle. Kyseisessä tilanteessa vakuutusyhtiön luokitseminen pieneksi ja ei-monimutkaiseksi lakkaa seuraavasta tilikaudesta alkaen.

Edellä 2 momentissa säädetystä poiketen, jos vakuutusyhtiö on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi 5 §:n perusteella ja edellytysten täyttämättä jättäminen jatkuu yhtäjaksoisesti kolmen peräkkäisen vuoden ajan, vakuutusyhtiön on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Kyseisessä tilanteessa vakuutusyhtiön luokitseminen pieneksi ja ei-monimutkaiseksi lakkaa seuraavasta tilikaudesta alkaen.

11 §

Pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön suhteuttamistoimenpiteet

Pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö, joka täyttää 1–4 tai 5 §:ssä säädetyt edellytykset ja joka on luokiteltu 9 §:n mukaisesti, voi soveltaa 6 luvun 8 §:n 5

momentissa, 9 a §:n 2 momentissa, 10 b §:n 5 momentissa, 12 §:n 6 momentissa, 12 a §:n 6 momentissa ja 12 c §:n 4 momentissa, 7 luvun 8 a §:n 3 momentissa, 8 a luvun 5 §:n 4 momentissa, 10 luvun 10 §:n 6 momentissa ja 25 luvun 3 a §:n 3 momentissa säädettyjä suhteuttamistoimenpiteitä sekä komission Solvenssi II -direktiivin nojalla antamissa delegoidussa säädöksissä säädettyjä suhteuttamistoimenpiteitä.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen, Finanssivalvonta voi päättää, että pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö ei saa käyttää jotakin 1 momentissa tarkoitettua suhteuttamistoimenpidettä, jos:

1) vakuutusyhtiö ei täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta, joka arvioidaan käyttämättä 10 luvun 7 a §:n 1 momentissa tarkoitettua vaiheistusmekanismia sekä vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 11 ja 12 §:ssä ja Solvenssi II-direktiivin 111 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä, tai on olemassa riski, että vakuutusyhtiö ei täytä sitä seuraavan kolmen kuukauden aikana;

2) vakuutusyhtiön hallintojärjestelmä on tehoton; tai

3) vakuutusyhtiön riskiprofilissa on tapahtunut olennaisia muutoksia, jotka voivat johtaa siihen, että vakuutusyhtiö ei jatkossa täytä 1–4 tai 5 §:ssä säädettyjä edellytyksiä.

12 §

Finanssivalvonnalle annettavat tiedot

Vakuutusyhtiön on vuoden kuluessa siitä, kun se on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, ilmoitettava Finanssivalvonnalle osana 25 luvun 3 §:n mukaisesti toimitettavia tietoja, tieto niistä tämän luvun 11 §:n 1 momentissa tarkoitetuista suhteuttamistoimenpiteistä, joita yhtiö käyttää.

Jos pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö aikoo muuttaa sitä mitä suhteuttamistoimenpiteitä se käyttää, kyseisestä muutoksesta on viipymättä ilmoitettava Finanssivalvonnalle.

*Finanssivalvonnalta haettavat
suhteuttamistoimenpiteet*

13 §

Suhteuttamistoimenpiteitä koskeva hakemus

Jos vakuutusyhtiötä ei ole luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, yhtiö voi hakea Finanssivalvonnalta hyväksynnän käyttää yhtä tai useampaa 6 luvun 8 §:n 5 momentissa, 9 a §:n 2 momentissa, 10 b §:n 5 momentissa, 12 §:n 6 momentissa ja 12 a §:n 6 momentissa, 10 luvun 10 §:n 6 momentissa ja 25 luvun 3 a §:n 4 momentissa säädettyä suhteuttamistoimenpidettä sekä komission Solvenssi II -direktiivin nojalla antamissa delegoidussa säädöksissä säädettyjä suhteuttamistoimenpiteitä, jotka ovat käytettävissä muille kuin pienille ja ei-monimutkaisille vakuutusyhtiöille.

Hakemukseen on liitettävä:

1) luettelo niistä suhteuttamistoimenpiteistä koskevista säännöksistä, joita yhtiö haluaa soveltaa sekä selvitys siitä, miten säännösten soveltaminen on perusteltua suhteessa yhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen, ottaen huomioon komission asetuksen I osaston XVI luvussa säädetty edellytykset Finanssivalvonnan suostumukselle;

2) selvitys muista kuin 1 kohdassa tarkoitetuista vakuutusyhtiön riskiprofilia koskevista olennaisista tiedoista; ja

3) ilmoitus siitä, että vakuutusyhtiö ei suunnittele strategisia muutoksia, jotka vaikuttaisivat yhtiön riskiprofiliin seuraavan kolmen vuoden aikana.

14 §

Finanssivalvonnan hyväksynnän antaminen

Finanssivalvonnan on kahden kuukauden kuluessa 13 §:ssä tarkoitetun hakemuksen ja siihen liitettävän selvityksen saapumisesta päätettävä, hyväksyykö vai hylkääkö se yhtiön hakemuksen taikka jonkin hakemukseen sisältyvän tietyn suhteuttamistoimenpiteen soveltamisen. Jos Finanssivalvonta hyväksyy hakemuksen, sen on lisäksi päätöksen yhteydessä ilmoitettava yhtiölle ne suhteuttamistoimenpiteitä koskevat säännökset, joiden käyttämisen se hyväksyy. Finanssivalvonta voi hyväksyä hakemuksen tietyn ehdoin, jotka on sisällytettävä päätökseen. Finanssivalvonta voi hylätä hakemuksen tai jonkin tietyn suhteuttamistoimenpiteen soveltamisen, jos se arvioi, että soveltaminen ei ole perusteltua vakuutusyhtiön riskiprofiliin liittyvien syiden takia.

Finanssivalvonta voi pyytää lisäselvitystä vakuutusyhtiöltä, jos se on tarpeen I momentissa tarkoitetun arvion suorittamiseksi. Mainitussa momentissa tarkoitettu aika arvion suorittamiselle keskeytetään ensimmäisestä selvityspyynnöstä siihen asti, kunnes vakuutusyhtiö on vastannut selvityspyyntöön. Ensimmäisen selvityspyynnön jälkeiset lisäselvityspyynnot eivät johda ajan keskeyttämiseen.

Finanssivalvonta voi päättää muuttaa I momentissa tarkoitettua hyväksyntää tai peruuttaa sen, jos vakuutusyhtiön riskiprofili on muuttunut.

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava Finanssivalvonnalle, jos se I momentissa tarkoitettua hyväksynnän saamisen jälkeen lopettaa suhteuttamistoimenpiteen soveltamisen.

Lisäksi edellytyksistä Finanssivalvonnan suostumukselle säädetään komission asetuksen I osaston XVI luvussa.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 luku

**Ensivakuutustoiminnan harjoittaminen
ulkomailla**

11 §

Annettuja tietoja koskeva muutosilmoitus

3 luku

**Ensivakuutustoiminnan harjoittaminen
ulkomailla**

11 §

Annettuja tietoja koskeva muutosilmoitus

Jos vakuutusyhtiön vakuutuspalvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittama liiketoiminta muuttuu tavalla, joka vaikuttaa olennaisesti yhtiön riskiprofiiliin tai vakuutustoimintaan yhdessä tai useammassa ETA-valtiossa, vakuutusyhtiön on ilmoitettava tästä välittömästi Finanssivalvonnalle. Finanssivalvonnan on ilmoitettava asiasta viipymättä asianomaisille niiden valtioiden vakuutusvalvonnasta vastaaville viranomaiselle, jossa vakuutusyhtiö harjoittaa vakuutuspalvelujen vapaata tarjontaa.

6 luku

**Vakuutusyhtiön johto, hallintojärjestelmä
ja varojen sijoittaminen**

4 §

Hallituksen jäsenen kelpoisuus

Hallituksen jäsenenä ei voi olla oikeushenkilö eikä alaikäinen tai se, jolle on määrätty edunvalvoja, jonka toimintakelpoisuutta on rajoitettu tai joka on konkurssissa. Liiketoimintakiellon vaikutuksesta kelpoisuuteen säädetään liiketoimintakiellosta annetussa laissa (1059/1985).

Vähintään yhdellä hallituksen jäsenistä on oltava asuinpaikka Euroopan talousalueella.

Hallituksen jäsenen on oltava hyvämaineinen ja hänellä on oltava tehtävän

6 luku

**Vakuutusyhtiön johto, hallintojärjestelmä
ja varojen sijoittaminen**

4 §

Hallituksen jäsenen kelpoisuus

Hallituksen jäsenenä ei voi olla oikeushenkilö eikä alaikäinen tai se, jolle on määrätty edunvalvoja, jonka toimintakelpoisuutta on rajoitettu tai joka on konkurssissa. Liiketoimintakiellon vaikutuksesta kelpoisuuteen säädetään liiketoimintakiellosta annetussa laissa (1059/1985).

Vähintään yhdellä hallituksen jäsenistä on oltava asuinpaikka Euroopan talousalueella.

Hallituksen jäsenen on oltava hyvämaineinen. *Hyvämaineinen on henkilö,*

hoitamisen vaatima ammatillinen pätevyys ja kokemus. Lisäksi hallituksessa on oltava edustettuna sellainen yleinen vakuutustoiminnan tuntemus kuin vakuutusyhtiön toiminnan laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen.

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava hallituksen jäsenten muutoksista viipymättä Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on esitettävä selvitys siitä, että hallituksen jäsenet täyttävät 1–3 momentin mukaiset vaatimukset.

Mitä 2 §:n 2 momentissa sekä tämän pykälän 1, 3 ja 4 momentissa säädetään vakuutusyhtiön hallituksen jäsenestä, sovelletaan myös vakuutusomistusyhteisön hallituksen jäseneseen.

Lisäksi hallituksen jäsenen kelpoisuudesta säädetään komission asetuksen I osaston IX luvun 3 jaksossa.

jota ei ole lainvoimaisella tuomiolla tuomittu kymmenen viimeisen vuoden aikana vankeusrangaistukseen tai kolmen viimeisen vuoden aikana sakkorangaistukseen rikoksesta, jonka voidaan katsoa osoittavan hänen olevan ilmeisen sopimaton tehtävään. Henkilöä ei kuitenkaan pidetä hyvämaineisena, jos hän on muutoin aikaisemmalla toiminnallaan osoittanut olevansa ilmeisen sopimaton tehtävään.

Hallituksen jäsenellä on oltava tehtävän hoitamisen vaatima ammatillinen pätevyys ja kokemus. Lisäksi hallituksessa on oltava edustettuna sellainen yleinen vakuutustoiminnan tuntemus kuin vakuutusyhtiön toiminnan laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen.

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava hallituksen jäsenten muutoksista viipymättä Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on esitettävä selvitys siitä, että hallituksen jäsenet täyttävät 1–4 momentissa säädetty vaatimukset.

Jos hallituksen jäsen ei täytä 1–4 momentissa säädettyjä vaatimuksia, Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä siirtämään kyseisen henkilön pois hallituksen jäsenen tehtävästä.

Mitä 2 §:n 2 momentissa sekä tämän pykälän 1 ja 3–6 momentissa säädetään vakuutusyhtiön hallituksen jäsenestä, sovelletaan myös vakuutusomistusyhteisön hallituksen jäseneseen.

Lisäksi hallituksen jäsenen kelpoisuudesta säädetään komission asetuksen I osaston IX luvun 3 jaksossa.

5 §

Toimitusjohtajaan ja tämän sijaiseen sovellettavat säännökset

Toimitusjohtajaan sovelletaan, mitä hallituksen jäsenestä säädetään 4 §:n 1, 3 ja 4 momentissa sekä osakeyhtiölain 6 luvun 2 §:n 2 momentissa ja 4 §:ssä. Pörssiyhtiön toimitusjohtajaan sovelletaan lisäksi, mitä 4 a

5 §

Toimitusjohtajaan ja tämän sijaiseen sovellettavat säännökset

Toimitusjohtajaan sovelletaan, mitä hallituksen jäsenestä säädetään 4 §:n 1 ja 3–6 momentissa sekä osakeyhtiölain 6 luvun 2 §:n 2 momentissa ja 4 §:ssä. Pörssiyhtiön toimitusjohtajaan sovelletaan lisäksi, mitä 4 a

§:n 1 momentissa säädetään pörssiyhtiön hallituksen jäsenen esteellisyydestä tytäryhteisön päätöksenteossa.

§:n 1 momentissa säädetään pörssiyhtiön hallituksen jäsenen esteellisyydestä tytäryhteisön päätöksenteossa.

8 §

Yleiset hallintovaatimukset

Vakuutusyhtiöllä on oltava hallituksen hyväksymät kirjalliset toimintaperiaatteet yhtiön johdon ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden kelpoisuusvaatimusten täyttämisen varmistamisesta, sisäisestä valvonnasta, riskienhallinnasta, sisäisestä tarkastuksesta, palkitsemisesta ja toimintojen ulkoistamisen järjestämisestä, jos toimintoja ulkoistetaan. Lisäksi toimintaperiaatteissa on oltava 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettujen volatiliteettikorjauksen soveltamisperusteita koskevat periaatteet, jos yhtiö käyttää sitä. Toimintaperiaatteissa on selkeästi määriteltävä vastuut, tavoitteet, prosessit ja sovellettavat raportointimenettelyt.

8 §

Yleiset hallintovaatimukset

Vakuutusyhtiöllä on oltava hallituksen hyväksymät kirjalliset toimintaperiaatteet yhtiön johdon ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden kelpoisuusvaatimusten täyttämisen varmistamisesta, sisäisestä valvonnasta, riskienhallinnasta, sisäisestä tarkastuksesta, palkitsemisesta ja toimintojen ulkoistamisen järjestämisestä, jos toimintoja ulkoistetaan. Lisäksi toimintaperiaatteissa on otettava huomioon 10 luvun 8 a §:ssä tarkoitettu volatiliteettikorjaus, jos yhtiö käyttää sitä. Toimintaperiaatteissa on selkeästi määriteltävä vastuut, tavoitteet, prosessit ja sovellettavat raportointimenettelyt.

Edellä 3 momentissa tarkoitettujen hallintojärjestelmän arvioinnin yhteydessä on arvioitava vakuutusyhtiön hallituksen kokoonpanon, toimivuuden ja hallinnon asianmukaisuus.

Edellä 3 momentissa säädetystä poiketen, pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt ja vakuutusyhtiö, joka on saanut 2 a luvun 14 §:n mukaisen hyväksynnän Finanssivalvonnalta, voivat tehdä kyseisessä momentissa tarkoitettujen kirjallisten toimintaperiaatteiden arvioinnin harvemmin kuin kerran vuodessa, kuitenkin vähintään viiden vuoden välein. Finanssivalvonta voi edellä mainitusta poiketen velvoittaa pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön tekemään arvioinnin useammin kuin viiden vuoden välein, jos se katsoo kyseisen yhtiön erityisolosuhteiden perusteella, että arviointi on tehtävä useammin.

8 a §

Hallituksen monimuotoisuutta koskevat toimintaperiaatteet

Vakuutusyhtiöllä on oltava toimintaperiaatteet hallituksen monimuotoisuuden edistämiseksi. Toimintaperiaatteissa on asetettava sukupuolten tasapuoliseen edustukseen liittyvät määrälliset tavoitteet.

9 §

Erityistä kelpoisuutta vaativat toiminnot

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettujen keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden muutoksista viipymättä Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on esitettävä selvitys siitä, että keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt ovat sopivia ja luotettavia.

9 §

Erityistä kelpoisuutta vaativat toiminnot

Hyvämaineinen on henkilö, jota ei ole lainvoimaisella tuomiolla tuomittu kymmenen viimeisen vuoden aikana vankeusrangaistukseen tai kolmen viimeisen vuoden aikana sakkorangaistukseen rikoksesta, jonka voidaan katsoa osoittavan hänen olevan ilmeisen sopimaton tehtävään. Henkilöä ei kuitenkaan pidetä hyvämaineisena, jos hän on muutoin aikaisemmalla toiminnallaan osoittanut olevansa ilmeisen sopimaton tehtävään. Mitä 4 §:n 1 momentissa säädetään hallituksen jäsenestä, sovelletaan myös 1 momentissa tarkoitetuista keskeisistä toiminnoista vastaaviin henkilöihin.

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettujen keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden muutoksista viipymättä Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on esitettävä selvitys siitä, että keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt täyttävät 1 ja 2 momentin mukaiset vaatimukset.

Jos keskeisestä toiminnoista vastaava henkilö ei täytä 1 tai 2 momentissa säädettyjä vaatimuksia, Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä siirtämään kyseisen henkilön

pois tehtävästään keskeisestä toiminnosta vastaavana henkilönä.

9 a §

Keskeisten toimintojen riippumattomuus

Vakuutusyhtiön riskienhallintatoiminnon, sääntöjen noudattamista valvovan toiminnon, sisäisen tarkastuksen ja aktuaaritoiminnon on oltava toisistaan riippumattomia. Kyseisistä toiminnoista vastaavat henkilöt eivät saa hoitaa muita keskeisiä tehtäviä yhtiössä.

Jos vakuutusyhtiö on pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö tai jos vakuutusyhtiö on saanut 2 a luvun 14 §:n mukaisen hyväksynnän Finanssivalvonnalta, riskienhallintatoiminnosta, aktuaaritoiminnosta ja sääntöjen noudattamista valvovasta toiminnosta vastaavat henkilöt voivat vastata myös muusta keskeisestä toiminnosta, paitsi sisäisestä tarkastuksesta, hoitaa muuta tehtävää tai kuulua yhtiön johtoon, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- 1) mahdollisia eturistiriitoja hallitaan asianmukaisesti; ja*
- 2) keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden tehtävien yhdistäminen tai tehtävän yhdistäminen johdon jäsenyyteen ei vaaranna henkilön kykyä hoitaa tehtäviään.*

10 §

Riskienhallinta

Riskienhallinnan on katettava vähintään seuraavat osa-alueet:

- 7) operatiivisten riskien hallinta;

10 §

Riskienhallinta

Riskienhallinnan on katettava vähintään seuraavat osa-alueet:

- 7) operatiivisten riskien hallinta *sekä Euroopan unionin kyberturvallisuusvirasto ENISAsta ja tieto- ja viestintätekniikan kyberturvallisuussertifiointista sekä*

asetuksen (EU) N:o 526/2013 kumoamisesta
annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston
asetuksen (EU) 2019/881
(kyberturvallisuusasetus) 2 artiklan 1
alakohdassa tarkoitettu kyberturvallisuus;

9) luottoluokitusten asianmukaisuus;
10) maksuvalmiussuunnitelma, jossa ennustetaan tulo- ja menokassavirtojen suhde 10 luvun 8 §:n mukaisen vastaavuuskorjauksen tai volatiliteettikorjauksen alaisiin varoihin ja vastuisiin, jos sellaista korjausta käytetään.

Vakuutusyhtiön on varojen ja vastuiden hallinnan osalta säännöllisesti arvioitava ja toimitettava vuosittain Finanssivalvonnalle 25 luvun 3 §:n mukaisesti tiedot, jotka koskevat:

2) jos yhtiö käyttää 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettua vastaavuuskorjausta:

a) 10 luvussa tarkoitettun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja 12 luvussa tarkoitettun oman varallisuuden herkkyyttä liittyen vastaavuuskorjauksen laskennan perusoletuksiin, mukaan luettuna perusmarginaalin laskenta, *sekä erillään hallinnoitavien omaisuuserien pakkomyynnin mahdollista vaikutusta hyväksyttävään omaan varallisuuteen*;

b) 10 luvussa tarkoitettun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja 12 luvussa tarkoitettun oman varallisuuden herkkyyttä liittyen erillään hallinnoitavaan omaisuuseräryhmään liittyviin muutoksiin; ja

c) *vastaavuuskorjauksen nollaamisen vaikutusta; sekä*

3) jos yhtiö käyttää 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettua volatiliteettikorjausta:

a) 10 luvussa tarkoitettun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja 12 luvussa tarkoitettun oman varallisuuden herkkyyttä liittyen volatiliteettikorjauksen laskennan perusoletuksiin ja omaisuuserien pakkomyynnin mahdollista vaikutusta hyväksyttävään omaan varallisuuteen; ja

b) volatiliteettikorjauksen nollaamisen vaikutusta.

9) luottoluokitusten asianmukaisuus; ja
10) *kestävyysriskien hallinta, jossa otetaan huomioon lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin aikajänne.*

Vakuutusyhtiön on varojen ja vastuiden hallinnan osalta säännöllisesti arvioitava ja toimitettava vuosittain Finanssivalvonnalle 25 luvun 3 §:n mukaisesti tiedot, jotka koskevat:

2) jos yhtiö käyttää 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettua vastaavuuskorjausta:

a) 10 luvussa tarkoitettun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja 12 luvussa tarkoitettun oman varallisuuden herkkyyttä liittyen vastaavuuskorjauksen laskennan perusoletuksiin, mukaan lukien perusmarginaalin laskenta; ja

b) 10 luvussa tarkoitettun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja 12 luvussa tarkoitettun oman varallisuuden herkkyyttä liittyen erillään hallinnoitavaan omaisuuseräryhmään liittyviin muutoksiin; *sekä*

3) jos yhtiö käyttää 10 luvun 8 a §:ssä tarkoitettua volatiliteettikorjausta, *mainitussa luvussa tarkoitettun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja 12 luvussa tarkoitettun oman varallisuuden herkkyyttä liittyen sellaisille taloudellisen tilanteen muutoksille, jotka vaikuttaisivat volatiliteettikorjauksen laskennassa käytettyyn riskikorjattuun marginaaliin.*

10 a §

Kestävyysriskien hallinta

Vakuutusyhtiön on tehtävä liiketoimintaan kohdistuvien kestävyysriskien laatuun ja laajuuteen nähden riittävä kestävyysriskien hallintaa koskeva suunnitelma. Suunnitelmassa on oltava toimenpiteitä ja määrällisiä tavoitteita, joiden avulla hallitaan sellaisia taloudellisia riskejä, jotka aiheutuvat kestävyystekijöistä lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Suunnitelmassa on kestävyysriskien lisäksi otettava huomioon myös sellaiset taloudelliset riskit, jotka aiheutuvat mukautumisesta kestävyystekijöitä koskevaan Euroopan unionin ja kansalliseen sääntelyyn ja kestävyystekijöitä koskeviin sääntelytavoitteisiin, erityisesti niihin, jotka on vahvistettu puiteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1119 (eurooppalainen ilmastolaki).

Vakuutusyhtiön päättäessä 1 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä ja määrällisistä tavoitteista, sen on otettava huomioon 1 momentissa mainitun asetuksen 3 artiklassa tarkoitettun ilmastonmuutosta käsittelevän eurooppalaisen tieteellisen neuvottelukunnan viimeisimmät raportit ja ehdottamat toimenpiteet, erityisesti Euroopan unionin ilmastotavoitteiden saavuttamisen osalta.

Jos vakuutusyhtiöön sovelletaan kirjanpitolain 7 lukua kestävyysraportoinnista, tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettun suunnitelman on oltava johdonmukainen kirjanpitolain 7 luvun 4 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettujen suunnitelmien kanssa. Suunnitelmiin sisältyvien liiketoimintaan ja liiketoimintastrategiaan liittyvien toimien on oltava yhdenmukaisia. Lisäksi kaikkien yhtiön

julkistamien kestävyystekijöihin liittyvien tietojen ja niiden pohjana olevien menetelmien on oltava johdonmukaisia tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettun suunnitelman kanssa.

Vakuutusyhtiön on vuosittain julkistettava 1 momentissa tarkoitettuun suunnitelmaan sisältyvät määrälliset tavoitteet.

Jos sellaista osakasyrityksenä olevaa vakuutusyritystä, vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, vaaditaan laatimaan 1 momentissa tarkoitettu suunnitelma, vakuutusyhtiöt, jotka kuuluvat kyseisen suunnitelman sekä 26 luvussa tarkoitettun ryhmävalvonnan soveltamisalaan, vapautetaan suunnitelman laatimisesta yhtiötasolla.

10 b §

Maksuvalmiusriskin hallinta

Vakuutusyhtiöllä on oltava riittävä maksuvalmius täyttääkseen taloudelliset velvoitteensa vakuutuksenottajia ja muita vastapuolia kohtaan velvoitteiden erääntyessä. Edellä säädetty koskee myös stressiolosuhteita.

Vakuutusyhtiön on tehtävä ja pidettävä ajan tasalla maksuvalmiusriskin hallintaa koskeva suunnitelma, joka kattaa lyhyen aikavälin maksuvalmiusanalyysin ja jossa ennustetaan yhtiön varoihin ja velkoihin liittyvät tulevat ja lähtevät kassavirrat.

Finanssivalvonnan vaatimuksesta 2 momentissa tarkoitettun suunnitelman on katettava myös keskipitkä ja pitkä aikaväli.

Vakuutusyhtiön on kehitettävä ja pidettävä ajan tasalla maksuvalmiuden riskitekijöitä kuvaavia mittareita mahdollisten maksuvalmiusstressitilanteiden tunnistamiseksi, seuraamiseksi ja hallitsemiseksi.

Edellä 2 momentissa säädetystä poiketen, pienten ja ei-monimutkaisten

vakuutusyhtiöiden sekä yhtiöiden, jotka ovat saaneet 2 a luvun 14 §:ssä tarkoitetun hyväksynnän Finanssivalvonnalta, ei tarvitse tehdä maksuvalmiusriskin hallintaa koskevaa suunnitelmaa.

Jos vakuutusyhtiö käyttää 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettua vastaavuuskorjausta tai 10 luvun 8 a §:ssä tarkoitettua volatiliteettikorjausta, vakuutusyhtiön on tehtävä suunnitelma, joka sisältää ennusteen tulo- ja menokassavirtojen suhteesta vastaavuuskorjauksen tai volatiliteettikorjauksen alaisiin varoihin ja vastuisiin. Jos vakuutusyhtiö käyttää volatiliteettikorjausta, sen on lisäksi kyseisessä suunnitelmassa arvioitava, voiko syntyä volatiliteettikorjauksen käytön kanssa ristiriidassa olevia maksuvalmiusrajoitteita. Vakuutusyhtiö voi yhdistää kyseisen suunnitelman 2 momentissa tarkoitettuun maksuvalmiusriskin hallintaa koskevaan suunnitelmaan.

12 §

Riski- ja vakavaraisuusarvion sisältö

Osana riskienhallintaa vakuutusyhtiön on tehtävä yhtiön liiketoiminnan ja liiketoimintastrategian riski- ja vakavaraisuusarviointi ainakin:

3) siitä, missä määrin yhtiön riskiprofiili poikkeaa 11 luvun 2 §:n mukaisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista, jos vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan standardikaavaa käyttäen taikka osittaista tai kokonaista sisäistä mallia käyttäen.

12 §

Riski- ja vakavaraisuusarvion sisältö

Osana riskienhallintaa vakuutusyhtiön on tehtävä yhtiön liiketoiminnan ja liiketoimintastrategian riski- ja vakavaraisuusarviointi ainakin:

3) siitä, missä määrin yhtiön riskiprofiili poikkeaa 11 luvun 2 §:ssä tarkoitetun vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista, jos vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan standardikaavaa käyttäen taikka osittaista tai kokonaista sisäistä mallia käyttäen;

4) makrotaloudellisesta tilanteesta sekä makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden mahdollisesta kehityksestä, siten kuin vakuutusyhtiön riskien luonteeseen ja toiminnan laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen;

5) yhtiön yleisestä kyvystä täyttää taloudelliset velvoitteensa vakuutuksenottajia ja muita vastapuolia kohtaan näiden

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu arviointi on tehtävä:

1) ottaen huomioon vastaavuus- ja volatiliteettikorjauksen ja vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain (304/2015) mukaisten siirtymätoimenpiteiden soveltamisen vaikutukset; sekä

velvoitteiden erääntyessä, myös stressiolosuhteissa;

6) yhtiön ilmastonmuutosriskeille altistumisen olennaisuudesta;

7) Finanssivalvonnan perustellusta pyynnöstä:

a) makrovakautta koskevista huolenaiheista, jotka voivat vaikuttaa vakuutusyhtiön riskiprofiiliin, hyväksytyihin riskirajoihin, liiketoimintastrategiaan, vakuutustoimintaan tai sijoituspäätöksiin sekä 1 kohdassa tarkoitettuun yhtiön kokonaisvakavaraisuuden tarpeeseen; ja

b) yhtiön toiminnoista, jotka voivat vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen ja jotka voivat muuttua järjestelmäriskin aiheuttajiksi.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu arviointi on tehtävä:

1) ottaen huomioon 10 luvun 8 §:ssä tarkoitetun vastaavuuskorjauksen, 10 luvun 8 a §:ssä tarkoitetun volatiliteettikorjauksen, 10 luvun 7 a §:ssä tarkoitetun vaiheistusmekanismin ja vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 11 ja 12 §:ssä tarkoitettujen siirtymätoimenpiteiden käytön vaikutukset; sekä

Edellä 1 momentin 4 ja 7 kohdassa tarkoitettu makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitystä koskeva arviointi on tehtävä ottaen huomioon ainakin:

1) korkojen ja korkomarginaalien taso;

2) rahoitusmarkkinoiden indeksien taso;

3) inflaatio;

4) sidonnaisuus muihin rahoitusmarkkinoiden toimijoihin; sekä

5) ilmastonmuutos, pandemiat, muut laajamittaiset tapahtumat ja muut katastrofit, jotka voivat vaikuttaa vakuutusyhtiöihin.

Edellä 1 momentin 7 kohdan a alakohdassa tarkoitettu makrovakautta koskevia huolenaiheita koskeva arviointi on tehtävä ottaen huomioon ainakin sellaiset mahdolliset epäsuotuisat tulevaisuuden skenaariot ja riskit, jotka liittyvät luottosykliin, talouden laskusuhdanteeseen, sijoitustoiminnan

laumakäyttämiseen tai liiallisiin toimialatason riskikeskittyisiin.

Finanssivalvonta ei saa vaatia pientä ja eimonimutkaista vakuutusyhtiötä tekemään 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettua arviota. Lisäksi Finanssivalvonta voi antaa vakuutusyhtiölle 2 a luvun 14 §:ssä tarkoitetun hyväksynnän olla tekemättä 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettua arviota.

Edellä 2 momentissa säädetyistä poiketen vaihteistumekanismin soveltamisen vaikutusten arviointia ei tarvitse tehdä tietyin valuutan osalta seuraavissa tilanteissa:

1) kyseisen valuutan määraisten vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osuus kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista on enintään 5 prosenttia;

2) kyseisen valuutan määraisiin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osalta niiden tulevaisuuden kassavirtojen osuus, joissa maturiteeteissa asiaankuuluva riskitön korkokäyrä on ekstrapoloitu kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista, on enintään 10 prosenttia.

Jos vakuutusyhtiö käyttää volatiliteettikorjausta, 1 momentissa tarkoitettuun arviointiin on sisällytettävä arviointi siitä, miten merkittävästi yhtiön riskiprofiili poikkeaa volatiliteettikorjauksen perusoletuksista.

12 a §

Riski- ja vakavaraisuusarvion laatiminen, raportointi ja käyttö

Vakuutusyhtiön on tehtävä 12 §:ssä tarkoitettu riski- ja vakavaraisuusarvio säännöllisesti sekä viipymättä, jos yhtiön riskiprofiili on muuttunut merkittävästi.

Finanssivalvonta voi antaa luvan tehdä riski- ja vakavaraisuusarvion osana 26 luvussa

12 a §

Riski- ja vakavaraisuusarvion laatiminen, raportointi ja käyttö

Vakuutusyhtiön on tehtävä 12 §:ssä tarkoitettu riski- ja vakavaraisuusarvio vuosittain sekä viipymättä, jos yhtiön riskiprofiili on muuttunut merkittävästi.

Finanssivalvonta voi antaa luvan tehdä riski- ja vakavaraisuusarvion osana 26 luvussa tarkoitettua vakuutusryhmän tekemää riski- ja

tarkoitettun vakuutusryhmän tekemää riski- ja vakavaraisuusarviota.

vakavaraisuusarviota. Kun Finanssivalvonta päättää, pyytääkö se vakuutusyhtiötä, joka on 26 luvussa tarkoitettun ryhmävalvonnan soveltamisalaan kuuluva tytäryhtiö, tekemään jonkin tämän luvun 12 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitetuista arvioista, sen on tunnistettava suorittaako osakasyhtiönä oleva vakuutusyrittäjä, vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, jonkin kyseisistä arvioinneista ryhmätasolla ja harkittava kattaako se kyseisen tytäryhtiön erityispiirteet.

Edellä 1 momentissa säädetyistä poiketen, pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö ja vakuutusyhtiö, joka on saanut Finanssivalvonnan 2 a luvun 14 §:ssä tarkoitettun hyväksynnän, voi tehdä tämän luvun 12 §:ssä tarkoitettun arvioinnin vähintään joka toinen vuosi sekä viipymättä, jos yhtiön riskiprofili on muuttunut merkittävästi. Finanssivalvonta voi pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön erityisolosuhteiden perusteella päättää, että arviointi on tehtävä useammin. Tässä momentissa tarkoitettun vakuutusyhtiön on kuitenkin jatkuvasti noudatettava 10 §:ssä tarkoitettua riskienhallintaa.

Edellä 6 momentissa säädettyä sovelletaan myös vakuutuskytkösyhtiöön, joka täyttää seuraavat edellytykset:

1) vakuutetut henkilöt ja edunsaajat ovat oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutuskytkösyhtiö kuuluu, tai luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutussopimusten piiriin, ja liiketoiminta, joka kattaa sellaiset luonnolliset henkilöt, jotka voivat kuulua ryhmän vakuutussopimusten piiriin, on alle 5 prosenttia vakavaraisuuslaskennan vastuuvelasta; sekä

2) vakuutuskytkösyhtiön vakuutusvelvoitteet sekä vakuutuskytkösyhtiön jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutussopimukset eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista.

12 b §

Finanssivalvonnan tietojenantovelvollisuudet

Finanssivalvonnan on toimitettava vuosittain Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaiselle ja finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta annettulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010 perustetulle Euroopan järjestelmäriskikomitealle luettelo vakuutusyhtiöistä sekä -ryhmistä, joiden osalta se pyytää tämän luvun 12 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettua arvioita.

Finanssivalvonnan on annettava vakuutusyhtiölle kaikki sille 12 §:n 1 momentissa tarkoitettun arvioinnin kannalta tarpeelliset makrovakautta koskevat parametrit sekä tiedot kyseisen arvioinnin kannalta merkityksellisistä makrovakautta koskevista huolenaiheista.

12 c §

Ilmastonmuutoskenaarioiden arviointi

Jos vakuutusyhtiö 12 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettun arvion mukaan altistuu olennaisesti ilmastonmuutosriskeille, yhtiön on määritettävä vähintään kaksi pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaariota, joihin kuuluvat seuraavat:

1) pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaario, jossa maapallon keskilämpötilan nousu jää alle kahden celsiusasteen; ja

2) pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaario, jossa maapallon keskilämpötilan nousu on merkittävästi yli kaksi celsiusastetta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaarioita on tarkasteltava uudelleen vähintään kolmen

vuoden välein ja ne on päivitettävä tarvittaessa. Uudelleentarkastelussa on ilmastonmuutosskenaarioiden tehokkuuden parantamiseksi otettava huomioon aiempien ilmastonmuutosskenaarioiden määrittelyssä käytettyjen välineiden ja periaatteiden toimivuus.

Edellä 12 §:n 1 momentissa tarkoitettussa arvioinnissa on vakuutusyhtiön liiketoimintaan liittyvien ilmastonmuutosriskien laatuun ja laajuuteen nähden riittävän säännöllisin väliajoin arvioitava tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettujen pitkän aikavälin ilmastonmuutosskenaarioiden vaikutusta yhtiön liiketoimintaan. Kyseinen arviointi on kuitenkin tehtävä vähintään kolmen vuoden välein.

Edellä 1–3 momentissa säädetystä poiketen, pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön ei tarvitse määrittää ilmastonmuutosskenaarioita eikä arvioida niiden vaikutusta yhtiön liiketoimintaan.

16 §

Ulkoistaminen

Keskeisiä toimintoja tai tehtäviä ei saa ulkoistaa tavalla, joka johtaa:

Vakuutusyhtiön on etukäteen ilmoitettava Finanssivalvonnalle aikomuksestaan ulkoistaa keskeisiä toimintoja tai tehtäviä sekä ulkoistamista koskevista myöhemmistä merkittävistä muutoksista.

Keskeisen toiminnon tai tehtävän ulkoistamisesta on tehtävä kirjallinen sopimus.

16 §

Ulkoistaminen

Kriittisiä tai tärkeitä operatiivisia toimintoja tai toimia ei saa ulkoistaa tavalla, joka johtaa:

Vakuutusyhtiön on etukäteen ilmoitettava Finanssivalvonnalle aikomuksestaan ulkoistaa kriittisiä tai tärkeitä operatiivisia toimintoja tai toimia sekä ulkoistamista koskevista myöhemmistä merkittävistä muutoksista.

Kriittisen tai tärkeän operatiivisen toiminnon tai toimen ulkoistamisesta on tehtävä kirjallinen sopimus.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

18 §

Aktuaaritoiminto

Aktuaaritoiminnon tehtävänä on:

3 b) valvoa vakuutusteknisen vastuuvelan laskentaa 10 luvun 11 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa;

18 §

Aktuaaritoiminto

Aktuaaritoiminnon tehtävänä on:

3 b) valvoa *vakavaraisuuslaskennan* vastuuvelan laskentaa 10 luvun 11 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa;

20 e §

Sijoitusstrategia sekä tiedot järjestelyistä omaisuudenhoitajan, vaihtoehtorahaston hoitajan tai rahastoyhtiön kanssa

20 e §

Tiedot sijoitusstrategiasta ja järjestelyistä omaisuudenhoitajan, vaihtoehtorahaston hoitajan tai rahastoyhtiön kanssa

20 f §

Vakuutusyhtiön sijoitusstrategia

Vakuutusyhtiön on päättäessään sijoitusstrategiastaan otettava huomioon 12 §:n 4 momentissa tarkoitettu makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden mahdollinen kehitys.

Vakuutusyhtiön on päättäessään sijoitusstrategiastaan otettava huomioon kestävyysriskien vaikutus sijoituksiin ja sijoituspäätönsä mahdollinen pitkän aikavälin vaikutus kestävyystekijöihin.

Vakuutusyhtiön on Finanssivalvonnan pyynnöstä päättäessään sijoitusstrategiastaan arvioitava, missä määrin sijoitusstrategia voi vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen ja mahdollisesti muuttua järjestelmäriskin lähteeksi sekä otettava huomioon 12 §:n 5 momentissa tarkoitettut makrovakautta koskevat huolenaiheet. Jos vakuutusyhtiön on tehtävä tässä momentissa tarkoitettu arvio, sen on otettava huomioon

arvion tuloksena saadut näkökohdat sijoituspäätöksissään.

Finanssivalvonnan on päättäessään pyytääkö vakuutusyhtiötä, joka on 26 luvussa tarkoitettun ryhmävalvonnan soveltamisalaan kuuluva tytäryhtiö, tekemään 3 momentissa tarkoitettun arvion, tunnistettava suorittaako sellainen osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys, vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on Euroopan unionissa, arvioinnin ryhmätasolla ja harkittava kattaako se kyseisen tytäryhtiön erityispiirteet.

21 §

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä:

1) 4 §:n 4 momentissa ja 9 §:n 3 momentissa tarkoitetuista ilmoituksista, joita sille on vakuutusyhtiöiden ja vakuutusomistusyhteisöjen hallitusten jäsenten ja toimitusjohtajan sekä keskeisistä toiminnoista vastaavien osalta toimitettava;

3) 8 §:n 4 momentissa tarkoitettun jatkuvuussuunnitelman sisällöstä sekä tietojärjestelmien ja tietoturvallisuuden järjestämisestä osana 10 §:n 3 momentissa tarkoitettua operatiivisten riskien hallintaa;

7 luku

Tilintarkastus ja erityinen tarkastus

1 §

Sovellettava laki

21 §

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä:

1) 4 §:n 5 momentissa ja 9 §:n 4 momentissa tarkoitetuista ilmoituksista, joita sille on vakuutusyhtiöiden ja vakuutusomistusyhteisöjen hallitusten jäsenten ja toimitusjohtajan sekä keskeisistä toiminnoista vastaavien osalta toimitettava;

3) 8 §:n 6 momentissa tarkoitettun jatkuvuussuunnitelman sisällöstä sekä tietojärjestelmien ja tietoturvallisuuden järjestämisestä osana 10 §:n 3 momentin 7 kohdassa tarkoitettua operatiivisten riskien hallintaa;

7 luku

Tilintarkastus ja erityinen tarkastus

1 §

Sovellettava laki

Voimassa oleva laki

Vakuutusomistusyhteisön tilintarkastukseen sovelletaan 3 §:ää, Finanssivalvonnasta annetun lain 31 §:ää sekä tilintarkastuslain 4 luvun 11 §:n 2 momenttia ja 5 lukua.

6 §

Vakuutusyhtiön tilintarkastusta koskevat erityiset säännökset

Vakuutusyhtiön tilintarkastajan suorittaman tilinkauden aikaisen jatkuvan tarkastuksen on riittävänä pidettävässä laajuudessa ulotuttava 9 luvun mukaiseen vastuuelkaan, työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 14 §:n mukaiseen vastuuelkaan ja 16 §:n mukaiseen vakavaraisuuspääomaan sekä sijoitustoimintaan, vakuuttamis- ja korvaustoimintaan sekä vakuutusyhtiön ja sen kanssa samaan konserniin tai tämän lain 26 luvun mukaiseen vakuutusyrittäjäryhmään kuuluvien yhteisöjen välisiin keskinäisiin liiketoimiin.

Tilintarkastajan 1 momentissa tarkoitettua tarkastuksesta on annettava kertomus yhtiön hallitukselle.

Ehdotus

Vakuutusomistusyhteisön tilintarkastukseen sovelletaan Finanssivalvonnasta annetun lain 31 §:ää sekä tilintarkastuslain 4 luvun 11 §:n 2 momenttia ja 5 lukua.

6 §

Vakuutusyhtiön tilintarkastusta koskevat erityiset säännökset

Vakuutusyhtiön tilintarkastajan suorittaman tilinkauden aikaisen jatkuvan tarkastuksen on riittävänä pidettävässä laajuudessa ulotuttava 9 luvun mukaiseen vastuuelkaan, sijoitustoimintaan, vakuuttamis- ja korvaustoimintaan sekä vakuutusyhtiön ja sen kanssa samaan konserniin tai tämän lain 26 luvun mukaiseen vakuutusyrittäjäryhmään kuuluvien yhteisöjen välisiin keskinäisiin liiketoimiin.

Tilintarkastajan 1 momentissa tarkoitettua tarkastuksesta on annettava *raportti* yhtiön hallitukselle.

8 a §

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen sisältyvän taseen tarkastus

Vakuutusyhtiön tilintarkastajan suorittaman tilinkauden aikaisen jatkuvan tarkastuksen on riittävänä pidettävässä laajuudessa ulotuttava 9 luvun mukaiseen vastuuelkaan, sijoitustoimintaan, vakuuttamis- ja korvaustoimintaan sekä vakuutusyhtiön ja sen kanssa samaan konserniin tai tämän lain 26 luvun mukaiseen vakuutusyrittäjäryhmään kuuluvien yhteisöjen välisiin keskinäisiin liiketoimiin.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Tilintarkastajan 1 momentissa tarkoitettusta tarkastuksesta on annettava raportti yhtiön hallitukselle.

8 luku

**Oma pääoma, tilinpäätös,
toimintakertomus ja konserni**

27 §

*Osavuositarkastus ja johdon osavuotinen
selvitys*

Julkisen vakuutusyhtiön, jonka osakkeet tai takuusuudet eivät ole kaupankäynnin kohteina kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitettulla säännellyllä markkinalla, on laadittava arvopaperimarkkinalain 7 luvun 10 §:ssä tarkoitettu osavuositarkastus tai mainitun luvun 14 §:ssä tarkoitettu johdon osavuotinen selvitys noudattaen, mitä mainitun luvun 10–15 §:ssä säädetään. Katsaus on ilmoitettava rekisteröitäväksi kolmen kuukauden kuluessa katsauskauden päättymisestä, ja siitä on annettava jäljennöksiä noudattaen, mitä kirjanpitolain 3 luvun 11 §:ssä säädetään.

8 luku

**Oma pääoma, tilinpäätös,
toimintakertomus ja konserni**

27 §

Puolivuositarkastus

Julkisen vakuutusyhtiön, jonka osakkeet tai takuusuudet eivät ole kaupankäynnin kohteina kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitettulla säännellyllä markkinalla, on laadittava arvopaperimarkkinalain 7 luvun 10 §:ssä tarkoitettu puolivuositarkastus noudattaen, mitä mainitun luvun 10–13 §:ssä säädetään. Katsaus on ilmoitettava rekisteröitäväksi kolmen kuukauden kuluessa katsauskauden päättymisestä, ja siitä on annettava jäljennöksiä noudattaen, mitä kirjanpitolain 3 luvun 11 §:ssä säädetään.

8 a luku

**Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa
koskevien tietojen julkistaminen**

1 §

*Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa
koskeva kertomus*

Vakuutusyhtiön on julkistettava vuosittain hallituksen hyväksymä kertomus vakavaraisuudestaan ja taloudellisesta tilastaan. Kertomus on sen julkistamisen yhteydessä toimitettava Finanssivalvonnalle Solvenssi II -direktiivin 304 b artiklaa

8 a luku

**Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa
koskevien tietojen julkistaminen**

1 §

*Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa
koskeva kertomus*

Vakuutusyhtiön on julkistettava vuosittain hallituksen hyväksymä kertomus vakavaraisuudestaan ja taloudellisesta tilastaan. Kertomus on sen julkistamisen yhteydessä toimitettava Finanssivalvonnalle 18 viikon kuluessa yhtiön tilikauden

noudattaen ESAP-asetuksen 2 artiklan 3 tai 4 alakohdan mukaisessa muodossa. Tietoihin on liitettävä seuraavat tiedot:

- 1) kaikki sen vakuutusyhtiön nimet, johon tiedot liittyvät;
- 2) ESAP-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu vakuutusyhtiön oikeushenkilötunnus;
- 3) ESAP-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettu vakuutusyhtiön tai jälleenvakuutusyhtiön kokoluokka;
- 4) ESAP-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tietojen tyyppi;
- 5) maininta siitä, sisältyykö tietoihin henkilötietoja.

Vakuutusyhtiöllä on oltava asianmukaiset järjestelmät sekä kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat, joita se käyttää ja noudattaa sen varmistamiseksi, että julkistettut tiedot ovat jatkuvasti 2–6 §:ssä säädettyjen vaatimusten mukaisia.

Vakuutusyhtiö voi hyödyntää muita tämän tai muun lain taikka alemman asteisten säädösten tai määräysten vaatimusten mukaan julkistettuja tietoja tai viitata niihin, jos kyseiset tiedot vastaavat laadultaan että laajuudeltaan 2–4 §:ssä edellytetyjä tietoja.

Lisäksi vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen sisällöstä, esittämistavasta ja tietojen esittämisajankohdista säädetään komission asetuksen I osaston XII luvussa.

päättymisestä Solvenssi II -direktiivin 304 b artiklaa noudattaen ESAP-asetuksen 2 artiklan 3 tai 4 alakohdan mukaisessa muodossa. Tietoihin on liitettävä seuraavat tiedot:

- 1) kaikki sen vakuutusyhtiön nimet, johon tiedot liittyvät;
- 2) ESAP-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu vakuutusyhtiön oikeushenkilötunnus;
- 3) ESAP-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettu vakuutusyhtiön tai jälleenvakuutusyhtiön kokoluokka;
- 4) ESAP-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tietojen tyyppi;
- 5) maininta siitä, sisältyykö tietoihin henkilötietoja.

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen on koostuttava kahdesta yhdessä julkistettavasta osasta, joista ensimmäinen on osoitettu vakuutuksenottajille ja edunsaajille ja toinen markkinoiden ammattilaisille.

Vakuutusyhtiöllä on oltava asianmukaiset järjestelmät sekä kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat, joita se käyttää ja noudattaa sen varmistamiseksi, että julkistettut tiedot ovat jatkuvasti 2–4, 4 a, 4 b, 5, 5 a, 5 b ja 6 §:ssä säädettyjen vaatimusten mukaisia.

Vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle yhdessä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen kanssa tilintarkastajan laatima 7 luvun 8 a §:n 2 momentissa tarkoitettu tarkastusraportti.

Lisäksi vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen sisällöstä, esittämistavasta ja tietojen esittämisajankohdista säädetään komission asetuksen I osaston XII luvussa.

Edellä 1 §:ssä tarkoitettussa kertomuksessa on esitettävä:

1) kuvaus yhtiön liiketoiminnasta ja sen tuloksesta;

2) kuvaus hallintojärjestelmästä ja arvio sen sopivuudesta yhtiön riskiprofiiliin;

3) kunkin riskiluokan osalta erillinen kuvaus riskialttiudesta, riskikeskittymästä, riskien vähentämisestä ja riskiherkkyydestä;

4) erilliset kuvaukset varojen, 10 luvun mukaisen vastuuvelan ja muiden velkojen osalta niiden arvostuksessa käytetyistä perusteista ja menetelmistä sekä selvitys merkittävistä eroista näissä perusteissa ja menetelmissä, jos vastaavia eriä arvostetaan tilinpäätöksessä;

5) tarvittaessa tiedot, joista selviävät 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettun vastaavuuskorjauksen tai volatilititeettikorjauksen soveltaminen, soveltamisala sekä korjausten mahdollisen nollaamisen vaikutukset.

Kertomuksessa on esitettävä myös pääomanhallinnan kuvaus, jossa on ainakin:

1) oman varallisuuden rakenne, määrä ja laatu;

2) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen määrät;

3) tiedot, joista selviävät 11 luvun 7 §:ssä tarkoitettun standardikaavan perusoletusten ja yrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa käyttämän sisäisen mallin perusoletusten pääasialliset erot; ja

4) selvitys poikkeaman määrästä, alkuperästä, seurauksista ja mahdollisesti toteutetuista korjaavista toimenpiteistä, jos vähimmäispääomavaatimus on jäänyt täyttämättä tai jos vakavaraisuuspääomavaatimus on merkittävältä osin jäänyt täyttämättä raportointikaudella, vaikka poikkeama olisi myöhemmin korjattu.

Vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitetuista tiedoista koostuvan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osassa on esitettävä:

1) lyhyt kuvaus yhtiön liiketoiminnasta ja tuloksesta;

2) lyhyt kuvaus yhtiön pääomanhallinnasta ja riskiprofiilista, myös kestävyysriskien osalta;

3) maininta siitä, julkistaako yhtiö kirjanpitolain 7 luvun 2 §:n 7 kohdassa tarkoitettun kestävyysraportin.

Markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osassa on esitettävä:

1) kuvaus yhtiön liiketoiminnasta ja tuloksesta;

2) kuvaus hallintojärjestelmästä;

3) erilliset kuvaukset varojen, vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja muiden velkojen osalta niiden arvostuksessa käytetyistä kriteereistä ja menetelmistä;

4) pääomanhallinnan ja riskiprofiilin kuvaus, joka sisältää ainakin seuraavat tiedot:

a) oman varallisuuden rakenne, määrä ja laatu;

b) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen määrät;

c) Euroopan unionin rahoitusjärjestelmien vakauden kannalta merkityksellisten vakuutusyhtiöiden osalta tiedot riskiherkkyydestä;

d) tiedot, joiden perusteella voidaan ymmärtää standardikaavan perusoletusten ja yhtiön vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa käyttämän sisäisen mallin perusoletusten pääasialliset erot;

e) määrä, jonka verran vähimmäispääomavaatimus on jäänyt täyttämättä tai jonka verran vakavaraisuuspääomavaatimus on merkittävältä osin jäänyt täyttämättä raportointikaudella, vaikka poikkeama olisi myöhemmin korjattu, sekä selvitys poikkeaman alkuperästä ja seurauksista ja

mahdollisesti toteutetuista korjaavista toimenpiteistä;

5) tieto siitä, onko yhtiö altistunut olennaisesti ilmastonmuutosriskeille 6 luvun 12 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitetun olennaisuusarvioinnin perusteella, ja tarvittaessa siitä, onko yhtiö ryhtynyt toimiin;

6) maininta siitä, julkistaako yhtiö kirjanpitolain 7 luvun 2 §:n 7 kohdassa tarkoitetun kestävyysraportin;

7) kuvaus yhtiön 6 luvun 10 a §:n 1 momentissa tarkoitetusta kestävyysriskien hallintaa koskevasta suunnitelmasta.

Edellä 2 momentissa tarkoitetussa markkinoiden ammattilaisille tarkoitetussa osassa vakuutusyhtiö voi hyödyntää muita tämän tai muun lain taikka alemman asteisten säädösten tai määräysten vaatimusten mukaan julkistettuja tietoja tai viitata niihin, jos kyseiset tiedot vastaavat sekä laadultaan että laajuudeltaan 2 momentissa sekä 3, 4, 4 a ja 4 b §:ssä tarkoitettuja tietoja.

3 §

Analyysi oman varallisuuden merkittävästä muutoksesta

Edellä 2 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetussa kuvauksessa on oltava analyysi omaan varallisuuteen kuuluvien erien rakenteen, määrän ja laadun merkittävistä muutoksista edelliseen raportointikauteen verrattuna sekä selvitys merkittävistä eroista verrattuna niiden arvoon tilinpäätöksissä. Kuvauksessa on oltava myös lyhyt kuvaus pääoman siirrettävyydestä.

4 §

3 §

Analyysi oman varallisuuden merkittävästä muutoksesta

Edellä 2 §:n 2 momentin 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa kuvauksessa on oltava analyysi omaan varallisuuteen kuuluvien erien rakenteen, määrän ja laadun merkittävistä muutoksista edelliseen raportointikauteen verrattuna sekä selvitys merkittävistä eroista verrattuna niiden arvoon tilinpäätöksissä. Kuvauksessa on oltava myös lyhyt kuvaus pääoman siirrettävyydestä.

4 §

Voimassa oleva laki

Ehdotus

*Vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja
pääomavaatimuksen korotuksen
julkistaminen*

Edellä 2 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetuissa vakavaraisuuspääomavaatimusta koskevista tiedoista on erikseen käytävä ilmi:

*Vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja
pääomavaatimuksen korotuksen
julkistaminen*

Edellä 2 §:n 2 momentin 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa vakavaraisuuspääomavaatimusta koskevista tiedoista on erikseen käytävä ilmi:

4 a §

*Vastaavuuskorjausta ja volatiliteettikorjausta
koskevien tietojen julkistaminen*

Vakuutusyhtiön käyttäessä 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettua vastaavuuskorjausta tämän luvun 2 §:n 2 momentin 3 kohdassa ja 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin kuvauksiin on sisällyttävä kuvaus vastaavuuskorjauksesta sekä siitä velvoitteiden ja varattujen omaisuuserien salkusta, jossa vastaavuuskorjausta käytetään, sekä määrällinen arvio siitä, miten vastaavuuskorjauksen käyttämättä jättäminen vaikuttaisi yhtiön taloudelliseen asemaan.

Edellä 2 §:n 1 momentin 3 kohdassa ja 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa kuvauksissa on oltava maininta siitä, käyttääkö yhtiö 10 luvun 8 a §:ssä tarkoitettua volatiliteettikorjausta, ja jos volatiliteettikorjausta käytetään, yhtiön on julkistettava seuraavat tiedot:

1) määrällinen arvio siitä, miten volatiliteettikorjauksen käyttämättä jättäminen vaikuttaisi yhtiön taloudelliseen asemaan;

2) kunkin asianomaisen valuutan, tai soveltuvin osin maan, osalta 10 luvun 8 a §:n mukaisesti laskettu volatiliteettikorjaus ja vastaavat vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaat estimaatit.

4 b §

Korkokäyrää koskevien tietojen julkistaminen

Vakuutusyhtiön on 1 §:n 1 momentissa tarkoitettussa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa esitettävä vaikutukset, jotka aiheutuvat siitä, että 10 luvun 2 §:ssä tarkoitettun vastuuvelan laskemisessa vakuutusyhtiö käyttää asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää ilman vastaavuus- ja volatiliteettikorjausta, joka on määritelty korkokäyrään liittyvää vaiheistusmekanismia soveltamatta, sen sijaan, että vakuutusyhtiö käyttäisi asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää ilman vastaavuus- ja volatiliteettikorjausta, joka on määritelty soveltaen korkokäyrää koskevaa vaiheistusmekanismia.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta tietyn valuutan osalta seuraavissa tilanteissa:

1) kyseisen valuutan määraisten vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osuus kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista on enintään 5 prosenttia; ja

2) kyseisen valuutan määraisiin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osalta niiden tulevaisuuden kassavirtojen osuus, joissa maturiteeteissa asiaankuuluva riskitön korkokäyrä on ekstrapoloitu kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista, on enintään 10 prosenttia.

Jos vakuutusyhtiö soveltaa 10 luvun 7 a §:ssä tarkoitettua korkokäyrän vaiheistusmekanismia, yhtiön on tämän luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettussa markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvassa osassa julkistettava se, että yhtiö soveltaa vaiheistusmekanismia, ja määrällinen arvio vaiheistusmekanismin

soveltamatta jättämisen vaikutuksesta yhtiön taloudelliseen asemaan.

Jos vakuutusyhtiö soveltaa 10 luvun 7 a §:ssä tarkoitettua korkokäyrän vaiheistumekanismia ja vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 11 tai 12 §:ssä tarkoitettua korjausta tai vähennystä, sen on julkistettava tämän luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettussa markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvassa osassa minkälainen yhteisvaikutus vaiheistus- ja siirtymätoimenpiteiden soveltamatta jättämisellä olisi yhtiön taloudelliseen asemaan.

4 c §

Korkoalariskiosioon liittyvän vaiheistuksen julkistaminen

Jos vakuutusyhtiön on komission asetuksen mukaan käytettävä 11 luvun 12 §:n 2 momentissa tarkoitettuun korkoriskiin liittyvää vaiheistusta, yhtiön on julkistettava tieto siitä 2 §:n 2 momentissa tarkoitettussa markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvassa osassa. Lisäksi yhtiön on julkistettava määrällinen arvio siitä, millainen vaikutus vaiheistuksen soveltamatta jättämisellä olisi yhtiön taloudelliseen asemaan.

5 §

Julkistamista koskevat poikkeukset

Lukuun ottamatta 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuja tietoja vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan suostumuksella jättää tietoja julkistamatta. Finanssivalvonnan on sallittava tietojen julkistamatta jättäminen, jos tässä luvussa tarkoitettujen tietojen julkistaminen antaisi toisille vakuutusyhtiöille

5 §

Julkistamista koskevat poikkeukset

Lukuun ottamatta 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa ja 2 momentin 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja tietoja vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan suostumuksella jättää tietoja julkistamatta. Finanssivalvonnan on sallittava tietojen julkistamatta jättäminen, jos tässä luvussa tarkoitettujen tietojen julkistaminen antaisi toisille vakuutusyhtiöille

merkittävän kilpailuedun tai jos kyse on salassapitovelvollisuuden alaisista tiedoista.

merkittävän kilpailuedun tai jos kyse on salassapitovelvollisuuden alaisista tiedoista.

Edellä 1 §:n 1 momentissa säädetystä poiketen, jälleenvakuutusyhtiön ei tarvitse julkistaa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitettua osaa.

Edellä 2 §:n 2 momentissa säädetystä poiketen, pienen ja ei-monimutkaisien vakuutusyhtiön on julkistettava vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen markkinoiden ammattilaisille tarkoitettua osaa ainoastaan komission Solvenssi II -direktiivin 56 artiklan nojalla antamissa teknisissä täytäntöönpanostandeissa tarkoitetut määrälliset tiedot edellyttäen, että pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö julkistaa kolmen vuoden välein täydellisen vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen, joka sisältää kaikki tämän luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitetut tiedot.

5 a §

Vakuutuskytkösyhtiön julkistamista koskevat poikkeukset

Edellä 2 §:ssä säädetystä poiketen, vakuutuskytkösyhtiön ei tarvitse julkistaa mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettua vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitettua osaa, ja mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettuun markkinoiden ammattilaisille tarkoitettuun osaan on sisällytettävä ainoastaan komission Solvenssi II -direktiivin 56 artiklan nojalla antamissa teknisissä täytäntöönpanostandeissa tarkoitetut määrälliset tiedot, jos vakuutuskytkösyhtiö täyttää seuraavat edellytykset:

1) yhtiön vakuutetut henkilöt ja edunsaajat ovat oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutuskytkösyhtiö kuuluu, tai luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen

ryhmän vakuutussopimusten piiriin, ja liiketoiminta, joka kattaa sellaiset luonnolliset henkilöt, jotka voivat kuulua ryhmän vakuutussopimusten piiriin, on alle 5 prosenttia vakavaraisuuslaskennan vastuuvelasta;

2) yhtiön vakuutusvelvoitteet eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista; ja

3) jos yhtiö on jälleenvakuutuskytkösyhtiö:

a) emoyritykselle tai mille tahansa ryhmään kuuluvalle yritykselle annetut voimassa olevat lainat ja konsernitilijärjestelyt, eivät ylitä 20:ta prosenttia yhtiön varojen kokonaismäärästä; sekä

b) vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan bruttomäärästä aiheutuva enimmäistappio voidaan arvioida deterministisesti käyttämättä stokastisia menetelmiä.

5 b §

Määräaikojen pidentäminen poikkeuksellisissa olosuhteissa

Poikkeuksellisen terveysuhan, luonnonkatastrofin tai muun äärimmäisen tapahtuman ollessa kyseessä Finanssivalvonta voi pyytää Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista arvioimaan, vaikuttaako tällainen tapahtuma olennaisesti vakuutusyhtiöiden toimintamahdollisuuksiin ja estääkö se niitä toimittamasta tietoja 1 §:n 1 momentissa säädetyissä määräajoissa.

Edellä 1 momentissa tarkoitetusta määräaikojen pidentämisestä säädetään Solvenssi II -direktiivin 304 e artiklan 2 kohdan nojalla annetulla komission delegoidulla asetuksella.

10 luku

Varojen ja velkojen arvostaminen ja vastuuvelka vakavaraisuuslaskennassa

10 luku

Varojen ja velkojen arvostaminen ja vastuuvelka vakavaraisuuslaskennassa

7 §

Korkokäyrä

Parhaan estimaatin laskennan korkokäyränä käytetään komission asetuksen I osaston III luvun 4 jaksossa tarkoitettua Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkaisemaa asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää. Tätä korkokäyrää voidaan mukauttaa 8 §:n mukaisesti vastaavuuskorjauksella tai se voi olla mukautettu volatiliteettikorjauksella mainitun pykälän mukaisesti.

Jos Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on julkaissut ja Euroopan komissio vahvistanut laskennassa käytettävälle valuutalle riskittömän korkokäyrän, vakuutusyhtiön on käytettävä tätä korkokäyrää. Muussa tapauksessa vakuutusyhtiön tulee määritellä korkokäyrä käyttäen komission asetuksen I osaston III luvun 4 jaksossa määriteltyjä menetelmiä.

7 §

Korkokäyrä

Parhaan estimaatin laskennan korkokäyränä käytetään komission asetuksen I osaston III luvun 4 jaksossa tarkoitettua Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkaisemaa asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää. Tätä korkokäyrää voidaan mukauttaa tämän luvun 8 §:ssä tarkoitetulla vastaavuuskorjauksella tai se voi olla mukautettu 8 a §:ssä tarkoitetulla volatiliteettikorjauksella.

Jos Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on julkaissut ja Euroopan komissio vahvistanut laskennassa käytettävälle valuutalle riskittömän korkokäyrän, vakuutusyhtiön on käytettävä tätä korkokäyrää. Muussa tapauksessa vakuutusyhtiön tulee määritellä korkokäyrä.

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän määrittämisessä on käytettävä asiaankuuluvista rahoitusvälineistä saatuja tietoja, ja sen on oltava sopusoinnussa kyseisten tietojen kanssa. Tässä määrittämisessä otetaan huomioon asiaankuuluvat rahoitusvälineet, joiden maturiteettien osalta kyseisten rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Ensimmäisen tasoituspisteen jälkeen tulevien maturiteettien osalta asiaankuuluva riskitön korko ekstrapoloidaan 5 momentin mukaisesti.

Kunkin valuutan ensimmäinen tasoituspiste on pisin maturiteetti, jonka osalta seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) kyseisen maturiteetin rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät; ja

2) kyseisen maturiteetin tai pidemmän maturiteetin liikkeessä olevien joukkovelkakirjalainojen prosenttiosuus kaikista kyseisen valuutan määräisistä liikkeessä olevista joukkovelkakirjalainoista on riittävän suuri.

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloidun osan on perustuttava termiinikorkoihin, jotka lähestyvät tasaisesti

korkokäyrän päätearvoa ensimmäisessä tasoituspisteessä sovellettavasta termiinikorosta. Ekstrapoloidun termiinikoron on oltava yhtä suuri kuin likvidin termiinikoron ja korkokäyrän päätearvon painotettu keskiarvo. Likvidin termiinikoron on perustuttava pisimpiin sellaisiin maturiteetteihin liittyvään yhteen tai useampaan termiinikorkoon, joiden osalta asiaankuuluvien rahoitusvälineiden markkinoiden voidaan havaita olevan syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Jos maturiteetti on vähintään 40 vuotta ensimmäisen tasoituspisteen jälkeen, korkokäyrän päätearvon painotuksen on oltava vähintään 77,5 prosenttia.

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloidussa osassa on otettava huomioon tiedot muista rahoitusvälineistä kuin joukkovelkakirjalainoista, jos kyseisten rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät.

Lisäksi riskittömän korkokäyrän ekstrapoloinnista säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 4 jaksossa.

7 a §

Korkokäyrän vaiheistusmekanismi

Finanssivalvonnan ennalta antamalla luvalla vakuutusyhtiö voi käyttää tämän luvun 7 §:ssä tarkoitettuun korkokäyrään liittyvää vaiheistusmekanismia, jossa:

1) parametrin, joilla määritetään, kuinka nopeasti termiinikorot lähestyvät ekstrapolaatiossa korkokäyrän päätearvoa, asetetaan tämän lain voimaantulopäivänä siten, että riskitön korkokäyrä on riittävän samanlainen kuin kyseisen päivän riskitön korkokäyrä, joka on määritetty tämän lain voimaantuloa edeltävänä päivänä sovellettavien ekstrapolointia koskevien sääntöjen mukaisesti; ja

2) näitä parametreja pienennetään lineaarisesti kunkin kalenterivuoden alussa siten, että ekstrapolaation lopullisia

parametrejä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2032.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vaiheistusmekanismi ei saa vaikuttaa rahoitusmarkkinoiden syvyyden, likviditeetin ja läpinäkyvyyden arviointiin eikä tämän luvun 7 §:n 4 momentissa tarkoitettuun ensimmäiseen tasoituspisteeseen.

8 §

**Vastaavuuskorjauksen ja
volatiliteettikorjauksen käyttäminen**

Vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan ennalta antamalla suostumuksella käyttää vastaavuuskorjausta korkokäyrään laskiessaan käyttämisen edellytykset täyttäviin vakuutusvelvoitteisiin liittyvää 6 §:ssä tarkoitettua parasta estimaattia. Vakuutusyhtiö, joka käyttää vastaavuuskorjausta, ei saa palata menetelmään, johon ei sisälly vastaavuuskorjausta, niin kauan kuin vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytykset täyttyvät. Jos vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytykset eivät täyty, vakuutusyhtiön on viipymättä ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden täyttämiseksi. Jos vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytykset ovat jääneet täyttymättä yli kaksi kuukautta päivämäärästä, jona vakuutusyhtiö ei enää täyttänyt ehtoja, vakuutusyhtiön on lakattava käyttämästä vastaavuuskorjausta. Vakuutusyhtiö saa Finanssivalvonnan suostumuksella käyttää vastaavuuskorjausta uudelleen aikaisintaan kahden vuoden kuluttua siitä, kun vakuutusyhtiö lakkasi käyttämästä vastaavuuskorjausta.

Vakuutusyhtiö voi käyttää Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkaisemaa ja Euroopan komission vahvistamaa valuuttakohtaista tai maakohtaista volatiliteettikorjausta korkokäyrään laskiessaan 6 §:ssä tarkoitettua

8 §

Vastaavuuskorjauksen käyttäminen

Vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan ennalta antamalla suostumuksella käyttää vastaavuuskorjausta korkokäyrään laskiessaan käyttämisen edellytykset täyttäviin vakuutusvelvoitteisiin liittyvää 6 §:ssä tarkoitettua parasta estimaattia. Vakuutusyhtiö, joka käyttää vastaavuuskorjausta, ei saa palata menetelmään, johon ei sisälly vastaavuuskorjausta, niin kauan kuin vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytykset täyttyvät. Jos vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytykset eivät täyty, vakuutusyhtiön on viipymättä ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden täyttämiseksi. Jos vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytykset ovat jääneet täyttymättä yli kaksi kuukautta päivämäärästä, jona vakuutusyhtiö ei enää täyttänyt ehtoja, vakuutusyhtiön on lakattava käyttämästä vastaavuuskorjausta. Vakuutusyhtiö saa Finanssivalvonnan suostumuksella käyttää vastaavuuskorjausta uudelleen aikaisintaan kahden vuoden kuluttua siitä, kun vakuutusyhtiö lakkasi käyttämästä vastaavuuskorjausta.

parasta estimaattia muille kuin 1 momentissa tarkoitetuille vakuutusvelvoitteille. Maakohtaista volatiliteettikorjausta sovelletaan kyseisen maan vakuutusmarkkinoilla myytävien tuotteiden vakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin laskentaan.

Riskittömien korkojen volatiliteettikorjauksen suuruus vastaa 65:tä prosenttia riskikorjatusta valuuttamarginaalista.

Riskikorjattu valuuttamarginaali lasketaan erotuksena marginaalista sen koron, joka voitaisiin saada kyseisen valuutan viitesalkkuun sisältyvistä omaisuuseristä, ja kyseisen valuutan asiaankuuluvan riskittömän peruskorkokäyrän korkojen välillä, sekä kyseisen marginaalin sen osuuden välillä, joka perustuu realistiseen arvioon omaisuuseriin liittyvästä odotetusta tappiosta tai odottamattomasta luottoriskistä taikka muusta riskistä.

Volatiliteettikorjausta sovelletaan vain niihin asiaankuuluviin korkokäyrän riskittömiin korkoihin, joita ei johdeta ekstrapoloimalla 7 §:n nojalla. Asiaankuuluvien korkokäyrän riskittömien korkojen ekstrapolointi perustuu näihin korjattuihin riskittömiin korkoihin.

Kunkin asiaankuuluvan maan osalta 2 momentissa tarkoitettua riskittömien korkojen volatiliteettikorjausta kyseisen maan valuutan kohdalla on ennen 65 prosentin kertoimen soveltamista korotettava riskikorjatun maamarginaalin ja kaksinkertaisen riskikorjatun valuuttamarginaalin erotuksella, kun kyseinen erotus on positiivinen ja riskikorjattu maamarginaali on suurempi kuin 85 peruspistettä. Korotettua volatiliteettikorjausta sovelletaan kyseisen maan vakuutusmarkkinoilla myytävien tuotteiden vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin laskentaan. Riskikorjattu maamarginaali lasketaan samalla tavoin kuin riskikorjattu valuuttamarginaali kyseisen maan valuutan kohdalla, mutta se perustuu viitesalkkuun, joka on edustava niiden

omaisuuserien osalta, joihin vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ovat sijoittaneet kyseisen maan vakuutusmarkkinoilla myytävien ja kyseisen maan valuutan määräisten tuotteiden vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin kattamiseksi.

Lisäksi oletuksista, menetelmistä ja tarvittavista parametreista volatiliteettikorjauksen ja vastaavuuskorjauksen laskemiseksi säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 4 jakson 3 ja 4 alajaksossa.

Lisäksi oletuksista, menetelmistä ja tarvittavista parametreista vastaavuuskorjauksen laskemiseksi säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 4 jakson 4 alajaksossa.

8 a §

Volatiliteettikorjauksen käyttäminen

Laskiessaan 6 §:ssä tarkoitettua parasta estimaattia vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan ennalta antamalla luvalla käyttää 7 §:ssä tarkoitettuun korkokäyrään kunkin valuutan osalta volatiliteettikorjausta, jos:

1) tietyn valuutan volatiliteettikorjausta käytetään yhtiön kaikkiin sellaisiin kyseisen valuutan määräisiin vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteisiin, joissa kyseisten velvoitteiden parhaan estimaatin laskennassa käytetty asiaankuuluva riskitön korkokäyrä ei sisällä vastaavuuskorjausta; ja

2) yhtiö osoittaa Finanssivalvonnalle, että sillä on käytössä asianmukaiset menettelyt volatiliteettikorjauksen laskemiseksi.

Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä lopettamaan 1 momentissa tarkoitettun volatiliteettikorjauksen käyttämisen, jos yhtiö ei enää täytä mainitun momentin mukaisia Finanssivalvonnan suostumuksen edellytyksiä. Kun yhtiö täyttää taas kyseiset edellytykset, se voi hakea Finanssivalvonnalta uudestaan 1 momentissa tarkoitettua lupaa.

*Riskimarginaali**Riskimarginaali*

Riskimarginaali lasketaan määrittämällä pääomakustannus, joka vastaa vakuutus sopimuksista niiden kestoaikana aiheutuvien velvoitteiden täyttämiseen vaadittavaa, 11 luvun 2 §:n mukaista vakavaraisuuspääomavaatimusta.

Riskimarginaali lasketaan määrittämällä pääomakustannus, joka vastaa vakuutus sopimuksista niiden kestoaikana aiheutuvien velvoitteiden täyttämiseen vaadittavaa 11 luvun 2 §:ssä tarkoitettua vakavaraisuuspääomavaatimusta *ajallisesti mukautettuna*.

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukautus koostuu eksponentiaalisesta ja aikasidonmaisesta tekijästä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua pääomakustannusta laskettaessa käytettävä pääomakustannuksen taso on 4,75 prosenttia.

Jos vakuutus- ja jälleenvakuutus sopimukseen sisältyy rahoitusoptioita ja taloudellisia takuita, parhaan estimaatin laskennassa käytetyissä menetelmissä on otettava asianmukaisesti huomioon, että kyseisistä sopimuksista johtuvien kassavirtojen nykyarvo voi riippua tulevien tapahtumien ja tulevan kehityksen odotetusta tuloksesta ja siitä, miten toteutunut tulos mahdollisesti poikkeaa odotetusta tuloksesta tietyissä skenaarioissa.

Edellä 4 momentissa säädetystä poiketen, pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt, sekä yhtiöt, jotka ovat saaneet 2 a luvun 14 §:ssä tarkoitetun hyväksynnän Finanssivalvonnalta, voivat käyttää parhaan estimaatin laskennassa turvaavaa determinististä arvostusta niiden henkivakuutusvelvoitteiden osalta, joihin liittyy sellaisia optioita ja takuita, joita ei pidetä olennaisina.

11 §

11 §

Poikkeukset parhaan estimaatin ja riskimarginaalin laskennassa

Poikkeukset parhaan estimaatin ja riskimarginaalin laskennassa

Lisäksi tapauskohtaisten menetelmien käyttämisestä *vakuutusteknisen* vastuuvelan arvioimiseksi säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 2 jaksossa ja yksinkertaistettujen menetelmien käyttämisestä ja niiden edellytyksistä I osaston III luvun 6 jaksossa.

Lisäksi tapauskohtaisten menetelmien käyttämisestä vastuuvelan arvioimiseksi säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 2 jaksossa ja yksinkertaistettujen menetelmien käyttämisestä ja niiden edellytyksistä I osaston III luvun 6 jaksossa.

15 §

*Sosiaali- ja terveysministeriön
asetuksenantovaltuudet*

Vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytyksistä ja laskemisesta annetaan tarkemmat säännökset sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella.

15 §

*Sosiaali- ja terveysministeriön
asetuksenantovaltuudet*

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä:
1) *vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytyksistä ja laskemisesta; ja*
2) *volatiliteettikorjauksen laskemisesta.*

11 luku

Pääomavaatimukset

8 §

*Perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen
laskeminen*

Perusvakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY, jäljempänä *Solvenssi II direktiivi*, liitteessä IV olevan kaavan mukaisesti. Lisäksi perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennasta, riskiosioista, vakuutusvelvoitteiden sijoittamisesta riskiosioihin ja riskiosioiden pääomavaatimusten yhdistämisestä sekä eräistä yksinkertaistetuista menettelyistä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 1 jaksossa.

11 luku

Pääomavaatimukset

8 §

*Perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen
laskeminen*

Perusvakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan *Solvenssi II -direktiivin* liitteessä IV olevan kaavan mukaisesti. Lisäksi perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennasta, riskiosioista, vakuutusvelvoitteiden sijoittamisesta riskiosioihin ja riskiosioiden pääomavaatimusten yhdistämisestä sekä eräistä yksinkertaistetuista menettelyistä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 1 jaksossa.

12 §

Markkinariskiosio

Markkinariskiosiossa otetaan huomioon riski, joka liittyy vakuutusyhtiön varojen ja velkojen arvoihin vaikuttavien rahoitusvälineiden markkinahintojen tasoon ja vaihteluun, sekä varojen ja velkojen rakenteellinen yhteensopimattomuus erityisesti niiden kestoajan osalta.

Markkinariskiosiossa otetaan huomioon varojen, velkojen ja rahoitusvälineiden arvojen herkkyys ainakin seuraavissa alariskiosioissa:

- 1) korkoriski;
- 2) osakeriski, joka sisältää symmetrisen korjauksen;
- 3) kiinteistöriski;
- 4) korkomarginaaliriski;
- 5) valuuttariski;
- 6) markkinariskikeskittymät.

12 §

Markkinariskiosio

Markkinariskiosiossa otetaan huomioon riski, joka liittyy vakuutusyhtiön varojen ja velkojen arvoihin vaikuttavien rahoitusvälineiden markkinahintojen tasoon ja vaihteluun, sekä varojen ja velkojen rakenteellinen yhteensopimattomuus erityisesti niiden kestoajan osalta.

Markkinariskiosiossa otetaan huomioon varojen, velkojen ja rahoitusvälineiden arvojen herkkyys ainakin seuraavissa alariskiosioissa:

- 1) korkoriski;
- 2) osakeriski;
- 3) kiinteistöriski;
- 4) korkomarginaaliriski;
- 5) valuuttariski;
- 6) markkinariskikeskittymät.

Standardikaavan mukaiseen osakeriskin pääomavaatimukseen tehty symmetrinen mukautus, jolla katetaan osakkeiden hintatason muutoksiin liittyvä riski, ei saa johtaa siihen, että noudatetaan osakepääomavaatimusta, joka on yli 13 prosenttiyksikköä pienempi tai suurempi kuin standardikaavan mukaiseen osakeriskin pääomavaatimus.

Laskettaessa 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettua korkomarginaaliriskistä johtuvaa pääomavaatimusta komission asetuksen I osaston V luvun 5 jakson 5 alajakson mukaisesti tai laskettaessa tämän pykälän 2 momentin 6 kohdassa tarkoitettua markkinariskikeskittymistä johtuvaa pääomavaatimusta komission asetuksen I osaston V luvun 5 jakson 6 alajakson mukaisesti käytetään ennen 1 päivää tammikuuta 2023 syntyneisiin Euroopan unionin jäsenvaltion hallitukselta tai keskuspankilta muun kyseisen maan valuutassa olevien saamisten kohdalla samoja parametreja kuin laskettaessa saamia kyseisen maan omassa valuutassa. Tätä

Lisäksi markkinariskiosion alariskiosioista, alariskiosioihin liittyvien pääomavaatimusten laskennasta ja pääomavaatimusten yhdistämisestä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 5 jaksossa.

momenttia sovelletaan myös 26 luvussa tarkoitettuun vakuutusyhtyröhmään.

Lisäksi osakeriskin pääomavaatimuksen symmetrisestä mukautuksesta, markkinariskiosion alariskiosioista, alariskiosioihin liittyvien pääomavaatimusten laskennasta ja pääomavaatimusten yhdistämisestä sekä kryptovarujen markkinoista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 ja direktiivien 2013/36/EU ja (EU) 2019/1937 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1114 3 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa tarkoitetun kryptovaran aiheuttamasta riskistä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 5 jaksossa.

12 a §

Pitkäaikaiset osakesijoitukset

Vakuutusyhtiö voi soveltaa pitkään hallussa pidettävien osakesijoitusten erityiseen alajoukkoon 12 b §:ää pääomavaatimuksesta, jos vakuutusyhtiö pystyy osoittamaan Finanssivalvonnalle, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) osakesijoitusten alajoukko on selkeästi yksilöity ja sitä hallinnoidaan erillään muista yhtiön toiminnoista;

2) kullekin pitkäaikaisten osakesijoitusten salkulle laaditaan pitkän aikavälin salkunhoitoperiaatteet, jotka yhtiön hallitus hyväksyy ja jotka kuvastavat yhtiön sitoumusta pitää osakesijoitusten alajoukossa oman pääoman ehtoisia kokonaisvastuita keskimäärin yli viisi vuotta;

3) osakesijoitusten alajoukko koostuu ainoastaan ETA-valtioissa tai Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) jäsenmaissa listatuista osakkeista tai sellaisten yritysten listaamattomista osakkeista, joiden päätoimipaikat ovat ETA-valtiossa tai OECD:n jäsenmaissa;

4) vakuutusyhtiö kykenee jatkuvasti ja myös stressiolosuhteissa välttämään alajoukkoon

kuuluvien pääomasijoitusten pakkomyynnin viiden vuoden ajan;

5) vakuutusyhtiön riskienhallintastrategia sekä varojen ja velkojen hallinta- ja sijoituspolitiikka kuvastaa sitä, että yhtiö aikoo pitää osakesijoitusten alajoukkoa ajanjaksolla, joka on yhteensopiva 2 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen kanssa ja yhtiö pystyy täyttämään 4 kohdassa tarkoitetun vaatimuksen;

6) pääomasijoitusten alajoukko on asianmukaisesti hajautettu siten, että vältetään liiallinen riippuvuus tietystä liikkeeseenlaskijasta tai yritysrühmästä sekä liiallinen riskin kasaantuminen koko riskiprofiililtaan samanlaisten pitkäaikaisten osakesijoitusten salkussa; ja

7) pääomasijoitusten alajoukkoon ei sisälly omistusyhteyksiä.

Vakuutusyhtiön on tarkasteltava uudelleen 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetut salkunhoitoperiaatteet usein ottaen huomioon salkkujen tosiasiallinen hoito. Salkunhoitoperiaatteet on sisällytettävä 6 luvun 12 §:ssä tarkoitettuun riski- ja vakavaraisuusarvioon.

Jos osakkeet ovat eurooppalaisissa pitkäaikaissijoitusrahastoissa tai tietyn tyypissä yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä taikka sellaisissa vaihtoehtoisissa sijoitusrahastoissa, jotka on määritetty komission asetuksessa tai Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa, 1 momentissa säädettyjä edellytyksiä voidaan arvioida rahastojen tasolla eikä kyseisissä rahastoissa kohde-etuutena olevien omaisuuserien tasolla.

Vakuutusyhtiö, joka käsittelee osakesijoitusten alajoukkoa pitkäaikaisina osakesijoituksina 1 momentin mukaisesti, ei saa palata lähestymistapaan, johon ei sisälly pitkäaikaisia osakesijoituksia.

Jos vakuutusyhtiö, joka käsittelee osakesijoitusten alajoukkoa pitkäaikaisina osakesijoituksina, ei enää täytä 1 momentissa tarkoitettuja edellytyksiä, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle ja

toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta vaatimukset jälleen täyttyisivät. Kuukauden kuluessa päivästä, jona 1 momentissa säädettyjen edellytysten täyttämättä jättäminen on todettu, vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle tarvittavat tiedot toimista, joita yhtiö toteuttaa, jotta edellytykset jälleen täyttyisivät kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun edellytysten täyttämättä jättäminen todettiin ensimmäisen kerran. Jos vakuutusyhtiö ei kykene täyttämään uudelleen edellytyksiä kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona edellytysten täyttämättä jättäminen todettiin ensimmäisen kerran, sen on lakattava luokittelemasta pääomasijoituksia tämän pykälän mukaisiksi pitkäaikaisiksi osakesijoituksiksi ainakin kahden ja puolen vuoden ajaksi, kuitenkin vähintään niin kauan kuin 1 momentissa säädetty edellytykset eivät täyty.

Lisäksi pitkäaikaisten osakesijoitusten edellytyksistä ja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten tyypeistä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 5 jakson 2 alajaksossa.

12 b §

*Pitkäaikaisten osakesijoitusten
pääomavaatimus*

Pitkäaikaisten osakesijoitusten pääomavaatimus on yhtä suuri kuin oman perusvarallisuuden tappio, joka aiheutuisi pitkäaikaisina osakesijoituksina käsiteltävien sijoitusten välittömästi 22 prosentin arvonalentumisesta.

13 §

Vastapuoliriskiosio

13 §

Vastapuoliriskiosio

Voimassa oleva laki

Lisäksi vastapuoliriskiosioon liittyvän pääomavaatimuksen laskennasta säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 6 jaksossa.

15 §

Vaimennusvaikutus

Vaimennusvaikutuksella tarkoitetaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa huomioon otetuista riskeistä johtuvien odottamattomien tappioiden mahdollista korvautumista *samanaikaisella* 10 luvun mukaisen vastuuvelan tai laskennallisten verovelkojen vähenemisellä.

16 §

Riskiosion yksinkertaistettu laskeminen

Vakuutusyhtiö voi laskea yhden tai useamman 8 §:ssä tarkoitetun riskiosion tai alariskiosion pääomavaatimuksen komission määrittelemällä yksinkertaistetulla standardikaavalla, jos se on perusteltua riskien laatu ja laajuus huomioon ottaen.

Ehdotus

Lisäksi vastapuoliriskiosioon liittyvän pääomavaatimuksen laskennasta *sekä kryptovarojen aiheuttamasta riskistä* säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 6 jaksossa.

15 §

Vaimennusvaikutus

Vaimennusvaikutuksella tarkoitetaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa huomioon otetuista riskeistä johtuvien odottamattomien tappioiden mahdollista korvautumista 10 luvussa *tarkoitettun* vastuuvelan tai laskennallisten *verojen tai niiden molempien samanaikaisella* vähenemisellä.

16 §

Riskiosion yksinkertaistettu laskeminen

Vakuutusyhtiö voi laskea yhden tai useamman 8 §:ssä tarkoitetun riskiosion tai alariskiosion pääomavaatimuksen Euroopan komission määrittelemällä yksinkertaistetulla standardikaavalla, *jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:*

1) yhtiöön kohdistuvien riskien laatu ja laajuus oikeuttavat yksinkertaistetun laskennan käytön;

2) standardoidun laskennan vaatiminen olisi kohtuutonta yhtiön kannalta; ja

3) yksinkertaistetun laskennan mukainen vakavaraisuuspääomavaatimus *ei olennaisesti alita* vakavaraisuuspääomavaatimusta, joka on saatu soveltamatta yksinkertaistettua laskentaa.

Pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt voivat lisäksi käyttää riskiosiossa tai alariskiosiossa yksinkertaistettua laskentaa, jos ne voivat osoittaa Finanssivalvonnalle

ainakin joka viides vuosi, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) kukin yksittäisen sellaisen riskiosion tai alariskiosion pääomavaatimus, jossa yksinkertaistettua laskentaa aiotaan käyttää, vastaa ilman yksinkertaistamista alle kahta prosenttia

perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta;

2) kaikkien niiden riskiosioden tai alariskiosioden pääomavaatimusten summa, joissa yksinkertaistettua laskentaa aiotaan käyttää, vastaa ilman yksinkertaistamista alle kymmentä prosenttia

perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

Jos vakuutusyhtiön yksittäisen riskiosion tai alariskiosion osuus perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta on enintään viisi prosenttia, yhtiö voi käyttää yksinkertaistettua laskentaa kyseisen riskiosion tai alariskiosion osalta enintään kolmen vuoden ajan vakavaraisuuspääomavaatimuksen

laskennassa, jollei 1 momentista tai 5 §:stä muuta johdu. Tällöin sellaisten riskiosioden tai alariskiosioden, joihin yksinkertaistettua laskentaa sovelletaan, osuuksien yhteismäärä perusvakavaraisuusvaatimuksesta saa olla korkeintaan kymmenen prosenttia.

Laskettaessa 3 momentin mukaisesti riskiosion tai alariskiosion pääomavaatimuksen osuutta perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta käytetään sitä pääomavaatimusta, joka saatiin, kun riskiosio tai alariskiosio viimeksi laskettiin ilman yksinkertaistettua laskentaa.

Siitä, miten, millä ehdoilla ja mihin riskiosioihin yksinkertaistettua laskentaa voidaan käyttää, säädetään lisäksi komission asetuksen I osaston III luvun 6 jaksossa ja I osaston V luvun 1 jakson 6 alajaksossa.

Lisäksi siitä, miten, millä ehdoilla ja mihin riskiosioihin yksinkertaistettua laskentaa voidaan käyttää, säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 6 jaksossa ja I osaston V luvun 1 jakson 6 alajaksossa.

25 §

Kalibrointivaatimukset

25 §

Kalibrointivaatimukset

Vakuutusyhtiö voi ottaa sisäisessä mallissaan huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutuksen 10 luvun 8 a §:ssä tarkoitettuun volatiliteettikorjaukseen, jos:

1) menetelmässä, jolla otetaan huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutus jonkin valuutan volatiliteettikorjaukseen, ei oteta huomioon riskikorjatun marginaalin yhtiökohtaista korjausta eikä euron osalta volatiliteettikorjauksen mahdollista makrotason volatiliteettikorjaukseen perustuvaa korottamista; ja

2) vakavaraisuuspääomavaatimus ei ole pienempi kuin kumpikaan seuraavista:

a) nimellinen vakavaraisuuspääomavaatimus, joka lasketaan vakavaraisuuspääomavaatimus, kuten niin, että luottomarginaalin muutosten vaikutus volatiliteettikorjaukseen otetaan huomioon sen metodiikan menetelmien mukaisesti, joita Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen käyttää volatiliteettikorjauksen laskennassa käytetyn riskikorjatun marginaalia koskevien teknisten tietojen julkaisemisessa;

b) nimellinen vakavaraisuuspääomavaatimus, joka lasketaan a alakohdan mukaisesti, kuitenkin niin, että volatiliteettikorjauksen laskennassa käytetyn riskikorjatun marginaalin määrittelyssä käytetyn valuutan edustava salkku määritetään niiden omaisuuserien perusteella, joihin vakuutusyhtiö sijoittaa, eikä kaikkien niiden vakuutusyhtiöiden omaisuuserien perusteella, joilla on kyseisen valuutan määräisiä vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteita.

Edellä 3 momentin 2 kohtaa sovellettaessa tietyn valuutan edustavan salkun määrittäminen perustuu yhtiön kyseisen valuutan määräisiin omaisuuseriin, joita käytetään kyseisen valuutan määräisten vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin kattamiseen.

30 §

Arvio standardikaavan mukaisesta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta

Finanssivalvonta voi perustellusta syystä vaatia sisäistä mallia käyttävää vakuutusyhtiötä esittämään arvon standardikaavan mukaisesti lasketusta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

30 §

Arvio standardikaavan mukaisesta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta

Sisäistä mallia käyttävän vakuutusyhtiön on esitettävä Finanssivalvonnalle arvio standardikaavan mukaisesti lasketusta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta kahden vuoden välein taikka useammin, jos Finanssivalvonta sitä perustellusta syystä vaatii.

12 luku

Oma varallisuus vakavaraisuuslaskennassa

10 §

Eräiden oman varallisuuden erien luokittelu

Jollei 7–9 §:stä muuta johdu:

3) tulevat lisämaksut, joita sellaiset laivanvarustajien keskinäiset vahinkovakuutusyhtiöt, joiden maksut voivat vaihdella ja jotka vakuuttavat vain vakuutusluokista annetun lain vahinkovakuutusluokkiin 6, 12 ja 17 kuuluvia riskejä, voivat vaatia vakuutuksenottajaosakkailta maksettaviksi seuraavien 12 kuukauden aikana, on sijoitettava luokkaan 2.

12 luku

Oma varallisuus vakavaraisuuslaskennassa

10 §

Eräiden oman varallisuuden erien luokittelu

Jollei 7–9 §:stä muuta johdu:

3) *mahdolliset* tulevat lisämaksut, joita sellaiset laivanvarustajien keskinäiset vahinkovakuutusyhtiöt, joiden maksut voivat vaihdella ja jotka vakuuttavat vain vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin 6, 12 tai 17 kuuluvia riskejä, voivat vaatia vakuutuksenottajaosakkailta maksettaviksi seuraavien 12 kuukauden aikana, on sijoitettava luokkaan 2.

12 a §

Poikkeus vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta tehtävistä omistussuosuuksien vähennyksistä

Komission asetuksessa säädetystä vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta tehtävistä omistussuhteiden vähennyksistä poiketen, Finanssivalvonta voi 2 §:ssä tarkoitetun oman perusvarallisuuden määrittämiseksi sallia, että vakuutusyhtiö ei vähennä siitä sillä luotto- tai rahoituslaitokseen olevan omistusyhteytensä arvoa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) jokin seuraavista tilanteista soveltuu vakuutusyhtiöön:

a) luotto- tai rahoituslaitos ja vakuutusyhtiö kuuluvat samaan 26 luvun 2 §:ssä tarkoitettuun ryhmään, johon sovelletaan mainitun luvun 3 §:ää ryhmävalvonnasta, eikä sidosyrityksenä olevaan luotto- tai rahoituslaitokseen sovelleta mainitun luvun 24 d §:ssä tarkoitettua vähennystä; tai

b) Finanssivalvonta vaatii, että vakuutusyhtiöt soveltavat teknisiä laskentamenetelmiä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 20 §:n 5 momentin nojalla annettujen säännösten mukaisesti tai sallivat vakuutusyhtiöiden soveltaa näitä teknisiä laskentamenetelmiä, ja luotto- tai rahoituslaitokseen sovelletaan samoja mainitun lain mukaisia säännöksiä lisävalvonnasta kuin vakuutusyhtiöön;

2) Finanssivalvonta on vakuuttunut yhtenäisen johtamisen, riskienhallinnan ja sisäisen valvonnan tasosta 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa ryhmävalvonnassa tai 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua lisävalvontaa koskevien säännösten soveltamisalaan kuuluvien yritysten osalta; ja

3) luotto- tai rahoituslaitokseen oleva omistusyhteys on luonteeltaan komission asetuksen 171 artiklassa tarkoitettu strateginen osakesijoitus.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja vakuutusyhtiöllä luotto- ja rahoituslaitoksiin olevia omistusyhteyksiä ovat:

1) omistusyhteydet, jotka vakuutusyhtiöllä on:

a) luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuihin luottolaitoksiin ja 26 alakohdassa tarkoitettuihin rahoituslaitoksiin; ja

b) sijoituspalvelulain 1 luvun 13 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin sijoituspalveluyrityksiin; sekä

2) luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 52 artiklassa tarkoitetut ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentit ja mainitun asetuksen 63 artiklassa tarkoitetut toissijaisen pääoman (T2) instrumentit sekä sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2033, jäljempänä

sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetus, 9 artiklassa tarkoitetut ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentit, joita vakuutusyhtiöllä on tämän momentin 1 kohdassa tarkoitetuissa laitoksissa, joihin niillä on omistusyhteys.

19 luku

Sulautuminen ja vähemmistöosakkeiden lunastaminen

6 §

Vakuutusvalvontaviraston kuulutus vakuutusvelkojille

Jollei Vakuutusvalvontavirasto katso, että hakemus on enemmittä selvityksittä hylättävä, viraston on kuulutettava sulautumista koskevasta hakemuksesta vastaanottavan yhtiön kustannuksella virallisessa lehdessä. Kuulutuksessa on kehotettava niitä sulautuvan yhtiön vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään

19 luku

Sulautuminen ja vähemmistöosakkeiden lunastaminen

6 §

Finanssivalvonnan kuulutus vakuutusvelkojille

Jollei Finanssivalvonta katso, että hakemus on ilman lisäselvityksiä hylättävä, sen on kuulutettava sulautumista koskevasta hakemuksesta *Finanssivalvonnan verkkosivuilla*. Kuulutuksessa on kehotettava niitä sulautuvan yhtiön vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne *Finanssivalvonnalle*

ne Vakuutusvalvontavirastolle sen määräämässä ajassa, joka saa olla vähintään kuukausi ja enintään kaksi kuukautta.

Kuulutus on annettava myös vastaanottavan yhtiön vakuutusvelkojille, jos sulautuminen on 3 §:ssä tarkoitetun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan yhtiön velkojen maksun.

Vakuutusvalvontaviraston on veloitettava sulautuva yhtiö viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä sulautuvan yhtiön kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin Vakuutusvalvontavirasto tarvittaessa erikseen määrää.

sen määräämässä ajassa, joka saa olla vähintään kuukausi ja enintään kaksi kuukautta.

Kuulutus on annettava myös vastaanottavan yhtiön vakuutusvelkojille, jos sulautuminen on 3 §:ssä tarkoitetun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan yhtiön velkojen maksun.

Finanssivalvonnan on veloitettava sulautuva yhtiö viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä sulautuvan yhtiön kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin *Finanssivalvonta* tarvittaessa erikseen määrää.

20 luku

Vakuutusosakeyhtiön jakautuminen

6 §

Vakuutusvalvontaviraston kuulutus vakuutusvelkojille

Jollei Vakuutusvalvontavirasto katso, että hakemus on enemmittä selvityksittä hylättävä, viraston on kuulutettava jakautumista koskevasta hakemuksesta jakautuvan yhtiön kustannuksella virallisessa lehdessä. Kuulutuksessa on kehotettava niitä jakautuvan yhtiön vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne Vakuutusvalvontavirastolle sen määräämässä ajassa, joka saa olla vähintään kuukausi ja enintään kaksi kuukautta.

Vakuutusvalvontaviraston on veloitettava jakautuva yhtiö viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä jakautuvan yhtiön kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin Vakuutusvalvontavirasto tarvittaessa erikseen määrää.

20 luku

Vakuutusosakeyhtiön jakautuminen

6 §

Finanssivalvonnan kuulutus vakuutusvelkojille

Jollei *Finanssivalvonta* katso, että hakemus on *ilman lisäselvityksiä* hylättävä, sen on kuulutettava jakautumista koskevasta hakemuksesta *Finanssivalvonnan verkkosivuilla*. Kuulutuksessa on kehotettava niitä jakautuvan yhtiön vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne *Finanssivalvonnalle* sen määräämässä ajassa, joka saa olla vähintään kuukausi ja enintään kaksi kuukautta.

Finanssivalvonnan on veloitettava jakautuva yhtiö viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä jakautuvan yhtiön kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin *Finanssivalvonta* tarvittaessa erikseen määrää.

20 a luku

20 a luku

Kotipaikan siirto**Kotipaikan siirto**

5 §

5 §

*Finanssivalvonnan kuulutus
vakuutusvelkojille**Finanssivalvonnan kuulutus
vakuutusvelkojille*

Jollei Finanssivalvonta katso, että hakemus on enemmittä selvityksittä hylättävä, sen on kuulutettava kotipaikan siirtoa koskevasta hakemuksesta siirtyvän yhtiön kustannuksella virallisessa lehdessä. Kuulutuksessa on kehotettava niitä siirtyvän yhtiön vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne Finanssivalvonnalle sen määräämässä ajassa, joka saa olla vähintään kuukausi ja enintään kaksi kuukautta.

Jollei Finanssivalvonta katso, että hakemus on *ilman lisäselvityksiä* hylättävä, sen on kuulutettava kotipaikan siirtoa koskevasta hakemuksesta Finanssivalvonnan verkkosivuilla. Kuulutuksessa on kehotettava niitä siirtyvän yhtiön vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne Finanssivalvonnalle sen määräämässä ajassa, joka saa olla vähintään kuukausi ja enintään kaksi kuukautta.

21 luku

21 luku

Vakuutuskannan luovuttaminen**Vakuutuskannan luovuttaminen**

5 §

5 §

*Vakuutusvalvontaviraston kuulutus
vakuutusvelkojille**Finanssivalvonnan kuulutus
vakuutusvelkojille*

Jollei Vakuutusvalvontavirasto katso, että hakemus on enemmittä selvityksittä hylättävä, viraston on kuulutettava vakuutuskannan luovuttamista koskevasta hakemuksesta vastaanottavan yhtiön kustannuksella virallisessa lehdessä. Kuulutuksessa on kehotettava niitä luovutettavaan vakuutuskantaan kuuluvien vakuutusten vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne Vakuutusvalvontavirastolle sen määräämässä ajassa, joka saa olla vähintään kuukausi ja enintään kaksi kuukautta.

Jollei *Finanssivalvonta* katso, että hakemus on ilman lisäselvityksiä hylättävä, sen on kuulutettava vakuutuskannan luovuttamista koskevasta hakemuksesta *Finanssivalvonnan verkkosivuilla*. Kuulutuksessa on kehotettava niitä luovutettavaan vakuutuskantaan kuuluvien vakuutusten vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne *Finanssivalvonnalle* sen määräämässä ajassa, joka saa olla vähintään kuukausi ja enintään kaksi kuukautta.

Kuulutus on annettava myös muille luovuttavan yhtiön vakuutusvelkojille, jos vakuutuskannan luovuttaminen on 3 §:ssä tarkoitetun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan luovuttavan yhtiön velkojen maksun. Kuulutus on annettava myös vastaanottavan yhtiön vakuutusvelkojille, jos vakuutuskannan luovuttaminen on sanotun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan vastaanottavan yhtiön velkojen maksun.

Vakuutusvalvontaviraston on velvoitettava luovuttava yhtiö viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä luovuttavan yhtiön kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin Vakuutusvalvontavirasto tarvittaessa erikseen määrää.

Kuulutus on annettava myös muille luovuttavan yhtiön vakuutusvelkojille, jos vakuutuskannan luovuttaminen on 3 §:ssä tarkoitetun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan luovuttavan yhtiön velkojen maksun. Kuulutus on annettava myös vastaanottavan yhtiön vakuutusvelkojille, jos vakuutuskannan luovuttaminen on mainitun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan vastaanottavan yhtiön velkojen maksun.

Finanssivalvonnan on velvoitettava luovuttava yhtiö viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä luovuttavan yhtiön kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin *Finanssivalvonta* tarvittaessa erikseen määrää.

22 luku

Yhtiömuodon muuttaminen

5 §

Vakuutusvalvontaviraston kuulutus vakuutusvelkojille

Jollei Vakuutusvalvontavirasto katso, että hakemus on enemmittä selvityksittä hylättävä, viraston on kuulutettava 4 §:ssä tarkoitetusta hakemuksesta hakijan kustannuksella virallisessa lehdessä. Kuulutuksessa on kehoitettava niitä vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne Vakuutusvalvontavirastolle sen määräämässä ajassa, joka saa olla vähintään kuukausi ja enintään kaksi kuukautta. Vakuutusvalvontaviraston on velvoitettava yhtiö viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä hakijan kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin Vakuutusvalvontavirasto tarvittaessa määrää.

22 luku

Yhtiömuodon muuttaminen

5 §

Finanssivalvonnan kuulutus vakuutusvelkojille

Jollei *Finanssivalvonta* katso, että hakemus on *ilman lisäselvityksiä* hylättävä, sen on kuulutettava 4 §:ssä tarkoitetusta hakemuksesta *Finanssivalvonnan verkkosivuilla*. Kuulutuksessa on kehoitettava niitä vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne *Finanssivalvonnalle* sen määräämässä ajassa, joka saa olla vähintään kuukausi ja enintään kaksi kuukautta. *Finanssivalvonnan* on velvoitettava yhtiö viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä hakijan kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin *Finanssivalvonta* tarvittaessa määrää.

25 luku

**Vakuutusyhtiön ja
vakuutusomistusyhteisön valvonta**

1 §

Finanssivalvonnan valvontatehtävät

Finanssivalvonnan tehtävänä on valvoa erityisesti, että vakuutusyhtiö täyttää vaatimukset, jotka koskevat:

1) 6 luvussa säädettyä johtoa, hallintojärjestelmää, aktuaaritoimintoa ja vastuullista vakuutusmatemaatikkoa sekä sijoittamista;

Finanssivalvonnan tehtävänä on arvioida myös vakuutusyhtiön kykyä selviytyä yhtiön taloudelliseen tilanteeseen vaikuttavista epäedullisista muutoksista sekä menetelmiä, joilla yhtiö varautuu tällaisiin tilanteisiin. Lisäksi Finanssivalvonta valvoo vakuutusyhtiöiden markkinointia ja sopimusehtojen käyttöä.

3 §

Finanssivalvonnalle toimitettavat tiedot

Sen lisäksi, mitä Finanssivalvonnasta annetussa lain 18 §:n 1 momentissa säädetään, vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot 6 luvussa säädetystä yhtiön johdosta, hallintojärjestelmästä ja vastuullisesta vakuutusmatemaatikosta ja sijoittamisesta, 10–12 luvussa säädetystä yhtiön käyttämistä arvostusperiaatteista sekä yhtiön taloudellisesta asemasta. Toimitettavista tiedoista on käytävä ilmi vakuutusyhtiön liiketoiminnan laatu ja laajuus

25 luku

**Vakuutusyhtiön ja
vakuutusomistusyhteisön valvonta**

1 §

Finanssivalvonnan valvontatehtävät

Finanssivalvonnan tehtävänä on valvoa erityisesti, että vakuutusyhtiö täyttää vaatimukset, jotka koskevat:

1) 6 luvussa tarkoitettua johtoa, hallintojärjestelmää, *riski- ja vakavaraisuusarviota, kestävyysriskien hallintaa*, aktuaaritoimintoa ja vastuullista vakuutusmatemaatikkoa sekä sijoittamista;

Finanssivalvonnan tehtävänä on arvioida myös vakuutusyhtiön kykyä selviytyä yhtiön taloudelliseen tilanteeseen vaikuttavista epäedullisista muutoksista ja menetelmiä, joilla yhtiö varautuu tällaisiin tilanteisiin, *sekä yhtiön maksuvalmiutta*. Lisäksi Finanssivalvonta valvoo vakuutusyhtiöiden markkinointia ja sopimusehtojen käyttöä.

3 §

Finanssivalvonnalle toimitettavat tiedot

Sen lisäksi, mitä Finanssivalvonnasta annetun lain 18 §:n 1 momentissa säädetään, vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot tämän lain 6 luvussa *tarkoitetuista* yhtiön johdosta, hallintojärjestelmästä ja vastuullisesta vakuutusmatemaatikosta ja sijoittamisesta, 10–12 luvussa tarkoitetuista yhtiön käyttämistä arvostusperiaatteista sekä yhtiön taloudellisesta asemasta. Toimitettavista tiedoista on käytävä ilmi vakuutusyhtiön

sekä siihen liittyvät riskit. Tietojen on oltava vertailukelpoisia ja johdonmukaisia eri aikoina. Tiedot on esitettävä johdonmukaisessa ja helposti ymmärrettävässä muodossa. Vakuutusyhtiöllä on oltava asianmukaiset järjestelmät sekä yhtiön hallituksen hyväksymät kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat, joita se käyttää ja noudattaa sen varmistamiseksi, että toimitettavat tiedot ovat jatkuvasti asianmukaisia.

Vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle riski- ja vakavaraisuusarvion tulokset 1 momentissa tarkoitettujen valvonnan kannalta tarpeellisten tietojen yhteydessä. Vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle hallituksen hyväksymä riski- ja vakavaraisuusarvio kahden viikon kuluessa sen valmistumisesta.

Lisäksi tietojen julkistamisesta, olennaisuudesta, julkistamatta jättämisestä, valvontaa varten annettavista tiedoista *sekä määrärajoista*, julkistamisen tavoista ja tietojen päivittämisestä säädetään komission asetuksen I osaston XII ja XIII luvussa.

liiketoiminnan laatu ja laajuus sekä siihen liittyvät riskit. Tietojen on oltava vertailukelpoisia ja johdonmukaisia eri aikoina. Tiedot on esitettävä johdonmukaisessa ja helposti ymmärrettävässä muodossa. *Vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle tässä momentissa tarkoitettut tiedot vuosittain 16 viikon kuluessa yhtiön tilikauden päättymisestä. Lisäksi vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle tässä momentissa tarkoitettut tiedot neljännesvuosittain viimeistään viiden viikon kuluttua kunkin vuosineljänneksen päättymisestä.* Vakuutusyhtiöllä on oltava asianmukaiset järjestelmät sekä yhtiön hallituksen hyväksymät kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat, joita se käyttää ja noudattaa sen varmistamiseksi, että toimitettavat tiedot ovat jatkuvasti asianmukaisia.

Vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle 6 luvun 12 §:ssä tarkoitettujen riski- ja vakavaraisuusarvion tulokset *sekä mainitun luvun 10 b §:ssä tarkoitettu maksuvalmiusriskin hallintaa koskeva suunnitelma tämän pykälän 1 momentissa* tarkoitettujen valvonnan kannalta tarpeellisten tietojen yhteydessä. Vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle hallituksen hyväksymä riski- ja vakavaraisuusarvio kahden viikon kuluessa sen valmistumisesta.

Lisäksi tietojen julkistamisesta, olennaisuudesta, julkistamatta jättämisestä, valvontaa varten annettavista tiedoista, julkistamisen tavoista ja tietojen päivittämisestä säädetään komission asetuksen I osaston XII ja XIII luvussa.

Vakuutusyhtiön on joka kolmas vuosi toimitettava Finanssivalvonnalle säännöllinen valvontaraportti, joka sisältää tiedot vakuutusyhtiön liiketoiminnasta ja tuloksesta, hallintojärjestelmästä, riskiprofiilista, 10 luvussa tarkoitettua arvostamisesta sekä pääomanhallinnasta.

Säännöllinen valvontaraportti on toimitettava viimeistään 18 viikon kuluttua vakuutusyhtiön tilikauden päättymisestä.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen, Finanssivalvonta voi vaatia muita vakuutusyhtiöitä kuin pieniä ja eimonimutkaisia vakuutusyhtiöitä toimittamaan säännöllisen valvontaraportin useammin kuin joka kolmas vuosi.

Jos Finanssivalvonta päättää, että kaikkien vakuutusyhtiöiden paitsi pienten ja eimonimutkaisten on 2 momentin mukaisesti toimitettava raportti useammin kuin joka kolmas vuosi, vakuutusyhtiö voi hakea Finanssivalvonnalta 2 a luvun 14 §:n mukaista hyväksyntää raportin toimittamiselle joka kolmas vuosi.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen, Finanssivalvonta voi päättää, että pieni ja eimonimutkainen vakuutusyhtiö voi toimittaa säännöllisen valvontaraportin harvemmin kuin joka kolmas vuosi, kuitenkin vähintään joka viides vuosi.

3 b §

Määräaikojen pidentäminen poikkeuksellisissa olosuhteissa

Poikkeuksellisen terveysuhan, luonnonkatastrofin tai muun äärimmäisen tapahtuman ollessa kyseessä Finanssivalvonta voi pyytää Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista arvioimaan, vaikuttaako tällainen tapahtuma olennaisesti vakuutusyhtiöiden toimintamahdollisuuksiin ja estääkö se niitä toimittamasta tietoja 3 §:n 1 momentissa ja 3 a §:n 2 momentissa säädettyissä määräajoissa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen määräaikojen pidentämisestä säädetään Solvenssi II -direktiivin 304 e artiklan 2 kohdan nojalla annetulla komission delegoidulla asetuksella.

4 §

Pääomavaatimuksen korottaminen

Finanssivalvonta voi päättää korottaa vakuutusyhtiön 11 luvun 2 §:n mukaista vakavaraisuuspääomavaatimusta seuraavissa poikkeustilanteissa:

4) vakuutusyhtiön hallintojärjestelmä eroaa merkittävästi 6 luvussa säädetystä ja nämä erot estävät yhtiötä tunnistamasta, mittaamasta, seuraamasta ja hallinnoimasta asianmukaisesti siihen kohdistuvia riskejä ja ilmoittamasta niistä ja muiden toimenpiteiden toteuttaminen ei todennäköisesti korjaisi puutteita määräajassa.

Pääomavaatimuksen korotus on laskettava 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa 11 luvun 2 §:n 2 momentin

4 §

Pääomavaatimuksen korottaminen

Finanssivalvonta voi päättää korottaa vakuutusyhtiön 11 luvun 2 §:n mukaista vakavaraisuuspääomavaatimusta seuraavissa poikkeustilanteissa:

4) vakuutusyhtiön hallintojärjestelmä eroaa merkittävästi 6 luvussa säädetystä ja nämä erot estävät yhtiötä tunnistamasta, mittaamasta, seuraamasta ja hallinnoimasta asianmukaisesti siihen kohdistuvia riskejä ja ilmoittamasta niistä ja muiden toimenpiteiden toteuttaminen ei todennäköisesti korjaisi puutteita määräajassa;

5) vakuutusyhtiö soveltaa vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 11 §:ssä tarkoitettua henkivakuutuksen korkokäyrän korjausta edellyttäen, että vakuutusyhtiö ei täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimusta soveltamatta korjausta, eikä se ole toimittanut Finanssivalvonnalle mainitun pykälän 7 momentissa tarkoitettua suunnitelmaa tai 8 momentissa tarkoitettua vuosittaista kertomusta;

6) vakuutusyhtiö soveltaa vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 12 §:ssä tarkoitettua vakavaraisuuslaskennan vastuuvalkaa koskevaa siirtymäkauden vähennystä edellyttäen, että vakuutusyhtiö ei täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimusta soveltamatta vähennystä, eikä se ole toimittanut Finanssivalvonnalle mainitun pykälän 7 momentissa tarkoitettua vuosittaista kertomusta.

mukaisesti. Pääomavaatimuksen korotus on 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa oltava oikeassa suhteessa niistä puutteista johtuviin olennaisiin riskeihin, joiden johdosta Finanssivalvonta on päättänyt korottaa pääomavaatimusta.

Pääomavaatimuksen korotus on laskettava 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa 11 luvun 2 §:n 2 momentin mukaisesti. Pääomavaatimuksen korotus on *tämän pykälän* 1 momentin 3–6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa oltava oikeassa suhteessa niistä puutteista johtuviin olennaisiin riskeihin, joiden johdosta Finanssivalvonta on päättänyt korottaa pääomavaatimusta.

5 a §

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jääminen korkokäyrää koskevaa vaiheistusmekanismia käyttäessä

Jos vakuutusyhtiö huomaa, että se ei täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta käyttämättä 10 luvun 7 a §:ssä tarkoitettua vaiheistusmekanismia, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Kahden kuukauden kuluessa siitä, kun on havaittu, että vakavaraisuuspääomavaatimus jäisi täyttämättä, vakuutusyhtiön on laadittava suunnitelma, jossa esitetään toimenpiteet, joiden avulla vakuutusyhtiö pyrkii lisäämään 12 luvussa tarkoitettua hyväksyttävää omaa varallisuutta tai pienentämään yhtiön riskiprofiilia, jotta vakuutusyhtiö täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen viimeistään vaiheistusmekanismin päättymispäivänä. Suunnitelmaa voidaan tarvittaessa päivittää myöhemmin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle vuosittain kertomus, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet. Kertomuksessa on myös esitettävä edistyminen tavoitteen saavuttamisessa. Jos vakuutusyhtiö on ryhtynyt sellaisiin toimenpiteisiin, joilla se pyrkii pienentämään riskiprofiiliaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen alentamiseksi, nämä toimenpiteet ja

edistymisen niissä on myös esitettävä kertomuksessa. Jos Finanssivalvonta toteaa, että kertomuksessa esitetyn perustella on epärealistista, että yhtiö täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen vaiheistusmekanismin päättymispäivänä, Finanssivalvonnan on peruutettava vakuutusyhtiön oikeus käyttää korkokäyrään liittyvää vaiheistusmekanismia.

6 §

Vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jääminen

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava Finanssivalvonnalle välittömästi, jos yhtiö havaitsee, ettei se enää täytä 11 luvun 4 §:ssä säädettyä vähimmäispääomavaatimusta tai että vaatimus saattaa jäädä täyttämättä seuraavan kolmen kuukauden aikana.

Vakuutusyhtiön on toimitettava kuukauden kuluessa vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jäämisestä Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma. Rahoitussuunnitelmassa on osoitettava, että yhtiö täyttää kolmen kuukauden kuluessa pääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen havaitsemisesta uudelleen vähimmäispääomavaatimuksen tai muuttaa riskiprofiiliaan siten, että vähimmäispääomavaatimus täyttyy.

9 §

Luovutus- ja panttauskielto

6 §

Vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jääminen

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava Finanssivalvonnalle välittömästi, jos yhtiö havaitsee, ettei se enää täytä 11 luvun 4 §:ssä säädettyä vähimmäispääomavaatimusta tai että vaatimus saattaa jäädä täyttämättä seuraavan kolmen kuukauden aikana. *Ilmoitus on tehtävä välittömästi riippumatta siitä, tehdäänkö havainto 11 luvun 5 §:n 1 momentissa tarkoitettuna laskemisajankohtana vai muuna ajankohtana.*

Vakuutusyhtiön on toimitettava kuukauden kuluessa vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jäämisestä tai siitä, kun on havaittu, että vaatimus saattaa jäädä täyttämättä seuraavan kolmen kuukauden aikana, Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma. Rahoitussuunnitelmassa on osoitettava, että yhtiö täyttää kolmen kuukauden kuluessa pääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen tai täyttämättä jäämisen vaaran havaitsemisesta uudelleen vähimmäispääomavaatimuksen tai muuttaa riskiprofiiliaan siten, että vähimmäispääomavaatimus täyttyy.

9 §

Luovutus- ja panttauskielto

Finanssivalvonta voi vakuutettujen etujen turvaamiseksi kieltää suomalaista vakuutusyhtiötä luovuttamasta tai panttaamasta omaisuuttaan, jos:

2) vakuutusyhtiö ei täytä tämän lain 11 luvun 4 §:ssä tai työeläkevakuutusyhtiö ei täytä työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 17 §:n 2 momentissa säädettyä vähimmäispääomavaatimusta; tai

Finanssivalvonta voi vakuutettujen etujen turvaamiseksi kieltää suomalaista vakuutusyhtiötä luovuttamasta tai panttaamasta omaisuuttaan, jos:

2) vakuutusyhtiö ei täytä 11 luvun 4 §:ssä säädettyä vähimmäispääomavaatimusta, ja vakuutusyhtiötä ei ole kahden kuukauden kuluessa asetettu 23 luvun 2 §:n mukaisesti selvitystilaan tai työeläkevakuutusyhtiö ei täytä työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 17 §:n 2 momentissa säädettyä vähimmäispääomavaatimusta; tai

25 §

Valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittaminen

Jos Finanssivalvonta antaa 24 §:n 1 kohdan nojalla tarkempia määräyksiä yhtä vuotta lyhyemmistä valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden määräajoista, Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa päätöksellään rajoittaa raportointivelvollisuutta seuraavissa tapauksissa:

1) tietojen antaminen olisi liian suuri rasite vakuutusyhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen nähden;

2) tietojen antaminen ei ole tarpeen vakuutusyhtiön tehokasta valvontaa varten;

3) vapautus ei heikennä Euroopan unionin asianomaisten rahoitusjärjestelmien vakautta;

4) vakuutusyhtiö pystyy antamaan tiedot tapauskohtaisesti;

5) tiedot annetaan vähintään vuosittain.

Finanssivalvonta ei saa rajoittaa 26 luvun 2 §:ssä tarkoitettuun vakuutusyhtyrühmään kuuluvan vakuutusyhtiön valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia, jos raportointi tapahtuu useammin kuin kerran vuodessa. Finanssivalvonta saa kuitenkin yksittäistapauksessa rajoittaa vakuutusyhtiön

25 §

Valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittaminen määräaikojen ollessa yhtä vuotta lyhyemmät

Säännöllisen raportointivelvollisuuden määräaikojen ollessa yhtä vuotta lyhyemmät, Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa päätöksellään rajoittaa raportointivelvollisuutta seuraavien edellytysten täytyessä:

1) tietojen antaminen olisi liian suuri rasite vakuutusyhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen nähden; ja

2) tiedot annetaan vähintään vuosittain.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu rajoitus myönnetään vain vakuutusyhtiöille, jotka edustavat yhteensä enintään 20 prosenttia jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista. Osuus vahinkovakuutusmarkkinoista lasketaan bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen perusteella ja osuus henkivakuutusmarkkinoista vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan bruttomäärän perusteella. Finanssivalvonnan on asetettava etusijalle pienet ja ei-

raportointivelvollisuutta, jos vakuutusyhtiö osoittaa, että useammin kuin vuosittain tapahtuva raportointi on epätarkoituksenmukaista ottaen huomioon vakuutusyhtyrühmän liiketoimintaan liittyvien riskien laatu ja laajuus.

Valvontaan liittyvää säännöllistä raportointivelvollisuutta koskeva rajoitus myönnetään vain vakuutusyhtiölle, joka edustaa enintään 20 prosenttia jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista. Osuus vahinkovakuutusmarkkinoista lasketaan bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen perusteella ja osuus henkivakuutusmarkkinoista vakuutusteknisen vastuuvelan bruttomäärän perusteella. Finanssivalvonnan on asetettava etusijalle pienimmät vakuutusyhtiöt päättäessään, voidaanko vakuutusyhtiöihin soveltaa kyseisiä helpotuksia raportointivelvollisuudesta.

Vähimmäispääoman valvontaan liittyvästä säännöllisestä raportointivelvollisuudesta säädetään 11 luvussa.

monimutkaiset vakuutusyhtiöt päättäessään 1 momentissa säädetystä rajoituksesta.

Finanssivalvonnan on päättäessään 1 momentissa säädetystä rajoituksesta arvioitava pienten ja ei-monimutkaisten vakuutusyhtiöiden osalta, onko tietojen toimittaminen liian suuri rasite suhteessa yhtiön riskien laatuun ja laajuuteen, ottaen huomioon vähintään yhtiön sijoituksiin kohdistuvat markkinariskit, riskikeskittymien taso, yhtiön varojen hoidon mahdolliset vaikutukset rahoitusjärjestelmän vakauteen ja yhtiön valvontatarkoituksiin annettavia tietoja varten perustetut järjestelmät ja rakenteet sekä 3 §:n 1 momentissa tarkoitetut kirjalliset toimintaperiaatteet.

Finanssivalvonnan on päättäessään 1 momentissa tarkoitetusta rajoituksesta arvioitava muun kuin pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön osalta, onko tietojen toimittaminen liian suuri rasite suhteessa yhtiön riskien laatuun ja laajuuteen, ottaen huomioon vähintään 3 momentissa tarkoitetut seikat sekä:

- 1) yhtiön vakuutusmaksujen, vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja varojen määrä;
- 2) yhtiön kattamien korvausten ja etuuksien volatilitiitti;
- 3) niiden henki- ja vahinkovakuutusluokkien kokonaisuus, joita varten toimilupa on annettu;
- 4) yhtiön hallintojärjestelmän asianmukaisuus;
- 5) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen mukaisen oman varallisuuden määrä; sekä
- 6) se onko yhtiö vakuutuskytkösyhtiö, joka vakuuttaa tai jälleenvakuuttaa ainoastaan sen teollisuus- tai liikeyritysrühmän riskejä, johon se itse kuuluu.

Eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta vapauttaminen

Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa rajoittaa vakuutusyhtiön eräkohtaista raportointivelvollisuutta tai vapauttaa sen siitä seuraavissa tapauksissa:

- 1) tietojen antaminen olisi liian suuri rasite vakuutusyhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen nähden;
- 2) tietojen antaminen ei ole tarpeen vakuutusyhtiön tehokasta valvontaa varten;
- 3) vapautus ei heikennä Euroopan unionin asianomaisten rahoitusjärjestelmien vakautta;
- 4) vakuutusyhtiö pystyy antamaan tiedot tapauskohtaisesti.

Finanssivalvonta ei saa vapauttaa 26 luvun 2 §:ssä tarkoitettuun vakuutusyhtyrühmään kuuluvia vakuutusyhtiöitä eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta. Finanssivalvonta saa kuitenkin yksittäistapauksessa vapauttaa vakuutusyhtiön eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta, jos vakuutusyhtiö osoittaa, että eräkohtainen raportointivelvollisuus on epätarkoituksenmukaista ottaen huomioon vakuutusyhtyrühmän liiketoimintaan liittyvien riskien laatu ja laajuus sekä rahoitusjärjestelmän vakaus.

Valvontaan liittyvää eräkohtaista raportointivelvollisuutta koskeva rajoitus tai vapautus myönnetään vain vakuutusyhtiölle, joka edustaa enintään 20 prosenttia jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista. Osuus vahinkovakuutusmarkkinoista lasketaan bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen perusteella ja osuus henkivakuutusmarkkinoista vakuutusteknisen vastuuvelan bruttomäärän perusteella. Finanssivalvonnan on asetettava etusijalle pienimmät vakuutusyhtiöt päättäessään, voidaanko vakuutusyhtiöihin soveltaa kyseisiä helpotuksia raportointivelvollisuudesta.

Valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittaminen ja eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta vapauttaminen

Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa rajoittaa vakuutusyhtiön säännöllistä raportointivelvollisuutta tai vapauttaa sen eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta seuraavien edellytysten täytyessä:

- 1) tietojen antaminen olisi liian suuri rasite vakuutusyhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen nähden;
- 2) tietojen antaminen ei ole tarpeen vakuutusyhtiön tehokasta valvontaa varten;
- 3) vapautus ei heikennä Euroopan unionin asianomaisten rahoitusjärjestelmien vakautta; ja
- 4) vakuutusyhtiö pystyy antamaan tiedot tapauskohtaisesti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu rajoitus tai vapautus myönnetään vain vakuutusyhtiöille, jotka edustavat yhteensä enintään 20 prosenttia jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista. Osuus vahinkovakuutusmarkkinoista lasketaan bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen perusteella ja osuus henkivakuutusmarkkinoista vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan bruttomäärän perusteella. Finanssivalvonnan on asetettava etusijalle pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt päättäessään, voidaanko vakuutusyhtiöihin soveltaa kyseisiä helpotuksia raportointivelvollisuudesta.

Finanssivalvonnan on päättäessään 1 momentissa säädetystä rajoituksesta tai vapautuksesta arvioitava pienten ja ei-monimutkaisten vakuutusyhtiöiden osalta, onko tietojen toimittaminen liian suuri rasite suhteessa yhtiön riskien laatuun ja laajuuteen, ottaen huomioon vähintään yhtiön sijoituksiin kohdistuvat markkinariskit, riskikeskittymien taso, yhtiön varojen hoidon mahdolliset vaikutukset rahoitusjärjestelmän vakauteen ja

yhtiön valvontatarkoituksiin annettavia tietoja varten perustetut järjestelmät ja rakenteet sekä 3 §:n 1 momentissa tarkoitetut kirjalliset toimintaperiaatteet.

Finanssivalvonnan on päättäessään 1 momentissa säädetyistä rajoituksesta tai vapautuksesta arvioitava muun kuin pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön osalta, onko tietojen toimittaminen liian suuri rasite suhteessa yhtiön riskien laatuun ja laajuuteen, ottaen huomioon vähintään 3 momentin mukaiset seikat sekä seuraavat:

- 1) yhtiön vakuutusmaksujen, vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja varojen määrä;
- 2) yhtiön kattamien korvausten ja etuuksien volatilititeetti;
- 3) niiden henki- ja vahinkovakuutusluokkien kokonaisuus, joita varten toimilupa on annettu;
- 4) yhtiön hallintojärjestelmän asianmukaisuus;
- 5) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen mukaisen oman varallisuuden määrä; sekä
- 6) se onko yhtiö vakuutuskytkösyhtiö, joka vakuuttaa tai jälleenvakuuttaa ainoastaan sen teollisuus- tai liikeyritysryhmän riskejä, johon se itse kuuluu.

26 a §

Vakuutuskytkösyhtiön vapauttaminen eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta

Vakuutuskytkösyhtiön säännöllisen raportointivelvollisuuden määräaikojen ollessa yhtä vuotta lyhyemmät, vakuutuskytkösyhtiö vapautetaan kyseisestä eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta, jos yhtiö täyttää seuraavat edellytykset:

- 1) kaikki yhtiön vakuutetut ja edunsaajat ovat:
 - a) oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutuskytkösyhtiö kuuluu; tai
 - b) luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutussopimusten

piiriin, edellyttäen, että kyseisiä luonnollisia henkilöitä koskeva liiketoiminta on alle 5 prosenttia vakavaraisuuslaskennan vastuuvelasta; ja

2) yhtiön vakuutusveloitteet sekä jälleenvakuutusveloitteiden taustalla olevat vakuutussopimukset eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista.

27 §

*Euroopan vakuutus- ja
lisäeläkeviranomaiselle toimitettavat tiedot
pääomavaatimuksen korotuksista*

Finanssivalvonnan on vuosittain toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tiedot keskimääräisestä pääomavaatimuksen korotuksesta vakuutusyhtiötä kohden sekä edellisenä vuonna määräytyistä korotuksista, jotka on esitettävä prosenttiosuksina vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

Lisäksi Finanssivalvonnan on vuosittain toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle erikseen niiden vakuutusyhtiöiden ja niiden ryhmien määrä, joihin sovelletaan 25 luvun 25 §:ssä tai 26 luvun 43 §:ssä tarkoitettua valvontaan liittyvää säännöllistä raportointivelvollisuutta koskevaa rajoitusta, erikseen niiden vakuutusyhtiöiden ja niiden ryhmien määrä, joihin sovelletaan 25 luvun 26 §:ssä tai 26 luvun 43 §:ssä tarkoitettua eräkohtaista raportointivelvollisuutta koskevaa vapautusta, sekä niiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen määrät erikseen prosenttiosuksina jäsenvaltion vakuutusyhtiöiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen kokonaismäärästä.

27 §

*Euroopan vakuutus- ja
lisäeläkeviranomaiselle toimitettavat tiedot*

Finanssivalvonnan on vuosittain toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tiedot keskimääräisestä pääomavaatimuksen korotuksesta vakuutusyhtiötä kohden sekä edellisenä vuonna määräytyistä korotuksista, jotka on esitettävä prosenttiosuksina vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

Finanssivalvonnan on vuosittain toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle erikseen niiden vakuutusyhtiöiden ja niiden ryhmien määrä, joihin sovelletaan 25 §:ssä tai 26 luvun 48 b §:ssä tarkoitettua valvontaan liittyvää säännöllistä raportointivelvollisuutta koskevaa rajoitusta, erikseen niiden vakuutusyhtiöiden ja niiden ryhmien määrä, joihin sovelletaan tämän luvun 26 §:ssä tai 26 luvun 48 b §:ssä tarkoitettua eräkohtaista raportointivelvollisuutta koskevaa vapautusta, sekä niiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja varojen määrät erikseen prosenttiosuksina jäsenvaltion vakuutusyhtiöiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja varojen kokonaismäärästä.

Lisäksi Finanssivalvonnan on vuosittain toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle:

1) vakuutusyhtiöiden kokonaislukumäärä, josta ilmenee eriteltynä pienten ja ei-

monimutkaisten vakuutusyhtiöiden lukumäärä, muiden suhteuttamistoimenpiteitä käyttävien vakuutusyhtiöiden lukumäärä sekä kaikkien suhteuttamistoimenpiteiden osalta eriteltynä suhteuttamistoimenpidettä käyttävien vakuutusyhtiöiden lukumäärä; ja
 2) ryhmien kokonaislukumäärä, josta ilmenee eriteltynä pienten ja ei-monimutkaisten ryhmien lukumäärä ja muiden suhteuttamistoimenpiteitä käyttävien ryhmien lukumäärä, sekä kaikkien suhteuttamistoimenpiteiden osalta eriteltynä suhteuttamistoimenpidettä käyttävien ryhmien lukumäärä.

27 a §

Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja toisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle toimitettavat tiedot rahoitusedellytysten heikentymisestä, kehittymässä olevista riskeistä tai kuluttajansuojaan liittyvistä huolenaiheista

Jos Finanssivalvonta havaitsee, että suomalaisen vakuutusyhtiön rahoitusedellytykset heikentyvät tai vakuutusyhtiö aiheuttaa muita kehittymässä olevia riskejä toisessa ETA-valtiossa palvelujen tarjoamisen vapauden tai sijoittautumisvapauden perusteella harjoittamansa liiketoiminnan vuoksi, ja rahoitusedellytysten heikentymisellä tai kehittymässä olevilla riskeillä voi olla rajat ylittäviä vaikutuksia, Finanssivalvonnan on ilmoitettava asiasta Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja asianomaisen vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaiselle.

27 a §

Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja toisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle toimitettavat tiedot

Jos Finanssivalvonta havaitsee, että suomalaisen vakuutusyhtiön taloudellinen asema heikkenee tai vakuutusyhtiö aiheuttaa kuluttajansuojaan liittyviä tai muita kehittymässä olevia riskejä, toisessa ETA-valtiossa palvelujen vapaan tarjonnan tai sijoittautumisvapauden perusteella harjoittamansa liiketoiminnan vuoksi, ja taloudellisen aseman heikentymisellä tai kehittymässä olevilla riskeillä voi olla rajat ylittäviä vaikutuksia, Finanssivalvonnan on ilmoitettava asiasta Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja asianomaisen vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaiselle.

 Jos toisen ETA-valtion valvontaviranomainen pyytää Finanssivalvonnalta tietoja, jotka sillä on Solvenssi II -direktiivin tai muun säädöksen perusteella oikeus pyytää, Finanssivalvonnan on annettava tiedot 20 työpäivän kuluessa kyseisen ETA-valtion virallisella kielellä tai

virallisilla kielillä tai muulla kyseisen ETA-valtion valvontaviranomaisen hyväksymällä kielellä. Finanssivalvonta voi pyytää määräajan pidentämistä, jos pyydetyt tiedot eivät ole helposti saatavilla tai niitä on vaikea kerätä.

29 §

Toisessa ETA-valtiossa toimilupaa hakevan vakuutusyrityksen toimiluvan yhteinen arviointi

Jos toisen ETA-valtion valvontaviranomainen on kuullut Finanssivalvontaa tilanteessa, jossa toisessa valtiossa toimilupaa hakeneesta vakuutusyrityksestä tulee Suomessa toimiluvan saaneen vakuutusyhtiön tytäryhtiö tai Suomessa toimiluvan saaneen vakuutusyhtiön emoyhtiön tytäryhtiö taikka jos määräysvalta toisessa ETA-valtiossa toimilupaa hakevassa vakuutusyrityksessä siirtyy samalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle kuin Suomessa toimiluvan saaneessa vakuutusyhtiöissä, Finanssivalvonta voi pyytää toimilupaa hakevan yrityksen kotivaltion valvontaviranomaista arvioimaan yhdessä kyseisen toimilupahakemuksen.

Merkittävä rajat ylittävä toiminta

30 §

Merkittävän rajat ylittävän toiminnan tunnistaminen

Merkittävällä rajat ylittävällä toiminnalla tarkoitetaan sellaisen vakuutusyhtiön, jota ei ole luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, toisessa ETA-valtiossa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittamaa vakuutustoimintaa, joka täyttää toisen seuraavista edellytyksistä:

1) koko vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo, joka vastaa yhtiön kyseisessä ETA-valtiossa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittamaa toimintaa, on yli 15 000 000 euroa; tai

2) kyseisen ETA-valtion valvontaviranomainen pitää yhtiön sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittamaa toimintaa merkityksellisenä kyseisen ETA-valtion markkinoiden kannalta.

Jos Finanssivalvonta saa toisen ETA-valtion valvontaviranomaiselta 1 momentin 2 kohdassa tarkoitusta tilanteesta ilmoituksen ja on eri mieltä vakuutusyhtiön toisessa ETA-valtiossa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittaman toiminnan merkityksellisyydestä, Finanssivalvonnan on ilmoitettava asiasta kyseisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle kuukauden kuluessa ilmoituksesta ja perusteltava näkemyksensä.

Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion valvontaviranomainen voivat saattaa 2 momentissa tarkoitettun asian Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010, jäljempänä Euroopan vakuutusvalvonta-asetus, 19 artiklan mukaisesti Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää sen apua, jos Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion valvontaviranomainen eivät pääse kahdenväliseen ratkaisuun.

31 §

Merkittävään rajat ylittävään toimintaan liittyvä valvontaviranomaisten välinen tehostettu yhteistyö

Jos vakuutusyhtiö harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa toisessa ETA-valtiossa, Finanssivalvonnan on tehtävä yhteistyötä vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaisen kanssa sen arvioimiseksi, onko kyseisellä vakuutusyhtiöllä selkeä käsitys riskeistä ja hallitseeko se hyvin niitä riskejä, joita se kohtaa tai saattaa kohdata vastaanottavassa ETA-valtiossa.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun yhteistyön on oltava oikeassa suhteessa merkittävään rajat ylittävään toimintaan liittyviin riskeihin ja sen on katettava vähintään:

1) hallintojärjestelmä ja hallituksen kyky ymmärtää rajat ylittävien markkinoiden erityispiirteet, riskienhallintavälineet, sisäinen valvonta ja rajat ylittävää toimintaa koskevat säännösten noudattamista koskevat menettelyt;

2) ulkoistaminen ja jakelukumppanuudet;

3) liiketoimintastrategia ja vahinkokäsittely; ja

4) kuluttajansuoja.

32 §

Toisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle toimitettavat tiedot

Jos vakuutusyhtiö harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa toisessa ETA-valtiossa, Finanssivalvonnan on toimitettava vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaiselle vähintään kerran vuodessa, ja kyseisen valvontaviranomaisen pyytäessä, seuraavat tiedot:

1) vakuutusyhtiön vakavaraisuuspääomavaatimus ja vähimmäispääomavaatimus;

2) vakuutusyhtiön vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävän oman varallisuuden määrät; ja

3) tieto mahdollisista huolenaiheista, jotka liittyvät vakuutusyhtiön vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan

laskemiseen sekä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin asioihin.

Jos Finanssivalvonta havaitsee merkittävään rajat ylittävää toimintaa koskevassa valvonnassa, että vakuutusyhtiöllä on ongelmia noudattaa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä Suomessa tai vastaanottavassa ETA-valtiossa taikka olennaisia ongelmia, jotka liittyvät 31 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin asioihin ja kyseiset ongelmat vaikuttavat tai todennäköisesti vaikuttavat toiminnan harjoittamiseen vastaanottavassa ETA-valtiossa, Finanssivalvonnan on ilmoitettava tästä viipymättä vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaiselle.

Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava sen vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaiselle, jossa vakuutusyhtiö harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa, jos se havaitsee taloudellisen aseman heikkenemistä tai vaaran, että vakavaraisuuspääomavaatimus tai vähimmäispääomavaatimus jää täyttämättä seuraavan kolmen kuukauden aikana.

Jos vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomainen pyytää muita kuin 1—3 momentissa tarkoitettuja tietoja ja ne liittyvät merkittävää rajat ylittävää toimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön vakavaraisuuteen, hallintojärjestelmään tai liiketoimintamalliin, Finanssivalvonnan on toimitettava kyseiset tiedot kohtuullisessa ajassa.

33 §

Yhteinen tarkastus

Jos toisen ETA-valtion valvontaviranomainen pyytää yhteisen tarkastuksen suorittamista sellaisen vakuutusyhtiön toimitiloissa, joka harjoittaa kyseisessä ETA-valtiossa merkittävää rajat ylittävää toimintaa ja joka ei täytä tai ei todennäköisesti täytä

vakavaraisuuspääomavaatimusta tai vähimmäispääomavaatimusta seuraavan kolmen kuukauden aikana, Finanssivalvonnan on hyväksyttävä tai hylättävä pyyntö kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta.

Jos Finanssivalvonta hyväksyy vakuutusyhtiön toimitiloissa tehtävän yhteisen tarkastuksen, sen on pyydettävä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisista osallistumaan kyseiseen tarkastukseen.

Kun yhteinen tarkastus on saatu päätökseen, Finanssivalvonnan ja asianomaisen toisen ETA-valtion valvontaviranomaisen on päätettävä yhteisistä johtopäätöksistä sekä asianmukaisista valvontatoimista kahden kuukauden kuluessa tarkastuksen päättymisestä.

Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion valvontaviranomainen voivat saattaa 3 momentissa tarkoitetun asian kahden kuukauden kuluessa kyseisessä momentissa tarkoitetun ajan päättymisestä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti, jos Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion valvontaviranomainen eivät pääse kahdenväliseen ratkaisuun johtopäätöksistä. Asiaa ei voida saattaa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi tämän pykälän 3 momentissa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan päättymisen jälkeen tai sen jälkeen, kun Finanssivalvonta ja asianomainen ETA-valtion valvontaviranomainen ovat päässeet yhteisymmärrykseen yhteisistä johtopäätöksistä. Asian saattaminen Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ei estä Finanssivalvontaa käyttämästä 5, 6 ja 9 §:ssä tarkoitettuja toimivaltuuksia.

Jos 3 momentissa tarkoitettu asia on saatettu Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi 4 momentissa tarkoitettulla tavalla,

Finanssivalvonnan on lykättävä vakuutusyhtiön toimitiloissa tehdyn yhteisen tarkastuksen lopullisten johtopäätösten hyväksymistä ja odotettava, kunnes Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tekee Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen. Finanssivalvonnan on hyväksyttävä yhteisen tarkastuksen johtopäätökset Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Jos Finanssivalvonta kieltäytyy yhteisen tarkastuksen tekemisestä vakuutusyhtiön toimitiloissa, sen on perusteltava kieltäytyminen kirjallisesti vastaanottavan toisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle. Jos Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion valvontaviranomainen ovat eri mieltä kieltäytymisen syistä, ne voivat saattaa asian kuukauden kuluessa Finanssivalvonnan päätöksestä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti.

34 §

Yhteinen tarkastus Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen vaatimuksesta

Jos Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen vaatii Finanssivalvontaa tekemään yhteisen tarkastuksen vakuutusyhtiön toimitiloissa, koska sillä on vakavia huolia vakuutuksenottajiin kohdistuvista kielteisistä vaikutuksista muissa ETA-valtioissa ja tietoa vakuutusyhtiön vakavista puutteista, joiden korjaamiseksi Finanssivalvonta ei ole toteuttanut lainkaan tai riittävästi korjaavia toimia, Finanssivalvonnan on viipymättä käynnistettävä yhtiön toimitiloissa tehtävä tarkastus ja pyydettävä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja asianomaisia muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia osallistumaan tarkastukseen. Kyseiseen

yhteiseen tarkastukseen sovelletaan 33 §:n 3, 4 ja 5 momenttia.

Yhteistoimintaforumit

35 §

Yhteistoimintaforumin perustaminen

Finanssivalvonta voi perustaa yhteistoimintaforumin sovittuaan asiasta kaikkien muiden asianomaisten ETA-valtioiden valvontaviranomaisten kanssa.

Finanssivalvonta voi pyytää Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista perustamaan yhteistoimintaforumin. Jos Finanssivalvonta tekee pyynnön, sen on otettava huomioon 27 a §:n 1 momentissa tarkoitetut seikat. Finanssivalvonta voi osallistua Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tai muiden asianomaisten ETA-valtioiden valvontaviranomaisten perustaman yhteistoimintaforumin toimintaan.

Finanssivalvonnan on omasta aloitteestaan ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tai muun ETA-valtion valvontaviranomaisen pyynnöstä toimitettava kaikki tarpeelliset, riittävän yksityiskohtaiset ja kattavat tiedot oikea-aikaisesti yhteistoimintaforumille.

36 §

Valvontayhteistyö ja tietojenvaihto yhteistoimintaforumissa

Edellä 31–34 §:ssä säädettyä sovelletaan myös, jos Finanssivalvonta osallistuu 35 §:ssä tarkoitetun yhteistoimintaforumin toimintaan riippumatta siitä, harjoittaako vakuutusyhtiö merkittävää rajat ylittävää toimintaa. Edellä 32 §:ssä tarkoitetut tiedot on annettava myös Euroopan vakuutus- ja

lisäeläkeviranomaiselle, jos yhteistoimintafoorumi on perustettu.

Jos Finanssivalvonta on vähintään yhden toisen yhteistoimintafoorumiin osallistuvan ETA-valtion valvontaviranomaisen kanssa eri mieltä valvontatoimen sisällöstä tai menettelystä taikka toimimatta jättämisestä tai jos sillä on vakuutuksenottajiin kohdistuvista kielteisistä vaikutuksista vakavia huolia, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti auttaa Finanssivalvontaa ja asianomaista ETA-valtion valvontaviranomaista pääsemään ratkaisuun.

25 a luku

Makrovakaas

1 §

Olennaisen maksuvalmiusriskin tunnistaminen ja korjaaminen

Jos Finanssivalvonta havaitsee osana 25 luvun 1 §:ssä tarkoitettua valvontaa, että vakuutusyhtiöön kohdistuu olennainen maksuvalmiusriski, Finanssivalvonnan on ilmoitettava tästä kyseiselle vakuutusyhtiölle ja vakuutusyhtiön on annettava Finanssivalvonnalle selvitys siitä, miten se aikoo puuttua kyseiseen maksuvalmiusriskiin.

Jos vakuutusyhtiö ei 1 momentissa tarkoitettun ilmoituksen jälkeen toteuta riittävän vaikuttavia toimenpiteitä maksuvalmiusriskin pienentämiseksi, Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä toteuttamaan toimenpiteitä yhtiön maksuvalmiuden vahvistamiseksi, kunnes vakuutusyhtiön maksuvalmius on parantunut. Finanssivalvonnan on tarkasteltava tilannetta uudelleen vähintään kuuden kuukauden välein.

Finanssivalvonnan on tarvittaessa ilmoitettava Euroopan vakuutus- ja

lisäeläkeviranomaiselle maksuvalmiutta koskevista haavoittuvuuksista.

2 §

*Vakuutettujen etujen ja rahoitusjärjestelmän
vakauden turvaaminen*

Jos vakuutusyhtiöön kohdistuu 1 §:n 1 momentissa tarkoitettu olennainen maksuvalmiusriski, joka voi aiheuttaa vakuutettuihin etuihin tai rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvan välittömän riskin, Finanssivalvonta voi väliaikaisesti:

1) rajoittaa osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille tapahtuvaa osingonjakoa tai keskeyttää sen;

2) rajoittaa osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille suoritettavia muita maksuja tai keskeyttää ne;

3) rajoittaa osakkeiden takaisinostoa ja oman varallisuuden erien takaisinmaksua tai lunastusta tai keskeyttää ne; ja

4) rajoittaa bonuksia tai muita muuttuvia palkkioita tai keskeyttää ne.

Finanssivalvonnan on päättäessään rajoituksesta tai keskeytyksestä otettava huomioon ennakkollinen arvio vakuutusyhtiön vakavaraisuudesta ja taloudellisesta tilasta, jonka tulee sisältää ainakin 6 luvun 12 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut seikat.

Rajoitus tai keskeytys saa kestää enintään kolme kuukautta. Finanssivalvonta voi kuitenkin päättää rajoituksen tai keskeytyksen uusimisesta, jos 1 momentissa säädetyt edellytykset edelleen täyttyvät. Lisäksi Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi antaa Finanssivalvonnalle lausunnon, jonka perusteella Finanssivalvonnan on tarkasteltava rajoitusta tai keskeytystä uudelleen.

3 §

*Henkivakuutuksen takaisinostoarvon
maksamisen kieltö*

Finanssivalvonta voi 2 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa ja viimeisenä keinona kieltää vakuutusyhtiötä suorittamasta henkivakuutuksen takaisinostoarvoa vakuutuksenottajille ja edunsaajille, jos se on vakuutuksenottajien ja edunsaajien yhteisen edun mukaista.

Finanssivalvonnan on tehdessään 1 momentissa tarkoitettua päätöstä otettava huomioon päätöksen mahdolliset rahoitusmarkkinoihin sekä vakuutuksenottajien ja edunsaajien oikeuksiin vaikuttavat kansalliset ja rajat ylittävät kielteiset seuraukset sekä ennakkollinen arvio vakuutusyhtiön vakavaraisuudesta ja taloudellisesta tilasta, joka sisältää ainakin 6 luvun 12 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut seikat.

Finanssivalvonnan on julkistettava tieto kiellosta ja sen syistä.

Kielto saa kestää enintään kolme kuukautta. Finanssivalvonta voi päättää kiellon uusimisesta, jos 1 momentissa säädetyt edellytykset edelleen täyttyvät. Lisäksi Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi antaa Finanssivalvonnalle lausunnon, jonka perusteella Finanssivalvonnan on tarkasteltava kieltöä uudelleen.

Jos kieltö kohdistuu vakuutusyhtiöön, se ei saa kiellon aikana:

1) suorittaa voitonjakoa tai muita maksuja osakkeenomistajille tai muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille;

2) ostaa takaisin osakkeita tai maksaa takaisin tai lunastaa oman varallisuuden eriä; tai

3) maksaa bonuksia tai muita muuttuvia palkkioita yhtiön johdolle tai keskeisistä toiminnoista vastaaville henkilöille.

Jos Finanssivalvonta päättää kiellosta rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvan riskin torjumiseksi, sen on ilmoitettava asiasta Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaiselle ja Euroopan järjestelmäriskikomitealle.

4 §

Vakuutusmarkkinoiden maksuvalmiuteen vaikuttavat poikkeukselliset olot

Jos 2 §:n 1 momentissa tarkoitettu tilanne vaikuttaa koko vakuutusmarkkinoihin tai niiden merkittävään osaan, Finanssivalvonta voi päättää kohdistaa 2 §:ssä tarkoitettujen rajoituksen tai keskeytyksen sekä 3 §:ssä tarkoitettua kiellon kaikkiin vakuutusyhtiöihin, joihin tilanne vaikuttaa.

Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaiselle 1 momentissa tarkoitettua päätöksen tekemisestä. Jos päätös tehdään rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvan riskin torjumiseksi, ilmoitus on tehtävä myös Euroopan järjestelmäriskikomitealle. Ilmoitukseen on liitettävä kuvaus rajoituksesta, keskeytyksestä tai kiellosta, sen kestosta sekä päätöksen syistä sekä perustelut sille, miksi Finanssivalvonta pitää päätöstä tehokkaana ja oikeasuhtaisena suhteessa vakuutuksenottajiin kohdistuviin kielteisiin vaikutuksiin.

5 §

Poikkeukselliset toimialan laajuiset häiriöt

Finanssivalvonta voi poikkeuksellisten toimialan laajuisien häiriöiden aikana, jotka uhkaavat rahoitusjärjestelmän vakautta tai

vakuutusyhtiön taloudellista asemaa, sellaisen vakuutusyhtiön osalta, jonka riskiprofiili on erityisen haavoittuva:

1) rajoittaa osakkeenomistajille tai muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille tapahtuvaa osingonjakoa tai keskeyttää sen;

2) rajoittaa osakkeenomistajille tai muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille suoritettavia muita maksuja tai keskeyttää ne;

3) rajoittaa osakkeiden takaisinostoa ja oman varallisuuden erien takaisinmaksua tai lunastusta tai keskeyttää ne; ja

4) rajoittaa bonuksia tai muita muuttuvia palkkioita tai keskeyttää ne.

Finanssivalvonnan on tehdessään 1 momentissa tarkoitettua päätöstä otettava huomioon vakuutusyhtiön hyväksymät riskirajat ja yhtiön riskienhallintajärjestelmän kynnysarvot. Lisäksi Finanssivalvonnan on otettava huomioon ennakkollinen arvio vakuutusyhtiön vakavaraisuudesta ja taloudellisesta tilasta, joka sisältää ainakin 6 luvun 12 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut seikat.

Edellä 1 momentissa säädettyä voidaan soveltaa 26 luvun 1 §:n 1 momentin 14 kohdassa tarkoitettuun ryhmänsisäiseen liiketoimeen, mukaan lukien ryhmänsisäiseen osingonjakoon, ainoastaan, jos poikkeukselliset toimialan laajuiset häiriöt uhkaavat ryhmän tai vähintään yhden ryhmään kuuluvan vakuutusyhtiön vakavaraisuusasemaa tai maksuvalmiutta. Jos Finanssivalvonta toimii sellaisen sidosyrityksen valvontaviranomaisena, jonka ryhmän ryhmävalvoja on toisen ETA-valtion valvontaviranomainen, sen on kuultava kyseistä ryhmävalvojaa, ennen kuin se keskeyttää muun ryhmän kanssa toteutettavat liiketoimet tai rajoittaa niitä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu rajoitus tai keskeytys on voimassa enintään niin kauan, kun edellytykset ovat olemassa. Finanssivalvonnan on tarkasteltava päätöstä uudelleen vähintään kolmen kuukauden välein.

26 luku

Ryhmävalvonta ja ryhmän vakavaraisuuslaskenta

1 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *emoyrityksellä* yritystä, jolla on kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitetulla tavalla määräysvalta toisessa yrityksessä sekä yritystä, jolla Finanssivalvonta katsoo olevan tosiasiallinen määräysvalta toisessa yrityksessä;

2) *tytäryrityksellä* yritystä, jossa emoyrityksellä on kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitetulla tavalla määräysvalta ja yritystä, jossa Finanssivalvonta katsoo emoyrityksellä olevan tosiasiallinen määräysvalta;

4) *osakasyrityksellä* emoyritystä tai oikeushenkilöä, jolla on omistusyhteys toisessa yrityksessä tai jota johdetaan yhtenäiseltä pohjalta toisen yrityksen kanssa tehdyn sopimuksen taikka näiden yritysten perustamiskirjan, yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen määräysten nojalla taikka jonka hallituksen tai siihen verrattavan toimielimen enemmistöön kuuluu toisen yrityksen kanssa samoja henkilöitä;

26 luku

Ryhmävalvonta ja ryhmän vakavaraisuuslaskenta

1 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *emoyrityksellä* yritystä, jolla on kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettu määräysvalta toisessa yrityksessä, yritystä, jolla Finanssivalvonta katsoo olevan tosiasiallinen määräysvalta toisessa yrityksessä, myös silloin, kun tätä määräysvaltaa käytetään keskitetyn koordinoinnin kautta toisen yrityksen päätöksiin, sekä yritystä, joka on valittu emoyritykseksi 3 a §:n mukaisesti;

2) *tytäryrityksellä* yritystä, jossa emoyrityksellä on kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitetulla tavalla määräysvalta ja yritystä, jossa Finanssivalvonta katsoo emoyrityksellä olevan tosiasiallinen määräysvalta sekä yritystä, jota pidetään tytäryrityksenä 3 a §:n mukaisesti;

4) *osakasyrityksellä* emoyritystä tai oikeushenkilöä, jolla on omistusyhteys toisessa yrityksessä tai joka on sidoksissa toiseen yritykseen tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU, jäljempänä tilinpäätösdirektiivi, 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun suhteen kautta;

6) *sidosyrityksellä* tytäryritystä tai yritystä, jossa toisella yrityksellä on omistusyhteys tai

6) *sidosyrittäjä* tytäryritystä tai yritystä, jossa toisella yrityksellä on omistusyhteys tai jota johdetaan yhtenäiseltä pohjalta toisen yrityksen kanssa tehdyn sopimuksen taikka näiden yritysten perustamiskirjan, yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen määräysten nojalla taikka jonka hallituksen tai siihen verrattavan toimielimen enemmistöön kuuluu toisen yrityksen kanssa samoja henkilöitä;

joka on sidoksissa toiseen yritykseen tilinpäätösdirektiivin 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun suhteen perusteella;

9 a) **kolmannen maan vakuutusyritysten omistusyhteisöllä** emoyritystä, joka ei ole vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö ja jonka pääasiallisena liiketoimintana on hankkia ja pitää hallussaan osuuksia tytäryrityksistä, jotka ovat yksinomaan tai pääasiassa kolmannen maan vakuutusyrityksiä;

14) *ryhmänsisäisillä* liiketoimilla liiketoimia, joissa vakuutusyritykset ovat riippuvaisia suoraan tai välillisesti saman ryhmän toisista yrityksistä tai sellaisesta luonnollisesta henkilöstä tai oikeushenkilöstä, jota yhdistää ryhmän yritykseen 1 luvun 10 §:ssä tarkoitettu merkittävä sidonnaisuus, *velvoitteen täyttämiseksi* riippumatta siitä, perustuuko velvoitteen täyttäminen sopimukseen ja tapahtuuko se maksua vastaan.

14) *ryhmänsisäisillä* liiketoimilla liiketoimia velvoitteen täyttämiseksi, joissa vakuutusyritys, kolmannen maan vakuutusyritys, vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö on riippuvainen suoraan tai välillisesti saman ryhmän toisista yrityksistä tai sellaisesta luonnollisesta henkilöstä tai oikeushenkilöstä, jota yhdistää ryhmän yritykseen 1 luvun 10 §:ssä tarkoitettu merkittävä sidonnaisuus, riippumatta siitä, perustuuko velvoitteen täyttäminen sopimukseen ja tapahtuuko se maksua vastaan;

15) *hallinto-, johto- tai valvontaelimellä* tahoa, jolla on lopullinen vastuu siitä, että vakuutusyritys noudattaa lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä;

16) *säännellyllä yrityksellä* rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettua säänneltyä yritystä ja lisäeläkesäätiöistä ja lisäeläkekassoista annetun lain 1 luvun 2 §:n 1 kohdassa tarkoitettua lisäeläkelaitosta.

2 §

Vakuutusyritysryhmä

Ryhmä muodostuu:

2 §

Vakuutusyritysryhmä

Ryhmä muodostuu:

1) vakuutusyrityksestä, sen sidos- ja osakasyrityksistä ja osakasyrityksen sidosyrityksistä; tai

2) vakuutusyrityksistä, joiden välinen yhteys perustuu yritysten sopimuksella tai muulla tavalla luotuihin kiinteisiin taloudellisiin suhteisiin edellyttäen, että jollakin kyseisistä yrityksistä on tosiasiallinen määräysvalta muiden ryhmään kuuluvien yritysten päätöksiin, ja tämä yritys katsotaan emoyritykseksi ja muut yritykset tytäryrityksiksi, ja että ryhmävalvoja vahvistaa etukäteen tällaisen ryhmän syntymisen; tässä kohdassa tarkoitettuun ryhmään voi kuulua myös muita keskinäisiä yhteisöjä.

1) vakuutusyrityksestä, sen sidos- ja osakasyrityksistä ja sidos- ja osakasyrityksen sidosyrityksistä *sekä yrityksistä, joita osakasyritys tai osakasyrityksen tytäryritykset johtavat yhdessä yhden tai useamman ryhmään kuulumattoman yrityksen kanssa;*

2) vakuutusyrityksistä, joiden välinen yhteys perustuu yritysten sopimuksella tai muulla tavalla luotuihin kiinteisiin taloudellisiin suhteisiin edellyttäen, että jollakin kyseisistä yrityksistä on *keskitetyn koordinoinnin kautta* tosiasiallinen määräysvalta muiden ryhmään kuuluvien yritysten päätöksiin, tämä yritys katsotaan emoyritykseksi ja muut yritykset tytäryrityksiksi ja ryhmävalvoja vahvistaa etukäteen tällaisen ryhmän syntymisen; tässä kohdassa tarkoitettuun ryhmään voi kuulua myös muita keskinäisiä yhteisöjä; tai

3) 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen ryhmien yhdistelmästä.

Lisäksi ryhmä muodostuu vakuutusyrityksestä ja vähintään yhdestä toisesta yrityksestä, joita Finanssivalvonnan tai toisen ETA-valtion valvontaviranomaisen näkemyksen mukaan johdetaan yhtenäisesti. Jos kaikkien kyseisten yritysten kotipaikka ei ole Suomessa ja Finanssivalvonta toimii 5 §:ssä tarkoitettuna ryhmävalvojana, Finanssivalvonnan on kuultava muita asianomaisia ETA-valtioiden valvontaviranomaisia ennen kuin se toteaa, että kyseisiä yrityksiä johdetaan yhtenäisesti. Ryhmä voi myös muodostua 2 momentissa tarkoitettun ryhmän ja tässä momentissa tarkoitettun ryhmän yhdistelmästä.

2 a §

Kriteerit ryhmän muodostumiselle tosiasiallisen määräysvallan tai yhtenäisen johtamisen perusteella

Määrittäessään vähintään kahden 2 §:n 3 momentissa tarkoitettun yrityksen välistä suhdetta tai määrittäessään 1 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti, onko yrityksellä

tosiasiallinen määräysvalta toisessa yrityksessä, Finanssivalvonnan on otettava huomioon:

1) luonnollisen henkilön tai yrityksen valta tai mahdollisuus vaikuttaa toisen yrityksen taloudellisiin sekä muihin päätöksiin, erityisesti siksi, että niillä on pääomaa tai äänioikeuksia tai edustus hallinto-, johto- tai valvontaelimessä, taikka siksi, että kyseessä on henkilö, joka vastaa yrityksen tosiasiallisesta toiminnasta tai joka on yrityksessä muissa keskeisissä, oleellisissa tai tärkeissä tehtävissä;

2) yrityksen vahva riippuvuus toisesta yrityksestä tai luonnollisesta- tai oikeushenkilöstä olennaisten rahoitusliiketoimien tai -toimintojen taikka muiden kuin rahoitusliiketoimien tai -toimintojen vuoksi, kuten ulkoistamalla ja jakamalla henkilöstö yritysten kesken;

3) näyttö kahden tai useamman yrityksen välisestä taloudellisten tai sijoituksiin liittyvien päätösten, strategioiden tai prosessien koordinoinnista, mukaan lukien yhteiset sijoitukset sidosyrityksiin; ja

4) näyttö vakuutusten jakelukanavien, vakuutustuotteiden tai -tuotemerkkien, viestinnän tai markkinoinnin sekä muiden vastaavien asioiden koordinoinnista ja niihin liittyvistä yhdenmukaisista strategioista, toiminnoista tai prosesseista kahden tai useamman yrityksen välillä,

Jos ryhmä muodostuu 2 §:n 3 momentin mukaisesti tai siten, että Finanssivalvonta on 1 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti katsonut yrityksen emoyritykseksi tosiasiallisen määräysvallan perusteella, Finanssivalvonnan on toimiessaan ryhmävalvojana annettava emoyritykselle ja tarvittaessa asianomaisille ETA-valtioiden valvontaviranomaisille yksityiskohtainen selvitys tekijöistä, joiden perusteella kyseinen määräys tehdään.

Jos ryhmä muodostuu 2 §:n 3 momentin mukaisesti tai siten, että Finanssivalvonta on 1 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti katsonut yrityksen emoyritykseksi tosiasiallisen määräysvallan perusteella ja

jos kyseisen ryhmän emoyritys tai tytäryritys on myös 2 §:n 2 momentissa tarkoitettun toisen ryhmän ylin emoyritys, kyseisten ryhmien katsotaan olevan yksi ryhmä.

3 §

Soveltamisala ja ylin emoyritys

Jollei 7–9 §:stä muuta johdu, ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä sovelletaan:

- 1) osakasyrityksenä olevaan vakuutusyritykseen 11–49 §:n mukaisesti;
- 2) osakasyritykseen, joka ei ole vakuutusyritys, 11–20, 22, 27, 30, 33, 39–50 §:n mukaisesti;
- 3) vakuutusyritykseen, jonka emoyritys on sellainen vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, 11–49 §:n mukaisesti;
- 4) vakuutusyritykseen, jonka emoyritys on sellainen vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa, tai kolmannen maan vakuutusyritys, 51–54 §:n mukaisesti;
- 5) vakuutusyritykseen, jonka emoyritys on monialaomistusyhteisö, 50 §:n mukaisesti.

Ylimmällä emoyrityksellä tarkoitetaan:

1) ryhmärakenteen ylimmällä tasolla osakasyrityksenä olevaa vakuutusyritystä, vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä;

2) edellä 2 §:n 2 momentin 2 kohdassa emoyritykseksi katsottavaa vakuutusyritystä, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa.

Jos 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys tai 3 kohdassa tarkoitettu vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö on itse sellaisen ETA-valtiossa kotipaikkaa pitävän vakuutusyrityksen, vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön tytäryritys, 11–49 §:ää sovelletaan ainoastaan ylimmän emoyrityksen tasolla.

3 §

Soveltamisala ja ylin emoyritys

Jollei 7–9 §:stä muuta johdu, ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä sovelletaan, kun ryhmään kuuluu:

- 1) osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys, 11–24, 24 a–24 d, 25–27, 27 a, 28–31, 31 a–31 c, 32–39, 39 a ja 39 b, 40–44, 44 a, 45–48, 48 a–48 c ja 49 §:n mukaisesti;
 - 2) vakuutusyritys, jonka emoyritys on sellainen vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, 11–24, 24 a–24 d, 25–27, 27 a, 28–31, 31 a–31 c, 32–39, 39 a ja 39 b, 40–44, 44 a, 45–48, 48 a–48 c ja 49 §:n mukaisesti;
 - 3) vakuutusyritys, jonka emoyritys on sellainen vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa, tai kolmannen maan vakuutusyritys, 51–54 §:n mukaisesti;
 - 4) vakuutusyritys, jonka emoyritys on monialaomistusyhteisö, 50 §:n mukaisesti.
- Edellä 1 momentissa tarkoitettu ryhmä määritetään 2 §:n mukaisesti.*

Ylimmällä emoyrityksellä tarkoitetaan:

1) ryhmärakenteen ylimmällä tasolla osakasyrityksenä olevaa vakuutusyritystä, vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä;

2) 2 §:n 2 momentin 2 kohdassa emoyritykseksi katsottavaa vakuutusyritystä, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa.

Jos 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys tai 3 kohdassa tarkoitettu vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö on itse sellaisen ETA-valtiossa kotipaikkaa pitävän vakuutusyrityksen, vakuutusomistusyhteisön

Ryhmässä tulee olla vain yksi ylin emoyritys. Jos ryhmässä on useita emoyrityksiä taikka jos vakuutusyritysten keskinäisistä omistus-, sopimus- tai tosiasiallisista määräysvaltasuhteista muodostuu useita ryhmiä, ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä sovelletaan ainoastaan vakuutusyrityksessä kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettua määräysvaltaa käyttävän ylimmän emoyrityksen tasolla. Määräysvalta voi olla ylimmällä emoyrityksellä yhdessä yhden tai useamman tytäryrityksensä kanssa taikka ylimmän emoyrityksen tytäryrityksellä yksin tai yhdessä muiden tytäryritysten kanssa.

tai ryhmittymän omistusyhteisön tytäryritys, 11–24, 24 a–24 d, 25–27, 27 a, 28–31, 31 a–31 c, 32–39, 39 a ja 39 b, 40–44, 44 a, 45–48, 48 a–48 c ja 49 §:ää sovelletaan ainoastaan ylimmän emoyrityksen tasolla.

Ryhmässä tulee olla vain yksi ylin emoyritys. Jos ryhmässä on useita emoyrityksiä taikka jos vakuutusyritysten keskinäisistä omistus-, sopimus- tai tosiasiallisista määräysvaltasuhteista muodostuu useita ryhmiä, ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä sovelletaan ainoastaan vakuutusyrityksessä kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettua määräysvaltaa käyttävän ylimmän emoyrityksen tasolla. Määräysvalta voi olla ylimmällä emoyrityksellä yhdessä yhden tai useamman tytäryrityksensä kanssa taikka ylimmän emoyrityksen tytäryrityksellä yksin tai yhdessä muiden tytäryritysten kanssa.

3 a §

Yhtenäisesti johdettujen yritysten emoyrityksen valitseminen

Jos 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuun ryhmään sovelletaan 3 §:n 1 momentin mukaista ryhmävalvontaa, ryhmän on valittava yksi yhtenäisesti johdetuista yrityksistä emoyritykseksi, joka vastaa tämän luvun säännösten noudattamisesta. Muut kyseiseen ryhmään kuuluvat yritykset ovat tytäryrityksiä.

Jos 1 momentin perusteella tehty emoyrityksen valitseminen aiheuttaa merkittäviä esteitä ryhmävalvonnalle, erityisesti tapauksissa, joissa valitun emoyrityksen kotipaikka ei ole Suomi niissä tilanteissa, joissa Finanssivalvonta on tehnyt 2 §:n 3 momentissa tarkoitetun päätöksen, Finanssivalvonta voi muita asianomaisia ETA-valtioiden valvontaviranomaisia kuultuaan vaatia valitsemaan toisen yrityksen emoyritykseksi. Finanssivalvonnan on toimitettava perusteltu päätös ryhmään

kuuluville yrityksille ja muille asianomaisille ETA-valtioiden valvontaviranomaisille.

Jos ryhmä ei valitse emoyritystä 1 momentissa tarkoitetulla tavalla, Finanssivalvonnan on muita asianomaisia ETA-valtioiden valvontaviranomaisia kuultuaan valittava ryhmälle emoyritys, joka vastaa tämän luvun säännösten noudattamisesta. Muut kyseiseen ryhmään kuuluvat yrityksen ovat tytäryrityksiä.

Finanssivalvonnan on tehdessään 3 momentissa tarkoitettua valintaa otettava huomioon kunkin yrityksen:

- 1) vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan määrä;
- 2) vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo; ja
- 3) sidosyrityksenä olevien vakuutusyritysten lukumäärä.

Finanssivalvonnan on arvioitava vähintään kerran vuodessa, onko 3 momentissa tarkoitettu valinta edelleen asianmukainen. Jos valinta ei enää ole asianmukainen, Finanssivalvonnan on asianomaisia ETA-valtioiden valvontaviranomaisia kuultuaan valittava toinen yritys tämän luvun säännösten noudattamisesta vastaavaksi emoyritykseksi.

8 §

Ryhmävalvonnan soveltamatta jättäminen

Finanssivalvonta voi ryhmään kuuluvan yrityksen hakemuksesta päättää, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta siihen, jos:

-
- 2) yrityksellä on vain vähäinen merkitys ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta; tai
-

8 §

Ryhmävalvonnan soveltamatta jättäminen

Finanssivalvonta voi ryhmään kuuluvan yrityksen hakemuksesta päättää, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta siihen, jos:

-
- 2) yrityksellä on vain vähäinen merkitys ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta siten, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) yritys on varojen kokonaisuudessaan ja vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan määrällä mitattuna pieni verrattuna ryhmän muihin yrityksiin ja koko ryhmään;
 - b) yrityksen sulkeminen ryhmävalvonnan ulkopuolelle ei vaikuttaisi olennaisesti ryhmän vakavaraisuuteen; ja
-

c) laadulliset ja määrälliset riskit, sekä ryhmänsisäisistä liiketoimista aiheutuvat riskit, joita yritys aiheuttaa tai saattaa aiheuttaa koko ryhmälle, eivät ole olennaisia; tai

Jos yhden tai useamman yrityksen hakemuksen hyväksyminen 1 momentin mukaisesti johtaisi tilanteeseen, jossa ei sovellettaisi ryhmävalvontaa 3 §:n 1 momentin 1–3 kohdan perusteella, Finanssivalvonnan on kuultava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja tarvittaessa muita asianomaisia muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia. Tässä momentissa tarkoitettussa tilanteessa kyseinen päätös voidaan tehdä ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa ja päätös on perusteltava asianmukaisesti Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle sekä tarvittaessa muille asianomaisille ETA-valtioiden valvontaviranomaisille. Finanssivalvonnan on vähintään kerran vuodessa arvioitava, onko päätös tässä momentissa tarkoitettussa tilanteessa edelleen asianmukainen. Jos Finanssivalvonta aloittaa uudelleen ryhmävalvonnan soveltamisen, sen on ilmoitettava siitä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja tarvittaessa muille asianomaisille muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille.

Ennen kuin Finanssivalvonta päättää 1 momentin 2 alakohdan perusteella, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta ylimpään emoyritykseen, Finanssivalvonnan on kuultava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja tarvittaessa muita asianomaisia ETA-valtioiden valvontaviranomaisia ja arvioitava, miten ryhmävalvonnan soveltaminen välissä olevan osakasyrityksen tasolla vaikuttaa ryhmän vakavaraisuusasemaan. Finanssivalvonta ei saa hyväksyä hakemusta, jos se johtaisi ryhmän vakavaraisuusaseman olennaiseen paranemiseen.

*Vakuutusomistusyhteisön ja ryhmittymän
omistusyhteisön velvollisuudet sekä
ryhmävalvonnan esteisiin puuttuminen*

10 a §

*Vakuutusomistusyhteisön ja ryhmittymän
omistusyhteisön velvollisuudet*

Edellä 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, kun ryhmän emoyritys on vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, tämän on varmistettava, että ryhmän sisäiset järjestelyt ja tehtävien jako ovat asianmukaiset tämän luvun säännösten noudattamiseksi ja, että niillä voidaan tosiasiallisesti:

1) koordinoida vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön kaikkia tytäryrityksiä tarvittaessa myös jakamalla tehtäviä asianmukaisesti kyseisten yritysten kesken;

2) estää ja hallita ryhmän sisäisiä eturistiriitoja; ja

3) varmistaa vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön asettamien koko ryhmän laajuisten toimintaperiaatteiden noudattaminen.

Lisäksi vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön on varmistettava, että ryhmän organisaatorakenne ei häiritse tai muutoin estä ryhmän ja tytäryrityksinä olevien vakuutusyritysten tehokasta valvontaa, ottaen huomioon:

1) vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön asema moniportaisessa ryhmässä;

2) omistusrakenne; ja

3) ryhmään kuuluvan vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön asema.

Jos vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö ei täytä 1 momentissa säädettyjä velvollisuuksia, Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä muuttamaan

ryhmänsisäisiä järjestelyjä tai tehtävien jakoa.

Jos vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö ei täytä 2 momentissa säädettyjä velvoitteita, Finanssivalvonnan on käytettävä tässä laissa tai Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädettyjä toimivaltuuksiaan ryhmävalvonnan jatkuvuuden ja eheyden sekä tämän luvun säännösten noudattamisen palauttamiseksi ja varmistamiseksi.

10 b §

Ryhmän uudelleenorganisointi

Finanssivalvonnan toimiessa 10 a §:n 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa ryhmävalvojana ja jos 10 a §:n 4 momentissa tarkoitettut toimenpiteet eivät ole olleet tehokkaita, se voi poikkeuksellisissa olosuhteissa vaatia vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä organisoimaan ryhmän siten, että Finanssivalvonta voi tosiasiallisesti harjoittaa ryhmävalvontaa. Finanssivalvonnan on ennen kyseistä päätöstä kuultava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisista ja tarvittaessa muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia.

10 c §

Omistusyhteisön perustaminen ryhmälle

Edellä 3 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, joissa sellaisen ryhmän organisaatorakenne, joka koostuu yrityksistä, jotka ovat sidoksissa toisiinsa tilinpäätösdirektiivin 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun yhteyden kautta, ja niiden sidosyrityksistä, tai jotka on määritetty ryhmäksi tämän luvun 2 §:n 3 momentin perusteella, on sellainen, että se haittaa tai estää ryhmää noudattamasta ryhmävalvontaa

koskevia säännöksiä, Finanssivalvonnan on käytettävä tässä laissa tai Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädettyjä toimivaltuuksiaan, joilla voidaan varmistaa ryhmävalvonnan jatkuvuus ja eheys sekä velvoitteiden noudattaminen.

Jos Finanssivalvonta toimii I momentissa tarkoitettussa tilanteessa ryhmävalvojana, se voi vaatia vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön perustamista ETA-valtioon tai sellaisen yrityksen perustamista ETA-valtioon, jolla on keskitetyn koordinoinnin kautta tosiasiallinen määräävä vaikutus ryhmään kuuluvien vakuutusyritysten taloudellisiin ja muihin päätöksiin. Tämän momentin perusteella perustettu vakuutusomistusyhteisö, ryhmittymän omistusyhteisö tai yritys, joka tosiasiallisesti harjoittaa keskitettyä koordinointia, on vastuussa tämän luvun säännösten noudattamisesta.

Suhteuttamistoimenpiteet ryhmän tasolla

10 d §

Ryhmän luokittelu pieneksi ja eimonimutkaiseksi ryhmäksi

Ryhmä voidaan luokitella pieneksi ja eimonimutkaiseksi, jos se täyttää ryhmätasolla kaikki seuraavat edellytykset kahden luokittelua välittömästi edeltäneen tilikauden aikana:

1) ryhmän vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo, joka on kertynyt sellaisten ryhmään kuuluvien vakuutusyritysten harjoittamasta liiketoiminnasta, joiden kotivaltio on muu ETA-valtio kuin ryhmävalvojan kotivaltio, on pienempi kuin jompikumpi seuraavista:

a) 20 000 000 euroa; tai

b) 10 prosenttia ryhmän vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaisuudesta;

2) ryhmän vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo, joka on kertynyt ryhmän

muussa ETA-valtiossa kuin ryhmävalvojan kotivaltiossa harjoittamasta liiketoiminnasta, on pienempi kuin jompikumpi seuraavista raja-arvoista:

a) 20 000 000 euroa; tai
b) 10 prosenttia ryhmän vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä;

3) seuraavien summa on enintään yhtä paljon kuin 20 prosenttia konsolidoitujen tietojen perusteella lasketusta sijoitusten kokonaismäärästä:

a) 11 luvun 12 §:ssä tarkoitetun markkinariskiosion pääomavaatimus;

b) 11 luvun 13 §:ssä tarkoitetun vastapuoliriskiosion pääomavaatimus arvopaperistamisiin, johdannaisiin, saamisiin vakuutusedustajilta ja muuhun sijoitusomaisuuteen liittyvien sellaisten riskien osalta, jotka eivät sisälly mainitun luvun 12 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuun korkomarginaaliriskiin;

c) kaikki pääomavaatimukset, joita voidaan soveltaa aineettomaan omaisuuteen tehtäviin sijoituksiin, joita markkinariski- ja vastapuoliriskiosiot eivät kata;

4) ryhmän vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo jälleenvakuutustoiminnasta on enintään 50 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä;

5) 26 §:n 1 momentissa tarkoitettu erotus konsernitilinpäätökseen perustuvaa menetelmää käytettäessä, 31 §:n 1 momentissa tarkoitettu erotus vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää käytettäessä tai 31 a §:ssä tarkoitettu erotus menetelmien yhdistelmää käytettäessä on positiivinen; ja

6) jos käytetään vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää tai vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän ja konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän yhdistelmää, jokainen yritys, johon vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää sovelletaan, on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi.

Jos vähintään yksi ryhmään kuuluvista vakuutusyrityksistä ei ole

vahinkovakuutusyritys, ryhmän on 1 momentissa säädetyn lisäksi täytettävä seuraavat kriteerit kahden luokittelua välittömästi edeltäneen tilikauden aikana:

1) 11 luvun 12 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetun korkoriskin pääomavaatimus, joka on laskettu konsolidoitujen tietojen perusteella, on enintään yhtä paljon kuin viisi prosenttia 10 luvussa tarkoitetusta ryhmän konsolidoidusta vastuuvelasta, lukuun ottamatta niitä yrityksiä, joihin sovelletaan tämän luvun 31 §:ssä tarkoitettua vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää; ja

2) ryhmän henkivakuutustoiminnasta johtuva 10 luvussa tarkoitettu konsolidoitu vastuuvelka on enintään 1 000 000 000 euroa.

Jos vähintään yksi ryhmään kuuluvista vakuutusyrityksistä ei ole henkivakuutusyritys, ryhmän on 1 momentissa säädetyn lisäksi täytettävä seuraavat kriteerit kahden luokittelua välittömästi edeltäneen tilikauden aikana:

1) ryhmän kolmen viimeksi kuluneen vuoden vahinkovakuutustoiminnan keskimääräinen yhdistetty kulusuhde, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on alle 100 prosenttia;

2) ryhmän vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on enintään 100 000 000 euroa; ja

3) vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin 5–7, 11, 12, 14 ja 15 kuuluvan ryhmän bruttomääräisen vakuutusmaksutulon summa on enintään 30 prosenttia ryhmän vahinkovakuutustoiminnan vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta.

Ryhmiiin, joissa käytetään ainoastaan 31 §:ssä tarkoitettua vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää, ei sovelleta 1 momentin 3 kohtaa eikä 2 momentin 1 kohtaa.

10 e §

Ryhmän luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi

Ryhmän luokitteluun pieneksi ja ei-monimutkaiseksi sovelletaan, mitä 2 a luvun 8–10 §:ssä säädetään ilmoituksesta, luokittelumenettelystä, Finanssivalvonnan oikeudesta vastustaa luokittelua ja luokittelun päättymisestä. Kyseisiä säännöksiä sovelletaan ylimpänä emoyrityksenä olevaan vakuutusyritykseen, vakuutusomistusyhteisöön tai ryhmittymän omistusyhteisöön.

10 f §

Pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokittelu, jos ryhmävalvontaa on sovellettu alle kahden vuoden ajan

Jos ryhmään on sovellettu ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä alle kahden vuoden ajan, 10 d §:ssä säädettyjen edellytysten täyttymistä arvioidaan viimeisen luokittelua edeltäneen tilikauden perusteella.

10 g §

Ryhmät, joita ei voi koskaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi

Edellä 10 d §:ssä säädetystä poiketen, seuraavia ryhmiä ei koskaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ryhmäksi:

1) ryhmä, joka on rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettu rahoitus- ja vakuutusryhmittymä;

2) ryhmä, jossa vähintään yksi tytäryritys on 24 §:ssä tarkoitettu yritys;

3) ryhmä, joka käyttää osittaista tai kokonaista sisäistä mallia ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen.

10 h §

*Pienen ja ei-monimutkaisen ryhmän
suhteuttamistoimenpiteet*

Pieneen ja ei-monimutkaiseen ryhmään, joka täyttää 10 d §:ssä säädetyt edellytykset ja joka on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi 10 c §:n mukaisesti, sovelletaan 2 a luvun 11 §:n 1 momenttia.

Finanssivalvonta voi päättää, että pieni ja ei-monimutkainen ryhmä ei saa soveltaa jotakin 2 a luvun 11 §:n 1 momentissa tarkoitettua suhteuttamistoimenpidettä mainitun luvun 11 §:n 2 momentin mukaisesti.

Pienen ja ei-monimutkaisen ryhmän on toimitettava Finanssivalvonnalle tiedot 2 a luvun 12 §:n mukaisesti.

10 i §

*Finanssivalvonnalta haettavat ryhmän
suhteuttamistoimenpiteet*

Jos ryhmää ei ole luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ryhmäksi, ryhmä voi hakea Finanssivalvonnan hyväksyntää soveltaa suhteuttamistoimenpiteitä 2 a luvun 13 §:n mukaisesti. Finanssivalvonnan hyväksyntään sovelletaan 2 a luvun 14 §:ää.

15 §

Finanssivalvonnan päätös menetelmästä

15 §

Finanssivalvonnan päätös menetelmästä

Finanssivalvonta voi kuitenkin päättää, että 31, 31 a–31 c, 32 ja 33 §:ssä säädettyä vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää sovelletaan I momentin mukaisesti vain vakuutusyrityksiin, kolmannen maan vakuutusyrityksiin, vakuutusomistusyhteisöihin, ryhmittymän omistusyhteisöihin ja kolmannen maan vakuutusyritysten omistusyhteisöihin, jollei 24 §:stä muuta johdu.

16 §

Suhteellisen osuuden huomioon ottaminen

16 §

Suhteellisen osuuden huomioon ottaminen

Edellä 1 ja 2 momentissa säädetystä poiketen, tilanteessa, jossa sovelletaan vain 24 §:ää, suhteellisella osuudella tarkoitetaan sitä osuutta merkitystä pääomasta, joka osakasyrityksellä on suoraan tai välillisesti sidosyrityksessä.

17 §

Finanssivalvonnan määrittämä suhteellinen osuus

Finanssivalvonta ryhmävalvojana määrittää ryhmää ja asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan suhteellisen osuuden, joka otetaan huomioon vakavaraisuuden laskennassa, jos:

1) joidenkin ryhmän yritysten välillä ei ole pääomasidoksia;

2) Finanssivalvonta on päättänyt, että suora tai välillistä osuutta yrityksen äänivallasta tai pääomasta on pidettävä omistusyhteytenä yrityksessä käytettävän huomattavan vaikutusvallan vuoksi; *taikka*

3) Finanssivalvonta on päättänyt yrityksen olevan toisen yrityksen emoyritys sen vuoksi, että yrityksellä on tosiasiallinen määräysvalta toisessa yrityksessä.

17 §

Finanssivalvonnan määrittämä suhteellinen osuus

Finanssivalvonta ryhmävalvojana määrittää ryhmää ja asianomaisia *muiden ETA-valtioiden* valvontaviranomaisia kuultuaan suhteellisen osuuden, joka otetaan huomioon vakavaraisuuden laskennassa, jos:

1) joidenkin ryhmän yritysten välillä ei ole pääomasidoksia;

2) Finanssivalvonta on päättänyt, että suora tai välillistä osuutta yrityksen äänivallasta tai pääomasta on pidettävä omistusyhteytenä yrityksessä käytettävän huomattavan vaikutusvallan vuoksi;

3) Finanssivalvonta on päättänyt yrityksen olevan toisen yrityksen emoyritys sen vuoksi, että yrityksellä on tosiasiallinen määräysvalta toisessa yrityksessä; *taikka*

4) *Finanssivalvonta on päättänyt, että vähintään kaksi vakuutusyhtiötä muodostaa 2 §:n 3 momentissa tarkoitettun ryhmän, koska niitä johdetaan yhtenäisesti.*

24 §

24 §

Eräiden rahoitusalan sidosyritysten kohtelu

Sidosyrityksinä olevat luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset ja rahoituslaitokset

Laskettaessa ryhmän vakavaraisuutta luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen tai rahoituslaitoksen osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen osalta osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys voi käyttää finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/EY, 79/267/EY, 92/49/EY, 92/96/EY, 93/6/EY ja 93/22/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY liitteessä I vahvistettuja menetelmiä 1 ja 2. Menetelmä 1 voidaan käyttää kuitenkin vain, jos Finanssivalvonta on varmistunut konserniyhtiöiden yhtenäisen johtamisen ja sisäisen valvonnan riittävästä tasosta. Valittua menetelmää on käytettävä johdonmukaisesti.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, Finanssivalvonta voi ryhmävalvojana päättää osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, että osakasyrityksenä olevaa vakuutusyritystä koskevasta ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta vähennetään osakkuudet 1 momentissa tarkoitetuissa yrityksissä.

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on ryhmän vakavaraisuuden laskennassa otettava huomioon seuraavien yritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta ja ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta:

1) luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettut luottolaitokset tai 2 alakohdassa tarkoitettut sijoituspalveluyritykset;

2) siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY, jäljempänä **sijoitusrahastodirektiivi**, yhteissijoitusyritysten 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut rahastoyhtiöt ja 27 artiklan nojalla toimiluvan saaneet sijoitusyhtiöt, jos ne eivät ole nimenneet rahastoyhtiötä mainitun direktiivin mukaisesti;

3) vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU, jäljempänä **vaihtoehtorahastojen hoitajista annettu direktiivi**, 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajat;

4) muut kuin säännellyt yritykset, jotka harjoittavat yhtä tai useampaa luottolaitosten vakavaraisuusdirektiivin liitteessä I tarkoitettua tointa, jos nämä toimet muodostavat merkittävän osan niiden koko toiminnasta;

5) ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/2341, jäljempänä **ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annettu**

direktiivi, 6 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettujen ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset.

24 a §

Rahoitusalan sidosyritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta

Edellä 24 §:ssä tarkoitettujen yritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta lasketaan kunkin yrityksen oman varallisuuden suhteellisen osuuden summana, ja tämä oma varallisuus määritellään seuraavasti:

1) 24 §:n 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten osalta asiaankuuluvien finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY, jäljempänä **rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annettu direktiivi**, 2 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen alakohtaisten sääntöjen mukaisesti;

2) 24 §:n 2 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten osalta sijoitusrahastodirektiivin 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan mukaisesti;

3) 24 §:n 3 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten osalta vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti;

4) 24 §:n 4 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten osalta asiaankuuluvien rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun direktiivin 2 artiklan 7 alakohdassa tarkoitettujen alakohtaisten sääntöjen mukaisesti, jos ne ovat mainitun direktiivin 2 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettuja säänneltyjä yrityksiä;

5) 24 §:n 5 kohdassa tarkoitettuna sidosyrityksen osalta ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annetun direktiivin 16 artiklassa tarkoitettuna käytettävissä oleva solvenssimarginaalin mukaisesti.

Edellä 1 momentissa säädettyä sovellettaessa ei oteta huomioon kunkin sidosyrityksen omasta varallisuudesta määrää, joka vastaa sidottuja varauksia ja muita sellaisia eriä, joiden tappionkattamiskyvyn Finanssivalvonta ryhmävalvojana on määrittänyt alentuneeksi, eikä sellaisia etuosakkeita, etuoikeudeltaan huonompia jäsenten keskinäisiä rahastoja, etuoikeudeltaan huonompia velkoja eikä laskennallisia verosaamisia, jotka sisältyvät 24 b §:n mukaisesti lasketun pääomavaatimuksen ylittävään omaan varallisuuteen, ellei osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys pysty osoittamaan Finanssivalvonnalle, että kyseisiä eriä voidaan käyttää ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen. Määrittäessään ylittävän oman varallisuuden koostumusta osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on otettava huomioon, että joidenkin sidosyritysten tietyt vaatimukset voidaan täyttää ainoastaan luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 2 luvussa tarkoitettulla ydinpääomalla (CET1) tai 3 luvussa tarkoitettulla ensisijaisella lisäpääomalla (AT1).

24 b §

Rahoitusalan sidosyritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta

Edellä 24 §:ssä tarkoitettujen sidosyritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta on laskettava kunkin sidosyrityksen pääomavaatimuksen tai nimellisen pääomavaatimuksen suhteellisen osuuden summana.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu pääomavaatimus tai nimellinen pääomavaatimus on laskettava 24 §:n 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten osalta seuraavasti:

1) kunkin sellaisen sijoituspalveluyrityksen osalta, johon sovelletaan sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetuksen säännöksiä omien varojen vaatimuksista, mainitun asetuksen 11 artiklassa säädetyn vaatimuksen sekä sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja direktiivien 2002/87/EY, 2009/65/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU ja 2014/65/EU muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/2034, jäljempänä **sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusdirektiivi**, 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten tai kolmansien maiden paikallisten omien varojen vaatimusten summana;

2) kunkin luottolaitoksen osalta suurempana seuraavista:

a) luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn vaatimuksen, 458 ja 459 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet mukaan lukien, luottolaitosten vakavaraisuusdirektiivin 104 artiklassa tarkoitettujen, muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin torjumiseksi asetettujen omien varojen vaatimusten sekä mainitun direktiivin 128 artiklan ensimmäisen kohdan 6 alakohdassa tarkoitetun yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai kolmansien maiden paikallisten omien varojen vaatimusten summa;

b) luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyjen vaatimusten, 458 ja 459 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet mukaan lukien, luottolaitosten vakavaraisuusdirektiivin 104 artiklassa tarkoitettujen ylivelkaantumisriskin torjumiseksi asetettujen omien varojen vaatimusten, mainitun asetuksen 92 artiklan 1 a kohdassa säädetyn

vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen ja kolmansien maiden paikallisten omien varojen vaatimusten summa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset täytetään ensisijaisella pääomalla (T1).

Edellä 1 momentissa tarkoitettu pääomavaatimus tai nimellinen pääomavaatimus on laskettava 24 §:n 2 kohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta sijoitusrahastodirektiivin 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu pääomavaatimus tai nimellinen pääomavaatimus on laskettava 24 §:n 3 kohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun direktiivin 9 artiklan mukaisesti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu pääomavaatimus tai nimellinen pääomavaatimus on 24 §:n 4 kohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta pääomavaatimus, joka sidosyrityksen olisi täytettävä asiaankuuluvien rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun direktiivin 2 artiklan 7 alakohdassa tarkoitettujen alakohtaisten sääntöjen mukaisesti, jos se on mainitun direktiivin 2 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettu säännelty yritys.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu pääomavaatimus tai nimellinen pääomavaatimus on laskettava 24 §:n 5 kohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta suurempana seuraavista:

1) ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annetun direktiivin 17 artiklassa tarkoitettua solvenssimarginaalin mukaisesti;

2) sen ETA-valtion kansallisessa lainsäädännössä asetettu kokonaispääomavaatimus, joissa sidosyritys on rekisteröity tai joissa se on saanut toimiluvan.

Rahoitusalan sidosyritysten muodostaman sellaisen alaryhmän kohtelu, johon sovelletaan konsolidoitua pääomavaatimusta

Jos useat 24 §:ssä tarkoitetut sidosyritykset muodostavat alaryhmän, johon sovelletaan konsolidoitua pääomavaatimusta jonkin 24 b §:ssä mainitun direktiivin tai asetuksen mukaisesti ja myös jos luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa tarkoitettu rahoitusalan holdingyhtiö tai 21 alakohdassa tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö on ryhmän tytäryritys, Finanssivalvonta voi ryhmävalvojana vaatia, että kyseisten sidosyritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta lasketaan suhteellisena osuutena kyseisen alaryhmän omista varoista sen sijaan, että tämän luvun 24 a §:n 1 momenttia sovellettaisiin kuhunkin kyseiseen alaryhmään kuuluvaan yksittäiseen yritykseen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on laskettava myös kyseisten sidosyritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta suhteellisena osuutena kyseisen alaryhmän pääomavaatimuksesta sen sijaan, että se soveltaisi 24 b §:ää kuhunkin kyseiseen alaryhmään kuuluvaan yksittäiseen yritykseen.

Kaikki luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa tarkoitetut rahoituslaitokset sekä 18 alakohdassa tarkoitetut oheispalveluyritykset, jotka kuuluvat alaryhmän soveltamisalaan, on sisällytettävä alaryhmän omien varojen ja pääomavaatimuksen laskentaan.

Edellä 1 momenttia sovellettaessa tiettyyn alaryhmään 24 a ja 24 b §:ää sovelletaan joko luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 47 alakohdassa tai sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 11 alakohdassa tarkoitettua konsolidoidun

Voimassa oleva laki

Ehdotus

asemansa perusteella tai tapauksen mukaan sen konsolidoidun position perusteella.

24 d §

Osakkuuksien vähentäminen ryhmän vakavaraisuuteen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta

Edellä 24 ja 24 a–24 c §:ssä säädetystä poiketen, Finanssivalvonta voi ryhmävalvojana päättää osakasyrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, että osakasyritystä koskevaan ryhmän vakavaraisuuteen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta vähennetään 24 §:ssä tarkoitetut osakkuudet.

25 §

Tarvittavien tietojen puuttuminen

25 §

Tarvittavien tietojen puuttuminen

Jos 1 momentissa tarkoitettu vähennys parantaisi ryhmän vakavaraisuusasemaa verrattuna tilanteeseen, jossa sidosyrittäjä säilytetään ryhmän vakavaraisuuden laskennan piirissä, vähennystä ei saa tehdä.

26 §

Konsernitilinpäätökseen perustuva menetelmä

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on laskettava konsernitilinpäätöstiedoista vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävän oman varallisuuden ja vakavaraisuuspääomavaatimuksen erotuksena.

26 §

Konsernitilinpäätökseen perustuva menetelmä

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on laskettava konsernitilinpäätöstiedoista vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävän oman varallisuuden ja vakavaraisuuspääomavaatimuksen erotuksena.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun hyväksyttävään omaan varallisuuteen

Konsernitilinpäätöstietoihin perustuvaan hyväksyttävän oman varallisuuden laskemiseen sovelletaan 11 ja 12 lukua.

lisätään 24 §:ssä tarkoitettujen sidosyritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta 24 a tai 24 c §:n mukaisesti laskettuna ja tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettuun

vakavaraisuuspääomavaatimukseen 24 §:ssä tarkoitettujen sidosyritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta 24 b tai 24 c §:n mukaisesti laskettuna.

Yhdistettyihin tietoihin ei 2 momenttia sovellettaessa sisällytetä omistusyhteyksiä 24 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa sidosyrityksissä.

Konsernitilinpäätöstietoihin perustuvaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseksi hyväksyttävän oman varallisuuden laskemiseen sovelletaan 11 ja 12 lukua.

27 §

Konsernitilinpäätökseen perustuva vakavaraisuuspääomavaatimus

Ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus on vähintään osakasyrityksenä olevien vakuutusyritysten 11 luvun 4 §:ssä tarkoitettujen vähimmäispääomavaatimusten ja sidosyrityksinä olevien vakuutusyritysten vähimmäispääomavaatimusten suhteellisten osuuksien summa.

Edellä 2 momentissa tarkoitettun ryhmän konsolidoidun vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimuksen on täyttyttävä 12 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitettulla hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudella. Päätettäessä siitä, onko oman perusvarallisuuden erä hyväksyttävä ryhmän konsolidoidun vähimmäisvakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseksi, sovelletaan 16–25 §:ää ja 25 luvun 6 §:ää.

27 §

Konsernitilinpäätökseen perustuva vakavaraisuuspääomavaatimus

Ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus on vähintään seuraavien erien summa:

1) osakasyrityksenä olevien vakuutusyritysten 11 luvun 4 §:ssä tarkoitettujen vähimmäispääomavaatimukset;

2) sidosyrityksinä olevien vakuutusyritysten 11 luvun 4 §:ssä tarkoitettujen vähimmäispääomavaatimusten suhteelliset osuudet; ja

3) sidosyrityksenä olevien kolmannen maan vakuutusyritysten kohdalla suhteellinen osuus siitä pääomavaatimuksesta, jonka alittuessa toimilupa peruutettaisiin.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärä on katettava 12 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitettulla hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudella. Päätettäessä

siitä, onko oman perusvarallisuuden erä hyväksyttävä ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärän täyttämiseksi, sovelletaan 16–24, 24 a–24 d ja 25 §:ää sekä 25 luvun 6 §:ää.

Tilanteeseen, jossa konsolidoitujen tietojen perusteella laskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävä oma varallisuus ylittää konsolidoitujen tietojen perusteella lasketun ryhmätason vakavaraisuuspääomavaatimuksen eikä ryhmän konsolidoitua vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärää kateta, sovelletaan 25 luvun 5 §:ää.

27 a §

Yksinkertaistettu lähestymistapa

Finanssivalvonta voi ryhmävalvojana muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan sallia, että osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys käyttää 26 ja 27 §:ää soveltaessaan yksinkertaistettua lähestymistapaa omistusyhteyksiin sidosyrityksissä, jotka eivät ole olennaisia. Sidosityritys ei ole olennainen, jos sen kirjanpitoarvo on alle 0,2 prosenttia ryhmän varoista sen konsernitilinpäätöstietojen perusteella laskettuna ja kaikkien tällaisten yritysten kirjanpitoarvojen summa on alle 0,5 prosenttia ryhmän varoista sen konsernitilinpäätöstietojen perusteella laskettuna.

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on perusteltava Finanssivalvonnalle 1 momentissa tarkoitetun yksinkertaistetun lähestymistavan käyttäminen yhteen tai useampaan sidosyritykseen ottaen huomioon sidosityrityksen tai sidosityritysten riskien laatu ja laajuus.

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on arvioitava vuosittain, onko yksinkertaistetun lähestymistavan käyttö

edelleen perusteltua. Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on julkistettava 44 §:ssä tarkoitettussa ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa niiden sidosyritysten luettelo ja koko, joihin yksinkertaistettua lähestymistapaa käytetään.

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on osoitettava Finanssivalvonnalle, että yksinkertaistetun lähestymistavan käyttäminen yhdessä tai useammassa sidosyrityksessä oleviin omistusyhteyksiin on riittävän varovaista niistä aiheutuvien riskien aliarvioimisen välttämiseksi ryhmän vakavaraisuutta laskettaessa.

Yksinkertaistetun lähestymistavan käyttäminen sellaiseen kolmannen maan vakuutusyritykseen, jonka kotipaikka on maassa, joka ei täytä 23 §:ssä säädettyjä ehtoja, ei saa johtaa siihen, että osuus, jolla sidosyritys lasketaan mukaan ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen, on pienempi kuin kyseisen kolmannen maan vahvistama sidosyrityksen pääomavaatimus.

Yksinkertaistettua lähestymistapaa ei sovelleta sidosyrityksenä olevaan kolmannen maan vakuutusyritykseen, jos osakasyrityksenä olevalla vakuutusyrityksellä ei ole luotettavia tietoja kyseisessä kolmannessa maassa vahvistetusta pääomavaatimuksesta.

30 §

Ryhmän pääomavaatimuksen korottaminen konsernitilinpäätökseen perustuvaa menetelmää sovellettaessa

Selvittäessään riskiprofilin asianmukaisuutta vakavaraisuuspääomavaatimuksessa Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana kiinnitettävä erityistä huomiota 25 luvun 4 §:n 2 momentin mukaisten olojen ilmenemiseen ryhmätasolla etenkin, jos:

30 §

Ryhmän pääomavaatimuksen korottaminen konsernitilinpäätökseen perustuvaa menetelmää sovellettaessa

Selvittäessään riskiprofilin asianmukaisuutta vakavaraisuuspääomavaatimuksessa Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana kiinnitettävä erityistä huomiota 25 luvun 4 §:n 1 momentin mukaisten poikkeamien ilmenemiseen ryhmätasolla etenkin, jos:

31 §

Vähennys- ja yhteenlaskumenetelmä

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on seuraavien erien erotus:

2) sidosyrityksinä olevien vakuutusyritysten arvot osakasyrityksinä olevissa vakuutusyrityksissä sekä 3 momentissa tarkoitettu ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus.

Ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus on seuraavien erien summa:

2) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen suhteellinen osuus sidosyrityksinä olevien vakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta.

Ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus on seuraavien erien summa:

2) sidosyrityksinä olevien vakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimusten suhteelliset osuudet.

31 §

Vähennys- ja yhteenlaskumenetelmä

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on seuraavien erien erotus:

2) 15 §:n 2 momentissa ja 24 §:n 1 momentissa tarkoitettun sidosyrityksen arvo osakasyrityksenä olevassa vakuutusyrityksessä sekä 3 momentissa tarkoitettu ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus.

Ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus on seuraavien erien summa:

2) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen suhteellinen osuus *kunkin yksittäisen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen* vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta;

3) osuus, jolla 24 §:ssä tarkoitettut sidosyritykset ovat mukana ryhmän hyväksyttävässä omassa varallisuudessa 24 a ja 24 c §:n mukaisesti laskettuna.

Ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus on seuraavien erien summa:

2) *kunkin yksittäisen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen* vakavaraisuuspääomavaatimuksen suhteellinen osuus;

3) osuus, jolla 24 §:ssä tarkoitettut sidosyritykset ovat mukana ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksessa 24 b ja 24 c §:n mukaisesti laskettuna.

*Konsernitilinpäätökseen perustuvan
menetelmän ja vähennys- ja
yhteenlaskumenetelmän yhdistelmä*

*Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen
ryhmän vakavaraisuus on seuraavien erien
erotus:*

*1) 2 momentissa tarkoitettu ryhmän
yhteenlaskettu*

*vakavaraisuuspääomavaatimuksen
täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus; ja*

*2) 3 momentissa tarkoitettu ryhmän
yhteenlaskettu*

vakavaraisuuspääomavaatimus.

*Ryhmän yhteenlaskettu
vakavaraisuuspääomavaatimuksen
täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus on
seuraavien erien summa:*

*1) niiden yritysten osalta, joihin sovelletaan
konsernitilinpäätökseen perustuvaa
menetelmää, konsolidoiduista tiedoista
laskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen
kattamiseen hyväksyttävä oma varallisuus,
ilman 24 §:ssä tarkoitettujen sidosyritysten
osuutta;*

*2) kunkin sellaisen sidosyrityksenä olevan
vakuutusyrityksen osalta, johon sovelletaan
vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää,
osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen
suhteellinen osuus sidosyrityksenä olevan
vakuutusyrityksen
vakavaraisuuspääomavaatimuksen
kattamiseen hyväksyttävästä omasta
varallisuudesta; ja*

*3) 24 §:ssä tarkoitettujen sidosyritysten 24
a tai 24 c §:n mukaisesti laskettava osuus
omasta varallisuudesta.*

*Ryhmän yhteenlaskettu
vakavaraisuuspääomavaatimus on
seuraavien erien summa:*

*1) niiden yritysten osalta, joihin sovelletaan
26 §:ää konsernitilinpäätökseen perustuvasta
menetelmästä, konsolidoitu ryhmän
vakavaraisuuspääomavaatimus, joka
lasketaan 26, 27, 27 a, 28 ja 29 §:n mukaisesti
konsolidoitujen tietojen perusteella, ilman 24
§:ssä tarkoitettujen sidosyritysten osuutta;*

2) kunkin sellaisen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen osalta, johon sovelletaan 31 §:ää vähennys- ja yhteenlaskumenetelmästä, suhteellinen osuuden vakavaraisuuspääomavaatimuksesta;

3) 24 §:ssä tarkoitettujen sidosyritysten 24 b tai 24 c §:n mukaisesti laskettava osuus vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

Sovellettaessa 3 momentin 1 kohtaa, sellaisessa 15 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa yrityksissä, joihin sovelletaan 31 §:ää vähennys- ja yhteenlaskumenetelmästä, niiden oman vakavaraisuuspääomavaatimuksen suhteellisen osuuden ylittävät omistusosuudet sisällytetään yhdistettyihin tietoihin laskettaessa varojen ja velkojen herkkyyttä valuuttakurssien tason tai volatilitietin muutoksille. Näiden omistusosuuksien arvon ei kuitenkaan katsota olevan herkkä osakkeiden markkinahintojen tason tai volatilitietin muutoksille.

Sovellettaessa tämän pykälän 2 momentin 2 kohtaa ja 3 momentin 2 kohtaa sovelletaan lisäksi 31 §:n 4 momenttia.

Jos vakuutusyritys ja sen sidosyritykset taikka vakuutusomistusyhteisön sidosyritykset yhdessä hakevat lupaa laskea ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus ja ryhmän vakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimus sisäisen mallin perusteella, asian käsittelyssä sovelletaan 28 §:ää.

31 b §

Ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärä konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän ja vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän yhdistelmää sovellettaessa

Ryhmän konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän ja vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän yhdistelmään perustuva vakavaraisuuspääomavaatimuksen

vähimmäismäärä lasketaan noudattaen, mitä 27 §:ssä säädetään ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemisesta.

Ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärä on katettava 12 luvun 11 §:n 2 momentin mukaisesti määritetyllä ja konsolidoitujen tietojen perusteella lasketulla hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudella. Tässä laskelmassa konsolidoituihin tietoihin ei sisällytetä omistusyhteyksiä tämän luvun 24 §:ssä tarkoitetuissa sidosyrityksissä.

Päätettäessä siitä voidaanko hyväksyttävällä omalla varallisuudella kattaa ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärä, sovelletaan 16–24, 24 a–24 d, 25 ja 27 a §:ää. Myös 25 luvun 6 §:ää sovelletaan soveltuvin osin.

Tilanteeseen, jossa konsolidoitujen tietojen perusteella lasketut vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät omat varat ylittävät konsolidoitujen tietojen perusteella lasketun ryhmätason vakavaraisuuspääomavaatimuksen eikä ryhmän konsolidoitua vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärää kateta, sovelletaan 25 luvun 5 §:ää poikkeuksellisista toimialan laajuisista häiriöstä.

31 c §

Pitkäaikaiset osakesijoitukset ryhmätasolla

Jos ryhmä käyttää konsernitilinpäätökseen perustuvaa menetelmää tai konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän ja vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän yhdistelmää, vakuutusyritykset, vakuutusomistusyhteisöt ja ryhmittymän omistusyhteisöt saavat soveltaa 11 luvun 12 a §:ää ryhmätason pitkäaikaisten osakesijoitusten alajoukkoon.

Lisäksi 11 luvun 12 a §:ssä tarkoitettujen edellytysten täyttymisestä ja pitkäaikaisina osakesijoituksina käsiteltävien osakesijoitusten määrästä säädetään komission asetuksen II osaston I luvussa.

39 §

Ryhmän hallintojärjestelmä

Ryhmän ylin emoyritys vastaa siitä, että ryhmän hallintojärjestelmä vastaa 6 luvun 4, 8–12, 12 a, 14–16 ja 18–20 §:ssä säädettyjä vaatimuksia ja että riskienhallinta, sisäinen valvonta ja raportointi on järjestetty johdonmukaisesti kaikissa ryhmävalvonnan piiriin kuuluvissa yrityksissä.

39 §

Ryhmän hallintojärjestelmä

Ryhmän hallintojärjestelmän on katettava kaikki ryhmävalvonnan piiriin kuuluvat yritykset. Ryhmän ylin emoyritys vastaa siitä, että ryhmän hallintojärjestelmä vastaa 6 luvun 4, 8, 8 a, 9, 9 a, 10, 10 a, 10 b, 12, 12 a, 14–16 ja 18–20 §:ssä säädettyjä vaatimuksia ja että riskienhallinta, sisäinen valvonta ja raportointi on järjestetty johdonmukaisesti kaikissa ryhmävalvonnan piiriin kuuluvissa yrityksissä.

Ryhmän riskienhallintajärjestelmän on katettava ainakin kaikki ryhmänsisäinen vakuutustoiminta sekä olennainen muu kuin vakuutustoiminta sekä kyseisestä toiminnasta aiheutuvat riskit, joille ryhmä altistuu tai saattaa altistua, sekä niiden keskinäiset yhteydet.

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on säännöllisesti seurattava kaikkien sidosyritystensä toimintaa siten, kuin kyseisten sidosyritysten niiden riskien, joita sidosyritykset aiheuttavat tai voivat aiheuttaa ryhmän tasolla, laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen.

Ryhmän ylimmällä emoyrityksellä on oltava ryhmän tason kirjalliset toimintaperiaatteet, ja sen on varmistettava kyseisten toimintaperiaatteiden johdonmukaisuus kaikkien ryhmään kuuluvien säänneltyjen yritysten kirjallisten toimintaperiaatteiden kanssa. Sen on myös varmistettava, että kaikki ryhmään kuuluvat säännellyt yritykset noudattavat ryhmän toimintaperiaatteita.

39 a §

Ryhmän johto, keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt ja eturistiriitojen hallinta

Ryhmän ylimmän emoyrityksen velvollisuutena on varmistaa, että ryhmä noudattaa siihen sovellettavaa sääntelyä. Ryhmän ylimmän emoyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen katsotaan tosiasiallisesti johtavan ryhmää.

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on varmistettava, että ryhmän hallintojärjestelmään sisältyy selkeä organisaatiorakenne, jossa on tarkoin määritellyt, läpinäkyvät ja johdonmukaiset vastuualueet ja tehtävien erottelu ryhmän sisällä. Ryhmän hallintojärjestelmällä on pyrittävä ehkäisemään eturistiriitoja, tai jos tämä ei ole mahdollista, hallitsemaan niitä.

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on tunnistettava ne henkilöt, jotka vastaavat ryhmän keskeisistä toiminnoista.

Jos ryhmän ylimmän emoyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsen tai ryhmän keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt ovat yhden tai useamman ryhmään kuuluvan vakuutusyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäseniä tai ovat vastuussa keskeistä toiminnoista tällaisessa ryhmään kuuluvassa vakuutusyrityksessä, ylimmän emoyrityksen on varmistettava, että ryhmätason tehtävät ja vastuut erotetaan selkeästi kunkin yksittäisen yrityksen tasolla sovellettavista tehtävistä ja vastuista.

39 b §

Ryhmän maksuvalmiusriskin hallinta ja makrovakauseritys

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on laadittava ja pidettävä ajan tasalla ryhmän tasolla maksuvalmiusriskin hallintaa koskeva suunnitelma, joka kattaa lyhyen aikavälin maksuvalmiusanalyysin ja Finanssivalvonnan pyynnöstä myös keskipitkän ja pitkän

aikavälin. Maksuvalmiusriskin hallintaa koskevan suunnitelman laatimiseen ryhmätasolla sovelletaan 6 luvun 10 b §:ää.

Edellä 6 luvun 10 b §:ssä säädetystä poiketen, sellainen tytäryrityksenä oleva vakuutusyhtiö, joka tämän luvun 3 §:n nojalla kuuluu ryhmävalvonnan soveltamisalaan, vapautetaan maksuvalmiusriskin hallintaa koskevan suunnitelman laatimisesta ja ajan tasalla pitamisestä yrityksen tasolla, jos tämän pykälän 1 momentin mukainen maksuvalmiusriskin hallintaa koskeva suunnitelma kattaa kyseisen tytäryrityksen maksuvalmiuden hallinnan ja maksuvalmiustarpeet.

Jokaisen yksittäisen vakuutusyhtiön, johon sovelletaan 2 momenttia, on toimitettava Finanssivalvonnalle maksuvalmiusriskin hallintaa koskevan suunnitelman osat, jotka kattavat koko ryhmän tilanteen ja kyseisen yrityksen oman tilanteen.

Sen estämättä, mitä 2 momentissa säädetään, Finanssivalvonta voi vaatia tytäryrityksenä olevaa vakuutusyhtiötä laatimaan maksuvalmiusriskin hallintaa koskevan suunnitelman ja pitämään sitä ajan tasalla yrityksen tasolla, jos se havaitsee erityisen maksuvalmiushaavoittuvuuden tai jos ryhmätason maksuvalmiusriskin hallintaa koskeva suunnitelma ei sisällä sellaisia asianmukaisia tietoja, jotka Finanssivalvonta vaatii vastaavia yrityksiä toimittamaan niiden maksuvalmiusaseman seuraamiseksi.

Edellä 25 a luvussa säädettyä sovelletaan ryhmän ylimmän emoyrityksen tasolla soveltuvin osin.

40 §

Ryhmän riski- ja vakavaraisuusarvio

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on suoritettava 6 luvun 12 §:ssä tarkoitettu riski- ja vakavaraisuusarvio ryhmän tasolla.

40 §

Ryhmän riski- ja vakavaraisuusarvio

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on suoritettava 6 luvun 12 §:ssä tarkoitettu riski- ja vakavaraisuusarvio ryhmän tasolla. Ryhmätason riski- ja vakavaraisuusarvion on katettava ainakin kaikki ryhmänsisäinen

vakuutustoiminta ja olennainen muu kuin vakuutustoiminta sekä kyseisestä toiminnasta aiheutuvat riskit, joille ryhmä altistuu tai saattaa altistua, sekä niiden keskinäiset yhteydet.

41 §

Riskikeskittymistä ja ryhmän sisäisistä liiketoimista ilmoittaminen

Ilmoitettavia liiketoimia määritellessään Finanssivalvonnan on muita asianomaisia valvontaviranomaisia ja ryhmää kuultuaan määrättävä riskikeskittymille ja liiketoimille vakavaraisuuspääomavaatimuksiin tai vakavaraisuuslaskennassa käytettävään vastuovelkaan tai molempiin perustuvat kynnsarvot.

41 §

Riskikeskittymistä ja ryhmän sisäisistä liiketoimista ilmoittaminen

Ilmoitettavia liiketoimia määritellessään Finanssivalvonnan on muita asianomaisia muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia ja ryhmää kuultuaan määrättävä riskikeskittymille ja liiketoimille vakavaraisuuspääomavaatimuksiin, vakavaraisuuslaskennassa käytettävään vastuovelkaan, hyväksyttävään omaan varallisuuteen, muihin tarkoituksenmukaisiin määrällisiin tai laadullisiin riskiperusteisiin kriteereihin tai edellä lueteltujen asioiden yhdistelmään perustuvat kynnsarvot.

Finanssivalvonta voi ryhmänsisäisten liiketoimien lisäksi perustelluissa tapauksissa vaatia tätä pykälää sovellettaessa ryhmiä ilmoittamaan sellaisista ryhmänsisäisistä liiketoimista, jotka koskevat myös muita yrityksiä kuin vakuutusyrityksiä, kolmannen maan vakuutusvakuutusyrityksiä, vakuutusomistusyhteisöjä ja ryhmittymän omistusyhteisöjä.

44 §

Ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on julkistettava vuosittain ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus. Lisäksi vakuutusyhtiön,

44 §

Ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on julkistettava ja toimitettava Finanssivalvonnalle vuosittain viimeistään 24 viikon kuluessa yrityksen tilikauden

vakuutusomistusyhteisön ja monialaomistusyhteisön on julkistettava vuosittain ryhmärakennetta koskevat tiedot. Kertomukseen sovelletaan tietojen julkistamista koskevan 8 a luvun säännöksiä.

Ryhmän ylin emoyritys voi Finanssivalvonnan suostumuksella päättää antaa vain yhden vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen, joka sisältää:

- 1) ryhmätason tiedot;
- 2) ryhmän kutakin tytäryritystä koskevat tiedot, jotka on yksilöity erikseen kunkin tytäryrityksen osalta.

päättymisestä ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus, joka sisältää 8 a luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitetut markkinoiden ammattilaisille tarkoitetut tiedot. Lisäksi vakuutusyhtiön, vakuutusomistusyhteisön ja monialaomistusyhteisön on julkistettava vuosittain ryhmärakennetta koskevat tiedot. Kertomukseen sovelletaan lisäksi 8 a lukua tietojen julkistamisesta.

Ryhmän ylin emoyritys voi Finanssivalvonnan suostumuksella päättää antaa vain yhden vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen, joka sisältää:

- 1) ryhmätason tiedot;
- 2) ryhmän kutakin tytäryritystä koskevat tiedot, jotka on yksilöity erikseen kunkin tytäryrityksen osalta, sisältäen 8 a luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitetut vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitetut tiedot ja 2 momentissa tarkoitetut markkinoiden ammattilaisille tarkoitetut tiedot.

Ryhmätason erityinen tilintarkastus

44 a §

Ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen sisältyvän taseen tarkastus

Ryhmän ylimmän emoyrityksen tilintarkastajan on suoritettava ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen sisältyvän taseen tarkastus vuosittain.

Tilintarkastajan 1 momentissa tarkoitetusta tarkastuksesta on annettava yhtiön hallitukselle tarkastusraportti, joka sisältää kuvauksen tarkastuksen luonteesta ja tuloksista.

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on toimitettava Finanssivalvonnalle yhdessä 44 §:ssä tarkoitetun ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen

kanssa tilintarkastajan laatima 2 momentissa tarkoitettu tarkastusraportti

Jos ryhmä antaa vain yhden vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen, ryhmän ylimmän emoyrityksen on toimitettava Finanssivalvonnalle myös kunkin tytäryrityksen osalta 7 luvun 8 a §:n 2 momentissa tarkoitettu tarkastusraportti.

Pienen ja ei-monimutkaisen ryhmän ylimpään emoyritykseen ei sovelleta 1–3 momenttia.

48 §

Tietojensaantioikeus ja tietojenantovelvollisuus

Ryhmää koskevien valvonnan kannalta tarpeellisten tietojen antamiseen Finanssivalvonnalle sovelletaan 25 luvun 3 §:ää.

48 §

Tietojensaantioikeus ja tietojenantovelvollisuus

Ryhmää koskevien valvonnan kannalta tarpeellisten tietojen antamiseen Finanssivalvonnalle sovelletaan 25 luvun 3 §:ää. Ryhmän ylimmän emoyrityksen on kuitenkin toimitettava mainitussa pykälässä tarkoitettut tiedot vuosittain 22 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä ja jos tietoja vaaditaan neljännesvuosittain, 11 viikon kuluessa kunkin vuosineljänneksen päättymisestä.

48 a §

Ryhmän säännöllinen valvontaraportti

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on toimitettava Finanssivalvonnalle sen toimiessa ryhmävalvojana säännöllinen valvontaraportti. Säännöllinen

valvontaraportti on toimitettava vuosittain 24 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä. Säännöllisen valvontaraportin toimittamiseen sovelletaan 25 luvun 3 a §:n 1 ja 4 momenttia.

Ryhmän ylin emoyritys voi Finanssivalvonnan luvalla toimittaa yhdistetyn säännöllisen valvontaraportin, joka sisältää:

1) ryhmätason tiedot; ja

2) ryhmän kutakin tytäryrityksenä olevaa vakuutusyritystä koskevat tiedot, jotka on yksilöity erikseen kunkin tytäryrityksen osalta, ja jotka eivät ole vähäisempiä kuin ne tiedot, jotka vakuutusyritykset toimittaisivat 25 luvun 3 a §:n mukaisesti.

Finanssivalvonnan on ennen 2 momentissa tarkoitettua luvan antamista tarvittaessa kuultava valvontakollegioon kuuluvia valvontaviranomaisia ja otettava tarvittavilta osin huomioon niiden näkemykset. Valvontaviranomaisen eriävä näkemys on perusteltava.

Jos valvontaviranomaisten kollegio 3 momentissa tarkoitettussa tilanteessa hyväksyy 2 momentissa tarkoitettua yhdistetyn säännöllisen valvontaraportin, kunkin yksittäisen vakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselleen yhdistetty säännöllinen valvontaraportti. Kukin valvontaviranomainen valvoo sen säännöllisen valvontaraportin osaa, joka koskee sitä tytäryritystä, jolle se on myöntänyt toimiluvan.

Finanssivalvonta voi peruuttaa 2 momentissa tarkoitettua luvan, jos se katsoo, että 2 momentissa tarkoitettu yhdistetty säännöllinen valvontaraportti ei sisällä kaikkia tarvittavia tietoja.

Jos 2 momentissa tarkoitettu yhdistetty säännöllinen valvontaraportti ei sisällä tietoja, joita edellytetään annettavan, ja jos poisjätetyt tiedot ovat merkittäviä, Finanssivalvonnalla on tytäryritykselle toimiluvan myöntäneenä valvontaviranomaisena oikeus vaatia kyseistä tytäryritystä toimittamaan tarvittavat lisätiedot. Jos Finanssivalvonta pyytää tytäryritykseltä lisätietoja, muutoksia tai selvennyksiä, asiasta on ilmoitettava valvontaviranomaisten kollegiolle ja kyseisen ryhmän ryhmävalvojan on toimitettava sama

pyyntö myös ryhmän ylimmälle emoyritykselle.

Lisäksi ryhmän säännöllisestä valvontaraportista säädetään komission asetuksen II osaston VI luvussa.

48 b §

Valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittaminen ja eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta vapauttaminen

Finanssivalvonta voi toimiessaan ryhmävalvojana rajoittaa valvontaan liittyvää säännöllistä raportointivelvollisuutta tai vapauttaa eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta, jos 25 luvun 25 §:ssä tarkoitettu rajoitus tai 26 §:ssä tarkoitettu vapautus tai rajoitus hyödyttää kaikkia ryhmään kuuluvia vakuutusyrityksiä. Finanssivalvonnan on päätöstä tehdessään otettava huomion ryhmän liiketoiminnan laatu ja laajuus sekä riskien luonne sekä 26 §:ssä tarkoitettua vapautuksesta tai rajoituksesta päätettäessä lisäksi rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvät seikat.

48 c §

Määräaikojen pidentäminen poikkeuksellisissa olosuhteissa

Poikkeuksellisen terveysuhan, luonnonkatastrofin tai muun äärimmäisen tapahtuman ollessa kyseessä Finanssivalvonta voi pyytää Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista arvioimaan, vaikuttaako tapahtuma olennaisesti vakuutusyhtiöiden, vakuutusomistusyhteisöjen tai ryhmittymän omistusyhteisöjen toimintamahdollisuuksiin ja estääkö se niitä toimittamasta tietoja 44 §:n

1 momentissa, 48 §:n 2 momentissa ja 48 a §:n 1 momentissa säädetyissä määräajoissa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen määräaikojen pidentämisestä säädetään komission delegoidulla asetuksella.

49 §

Finanssivalvonnan toimenpiteet

49 §

Finanssivalvonnan toimenpiteet

Jos Finanssivalvonta toteaa, että vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö ei täytä 10 a §:n 1 ja 2 momentissa säädettyjä velvollisuuksia, Finanssivalvonnan on ryhdyttävä tässä laissa tai Finanssivalvonnasta annetussa laissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin ryhmävalvonnan jatkuvuuden ja eheyden sekä tämän luvun noudattamisen palauttamiseksi tai varmistamiseksi.

Finanssivalvonta voi lisäksi 1 ja 3 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa toteuttaa seuraavat toimenpiteet:

1) keskeyttää vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön tytäryrityksenä olevien vakuutusyritysten osakkeisiin liittyvien äänioikeuksien käyttäminen;

2) määrätä vakuutusomistusyhteisölle, ryhmittymän omistusyhteisölle tai kyseisten yritysten hallinto-, johto- tai valvontaelimelle tässä laissa, Finanssivalvonnasta annetussa laissa tai muussa laissa säädettyjä seuraamuksia;

3) vaatia vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä siirtämään osakkeenomistajilleen omistusyhteydet tytäryrityksenä olevissa vakuutusyrityksissä;

4) nimetä tilapäisesti toinen ryhmään kuuluva vakuutusomistusyhteisö, ryhmittymän omistusyhteisö tai vakuutusyritys vastaamaan tässä luvussa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta;

5) rajoittaa tai kieltää voitonjako tai koronmaksu osakkeenomistajille;

6) vaatia vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä luopumaan osuuksistaan vakuutusyrityksissä tai 24 §:ssä

tarkoitetuissa sidosyrityksissä tai vähentämään niitä;

7) vaatia vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä toimittamaan suunnitelma, jonka avulla vaatimusten noudattamiseen palataan viipymättä.

Finanssivalvonnan on kohdentaessaan 3 ja 4 momentissa tarkoitettuja toimenpiteitä ryhmittymän omistusyhteisöön, otettava huomioon vaikutukset koko ryhmittymään sekä sen säännelyihin sidosyrityksiin.

Finanssivalvonnan on ennen 4 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamista kuultava asianomaisia muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisia, jos kyseiset toimenpiteet vaikuttavat sellaisiin yritysisiin, joilla on kotipaikka toisessa ETA-valtiossa.

50 §

Ryhmänsisäisistä liiketoimista ilmoittaminen

50 §

Ryhmänsisäisistä liiketoimista ilmoittaminen

Vakuutusyrityksen on ilmoitettava vakuutusyrityksen ja sen emoyrityksen sekä vakuutusyrityksen ja emoyrityksen sidosyritysten välisistä liiketoimista Finanssivalvonnalle, jos vakuutusyrityksen emoyritys on luottolaitos, sijoituspalveluyritys, rahoituslaitos, yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos tai sellainen sääntelemätön yritys, joka harjoittaa yhtä tai useampaa luottolaitosten vakavaraisuusdirektiivin liitteessä I tarkoitettua toimintaa siten, että kyseinen toiminta muodostaa merkittävän osan sen kaikesta toiminnasta.

53 §

53 §

Valvonnan vastaavuuden puuttuminen

Kolmannen maan vakuutusyhtiöihin käytetään *joko* Finanssivalvonnasta annetun lain mukaisia ja tämän luvun ryhmävalvontaa koskevien säännösten mukaisia menetelmiä, ei kuitenkaan 34–38 §:n mukaisia menetelmiä. Jäljempänä 4 momentin mukaisesti käytetään kuitenkin muuta menetelmää, jos:

- 1) 51 §:n mukaisesti suoritettu tarkastus osoittaa, että vastaavaa valvontaa ei ole; tai
- 2) Euroopan komission väliaikaisesta vastaavuutta koskevasta määräyksestä huolimatta johonkin ETA-valtioon on sijoittautunut sellainen vakuutusyhtiö, jonka taseen loppusumma on suurempi kuin kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyhtiön taseen loppusumma.

Valvonnan vastaavuuden puuttuminen

Kolmannen maan vakuutusyhtiöihin, jotka kuuluvat 2 §:ssä tarkoitettuun ryhmään, käytetään Finanssivalvonnasta annetun lain mukaisia ja tämän luvun ryhmävalvontaa koskevien säännösten mukaisia menetelmiä, ei kuitenkaan 34–38 §:n mukaisia menetelmiä. Jäljempänä 4–6 momentin mukaisesti käytetään kuitenkin muuta menetelmää, jos:

- 1) 51 §:n mukaisesti suoritettu tarkastus osoittaa, että vastaavaa valvontaa ei ole; tai
- 2) Euroopan komission väliaikaisesta vastaavuutta koskevasta määräyksestä huolimatta johonkin ETA-valtioon on sijoittautunut sellainen vakuutusyhtiö, jonka taseen loppusumma on suurempi kuin kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyhtiön taseen loppusumma.

Jos Finanssivalvonnasta annetun lain ja tämän luvun ryhmävalvontaa koskevat säännökset 34–38 §:ää lukuun ottamatta eivät olisi ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta tehokkaita, Finanssivalvonta voi päättää soveltaa muitakin tehokkaita menetelmiä sen varmistamiseksi, että ryhmän vakuutusyhtiöitä valvotaan asianmukaisesti. Finanssivalvonnan on kuultava muita asianomaisia valvontaviranomaisia päättäessään näistä menetelmistä sekä ilmoitettava niistä perusteluineen muille asianomaisille valvontaviranomaisille, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle sekä Euroopan komissiolle.

Edellä 4 momentissa tarkoitettujen menetelmien avulla on saavutettava ryhmävalvonnan tavoitteet tämän luvun mukaisesti ja erityisesti seuraavat tavoitteet:

- 1) vakuutusyhtiöiden pääoman kohdentamisen ja omien varojen koostumuksen säilyttäminen sekä olennaisen ryhmänsisäisen pääomanmuodostuksen estäminen, jos tällainen pääomanmuodostus rahoitetaan sellaisten velkainstrumenttien tai

muiden rahoitusvälineiden tuotosta, joita ei katsota emoyrityksen oman varallisuuden eriksi;

2) ETA:ssa ja sen ulkopuolella toimivista yrityksistä johtuvien riskien arvioiminen ja seuraaminen ja näiden yritysten ja muiden sääntelemättömien yritysten riskien leviämisen rajoittaminen vakuutusyrityksiin sekä siihen alaryhmään, jonka emoyrityksenä on 4 §:ssä tarkoitettu ylin emoyritys.

Edellä 4 momentissa tarkoitettuja menetelmiä voivat olla:

1) yhden vakuutusyrityksen nimeäminen, joka on vastuussa tässä luvussa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta, jos ryhmään kuuluvilla vakuutusyrityksillä ei ole yhteistä emoyritystä ETA-valtiossa;

2) vaatimus perustaa sellainen vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, jos ryhmään kuuluvilla vakuutusyrityksillä ei ole yhteistä emoyritystä ETA-valtiossa, jolloin tätä lukua sovelletaan kyseisen yrityksen johtamaan ryhmään;

3) jos useat ryhmään kuuluvat vakuutusyritykset muodostavat alaryhmän, jonka emoyrityksen kotipaikka on ETA-valtiossa, sen lisäksi, että tätä lukua sovelletaan tähän alaryhmään, lisätoimenpiteiden toteuttaminen tai lisävaatimusten asettaminen, mukaan lukien 4 ja 5 kohdassa säädetty vaatimukset sekä 41 §:ssä tarkoitettu riskikeskittymistä ja ryhmän sisäisistä liiketoimista ilmoittaminen, 5 momentin 2 kohdassa tarkoitettun tavoitteen saavuttamiseksi;

4) vaatimus, että ETA-valtiossa olevan ylimmän emoyrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenet ovat riippumattomia kolmannessa maassa olevasta emoyrityksestä;

5) liiketoimien kieltäminen, rajoittaminen tai seuranta tai vaatimus ilmoittaa ennakkoon liiketoimista, mukaan lukien osingonjaosta ja etuoikeudeltaan huonompia velkoja koskevista kuponkimaksuista, jos tällaiset liiketoimet ovat tai voisivat olla uhka ryhmään kuuluvien vakuutusyritysten taloudelliselle

asemalle tai vakavaraisuusasemalle ja jos ne koskevat yhtäältä vakuutusyritystä, vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, tai sellaista yritystä, joka kuuluu ryhmään, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa;

6) vaatimus saada tietoja sellaisten emoyritysten vakavaraisuusasemasta, taloudellisesta asemasta, riskiprofilista ja riskirajoista, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa, sekä tarvittaessa kyseisten kolmannen maan emoyritysten hallinto-, johto- tai valvontaelimelle tai valvontaviranomaisille toimitettavat näitä aiheita koskevat kertomukset.

Edellä 5 momentin 4 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa, jos ryhmään kuuluu sidosyrityksenä oleva vakuutusyritys, jonka kotipaikka toisessa ETA-valtiossa kuin Suomessa, Finanssivalvonnan on ilmoitettava havainnoistaan kyseisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle asianmukaisten toimenpiteiden toteuttamiseksi.

31 luku

Vakuutusyhtiön toimintaa koskevat muut säännökset

4 §

Yhteisön rinnakkaisvakuutus

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun suomalaiseen johtavaan vakuutusyhtiöön sovelletaan tämän lain 3 luvun 8–11 §:ää sekä liikennevakuutuslain 14 a, 14 j ja 17 §:ää.

13 §

31 luku

Vakuutusyhtiön toimintaa koskevat muut säännökset

4 §

Yhteisön rinnakkaisvakuutus

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun suomalaiseen johtavaan vakuutusyhtiöön sovelletaan 3 luvun 8–11 §:ää sekä liikennevakuutuslain 69 §:ää ja 70 §:n 1 momenttia.

13 §

Poikkeusoloihin varautuminen

Vakuutusyhtiön tulee varmistaa tehtäviensä mahdollisimman häiriötön hoitaminen myös poikkeusoloissa osallistumalla vakuutusalan valmiussuunnitteluun ja valmistelemalla etukäteen poikkeusoloissa tapahtuvaa toimintaa sekä muin toimenpitein. Vakuutusvalvontavirasto voi myöntää poikkeuksia edellä tässä pykälässä säädetystä velvollisuudesta, jos se on perusteltua vakuutusyhtiön koon, toiminnan laadun tai laajuuden taikka muun erityisen syyn vuoksi.

Jos 1 momentista aiheutuvat tehtävät edellyttävät toimenpiteitä, jotka selvästi poikkeavat tavanomaisena pidettävästä vakuutusyhtiön toiminnasta ja joista aiheutuu olennaisia lisäkustannuksia, tällaiset kustannukset voidaan korvata huoltovarmuuden turvaamisesta annetussa laissa (1390/1992) tarkoitetusta huoltovarmuusrahastosta.

Varautumisvelvollisuus

Vakuutusyhtiön tulee varmistaa tehtäviensä mahdollisimman häiriötön hoitaminen *normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa* ja poikkeusoloissa osallistumalla vakuutusalan valmiussuunnitteluun ja valmistelemalla etukäteen *vakavissa häiriötilanteissa* ja poikkeusoloissa tapahtuvaa toimintaa sekä muin toimenpitein. *Finanssivalvonta* voi myöntää poikkeuksia edellä tässä pykälässä säädetystä velvollisuudesta, jos se on perusteltua vakuutusyhtiön koon, toiminnan laadun tai laajuuden taikka muun erityisen syyn vuoksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuilla normaaliolojen vakavilla häiriötilanteilla tarkoitetaan sellaisia yhteiskunnan toimintaa uhkaavia häiriötilanteita, jolla on laaja-alainen vaikutus yhteiskuntaan ja joiden hallitseminen edellyttää vakuutusyhtiön omien toimenpiteiden lisäksi viranomaisten yhteistoimintaa ja erityisiä toimenpiteitä.

Jos 1 momentista aiheutuvat *poikkeusoloihin liittyvät varautumistehtävät* edellyttävät toimenpiteitä, jotka selvästi poikkeavat tavanomaisena pidettävästä vakuutusyhtiön toiminnasta ja joista aiheutuu olennaisia lisäkustannuksia, tällaiset kustannukset voidaan korvata huoltovarmuuden turvaamisesta annetussa laissa (1390/1992) tarkoitetusta huoltovarmuusrahastosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20

Tämän lain 2 a luvun 9 §:n 1 momentissa säädetty Finanssivalvonnan määräaika vastustaa vakuutusyhtiön luokittelua pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi on neljä kuukautta niiden ilmoitusten osalta, jotka Finanssivalvonta vastaanottaa viimeistään 30 päivänä heinäkuuta 2027. Tämän lain 2 a luvun 14 §:n 1 momentissa säädetty Finanssivalvonnan määräaika

hakemuksen käsittelylle on neljä kuukautta niiden hakemusten osalta, jotka Finanssivalvonta vastaanottaa viimeistään 30 päivänä heinäkuuta 2027.

Vakuutusyhtiö, joka on ollut tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 1 luvun 3 b §:n mukainen pieni vakuutusyhtiö, voi jatkaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 1 luvun 2 a §:n 2 momentin soveltamista neljän tilikauden ajan.

Tämän lain 10 luvun 8 a §:n 1 momentissa säädetystä poiketen, vakuutusyhtiö, joka on soveltanut volatiliteettikorjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään parhaan estimaatin laskennassa vuosi ennen tämän lain voimaantuloa, voi jatkaa volatiliteettikorjauksen soveltamista ilman Finanssivalvonnan ennalta antamaa lupaa, jos yhtiö noudattaa mainitun momentin mukaisia ennakkohyväksynnän edellytyksiä tämän lain voimaantulopäivästä.

Tämän lain 10 luvun 7 §:ssä säädetystä poiketen, tämän lain voimaantulopäivänä ensimmäisen tasoituspisteen maturiteetti on euron osalta 20 vuotta.

Finanssivalvonnalla on 1 päivästä heinäkuuta 2026 valtuudet hyväksyä:

- 1) volatiliteettikorjauksen käyttö tämän lain 10 luvun 8 a §:n 1 momentin mukaisesti; ja
- 2) korkokäyrään liittyvän vaiheistusmekanismin käyttö tämän lain 10 luvun 7 a §:n mukaisesti.

Ennen tämän lain voimaantuloa vireille tulleeseen toimilupahakemukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

2.

Laki

vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain (304/2015) 13 §:n 3 ja 4 momentti,
muutetaan 11 §:n 1 ja 6 momentti ja 12 §:n 1 ja 6 momentti sekä
lisätään 11 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1515/2015, uusi 9 momentti, 12 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1515/2015, uusi 9 momentti ja lakiin uusi 12 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

11 §

11 §

Henkivakuutuksen korkokäyrän korjaus

Henkivakuutuksen korkokäyrän korjaus

Finanssivalvonnan ennalta antamalla suostumuksella henkivakuutusyhtiö voi käyttää vakuutusyhtiölain 10 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun korkokäyrään korjausta enintään 1 päivään tammikuuta 2032, jos vakuutusyhtiö ei sovelle tämän lain 12 §:n mukaista vastuovelkaan liittyvää siirtymäsäännöstä.

Finanssivalvonnan ennalta antamalla suostumuksella henkivakuutusyhtiö voi käyttää vakuutusyhtiölain 10 luvun 7 §:ssä tarkoitettuun korkokäyrään korjausta enintään 1 päivään tammikuuta 2032, jos vakuutusyhtiö ei sovelle tämän lain 12 §:n mukaista vastuovelkaan liittyvää siirtymäsäännöstä. *Finanssivalvonta voi hyväksyä korjauksen käyttämisen 30 päivän tammikuuta 2027 jälkeen vain, jos vakuutusyhtiö on suostumusta edeltäneiden kuuden kuukauden aikana saanut luvan vastaanottaa vakuutus- tai jälleenvakuutussopimusten vakuutuskannan ja luovuttava vakuutusyhtiö on soveltanut korjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään kyseisen vakuutuskannan osalta ennen vakuutuskannan luovuttamista.*

Jos vakuutusyhtiö käyttää tässä pykälässä tarkoitettua korjausta, sen on julkistettava tämä vakuutusyhtiölain 8 a luvun 1 §:ssä tarkoitettu kertomuksessaan. Kertomuksesta on ilmevä, mikä merkitys

Jos vakuutusyhtiö käyttää tässä pykälässä tarkoitettua korjausta, sen on julkistettava tämä vakuutusyhtiölain 8 a luvun 1 §:ssä tarkoitettu kertomuksen markkinoiden ammattilaisille osoitettuihin tiedoista koostuvassa osassa. Kertomuksesta on

Voimassa oleva laki

mukautetun korkokäyrän käyttämisellä on yhtiön taloudellisen tilanteen kannalta.

Ehdotus

ilmettävä, mikä merkitys mukautetun korkokäyrän käyttämisellä on yhtiön taloudellisen tilanteen kannalta, syyt korjauksen soveltamiseen, jos yhtiö täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen sitä soveltamatta, sekä arvio yhtiön riippuvuudesta tästä korjauksesta ja tarvittaessa kuvaus yhtiön toteuttamista tai suunnittelemissa toimenpiteistä tämän riippuvuuden vähentämiseksi tai poistamiseksi.

Jos vakuutusyhtiö käyttää tässä pykälässä tarkoitettua korjausta ja 12 §:ssä tarkoitettua vähennystä tai vakuutusyhtiölain 10 luvun 7 a §:ssä tarkoitettua vaiheistusmekanismia, sen on julkistettava vakuutusyhtiölain 8 a luvun 1 §:ssä tarkoitetun kertomuksen markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvassa osassa minkälainen yhteisvaikutus vaiheistus- ja siirtymätoimenpiteiden soveltamatta jättämisellä olisi yhtiön taloudelliseen asemaan.

12 §

Vastuuvelkaa vakavaraisuuslaskennassa koskeva siirtymäkauden vähennys

Finanssivalvonnan ennalta antamalla suostumuksella vakuutusyhtiö voi käyttää vakuutusyhtiölain 10 luvun mukaiseen vastuuvelkaan vähennystä enintään 1 päivään tammikuuta 2032, jos yhtiö ei käytä 11 §:n mukaista korkokäyrän korjausta. Vähennystä voidaan käyttää kuhunkin vakuutusyhtiölain 10 luvun 4 §:ssä tarkoitettuun vakuutusvelvoitteiden ryhmään.

12 §

Vastuuvelkaa vakavaraisuuslaskennassa koskeva siirtymäkauden vähennys

Finanssivalvonnan ennalta antamalla suostumuksella vakuutusyhtiö voi käyttää vakuutusyhtiölain 10 luvussa tarkoitettuun vastuuvelkaan vähennystä enintään 1 päivään tammikuuta 2032, jos yhtiö ei käytä tämän lain 11 §:ssä tarkoitettua korkokäyrän korjausta. Vähennystä voidaan käyttää kuhunkin vakuutusyhtiölain 10 luvun 4 §:ssä tarkoitettuun vakuutusvelvoitteiden ryhmään. *Finanssivalvonta voi hyväksyä vähennyksen käyttämisen 30 päivän tammikuuta 2027 jälkeen vain, jos vakuutusyhtiö on suostumusta edeltäneiden kuuden kuukauden aikana saanut luvan vastaanottaa vakuutus- tai jälleenvakuutussopimusten vakuutuskannan ja luovuttava vakuutusyhtiö on soveltanut siirtymäkauden vähennystä*

Jos vakuutusyhtiö käyttää tässä pykälässä tarkoitettua vähennystä, sen on julkistettava tämä vakuutusyhtiölain 8 a luvun 1 §:ssä tarkoitettussa kertomuksessa. Kertomuksessa on ilmoitettava myös se, mikä merkitys vähennyksen käyttämisellä on vakuutusyhtiön taloudellisen tilanteen kannalta.

vastuovelkaan kyseisen vakuutuskannan osalta ennen vakuutuskannan luovuttamista.

Jos vakuutusyhtiö käyttää tässä pykälässä tarkoitettua vähennystä, sen on julkistettava tämä vakuutusyhtiölain 8 a luvun 1 §:ssä tarkoitettun kertomuksen markkinoiden ammattilaisille osoitettuja tietoista koostuvassa osassa. Kertomuksesta on ilmentävä, mikä merkitys vähennyksen käyttämisellä on yhtiön taloudellisen tilanteen kannalta, syyt vähennyksen soveltamiseen, jos yhtiö täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen sitä soveltamatta, sekä arvio yhtiön riippuvuudesta tästä vähennyksestä ja tarvittaessa kuvaus yhtiön toteuttamista tai suunnittelemissa toimenpiteistä tämän riippuvuuden vähentämiseksi tai poistamiseksi.

Jos vakuutusyhtiö käyttää tässä pykälässä tarkoitettua vähennystä ja 11 §:ssä tarkoitettua korjausta tai vakuutusyhtiölain 10 luvun 7 a §:ssä tarkoitettua vaiheistusmekanismia, sen on julkistettava vakuutusyhtiölain 8 a luvun 1 §:ssä tarkoitettun kertomuksen markkinoiden ammattilaisille tarkoitettuja tietoista koostuvassa osassa minkälainen yhteisvaikutus vaiheistus- ja siirtymätoimenpiteiden soveltamatta jättämisellä olisi yhtiön taloudelliseen asemaan.

12 a §

Vakuutusyritysryhmä

Edellä 6, 7 ja 10 §:ssä, 11 §:n 1 momentissa ja 12 §:n 1 momentissa säädettyä sovelletaan myös vakuutusyhtiölain 26 luvussa tarkoitettuun vakuutusyritysryhmään.

Jos vakuutusyritysryhmä tai jokin sen tytäryrityksenä oleva vakuutusyhtiö soveltaa 11 §:ssä tarkoitettua korkokäyrää koskevaa siirtymätoimenpidettä tai 12 §:ssä

tarkoitettua vakuutusteknistä vastuovelkaa koskevaa siirtymätoimenpidettä, ryhmän ylimmän emoyrityksen on julkistettava 11 §:n 6 momentissa ja 12 §:n 6 momentissa tarkoitettujen julkistettavien tietojen lisäksi osana 26 luvun 44 §:ssä tarkoitettua ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaa kertomustaan määrällinen arvio taloudelliseen asemaansa kohdistuvasta vaikutuksesta, joka johtuu siitä olettamasta, että kyseisten siirtymätoimenpiteiden soveltamisesta johtuvaa omaa varallisuutta ei voida tosiasiallisesti käyttää sen osakasyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen, jonka osalta ryhmän vakavaraisuus lasketaan.

Jos vakuutusyritysryhmä olennaisesti tukeutuu 11 ja 12 §:ssä tarkoitettuihin siirtymätoimenpiteisiin siten, että se vääristää ryhmän todellista vakavaraisuusasetmaa, vaikka ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus täytettäisiin ilman kyseisten siirtymätoimenpiteiden käyttämistä, Finanssivalvonta ryhmävalvojana voi vähentää näiden siirtymätoimenpiteiden käytöstä johtuvan oman varallisuuden määrää, joka voidaan hyväksyä kattamaan ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta, sekä toteuttaa muita vastaavia asianmukaisia toimenpiteitä.

Vakuutusyritysryhmään, joka ei täytä vakuutusyhtiölain 26 luvun mukaista vakavaraisuuspääomavaatimusta mutta joka täyttää muutoslain voimaan tullessa voimassa olleen mainitun luvun mukaisen mukautetun toimintapääoman vähimmäismäärävaatimuksen, sovelletaan tämän lain 9 §:ää.

13 §

Muut säännökset

(kumotaan 3 ja 4 momentti)

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Tämän lain 6, 7 ja 10 §:ää sekä 11 §:n 1 momenttia ja 12 §:n 1 momenttia sovelletaan myös vakuutusyhtiölain 26 luvussa tarkoitettuun vakuutusyrittäjäryhmään.

Vakuutusyrittäjäryhmään, joka ei täytä vakuutusyhtiölain 26 luvun mukaista vakavaraisuuspääomavaatimusta mutta joka täyttää muutoslain voimaan tullessa voimassa olleen vakuutusyhtiölain 26 luvun mukaisen mukautetun toimintapääoman vähimmäismäärävaatimuksen, sovelletaan tämän lain 9 §:ää.

*Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 .*

3.

Laki

ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annettuun lakiin (398/1995) siitä lailla 1299/2018 kumotun 14 a §:n tilalle uusi 14 a § sekä uusi 17 a–17 d § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 luku

Valvonta

14 a §

Ulkomaista ETA-vakuutusyhtiötä koskevat tiedot ja ilmoitukset

Finanssivalvonta voi pyytää tietoja, jotka sillä on oikeus saada tämän lain, vakuutusyhtiölain (521/2008) tai muun sääntelyn perusteella ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön liiketoiminnasta kyseisen yhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavalta viranomaiselta ja kyseisen viranomaisen on toimitettava tiedot suomeksi tai ruotsiksi tai muulla Finanssivalvonnan hyväksymällä kielellä 20 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, kuitenkin siten, että määräaikaa voidaan pidentää 20 työpäivällä.

Jos ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaava viranomainen ei toimita tietoja 1 momentissa tarkoitettussa määräajassa, Finanssivalvonta voi osoittaa pyynnön suoraan ulkomaiselle ETA-vakuutusyhtiölle. Jos Finanssivalvonta osoittaa pyynnön suoraan ulkomaiselle ETA-vakuutusyhtiölle, sen on ilmoitettava asiasta kyseisen yhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle ennen pyynnön esittämistä. Ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön on

toimitettava tiedot Finanssivalvonnalle viipymättä.

Finanssivalvonta voi ilmoittaa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja asianomaisen ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle, jos Finanssivalvonnalla on kuluttajansuojaan liittyviä vakavia ja perusteltuja huolenaiheita liittyen ulkomaiseen ETA-vakuutusyhtiöön. Ilmoituksen on oltava riittävä ja kattava.

17 a §

Merkittävä rajat ylittävä toiminta

Merkittävällä rajat ylittävällä toiminnalla tarkoitetaan ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön, jota ei ole luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, Suomessa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittamaa vakuutustoimintaa, joka täyttää jommankumman seuraavista edellytyksistä:

1) koko vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo, joka vastaa yhtiön Suomessa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittamaa toimintaa, on yli 15 000 000 euroa; tai

2) Finanssivalvonta pitää yhtiön sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittamaa toimintaa merkityksellisenä Suomen markkinoiden kannalta.

Jos Finanssivalvonta katsoo, että ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella Suomessa harjoittama toiminta on merkityksellistä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla, Finanssivalvonnan on ilmoitettava asiasta kyseisen ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle. Ilmoitukseen on liitettävä perustelut.

Jos Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaava viranomaisena ovat eri mieltä ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella Suomessa harjoittaman toiminnan merkityksellisyydestä, ne voivat saattaa 3 momentissa tarkoitettua tilanteen Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1094/2010, jäljempänä Euroopan vakuutusvalvonta-asetus, 19 artiklan mukaisesti Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää sen apua.

17 b §

Merkittävään rajat ylittävään toimintaan liittyvä valvontaviranomaisten välinen tehostettu valvontayhteistyö

Jos ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa Suomessa, Finanssivalvonnan on tehtävä yhteistyötä kyseisen yhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavan viranomaisen kanssa sen arvioimiseksi, onko kyseisellä ulkomaisella ETA-vakuutusyhtiöllä selkeä käsitys riskeistä ja hallitseeko se hyvin niitä riskejä, joita se kohtaa tai saattaa kohdata Suomessa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua yhteistyötä on oltava oikeassa suhteessa merkittävään rajat ylittävään toimintaan liittyviin riskeihin ja sen on katettava vähintään:

- 1) hallintojärjestelmä sekä hallinto-, johto- ja valvontaelimen kyky ymmärtää rajat ylittävien markkinoiden erityispiirteet, riskienhallintavälineet, sisäinen valvonta ja rajat ylittävää toimintaa koskevat säännösten noudattamista koskevat menettelyt;*
- 2) ulkoistaminen ja jakelukumppanuudet;*
- 3) liiketoimintastrategia ja vahinkokäsittely; ja*

4) kuluttajansuoja.

Tässä pykälässä säädettyä sovelletaan myös Finanssivalvonnan osallistuessa vakuutusyhtiölain 25 luvun 35 §:ssä tarkoitetun yhteistoimintafoorumin toimintaan riippumatta siitä, harjoittaako ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö merkittävää rajat ylittävää toimintaa.

17 c §

Tiedot toisen ETA-valtion
vakuutusvalvonnasta vastaavalta
viranomaiselta

Jos ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa Suomessa, Finanssivalvonta voi esittää kyseisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaavalle viranomaiselle perustellun pyynnön saada tietoa kyseisen vakuutusyhtiön vakavaraisuudesta, hallintojärjestelmästä ja liiketoimintamallista.

Tässä pykälässä säädettyä sovelletaan myös Finanssivalvonnan osallistuessa vakuutusyhtiölain 25 luvun 35 §:ssä tarkoitetun yhteistoimintafoorumin toimintaan riippumatta siitä, harjoittaako ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö merkittävää rajat ylittävää toimintaa.

17 d §

Yhteinen tarkastus

Jos ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö, joka harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa Suomessa, ei täytä tai ei todennäköisesti täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta tai vähimmäispääomavaatimusta seuraavan kolmen kuukauden aikana, Finanssivalvonta voi pyytää kyseisen yhtiön kotivaltion vakuutusvalvonnasta vastaavaa viranomaista tekemään Finanssivalvonnan kanssa yhteisen

tarkastuksen kyseisen ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön toimitiloissa.

Toisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaava viranomaisen hyväksyessä yhteisen tarkastuksen ja sen jälkeen, kun yhteinen tarkastus on saatu päätökseen, Finanssivalvonnan ja asianomaisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaavan viranomaisen on päätettävä yhteisistä johtopäätöksistä sekä asianmukaisista valvontatoimista kahden kuukauden kuluessa tarkastuksen päättymisestä.

Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaava viranomainen voivat saattaa 2 momentissa tarkoitettun asian kahden kuukauden kuluessa kyseisessä momentissa tarkoitettun ajan päättymisestä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti, jos Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaava viranomainen eivät pääse kahdenväliseen ratkaisuun johtopäätöksistä. Asiaa ei voida saattaa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi kahden kuukauden määräajan päättymisen jälkeen tai sen jälkeen, kun Finanssivalvonta ja asianomainen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaava viranomainen ovat päässeet yhteisymmärrykseen yhteisistä johtopäätöksistä.

Jos toisen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaava viranomainen kieltäytyy yhteisen tarkastuksen tekemisestä ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön toimitiloissa ja Finanssivalvonta on eri mieltä kieltäytymisen syistä, Finanssivalvonta ja asianomainen ETA-valtion vakuutusvalvonnasta vastaava viranomainen voivat saattaa asian kuukauden kuluessa Finanssivalvonnan päätöksestä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

*Tässä pykälässä säädettyä sovelletaan myös
Finanssivalvonnan osallistuessa
vakuutusyhtiölain 25 luvun 35 §:ssä
tarkoitettun yhteistoimintafoorumin
toimintaan riippumatta siitä, harjoittaako
ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö merkittävää
rajat ylittävää toimintaa.*

*Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 .*

4.

Laki

työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain (354/1997) 1 §:n 3 momentti ja 12 a §, sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 3 momentti laissa 1339/2022 ja 12 a § laissa 983/2013, sekä *lisätään* lakiin uusi 31 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

1 §

Lain soveltamisala

Lain soveltamisala

Työeläkevakuutusyhtiöön ei kuitenkaan sovelleta vakuutusyhtiölain 1 luvun 2 a, 3, 3 a–3 c, 4, 5, 11 a ja 11 b §:ää, 13 §:n 1 momenttia sekä 14–16, 16 a, 17, 19, 24 a–24 c ja 25 §:ää, 2 luvun 1 a §:ää, 3 §:n 1–5 momenttia, 4, 5 ja 5 a §:ää, 6 §:n 2 ja 3 momenttia, 7 ja 9 b §:ää, 10 §:n 1 momentin 3 kohtaa sekä 12, 16, 17, 18 a, 18 b, 19 ja 20 §:ää, 3 lukua, 4 luvun 2–6 §:ää, 5 luvun 2 §:n 2 momenttia, 3, 6 a, 18 ja 18 a §:ää ja 22 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohtaa, 6 luvun 1, 2, 2 a, 3, 4, 4 a, 5, 7, 7 a, 8–12, 12 a, 14–17, 18 ja 20 a–20 e §:ää, 21 §:n 1, 3 ja 5 kohtaa ja 22 §:ää, 7 luvun 6 §:ää, 8 luvun 24 ja 26 §:ää, 8 a lukua, 9 luvun 1–5, 5 a–5 d ja 7–12 §:ää ja 13 §:n 2 kohtaa, 10–13 ja 13 a lukua, 14 luvun 5 §:ää, 16 luvun 2 §:n 2, 4 ja 6 momenttia, 5 §:n 3 momenttia, 6 §:n 4 momenttia sekä 8–10 ja 13 §:ää, 17 luvun 2 §:n 3 momenttia, 19 luvun 10 §:n 1 ja 2 momenttia, 20 luvun 10 §:n 1 ja 2 momenttia, 20 a lukua, 21 luvun 6 ja 7 §:ää, 12 §:n 1 ja 2 momenttia ja 17–21 §:ää, 23 luvun 9 §:n 2 ja 3 momenttia ja 31 §:n 3 momenttia, 24 lukua, 25 luvun 1 §:ää, 3 §:n 2 momenttia, 4–7 §:ää, 16 §:n 1 momenttia eikä

Työeläkevakuutusyhtiöön ei kuitenkaan sovelleta vakuutusyhtiölain 1 luvun 2 a, 3, 3 a–3 c, 4, 5, 8, 11 a ja 11 b §:ää, 13 §:n 1 momenttia sekä 14–16, 16 a, 17, 19, 24 a–24 c ja 25 §:ää, 2 luvun 1 a §:ää, 3 §:n 1–5 momenttia, 4, 5 ja 5 a §:ää, 6 §:n 2 ja 3 momenttia, 7 §:ää, 9 a §:n 2 momenttia, 9 b §:ää, 10 §:n 1 momentin 3 kohtaa sekä 12, 16, 17, 18 a, 18 b, 19 ja 20 §:ää, 2 a ja 3 lukua, 4 luvun 2–6 §:ää, 5 luvun 2 §:n 2 momenttia, 3, 6 a, 18 ja 18 a §:ää ja 22 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohtaa, 6 luvun 1, 2, 2 a, 3, 4, 4 a, 5, 7, 7 a, 8, 8 a, 9, 9 a, 10, 10 a, 10 b, 11, 12, 12 a, 12 b, 12 c, 14–17, 18 ja 20 a–20 f §:ää, 21 §:n 1, 3 ja 5 kohtaa ja 22 §:ää, 7 luvun 6 §:ää, 8 luvun 24 ja 26 §:ää, 8 a lukua, 9 luvun 1–5, 5 a–5 d ja 7–12 §:ää ja 13 §:n 2 kohtaa, 10–13 ja 13 a lukua, 14 luvun 5 §:ää, 16 luvun 2 §:n 2, 4 ja 6 momenttia, 5 §:n 3 momenttia, 6 §:n 4 momenttia sekä 8–10 ja 13 §:ää, 17 luvun 2 §:n 3 momenttia, 19 luvun 10 §:n 1 ja 2 momenttia, 20 luvun 10 §:n 1 ja 2 momenttia, 20 a lukua, 21 luvun 6 ja 7 §:ää, 12 §:n 1 ja 2 momenttia ja 17–21 §:ää, 23 luvun 9 §:n 2 ja 3 momenttia ja 31 §:n 3 momenttia, 24 lukua, 25 luvun 1 §:ää, 3 §:n 1, 2 ja 6 momenttia, 3 a

Voimassa oleva laki

25–27, 27 a ja 27 b §:ää, 26 lukua eikä 31 luvun 2, 4 ja 10 §:ää.

Ehdotus

ja 4, 5, 5 a, 6 ja 7 §:ää, 16 §:n 1 momenttia eikä 25, 26, 26 a, 27, 27 a ja 29–36 §:ää, 25 a ja 26 lukua eikä 31 luvun 2, 4 ja 10 §:ää.

12 a §

Omistusyhteisön johto

Sen estämättä, mitä 1 §:n 3 momentissa säädetään, sovelletaan työeläkevakuutusyhtiön omistusyhteisön hallitukseen ja toimitusjohtajaan vakuutusyhtiölain 6 luvun 2 §:n 2 momenttia, 4 §:n 1, 3 ja 5 momenttia ja 21 §:n 1 kohtaa.

12 a §

Omistusyhteisön johto

Sen estämättä, mitä 1 §:n 3 momentissa säädetään, työeläkevakuutusyhtiön omistusyhteisön hallitukseen ja toimitusjohtajaan sovelletaan vakuutusyhtiölain 6 luvun 2 §:n 2 momenttia, 4 §:n 7 momenttia ja 21 §:n 1 kohtaa.

Edellä 1 momentissa työeläkevakuutusyhtiön omistusyhteisöllä tarkoitetaan emoyritystä, jonka pääasiallisena toimintana on hankkia ja omistaa osuuksia tytäryrityksistä, jotka ovat tässä laissa tarkoitettuja työeläkevakuutusyhtiöitä.

31 a §

Finanssivalvonnalle toimitettavat tiedot

Sen lisäksi, mitä Finanssivalvonnasta annetun lain 18 §:n 1 momentissa säädetään, työeläkevakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle sen pyytämät valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot tämän lain 4 luvussa säädetystä yhtiön johdosta ja hallintojärjestelmästä, vakuutusyhtiölain 6 luvun 19 §:ssä tarkoitettua vastuullisesta vakuutusmatemaatikosta, tämän lain 9 luvussa tarkoitettua sijoitustoiminnasta sekä yhtiön taloudellisesta asemasta. Toimitettavista tiedoista on käytävä ilmi työeläkevakuutusyhtiön liiketoiminnan laatu ja laajuus sekä siihen liittyvät riskit. Tietojen on oltava vertailukelpoisia ja johdonmukaisia eri aikoina. Tiedot on esitettävä johdonmukaisessa ja helposti

Voimassa oleva laki

Ehdotus

*ymmärrettävässä muodossa.
Työeläkevakuutusyhtiöllä on oltava
asianmukaiset järjestelmät sekä yhtiön
hallituksen hyväksymät kirjalliset
toimintaperiaatteet ja menettelytavat, joita se
käyttää ja noudattaa sen varmistamiseksi, että
toimitettavat tiedot ovat jatkuvasti
asianmukaisia.*

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .*

5.

Laki

potilasvakuutuskeskuksesta annetun lain 20 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään potilasvakuutuskeskuksesta annetun lain (949/2019) 20 §:ään uusi 2 ja 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

20 §

20 §

*Salassapitovelvollisuus ja oikeus tietojen
luovuttamiseen*

*Salassapitovelvollisuus ja oikeus tietojen
luovuttamiseen*

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa ja potilasvakuutuslaissa säädetään, Potilasvakuutuskeskuksella on oikeus salassapitovelvollisuuden ja muiden tietojen luovuttamista koskevien rajoitusten estämättä luovuttaa potilasvakuutuksen antaneelle vakuutusyhtiölle seuraavat tiedot Potilasvakuutuskeskukselle ilmoitetusta vahinkotapahtumasta:

1) tieto sairaudesta, vammasta tai muusta syystä, jonka vuoksi potilas hakeutui hoitoon tai tutkimuksiin;

2) tieto tutkimuksesta, hoidosta tai muusta vastaavasta käsittelystä tai sellaisen laiminlyönnistä;

3) kuvaus vahinkotapahtumasta ja siihen johtaneista syistä, aiheutuneesta potilasvahingosta sekä korvausratkaisusta;

4) tieto potilasvahingosta maksetuista korvauksista;

5) tieto samaan vahinkotapahtumaan liittyvistä muista potilasvahingoista;

6) muut kuin 1–5 kohdassa tarkoitetut niihin rinnastettavat välttämättömät tiedot vahinkotapahtumasta.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Edellä 2 momentissa tarkoitetut tiedot voidaan luovuttaa vakuutusyhtiöille vain, jos tiedot ovat välttämättömiä vakuutusyhtiölle vakuutusyhtiölaissa säädettyjen velvollisuuksien täyttämiseksi.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 .

6.

Laki

merimieseläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan merimieseläkelain (1290/2006) 193 b §, sellaisena kuin se on laissa 1258/2023,
sekä
muutetaan 174 §:n 4 kohta, 196 §:n 3 momentti, 211 §:n 2 momentti ja 211 a §, sellaisina kuin
ne ovat laissa 1258/2023, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

174 §

174 §

Valtuuskunnan varsinainen kokous

Valtuuskunnan varsinainen kokous

Valtuuskunnan varsinaisessa kokouksessa
on:

Valtuuskunnan varsinaisessa kokouksessa
on:

4) valittava tilintarkastajat ja mahdolliset
varatilintarkastajat
sekä
kestävyysraportoinnin varmentaja;

4) valittava tilintarkastajat ja mahdolliset
varatilintarkastajat;

196 §

196 §

Sovellettavat lait

Sovellettavat lait

Eläkekassan tilinpäätökseen ja
toimintakertomukseen ei sovelleta
rekisteröintiä koskevaa kirjanpitolain 3 luvun
9 §:ää eikä jäljennösten antamisvelvollisuutta
koskevaa 3 luvun 11 §:ää. Eläkekassan
tilinpäätöksen laatimiseen ei sovelleta
mainitun lain 5 luvun 2 a ja 2 b §:ää ja 7 a
lukua. *Eläkekassan kestävyysraportointiin ei
sovelleta mainitun lain 7 luvun 22–26 §:ää.*

Eläkekassan tilinpäätökseen ja
toimintakertomukseen ei sovelleta
rekisteröintiä koskevaa kirjanpitolain 3 luvun
9 §:ää eikä jäljennösten antamisvelvollisuutta
koskevaa 3 luvun 11 §:ää. Eläkekassan
tilinpäätöksen laatimiseen ei sovelleta
mainitun lain 5 luvun 2 a ja 2 b §:ää ja 7 a
lukua.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

211 §

211 §

*Eläkekassan valvonta ja toiminnasta
annettavat tiedot*

*Eläkekassan valvonta ja toiminnasta
annettavat tiedot*

Eläkekassan tulee vuosittain kahden viikon kuluessa tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamisesta toimittaa Finanssivalvonnalle jäljennös tilinpäätöksestä, toimintakertomuksesta, *kestävyysraportista*, tilintarkastuskertomuksesta ja *kestävyysvarmennuskertomuksesta* sekä kertomus toiminnastaan ja tilastaan. Kertomus on toimitettava Finanssivalvonnan vahvistaman kaavan mukaisella lomakkeella.

Eläkekassan tulee vuosittain kahden viikon kuluessa tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamisesta toimittaa Finanssivalvonnalle jäljennös tilinpäätöksestä, toimintakertomuksesta ja tilintarkastuskertomuksesta sekä kertomus toiminnastaan ja tilastaan. Kertomus on toimitettava Finanssivalvonnan vahvistaman kaavan mukaisella lomakkeella.

211 a §

211 a §

*Eläkekassan velvollisuus säilyttää ja
julkistaa eräitä asiakirjoja*

*Eläkekassan velvollisuus säilyttää ja
julkistaa eräitä asiakirjoja*

Eläkekassan tulee säilyttää kirjanpitolain 2 luvussa säädetyllä tavalla 211 §:ssä tarkoitetuista asiakirjoista kappaleet siten, että niistä on todennettavissa hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan allekirjoitukset sekä tilintarkastuskertomuksen ja *kestävyysvarmennuskertomuksen allekirjoitukset*. Eläkekassan tulee asettaa verkkosivustolleen maksutta yleisön saataville jäljennökset 211 §:ssä tarkoitetuista asiakirjoista.

Eläkekassan tulee säilyttää kirjanpitolain 2 luvussa säädetyllä tavalla 211 §:ssä tarkoitetuista asiakirjoista kappaleet siten, että niistä on todennettavissa hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan allekirjoitukset sekä tilintarkastuskertomuksen allekirjoitukset. Eläkekassan tulee asettaa verkkosivustolleen maksutta yleisön saataville jäljennökset 211 §:ssä tarkoitetuista asiakirjoista

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20 .*

7.

Laki

maatalousyrittäjän eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 128 c §, sellaisena kuin se on laissa 1259/2023, sekä
muutetaan 117 §:n 2 momentin 2 kohta, 126 §:n 3 momentti, 131 §:n 1 momentti ja 131 a §, sellaisina kuin ne ovat laissa 1259/2023, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

117 §

117 §

Valtuuskunnan tehtävät ja päätöksenteko

Valtuuskunnan tehtävät ja päätöksenteko

Valtuuskunnan on:

Valtuuskunnan on:

2) valittava tilintarkastaja ja mahdollinen varatilintarkastaja *sekä kestävyysraportoinnin varmentaja*;

2) valittava tilintarkastaja ja mahdollinen varatilintarkastaja;

126 §

126 §

Kirjanpito, tilinpäätös ja toimintakertomus

Kirjanpito, tilinpäätös ja toimintakertomus

Kirjanpitolain 3 luvun 9 §:ää ei sovelleta eläkelaitoksen tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen rekisteröintiin eikä 11 §:ää jäljennösten antamisvelvollisuuteen. *Kirjanpitolain 7 luvun 22–26 §:ää ei sovelleta eläkelaitoksen kestävyysraportointiin.*

Kirjanpitolain 3 luvun 9 §:ää ei sovelleta eläkelaitoksen tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen rekisteröintiin eikä 11 §:ää jäljennösten antamisvelvollisuuteen.

131 §

131 §

Eläkelaitoksen toiminnasta annettavat selvitykset

Eläkelaitoksen toiminnasta annettavat selvitykset

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tulee vuosittain kahden viikon kuluessa tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamisesta toimittaa jäljennös tilinpäätöksestä, toimintakertomuksesta, *kestävyysraportista*, tilintarkastuskertomuksesta ja *kestävyysvarmennuskertomuksesta* Finanssivalvonnalle sekä kertomus toiminnastaan ja tilastaan:

- 1) tämän lain alaisen muun toimintansa kuin ryhmähenkivakuutuksen osalta Eläketurvakeskukselle;
- 2) maatalousyrittäjien luopumisetuuksia koskevien lakien alaisen toimintansa osalta maa- ja metsätalousministeriölle; sekä
- 3) koko toimintansa osalta Finanssivalvonnalle sen antamien ohjeiden mukaisesti.

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tulee vuosittain kahden viikon kuluessa tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen vahvistamisesta toimittaa jäljennös tilinpäätöksestä, toimintakertomuksesta, ja tilintarkastuskertomuksesta Finanssivalvonnalle sekä kertomus toiminnastaan ja tilastaan:

- 1) tämän lain alaisen muun toimintansa kuin ryhmähenkivakuutuksen osalta Eläketurvakeskukselle;
- 2) maatalousyrittäjien luopumisetuuksia koskevien lakien alaisen toimintansa osalta maa- ja metsätalousministeriölle; sekä
- 3) koko toimintansa osalta Finanssivalvonnalle sen antamien ohjeiden mukaisesti.

131 a §

Eläkelaitoksen velvollisuus säilyttää ja julkistaa eräitä asiakirjoja

Eläkelaitoksen tulee säilyttää kirjanpitolain 2 luvussa säädetyllä tavalla tämän lain 131 §:ssä tarkoitetuista asiakirjoista kappaleet siten, että niistä on todennettavissa hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan allekirjoitukset sekä tilintarkastuskertomuksen ja *kestävyysvarmennuskertomuksen* allekirjoitukset. Eläkelaitoksen tulee asettaa verkkosivustolleen maksutta yleisön saataville jäljennökset 131 §:ssä tarkoitetuista asiakirjoista.

131 a §

Eläkelaitoksen velvollisuus säilyttää ja julkistaa eräitä asiakirjoja

Eläkelaitoksen tulee säilyttää kirjanpitolain 2 luvussa säädetyllä tavalla 131 §:ssä tarkoitetuista asiakirjoista kappaleet siten, että niistä on todennettavissa hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan allekirjoitukset sekä tilintarkastuskertomuksen allekirjoitukset. Eläkelaitoksen tulee asettaa verkkosivustolleen maksutta yleisön saataville jäljennökset 131 §:ssä tarkoitetuista asiakirjoista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus

vakuutusyhtiön toimintasuunnitelmasta annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen 1 ja 6 §:n muuttamisesta

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan vakuutusyhtiön toimintasuunnitelmasta annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen (355/2015) 1 §:n 1 momentin 6 kohta ja 6 §:n 1 momentin 5 kohta, ja
lisätään 1 §:n 1 momenttiin uusi 7 kohta ja 6 §:n 1 momenttiin uusi 6 kohta, seuraavasti:

1 §

Perustettavan vahinkovakuutusyhtiön toimintasuunnitelma

Perustettavan vahinkovakuutusyhtiön toimilupahakemukseen liitettävästä toimintasuunnitelmasta tulee ilmetä:

6) vakuutusluokista annetun lain (526/2008) 9 §:ssä tarkoitettuun vahinkovakuutusluokkaan 18 "Matka-apu" sisältyvien riskien osalta voimavarat, jotka luvatus avun tarjoajalla on käytettävissään;

7) ETA-valtiot, kolmannet maat ja, jos toimilupa vakuutustoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen myönnetään maiden maantieteellisten alueiden tasolla, kolmansien maiden asiaankuuluvat maantieteelliset alueet, joilla yhtiö aikoo toimia.

6 §

Perustettavan henkivakuutusyhtiön toimintasuunnitelma

Perustettavan henkivakuutusyhtiön toimilupahakemukseen liitettävästä toimintasuunnitelmasta tulee ilmetä:

5) oman perusvarallisuuden erät, joista vakuutusyhtiölain 11 luvun 4 §:n 4 momentissa tarkoitettu vähimmäispääomavaatimus koostuu;

6) ETA-valtiot, kolmannet maat ja, jos toimilupa vakuutustoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen myönnetään maiden maantieteellisten alueiden tasolla, kolmansien maiden asiaankuuluvat maantieteelliset alueet, joilla yhtiö aikoo toimia.

Tämä asetus tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 ____.

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus

vakuutusyhtiölain 10 luvun mukaisessa vakavaraisuuslaskennassa käytettävästä vastaavuuskorjauksesta annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen 1 §:n muuttamisesta

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti
lisätään vakuutusyhtiölain 10 luvun mukaisessa vakavaraisuuslaskennassa käytettävästä
vastaavuuskorjauksesta annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen 356/2015 1 §:ään uusi
3 momentti seuraavasti:

1 §

Vastaavuuskorjauksen käyttämisehdot

Edellä 1 momentin 9 kohtaa sovellettaessa ryhmähenkivakuutus sopimus katsotaan yhdeksi
sopimukseksi.

Tämä asetus tulee voimaan päivänä _____ kuuta 20 .

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus

vakuutusyhtiölain 10 luvun mukaisessa vakavaraisuuslaskennassa käytettävän volatiliteettikorjauksen laskemisesta

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään vakuutusyhtiölain (521/2008) 10 luvun 15 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa /20 :

1 §

Volatiliteettikorjauksen laskeminen

Riskittömien korkojen volatiliteettikorjauksen määrä lasketaan kunkin valuutan osalta kaavalla:

$$V_{Acu} = 85 \% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCScu,$$

jossa

- 1) V_{Acu} on valuutan cu volatiliteettikorjaus;
- 2) $CSSR_{cu}$ on vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen valuutan cu luottomarginaalin herkkyysuhde; ja
- 3) $RCScu$ on valuutan cu riskikorjattu marginaali.

Korjausta V_{Acu} sovelletaan ainoastaan niihin korkokäyrän asiaankuuluviin riskittömiin korkoihin, joita ei johdeta ekstrapoloimalla vakuutusyhtiölain 10 luvun 7 §:n mukaisesti. Jos asiaankuuluvien riskittömien korkojen ekstrapoloitussa osassa otetaan huomioon tiedot muista rahoitusvälineistä kuin joukkovelkakirjalainoista vakuutusyhtiölain 10 luvun 7 §:n 3–6 momentin mukaisesti, V_{Acu} :ta sovelletaan myös kyseisistä rahoitusvälineistä johdettuihin riskittömiin korkoihin. Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapolointi perustuu näihin korjattuihin riskittömiin korkoihin.

Luottomarginaalin herkkyysuhde $CSSR_{cu}$ ei voi olla negatiivinen eikä suurempi kuin yksi. Arvo on pienempi kuin yksi, jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tietyn valuutan määräisten omaisuuserien herkkyys luottomarginaalien muutoksille on pienempi kuin tämän yrityksen kyseisen valuutan määräisen vakuutusteknisen vastuuvelan herkkyys korkojen muutoksille.

Riskikorjattu marginaalin $RCScu$ laskemisesta säädetään jäljempänä 2 §:ssä.

2 §

Riskikorjatun marginaalin laskeminen

Kunkin valuutan osalta asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän volatiliteettikorjaus perustuu marginaaliin sen koron, joka voitaisiin saada kyseisen valuutan velkainstrumentteihin tehdyistä sijoituksista koostuvasta viitesalkusta, ja kyseisen valuutan asiaankuuluvan riskittömän peruskorkokäyrän korkojen välillä. Valuutan velkainstrumentteihin tehdyistä sijoituksista koostuvan viitesalkun on oltava edustava niiden kyseisen valuutan määräisten omaisuuserien osalta, joihin vakuutusyhtiö sijoittaa kyseisen valuutan määräisten vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin kattamiseksi.

Volatiliteettikorjauksen perustana oleva marginaali lasketaan kunkin valuutan ja kunkin maan osalta valtion joukkovelkakirjalainojen keskimääräisen valuuttamarginaalin ja muiden joukkovelkakirjalainojen kuin valtion joukkovelkakirjalainojen, lainojen ja arvopaperistamisten keskimääräisen valuuttamarginaalin arvopainotettuna summana. Laskennassa käytettävät arvopainot lasketaan kyseisen valuutan tai maan osalta viitesijoitussalkkuun sisällytettyjen valtion joukkovelkakirjalainojen arvon ja kaikkien kyseiseen viitesalkkuun sisällytettyjen omaisuuserien arvon välisenä suhteena ja kyseisen valuutan tai maan viitesijoitussalkkuun sisällytettyjen muiden kuin valtion joukkovelkakirjalainojen, lainojen ja arvopaperistamisten ja kaikkien kyseiseen viitesalkkuun sisällytettyjen omaisuuserien arvon välisenä suhteena.

Riskikorjattu marginaali lasketaan erotuksena ensimmäisessä momentissa tarkoitetun marginaalin ja kyseisen marginaalin sen osuuden välillä, joka perustuu realistiseen arvioon omaisuuseriin liittyvästä odotetusta tappiosta, odottamattomasta luottoriskistä tai muusta riskistä.

Riskikorjatun marginaalin osuus, joka perustuu realistiseen arvioon odotetusta tappiosta taikka odottamattomasta luottoriskistä taikka muusta riskistä, lasketaan prosenttiosuutena marginaaleista. Kyseisen prosenttiosuuden on pienennytävä marginaalien kasvaessa, ja sen on oltava erilainen ainakin seuraavissa kolmessa tapauksessa:

- 1) marginaalit eivät ole suuremmat kuin niiden pitkän aikavälin keskiarvo;
- 2) marginaalit ovat suuremmat kuin niiden pitkän aikavälin keskiarvo, mutta eivät yli kaksi kertaa suuremmat kuin niiden pitkän aikavälin keskiarvo; ja
- 3) marginaalit ovat yli kaksi kertaa suuremmat kuin niiden pitkän aikavälin keskiarvo.

Riskikorjaus ei saa koskaan olla suurempi kuin asianmukainen prosenttiosuus marginaalien pitkän aikavälin keskiarvosta.

3 §

Makrotason volatiliteettikorjaus

Euron osalta volatiliteettikorjausta korotetaan makrotason volatiliteettikorjauksella. Makrotason volatiliteettikorjaus Euroolle lasketaan kaavalla:

$$VA_{Euro,macro} = 85 \% \cdot CSSR_{Euro} \cdot \max(RC_{Sco} - 1,3 \cdot RC_{SEuro}; 0) \cdot \omega_{co},$$

jossa

- 1) $VA_{Euro,macro}$ on maan co makrotason volatiliteettikorjaus;
- 2) $CSSR_{Euro}$ on vakuutusyhtiön luottomarginaalin herkkyysuhde euron osalta;
- 3) RC_{Sco} on maan co riskikorjattu marginaali;
- 4) RC_{SEuro} on euron riskikorjattu marginaali; ja
- 5) ω_{co} on maan co maakohtainen korjauskerroin.

Luottomarginaalin herkkyysuhde euron osalta $CSSR_{Euro}$ lasketaan kuin 1 §:n mukainen vakuutusyhtiön luottomarginaalin herkkyysuhde euron osalta.

Maan co riskikorjattu marginaali RC_{Sco} lasketaan samalla tavalla kuin 1 §:n mukainen riskikorjattu marginaali euron osalta, mutta sen perustana käytetään viitesalkkua, joka on edustava niiden omaisuuserien osalta, joihin vakuutusyhtiöt sijoittavat kattaakseen kyseisen maan vakuutusmarkkinoilla myytyjen euromääräisten tuotteiden vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin.

Euron riskikorjattu marginaali RC_{SEuro} lasketaan kuin 1 §:n mukainen euron riskikorjattu marginaali.

Maakohtainen korjauskerroin ω_{co} lasketaan kaavalla:

$$\omega_{co} = \max(\min(((RC_{Sco}^* - 0,6\%) / 0,3\%); 1); 0),$$

jossa RC_{Sco}^* on ensimmäisen momentin 3 kohdassa tarkoitettu maan co riskikorjattu marginaali kerrottuna velkainstrumentteihin tehtyjen sijoitusten prosenttiosuudella suhteessa maassa co toimiluvan saaneiden vakuutusyhtiöiden varojen kokonaismäärään.

4 §

Riskikorjatun marginaalin yhtiökohtainen korjaus

Vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan ennalta antamalla suostumuksella soveltaa valuutan riskikorjattuun marginaaliin yhtiökohtaista korjausta, jos

1) riskikorjattu marginaali on ylittänyt yhtiön velkainstrumentteihin tekemistä sijoituksista koostuvan salkun perusteella lasketun riskikorjatun marginaalin neljän raportointipäivää edeltäneen neljännesvuosittaisen raportointikauden aikana; ja

2) yrityksen asiaankuuluviin omaisuuseriin liittyvät tiedot, jotka yritys ilmoittaa 25 luvun 3 §:n mukaisesti, ovat riittävän laadukkaita, jotta kyseinen korjaus voidaan laskea luotettavasti ja vakaasti.

Yhtiökohtaisen korjauksen suuruus vastaa yhtiön velkainstrumentteihin tehdyistä sijoituksista koostuvan salkun perusteella lasketun riskikorjatun marginaalin sekä kyseisen valuutan viitesalkun perusteella lasketun riskikorjatun marginaalin välistä suhdetta. Korjauksen suuruus ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin 105 prosenttia. Yhtiön velkainstrumentteihin tehdyistä sijoituksista koostuvaan salkkuun perustuva riskikorjattu marginaali on laskettava samalla tavalla kuin kyseisen valuutan viitesalkkuun perustuva riskikorjattu marginaali, mutta käyttäen yhtiön kyseisen valuutan velkainstrumentteihin tehdyistä sijoituksista koostuvan salkun asiaankuuluvien alaluokkien painotuksia ja keskimääräistä duraatiota koskevia yhtiökohtaisia tietoja.

Jos vakuutusyhtiö soveltaa yhtiökohtaista korjausta riskikorjattuun marginaaliin, volatilitteettikorjausta ei saa korottaa 3 §:ssä tarkoitetulla makrotason volatilitteettikorjauksella.

Vakuutusyhtiön on välittömästi lopetettava riskikorjatun marginaalin yhtiökohtaisen korjauksen soveltaminen, jos se kasvattaa jonkin valuutan kahden peräkkäisen neljännesvuosittaisen raportointikauden riskikorjattua marginaalia.

Tämä asetus tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20__ .